خطباتِ ڈوگر

ملازم حسین ڈوگر

VW

فہرست مضامین

Name & Address	Fax No:	Off No:	Res No:
معراج شریف	48	1	1
شان رسالت ۳۵۵	82	49	2
میلاد شریف	109	83	3
80/ میلاد شریف	139	111	4
327/E.B میلاد شریف	165	141	5
(شیخ فاضل) میلاد شریف	190	167	6
96/E.B میلاد شریف	206	191	7
7//E.B میلاد شریف	226	207	8
باب جبریل	250	227	9
(میاں چنوں) سیرت النبی	255	251	10
(بورےوالہ) میلاد شریف	264	256	11
(اڈہ ترکھنی) میلاد شریف	273	265	12
(اقبال نگر) اللہ کا نور	274	273	13
(ڈکوٹہ) حضرت علی	291	275	14
(جہانیاں منڈی) میلاد شریف	293	291	15
(فیصل آباد) واقعہ کربلا		294	16

DE

Name & Address	Fax No:	Off No:	Res No:

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم ۔

اللہ کریم جو فاتحہ شریف پڑھی ہے۔ اس میں جو
غلطی کوتاہی ہوئی محض اپنے لطف و کرم سے اُس
کو معاف فرما۔ اس فاتحہ شریف کا ثواب حضور
سرورِ کونین حبیبِ کبریا حضرت محمد مصطفیٰ ﷺ
کی بارگاہِ اقدس میں تحفۃً ہدیۃً نذرانۃً پیش
کرتے ہیں۔ مولا کریم اس کو بلند درجات میں قبول و
منظور فرما۔ حضور اکرم صلی اللہ علیہ وسلم کے توسل سے
اس کا ثواب تمام انبیائے کرام، صحابہ کرام، شہدائے
اسلام، شہدائے کربلا۔ اہل بیت کرام۔ ازواجِ مطہرات
حضور علیہ السلام کے والدین۔ کریمین طیبین۔ طاہرین۔
شہدائے خندق، بدر، حنین۔ [illegible]۔ صدیقین
صالحین۔ قانتین۔ ذاکرین شاکرین صابرین۔
تابعین تبع تابعین۔ اولیائے کرام۔ صوفیائے کرام۔
علمائے کرام۔ سلسلہ عالیہ توحیدیہ۔ نقشبندیہ۔
چشتیہ۔ نظامیہ۔ صابریہ۔ قادریہ۔ اویسیہ۔ سہروردیہ۔
امامیہ۔ علیٰ ھذا القیاس جتنے سلسلے قائم ہو
چکے ہیں سب کے بزرگان کی ارواح کو اس کا ثواب
پیش کیا ہے۔ اللہ پاک اس کو قبول و منظور فرما۔

—o—

عطیہ دعا : استاد محترم۔
غلام محمد صابر

بروز اتوار

3-10-04

PHONE INDEX

مولانا ملازم حسین ڈوگر کے بیانات کا گلدستہ

معراج شریف

عزیزانِ گرامی اگر کوئی حمد و ثنا دے لائق کوئی ذات ہے۔ تو وہ ہمارے رب العالمین وحدہٗ لا شریک دی ذات پاک ہے۔ کروڑوں مرتبہ درود و سلام دا نذرانہ عقیدت ساڈے پیارے پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم دی بارگاہ دے اندر پیش کرنے توں بعد دعا فرماؤ اللہ تعالیٰ تہاڈی اور میرے جیہے گنہگار انساناں دی حاضری نوں اج دی اس محفل پاک دے اندر اللہ دی ذات پاک قبول و منظور فرمائے۔ اور اس محفل پاک نوں تہاڈے واسطے میرے واسطے اور بالخصوص جیہڑے میزباناں نے میرے ساتھیاں نے اج دی اس محفل دا اہتمام و انتظام فرمایا اے۔ اللہ دی ذات پاک اے ہر بندے دی بخشش مجبوری جاندے نیں۔ خالق کائنات اس محفل پاک نوں تہاڈے واسطے میرے واسطے اور میزباناں دے واسطے دنیا دے اندر قبر دے واسطے اور میدان محشر دے واسطے عزت دا سبب بنائے۔

حضرات گرامی! آپ حضرات نے اعلان دے ذریعے دی ایہہ بات سماعت فرمائی اے۔ کہ اللہ تعالیٰ دا نظام اے۔ کہ جس بندے نے دنیا دے اندر آنا اے۔ اس بندے نیں اک نہ اک دن اپنے خالق دی بارگاہ اندر حاضر ہونا اے۔ موت دا واپسی دا سلسلہ بہادر شاہ ظفر جیہے بندے نیں۔ ایہہ ارشاد فرمایا سی۔ بہرحال ہے کہ عمر دراز مانگ کے لایا تھا چار دن۔

دو جستجو میں کٹ گئے دو انتظار میں۔

تو بہرحال محفل پاک دے اندر تسیں تشریف فرما ہو۔ میرا جس طرح کہ معمول ہے بڑی سادی سادی جہی گفتگو تہاڈے جناب دے سامنے پیش کریئے۔ دعا فرماؤ۔ جیہڑے بزرگ دنیا توں انتقال فرما گئے اور جنہاں دا نماز جنازہ کل ہوئے گا۔ اللہ تعالیٰ انہاں نوں جنت وچ اعلیٰ مقام عطا فرمائے۔ اور خالق کائنات ساڈا سب دا داخاتمہ ایمان تے فرمائے۔ عزیزانِ گرامی۔ نبی کریم صلی اللہ علیہ وسلم دی ذات

۲

اور عظمت اور سرکار دی شان پاک دے اندر ایہہ محفل پاک اے۔ اک ہوندا اے گل نوں سننا۔ اک ہوندا اے گل نوں سمجھنا۔ سکول دے اندر مدرسے دے اندر اوہ بچہ کدی وی امتحان دے اندر کامیاب نہیں ہویا۔ جہڑا اپنے استاداں دا سبق سندا رہیا اے۔ کامیاب اوہ ای ہوندا جہڑا سبق نوں سن کے اوہدے اتے غور و فکر کردا اے۔ اور سمجھن دی کوشش کردا اے۔ تقریباً چار گھنٹے ہوئے۔ اور آپ حضرات اوہنوں محبت نال سندے وی رہو۔ اور میں اس عقیدت دے نال جناب دی خدمت دے اندر عرض کردا وی رہواں۔ لیکن اگر تسیں سمجھن دی کوشش نہیں فرماؤ گے۔ بہرا تے خیال اے نہ کہن دا کجھ فائدہ اے۔ نہ اوہنوں سنن دا فائدہ اے۔ قرآن مقدس دے اندر 30 سپاریاں دے وچ خالق نے اندر کسے مقام اتے ایہہ ارشاد نہیں فرمایا۔ کہ سنی اوہ بندہ جنت وچ جائیگا۔ جہڑا سید ہوئے گا۔ قرآن مقدس دے اندر اللہ نے کسے مقام اتے ایہہ ارشاد نہیں فرمایا۔ کہ اوہ بندہ جنت وچ جائے گا۔ جس دی برادری زیادہ ہوئے گی۔ قرآن دے تیہہ سپاریاں وچ رب نے ایہہ ارشاد نہیں فرمایا۔ کہ جنت وچ اوہ جائے گا۔ جہڑا دنیا دے اندر سردار ہوئے گا۔ قرآن مقدس وچ اکو ای لفظ اے بار بار اللہ فرماندا اے کہ جنت میں وہ جائے گا جس کے عمل اچھے ہوں گے۔ اور علامہ اقبال جیسے پڑھے لکھے بندے نوں جس ویلے سوال کیتا گیا۔ تے اوہناں نے وی ایہہ ارشاد فرمایا ہے

کہ عمل سے زندگی بنتی ہے جنت بھی اور جہنم بھی۔
یہ خاکی اپنی فطرت میں نہ نوری ہے نہ ناری۔

کوشش فرماؤ۔ اج دا ماحول ای کجھ اس طرح دا بن گیا اے۔ میں کھل کے تقریر نہیں کر سکدا جس طرح میرا اک انداز اللہ اور اس دے رسول دا عطا ہویا کوشش ایہہ کرو۔ کہ کوئی نہ کوئی گل جناب دے ذہن اندر بیٹھ جائے۔ اور

3

31 December 2004

18 Ziquad
17 Poh

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31									

DECEMBER 2004

FRIDAY

Bank Holiday

اوہدے اُتے عمل ہو جائے۔ اور اگر محفل دے اندر اک سامعی بھی تقریر اُتے عمل فرما لوے۔ تے فائدہ اے۔ اور اوہدی برکت دے نال میرا وی فائدہ اے۔ بہرحال میں بغیر انتظار کرائے۔ جناب دی خدمت دے اندر سرکار دی عزت و عظمت نوں اس انداز نال بیان کرنا چاہنے آں۔

حضرات گرامی۔ نبی پاک صلی اللہ علیہ وسلم ایسی ہستی اے۔ جیہڑا تخلیق کائنات دا مقصد اے۔ اللہ دی ذات پاک ارشاد فرماندے نیں۔ اس توں ودھ کے کہ حضور دی عظمت و شان دے اندر کوئی شے ای نہیں۔ اللہ فرماندا اے کہ اے میرا حبیب۔ اے میرا محبوب۔ اگر میں تینوں پیدا کرنا نہ ہوندا۔ تو میں اس کائنات نوں پیدا فرماندا ای ناں۔ ایہہ اک سُگھڑی گل اے۔ جیہڑی ساڈی پنجابی زبان وچ کہیا جاندا اے۔ سو ہتھ رسا سِرے تے گنڈھ۔ مکدی گل جس نوں کہیا جاندا اے۔ سو دی اک مکائی اے رب نے باقی ساریاں چھوٹیاں موٹیاں نیں جنہاں بیان کرو۔ سب توں وڈا شان رسالت وچ جملہ ایہو ای آکھیا۔ اللہ فرماندا اے میرا محبوب اس پوری کائنات نوں بنایا ای میں اس واسطے اے۔ تاکہ اس دنیا نوں پتہ لگ جائے۔ کہ میرا محبوب کنی عزت والا اے۔ کنی عظمت والا اے۔ کنی شان والا اے۔ اور دوستانِ محترم۔ قرآن مقدس نوں سمجھے ہتھ دے اندر چُک لو۔ قرآن توں بعد جس کتاب اُتے ساڈا ایمان اے۔ اور سب توں بہتر آکھی جاندی اے قرآن توں بعد۔ اوہدا ناں اے بخاری شریف۔ بخاری شریف نوں کدے ہتھ وچ چُک لو۔ قرآن دا مطالعہ وی محبت پیار اور پوری ایمانداری نال کرو۔ ~~پورے~~ بخاری شریف دا مطالعہ وی پوری ایمانداری نال کرو۔ لیکن کہ اپنے ذہن وچ جیہڑا بنایا ہویا نقشہ اے اوہنوں کڈھ دیو۔ صرف اس نیت نال قرآن توں ہدایت حاصل کرو۔ کہ جو قرآن کہے گا میں اوہدے پچھے چلاں گا۔ اس نیت نال حدیث پڑھو۔ کہ جس

میرا دل چاہندا اے۔ میں قرآن نوں اپنے پچھے لاواں گا۔ اج فرشتہ وارث ہے ای طرف 09.00
اس واسطے۔ کہ جس واسطے (وقت) دی کوئی قرآن نوں پڑھدا اے۔ اوہدا مقصد ہوندا اے 09.30
کہ قرآن نوں کسے نہ کسے طرح میں اپنے پچھے لگا لواں۔ اوہدا مقصد ہوندا اے میں کسے 10.00
نہ کسے طرح اپنے پچھے لگا لواں۔ جہڑی حدیث جہڑی قرآن دی آیت اوہدے ذہن 10.30
دے مطابق ہوندی اے۔ اوہدے تے اوہ عمل کردا اے۔ دوسری گل نوں اوہ چھیڑدا 11.00
ای نہیں۔ قرآن نوں اگر پوری ایمان داری نال پڑھیا جائے۔ قرآن پاک نوں 11.30
پڑھ کے اس نتیجے تے پہنچنا بڑا آسان اے۔ کہ قرآن پاک دے اندر جس بندے نوں 12.00
کوئی عزت کوئی عظمت کوئی شان دتی اے۔ اس نوں شان اور عزت دین توں 12.30
بعد اوہدی کوئی نہ کوئی حد وی بیان فرمائی اے۔ اگر مولوی بنایا اے تے اوہدا 01.00
علم دی حد اے۔ اگر مصور بنایا اے تے اوہدی تصویر دی حد اے۔ اگر کسے 01.30
نوں محرر بنایا اے تے اوہدی تحریر دی حد اے۔ اگر کسے نوں حسین بنایا 02.00
اے تے اوہدے حسن دی حد اے۔ اگر کسے نوں عشق دی نعمت دتی اے 02.30
تے اوہدے عشق دی حد اے۔ اگر میں ایہہ تفصیل دی لکھدا جاواں تے پھر وی حق 03.00
نہیں۔ اللہ اس کائنات دے اندر۔ اللہ نے کسے ہستی نوں ابوبکر صدیق بنایا 03.30
اے تے اوہدی صداقت دی وی حد اے۔ اگر کسے نوں عمر فاروق بنایا اے۔ اوہدی 04.00
عدالت دی وی حد اے۔ اگر کسے نوں عثمان غنی بنایا اے۔ تے اوہدی سخاوت 04.30
دی وی حد اے۔ اگر کسے نوں مولا مرتضیٰ بنایا اے اوہدی شجاعت دی وی حد 05.00
اے۔ اگر کسے نوں حسین بنایا اے۔ اوہدی شہادت دی وی کوئی حد اے۔ 05.30
اور ہور دسو۔ اس کائنات وچ ہر چیز دی کوئی نہ کوئی حد اے۔ لیکن دو 06.00
چیزاں دی حد اج تک مینوں نہیں ملی۔ کسے پڑھے لکھے ساتھی نوں نہیں 06.30
ملی۔ کسے قرآن و حدیث دا مطالعہ کرن والے قاری نوں اس دی حد نہیں مل سکدی 07.00
اس کائنات وچ ہر چیز دی حد اے۔ لیکن نہ بنان والے خدا دی کوئی حد اے 07.30
08.00

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31									

DECEMBER 2004

WEDNESDAY

نہ نبی والے مصطفیٰ دی کوئی حد اے ۔ گل سنوا ۔
جیہڑا بندہ زندگی دے اندر کدی وی سبحان اللہ نہ کہندا ہووے میرے سامنے بولدا
اے ۔ جیہڑے بندے نے قسم چکی ہووے میں مولوی نال بولنا ای نہیں ۔ اوہ بول پیندا
اے تے میں بولا جیہڑا آں ۔ ہن شیں میری فرمانی اے ۔ کہ مینوں کہن دی ضرورت
محسوس نہ ہووے ۔ جس جس بندے دی صحت ٹھیک ہوئے ۔ تے میں تھوڑا جیہا
اشارہ کرناں واں تے شیں کی آکھنا اے محبت نال سبحان اللہ ۔ اک واری پھیر
کہو ۔ ساریاں نوں پتہ لگ جائے ۔ ایہہ گل شیں یاد رکھنی اے ۔
تے ۔ قبلہ کا کائنات تے وچہ (ہر چیز دی حد) نہ خدا دی شان دی حد ۔ نہ مصطفیٰ دی شان
دی حد ۔ مثال دے طور تے ۔ اللہ فرماندا اے کہ میں اللہ ۔ اعلان کردا اے
کہ میں اللہ وحدہٗ لا شریک ۔ میں اک آں ۔ مینوں پہچانو ۔ میرے جیہا کوئی نہیں
میں پیدا کرن والا ۔ میں اللہ خیر الرازقین آں ۔ میں ان اللہ علیٰ کل شیء قدیر آں ۔
میں ہر طاقت دا مالک آں ۔ میرے جیہا کوئی نہیں میں اک آں ۔ جدوں اللہ نے
فرمایا میں اک آں ۔ تے میرے رسول نے صحابہ دے سامنے فرما دتا ۔ میرے صحابہ اللہ اک
اے ۔ صحابہ نے عرض کیتا یا رسول اللہ صدقت جو آکھنا اے حق اے واقعی ای اللہ اک
اے ۔ فرمایا اگلی گل وی سن لو ۔ اوہ اک اے تے میں وی اک آں ۔ اچھا ہن ساڈا
عقل دا تقاضا کی اے ۔ بندہ سوچدا اے ۔ اللہ وی اک تے نبی وی اک ۔ ایہہ کس
طرح ہو سکدا اے ۔ سارے انسان اللہ نے بنائے نبی آکھدا اے ایہہ وی اک تے میں
وی اک ۔ ایہہ گل ٹھیک اے تے میرے ذہن وچ آندی اے ۔ صحابہ دے ذہن وچ وی آ گئی ۔
میرا عقیدہ تے ایمان اے ۔ میری جماعت دا ایمان اے ۔ میرے جیسا پڑھیا لکھیا
یا ان پڑھ بندہ ہوئے ۔ میرا جیسا ان پڑھ ہووے یا پڑھیا لکھیا بندہ ہووے سب
دا ایمان اے ۔ ساڈا عقیدہ اے جیویں قرآن دے سپارے برابر ۔ اوویں میرے
نبی دے صحابہ برابر ۔ جیویں قرآن دے سپاریاں وچ کوئی فرق نہیں ۔ اوویں میرے
نبی دے صحابہ وچ کوئی فرق نہیں ۔ کھل کھل ای ہوندے نیں ۔ ہر کھل دی خوشبو

وکھری۔ اوہدا رنگ وکھرا۔ صحابہ سارے اکو جیہے نیں۔ میرا وی عقیدہ اے میں ہر صحابہ پیار
نال اعلان کردینا چاہنداں آں۔ سونے دی قدر سنیاراں توں پچھو۔ لوہے دی قدر
لوہاراں توں پچھو۔ دل دی قدر دلداراں توں پچھو۔ وفا دی قدر وفاداراں توں پچھو
صحت دی قدر بیماراں توں پچھو۔ عطر دی قدر عطاراں توں پچھو۔ پھلاں دی قدر بہاراں
توں پچھو۔ حسن دی قدر ستاراں توں پچھو۔ قرآن دی قدر سپاراں توں پچھو۔ حسین
دی قدر جانثاراں توں پچھو۔ اللہ میرے محمد دی قدر محمد دے یاراں توں پچھو۔

(سبحان اللہ)

عزیزانِ گرامی: صحابہ نے عرض کیتی یارسول اللہ تسیں فرمایا! اللہ اک۔ اسی
تسلیم کرلیا بے شک اے اللہ اک اے۔ تسیں فرماندے او میں وی اک۔ اسی تے فیر
آں تسیں اک او۔ کیونکہ اسی تہانوں ملن آلے آں تے۔ یارسول کوئی ہور راہ گزاردی
نے جیہڑے مرضی کوئی نہیں۔ تے اوہناں اوہنا آکھیا۔ تہاڈا بنی آہندا اے۔ اللہ اک اے
میں وی اک۔ تے رولا پے جاندا اے۔ سرکار نے فرمایا تسیں صحیح سمجھیا اے۔
بے اللہ وی اک ہاں میں وی اک۔ اوہ وی بے مثال۔ میں وی بے مثال۔ اوہدے
جیہا وی کوئی نہیں میرے جیہا وی کوئی نہیں۔ اوہ وی لاجواب میں وی لاجواب
اوہ وی بے نظیر۔ میں وی بے نظیر۔ اوس جیسا وی کوئی نہیں۔ میرے جیسا وی کوئی
نہیں۔ لیکن اے میرے صحابہ فرق زمین آسمان دا اے۔ اوہ بنان وچ اک
اے تے بنن وچ اک آں۔

اوہدے جیہا بنان والا کوئی نہیں۔ میرے جیسا بنن والا کوئی نہیں۔ دوستانِ
محترم! اللہ فرماندا اے میں اللہ۔ بنی آہندا اے میں مظہر اللہ۔ اوہ آہندا اے میں
اللہ۔ بنی آہندا اے میں امر اللہ۔ اوہ آہندا اے میں اللہ۔ ایہہ آہندا اے میں کلام اللہ
اوہ آہندا اے میں اللہ۔ ایہہ آہندا اے میں رسول اللہ۔ اوہ آہندا اے میں اللہ ایہہ
آہندا اے میں کلیم اللہ۔ اوہ آہندا اے میں لا الہ الا اللہ۔ ایہہ آہندا اے میں محمد رسول اللہ

MONDAY

اوہ آکھنا اے میں الحمد للہ رب العالمین۔ ایہہ آکھنا اے میں [illegible]
رحمۃ اللعالمین۔ اوہ آکھنا اے میں جنت بنان والا۔ ایہہ آکھنا اے میں جنت بسان
والا۔ اوہ آکھنا اے میں صحابہ بنان والا۔ ایہہ آکھنا اے میں سینے نال لان والا۔ اوہ
آکھنا اے میں حسنین بنان والا۔ ایہہ آکھنا اے میں کنڈ اتے چڑھا کے دنیا نوں وکھان
والا۔ اوہ آکھنا اے میں چن بنان والا۔ ایہہ آکھنا اے میں ٹیرے چن نوں دو ٹکڑے کر کے
دنیا نوں وکھان والا۔ (سبحان اللہ) (آہ آہ آہ)۔
اوہ آکھنا اے میں سورج نوں بنان والا۔ ایہہ آکھنا اے میں علی واسطے پچھے
ہٹان والا۔ اللہ فرماندا اے میرا حبیب میں ساری دنیا نوں بخشن والا۔ ایہہ آکھنا
اے میں سر سجدے وچ رکھ کے امت دا وکیل بن کے حشر دی عدالت وچ امت دا
مقدمہ پیش کرنا تے جنت نال لڑ کے شفاعت دے کاغذات حشر دی عدالت وچ
داخل کرا کے گنہ گار امت نوں بخشان والا۔ (سبحان اللہ)
اوہ آکھنا اے میں حوض کوثر بنان والا۔ ایہہ آکھنا اے میں اپنی گنہ گار امت دا ساقی
بن کے اوہناں نوں پلان والا۔ (سبحان اللہ) .. حضور جیسا اس کائنات
وچ کوئی نہیں۔ میرے کول اس توں ودھ کے کوئی جملہ ہے ای نہیں۔ اللہ فرماندا اے
جیہڑا اسا میرا حبیب اگر میں تینوں پیدا نہ کردا تے کسے شے نوں میں پیدا نہ
کردا۔ ہن جیہڑی تقریر میں جناب دے سامنے کرناں چاہندا آں تسی اگر سو
کتاب دا مطالعہ فرماؤ۔ تے اس نتیجے تے نہیں پہنچ سکدے۔ میں اک منٹ
دے اندر جناب نوں گلاں آں پلیسٹ کرناں۔ اک منٹ دے اندر سو کتاب دا نچوڑ
گلاں دسن۔ میں پہلے دس گلاں آں پنجابی وچ مولوی مکلوی گل کر۔ سو نہیں رسا
سر تے گنڈھ۔ تھوڑی گل کراں قسمے رسول ساڈا اسیا اے۔ جس جیا کوئی
نہیں۔ اللہ نے بنا کے سانوں اک اعلان کیتا اے۔ اللہ فرماندا اسیا اوہ دنیا
والیو! میں اپنا محبوب بنا دتا اے۔ شہزادے وچ بھیج دتا اے۔ ایہہ شہزادی
طرح کھائے گا۔ شہزادی طرح پہلے گا۔ شہزادی طرح شادی کرے گا۔ شہزادی طرح

اجھے گا۔ تہاڈی طرح بیٹھے گا۔ عقل تہاڈی توں چکر آ جیگا۔ خبردار میرے
رسول دا چلنا پھرنا ویکھ کے ایہ نہ کہیو۔ کہ ساڈے جیسا اے۔ ساڈے 09.00
جیسا نہیں کہنا۔ بااسطہ کرناں کیوں۔ نبی نوں کیوں منّدا اے۔ سن آ ایہ جملہ میرا 09.30
ذہن وچ رکھیو۔ تے میں بہت بہت ہی آہنا۔ ایہنوں پکا لیوں۔ اگر شیں ایہنوں کر 10.00
لیا یاد تے یقین جانو۔ تہانوں زندگی وچ اندر حضور دی گستاخی دا ایہے کوئی بندہ 10.30
آمادہ کر ہی نہیں سکے گا۔ ایہہ گل میری یاد رکھیو۔ کتاب دا نچوڑ گلیاں آں پیش 11.00
کرن۔ اللہ نے فرمایا۔ میں اپنے محبوب نوں بنا کے تہاڈے وچ بھیجیا اے۔ اور ایسے 11.30
تہاڈے جیسا اے۔ خبردار اپنے جیسا نہیں سمجھنا۔ بااسطہ کس طرح منّدا ایں۔ اللہ 12.00
فرماندا اے۔ اک ہے سوچنا۔ اک ہے منّنا۔ سوچ دا تعلق ہے عقل نال۔ منّن 12.30
دا تعلق اے عشق نال۔ سوچ دا تعلق اے ذہن نال۔ منّن دا تعلق اے دل 01.00
نال۔ اللہ فرماندا اے میرے محبوب نوں سوچنا نہیں۔ ے دفعہ۔ (اچی بولی) 01.30
دیکھیو جی اگر اسی نبی نوں سوچاں گے۔ ساڈے ذہن وچ آ ہندا اے ساڈے 02.00
جیسا انسان۔ ساڈے طرح کھاندا رہیا۔ ساڈے طرح پیندا رہیا۔ ساڈے طرح شادی 02.30
کردا رہیا۔ ساڈی طرح اٹھدا بیٹھدا رہیا۔ ایہدا تعلق سوچن نال اے۔ انسان دی 03.00
سوچ انسان دی عقل۔ ایہہ کجھ سوچدی اے۔ ایس واسطے علامہ اقبال نے 03.30
فرمایا سی۔ ـــ اچھا ہے دل کے ساتھ رہے پاسبانِ عقل۔ 04.00
چنگی گل اے عقل بندے دے دل دے نال رہنی چاہیدی اے۔ بندے وچ عقل ہوئے 04.30
گی تے بہشت دی پہچان ہووے گی۔ بندے وچ عقل ہوئے گی تے باپ دی پہچان 05.00
ہووے گی۔ بندے وچ عقل ہوئے گی وڈے بھرا دی عزت ہوئے گی۔ بندے وچ 05.30
عقل ہووے گی تے پیر و مرشد دی پہچان ہووے گی۔ بندے وچ عقل ہووے گی۔ 06.00
تے آپ بزرگاں دی پہچان ہووے گی۔ بندے وچ عقل ہووے گی زندگی گزارے گا۔ عقل۔ 06.30
علامہ صاحب آہندا اے: اچھا ہے دل کے ساتھ رہے پاسبانِ عقل 07.00
لیکن کبھی کبھی اسے تنہا بھی چھوڑ دے۔ 07.30
ہر وقت عقل کو ساتھ رکھے تو لوٹا یا۔ 08.00

25 December 2004
12 Ziquad
11 Poh

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
		1	2	3	4	**5**	6	7	8	9	10	11	**12**
13	14	15	16	17	18	**19**	20	21	22	23	24	25	**26**
27	28	29	30	31									

DECEMBER 2004

SATURDAY

Quaid's Birthday & Christmas

09.00 دنیا ہر ویلے عقل نال سوچنا نہیں۔ اللہ نے دنیا! میرے نبی نوں سوچنا نہیں۔
09.30 سوچو گے تو گمراہ ہو جاؤ گے۔ میرا محبوب تہاڈی سمجھ وچ نہیں آئے گا۔ تہاڈا
10.00 دماغ چھوٹا اے۔ میرا محبوب بہت بلند اے۔ تہاڈی سوچ چھوٹی اے۔ میرا نبی بہت
10.30 اوچا اے۔ تہاڈی سوچ دا ایہہ جیڑا ذہن اے بہت موٹا اے۔ میرا محبوب بہت
11.00 ای اوچا اے۔ پالے عبد میرے نبی نوں کس طرح منیے۔ اللہ فرماندا اے محبوب نوں
11.30 سوچنا نہیں۔ محبوب نوں بس منّنا۔ ایہہ جس طرح کہندا جائے۔ عقل نالے سوچو نہ
12.00 جس طرح محبوب آکھدا جائے بس چپ کیتے لبیک آکھدے جاؤ۔ (سبحان اللہ)
12.30
01.00 اگر نوجوان ہوں تے میری اس گل تے توجہ دیو۔ اگر بزرگ بیٹھے ہو۔
01.30 میں تہاڈی بچیاں دی حیثیت وچ آں توجہ نال سنو۔ 21 توں بعد ایہہ گل ذہن
02.00 وچ رکھو۔ رسول نوں سوچنا نہیں۔ ایہو میری تقریر اے۔ ایسے موضوع اتے دلیلاں
02.30 پیش کری جانیاں ہن۔ رسول نوں سوچنا نہیں اینوں بس منّنا۔ یاد رکھیں رسول
03.00 سوچن نال سمجھ وچ آئے گا ہی نہیں۔ بندہ گمراہ ہو جائے گا۔ رسول نوں صرف منناایں
03.30 لوگو! جس نوں منیا جاندا اے اوہنوں سوچیا جاندا ای نہیں۔ کس نوں سوچیا
04.00 جاندا اے اوہنوں منیا نہیں جاندا۔ رسول تے بڑی ہستی اے نال۔ انسان اگر کسے
04.30 نال محبت کردا اے اوہنوں کدی سوچیا نہیں اگر صرف مندا اے۔ کیونکہ سوچن
05.00 نال محبوب نہیں رہندا۔ سوچن نال محبوب محبوب ہی نہیں رہندا۔ اوہدا تعلق اے منن نال
05.30 اوہنوں منن جاندا اے۔ محبوب نوں مندا اے۔ اوہدے والدین نوں مندا اے۔ اوہدے
06.00 شہر نوں مندا اے۔ اوہدے پنڈ نوں مندا اے۔ اوہدے نال نوں مندا اے۔ سوچن نال
06.30 اوہدا تعلق ہی نہیں۔ منن نال تعلق اے۔ اللہ وی فرماندا اے اے دنیا دے اندر
07.00 رہن والے۔ میرا محبوب بڑی عزت والا اے۔ بڑی شان والا اے۔ اتنی شان
07.30 مبارک میں تہاڈے وچ بھیج دتا اے۔ یاد رکھنا بعد میرے کولوں میرے محبوب دی
08.00

حقیقت نوں کوئی نہیں جاندا۔ ایسی لئے تے دے لوگ میرے محبوب علیہ الصلوٰۃ والسلام
دے عزت و عظمت نوں سوچن دی کوشش نہ کرنا۔ جس طرح میں آکھ رہیا آں کہ
نال میں عرش اُتے اپنوں بنا کے منیا آں تسیں فرش اُتے اپنا کلمہ پڑھدے تے اپنوں
سنی جاندیو۔ (سبحان اللہ)
ایہہ میرا دعویٰ اے۔ دعوے اتے دلیل ہوندی اے۔ دلیل دیو جی جنہاں رسول نوں
سوچیا اونہاں دا کی حشر ہویا۔ جنہاں منیا اونہاں دا کی مقام اے۔
اک منٹ دے اندر جناب نوں پیش کر دیناں آں۔ سنی پیدا ہوئے مکے وچ۔
مکے دی سرزمین اتے سرکار تشریف لے کے آئے۔ ابو جہل وی مکے وچ پیدا
ہویا۔ کتھے پیدا ہویا۔ جہڑے تسیں بولے تہاڈا کی خیال اے منطق گھر وچ پیدا
ہویا سی۔ میں جدوں حضور کولوں پچھیا حضور تہاڈی کی قوم۔ فرمایا قریشی۔
ابو جہل توں پچھیا تسیں ذرا تعارف کراؤ۔ کہن لگیا میں وی قریشی آں۔ حضور
کولوں پچھیا حضور تہاڈا شہر کہڑا اے۔ فرمایا مکے۔ ابو جہل بلی نوں کہندے تہاڈا
کہن لگیا میں مکے وچ۔ اچھا۔ ابو جہل وی مکے وچ۔ رسول وی مکے وچ اک سرکار دا
صحابی اے اونہاں نام ابو بکر اے۔ اوہ مکے وچ جدوں ابو جہل نوں پچھیا تیری قوم کی اے
کہن لگا قریشی۔ جدوں صدیق اکبر نوں پچھیا تیری قوم کی اے کہن لگے قریشی۔ جدوں
ابو جہل نوں پچھیا توں رسول نوں دیکھیا اے۔ کہندا اے میرا تے بھتیجا اے۔ پچھیا آپ
جدوں صدیق اکبر نوں پچھیا توں رسول نوں ویکھیا۔ کہندا میرا دوست اے۔ ویکھن توں
لے کے جوانی تک۔ بڑھاپے تک یار غار تک مزار تک نال رہیا اے۔ یاد رکھنا پوری
توجہ چاہناں آں۔ اک دن ایسا موقع آیا۔ کہ مکے دی گلی دے اندر میرے حضور کھلوتے
سن۔ ابو جہل وی آگیا۔ صدیق اکبر وی آگئے۔ حضور درمیان وچ سن۔ اک پاسے ابو
جہل اے۔ اک پاسے صدیق اکبر اے۔ فرق کوئی نہیں۔ ابو جہل وی قریشی صدیق وی قریشی
اوہ وی مکے وچ پیدا ہویا۔ ایہہ وی مکے وچ پیدا ہویا۔ ابو بکر صدیق وی رسول دا رشتے
دار اے۔ ابو جہل وی رسول دا رشتے دار اے۔ لیکن فرق ایہہ اے۔ ابو جہل نے حضور

23 December 2004
10 Ziquad
9 Poh

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31									

DECEMBER 2004

THURSDAY

نوں جس وقت وی ویکھیا۔ سوچی پے گیا۔ پیو دا ناں عبداللہ ہووے۔
ماں دا ناں آمنہ ہووے۔ ساڈے وچ پیدا ہویا ہووے۔ ساڈے بچیاں نال بکریاں
چاردا رہیا ہووے۔ تے مکے دی سرزمین دے اندر پیغمبر بن کے بیٹھ جاوے۔ اوہ چالی سالاں
توں بعد آ گئے۔ میں اللہ دا نبی آں۔ چالی سالاں توں بعد آ گئے میں کل کائناتاں دا ہو
گیا۔ چالی سالاں توں بعد آ گئے مینوں معراج ہو گئی۔ چالی سالاں توں بعد آ گئے مینوں
نبوت مل گئی۔ ایہہ کس طرح ہو سکدا اے۔ اوہ سوچی پے گیا۔
ابوبکر صدیق نوں پچھیا ابوبکر تیرا کی خیال اے۔ اوہ دا نبی آکھدا اے میں اللہ دا
نبی آں۔ فرمایا سوچن دا تعلق اے عقل نال۔ منن دا تعلق اے عشق نال۔ یاراں
نوں سوچیا نہیں جاندا یاراں نوں تے منیا جاندا اے۔ (سبحان اللہ) آہ آہ
جتھے پیار ہووے اوتھے سوچیا نہیں جاندا۔ اوتھے تے منیا جاندا اے۔ میں تے منن والیاں
وچوں آں میں نہیں سوچن والیاں وچوں۔ یار ایہہ نتیجہ کی دینا چاہندا اے۔
فرمایا۔ اوہ کائنات دے رہن والے انسان نوں۔ ابو جہل دی پوری زندگی تہاڈے
سامنے ابوبکر صدیق دی پوری زندگی تہاڈے سامنے۔ ہن فیصلہ میں رب ملن تہاڈے
اُتے رکھنا آں۔ ہر شخص نوں جیہڑا سوچے گا۔ اوہ ابو جہل دی طرح زندیق بنا دیاں گا
تے جیہڑا رسول نوں من لوے گا۔ جیویں صدیق بنایا سی۔ اوہنوں نوں قیامت تک صدیق
بنا دیواں گا۔ (سبحان اللہ) رسول نوں منناایں سوچنا نہیں۔
بولو۔ گل قیمتی ہے کہ نہیں۔ اس گل نوں پلے بنھو۔ رسول نوں منّنا
ایں توں 2001 توں بعد سوچنا نہیں۔ کیسا ہو گیا کس طرح ہو گیا۔ ایہہ نہیں سوچنا۔
رسول جدوں آ گئے منی جا۔ میں اینہے اتے جیویں آکھے ہور دلیل پیش کردا جاواں گا
ایہہ معراج شریف دا مہینہ گزر رہیا۔ اسی ہویا مہینہ اپنیاں بزرگاں دی دعاواں نال
معراج بیان کر دے رہے۔ کہ مکاناں تے گئے بیٹھ ہیا تے دیواں جبرئیل گیا۔
رفرف آیا۔ سارا کجھ ہو گیا۔ حضور چلے گئے ستاں آسماناں توں پار۔ میں عرض
آکھاں ساں سوچیا ہم کہ ایہہ کس طرح ہو سکدا اے۔ حضور دا ... داناں عبداللہ

میرا وی والد اے۔ حضور دی ماں دا ناں آمنہ میری وی ماں ہے۔ حضور دا
خاندان میرا وی خاندان اے۔ نبی ساڈی طرح کھاندا رہیا اوہ وی مولوی آہندے نیں۔
ساڈی طرح پیندا رہیا اوہ مولوی آہندے نیں۔ حضور نے شادی وی کیتی اوہ وی ساڈیاں
کتاباں ساڈا رسالہ تم آہندا اے۔ بار بار : آسماناں وچ کوئی سڑک نہیں۔ کوئی موٹر
نہیں۔ کوئی سپیڈ میل تے پوڑی نہیں لگدی۔ اوہ نبی چلیا کیویں گیا تے گنبد باں دے کولوں
گزردی وجہ نال آکھاں ناں ناں۔ اوہ اوہ مفتے کرن گے۔ آکھن گے۔ مولوی بنا ہے
تینوں کھاندے پیندے نوں ویکھے آں توں نبی دی شان دم گستاخ دیں۔ نالے میری ذہن وچ آوندا
کیسے ہو سکدا اے۔ کجھ گلاں کتاباں چوں نہیں ملدیاں عشق دے صحرا چوں ملدیاں نیں
اوہ گل ذہن وچ رہندا۔ ہر گل کتاباں چوں نہیں ملدی۔ علامہ توں وکھیا دین کتھوں ملدا
اے۔ علامہ جیسے پڑھے لکھے انسان نے جواب دتا۔ فرماندے نیں۔

نہ مدرسے سے نہ کالج کے در سے پیدا۔
دین ہوتا ہے بزرگوں کی نظر سے پیدا۔ سبحان اللہ

میں اپنے والد صاحب نوں سوال کیتا۔ میں آکھیا باباجی۔ حضور شان چھوڑ کے پاکستان
وچ آئے او۔ تے ہجرت فرمائی اے۔ میں بڑیاں کتاباں پڑھیاں نیں تے میری سمجھ وچ
رسول نہیں آریا۔ کس طرح میں کہیا ستارہ آسماناں چوں پار کس طرح چلیا گیا۔ باباجی
مسکرائے فرمان لگے۔ اس واسطے تے تینوں مدرسے وچ نہیں بھیجیا۔ مدرسے وچ پڑھن
توں بعد رسول نوں سوچن لگ جاندیں۔ کملیا۔ سوچنا نہیں۔ منناایں۔ میں آکھیاں
چلو منناایں۔ میں آکھیا۔ توں تے میرا والد ایں آپاں اکٹھے بیٹھے آں۔ میرے واسطے
منن واسطے تے کوئی دلیل چاہی دی اے۔ ستارہ آسمان توں چار ٹپ کیویں کھڑا
وسو دانا ن ملیدا۔ جان جا فان آمنہ۔ کھاندا پیندا رہندا۔ اندر کیویں ستارہ آسماناں توں
پار چلیا گیا۔ ایہہ کیویں ہو سکدا اے۔ والد صاحب نے بڑا سوہنا جواب دتا۔ آپ
فرمایا۔ بیٹا پورا جسم اللہ نے کس چیز دا بنایا اے۔ مولوی آکھی ساں۔ میں آکھیا۔ مٹی
مٹی چھاناں ہو۔ تینوں کی مشکل اے۔ انسان دے اندر اگ پانی ہوا۔ مٹی۔ ایہہ مٹیریل

-18

21 December 2004

8 Ziquad
7 Poh

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31									

DECEMBER 2004

TUESDAY

اسے انسان دا۔ اچھا۔ ایہہ ٹھیک اے گل۔ میں آکھیا جی قرآن آپنا آپ نبی دا
09.00
زبان آپنا اے۔ اچھا بیٹا ایہہ دس۔ پورے جسم دے اندر اللہ نے نور کتھے رکھیا اے۔
09.30
میں آکھیا اکھ وچ۔ مینوں فرمان لگے جا میری عینک لے آ۔ میں عینک چک کے لے آیا۔
10.00
کہن لگے ہن اکھ اتے لا۔ اکھ اتے لائی۔ ہن کی ہو رہیا اے۔ میں آکھیا ہن ٹھیک اے جس طرح
10.30
میں پہلے ویکھ رہیا سی۔ ہن وی اوہی اے میری اکھ دا نور عینک دے شیشے توں پار ویکھ
11.00
رہیا اے۔ فرمان لگے نبی نوں منناایں۔ سوچنا نہیں۔ کملیا جس طرح تیری اکھ دا نور
11.30
عینک دے شیشے توں پار گزر سکدا اے۔ محمد رب دا نور سی۔ معراج دی رات ستاں
12.00
آسماناں چوں پار گزر گیا۔ سبحان اللہ۔
12.30
رسول نوں منناایں مقابلہ سوچنا نہیں۔ اک واری پھر دہرایا۔ سوچنا نہیں۔
01.00
نبی نوں منناایں اگر سوچو گے گمراہ ہو جاؤ گے۔ جنہے رسول نوں سوچیا گمراہ ہو گیا۔
01.30
من نبی نوں۔ اگر منو گا تے پھر سارا جھگڑا ختم ہو جائے گا۔ رسول آکھے میں
02.00
بشر آں مننا جا۔ رسول آکھے میں نور آں مننا جا۔ رسول آکھے مینوں علم غیب اے مننا
02.30
جا۔ رسول آکھے میرے کول اختیار اے مننا جا۔ رسول آکھے میں فرشتے اتے بہہ کے عرش دیاں
03.00
گلاں کیتیاں آں مننا جا۔ تے جیہڑا سوچے گا گمراہ ہوئے گا۔ جیہڑا منے گا گمراہ نہیں ہوئے گا
03.30
اور میں ایہدے اتے اک ہور دلیل تیرے پیش کر دا جاواں۔ حضور جدوں معراج
04.00
تے گئے نال۔ واپس آئے۔ تے قدرتی ابو جہل نال ملاقات ہو گئی۔ یا میں ایس طرح آکھاں
04.30
دیاں باکی چانس ملاقات ہو گئی۔ یا انج کہہ لو کہ دو بندیاں دی بندے تے پھر وی
05.00
فرق ہوندا اے۔ میں غلام حسین مولوی آدمی آں میرے دو بندیاں دی شکل اے
05.30
پھر وی اے۔ جیہڑا بندہ میرے نال محبت کردا اے۔ اوہدی شکل پھر وی میرے تے۔ مثال دے
06.00
طور تے میرا لڑکا ہے میرے نال محبت کر دا نہیں۔ پھر وی شکل اے۔ پچھے وطن گیا۔ ایہہ کہہ کے
06.30
خیر نال آوے۔ ایہہ وعدہ کر دا نہیں۔ سردی دی وجہ واپس نہیں آنا۔ اوتھے آ رہنا ایں۔
07.00
دیا ہے وچ کسے دے خلاف نہیں بولنا۔ پر وی شکل اے محبت دی بنا تے۔ تے جیہڑا میرے
07.30
نال مخالفت کردا اے۔ اوہدی دو میری تے شکل اے۔ دو بندیاں دی پھر وی شیطان نوں تے
08.00

تکدا اے۔ ابوجہل نال شاید اسے واسطے ملاقات ہوئی۔ ابوجہل وی سرکار
نوں پہلے تکدا سی۔ صدیق اکبر وی تکدا سی۔ لیکن تکن تکن دا فرق اے۔
ابوجہل نفرت کر کے نفرت دی نظر نال ویکھدا سی۔ محبت نہیں سی۔ زندیق بن گیا۔
ابوبکر محبت دی نظر نال ویکھدا سی۔ صدیق بن گیا۔ سرکار واپس آ کے سرکار نے ویکھا
ابوجہل اے۔ حضور تشریف لے گئے۔ سلام کیتا بڑے ادب نال ملے آکھدا۔ صحابہ نے عرض کیتا
حضور ایہہ ابوجہل اے۔ تہاڈی مخالفت کردا اے۔ تہاڈی توہین کردا اے۔ تہاڈی انی سخت
کردا اے۔ تسیں احترام کر رہے او۔ میرے آقا نے جیہڑا جواب دتا۔ خدا دی قسم کلیجہ کڈھ
دے گا۔ اگر غور کیتا۔ میرے آقا نے فرمایا۔ میں ادب اس واسطے کرداں ایہہ وی تے در توں لنگدا
میرے ویہڑے دا پھیرا پاندا ہے۔ علامہ اقبال نے آکھیا سی

اپنے من میں ڈوب کے پا جا سراغ زندگی
تو میرا نہیں بنتا اپنا تو بن۔
پانی پانی کر گئی مجھ کو قلندر کی یہ بات۔
تو جب جھکا تو

میں ابوبکر کیہہ دی چراہٹ کرناں عقل نال ہمدردی کرناں ہاں عقل نال رشتہ داراں
منڈیاں وچ تجارت کرنا عقل نال۔ کاروبار کرناں ہاں عقل نال۔ بچیاں دی شادی
کرناں ہاں عقل نال۔ رشتہ داراں نال تعلق رابطے کرنا عقل نال۔ ابوبکر صدیق نے فرمایا
میں دنیا دا ہر کام عقل دے نال کرناں ہاں۔ جدوں مقام مصطفےٰ دا تعلق آندا اے
جدوں یار دی گل آندی اے میں کدی سوچیا ای کوئی نہیں۔ بس محبت تے عشق دا
ترازو لے کے بار کیتا جاندا ہیں پچھے تصدیق کردا جاندا۔ سبحان اللہ
اللہ فرماندا اے میں اپنے محبوب نوں اینوں سوچیا ہیں۔ اجازت دلواسے
موضوع نوں میں جناب دے سامنے اگے تک پیش کردا چلاں۔ ٹھیک ٹھاک بیٹھے ہو۔
ایہہ مجبوری اے کہ زیادہ میں تہانوں چھیڑ خانی ہنسا کر سکدا۔ تھوڑی دیر توں بعد
آکھیا کرو سبحان اللہ مینوں پتا لگے اجے سب سُتا ہے۔ اک واری پھر آکھو سبحان

(اللہ)

19 December 2004
6 Ziquad
5 Poh

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31									

DECEMBER 2004

SUNDAY

اچھا یار اوہ رات آئی نال ایہہ جیہڑی سرکار نے بیان فرمائی اے ۔
اوہ رات جیہڑی آئی ۔ معراج سارے نبیاں نوں ہویا ۔ حضرت موسیٰ علیہ السلام
وی اک دن طور اتے گئے ۔ سلام پیش کیتا اللہ نوں ۔ سلام توں بعد عرض کیتی
یا اللہ ۔ اے میں تینوں ویکھنا چاہندا آں ۔ مینوں اپنا دیدار کرا ۔ اللہ فرمایا موسیٰ میں
تے تینوں وکھا سکنا آں ۔ توں مینوں نہیں ویکھ سکدا ۔ اچھا رب العالمین میں تینوں
نہیں ویکھ سکدا ۔ فرمایا ہاں موسیٰ تو مینوں نہیں ویکھ سکدا ۔ میں دینا دیدار کرا
سکنا آں لیکن توں میرا دیدار نہیں کر سکدا ۔ موسیٰ علیہ السلام آہندا اے میں اللہ دا
نبی آں ۔ میں اک سوال کیتا یا اللہ ایہہ دس ۔ میرے نال محبت ہے ۔ اللہ دی ذات
پاک نے فرمایا ۔ موسیٰ ٹھیک اے تیرا میرا اک تعلق اے ۔ توں میرا بندہ ایں ۔ میں تیرا
رب آں ۔ توں میرا نبی ایں ۔ میں تینوں پیدا کرن والا ۔ میں تینوں نبوت دا درجہ
دینے والا ۔ لیکن توں جیہڑا سوال کیتا ایں ناں میرے نال محبت ہے ۔ شاید تیرے ذہن
وچ خیال ہوئے ۔ کہ دنیا تیری خاطر بنائی اے ۔ اے معاذاللہ ذہن وچوں کڈھ دے سا
دنیا تیری خاطر نہیں بنائی ۔ محبت تیرے نال مزید اے ۔ تعلق تیرے نال مزید اے ۔ لیکن
جس طرح دی محبت دی توں گل کرناں ایں ۔ تیرے نال اوہ محبت نہیں ۔ موسیٰ علیہ السلام
آہندا اے بشری تقاضا سی ۔ پیراں تھلوں زمین نکل گئی ۔ میں تے سوچدا ساں ۔
نبی اللہ میرا وی عاشق اے ۔ میری خاطر دنیا بنی ۔ میری خاطر کائنات بنی ۔ میں
پتہ لگیا نہیں نہیں ۔ اللہ نے دنیا ہور کسے دی خاطر بنائی فوراً میں اپنا سوال بدلیا
عرض کیتی الہ العالمین میرے نال تے تیری اوہ محبت نہیں ۔ اس ہستی دا تعارف تاں
کرا ۔ کدے نال توں محبت کرناں ایں ۔ فرمایا میرے کلیم ۔ سوال توں ٹکا واری ؟ پچھ تینوں
ٹکا واری دساں ۔ تینوں وکھو بار مترا آوے مینوں دسدیاں مزہ آوے ۔
اے موسیٰ توں ایں میرا کلیم ۔ جدے نال میں محبت کرناں آں اوہ اے میرا
حبیب ۔ موسیٰ علیہ السلام عرض کردے میں یا اللہ کلیم اور حبیب وچ کیہڑا کو فرق اے ۔
کلیم کس نوں آکھیا جاندا اے ۔ حبیب کس نوں آکھیا جاندا اے ۔ فرمایا موسیٰ کلیم اوہ

اوہ ہوندا اے۔ جیہڑا طور اُتے آوے۔ سواری نہ بھیجیا خود آوے۔
بلاوے نہ بن بلایاں آوے۔ براق نہ بھیجیا خود پیدل چل کے آوے۔ میری بارگاہ وچ
آ کے روزہ رکھے۔ چالی دن دا چلہ کٹے۔ میری بارگاہ اندر صداواں لگاوے۔ بار بار اینا
دیدار کرا۔ فرمایا میری مرضی آوے بولاں نہ مرضی ہووے نہ بولاں۔ حبیب اُس نوں
آکھیا جاندا اے۔ جیہڑا ام ہانی دے گھر خواب استراحت ہووے۔ فرشتے وچ بھیجیا
جبریل میں بھیجیا۔ جنہاں قدماں نوں جبریل چمے۔ آکھے ایہناں نوں رب بلا رہیا ہے۔
یار دی مرضی ہووے آوے مرضی ہووے نہ آوے۔ (سبحان اللہ) آمد کو مختصر
معراج سب نوں ہووگی۔ جس طرح امام الانبیاء نوں ہوئی اس طرح کائنات
وچ کسے ہور نوں نہ معراج ہوئی۔ بڑی مہربانی فرمائی۔ توجہ فرمائی۔ میں میں
نماز پڑھن لگیاں تہاڈا رخ ایدھر اودھر نہیں ہونا چاہیدا۔ شش نگاہ دا مہینہ ایہ
رکعتاں ایں۔ تُسیں میری عبادت نوں سماعت فرمانا ایں۔ معراج شروع کرنے
اوہ رات چودہویں آئی۔ حضور علیہ السلام اس رات اپنے گھر نہیں سُتے سن
بلکہ حضور علیہ السلام عشاء توں بعد چلے۔ ابوجہل دے گھر دے قریب سن۔ ام ہانی
دا گھر۔ اوتھے جا کے سُتے۔ یعنی کرایہ تے لے دیاں پنج لی دے وچ کسی دی کچھ دیسا
وچ جا کے سُتے۔ ام ہانی دا گھر ابوجہل دے گھر دے قریب آ اے۔ اوتھے جا کے
سُتے۔ ایتھے اک سوال پیدا ہوندا اے۔ منہوں اوتھے رات نہ جاندے۔ میں ایتھے
رہ جاں۔ منہوں کوئی حرج تے کوئی نہیں۔ کوئی شئے میرے پھیرا نہیں۔ رہ سکدا ایں آں۔
کیوں کہ میرا گھر ای ایتھے نہیں۔ میرا گھر ہی ایتھے ہووے ایسے بندے وچ۔ تے عورتیں
کسے دے گھر جا کے سوندیاں۔ تے حملہ شک تے کرے گا۔ ناں بنی بندہ شریف نہیں
کھلک اسا ناں بنی۔ لکھ وی دیندا رہندا اودھر سوں گیا اے۔ حالانکہ گھروالی اوتھے
گھر وچ اسا۔ پرانے گھر وچ جا کے سونا لوکاں تے آکھناں بندہ شریف نہیں۔
سوال پیدا ہوندا اے بنی دا گھر وی مکے وچ۔ معراج دی رات بنی اپنے گھر کیوں نہیں سوندا
ام ہانی دے گھر سُتا۔ کیوں جا کے سُتا۔ 22 کلمات عالماں نے بیان کیتیاں

۱۷

17 December 2004

4 Ziquad
3 Poh

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31									

DECEMBER 2004

FRIDAY

پنج میں دو بیان کرنا چاہناں آں۔ حضور نے فرمایا۔ اک تے میں آ کے
ام ہانی دے گھر اُس واسطے آ کے سُتا۔ مینوں پتا سی کہ کتھیں اپنے گھر لیٹاں۔
جبریل نے آؤنا سی مینوں لین۔ اوہنے کنڈی کھڑکانی اے۔ مینوں دیندی اے آواز تے
میری دھی فاطمۃ الزہرا نہ۔ ہر وقت پیار دی وجہ نال میرے نال جاگدی رہندی اے۔ ہو سکدا
اے جبریل آوے۔ تے فاطمہ آکھے چاچا جی میرا ابا آرام کردا اے۔ جبریل واپس مُڑ جائے
میری معراج نہ رہ جائے۔
نبی فرمایا دوجے گھر جا کے سواں جبریل نوں کوئی نہ آن روکے نہ مینوں جان
روکے۔ اک تے راز۔ اوہ دوسرا راز جیہڑا بہت ضروری اے سب دوستاں
واسطے۔ اصلاح معاشرہ واسطے ضروری اے۔ سرکار نے فرمایا ام
ہانی دے گھر اُس واسطے سُتا۔ ایہہ ام ہانی حضرت ابو طالب دی سکی دھی اے۔ حضرت
علی دی سکی بھین اے۔ میرے نبی دی چچا زاد بھین اے۔ نبی دی واہ بھین بن گئی
سرکار نے فرمایا پوری زندگی 63 سالاں وچ۔ سب توں زیادہ خوشی معراج والی رات
ہوئی سی۔ حضور فرماندے 63 سالاں وچ سب توں زیادہ دکھ طائف دے میدان
وچ ملیا۔ نبی آکھدے زندگی وچ سب توں پہلی خوشی ملی سی۔ سوچیا اس خوشی
وچ کلا تے مل نہ ہوواں۔ بھین دے گھر نہ مُڑ جاواں۔ بھین دے گھر سوواں گا۔ تے اوتھے
جبریل مینوں لین والے آئے گا۔ تے امت واسطے سبق بن جائے گا۔ امت
واسطے سنت بن جائے گا۔ کہ جس طرح خوشی دے موقع تے بھین نوں نہیں بھلیا۔
جدوں تینوں وی خوشی آوے۔ توں وی بھین نوں بھلیا نہ کر۔ بھین دے
ہو یا تے جا کے خوشی وچ شامل کرنا مصطفےٰ دی سنت اے۔ (سبحان اللہ)
ہن بھین دی گل آ گئی اے تے اک حدیث سنو تے پھر اگے چلدے آں۔
حضور مسجد نبوی وچ تشریف فرما سن تے جانی کافر قیدی ہوئے۔ اک
جنگ ہویا۔ تے سرکار نے جانی کافر قیدی کر لئے۔ حضور نے فرمایا انہاں
قیدیاں نوں مسجد دے تھماں نال بنھ دیو۔ ایہہ سب توں وڈی جیل اے سرکار

۱۴۸

دی۔ مسجد نبوی عبادت دی جگہ وی۔ مسجد نبوی میرے نبی دا اسمبلی
ہال وی۔ مسجد نبوی سپریم کورٹ دی عدالت وی۔ مسجد نبوی اوہ جیل سی جتھے مجرم
آندے سی۔ اوہناں نوں سزا دین دی جگہ وی۔ فرمایا اسیں قیدیاں نوں مسجد
نبوی دے تھماں نال رسیاں نال بنھ دیو۔ صحابہ نے عرض کیتی یا حضرت ایہہ
تے مجرم نیں۔ جنگوں پکڑ کے لے آئے آں۔ ایتھے کیوں بنھنے نیں۔ سرکار نے فرمایا
ایتھے صحابہ دیاں نمازاں ویکھن گے ہو سکدا اے ایہناں دے دلاں وچ اللہ دے دین دی
محبت پیدا ہو جائے۔

واہ یا رسول اللہ تسیں کیا کیتے۔ مسجد دے تھماں نال قیدی بنھے نیں۔ اک
عورت مسجد نبوی وچ داخل ہوئی۔ کتاباں وچ لکھیاں اے اکھڑ زبان سی اوہدا کالا
تے موٹے موٹے نقش سن۔ حضور دی بارگاہ وچ آئی سرکار دی نگاہ جھکی اے
اوہنے سرکار دے اس طرح کول بہہ کے تے سلام پیش کیتا۔ سرکار دیاں نگاہواں
جھکیاں نیں سرکار نے جواب دتا۔ اوہ اس نے گل کیتی۔ اے محمد میری طرف ویکھ
میں تیری بھین آں۔ سرکار نے مسکرا کے فرمایا تو میری تے بھین ای کوئی نہیں۔
میری تے بابا کوئی بھین نہیں۔ میرے تے نالوں جمی کوئی بھین نہیں۔ اس عورت
نے جواب دتا۔ کہ یا حضرت۔ شاید تسیں مینوں پچھانیاں نہیں۔ یا شاید ایہہ گل
اے کہ جس طرح جدوں میں تہانوں ویکھیا سی۔ اودوں میری شادی ہو گئی سی۔
حضرت جس حلیمہ سعدیہ دا تسیں دودھ پیتا اے۔ میں اوہدی سکی دھی آں۔ جس
وقت تسیں میری ماں دا دودھ پیندے سو اوں میری شادی ہو گئی سی۔ میں اپنے شوہر دے
گھر سی آں۔ تے تسیں مینوں نہیں ویکھیا۔ میں تہانوں نہیں ویکھیا۔ میرے دل وچ بڑا
چاء سی۔ میں اپنے ویرا نوں ویکھاں۔ اج اس موقعے اتے ویرا نوں آ کے ویکھیا
جدوں میرے ویرا تے طرف [illegible] بڑا اے۔ اللہ نے نبوت دتی اے۔ اج ہر پاسے
تیری شہرت اے۔ تے میں تیری بھین آں۔ خدا دی قسم جدوں لفظ بھین آیا۔
سرکار دیاں اکھاں وچوں اتھرو آ گئے۔ منزل دی چاند مسجد نبوی وچ [illegible]

فرمایا اے میری بھین اگر شوہر میرے نال کوئی کم سی۔ تے مینوں
دروازے تے بلا لیا ہوندا۔ میرے کول کی کرن آئی ایں۔ اس نے رو کے عرض کی یا رسول
اللہ صلی اللہ علیہ وسلم۔ میں کافر آں۔ تہاڈا کلمہ نہیں پڑھیا۔ ایہہ جیہڑے چار کافر
تہاڈے صحابہ نے مشرک کیتے نیں جیہڑے بنوی وچ اینہاں وچ میرا شوہر اے۔
میرا آدمی اے۔ تے شیں اوہدے ہتھ ہیرا۔ میں اپنے آدمی نوں چھڈوان واسطے آئی آں۔
میرے آقا نے فرمایا میرے صحابہ۔ ایہدے شوہر نوں چھوڑ دیو۔ اک صحابی نے
عرض کیتی یا رسول اللہ ایہہ تے ظالم اے بڑا اے اینے کئی صحابہ نوں جنگ وچ شہید کیتا
اے۔ ایہہ تے بڑا مجرم اے۔ میرا آقا نے جیہڑا جملہ آکھیا بڑا کمال دا اے۔ ارشاد
فرمایا۔ میرے آقا نے فرمایا منیا۔ ایہدے ظلم دی حد نہیں۔ ایہہ میری بھین اے تے زندگی
وچ پہلی دفعہ میرے بوہے تے آئی اے۔ اگر میں بھین نوں اج خالی موڑ دیاں قیامت
تک میری امت بھیناں نوں خالی موڑدی رہے گی۔ اج میں اپنا جرم نہیں ویکھاں گا۔
بھین دی لاج رکھاں گا۔ اینہوں چھوڑ دیو۔ عرض کیتی یا رسول اللہ بڑا ظالم اے۔
فرمایا صحابہ بار بار جملہ نہ کہو۔ منیا بڑا ظالم اے۔ ایہدے ظلم دی حد کوئی نہیں۔
اینہوں چھوڑ دیو تاکہ دنیا نوں پتہ لگے۔ کہ اگر ایہدے ظلم دی حد کوئی نہیں۔ تے محمد
دی رحمت دی وی حد کوئی نہیں۔ (سبحان اللہ)

حضور نے ارشاد فرمایا چھوڑ دیو۔ ایہہ جدوں اجازت مل گئی ناں۔ خاوند باہر نکلیا
بیوی نوں ویکھدا اے۔ اس محمد فاں بیلی کی جاں ویکھیاں دیں۔ ایہنوں کس طرح جاندی ایں توں
اوس آکھیا ذرا ہوش نال گل کر۔ ایہہ تے بدلیوں پیڑ نہیں۔ ایہہ محمد میرے دودھ دا بھائی اے۔
اینے میری ماں دا دودھ پیتا اے۔ ایہہ میرا بھرا اے۔ جو کافر ضرور سی لیکن عقل رکھدا
سی۔ اوس آکھیا اچھا۔ ایہہ محمد اگر تیرا بھائی اے۔ تے میں ایہدا بہنوئی آں۔ میں
نبی پاک دا بہنوئی آں۔ جے اگر تیرا کوئی ایہدے تے حق اے تے میرا وی ایہدے تے
کوئی حق اے۔ میں کلا نہیں جاواں گا۔ چنگا۔ اوس آکھیا کیوں۔ اوس آکھیا کافر
ضرور آں۔ مگر بچیاں آں مینوں پتہ اے کی آکھن گے۔ اکلا چھٹ آیا اے تے

انشاں کافراں نوں پچھے بھیسا آیا اے۔ لجپالی اس چیز دا ناں بنی
لجپالی اس چیز دا ناں اے۔ جدکہ سرمایاں نوں پیسا دیو تے خود تھلے جا کے میں جانوں 09.00
گا نبی دی بارگاہ وچ۔ حضور دی بارگاہ وچ آیا۔ سرکار نے کھڑے ہو کے استقبال کیتا 09.30
صحابہ نے عرض کیتی حضور کافر اے۔ فرمایا کافر چاہیدا اے۔ جنہوں بہن دتی جاندی اے 10.00
اوہدا احترام کیتا جاندا اے۔ بیٹھا یا کہیوں آکھیا نہیں۔ عرض کیتی یا رسول اللہ 10.30
آپ دا یار رسول میں کلمہ نہیں جانواں گا۔ میرے ساتھیاں نوں چھوڑ دیو۔ سرکار نے فرمایا 11.00
ہی چھوڑ دیو۔ صحابہ نے عرض کیتی حضور بڑے ظالم نیں۔ فرمایا میرا بھنوں کی اے تے 11.30
زندگی وچ پہلی دفعہ آیا اے۔ کی آکھے گا کہ نبی دی بہن مہرے گھر اے۔ تے نبی نے میری گل 12.00
نہ منی۔ چھوڑ دیو سارے۔ جس نوں بہن دتی جاندی اس دا احترام کیتا جاندا اے۔ چھوڑ 12.30
دیو۔ خدا دی قسم جد میں چھوڑیا۔ تے گلی دے اندر روندے نال۔ کہن لگے آقا یا رحمت دی والی 01.00
نبی اے۔ تے کلے جا رہے آں۔ دریا دے کولوں گزر رہے تے پیاسے جا رہے آں۔ سادے 01.30
جیسا دی کوئی بدنصیب ہے۔ کنا اچھا نبی اے۔ نبی ای نبی تے اچھا اے۔ اس طرح 02.00
مسلمان ہو کے نبی دی بہن نوں رنگ لگا لو۔ آپاں چالی ورہے لگ جانے آں۔ حضور دی بارگاہ 02.30
وچ بیٹھ بندے آں عرض کرنے آں۔ یا رسول اللہ جیہڑے چھوڑ کے ہتھ دے وچوں ہتھ کڈھ لاں 03.00
حضور کے ہتھاں وچوں رکھتے کولوں کے دنیا دی قید توں آزاد فرمایا اے۔ اللہ ای کالہ 03.30
پڑھا کے ذرا جہنم دی قید توں کوں آزاد فرما دیو۔ سبحان اللہ۔ حضور فرماندے 04.00
اس واسطے میں فرما بہن دا گھر دا انتخاب کیتا۔ حضور فرماندے آئی رات گھر 04.30
نہیں رہندے۔ نبی نوں سفنا سوچنا نہیں۔ حضور بہن کے گھر آرام فرماسن۔ 05.00
اللہ نے فرمایا جبرئیل۔ یا اللہ حکم آگیا جی۔ دیکھو میرا نبی کی کر رہا اے پیا۔ یا اللہ 05.30
ستا اے۔ اچھا میرا اے دل چاہندا اے۔ میں اپنے نبی نوں دیکھنا چاہندا آں۔ ایہہ حدیث 06.00
وچ لکھیا نہیں۔ اللہ فرماندا اے میں اپنے حبیب دے دیدار کا مشتاق ہوں۔ دیکھنا 06.30
چاہندا آں نبی نوں۔ میں کی بندے تہاڈی آکھ سکے تصویر سنی اس۔ [illegible] آگے 07.00
ذکر نے کمال کر دتی۔ [illegible] دا وہنے حضور دی بڑی تعریف کیتی۔ حضرت خلیفہ [illegible] 07.30
08.00

MONDAY New Moon

کیتی ۔ اوہنے ایہ لکھیا اے آپ سامنے میں بی توں ویکھنا چاہنا آں ۔ اوہنے
09.00 آکھیا ۔ ایہو تے بریلوی شرک کر دے نیں نا ۔ اگے اللہ نے بی کوئی نہیں سی ویکھیا ۔
09.30 سے ڈیرے آپے بیلی مساشہ دا اوہ ہوئے ۔ دو گز دی داڑھی ۔ اوہ آکھدے نیں ایہو جہی
10.00 حالت ۔ اگے جی ویکھیا سی ۔ اوہ آکھدے او ویکھو ۔ مولوی وادھا پڑا کر دے نیں ۔ غلط نیں
10.30 ایس طرح دیاں گلاں نہیں ہونیاں چاہیدیاں ۔ خدا دی قسم گل صحیح ۔ اینا ڈاہڈا ویکھیا
11.00 چاہندا آں ۔ جبریل عرض کیتی یا اللہ اگے نہیں ویکھیا ۔ ڈاہڈا ویکھیا تے نہیں ۔ کوئی لمحہ
11.30 ایسا نہیں ۔ جس وقت میری نگاہ محبوب توں اک پاسے ہووے ۔ مگر اگے میں
12.00 وینہدا ساں تے اودھر ابوبکر صدیق وینہدا سی ۔ اودھروں میں ویہندا ساں اودھروں
12.30 عمر فاروق وینہدا سی ۔ ایدھروں میں وینہدا ساں اودھروں بی کئی صحابہ وینہدے سی
01.00 ڈاہڈا جدوں محبت عروج پکڑ جاوے ۔ جدوں انتہائی درجے تے محبت پہنچ جاندی ۔ اودوں
01.30 محب دی محبت دا تقاضا ایہو ہوندا اے ۔ میں محبوب نوں میں ویکھاں تے ہور کوئی نہ ویکھے ۔
02.00 اگے میں وینہدا آں تے اودھروں دوجے وی وینہدے نیں ۔ جبریل اجہی ایسی جگہ
02.30 تے لے آ ۔ جتھے ہور کوئی نہ ویکھے ۔ یا محبوب نوں میں ویکھاں یا محبوب میں نوں ویکھے ۔
03.00 اج میں اپنے محبوب مقام اُتے محبوب نوں ویکھنا چاہندا آں ۔ (سبحان اللہ)
03.30 دو وضی سادی دلیل اے جیہڑی زبان وچ بنی گل سمجھ وچ آ جاوے ۔ 22 سال
04.00 منتہا چل ڈیل ڈیل جوان ہوندا اے جاں کہ سال دے ۔ 22 سالاں توں بعد ۔ جوان ہون توں
04.30 بعد اوہدی شادی دی تجویز کیتی جاندی اے ۔ جدوں دولہا بن دا اے نال گھوڑے
05.00 تے سوار ہوندا اے اوہدوں نال اُہنی والدہ آکھ بیاں نیں ۔ دولہے دی اماں ویکھو ذرا منڈے
05.30 نوں ۔ اگے پتر نہیں ویکھیا ہوندا ۔ لیکن ماں کیہڑی آندی اے ۔
06.00 عزیزاں رشتے داراں ویکھیا تے اگے کیہاں مرتبہ ۔ لیکن اج سارے آکھ بیاں نیں
06.30 ویکھو اپنے پتر نوں ۔ دولہا بنیا اے ۔ ذرا ویکھو کیسا سوہنا لگدا پیا اے ۔
07.00 ماں وکھ دوڑی آندی اے پتر نوں ویہندی اے ۔ سوال پیدا ہوندا اے اگے نہیں ویکھیا ۔
07.30 ویکھیا تے کیہاں مرتبہ اے ۔ فیر اج ویہندی کیوں پئی ۔ کہندی اے 22 سال پالدی رہی آں
08.00

22

22 سال 26 سال 25 سال پالدی رہی آں۔ اس امید تے اس آرزو دے اندر کدی
دولہا بنے گا۔ گلے دے اندر نوٹاں دے ہار پاوے گا۔ متھے دے اُتے سہرا سجے گا۔
جدوں دولہا بنے گا اور دکر دا ایہہ بار سکیں ہوون گے۔ میں ویکھیاں گی دولہا بنے گا تے
کنڈا سوہنا لگے گا۔ رب نے وی فرمایا جبرائیل جی رب جلیل۔ عرض کیتی حکم ہووے۔
فرمایا ویکھیا تے میں اپنے نبی نوں بڑی مرتبہ اے۔ یہ لحظہ بہ لحظہ میری تلو میرا محبوب
تے۔ اے جبرائیل 2۰1 لے کے آ۔ 2۰1 کیوں ویکھیں گا فرمایا۔ میں وی ویکھنا چاہناں
آں جدوں شب اسریٰ دا دولہا بنے۔ جدوں براق اُتے اسوار ہووے گا ستر ہزار
فرشتہ اگے۔ ستر ہزار فرشتہ وچکار۔ ستر ہزار فرشتہ کھبے۔ ستر ہزار فرشتہ سجے۔
فرمایا اے جبرائیل تو براق دی مہار پکڑی ہووے گی۔ میرا نبی دولہا بنیا ہووے گا۔ درود
وسلام دے آوازے آوندے ہوون گے۔ ایہہ میرا نبی جدوں دولہا بن کے مسجد اقصیٰ دل
جائے گا۔ میں وی ویکھنا چاہناں آں۔ میرا محبوب کیویں سجے گا۔ میرا محبوب کیویں جچے
گا۔ عزیزان محترم۔ جبرائیل جا۔ عرض کیتی جاواں کی کراں فرمایا جا محبوب نوں
لے کے آ۔ جبرائیل روانہ ہویا۔ ایویں چند قدم چلیا۔ عرض کیتی رب العالمین جاواں
فرمایا جبرائیل رک۔ یا اللہ رک جا۔ فرمایا کلا ای نہ جائیں۔ عرض کیتی ہور کی کراں
فرمایا جنت دے وچوں اک براق وی لے جا۔ جنت دے وچ چالی ہزار براق کھلوتے
سن۔ اوہناں براقاں دے اندر ہر اک اپنے توں حسین ہوندے۔ ساریاں وچوں خوبصورت
ہووے ساریاں وچوں لاجواب ہووے۔ جہدے اُتے بہہ کے میرا محبوب سج جاوے۔
میرے محبوب جچ جاوے۔ اس براق نوں لے جا۔ جبرائیل عرض کی یا اللہ ٹھیک۔ چند قدم
جبرائیل نے ہور چکے۔ اللہ فرمایا جبرائیل عرض کیتی حکم۔ فرمایا کلا براق لے کے نہ جائیں۔
یا اللہ ہور کی لے کے جاواں۔ فرمایا جنت دے اندروں حوض کوثر دا پانی وی لے جا۔ یا اللہ
ایہدا کی کرنا ایہہ۔ فرمایا میرا محبوب غسل کرے گا۔ یا اللہ ٹھیک اے براق لے جاواں۔
حوض کوثر دا پانی لے جاواں۔ فرمایا نہیں نہیں جبرائیل۔ ما زاغ دی سرمے دانی وی نال لے
جا۔ (سبحان اللہ) اچھا جبرائیل آکھدا اے البرق میں چند قدم چکے فرمایا جبرائیل
د

Z.Z.:

11 December 2004

27 Shawwal
26 Maghar

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31									

DECEMBER 2004

SATURDAY

بادشاہ حکم۔ آگے بادشاہ ہن کی کرنا اے۔ براق لے لیا۔ بادشاہ ٹھیک اے۔
نگ لے جا بادشاہ ٹھیک اے۔ ایہہ سرمے ڈبی لے جا۔ اے جبریل حوض کوثر دا پانی بادشاہ
نے لیا۔ اے جبریل ہن توں جا رہا ایں۔ بادشاہ ہن میں جانا ایں۔ ٹھیک اے بس تیرے محبوب
نوں لین۔ جبریل اک گل ہور سن۔ اے اینج دا جیدوں جانا ایں ناں تیزی نال جانا۔
بادشاہ ٹھیک اے تیزی نال۔ جانوراں دا ہنیں ل اک گل ہور اے۔ جبریل ایہنوں تیزی
نال جا کیں۔ جیدوں محبوب دا مکہ شہر آ جائے تے پھر آہستہ۔ اچھا جا بادشاہ ٹھیک اے۔ ایہنوں
تیزی نال جیدوں محبوب دا شہر آ جائے تے پھر آہستہ۔ فرمایا نہیں جبریل اک ہور گل
وی اے۔ محبوب نوں جگاویں۔ جس وقت محبوب بیدار ہو جائے۔ جلدی جلدی نہ
کہویں کہ تیرا رب تینوں ملنا چاہندا اے تے ویکھنا چاہندا اے۔ بادشاہ گل کراں۔ فرمایا پہلے میرے
محبوب دا موڈ ویکھیں۔ (موڈ ویکھیں موڈ) جے اوہدا اوہ موڈ ہووے ملن نوں۔ پھر میرا پیغام
دسیں تے نال لے آویں۔ تے جے موڈ نہ ہووے نہ کوئی گل نہیں جیویں ٹھیک ہووے تے پھر گلاں
گے پابندی نہیں۔ جس ایہہ کس طرح ہو سکدا اے۔ ہن توں آکھنا ہیں اللہ نے سب دا موڈ
تے کدی نہیں ویکھیا۔ میرا جی میں جواب ایہی دیاں گا ایہنوں منناں ہے سوچنا تے ہے ای
کوئی نہیں۔ ایہنوں سوچے گا تے گمراہ ہو ویں گا اسے ہور بنی ہوور۔

عزیزان گرامی ہن توجہ نال ذرا سماعت فرمانا۔ جبریل امین آگیا اے میں براق
لے کے۔ حوض کوثر دا پانی لے کے عزیزان محترم بہشت دے اندر اعلیٰ قسم دا پٹکا مبارک
لے کے۔ محبوب علیہ السلام دے دروازے تے حاضر ہویا۔ اگے ویکھیا سرکار مدینہ آرام
فرما رہے ہن۔ میں جھٹ ہوں داخل ہویا اندر داخل ہویا اگے ویکھیا محبوب لیٹیا ہویا آ جبریل عرض
کردا اے میرا رب العالمین۔ ~~دسیں~~ تیرے محبوب نوں جگاواں کس طریقے۔ تیرے محبوب نوں
اٹھاواں کس طرح۔ رب نے فرمایا جبریل۔ حضرت آدم علیہ السلام توں لے کے حضرت عیسیٰ
پاک تک۔ عیسیٰ پاک توں لے کے میرا محمد مصطفیٰ تک۔ سارے نبیاں کول پیغام لے کے
جانے والا۔ سارے نبیاں کول وحی لے کے جانے والا۔ سارے نبیاں کول خط اک لے کے
جانے والا۔ فرمایا توں نبیاں تے پیغمبراں دی بارگاہ اندر جانے والا۔ توں خود دس میرے

M T W T F S S M T W T F S S
1 2 3 4 5 6 7 8 9
10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23
24 25 26 27 28 29 30 31 JANUARY 2005

December 2004
26 Shawwal
25 Maghar
10

FRIDAY

تیرے محبوب نوں کیویں جگائیں گا۔ عرض کردا اے رب العالمین۔ اک دو طریقے میرے
کول نے میں طریقے دسناں آں۔ اگر کوئی طریقہ پسند آ جائے۔ تے اوس طریقے نال تیرے
محبوب نوں جگاواں گا۔ فرمایا جبریل دس کیہڑا طریقہ اے۔ عرض یا رب العالمین میں سوچنا ایہ
کرنا آں۔ مینوں اجازت دیو۔ میرا دل تے اس طرح چاہندا اے کہ کسے باغ وچ اندر جانواں
اوتھوں گلاب دے پھل توڑ لواں۔ اک گلدستہ تیار کر لواں۔ گلدستہ تیار کر کے تیرے نبی پاک صلعم
دے نک پاک دے قریب کراں۔ دماغ مبارک تک خوشبو پہنچے گی۔ نبی بیدار ہو جائے گا۔ عرض کرا
گا۔ رب تیرا دیدار دا مشتاق اے۔ رب نے فرمایا جبریل طریقہ تے بڑا سوہنا اے۔ لیکن مینوں
ایہہ طریقہ پسند نہیں۔ یا رب العالمین کیوں پسند نہیں۔ اس طریقے نال تے دنیا تے جنے
اینے محبوباں نوں اٹھاندے نے۔ جیہڑا طریقہ دنیا دے انسان استعمال کردے۔ اوہ طریقہ میں
اپنے محبوب علیہ السلام واسطے استعمال نہیں کرنا۔ فرمایا اے جبریل کیہڑے پھلاں دی گل کرناں
ایں پیا۔ تو تے آہنا ایں پھلاں دی خوشبو نبی دے دماغ تک پہنچے گی تے نبی بیدار ہو جائے گا۔
یا رب العالمین۔ تینوں شاید اس گل دا پتہ نہیں۔ انہاں پھلاں نوں خوشبو وی میں اپنے یار
دے پسینے دے صدقے عطا کیتی اے۔ (سبحان اللہ)
ایہہ طریقہ صحیح نہیں۔ کوئی دوجا طریقہ دس۔ جبریل آہندا اے۔ یا رب دوجا طریقہ ایہہ
وے۔ یا رب تیرے محبوب دے نورانی قدم [illegible] چہرہ رکھ کے پیار محبت نال مٹھیاں
بھراں گا۔ تے یا رب دو فائدے ہون گے۔ اک تے تیرا نبی بیدار ہو جائے گا۔ دوجا
[illegible] صدی وچ [illegible] آکھناں ایں۔ جبریل اسنوں دس۔ نبی تے [illegible]
میں ملکاں تک دساں گا کہ جیہڑا ملکاں ہوندا اے۔ اوہنوں تے گرد آکھیا جاندا اے۔
تے جنہاں ملکاں [illegible] جان اوہنوں استاد کہیا جاندا اے۔ فرمایا جبریل طریقہ تے
صحیح اے۔ لیکن مینوں پسند نہیں۔ جبریل عرض کردا اے رب العالمین میرے کول تے جنے
طریقے سی۔ سارے تیری بارگاہ اندر پیش کر دتے۔ رب العالمین ہن محبوب دی تیرا
جگانا دا طریقہ وی توں خود ای دس۔ فرمایا سن یا جبریل۔ میں ایہدی گھوک ستر
ہزار وچوں سننا چاہندا آں۔ تاکہ دنیا نوں پتہ لگ جائے۔ دنیا دار آرام کردے دنیا چار

185

9 December 2004
25 Shawwal
24 Maghar

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31									

DECEMBER 2004

THURSDAY

جگاندے۔ کسے دا پیر آرام کرے۔ اوہ مرید ادب احترام نال جگا سکدا اے۔
کسے دا استاد آرام کرے۔ شاگرد ادب احترام نال جگا سکدا اے۔ کسے دے والدین آرام کرن۔
تے اولاد ادب تے احترام نال جگا سکدی اے۔ اے جبریل۔ محبوب علیہ السلام دی عزت و عظمت
دے بارے میں دنیا نوں دسناں چاہنا آں۔ کہ جیہڑوں میرا محبوب آرام کرے۔ محبوب نوں
جگان دے طریقے فرشتاں نوں انتخاب رب آپ کر دا رہیا اے۔ سبحان اللہ۔
اے جبریل میرے محبوب علیہ السلام نوں جگا اس طرح۔ میرے نبی دے قدماں پاکاں
کول جا کے بہہ جا۔ اپنے نوری لب۔ اپنے مقدس لب۔ اپنے کافوری لب۔ میرے محبوب دے
مقدس تلیاں پاکاں نال لگا۔ جیہڑوں نبی پاک ص دیاں تلیاں پاکاں نال تیرے کافوری لب
لگن گے۔ میرا نبی بیدار ہوئے گا۔ سرکار بیدار ہون گے اوہدوں سرکار مدینہ ص نوں میرا پیغام
دے دیویں۔ جبریل عرض کیتی رب العالمین ٹھیک اے۔ جبریل نے کافوری لب مبارک نبی
پاک ص دے تلیاں پاکاں نوں لگا دتے۔ نبی بیدار ہوئے۔ سرکار مدینہ ص نے جبریل نوں
ویکھیا۔ مسکرا کے فرمایا۔ جبریل کیویں آئیاں ایں۔ عرض کیتی سوہنیا جنت سجا دتی گئی۔
دوزخ بجھا دتی گئی۔ حوراں نوں قطار در قطار اندر تہاڈے استقبال لئی کھڑا کیتا گیا۔
تمام نبی مسجد اقصیٰ اندر تہاڈا انتظار کر رہے نیں جی۔ اور اللہ عرش تے تہاڈا انتظار تے
اڈیک کر دا رہیا۔ سوہنیا اج براق سامنے کھلوتا ہویا اے۔ مہربانی فرماؤ۔ پانی لے آیاں
غسل فرما لو۔ جنت دے چوغے لے کے آیاں واں اپنے سر مبارک اتے پگڑی مبارک بنھ لو۔
رب تہاڈے دیدار دا مشتاق اے۔ سرکار جبریل دی گل سن کے مسکرا پئے۔ عرض کیتی
اللہ دے پیارے پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم۔ اگر ناراض نہ ہووو تے اک گل میں وی پچھنا چاہنا
آں۔ میرے آقا نے فرمایا پچھ جبریل کی گل اے۔ عرض کیتی یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم۔
بدر دے اندر ساری ساری رات جاگدے رہے ستے کوئی نہیں احد دے اندر ساری ساری
رات جاگدے رہے ستے کوئی نہیں۔ خندق دے اندر ساری رات جاگدے رہے ستے کوئی
نہیں۔ آقا جنگاں دے اندر ساری ساری رات جاگدے رہے ستے کوئی نہیں۔ نماز دے اندر
ساری ساری رات جاگدے رہے ستے کوئی نہیں۔ سوہنیا اج اللہ تہاڈے دیدار دا مشتاق

اے۔ جناب نوں معراج ہون والی اے۔ آقا اوہ ایسے سُتے ہو۔ میرے آن

نوں بھیڑ جاگا کوئی ہاں۔ فرمایا جبریل میں وی دنیا نوں دسناں چاہناں آں۔ جیہڑا 09.00

میں جاگدا رہندا۔ لوک آکھدے کہ نبی نوں رب دی لوڑ سی۔ فرمایا میں اُس ماں دے بار وچ 09.30

جاگدا رہیا۔ مینوں رب دی لوڑ نئیں۔ اوہدے وچ جاگدا رہیا مینوں رب دی لوڑ سی۔ غاراں وچ 10.00

جاگدا رہیا مینوں رب دی لوڑ سی۔ اج سوں تاں گیاں آں۔ کہ دنیا نوں پتہ لگ جاوے 10.30

کہ مینوں رب دی لوڑ نہیں۔ رب نوں وی میری لوڑ اے۔ سوں جاندا آں۔ جنہوں میری 11.00

لوڑ ہووے گی۔ آپے جگا لوے گا 11.30

(سبحان اللہ)

توجہ فرمایا کرو۔ سرکار فرماندے جبریل ہور ٹھیک اے۔ یا رسول اللہ ٹھیک۔ ایہہ 12.00

کی اے جبریل۔ یا رسول اللہ اک لگ مبارک اے۔ ایہہ اللہ نے بھیجی اے جنت وچوں۔ ایہہ 12.30

لگ وی مبارک پہنا لوو۔ ایہہ پانی لے کے آئیاں کہ غسل فرما لوو۔ ایہہ سرمہ لے کے آئیاں 01.00

آں اکھاں پاکاں وچ پا لوو۔ حضور ذرا بن سنور جاؤ۔ سرکار نے فرمایا جبریل ایہہ 01.30

اینا اہتمام کیوں۔ یا رسول اللہ اللہ پاک نے فرمایا سی۔ جبریل میرے محبوب نوں کہو ذرا 02.00

بن سنور کے آوے۔ تاکہ عرصہ ہو گیا میں حوراں نوں آکھیا میرا یار بڑا سوہنا۔ فرشتیاں نوں 02.30

آکھیا بڑا سوہنا۔ نبیاں نوں آکھیا بڑا سوہنا۔ تاکہ محبوب جدوں آوے تاں بن سنور کے کے 03.00

اوہناں جوں ویکھنا ایں۔ ایہہ سن مولوی آدمی آں نقشہ پیش کر دتا اے۔ سید محسن 03.30

[illegible] سرکار مدینہ والے

ہویا اوہنے آکھیا سی۔ سے ڈوب پاکستان دا بزار جیا شاعر ہویا۔ اوہنے اک بڑی 04.00

اچھی گل کیتی اے۔ بڑی خوبصورت تے بڑی اعلیٰ۔ اوہ آکھدا اے۔ 04.30

حسن کو بننے سنورنے سے کیا غرض 05.00

سادگی میں بھی قیامت کی ادا ہوتی ہے۔ (سبحان اللہ) 05.30

ہم جو آئے ہیں مسجد میں پڑھنے کو نماز سید محسن نقوی تو کہتا 06.00

کیا خبر کتنوں کی قضا ہوتی ہے۔ اس دا مطلب۔ اگر یہ زندہ 06.30

ہوتا اور میری سمجھ وچ پیش کرتا 07.00

سرکار بن سنور گئے۔ ایہہ لگ لو سرکار بن ٹھن کے توجہ نال سننا سرکار دا ذکر 07.30

08.00

TUESDAY

سرکار نے فرمایا جبریل سدرۃ المنتہیٰ تے جا کے ویکھ کہ کون ہے۔ ہن ایہہ
گل ہر بندے دی سمجھ وچ نہیں۔ جیہڑے بندے دا ظرف ہووے گا۔ جنہاں دا دل ہووے گا (شاید) جنہے
رسول نوں سوچنا نہیں منشا اے۔ اس بندے نوں گل ایہہ ویکھنی اے۔ ہر بندے نوں اپنی گل
وچ ہر بندہ نہیں پچا سکدا۔
اک بندے بابا بلھے شاہ نوں آکھیا کہ بابا جی فقیری لبھنی اے۔ بابے بلھے شاہ
آکھیا شہر وچ کسے دا روگ نہیں۔ اوہ بندہ میرے طرح جیٹھ سی۔ بابا کہن لگا بابا جی
کیہڑا کوئی نکا اے۔ جیہڑا تسی چکیا اے تے میں نہیں چک سکدا۔ کیہڑا ایہنوں اسا فقیری ہے۔
فرمایا میرے وس دی گل نہیں فقیری بہت اوکھی اے۔ کسے آکھیا ہے

فقیرا فقیری دور اے۔ جیویں اُچی کھجور
چڑھ جاویں تو کھاویں پریم رس۔ گر جاویں تو چکنا چور۔

ایہہ اوکھا اے نہیں آکھیا جی نہیں۔ بابا بلھے شاہ نوں جدوں ٹھنگ کیتا تاں آپ نے اک
ڈبہ مبارک دتا۔ فرمایا ایہہ میرا ڈبہ اے۔ لاہور دے فلانے تھاں تے اک بندہ اے میری طرح
درویش اے۔ نیک بندہ۔ ایہہ ڈبہ اوہنوں دے آ۔ میری طرفوں تحفہ۔ واپس آئیں گا تے فقیری
دے دیاں گا۔ اوہ جدوں گیا تاں۔ ہن گل نوں سمجھو۔ ہن کی ہے کمال دیکھو۔ اوہنے رستے دے
اندر ڈبہ کھولیا تے وچوں چوہا نکل کے بھج گیا۔ واپس آگیا۔ آکھے بابا جی ایہہ تے چوہا سی نکل کے
بھج گیا۔ اوہ ویکھو نے گل کیہی کمال دی۔ فرمایا پتا تیرا کم فقیری دا اسی واسطے نہیں سی۔ تیرے
کول چوہا قابو کرن دی طاقت نہیں۔ تے فقیری کیویں قابو کر سکیں گا۔

ہنیرا اے تاں اپنا اپنا دل۔ اپنا اپنا ظرف کسے نے آکھیا۔ ہے

ہے چوٹ عشق کی ہر دل پہ پڑتی ہے یکساں۔
ظرف کے فرق سے آواز بدل جاتی ہے۔

میری ساری تقریر وچوں جیہڑی میرنوں گل پسند اے اوہ ایہہ اے۔ فرمایا جا جبریل
سدرۃ تے جا کے چک کے ویکھنا گھلن کرن والا ہے کون۔ جبرئیل آکھیا اے سائیں میری
طاقت نال پردہ کتھے۔ آکھیا اے جدوں میں اتھوں چلیا سی حضور نے پگ دا پلا

پچھے بیٹھیا سی۔ تے کی ویکھیا۔ خدا دی قسم چادر دا پردہ چُک کے ویکھیا۔ سرکار شرق
پڑھ کے چادر دا پلہ چکیا۔ میں اپنیاں نگاہواں نال ویکھ کے حیران ہو گیا۔ بندہ میرا محمد 09.00
پگ دا ودھا پیچھے پیا بنھدا اے۔ جبریل آہندا اے پھر میں دوڑ لگا گئی۔ جدوں واپس 09.30
آیا سرکار پگ دا شملہ پیچھے پئے بنھدے پئین۔ مسکرا کے فرمایا جبریل کی ویکھیا۔ عرض کیتی یا 10.00
رسول اللہ اس راز دا پتہ نہیں لگیا۔ اوتھے ویکھیا اے تے تینوں ویکھیا اے۔ ایتھے ویکھیا اے 10.30
تے تینوں ویکھیا اے۔ اچھا ہن سفر کے سرکار مکا آئے گل۔ ایویں بن سفر دے 11.00
سرکار جدوں براق اتے سوار ہو گئے نال تے ایویں پتا نئیں کی خیال آیا ذہن وچ اکھاں 11.30
وچوں آنسو آ گئے۔ رب نے فرمایا اے جبریل میرا یار توں کیوں روپیا ایں۔ 12.00
اچھا یار جنھاں بندیاں آہندا میں سرکار دے جیسے ہین۔ اپنیاں کولوں پچھو 12.30
بی اسے نے کیدا سنا لیے کولوں وی پچھیا سی کیوں روپیا ایں۔ رونا سرکار تھے بندے۔ کدی کوئی سوال 01.00
ہی پیدا نہیں ہوندا۔ بلکہ سانوں حکم اے روؤ۔ میری بارگاہ اندر بس توں حکم اے چھنا 01.30
رو سکدے ہو کہ روؤ۔ یارو دنیا دے اندر تینوں کتنیاں چیزاں پسند نیں۔ فرمایا دو قطرے 02.00
میں رب نوں بڑے پسند نیں۔ یارو کیہڑے۔ فرمایا جدوں میرا بندہ خوف دی وجہ نال 02.30
میری بارگاہ اندر روندا اے۔ اوہدا رونا مینوں بڑا پسند اے۔ جدوں شہید دے جسم وچوں 03.00
خون دا قطرہ زمین اتے گردا اے۔ اوہدا قطرہ مینوں بڑا پسند اے۔ رب دا ایہ حکم اے 03.30
اے۔ سید محسن نقوی آکھیا سی نال۔ 04.00

اے خدا جھوٹے ہوئے لوگوں سے۔ گر میزان نہ کیا کر 04.30
حالات کی قبروں کے کتبے بھی پڑھا کر۔ 05.00
ہر روز کا ہنسنا تجھے برباد نہ کر دے۔ 05.30
تنہائی کے لمحوں میں کبھی رو بھی لیا کر۔ 06.00

رونا دا تے حکم اے۔ مگر جبرائیل ربّ نوں آہندا اے روؤ۔ اوہ رب جبریل توں پچھیا کہ 06.30
جبریل میرے محبوب نوں کیہ رونا کیوں ایا۔ یا ہن توں جا نال ای جملہ سنا ملتے فرمایا میری 07.00
طرف ویکھو کے۔ سرکار مدینہ نہ براق تے سوار تے اکھاں وچوں آنسو۔ فرمایا جبریل 07.30
08.00

میرے یار کولوں وچھڑ رو رو کے ہوں ایں۔ یار اسے طرح کہہ دیا کہ ایہہ
ہے عاشق دا کم رہنا رووندا۔ تے ہنس ہوون نہیں منظوری۔
ایہہ دل ہوئے تے ہجر توں ہیں اکھاں رون۔ وچ عشق دے ہون خرابیاں۔
کہڑی نے ہوندے۔ وصل دی خاطر اوہ کئی مدتاں وچ عذاباں۔
انگل عشق وچ رونا پیندا ہجر توں ہیں وصل ہووے تاں دوری۔
رب نے فرمایا جس ویلے میرے نبی کولوں وچھڑ ہوئے ہوون او۔ انہاں نے براق اتے تشریف
فرما ہو۔ میں تہاڈے دیدار دا مشتاق آں۔ تہاڈیاں اکھاں وچوں آنسو کیوں رو رہے
کیوں ہو۔ میرے آقا علیہ السلام نے عرض کیتی رب العالمین بس اک چھوٹا جیہا خیال
میرے ذہن وچ آگیا۔ اس خیال نے تڑپا دتا وے۔ رب العالمین نے فرمایا، میرے محبوب ہر کس
کیہڑا خیال اے۔ عرض کیتی رب العالمین جدوں کوئی دولہا بن دا اے۔ جدوں کوئی لاڑا بن دا
دنیا دے وچ سواری اتے سوار ہوندا اے۔ رشتے دار ویکھدے نے تے سبحان اللہ پڑھدے نیں۔ اوہدیاں
ماواں ویکھدیاں نیں تے سبحان اللہ پڑھدیاں نیں۔ یار سجن بیلی ویکھدے نے سبحان اللہ پڑھدے نیں۔
یا اللہ ایہہ ہوندا اس واسطے آں۔ اج میں معراج اتے چلیا واں۔ میں شب اسریٰ دا دولہا بنیا
ہویا واں۔ اج میرا صدیق ساتھ ہوندا وے۔ مینوں ویکھ کے سبحان اللہ پڑھ کے کہہ سکدا۔ میرا
عمر ساتھ ہوندا اے اوہ مینوں ویکھ کے سبحان اللہ نہیں کہہ سکدا۔ اج میرا عثمان تے علی ساتھ
ہوندے نیں۔ مینوں ویکھ کے سبحان اللہ پڑھ کے کہہ سکدے نے۔ یا اللہ میرا والد دنیا توں تشریف
لے گیا وے اوہ مینوں ویکھ کے سبحان اللہ نہیں کہہ سکدا۔ میری مائی دنیا توں انتقال کر گئی اے اوہ
مینوں ویکھ کے سبحان اللہ نہیں کہہ سکدی۔ بڑا یار اسیں واسطے آں کاش اج مینوں ویکھ کے کوئی
سبحان اللہ کہندا۔ رب نے فرمایا میرا حبیب فکر نہ کر دنیا دار دولہا بندے گئے۔ دنیا دے
اپنے ان سبحان اللہ کہندے گئے۔ اے محبوب براق تے بہہ کے میرے ول ویکھ کے مسکرانا تیرا
کم اے۔ تیری رحمان توں ویکھ کے سبحان الذی اسریٰ کہنا میں خالق کائنات
دا کم اے۔ (سبحان اللہ) حضور پُر نور سنور گئے۔ حضور فرماندے نیں
جدوں میرا سوال کیتا کہ اوہدے چہرہ تکلم نال تے سب توں پہلے میں موسیٰ دی قبر ویکھی۔

[illegible]

کی ویکھیا قبر ویکھی۔ اجے کہہ دیو۔ میں کہیا نال مسئلے کوئی نہیں سنانے بوہتے آرام
نال اس دا جواب اندازہ ہے۔ تا کہ مسئلے بندیاں دی سمجھ وچ آ جان۔ بابا جی کہنے لگے چلیا
اے اپنے محبوب نوں۔ آپ نہرا اے سب دا الزام اسری بلیداں۔ محبوب نوں سیر واسطے
لے کے چلیا آں۔ تے حضور آپ نے ساری سواری جدوں نکلی موسیٰ دی قبر آ گئی۔ ایہہ آپنا
اے میں سیر واسطے لئی جاناں آں۔ تے نبی آپنا اے میں موسیٰ دی قبر ویکھی۔ میں تو کیہہ
توں بعد مینوں بیا تھوڑا بیت گڈی وچ بٹھا لین تے وچوں دلی دے قبرستان وچ لے جان۔
تے مینوں آکھن کر سیر۔ میں اینوں آکھنا کہ بار کمال کرنا اے پیا۔ مینوں کہنے لگے چلیا ایہہ
سیر واسطے۔ ایہہ سیر دی تگ اے۔ اگر مینوں سیر کرائی اسانے وچ دلی دے اللہ قسم
دے بازار دکھا۔ قبراں تے سیر کری جاندی اے۔ بابا جی کہن لگے لے کے چلیا ایں ویاہ
اسری سیر واسطے۔ بابا کول ایہہ شے کی ویکھیں۔ نبی آپنا اے موسیٰ دی راتیں جس ویلے
سیر سواری نکلی سب توں پہلے موسیٰ علیہ السلام دی قبر ویکھی۔ اللہ سی۔ نبی دی
سمجھ۔ لیکن گل پھیری نہیں۔ سیر قبراں تے نہیں ہوندی۔ نبی آپنا اے میں قبر
ویکھی۔ ایہہ وجہ کی اے۔ یا اللہ ایہہ وجہ کی اے۔ نبی نوں قبراں تے کیوں لے گیا۔ اللہ
نوں پتا اے میں بڑی رازتے حکمت جاننے والا آں۔ آخری زمانے وچ کجھ ایسے لوک آن
گے۔ جیہڑے قبراں توں جان لوڑ لوکن گے بندیاں نوں۔ میں آکھیاں سو نہ پتہ۔ معراج دی
رات اے میرے کول تے آنا ای اسانوں جاندا جاندا اک چکر قبراں تے وی لا جا۔ قبر کی کی شے
قبراں تے جانا
بن جائے گی۔

مینوں اک مولوی صاحب زمان لگے قبراں تے جانا شرک اے۔ میں آکھیا کہ
قبراں اتے جانا شرک۔ میں دی [illegible] ہندا اساں سردار ہندا اساں [illegible]
ہاں نہیں میں قبراں اتے جانا دی تے لوڑ ای کوئی نہیں۔ کدے دی کتاب لوڑ [illegible] ایس قوم [illegible]
سوال ہی پیدا نہیں ہوندا۔ کدی تاں میں ہاں میں ہاں پیا۔ میں آکھیا اک واری پھر ارشاد فرماؤ کہ
کہے جانا شرک کس گل قبراں تے جانا شرک اے۔ میں آکھیا پھر اک فتوی پھیر میرا دیکھو۔ اکھ
کہو۔ میں آکھیا۔ قبراں تے جانا شرک اے تاں۔ تے [illegible] توں بعد وچ جانا

مہر بلب اے۔ وچھوڑی نہ جاؤ۔ جیہڑے اتے جانا سر کے آ اوہ تے دیکھ لی جانا۔
حالانکہ جیہڑی بی بی عائشہ جیہڑی مومناں دی ماں اے۔ کائنات دے مسلمان تے مومناں دی
ماں رہے۔ سنیاں دا ایہ عقیدہ اے ازواج مطہرات دا ناں اے ایسی احترام نال لیندے آں
کوئی بندہ نبی دی بیویاں دے قائل نہیں۔ کسی بندے نبی دے یاراں دے قائل نہیں۔ کسی بندے
نبی دی اہل بیت دے قائل نہیں۔ لیکن جیہڑا بندہ بی بی عائشہ الصدیقہ دا منکر اے۔ اوہدے
واسطے قرآن و حدیث دے فتوے تے ہزاراں نیں۔ پروین شاکر اک شاعر گزری اے۔ ساڈے پاکستان
وچ۔ جیہنے کیا اوہنے کمال دا۔

تہمت لگا کے ماں پہ جو دشمن سے داد لے۔ بی بی عائشہ ماں اے
سب مسلماناں دی۔ جیہڑا اپنی ماں نوں بھنڈے تے تبرا بازی کرے۔ لوکاں کولوں داد لوے۔ تے
واہ واہ وصول کرے۔ آہندی اے۔

تہمت لگا کے ماں پہ جو دشمن سے داد لے۔
ایسے بے ضمیر کو مر جانا چاہیے۔

نبی پاک کولوں پچھیا گیا بی بی جی شعر ارشاد فرماؤ۔ کہیا شعراں تے جانا چاہی دا اے۔
بی بی عائشہ الصدیقہ جیہڑے کائنات دے ہر مسلمان دی ماں اے۔ فرماندی اے۔ کہ جدوں حضور
پاک دا انتقال ہویا۔ سرکار دی قبر تے جاندی رہی۔ اوہ بغیر پردے توں جاندی رہی پردہ
نہیں سی کردی۔ کیوں کہ اوہ میرا شوہر سی۔ میں اوہدی بیوی ساں پردے دی لوڑ ای
نہیں۔ فرماندی جدوں ابوبکر صدیق دنیا توں گئے۔ بی بی صاحبہ فرماندی اے میں پھیر وی جاندی
رہی۔ بغیر پردے توں۔ اوہ میرا باپ سی۔ میں اوہدی بیٹی ساں۔ پردے دی ضرورت نہیں
فرماندی جدوں عمر فاروق رضی اللہ تعالیٰ عنہ دنیا توں گئے۔ آپ دا روضہ پاک وچ تشریف فرما سی۔
پھیر جدوں میں قبرستان گئی۔ فرماندی میں پردے نال گئی۔ کیونکہ عمر غیر محرم سی۔ غیر محرم
بندے توں عورت نوں اوہلے رہنا پیندا اے۔ جیویں طرح زندگی وچ پردہ اے۔ کر کے گئی
سی۔ قبر وچ جا کے وی پردہ کر جاندی سی۔ اگلی گل ایہہ۔ ایتھے اک سوال پیدا
ہوندا اے۔ کہ کوئی حوصلہ سوال کر دا سی۔ کہ عورتاں نوں قبرستان وچ جان دی اجازت اے کہ نہیں

3 بجے

اک سوال اے۔ ذہن وچ ابھردا اے۔ بڑے سارے اہل سنت دے نزدیک
ساڈی فقہ حنفی دے نزدیک۔ عورت قبرستان وچ جا سکدی اے۔ لیکن اک شرط اے
او عورت قبرستان جا سکدی اے۔ جیہڑی باپردہ ہو کے جاوے۔ تے کجھ پڑھ پڑھا کے
قبر والے نوں بخش سکے۔ تے جیہڑی جا کے طعنے ای دیندیاں نیں کہ چھیتی ٹر گیا توں تے
تیرے پچھے مینوں دکھاں وچ پا گیا۔ ایسی عورت اتے لعنت پیندی اے۔ نہ جاوے۔
ایسی عورت نوں قبرستان اتے جانا منع اے۔ جیہڑی عورت کجھ پڑھ پڑھا کے بخش
سکدی اے۔ اوہ قبرستان با ادب طریقے نال جا سکدی اے۔ اوہدا جسم ڈھکیا ہووے کوئی چیز غیر
محرم نوں نہیں وکھیندا۔ ایسی عورت نوں جان دی اجازت اے۔ ایسی عورت قبرستان دے اندر
وی پہنچ سکدی اے۔ تے جا وی سکدی اے۔ تے یار۔ حضور نے فرمایا قبرستان وچ
جاؤ۔ آقا نے فرمایا ہر اک قبرستان وچ جاؤ۔ ہر روز نہیں جا سکدے۔ تے اٹھویں دن
جاؤ۔ اٹھویں دن نہیں جا سکدے مہینے وچ جاؤ۔ مہینے وچ نہیں جا سکدے سال دے
اندر جاؤ۔ میرے آقا نے فرمایا ضرور جاؤ۔ یا رسول اللہ کی فائدہ ہووے گا۔ میرے آقا
نے چودہ سو سال پہلے جیہڑی گل فرمائی صحیح تجربہ کر کے ویکھو تجربہ کر کے ویکھو۔ بالکل
فٹ آ جاوے گی۔ شاہ فرمایا قبرستان جاؤ گے تہانوں اپنی موت یاد آ جاوے گی۔ ایہہ
ایسے طرح ہی ہوندا اے۔ کہ بندہ کدی کدی قبرستان چلیا جاوے۔ کسے دے جنازے
نال موت اک واری یاد آندی اے۔ پر ہوندا تے ایہہ اے کہ ساڈے دل ایسے کالے
ہو گئے۔ کہ جنازے نال جا کے وی ایسے ہنسدے ہاں گلاں شروع کیتیاں ہوندیاں نیں
ایہہ کالک پھر گئی حالانکہ جنتی دیر بندہ جنازے نال جاندا رہے اتنی دیر بندے نوں موت
یاد ہونی چاہیدی اے۔ ساڈے دل ایسے سیاہ ہو گئے۔ کہ قبرستان وچ بندہ دفنایا
جا رہیا اے۔ اوتھے سگریٹاں دے کش لائے جا رہے ہوندے نیں۔ کوئی پرواہ ہی کوئی نہیں۔
اللہ تعالیٰ مہربانی فرمائے۔ قبراں تے جان دی وی توفیق عطا فرمائے۔ اللہ دے رسول دے صدقے
اتنا راضی ہو جاوے کہ سانوں اپنے آپ ای موت یاد آ جاوے۔ آمین۔
شہر اے میرا پیارا سرہند۔ فرماندے حضرت موسیٰ علیہ السلام دی شہر جتھے اتوں

گزر رہیا۔ عرض کیتی اللہ دے پیارے محبوبؐ اسے دے موسیٰ علیہ السلام نوں کس حال
وچ ویکھیا۔ میرے آقا علیہ السلام فرماندے نیں۔ ویکھیا۔ موسیٰ قبر وچ کھلوتے ہو کے اللہ دی نماز
پڑھ رہے نیں۔ ایہہ دا زبان تے سارا مضمون اے۔ قرآن پاک ارشاد فرماندا اے۔ دنیا دے اندر
رہن والے انساناں نوں۔ دنیا دا ہر بندہ گل کردا اے۔ اپنی مرضی نال گل کردا اے۔ وما ینطق عن
الھویٰ ـــ میرا نبی اوہدوں تک اپنیاں لباں نوں کھولدا نہیں۔ جدوں تک میں اللہ دی
طرفوں وحی نازل نہیں ہو جاندی۔

معلوم ہویا امام الانبیاء دا فرمان ایڈا پکا تے پیڈا فرمان۔ خالق کائنات
نے ارشاد فرمایا۔ اوہدوں تک میرا محبوب نہیں بولدا۔ جدوں تک میں خالق کائنات دی طرفوں
آڈر تے حکم اذن بولن دا نہیں دیندا۔ نبی آکھندا میں ویکھیا۔ موسیٰ علیہ السلام اپنی قبر وچ
نماز پڑھ رہے نیں پئے۔ عزیزان محترم ساری گل نوں چھوڑ کے اس گل اتے جانا چاہناں آں
سدرۃ المنتہیٰ آگئی۔ جیہڑا مقام اے۔ جتھے اتے جا کے جبرئیل نے اللہ دا دیدار کیتا سی۔ جدوں
اوہ مقام آیا۔ جبرئیل نے ہتھ بنھ کے عرض کیتی۔ یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم۔ اس مقام نوں
سدرۃ المنتہیٰ کہندے نیں۔ آپ نے فرمایا سمجھ گیا۔ ایہہ سدرۃ۔ ہاں جی ایہنوں سدرۃ آکھدے نیں۔ پھر
آقا نے فرمایا کہنا کی چاہنا ایں۔ آقا ایس توں میرا آخری قدم اے۔ ایتھوں میں اگے
جا لواں تے میرے پر جل جان گے۔ آقا میں اگے جا نہیں سکدا۔ میری میں والناس آں
اگر ہنیا بی وچ ایڈا انتظار کر دے جبرئیل آکھیا سوہنیا میرے دا نے تھک گئے۔ اللہ دے نبی وچیا
ہوئے کا کپڑے تھک گئے۔ جبرئیل آکھیا ہوئے تھا۔ جدوں ایس پنڈ والیاں دے سبحان اللہ کہن نوں
تھک گئے۔ یا رسول میں اگے نہیں جا سکدا۔ میرے آقا نے فرمایا۔ ایتھے اگے جیہڑی گل سنن
والی اے۔ محبت والے بیلے اوہ۔ محبت دی نماز نبی بیٹھے اودیا میرا نبی فرمایا مزہ لے لو۔
لطف دی گل اے سرکار دی عزت دی عظمت دی۔ جبرائیل آکھیا میں اگے نہیں جا سکدا
آقا نے فرمایا کوئی گل نہیں نہیں جا سکدا تے نہ جا۔ جبرائیل عرض کیتی سوہنیا۔ اگے میں نہیں
جا سکدا۔ فرمایا کوئی گل نہیں۔ مینوں کی پریشانی اے۔ عرض کیتی سوہنیا تیاں تیرا نوں پریشانی
کیوں نہیں۔ فرمایا مینوں پریشانی تے تاں ہووے اگے راہ نہ ویکھیا ہووے۔ جبرئیل جے تو

نکو کاری مرگیا اپنے تے جا۔ ایہہ راہ میرے ڈیکھے نہیں۔ میں کسی ولی دی آزادی رہنا تے
09.00 جا زرا وی رہنا۔ (سبحان اللہ) میں ایویں گل نہیں کیتی۔ حضور نے فرمایا
09.30 مینوں 23 معراجاں ہوئیاں نیں۔ اک معراج ہوئی اے جسم دے نال۔ باقی فرمایا
10.00 میں جبرائیل دی آکھ نوں ویکھاں میں اپنے اللہ دی بارگاہ 1 توں 21 ای پہنچاں۔ جبرائیل آ گیا۔
10.30 میں اگے نہیں جا سکدا۔ سرکار فرمایا ٹھیک اے۔ اچھا بئی جبرائیل توں اگے نہیں
11.00 جا سکدا اک گل دس۔ یا رسول اللہ پچھو فرمایا جبرائیل تینوں یاد ہووے گا۔ جدوں میرا
11.30 دادا ابراہیم اگ وچ گیا سی۔ توں اوتھے گیا سیں۔ ہاں آہو یاد اے آگ یا رحمت بنا سی۔
12.00 فرمایا تینوں پتہ ایہہ کی ہونا چاہیدا اے۔ میرے دادے نے تیرے توں سوال پچھیا سی توں
12.30 کتھے جا سکدا ایں۔ آہو جی پچھیا سی۔ فرمایا جے تینوں یاد پیندا اے۔ تے توں کیہڑا
01.00 جواب ارشاد فرمایا سی۔ اوہ ذرا دس۔ عرض کیتا میں میں تے بڑے فخر نال آکھیا سی جی
01.30 میں تے اوتھے جا سکدا آں۔ جتھے نہ جا سکن نہ فرشتے نہ خلیل نہ ابدال۔ نہ نبی
02.00 نہ پیغمبر نہ رسول۔ نہیں جا سکدا میں اوتھے جا سکدا آں۔ فرمایا جبرائیل جے مرضی دا ایں
02.30 تے نکو کاری مرگیا۔ بہر حال میری اک گل سن لے۔ میں اوتھے چلیاں واں جتھے توں
03.00 وی نہیں جا سکدا۔ سبحان اللہ۔ سرکار فرمایا جا۔ جبرائیل آکھیا جی فیر
03.30 میں تے ہن چلیاں آں۔ فرمایا ٹھیک اے جا۔ اوہ جی اک گل ہور کرنا سی۔ میں ہن
04.00 جا رہیا آں۔ سرکار فرمایا جا ہن جو آکھیا ٹھیک اے۔ میرا رستہ ویکھیا اے۔ توں تے
04.30 تینوں رہ گیا۔ بیابان رفرف وی رک جائے۔ میں پھر وی اگے جاواں گا۔ مینوں
05.00 پہرہ نہ کوئی نہیں لگو جا۔ آہندا اے میں بڑا تہاڈا پرانا خادم آں جی۔ ملازم
05.30 ویکھو میں کنا لمبا اے جی۔ کجھ نہ کجھ ملدا ای رہندا اے جیویں ماشاء اللہ۔ میں اگے
06.00 فرمایا تو کہنا کی چاہندا ایں۔ ہن جیہڑی میں گل بیان کرن لگا ہاں رحم نہ میرے
06.30 تے جمعے دے بندے دا حق ادا نہیں منبر رسول اتے بولنا۔ اوہ 2 لعنتی اے۔ تے گل سی
07.00 ہوئی۔ تے مجھ سرکار دی خدمت کیتی اے۔ جبرائیل نوں آکھیا فرمایا کہنا کی
07.30 چاہندا ایں۔ آہندا اے حضور میں آں تہاڈا نوکر۔ تہاڈے دروازے دا میں ادنیٰ جیہا کی
08.00

کیتی اے۔ اگر شاہ چھوٹے جئے بچے حسین دی آکھیا جیہڑا کہ پیڑے جاہن دے نہیں۔ میں جنت دے وچوں درزی بن کے آئی آں۔ تے شاہ ڈی دھی فاطمہ دے بوہے تے بیماری لے کے بوکوراں دیندا رہیاں آں۔ تے سوہنیاں میں آں تیرا ہوکر۔ تے سوہنیاں تینوں خوشی ملی اے تے تینوں اللہ نال ملن چلیاں ایں۔ تے میں ہن اگے جا نہیں سکدا تیاں توں نال بنیاں آنہاں آں۔ اک میرے دی چھوٹی جیہی درخواست اے۔ جیہڑی اُنت دے اپنی بل اللہ دی بارگاہ وچ پاس کرانی ہوں۔ مہربانی کر کے اک میری وی درخواست لے جاؤ۔ ایدے تے سپریم کورٹ دی عدالت دی مہر لوا لیا جے۔ معلوم ہویا میرے آقا دا اوہ دروازہ اے تے جتھے جبرائیل درخواستاں پیش کردا اے۔ جبرائیل دی منگ دا اے۔ جبرائیل وی درخواست پیش کردا اے۔

اللہ دی قسم اہل سنت اتے غلط الزام اے لوک آکھدے نیں۔ سنی نبیاں توں منگدے نہیں۔ ایہہ ولیاں توں منگدے نہیں۔ ایہہ فلانے توں منگدے نہیں۔ بھائی امام دین اللہ توں ای منگو۔ اللہ دی قسم ساڈا عقیدہ اے۔ خدا دی ذات توں بغیر کوئی کجھ نہیں دیندا۔ اللہ ہی دیندا اے۔ اللہ ہی مالک اے۔ لیکن ہن میں تینوں سے دے لنگاں نال سمجھاواں اتنی ساری بات ہر بندے دی سمجھ وچ آ گئی۔ بھائی ملنگ صاحب اک دیگ پکا لیں۔ پولیس آئے نہیں پکا لندے میں مثال دتی اے۔ ایہہ دیگ پکا لیں میرے ورگے بھائی لین۔ ایہہ دیگ انہاں پکائی اے۔ بیراث وچ پا گئے۔ تینوں آکھیا میں لوڈر صاحب تقسیم کر دیو۔ میں انہاں دا چھوٹا بندہ ساں میں مرد مرید تے دیگ لگی [illegible] بندے جا ملیں گے تینوں لیں گے۔ تیاں دا جواں۔ کسے سوہنے جی میتھوں مانگ لیں۔ مولا جی میتھوں مانگ لیں سرکار جی میتھوں ای منگ لیں۔ منگن لگے ساڈا میں سا کولوں۔ میری ہے کوئی شے نہیں سے [illegible] اوہناں دی اے۔ منگن لگے میرے کولوں۔ اللہ فرماندا اے سوہنا ہر شے میری اے۔ لیکن میں تقسیم دی ڈیوٹی میرے تے لگا دتی اے۔ جیہڑا منگے شرما دروازے توں منگے۔ جیہڑا نہ منگے نبی ہوئے تو منگے۔ ہن اک بندہ میرے کولوں جاوے نہ منگے بھائی اوہراں دا گھر ادھی رات ویلے جکھیڑا [illegible] آ جاتے تے بوہا کھڑکاوے۔ تے باہر نکلیا۔ تے پولیس آ کے [illegible]

وی وکھرا ہوندا اے۔ پتر! اے تُوں۔ اوہ آکھے نبی کھجوراں دی چاہ دس سی۔ اوہ
مرے اوہ ونڈا نہیں سی۔ آکھی اوہدے نال تے میری پتی ای کوئی نہیں اوے چول چاول دی شکل
ہیچ ہوں۔ تے اوہ میرے نال کوئی نہیں بنی۔ تے میں وی کجھ نہ دیتا۔ اللہ ڈیا پا۔ بچ نے ڈڈیا
اللہ تعالیٰ نے تقسیم کر رکھیا اے دانا دانا ہر کھانے والے دا ناں۔ مینوں بنا پا اے۔ یعنی کہ ہر شے خدا دی اے تقسیم
دی ڈیوٹی میرے سوہنے مصطفیٰ دی لگی اے۔ (سبحان اللہ)۔
ست دیاں اُتے ماشے دا کھانا پکیا ہوندا اے۔ ستا دیاں اُتے جدوں بندہ کھانا
کھاندا اے۔ اوہناں کولوں ای لیندا اے جیہڑے تقسیم کر رہے ہوندے نیں۔ بندہ اوہناں کولوں
کھانا نہ لوے۔ تے کیہ جاوے تے کیہ بھائی دوجے دا ہو سکدا اے۔ آکھے کہ کھوندا اے
آکھے مینوں دیو خاں تھوڑا چنگا کھانا۔ آکھے اوہ تقسیم نہیں کردے۔ آکھے میں تے تیتھوں دالاں ای
لیناں اے۔ اوہ کہندا مینوں ہور رزاں کم نیں۔ اوہ بندے دے میں جوں ڈیوٹی لگا کے لوے
کھانا ہیرا ہر شے میری۔ تقسیم دی ڈیوٹی اوہدی اے۔ فرق فرق اپنا اے۔ دین والی
رب دی ذات اے۔ اللہ دا ولی اللہ دا ہی۔ اللہ دے نیک آدمی وچ سبب بن جاندے نیں
سارا عقیدہ اے دین والا رب اے۔ تے اللہ دا ولی وچ سبب اے۔
جبرائیل عرض کردا اے سوہنیا میری اک درخواست اے۔ اوہ درخواست کوئی
سی۔ اوہنوں فرمایا تو جبرائیل سن لو۔ کتاباں وچ نہ ہووے تے میں ذمہ دار آں۔ جبرائیل
عرض کردا اے سوہنیا۔ اج معراج دی رات اللہ دی بارگاہ وچ چلے او۔ میری اک
درخواست لے جاؤ۔ میرے آقا علیہ السلام نے فرمایا جبرائیل دس کی درخواست اے۔ عرض کیتی
یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم۔ جدوں میدان حشر ہووے گا۔ سوا نیزے تے سورج ہووے گا
زمین تانبے دی طرح تپدی ہووے گی۔ ہر بندے دے ہتھ دے اندر حساب کتاب دے کاغذ
ہون گے۔ پل صراط وال نالوں زیادہ باریک۔ تلوار نالوں زیادہ تیز۔ ... ہزار سال
دا سفر ہووے گا۔ تہاڈی امت دے ہور بندے گناہواں دیاں پنڈاں چکیاں ہون گیاں
آقا جدوں تہاڈی امت پل صراط توں گزرے گی۔ بڑی مشکل نال ڈگدی ڈھیندی گزر رہی ہو گی
آقا میں چاہناں آں۔ اوتھے اللہ دی بارگاہ وچ جا رہے او۔ عرض اللہ دی عدالت کولوں
پیر پاں کرو

27 November 2004

13 Shawwal
12 Maghar

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
29	30												

NOVEMBER 2004

SATURDAY

مینوں اپنی منظوری دے دیو۔ جدوں میدان محشر وچ امت دا پل صراط توں
گزر رہی ہووے میرا رب مینوں اجازت دیوے۔ میں اپنے نور دی پیر۔ اس پل صراط تے وکھاواں
تا کہ جیہڑا پار کول اوہ کہن والا ہووے۔ آسانی نال اوہ پل توں پار ہو جاوے۔ (سبحان اللہ)
ایسے واسطے مولانا احمد رضا بریلوی نے فرمایا۔
رضا پل سے اب وجد کرتے گزریے۔ پل توں جیویں ہوا دا تیر گزرے۔
کہ ہے رب سلم صدائے محمد۔
جبریل دا پر ہووے تے ونجوں نبی دے دی دے ہتھیوں تے پل صراط اوکھی گھڑیوں۔ انشاءاللہ
بیڑا پار ہو جائے گا۔ سبحان اللہ۔ توجہ ہے بھی۔ حضور فرماندے
نیں۔ سدرۃ المنتہیٰ تے پر سڑ گئے۔ جدوں اللہ دے نال ملاقات ہوئی ہاں۔ میرا
حبیب بابرکت کلم۔ کس رشتے نال آ گیا ایں میرے کول۔ تیرا میرا کی رشتہ اے۔ میں اللہ
دی نہ کوئی ماں سی نہ ماما۔ نہ اوہ باپ۔ نہ بھین نہ بھائی۔ قل شریف پڑھ کے ویکھو تے اوہنا
شہ جیہا اے ناں۔ نہ اوہ ہے وچوں کوئی جنیا نہ اوہ کسے وچوں جنیا۔ سو کوئی شئے نہیں
احمد مثل بے مثال اے۔ تے میرے نبی نے فرمایا یا اللہ میں تیرے کول آیا ہاں اک رشتے
نال۔ کیہڑا رشتہ۔ میں اسی واسطے آ گیاں۔ جس طرح اک دوست دوسرے دوست نوں
ملن واسطے جاندا اے۔ اک محب اپنے محبوب نال ملاقات واسطے جاندا اے۔ میں
اس رشتے نال آ گیاں آں۔ میں تیرا دوست آں تو میرا دوست ایں۔ اللہ نے فرمایا میرے
حبیب بس ٹھیک اے شاباش۔ اک میں وی دوستی دے تقاضے جاندا ہاں۔ عرض
کیتی یا اللہ اگر میں نہیں جاندا کائنات وچ کیہڑا جاندا اے۔ فرمایا جدوں کوئی دوست
اپنے دوست نوں ملن واسطے جاندا اے۔ تے کوئی تحفہ لے کے جاندا اے۔ توں میرے واسطے
کی تحفہ لے کے آ گیاں ایں۔ ہن مولوی تے آکھدا اے اللہ توں بغیر کسے توں منگو نہ۔ تے
اللہ اپنے محمد توں تحفہ پیا منگ دا اے (سبحان اللہ) معلوم ہویا مولوی اوہ
دین مطلب ہے اللہ جھوٹا اے۔ جس ہستی کولوں رب منگے اوہ فرماندے میرا حبیب کی
تحفہ لے کے آ گیا ایں۔ خدا دی قسم میرے آقا نے جیہڑا جواب دتا۔ اوہنوں دل دیاں

تحفیاں تے نوٹ فرمالو۔ سرکار نے عرض کیتی اے اللہ میں (میرے کول) تحفہ لے کے آئیاں آں
ایسا تحفہ لے کے آئیاں آں۔ ایسا تحفہ لے کے آئیاں آں۔ جہڑا تیرے خزانے وچ ہے ای کوئی
نہیں۔ رب نے فرمایا اوہ تیرے خزانے وچ کوئی نہیں۔ اللہ نے فرمایا میرے حبیب میرے خزانے
وچ کس چیز دی کمی اے۔ میں ان اللہ علی کل شئ قدیر والا خیرالرازقین۔ میں ہر طاقت
دا مالک۔ میں ساری کائنات نوں روزی دینے والا۔ میرے خزانے وچ کس شئے دی کمی اے
میرے نبی نے عرض کیتی یا اللہ تیرے خزانے اچ ہر شئے ہے۔ لیکن تو کسے نوں سجدہ نہیں کردا
میں تیری بارگاہ وچ سجدے دا تحفہ لے کے آئیاں آں۔ (سبحان اللہ) میں تیری بارگاہ
وچ عاجزی دا سجدے دا تحفہ لے کے آئیاں آں۔ یا اللہ تینوں پسند آیا تحفہ۔ کسے دا
محبوب اپنے محبوب نوں کہے تینوں تحفہ پسند آیا۔ تے رب کہوے کہ آہندا اے مینوں پسند نہیں
آیا۔ اللہ نے فرمایا سوہنیا بڑا پسند آیا۔ تحفے سارے نبیاں نے دتے لیکن جہڑا لطف
تیریاں تحفیاں نے دتا کسے ہور تحفے نہیں دتا۔ بڑا خوبصورت تحفہ اے۔ اٹھاراں سال گزر
اٹھاراں سال توں بعد جبرائیل نوں گھلے اللہ فرمایا۔ میرا حبیب میرا دل چاہندا اے میں وی
تحفہ دیاں۔ ہاں یا اللہ توں وی دے۔ فرمایا السلام علیک ایہا النبی ورحمة۔ جبرائیل السلام تے
سلام دا تحفہ دتا۔ تے نبی دی اکھ وچوں آنسو آ گئے۔ اللہ نے فیر سوال فرمایا۔ کیا حبیب
تینوں میرا تحفہ پسند نہیں آیا۔ اے میرے حبیب اگر میرا تحفہ پسند نہیں آیا۔ ایہ ساری جنت
میں تیرے تے قربان کرن واسطے تیار آں۔ تیری خاطر دنیا بنائی اے توں پریشان ہو رہیں۔
میرے نبی نے عرض کیتی یا اللہ تحفہ تے بڑا پسند اے لیکن ڈر رہیا ہوں اے۔ یا اللہ میرا
دل چاہندا اے۔ ایہ جہڑا تحفہ میں تینوں سجدے دا دتا اے۔ میرا واپس کر دے۔ اچھا
میرا حبیب تحفے دے کے واپس تے نہیں لئی دا۔ ویسے تیرا میرا فرق کوئی نہیں۔ حسن
محبوب وچ تیرا میرا تے بندا ای نہیں۔ ایہہ تے پیار رحم دی گل ہوندی اے۔ ایہہ واپس لینے
دو لوکاں تحفے لے کے توں راضی ایں۔ یا اللہ فیر وی راضی نہیں۔ میرا حبیب راضی کیویں ہووے
گا۔ یا اللہ ایہہ سجدے دا تحفہ میں تینوں دتا اے۔ ایہو ای مینوں تے دے۔ سلام دا تحفہ توں مینوں
دتا ایہو ای میریاں نوں دے دے۔ میں راضی اوہیں ہوواں گا۔ ایہہ دو لوکاں تحفے نہ توں اپنے لوکاں کو

89

25 November 2004

11 Shawwal
10 Maghar

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
29	30												

NOVEMBER 2004

THURSDAY

تے میں اپنے کولے رکھناں آں ۔ میرا دل ہاتھ تے نال راضی ہوندا اے ۔ ایہہ اسے معراج ناں

09.00 دا تحفہ اے ۔ تے خوشی دا تحفہ اے ۔ دونویں تحفے اکٹھے کر کے ۔ میں اپنی گنہگار امت واسطے لے جاواں

09.30 گا ۔ (سبحان اللہ) اللہ نے فرمایا ماہ میرا حبیب کمال کر دتی بڑا خیر خواہ ایں توں اپنی

10.00 امت دا ۔ بڑی محبت اے تینوں امت نال ۔ فرمایا سوہنیا جا میرا اللہ نوں سنڑ لے ۔ نماز دے اندر

10.30 سجدہ تیرا تحفہ تے ذکر میرا ۔ تحفہ تیرا ذکر میرا ۔ سلام تحفہ میرا تے ذکر تیرا ۔ فرمایا تیرا امتی

11.00 دوہواں تحفے اکٹھے کر کے میری بارگاہ اچ آئے گا ۔ میں وی 1201 اعلان کرناں آں جیہڑا سجدہ سا وچ

11.30 کرسی اوہدا کم ہوئے گا اوہدے گناہیاں نوں معاف کرنا میں خالق کائنات دا کم ہووے گا ۔ کتنا مقدس

12.00 تحفہ اے ۔ معراج آلی رات تحفہ اوہ کوہن لے کے آئے نماز ۔ ہن اوہ عمل میں آ فردوم کرنی اے ۔ اشوہے

12.30 اک کرنہ چاہناں آں ۔ حضور جنت وچ گئے ۔ سیر فرمائی ۔ اوہ ہو بیٹ علاقے دا بادشاہ علاقے دا دورہ

01.00 کردا اے ۔ علاقے دے لوک آندے نیں درخواستاں لے کے ۔ سانوں سکول چاہیدا اے ۔ سانوں

01.30 سڑک چاہیدی اے ۔ سانوں بجلی چاہیدی اے ۔ سانوں گیس چاہیدی اے ۔ میں حضور دی

02.00 بادشاہت تے آ سانوں نہ کوئی سڑک شڑک ۔ نہ (اونہاں نوں) انہاں بجلی دی لوڑ ۔ نہ اوہناں نوں کالج

02.30 دی لوڑ ۔ جنت دیاں حوراں سوچیا اے امت دا نبی اساں وی کجھ لے چلیئے ۔ جنت دیاں حوراں

03.00 اکٹھیاں ہو کے آگئیاں ۔ یارسول اللہ ساہنوں وی کجھ دے جاؤ ۔ میرے آقا نے مسکرا کے ساریاں

03.30 ول ویکھ کے ارشاد فرمایا ۔ ـــــ ۔ آب زم زم دا تحفہ دا ذکر کیتا ہو کے ویر

04.00 دنیا دا کوئی پانی جیہڑے ہی ہو ۔ اگر کسی نوں کوڑے ہو کے پینا آگئی جنت دے شہر دا تحفہ ۔ تے جیہڑا

04.30 نبی تحفہ نماز دا لے کے آئے ۔ کتنا اعلیٰ تحفہ ہووے گا ۔ کتنا خوبصورت تحفہ ہووے گا ۔ کتنا

05.00 لاجواب تحفہ ہووے گا ۔ کہ جیہڑا اک محب نے اپنے محبوب نوں جاندی وقت دتا ۔ اوہ دنیا دی خاص

05.30 کر کے سانوں میرا واسطے ۔ ایہہ تحفہ لے جا ۔ اوہ دوستاں محترم میری تقریر دی آخری بات

06.00 اوہ اس توں وڈی گل میرے کول ہے کوئی نہیں ۔ تہاڈی اصلاح کرن واسطے ۔ اللہ فرماندا اے

06.30 میرا حرف میں نوں اتنا موں ۔ جتنی تینوں میری ضرورت اے ۔ اچھا اے دسو کہڑا اسلام اے کہڑا

07.00 مہینہ اے جس مہینے لوڑ نہیں ۔ کہڑا ہفتہ اے جس ہفتہ لوڑ نہیں ۔ کہڑا گھنٹہ اے جیہڑے گھنٹے

07.30 لوڑ نہیں ۔ کہڑا منٹ جیہڑے منٹ لوڑ نہیں ۔ کہڑا اوہ ساہ اے جیہڑے ساہ وچ اللہ دی لوڑ نہیں

08.00

بابا جی تہانوں تے اسیں سارے منندے آں۔ تہانوں منندے آں تے اسیں دسیندے
آندے آں۔ اللہ دا نام لے ~~میں من دا ہاں کہ تسیں مینوں مندے ہو~~۔ تسیں مینوں نہیں مندے
بابا جی اسیں اللہ اللہ کردے ہاں۔ اللہ آکھدا تسیں مینوں نہیں مندے۔ بابا جی اسیں بڑا ذکر
کردے آں۔ اللہ فرماندا اے نہیں مندے۔ بابا جی اوہدی کوئی دلیل وی ہووے۔ بابا جی اسیں اللہ
اللہ کردے مر گئے۔ توں آکھدا ایں من لو نہیں۔ فرماندا میں رب ہو کے آکھنا تسیں مینوں نہیں مندے
اے خدا دی قسم جدوں اسیں اپنا حساب کرنے آں تے اسیں اللہ نوں مندے ای نہیں۔ میں
ایہدے تے دلیل پیش کراں گا۔ تہاڈی گل میں نہیں کراں گا۔ میں سمجھنا تسیں مندا سمجھو دی نہیں مندے
میں جیہڑا منناں اے۔ اپنا حساب کرے اوہ یقین کرے گا۔ جیہڑا نہیں من دا اوہ منے گا۔ پنج
اوہنوں اسیں واقعی نہیں مندے۔

اک بندے دی عمر سی سو سال۔ اوہنوں بخار ہو گیا۔ پچھلے وقتاں اک ڈاکٹر آیا اے
بندے دا ویلا چیک اپ کردا اے۔ بڑا اچھا آدمی اے۔ بڑا پہنچیا ڈاکٹر اے۔
تے ہزار روپیہ اوہدی فیس اے۔ اوہنے مندے نوں آکھیا دس ہزار مندے دا جی تے نہیں
من کردا بابا تے ہزار روپیہ لاں لوو پر ستر سالاں دے ڈر توں آکھیا بابا ہزار روپیہ
ہزار لے کے پہنچ گیا۔ ڈاکٹر نوں کہن لگا بڑے بخار تو بھائی اپنا ہزار روپیہ تے کر تو جیہڑا کجھ میرا
کرنا ایں۔ مینوں دوائی دے میں کھنڈے دے گا ٹھیک ہو جاواں۔ گھوڑے تے چڑھ جاواں
کھنڈے واکوں ٹیپ ٹاپ ٹھیک ٹھاک ہو جاواں۔ جسم اتے کوئی درد شرد کجھ نہ رہوے۔
میں بالکل نوجوانی دی طرح چل پھر سکاں (نماز پڑھ سکاں) اللہ اللہ کر سکاں صبح شام سیر جاواں
لکڑ تو ہزار۔ ڈاکٹر نے آکھیا بھائی گل سنو۔ ایہہ چیک کرن توں پہلے اہو دس دیاں میں
میں مسلمان مسیحا نہیں کوئی نہیں۔ مسیحا ای آں۔ بابا جی سو سال عمر سی۔ اوہنے آکھیا۔ جے
مسیحائی ایہو تے اوہدوں دس چنگی گل اے۔ جے مسلمان ہوندا تے دو چار ماری سدھا
پچھدا کر کے آندے۔ آپ بتائیں کیا مرض ہے۔ جیں ویلے ڈاکٹر نے چیک کر کے دوائی لکھ دتی
تے بابا باہر لگیا نکلن تے (دسو بابا جی) ڈاکٹر نے آکھیا بابا جی پر شے کھائیں۔ ساڈی اک گل یاد رکھیں پکوڑے ما نہیں
کھانے۔ مینوں اللہ دی نال دسو جیہڑا مجھے شہد پیپ فرماندا اے۔ میری کوئی رعایت تو کرو۔

TUESDAY

جس بابا نوں ڈاکٹر آکھے بئی پکوڑے نہیں کھانے اوہ بابا مردا مرے گا۔ لیکن پکوڑے نہیں کھائے گا۔ اینج اوہ کہیا پکوڑے نہیں کھانے۔ بئی آکھیا حدیث وچ پکوڑے نہیں کھانے۔ کہ امام دا ہے فرمان بئی پکوڑے نہیں کھانے۔ میرے ہنیر ملک جناب اے ایس قادری نے فرمایا بئی پکوڑے نہیں کھانے۔ کسے دا فرمان نہیں۔ بابا مردا مرے گا پکوڑے نہیں کھائے گا۔ مینوں اک ڈاکٹر چیک کرے مولوی جی ہر شے کھائیں۔ حلوہ نہیں کھانا۔ سوچن آلی گل اے۔ میں مردا مر جاواں گا مولوی آدمی آں نہیں کھاواں گا۔ ڈاکٹر آکھیا دو دفعہ نہیں میں مردا مر جاواں گا دو دفعہ نہیں مرواں گا۔ اینج فرمایا اے اسا میرے بندے توں مینوں نہیں منیا۔ یار اینج کیوں اک پلید ڈاکٹر دے کہن اتے عیسائی ڈاکٹر دے کہن اتے اک غیر مسلم ڈاکٹر دے آکھن اتے حلال غذاواں چھوڑناں ایں۔ کدے میرے کہن اتے تو شراب نہیں چھوڑی۔ ڈاکٹر دے کہن اتے تو حلال تے اینہاں اچھیاں غذاواں چھوڑ دیاں ایں۔ میرے کہن اتے تو کدی زنا نہیں چھوڑیا۔ ڈاکٹر دے کہن اتے تو ہر شے چھوڑ رہیا ایں۔ میرے کہن اتے توں کدی بے حیائی نہیں چھوڑی اینج فرمایا اے توں تے مینوں اپنے ذہن وچ اک ڈاکٹر جنی اہمیت نہیں دتی۔ پھر توں کس طرح کہندا ایں گا میرا بیڑا میرا اللہ پار کرے گا۔ جیہڑا تینوں پیارا اے اوہ مینوں پیارا اے۔ (بڑی گل کوئی ذہن وچ آندی اے اسا کہ نہیں۔) ہمیں ایمان داری نال دیکھو اسیں اللہ نوں کناں کو منیا اے۔

بابا بلھے شاہ سرکار رحمۃ اللہ علیہ۔ آپ مرید سی عنایت آرائیں دے۔ ایہو وی کمال دی گل اے خود سید اے مرید آرائیں دا۔ معلوم ہویا ولی ہون واسطے قوم دا تعلق نہیں۔ ولی ہون واسطے نیک اعمال دا تعلق اے۔ علامہ اقبال نے فرمایا سی

ع یوں تو سید بھی ہو مغل بھی ہو افغان بھی ہو
اور سب ہو تو بتا کہ مسلمان بھی ہو۔

کون ہے جو ڈاکٹر صاحب۔ ڈاکٹر تے ہیں۔ مسلمان تے ہیں تے نہیں۔ اینج دی بارگاہ وچ جھگڑا بھی ہیں کہ نہیں۔ میں اینج اک گل کرناں اے۔ ہندو جنناں آں ہستاں نہیں۔ بابا بلھے شاہ اک جگہ فرمایا اے۔ ع جیہڑے نال اوہ چاہے نچنا۔ جیہڑے نال چاہیا کیتوں چھنگا نہ نکرا اے

اس ایہہ دے دل نے اپنی عاجزی تے انکساری دا پیش کیتی اے ۔ فرماندے نیں
کہ بلھے نالوں چوہڑا چنگا جیہڑا وچ ہے طعام پلیتی دا ۔ فرماندے نیں بلھے نالوں
چلیا اس واسطے چنگا کہ ڈھ روڑی تے بیٹھ جاندی اے ۔ مخلوق خدا دا فائدہ تے ہوندا
اے نال ۔ جے میں بلھے شاہ ہو کے بندیاں دا فائدہ ہی نہ کر سکیا ، تے میرے نالوں
تے چولہا ای چنگا ۔ اگلی گل ہن سنو ۔ سوہنی اے گل ۔
ڈوگر نالو گوبر چنگا جیہڑا چولہے وچ جاندا اے ۔ کیوں آکھیا ڈوگر ۔
کون ہے بلھیا تو ۔ میں کی جاناں صاحب ۔ بیٹھ تے اوہو شخص اے جیہڑا عمل دی دنیا وچ
چنگا اے ۔ اک جگہ بابا بلھے شاہ فرماندا
ڈوگر جٹ ایمان لٹیہن فارغ دھیاں ویچ ساتے سود کھا ونڈے نیں ۔
درویش نوں کسے نہ ویکھیا ۔ بابا جی ایہہ شیعہ کہندے نیں اسیں چنگے آں ۔
سنی کہندے اسیں چنگے آں ۔ چنگا کیہڑا اے ۔ میں ایہدے دل تے کسے گل کہی ۔
بابا بلھے شاہ فرماندا ۔ شیعہ کہندے اسیں چنگے سنی ساتھوں تھلے ۔
سنی کہندے اسیں آں چنگے شیعہ ساتھوں تھلے ۔
بابا بلھے شاہ فرماندا ملاں تے مجبور دونواں گوراں دے وسن سر وچ ککھے ۔
کیہ کمال دی گل ۔ کیہ الفاظ دی بات اے ۔ اے فرماندا نوں منہوں کچھ جتنی اہمیت
نہیں دیندا ۔ اہل دوستاں دی حرم نماز اتنی بڑی بات اے ۔ میں عرض ایہہ کرنا چاہناں ۔ بابا بلھے
شاہ عنایت آرائیں دا مرید اے ۔ آپ محبت کر دے سی عنایت نال ۔ اتنی محبت سی
اپنے پیر دی محبت وچ اپنے فنا ہو گئے ۔ جنہوں فنا فی الشیخ کیہا جاندا اے ۔ صوفی لوک
اس بات نوں جاندے نیں ۔ ارشاد فرمان لگے ۔ جیہڑا بلھے نوں سید آکھے دوزخ ملن سزائیاں
سید نہیں کہیا ۔ حالانکہ سید ملیں ۔ آپ زمانے بنا جیہڑا بلھے نوں سیّد آکھے دوزخ ملن سزائیاں
جیہڑا بلھے نوں آرائیں آکھے جنت پینگاں پائیاں ۔ یعنی جس ویلے کسے نال محبت ہو جاندی اے ۔
پھر آپ دی قوم دی مجبوری لگدی اے ۔ اوہدی قوم دی وڈی لگدی اے ۔ اوہدا ہو کے انسان
عزت محسوس کردا اے ۔ آخری بات جیہڑی کرنا چاہناں آں ۔ آپ عنایت دی محبت کر دا

۴۳

21 November 2004

7 Shawwal
6 Maghar

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
29	30												

NOVEMBER 2004

SUNDAY

سی دربے خلیفے جلد سا سی۔ جیہڑے محبت ہوندی اے اوہ تے جلن والے لوک ہوندے
09.00 بابا بلھے شاہ وچ باب عنایت نے اوہ جانے کی ویکھیا۔ ایہہ گل آیا اے: نجدا رہے جھمبران ہانڑاں
09.30 بابا عنایت ایہو سانال پیار کردا اے۔ فرمایا بیٹا جو خوبی بلھے وچ شاہ دے وچ ہین۔ چالی پنڈتاں سی
10.00 خلیفیاں تے اعتراض کیتا ایہہ کیوں ہو سکدا اے۔ بابے عنایت نے چالی پنڈتاں مرغے تے چالی پنڈتاں
10.30 چھریاں منگائیاں۔ اک اک خلیفے نوں اک اک مرغا دتا۔ تے کہیا ایہناں دی دتیاں ایہہ لے جاؤ۔
11.00 اسے مقام اتے ایسی مرغے نوں ذبح کرو۔ جتھے کوئی نہ ویکھدا ہووے۔ واپس آ جاؤ۔ مرغے جیسا
11.30 جیہڑا مولوی صاحب دا خلیفہ سی۔ اوہ حجرے وچ گیا۔ بسم اللہ اللہ اکبر ذبح کر لیا۔ کیوں سانوں مولویاں
12.00 نوں پتہ حجرے وچ آ جائے دیتے کوئی نہیں ویندا۔ جو کجھ کر لو بس ٹھیک ای ٹھیک اے۔ سانوں حجرے واسطے
12.30 سب توں ودھ عبادت گاہ اے۔ ایتھے کوئی نہیں ویندا۔ خلیفے واپس آئے کسے نے کسے جگہ تے
01.00 کسے نے کسے جگہ تے۔ بابا بلھے شاہ نہ آیا۔ بلکہ عنایت آکھیا بلھا نہیں آیا۔ خلیفیاں نے اعتراض کیتا
01.30 اوہناں آکھیاں جی اوہ ملنگ آدمی اے ایویں آ جائے۔ مرغا جدھر گیا ہووے گا۔ اوہ شرم شرم دی وجہ نال نہیں آ رہیا۔
02.00 خدا دی قسم ۱۵ - ۲۰ دناں توں بعد بلھا واپس آیا۔ ہتھ وچ مرغا اے ہتھ وچ چھری اے۔ بابے
02.30 عنایت نے فرمایا بلھے شاہ میں تینوں آکھیا سی اوتھے ذبح کرنا اوہ جتھے تینوں کوئی نہ ویکھے۔ بلھا سا
03.00 اوہ سب دناں ذبح کر کے لے آئے۔ تو ۱۵ دناں توں بعد وی ذبح کر کے نہیں آیا۔ اکھیاں وچوں
03.30 آنسو آ گئے روکے فرمان لگے۔ عرض کیتی بابا جی تسیں فرمایا سی اوتھے ذبح کرنا اے جتھے کوئی نہ ویکھے۔
04.00 میں جتھے گیا اوتھے مینوں میرا اللہ ویکھ رہیا سی۔ اگر ایہہ اک اللہ دسا ولی دی گل اینا توں اسیں
04.30 اپنے اپنے ذہن وچ ایہہ سوچیے۔ تسیں وی میں وی۔ اسیں جدوں کوئی جرم کراں گے سانوں ساڈا اللہ
05.00 ویکھے گا۔ خدا دی قسم گناہ ہوندا ای نہیں۔ گناہ نہیں ہووے گا۔ گناہ ساڈے کولوں ہوندا
05.30 ای تاں اوں۔ جدوں رسائی اتے پالی سانوں پتہ ای اے ڈھاکی سپر لوگڑ اے۔ اللہ کیوں دیکھو لو۔ گل تاں سچی
06.00 اے۔ جدوں بندہ ساڈا ایہہ کمال آ جاوے تے گناہ تے پرہیزگاری پیدا ہووے۔ اگر ساڈے دل وچ ایہہ
06.30 گل آ جائے۔ اللہ انہاں توں بعد کوئی جا ڈا اسں گل تے کرے ساڈا رب سانوں ہر مقام اتے ویکھدا پیا
07.00 اے۔ کدی گناہ نہیں ہووے گا۔ لیکن ایہہ مقام بہت مشکل اے۔ مدرسانے محترم نماز اک
07.30 ایسی عبادت اے۔ اللہ دی ذات پاک نے معراج توں ایہہ تحفہ اپنے محبوب نوں دتا اے۔
08.00

کائنات وچ حسین توں وڈ وڈا کیہڑا رسول دا فرزند ہی ہو سکدا اے 72 دی قربانی
دتی میدان کربلا وچ لیکن نماز نہیں چھڈی۔ ایہہ گل میری سن لو۔ جنتے سنتی آئے تشریف فرما ہو۔ 09.00
حسین 72 دتا رونا نہیں۔ ہنس رونا میدان کربلا اندر۔ جیڑا دوئی آہندا اے حسین رو رہیا میدان 09.30
کربلا وچ۔ آواز آئی بکواس کردا اے۔ تو ہنس کے جاندا سجدہ دی۔ نہیں رونا۔ کیونکہ جدوں امتحان 10.00
دتا جاندا اے کوئی روندا اے۔ ایہہ تے امتحان سی امتحان وچ کدی کسے نوں روندا نہیں ویکھیا۔ 10.30
رونا تے صرف اک واری سیا۔ پورے دس محرم دے اندر اک واری رونا حسین۔ دس محرم نوں 11.00
پیچھی دی اذان ویلے رونا۔ زمانے وچ بہناں لکھاں آں گنیاں بھائی لکھاں آں گے۔ زینب 11.30
جیسی بہن کسے دی نہیں آنی۔ حسین جیسا ویر کسے دا نہیں آنا۔ جدوں وچوں باہر نکلیاں 12.00
مونڈھے تے ہتھ رکھیا علی دی دھی نے حسین نے وچھے منہ کر کے ویکھیا۔ بڑی بہن سی ہتھ چم کے 12.30
عرض کیتا۔ میری بہن میری ہمشیرہ کیوں تشریف لے کے آ گئی ایں۔ عرض کیتی بھائی جی پیشی دی 01.00
اذان دتی ہتھاں دے انگاں دھیاں آنسو وگدے رہے آں۔ کی تینوں مدینہ یاد تے نہیں آ گیا۔ کی تینوں 01.30
اکبر یاد تے نہیں آ گیا۔ فرمایا بہنی اگر میں اکبر واسطے روندا تے نانے دا مدینہ چھڈ کے نہ آندا۔ 02.00
میں بچیاں واسطے روندا تے نانے دا شہر نہ چھڈ دا۔ پھر کیوں روندا ایں۔ فرمایا میں رونا 02.30
اس واسطے آں جدوں آخری دی میری ہوش سنبھالی اے ماں فاطمہ دی جھولی توں لے کے 03.00
ایہہ کربلا دی پیشی دی اذان تک مینوں کوئی یاد نہیں آندا میری کوئی نماز جماعت توں بغیر ہوئی ہووے 03.30
اج رونا اس واسطے آں کربلا وچ اذان دتی دے جسے دی۔ لیکن میرے نمازی کوئی نہیں شہید ہو گئے 04.00
اج میں کنہاں نوں ویکھ کھڑا اکر کے جماعت کرانواں۔ خدا دی قسم اودوں اسمانی آواز آئی کہ 04.30
اے فرشتو۔ تہانوں میں کہیا سی کہ میں آدم بنانا چاہنا آں۔ تسی آکھیا سی۔ انہوں نے بنا نال 05.00
شتل دفارت کرے گا۔ فساد کرے گا۔ اوسے آدم دی اولاد میری بارگاہ وچ سجدہ کر رہی 05.30
اے جا کے۔ اج حسین دے پچھے نمازاں پڑھو۔ فرشتیاں نے ہاں جواں کڑیاں کر کے عرض کیتی 06.00
یا اللہ پانی نال وضو کر کے نماز پڑھنا سوکھا۔ لیکن بچیاں دے لاشاں تے تلواراں تے تیراں دیاں 06.30
مصلیاں تے کھلو کے۔ تینوں سجدہ کرنا لکھ حصے بہتر دا کم اے۔ محمد دے نواسے دا کم اے۔ کسے دی 07.00
وس دی گل ای کوئی نہیں۔ حسین رونے صرف نماز واسطے۔ معلوم ہویا ایہی عبادت تو 07.30
08.00

ہے نا نماز ۔ کہ حسین جیسی ہستی نوں نماز روا دا اے ۔ اے محترم دوستاں زندگی ۲۸۱
09.00 کری نہیں رو رہیا ۔ لاشاں چکن لگیاں نہیں رو رہیا ۔ کیا کوئی چھوٹا جیا مقام سی ۔ امام عالی مقام
09.30 جد اوہ اپنے بیٹے علی اکبر دی لاش چکن واسطے گئے اٹھاراں سال جناں دی عمر سی ۔ جناں دا
10.00 چہرہ حضرت مصطفیٰ نال رلدا اے ۔ اتنا پیارا ہے حسین نوں جناب علی اکبر ۔ شاہاں دے اندر
10.30 آپ دی مثال آپ ہی شان دے اندر آندا اے ہر سچ ست مرتبہ اپنی چارپائی توں کھڑے
11.00 ہو کے علی اکبر دے قریب آکے چادر چہرے توں ہٹا کے اوہناں دی زیارت کر کر دے سی تے کہیا
11.30 بی بی شہر بانو نے کہ اے مقام تسی اپنے پتر دا چہرہ کیوں ویکھدے او ۔ فرمایا میں بیٹے نوں نہیں
12.00 ویکھدا اوہدی شکل میرے نانے دے نال ملدی اے ۔ میں اینوں ویکھ کے نانے دی یاد تازہ کردا آں ۔
12.30 رو رہے نہیں ۔ ایہہ گل آسان نہیں ۔ رونا حسین دا اے ۔ آسان نہیں حاکم نے گل کہی
01.00 کمال کر دتی ۔ آپ فرماندے ۔ ارشاد فرماندے ہے
01.30 ہے گھلدا نال تے ہر کوئی لائی پھردا گھلدا نال تے میں بھی عاشق رسول آں ۔
02.00 گھلدا نال تے نوں راہ عاشق رسول ۔ ہ
02.30 ہے گھلدا نال تے ہر کوئی لائی پھردا لاکے تور نبھانیاں اوکھیاں نیں ۔
03.00 اصغر جیہاں دے وچہ ہتھاں دینا نالے باہیں رکھ نبھانیاں اوکھیاں نیں ۔
03.30 سر چڑھا کے نیزے دی نوک اوپر جانثاراں یار ریہیے تے نبھانیاں اوکھیاں نیں ۔
04.00 دائم اکبر دی لاش اُٹھا ہمجو نہ دتا نبھانیاں اوکھیاں نیں ۔
04.30 عزیزاں میں ۔ 72 دی قربانی دتی ہوئی نہیں ۔ ہوئی تے صرف نماز دی خاطر ہوئی تے صرف
05.00 نبی پاک ؐ دے اس تحفے دی خاطر ۔ جیہڑا تحفہ سرکار دو عالم ؐ آسماناں توں لے کے آئے ۔
05.30 دوستاں محترم اتنا قیمتی تحفہ اے ۔ میری تقریر دا آخری جملہ نماز دے متعلق میرے کول
06.00 نہیں ۔ جیہڑا تھوڑا جیا وی علم رکھدا اے میری گل نوں بڑی توجہ نال سنو ۔ شیطان دا اکو
06.30 لگدا جاندا سجدہ کا جرم سی ۔ اک ہی گناہ ۔ کہ اوہنے آدم نوں سجدہ نہیں کیتا ۔ ٹھیک اے نا
07.00 میرے دوستو اوہنے شراب نہیں پیتی ۔ نہ اوہنے زنا کیتا ۔ نہ بدمعاشی کیتی ۔ نہ کسے توں رشوت لئی نہ حق ماریا ۔
07.30 نہ کیتا ۔ نہ ذرا تھوڑی جئی اک کم ہی کیتا ۔ کہ اوہنے آدم نوں سجدہ نہیں کیتا ۔ ٹھیک اے نا
08.00 گل وی نہیں کیتا ۔

اہہ میں فکراں تے فکر وی نہیں سکدا۔ فکر نہ والی گل ای نہیں تو آن دی گل
اے۔ اینہا اہہ جرم رہا بئی آدم نوں سجدہ نہیں کیتا۔ تے قیامت تک سٹیا ن۔ ہن 09.00
فیصلہ اے تہاڈے تے میں وکیلاں گا نہیں سنتے کو منصف او۔ تے کتاں کو انصاف کردا او۔ 09.30
بی جیڑا آدم نوں سجدہ نہ کرے او تے سٹیا ن۔ تے جیڑا جو فقاں دا بندہ ہو کے اللہ نوں 10.00
مکر جائے۔ اہہ شہن اپنے اپنے دلاں وچ احتساب کرنا اے۔ صبح کوئی گل آکے لگ جائے۔ 10.30
مسجد چے اندر صبح تشریف لے آ یا جے۔ تے جے نہ آنے لگے تے کوئی گل نہیں آیاں ورنہ پھیر وی 11.00
سردار ای رہواں گے اللہ دی مہربانی دے نال۔ تسیں تے اس کائنات وچ سردار ہو ای 11.30
کوئی نہیں دو ای سردار اللہ تعالیٰ دی ذات تے سید دین دا سردار اساں دنیادار 12.00
آں تے پھیر وی سردار گل میری ہے سوچن آلی۔ دنیا دہ ہر پنچایتاں مکانا ایں۔ میرا ای گل مکالی 12.30
اپنے دل دی عدالت چوں۔ شیطان دا اپنا قصور اسے کہ اوہنے آدم نوں سجدہ نہیں کیتا۔ تیرا ساڈا 01.00
پر کتنا قصور بن دا اے اللہ نوں جوں جوں مکرسے آں۔ چیکا جواب اسا بل کرنا ای نہیں۔ 01.30
اللہ دی بارگاہ اندر سجدہ ای نہیں کرداں۔ اللہ یاد رکھو دو سنو ا دو بندے لڑسے ہوون 02.00
تے کرے بازار وچ مل پین۔ تے اکہ بندہ گردن جھکا دے چار بندے ہور وی آ ہو سا دین 02.30
اوہ تیرا اگے سر جھکا دن سو جان دے۔ جان دے او غصے نوں اینہا نال صلح کر لے۔ 03.00
اللہ آپ اینہا اے میرے بندے دے سے سر جھکا دوین تے اوہ معاف کر دیندا اسا۔ تے بے 03.30
میرے منے نوں سر جھکا دیویں تے پھر میرا انصاف ویکھیں۔ تینوں اسا معاف کراں گا۔ 04.00
میرا بندہ معاف کرکے چار بندیاں وچ لینے دے گا۔ میں اینہاں اتے دن چڑھا یاسی۔ فرمایا میں 04.30
تینوں اسا معاف کراں گا کدی تینوں زندگی وچ تے کی۔ تینوں بعد حشر وی نہیں آکھاں گا 05.00
توں کتنا گنہگار سی۔ میری بارگاہ وچ جھک گیا تے میں تیرا پچھلے گناہ معاف فرما دتے 05.30
اسحاق
اللہ تعالیٰ حافظ ہو مشکل فرماکے۔ آب زم زم کا پانی پینا۔ 06.00
عمرہ کرنا حج ادا کرنا۔) ہن اہ گل میں تکی آں اوہنوں نذر کرنا۔ اہہ پانی دا ملقد 06.30
کی اسے۔ آقا نے حج اک ای کیتا رہے۔ عمرے کیتے ہین۔ صحابہ نے فرمایا کی حضور عمرہ 07.00
حج کیوں نہیں کر دے۔ فرمایا میں دوبارہ حج کراں تے میری امت تے زیادہ [illegible] ہو 07.30
08.00

47

17 November 2004

3 Shawwal
2 Maghar

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
29	30												

NOVEMBER 2004

WEDNESDAY

جان گے۔ مینوں امت دی خیر خواہی اے میں جے اک کراں گا میرے ہی کراں گا
09.00
اک واری حضور تشریف لے گئے تے آب زم زم وچوں پانی دا ڈول بھر لیا۔ تے حضور نے
09.30
جدوں پین دا ارادہ کیتا ناں۔ صحابہ کول سن تے ابوبکر صدیق نے عرض کیتی حضور بچدا
10.00
مینوں دے دیو۔ عمر آکھیا جی جو بچدا مینوں دیو۔ عثمان آکھیا مینوں علی آکھیا مینوں۔
10.30
سارے مینوں دیو۔ سانوں دیو۔ میرے آقا نے صحابہ دی محبت پیار ویکھیا۔ پیار ویکھن توں سرکار
11.00
نے ادھا پانی پی لیا۔ باقی ادھا آب زم زم دے کھوہ وچ ای ڈوہل دتا۔ صحابہ نے عرض کیتا
11.30
حضور سانوں جوٹھا کیوں نہیں دتا۔ آپ نے فرمایا ملدا جیہڑا تہاڈا دل چاہندا اے۔ ایسے
12.00
نبی دا جوٹھا پیو گے۔ مینوں قیامت تک آن آلی امت دا خیال آگیا۔ میں سوچیا میری امت
12.30
کیوں محروم رہ جائے۔ میں ایس واسطے آب زم زم دے کھوہ وچ ڈوہل دتا اے۔ کہ قیامت
01.00
تک جیہڑا پیندا رہے گا۔ میں مصطفیٰ دا جوٹھا ای پیندا رہے گا۔ ایہہ ایہو ای وجہ اے۔ کوئی پانی
01.30
ایہہ توں اچھا پانی لے لو۔ دو دناں توں بعد پینے توں بعد۔ مزہ بدل جائیگا۔ رنگت
02.00
شکل تبدیل ہو جائیگی۔ لیکن دو سال دا حاجی میں وکھا سکدا آں۔ جیہڑا کول آب زم زم
02.30
دا پانی اے۔ مزہ نہیں بدلدا۔ رنگت تے خوشبو نہیں بدلدی کیوں۔ کہ نبی دا جوٹھا پانی وچ آگیا۔
03.00
پھر کسے دیو جدوں پانی وچ نبی دا جوٹھا آ جائے۔ تے اوہ پانی دی شکل تبدیل نہیں ہوندی۔ تے جے
03.30
بابا فرید جیسے دل وچ نبی دی محبت آ جائے۔ قبر وچ اوہدی شکل وی تبدیل نہیں ہوندی۔
04.00
میں مردا آں قبر میری مٹی نوں کھا جاندی۔ کیونکہ اسانوں اوہ دا دل مردا اے اوہنوں قبر دی
04.30
مٹی کجھ نہیں آکھدی۔ کیوں میں مردا آں میرے جسم نوں قبر دی مٹی کھا گئی۔ اللہ والے دل نوں
05.00
کیوں نہیں۔ کی دلیل اے۔ میں آکھاں گا جنی دلیل سادی اے صبح ای تجربہ کر لے۔ لکڑی لے کے
05.30
مٹی وچ دفن کر دے۔ اک مہینے توں بعد لکڑی دا کجھ نہیں لبھنا۔ لکڑی ختم۔ ایسے لکڑی دا کوئلہ بنا ہویا
06.00
کوئلہ۔ سڑی ہوئی لکڑی اوہنوں مٹی وچ دفن کر۔ سو سال توں بعد کڈ لے۔ کوئلے دا کجھ نہیں وگاڑدی
06.30
مٹی۔ میں جدوں مرداں آں مینوں مٹی کھا جاندی۔ اللہ والے نوں مٹی ایس واسطے نہیں کھاندی
07.00
کہ جدوں دنیا دے اندر زندہ ہوندا اے ناں۔ نبی دے عشق وچ جل جل کے دنیا اندر ای کوئلہ
07.30
ہو جاندا اے۔ جیہڑا رسول دے عشق وچ ای کوئلہ ہو گیا۔ قبر دی مٹی اوہنوں آکھ کی سکدی
08.00

دی کی طاقت رہیا گرا شہ والے دے قریب آوے۔ بس دنیا دا رستہ ان میں کوئلہ ہیرے یادی
کوئی نہ ہیں۔ سعودی عرب دا زم زم دنیا دا کوئی پانی ایہہ نہیں سکدی۔ آب زم زم نوں کھڑا ہو کے
پی۔ کیونکہ قبلہ نوں منہ کر کے پی۔ دنیا دے پانی دی نسبت ساڈے ملک نال اے۔ آب زم زم دے پانی
دی نسبت حضرت اسماعیل دیاں اڈیاں پاکاں نال اے۔ اللہ فرماندا اے کہ قیامت تک لوک
پانی کھڑے ہو کے پیندے رہن گے۔ میرے حضرت اسماعیل دی یاد تازہ ہوندی رہے گی۔ اللہ
تعالیٰ حاضری مقبول فرمائے۔

بچیہ وطنی پروگرام

[signature]
15-9-04

رات کا ٹائم 10:13:14 بروز بدھ
بیت ختم ہوا۔ ۱۴۲۵ رجب المرجب ۲۸

—ہ—

بس کے آنے سے جیاں روشن ہو گیا۔ اس نے دعا دا رستہ دم لا کر سلم

—ہ—

۴۵۵

۲۲-۱۰-۰۳

شانِ رسالت ﷺ

ورفعنا لک ذکرک -

تمام احباب اک واری درود پاک پڑھو الصلوٰۃ والسلام علیک یارسول اللہ ۔ درود پاک دے متعلق جس وقت وی گذارش کیتی جائے ۔ کہ درود پاک پڑھو ۔ درود پاک نوں قرض سمجھ کے یا چٹی سمجھ کے نہیں پڑھنا چاہیدا ۔ بلکہ اس نوں ہمیشہ فرض سمجھ کے پڑھنا چاہیدا اے ۔ اور جدوں وی پڑھنے دا موقع ملے اس نیت نال پڑھو ۔ کہ ساڈے مذہب اسلام دی واحد عبادت اے درود پاک ۔ جس وچ ساڈا اللہ تعالیٰ شریک ہے ساڈے نال شریک ہوندا اے ۔ سید محسن نقوی نے اک بڑی خوبصورت بات کیتی سی ۔ فرمایا ۔

کہ ادب سے بات کرتا ہوں حدود کے اندر
خدا کا دین ہے سارا درود کے اندر
ذکر نبی کا سن کے جھوم جاتا ہوں۔
حلال خون ہے عشق میرے وجود کے اندر

اک واری تمام احباب مل کے جھوم کے درود پاک پڑھو الصلوٰۃ والسلام علیک یارسول اللہ ۔ حضرات شکر اے اللہ تعالیٰ دی بے حد حمد و ثنا ۔ جس دی ذات پاک دے اندر کسے قسم دا کوئی شریک نہیں ۔ ساڈی عبادت ساڈے سجدے ساڈی پوجا دی اگر کوئی ذات ہے تے اوہ رب العالمین وحدہٗ لا شریک دی ذات پاک اے ۔ کہ حضرات مرشد دا دربار دا نذرانہ عقیدت محمد ﷺ دی بارگاہ وچ پیش کرن توں بعد ۔ خالق کائنات دی بارگاہ وچ دعا کرو فرماوے رب دی اس دا اس محفل پاک نوں ساڈے واسطے تیرے واسطے میزباناں دے واسطے ۔ ذریعہ نجات دا سبب بنا دے ۔ اور جنہاں ساتھیاں نے اس محفل پاک دا اہتمام و انتظام فرمایا ۔ خالق کائنات دنیا دا سطے قبر دا سطے ۔ اور میدان محشر دے واسطے ۔ عزت دا سبب بنائے ۔ اور سرکار دی بارگاہ دے اندر ذریعہ نجات ۔ اور مقبولیت دا اور خوشنودی دا سبب بنا دے ۔ کافی دیر توں محفل پاک جاری و ساری اے ۔ وقت دا تقاضا بھی ہے

پنجوی

میں تقریر بلا تمہید شروع کرنا آں۔ اتنا لمبا بیان وی نہیں ہوئے گا پیاسی ہے
نہیں یا میں ہے نہیں۔ اور اتنا کم وی نہیں ہوئے گا کہ جناب دی پیاس باقی رہ جائے۔
صرف میری اک گذارش اے۔ توجہ فرما کے عمل فرمانا جی۔ ان شاء اللہ میں اپنی گفتگو دا آغاز
کرنا ہاں۔ اگر محسوس نہ کرو تے ذرا قریب تھوڑا جیا فاصلے میرے قریب ہو جاؤ۔ گفتگو وچ ہور
لطف ہوئے گا۔ پھر ان شاء اللہ میں گفتگو شروع کر دیناں آں۔ سرکار دے میلاد دے حوالے
نال قرآن دا بڑا مشہور جیہا شریف تلاوت کرن دا شرف حاصل ہویا اے۔ بڑی خوشی
ہوئی اے اس بات دی۔ کہ الحمد للہ اس مقام تے میرے مسلک دے نامور خطیب حضرات
تشریف لیا چکے نیں۔ اور اپنے اپنے علم دے مطابق سرکار دی بارگاہ اندر نذرانہ عقیدت
پیش فرما چکے ہین۔ میں اک ادنیٰ جیا سرکار دا ثنا خوان ہاں کوئی علمی دعویٰ نہیں اے۔
بہر حال ہر اک بندے دا اپنا انداز اے۔ میں اپنے علم دے مطابق سرکار دے جشن پاک
دے حوالے نال سرکار دی بارگاہ اندر کجھ عرض معروض پیش کراں گا۔ تے ہر لوکاں سننا نہیں
سمجھنا اے۔ دوسری گل ایہ وے۔ ایہ نہ ویکھو کہن والا کون اے۔ بلکہ ایہ ویکھو کہ کی رہیا اے۔ گل چنگی
لگ جائے تے سب نوں اس دا شعار ہو۔ تے توفیق نہ ہووے تے ان ہونا۔ کجھ پڑھدے رہو۔ تے جے
تساں آکھو ہن آسان بولے کدی نہیں۔ تے کوئی گل نہیں۔ پھر ان شاء اللہ میں سرکار نوں آواز دینی
اے۔ تے ہر بندہ اپنے سجناں نوں آواز دیندا اے۔ تے میرا نام ای۔ غلام حسین اے۔
تے میں اوس امام حسین دا غلام ہاں تے اوس امام دا نوکر ہاں۔ جہڑے نیزے تے چڑھ کے وی چپ نہیں
رہیا۔ ایہ گل ذہن وچ رکھو۔ بہر حال میں تساں نوں بلا لینا اے۔ اسی کوئی گل نہیں ہنگی شعمالا نہیں بولو
گے۔ ان شاء اللہ میں مزید بولو گے سرکار دی ذکر دی برکت دے نال۔ میں جس طرح چاہناں ہاں اوس
طرح دا حال بنے گا۔ گفتگو سرکار نوں ای شروع کردا ہاں۔ پہلا ایہ تے سن جاندے او کہ اگر
کائنات وچ حضور دی آل محمد دا گھر نہ ہوندا تے کوئی گھر ہوندا ہی ناں۔ ایہ جنے گھر نیں اوسے گھر
دی برکت دے نال نیں۔ اوہ آکھدا اے میں اپنے رب ہوون دا وی اظہار نہ کردا جے میں ایناں
نوں نہ بناندا۔ اساں تاں کھچیاں ٹکیاں ونڈیاں پڑھے ہوئے آں جدوں وارث جیسا کہ کیا،
ے سب جو ہم ہیں تو ہا رخ ہیں مقصود کائنات ۔ تو بہر حال ان شاء اللہ

میں دیانتداری نال بات پیش کردا جاواں گا۔ تسیں ہن توجہ نال میری طرف
ویکھنا اے۔ اور میری گفتگو نوں توجہ نال تے دھیان نال سننا ایہہ۔ میرے کولوں سارے ای
چنگے نیں۔ سارے افسر نیں میں ساریاں نوں ایس جا تے آنا۔ لیکن میرا شوق اجیہا ایہہ وے
میرے ہر لفظ وچ کوڑا اجیہا فکر ہوندا اے۔ ہر گل وچ کوڑا جیہا نقطہ ہوندا اے۔ ہر میرے لفظ
وچ حقیقت تے کجھ وزن ہوندا اے۔ تسیں اگر دھیان نال سنو گے تے انشاءاللہ لطف زیادہ
آئے گا۔ میرا دل چاہندا اے کہ رسالت پیش کراں تو پہلے اک رباعی پیش کراں تے جناب
نوں نذر کراں۔ تے ویکھاں جناب داکیہوں کو ذوق سماعت اے۔ تے پھر انشاءاللہ میں تشریح
شروع کرناں آں۔ — نفس امارہ کو مارا پا ملی کیتے کے بعد۔ جیہڑے بندہ پان دی
صحت ٹھیک اے اسیں ایہہ کہہ چھڈیو۔ بڑا مشکل کم اے نفس نوں مارنا۔ کوئی آکھدا اے ذکر
نال مرے گا۔ کوئی آکھدا اے تکیے ریہن نال مرے گا۔ کوئی آکھدا اے چلے کشی نال مرے گا۔ مگر جیہڑے
بندہ اس دا وس آ گیا جیہڑے جگراں وچ ہوندی لوڑ اے کوئی نہیں۔

— نفس امارہ کو مارا پا ملی کیتے کے بعد۔
اپنا مستقبل سنوارا پا ملی کیتے کے بعد۔
پہلے میں مشکل میں تھا۔ مشکل اب مشکل میں ہے۔
میں نے مشکل کو مشکل میں ڈالا پا ملی کیتے کے بعد (آہ آہ!)
دل جو اس سے اس کو معرفت ہو جائے گی۔
دل ہی سادی بندگی میں بند ہونا چاہیے۔
مرشد کو مانا مشکل نہیں اک شرط ہے۔
آدمی اندر سے مرشد مند ہونا چاہیے۔

اے شرح بتڑی شاہ ندی نوں محبت نال اس نسبت نال سمجھاں ایہا کیہو۔ اک عامل بندہ سبحان اللہ کہو سے
ایہندا معنی بندا اے کہ اللہ پاک اے تے جدوں بندہ آکھدا اے بار بار نوں پاک این۔ تے ایہہ آکھدا اے
میرے فرشتو۔ گواہ ہو جاؤ میرا بندہ گناہواں توں پاک اے۔ بلند آواز نال ذرا ہم دو۔
عزیزان گرامی۔ سرکار مدینہ صلی اللہ علیہ وسلم دی ذات پاک۔ اینا عزت تے عظمت

5.چ

والا ہوندا اے۔ اللہ دی ایس کائنات وچ جتنے پیغمبر آئے نیں عزت والے نیں عظمت والے
نیں۔ وقار والے نیں آن والے نیں شان والے نیں مرتبے والے نیں۔ مقام والے نیں بلندی والے نیں۔
نبی ساڈے جیا نہیں ہوندا انسان نبی جیے نہیں ہوندے۔ نبی بے مثل ہوندا اے بے مثال ہوندا اے
ارفع ہوندا اے عزت آلا ہوندا۔ اعلیٰ ہوندا عظمت آلا ہوندا اے۔ معصوم ہوندا اے گناہاں
توں پاک ہوندا اے۔ لیکن سارے نبیاں نوں مقام اک طرح دا اے۔ جس طرح رات نوں تارے ہوندے
نیں۔ تے میرے آقا دا مقام ایس طرح اے۔ جس رات دے تاریاں وچ چودھویں رات دے چن دی
سرداری ہوندی اے۔ جتنے نبی آئے نیں اللہ دے بھیجے ہوئے آئے نیں۔ اللہ دے بھیجے ہوئے آئے
نیں اللہ دے رسول بن کے آئے نیں۔ جتنے نبی آئے نیں اللہ دے بندے بن کے آئے نیں۔ اللہ دے رسول
بن کے آئے نیں۔ معصوم بن کے آئے نیں۔ لیکن جب میرے نبی دی واری آئی اے تے فرمایا لوکو ایہہ
صرف میرا بندہ بن کے نہیں آیا۔ میرا رسول بن کے نہیں آیا۔ میرا نبی بن کے نہیں آیا۔ میرا محبوب
بن کے آیا اے۔ تے پیارا محبوب دا مقام کی اے۔ خالق فرماندا اے کہ محبوب دا مقام ایہہ
اے کہ میں محب آں ایہہ محبوب اے۔ محب اوہنوں آکھیا جاندا اے جیہڑا ایہہ منے ساتھوں اپنی
مرضی کراوے۔ جدوں پیار دی گل آوے تے اپنی مرضی نہ کرے حبیب دی مرضی کر سکے۔ خالق فرما
فرماندا۔ میرا نبی نوں ایہہ وی اے۔ ہر گل وچ میں اپنی مرضی کرانا واں۔ مولوی اے تے مینوں راضی
کرے۔ سنی اے تے مینوں راضی کرے دیوبندی اے تے مینوں راضی کرے۔ وہابی اے تے مینوں راضی
کرے کوئی شیعہ اے تے مینوں راضی کرے۔ کوئی پڑھیا لکھیا اے تے مینوں راضی کرے۔ کوئی
ان پڑھ اے تے مینوں راضی کرے۔ دنیادار اے تے مینوں راضی کرے۔ کوئی ولی اے تے مینوں
راضی کرے۔ کوئی غوث اے تے مینوں راضی کرے۔ کوئی ابدال اے تے مینوں راضی کرے۔ فرمایا کوئی
صحابی اے تے مینوں راضی کرے۔ کوئی نبی اے تے مینوں راضی کرے۔ میں رب آں پوری
کائنات مینوں راضی کرے۔ میری رضا منے۔ لیکن محبوب ایہہ اے۔ اینہاں نوں میں اپنا محبوب
بنا کے گھلیا اے۔ پوری کائنات آپنے آپ نوں راضی ہو جاوے میں رب ہو کے آہناں سوہنیاں نوں
راضی ہو جاں۔ اجیہا شکر دا سکول جیہڑی نال بی سبحان نے شش سارا دی ٹھک آکھیا اے۔ کیا
اک واری لکھ کے ویکھو ذرا۔ ایہو جیہا سوہنا تے جینے پریشانی ہو گئی۔ پیر جیو بیا
قائم اسابو

53.

11 November 2004

27 Ramazan
26 Katak

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
29	30												

NOVEMBER 2004

THURSDAY

چاہواں گا جیہا انشاءاللہ اوہنے آکھے گا۔ انشاءاللہ اوہدے کرم نال۔ کیہو جا کر میں

09.00 مولویاں دا بنایا ہویا مولوی نہیں۔ اوہو اک سیدھے جنڈیاں آں۔ اسیں منگتے سیداں دا بوہے

09.30 توں آں۔ تے اساں بڑے پینڈے سیداں نوں منن آئے ہاں۔ اساں چھوٹے وڈے شکر آں ناں

10.00 کیسے سکھ دی اولاد نہیں۔ ایہہ گل یاد رکھیو۔ کیسے چوہدری دی اساں اولاد نہیں۔ کیسے کمزور

10.30 دی اولاد مسلمان اساں نہیں ہوئے۔ بلکہ اسیں حضرت عمر دی اولاد دے آں۔ اساں تے

11.00 کربلا وچ وی سیداں نوں منیا سی۔ بے شک وڈیاں نال منیا چھڈ لکن نے گئے ناں۔ انشاءاللہ ساتے

11.30 نوکری دینی اے بابا اپنے بزرگاں والی۔ اپنے پیراں دی۔ دھیان نال سنو گے۔ میں ایہہ دعوی نہیں

12.00 کردا کہ میں کوئی پیر کوئی فتوی کراں گا۔ ایہہ دعوی اے جیہڑی گل میں بیان کراں گا ناں۔ ہاں

12.30 میرے بیان توں جیہڑا اوہ گل میں جو بیان کراں گا۔ اوہ ہور بیان کرنی۔ انشاءاللہ جیہڑی گل میں

01.00 بیان کراں گا۔ اوہ ہتھ دے دلوں دعاواں نکلن گیاں پھر دوڈکر۔ جیہڑا ناں رہ گئے اوہ گلاں توہاں بیان کیتیاں۔

01.30 ہر بندہ ایہنوں بیان نہیں کر سکے گا۔ ایسی نہیں پی کسے نوں آندیاں نہیں۔ آندیاں ساریاں مولویاں نوں

02.00 سنو۔ کتاباں دے سینے اتے حلوے دی جیہڑی پڑی چیڑی اے بیان نہیں کردے۔ اوہ جیہڑے سادہ بانداری نہیں

02.30 کردے۔ میں انشاءاللہ میں اپنے پاکاں دی تعریف کراں گا۔

03.00 اک واری پھر سنو۔ اللہ دیا جنتے بنو آئے اسادے بنی بن کے آئے۔ پیغمبر بن کے آئے۔

03.30 رسول بن کے آئے۔ عزت والا بن کے آئے عظمت والے بن کے آئے۔ مقام والا بن کے آئے

04.00 لیکن سانجھے سبھ نوں ایہہ شرف حاصل اے۔ رب دا محبوب بن کے آیا اے۔ اللہ نے فانوس اے

04.30 بنایا۔ نبی دنیا دا ہر آدمی میتھوں راضی کرے۔ ہر بندہ اوہنوں راضی کرن والے فکر وچ اے۔ کیسے دیوبندی

05.00 توں سوال کر دیاں ہو ہڑا سا بستر بنڈ پنڈ راونڈ۔ اولی وڈی ملاقات کیوں کردا اے۔ جواب اوہناں

05.30 دی اسواں اے بی کھوگرا۔ اصل وچ سلے نہ منا آں شر چنگی ہو جاندے۔ جدوں چنگی ہو جائے دنیا خنگی

06.00 ہو جاندے اللہ راضی ہو جاندے۔ مسئلہ ایہہ وچ کوئی تہ 2 ہنا جڑا بندہ منشید کسے تے نشتر

06.30 کردے۔ اوہ بیان دے ایمان ہوندا اے۔ میں پاکستان دا شہری وی آں۔ اللہ رسول نے میتھوں

07.00 اک نامور بندہ وی بنایا اے۔ میں شرارتی بندہ وی نہیں۔ میتھوں شرارت دی نہیں میں

07.30 مسئلے سبھا نال دے ای گل کیتی اے۔ دیوبندی تبلیغ نال کردا اے اللہ راضی ہو جاندے۔

08.00

کسے اہل تشیع نوں پچھو تہاڈا ایہہ جشن منانا کم کر دے او۔ گھوڑے دا
09.00 احترام کر دے او۔ امام دا ماتم کر دے او۔ ماتم حسین کر دے لئی ایہہ سارے کم کر دے او۔ جواب ایہہ
09.30 وے دنیا چنگی ہو جاوے۔ قبر چنگی ہو جاوے اللہ راضی ہو جاوے۔ گل اوہناں دی وی سچی
10.00 اے۔ اوہ آکھدے نیں ایہہ اوہ نوں راضی ہوندا اے۔ اللہ نوں راضی کر دے نیں۔ کسے بریلوی نوں
10.30 پچھو عشق دسو۔ عشق رسول سلام پڑھدے ایہہ گناہ ی بخشے جاندے اے۔ حلوے والے مولویاں نوں
11.00 کھلائی جاندے۔ کسی آکھے لگے او۔ اوہناں دا جواب ایہہ وے قبر چنگی ہو جائے حشر چنگی ہو جائے
11.30 اللہ راضی ہو جاوے۔ کوئی ولی اے تے اوہ راضی کردا اے۔ کوئی دیوبندی اے تے ایہہ راضی
12.00 کردا اے۔ وہابی اے تے اللہ نوں راضی کردا اے۔ کوئی اہل تشیع [illegible] تے اوہ نوں راضی کردا اے
12.30 کوئی نقشبندی اے تے اوہ نوں راضی کردا اے۔ ابدال اے تے اوہ نوں راضی کردا ہے۔ بابا فرید چلہ کٹدا
01.00 دا اے تے اوہ نوں راضی کردا اے۔ بلھے شاہ مرشد نوں مناندا اے تے اوہ نوں راضی کردا اے۔
01.30 کائنات وچ جیہڑا بندہ وی کوئی کم کردا اے۔ اللہ نوں راضی کردا اے۔ جیہڑا کافراں نوں مسلمان
02.00 کردا اے اوہ اوہ نوں راضی کردا اے۔ جیہڑا چنگے بھلے مسلماناں نوں کافر کہندا اے اوہ نوں
02.30 راضی کردا اے۔ مطلب ایہہ وے سارے اوہ نوں راضی کر دے نیں۔ پر اوہ سارے شیطاناں نوں راضی
03.00 کر دے نیں تے پر اوہ بڑا مقام کی اے۔ فرمایا لوکو میرے نبی دی شان سمجھو۔ میرے نبی دی عظمت
03.30 سمجھو۔ پر اوہ بڑا محبوب دی عظمت کی اے۔ فرمایا رسول [illegible] فرشتہ [illegible]۔ سوہنا ساڈی
04.00 دنیا چاہندی اے رب نوں راضی کر جاوے۔ میں عرش والا رب ہو کے چاہناں مدینے والا توں راضی ہو جا۔
04.30 (سبحان اللہ)
05.00 ہن میں گلاں کرناں آں نبی محبت والے نوں راضی کرن واسطے۔ تے جیہڑے جز اللہ دا تے ماتا دا اے
05.30 آ اے بندے میں ہر شے وچ ہون گے (تے دکھیں سانوں کو دیگر جدوں ٹٹا دیندا اے) ہن میں گلاں ایہہ
06.00 کرناں آں میں دونواں نال۔ اوہ دی قسم مسکراے نے تکیاں۔ کہ ساری دنیا رب نوں راضی کر
06.30 دی اے۔ رب نبی نوں راضی کردا اے۔ دنیا آکھدی رب توں راضی ہو جا۔ اے اللہ ہو کے آکھدا
07.00 اے سوہنا توں راضی ہو جا۔ کیونکہ محبت دی خواہش ایہو ای ہوندی اے۔ میرا محبوب راضی ہو جائے۔ جیسے
07.30 اپنا قانون بدلا دیندا اے۔ لیکن اپنے یار دی گل رد نہیں کرنا کردا۔ اوہ فرمایا سوہنا منیوں تیرے نال
08.00

9 November 2004
25 Ramazan
24 Katak

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
29	30												

NOVEMBER 2004

TUESDAY

Allama Iqbal's Birthday

پیار ای رہنا اے۔ تیرے نال محبت ای ایہنی اے میں تیرے نال اِنّی محبت کرناں آں۔

09.00 اپنا پیار کرناں آں۔ کہ میرا بنایا ہویا قانون ہو جے۔ دنیا دا کوئی بندہ اوہنوں رد نہیں کر سکدا۔

09.30 ہر سوہنیا مینوں تیرے نال اینا پیار اے۔ میرا بنایا ہویا قانون ہو ویسی تو ہتھ بنھ کے آکھیں رہیا تیرا قانون

10.00 اچا اے۔ ایہو حق اے سچ اے۔ ٹھیک آ تے بالکل صحیح اے۔ ہر میرا دل چاہندا اے ہی تھوڑا جیہا انج

10.30 نہ کریئے۔ (سبحان اللہ میرے نال ہلو تھوڑا جیہا سبحان اللہ کیہوں نا) اللہ فرماندا مینوں تیرے

11.00 رب ہون دی قسم میں اپنا قانون تے بدل دیاں ہاں۔ جیہڑا توں چاہیں گا انج ہی کر دیاں گا۔ تے

11.30 بالکل جے تیرے قانون نوں میں بدلاواں تے تیرے قانون دا کی بنے گا۔ اوس آکھیا ساڈی خیر اے تو راضی

12.00 ہو جا۔ (سبحان اللہ) پریشان نہ ہونا۔ دلیلاں دیاں گا۔ دلیلاں دینیاں میرا کم اے۔

12.30 گل چوں میں کیتی اے۔ میں ہن دلیلاں تینوں آں پیش کرنا۔ اللہ دا قانون اے سورج مشرق

01.00 چوں نکل دا اے۔ مغرب دی طرف غروب ہوندا اے۔ ایہہ تیرا قانون اے۔ اللہ دا۔ اچی گل

01.30 دیکھو۔ ایہہ مولوی دا قانون نہیں کسے ذاکر دا قانون نہیں۔ کسے وہابی دیوبندی شیعہ سنی دنیاداراں

02.00 دا قانون نہیں۔ اللہ دا قانون اے سورج مشرق چوں نکلدا اے۔ تے مغرب دی طرف غروب ہوندا

02.30 اے۔ تے کدوں دا نکلدا اے جدوں دی کائنات خلق ہوئی اے۔ رب دا قانون اے۔ ایدھر ایہہ محبوب

03.00 اے۔ اللہ دا قانون کوئی بدل نہیں سکدا۔ پر محبوب نوں اللہ نے اپنا اختیار دتا اے۔ سوہنیا میرا

03.30 قانون سورج مشرق دے وچوں نکلدا اے۔ جے توں آکھیں نا۔ میرا دل چاہندا اے ذرا وچوں

04.00 تے کڈھ لواں تے۔ ایس آکھیا میں ناراض نہیں ہوندا۔ پر اللہ تے تیرے قانون دا کی بنے گا۔ اوس آکھیا۔

04.30 سے تیرے قانون دی خیر اے۔ توں راضی رہ۔ میں تینوں جیوں راضی کرناں اے۔ مولا مشکل کشا

05.00 نے نماز نہیں پڑھی سرکار نے پڑھ لئی اے۔ علی آئے سرکار دی بارگاہ وچ۔ ~~[illegible]~~ علی حضور

05.30 حکم ہووے۔ فرمایا بار میں آرام کرنا چاہنا آں مولا تشریف فرما ہو گئے۔ سرکار نے اپنا سر

06.00 مبارک علی دی گود دے وچ رکھ دتا۔ انج کہہ دیواں علی دی گود رحل بن گئی سرکار قرآن بن گئے۔

06.30 رحل وچ قرآن رکھیا۔ سرکار آرام فرما دتا۔ مولوی آکھدے سانہیں رسول سو رہے نے۔ دیوبندی

07.00 وہابی سنی شیعہ اساں مولوی سارے آکھدے آں۔ علی دی گود وچ سر رکھ کے سرکار سو رہے نے۔

07.30 اک درویش۔ اک مفتی نا ٹیپ وا بندہ مینوں کہن لگا گڑبڑ اے ایہہ گل نہ کیتا کر۔ گل ذرا سنی تے آ

08.00

کی آکھاں اوس ویلے دا آپ بار بار رسول علی دی گود وچ سوں رہے سن۔ ایہ ویکھ کے علی دی گود وچ
سر رکھ کے نبی اپنے صحابیاں دا ایمان ٹوہ رہے سن۔ حضور نے فرمایا یا علی چودہویں صدی اک
ویلے کرن تے ہندو صدی شروع ہووے گی۔ اودوں اک چپ لٹ پئے گی۔ جیہڑے آکھن گے صحابہ نوں برے
منے آں۔ یا علی رج کے سو جا میں تیری گود وچ سر رکھناں آں۔ میں آکھاں گا سچ نال آں۔
تاکہ ادھر جیہڑی نماز ہوئی اودھر میں بے نیاز ہوواں۔ میں لوکاں نوں صحابی دا عقیدہ دسناں
چاہنا آں۔ اک پاسے رب دی نماز ہوئی، اک پاسے بندہ دا ادب ہوئے۔ یا علی تیری رب دی نماز
نوں اہمیت دینا ایں۔ یا محمد تیرے ادب نوں اہمیت دینا اے۔

میرے نقطیاں تے بہت ہو گئیاں دسے تو ایہہ دنیا وچ دسناں کی چاہنا آں۔ پڑھن لئی حضرات
ذرا دھیان کرنا۔ میں کہنا کی چاہناں آں۔ اللہ دا رسول نے میتھوں اولیاء دی دتی اے۔ شعراں دی
مشین سے لیاں نظمے پیش نے۔

علی دی گود اے۔ سرکار دا سرا اے۔ حضور آرام فرما رہے نیں۔ علی دے اکھ چوں آنسو
چلے۔ سرکار دے چہرے تے ڈگے۔ حضور بیدار ہو گئے۔ فرمایا یا علی رو کیوں رہیا ایں۔ عرض کیتی سوہنا
رو یا اس واسطے آں۔ اودوں تک نبی بن جا جدوں تک توں مہر نہ لاویں۔ اودوں تک کوئی
ولی نہیں بندا جدوں تک میں مہر نہ لاواں۔ اللہ تے دو کم ایہا کیتے نیں۔
مگر بے شماراں بنا لئے نیں۔ اک نبیاں دا امام اے، اک ولیاں دا امام ایہہ۔ اک ایہا جیہڑا دسے مہر نہ
لاوے کوئی نبی نہیں بندا۔ دوسرا ایہا اے مہر نہ لاوے ولی نہیں بندا۔ اللہ دی قسم اساں سنی
بڑے سید صحیح عقیدے نال آئے آں۔ ساڈا عقیدہ اے بندہ آ نہیں سکدا۔ ولی ٹک نہیں سکدا۔ محمد
توں بعد نبوت ختم اے۔ علی توں بعد ولایت جاری اے۔ قیامت تک جنے ولی آن گے کل شہر
لوہے تے آن گے۔ معلوم ہوندا۔ ولی کیہو جئے ہو وچ نیں۔ دوجیاں وچ ولی کیوں نہیں۔ ولی ایس
مذہب وچ بنے گا۔ جیہڑا علی علی کرے گا۔ جیہڑا علی علی کرے گا ولی بنے گا۔ داتا صاحب علی علی کردا
تے ولی بنے۔ بابے فرید علی علی کیتا تے ولی بنے۔ رب نے قانون بنا دتا۔ میرے رسول نوں علی علی کرنا تہاڈا
کم اے۔ ولایت تقسیم کرنا علی دا کم اے۔ (سبحان اللہ)
اکھاں چوں آنسو چلے۔ فرمایا علی رو کیوں رہیا ایں۔ حضور میری نماز قضا ہو گئی۔ حضور فرمایا یا علی

نماز قضاواں پڑھی جا سکدی ہے ۔ پڑھ لے ۔ میرا مولا نے عرض کیتی حضور میں قضا بھی
پڑھ سکدا آں ۔ اگر میں قضا پڑھساں لیکن پنج ویلے صدیاں دی جلدی جا مٹ جے گی ناں ۔ او نہاں
تے لوکاں دا دھیان کرلیندے دیندا اے ۔ دیکھو جی صحابہ دا طبقہ ۵ سو نبی کریم کجھ نہیں سکدا ۔ کوئی دا اہد
نہیں بنا سکدا صحابی دا طبقہ اے ۔ صحابی دا طبقہ اے کجھ نہیں کر سکدا ۔ آہندا اے یا رسول اللہ میں
قضا نہیں پڑھن دی قضا تے ناں پڑھاں ہے کہ مجبور کول بیٹھا ہواں ۔ میں نے خدا دے کمل کول
بیٹھا آں میں ادا ہی پڑھنی ایں ۔ یا علی میں تیرے عشق دے توں صدقے جاواں ۔ اسیں صحابی دا
طبقہ منیندے آں ولایت دا نہیں منیندے ۔ صحابی دا طبقہ پیش کر اساں منن واسطے تیار آں جیہڑا
دا طبقہ نہیں ۔ ولایت دا طبقہ اُچا ہوندا اے ۔ صحابی دا وی طبقہ اے جیہڑا اللہ دا پیغمبر بنایا آ
تے فرشتہ ماں رب بنایا ۔ صحابی عرض کردا اے ۔ حضور میں نماز ادا پڑھنی اے ۔ میرے سائیں اُنگل
دا اشارہ کیتا ۔ سورج نے عرض کیتی یا رب دے کیہ جاواں تے تیرا قانون بدلدا اے ۔ تے جے رکھے نہ جاندے
تے تیرے محبوب دی زبان اے ۔ رب آکھیا ۔ اساں قانون تے بدل سکدے آں پر اپنے یار دی زبان
نہیں بدل سکدے ۔ ملاں حسین دا ایہہ عقیدہ اے ۔ اینہے تے جنہاں دلیلاں جا ہو کوشش کردا
جلدا گیا ۔ کر رب دا بنایا ہویا قانون دنیا دا کوئی بندہ تبدیل نہیں کر سکدا لیکن محمد دی گل مڑدے
رب دی رب بنایا ہویا رکھیا اے ۔ کہ او ہدا اپنا بنایا ہویا قانون ہے گے ۔ لاگ تے پیار نال کہندی ۔ او اللہ دی گل
نال کہنی یا رب تیرا قانون اپنی اے ۔ پر سرکار دا دل ذرا اپنج بن گیا اے ۔ سورج نا آکھیا یا رب تیرا قانون
رب نوں ساڈا سوچنا چنگے قانون نوں پار ٹالی ہو جاندے ۔ سے ڈوبی ہویا اے ۔ سورج نکل آگیا ۔ سورج نکلے
آیا مولا نے وضو شروع کیتا ۔ آرام نال آہستہ نال آہستہ آہستہ جو وی شئے سی دا اسا بڑے آہستہ آہستہ
اوہ علی آہستہ آہستہ بیٹھ وضو کر رہا ہیں ۔ سے

سے علی کا نام ہے روح پڑھا اجلا سینہ
تیرے ذہن میں بسا ہے خیال کہاں ۔
تیرے دل میں بغض ہے تو ذکر سکے ۔
تیرا جسم ہی بخش ہے تیرہ نماز کہاں ۔

توجہ فرمانا ہیلو ۔ علی بڑے آرام نال وضو کر رہے نیں ۔ بڑی شش نال وضو کر رہے نیں بڑا آہستہ آہستہ

وضو کر رہے نیں۔ مولا علی دا غلام اے نام قنبر اے علی دا نوکر اے سارا کم کاج
اے۔ علی دا غلام اے ساڈا سردار اے۔ علی دا کم اے سب توں وڈا ساریاں دا آقا اے۔
عرض کردا اے مولا جلدی کرو۔ وضو فرمایا کیوں عرض کیتی آقا اج تہاڈے واسطے سورج واپس آیا اے
عصر پڑھو گے تے مغرب آ گئی۔ مغرب آ گئی تے عشاء وی آ گئی۔ یا علی تہاڈے واسطے قانون
ٹٹیا اے۔ اللہ نے کائنات دا ہر قانون تہاڈے واسطے اج سورج دا قانون ہو کے ٹٹیا۔ (علی) وضو جلدی
کرو۔ فرمایا قنبر خاموش ہو جا۔ اج جلدی نہیں کرنی کیوں؟ اگے میں انہوں ویکھ کے نماز پڑھدا ہاں
اج ایہہ میری انتظار کر سکدا۔ اگر میں قیامت تک نماز نہ پڑھاں۔ اینہدی طاقت نہیں کہ ڈب جائے
معلوم ہویا علی محمد دا او غلام اے۔ جیہڑا سورج نوں ڈبن نہیں دیندا۔ نقل کرنا بڑا سوکھا
عمل محمد دا او غلام اے جیہڑا سورج ڈبن نہیں دیندا۔ گل کرنی آسان اے۔
کردیاں تک جیہڑا لک اینہدا دل نہیں چاہندا۔ قیامت تک نماز نہ پڑھے۔ سورج نہیں ڈب سکدا۔ اکو
وجہ اک اے کہ گل کر۔ مان دسا گر کوئی دسالا ہو سکے گل کرنا مولا نال آسان اے۔ جیہڑے لئی اٹے
گلاں کرنیاں بڑا آسان اے۔ جنہاں دے ہتھاں تے ہر دن ہوندا اوہدے ساہنے آکھاں میں
بڑا عزت کراں۔ اوہنے تے آکھناں ایں نالائق اینہاں دا اج میرا اعلان اے میں اہل بیت
دے ساہنے کوئی وی تعریف بیان کرناں آں۔ علی سورج ڈبن نہیں دیندا علی محمد دا او نوکر اے علی
محمد دا او غلام اے۔ میں محمد دا ملازم تے خادم اے۔ جیہڑا سورج ڈبن نہیں دیندا۔ اگلی گل
سنو۔

مکے دے لوکاں آکھیا حضور بلال اذان ٹھیک نہیں دیندا۔ بلال نے اذان دینی ختم کر دتی۔
تے بڑا فاصلہ دے دروازے تے لگے عرض کیتی بی بی۔ پر شگ دے چھوٹی اے تہاڈے بابے دے دین دا سچے
تے لوک مینوں اذان نہیں دین دیندے۔ تے جناب خاتون جنت سرکار نے فرمایا۔ بلال چاہندا
کی ایں۔ فرمایا چاہندا ہاں تے ایہہ یا جدوں تک اذان نہ دیواں۔ سورج نہ نکلے۔ فرمایا۔ میں وعدہ کرنی
آں جدوں تک اذان نہیں دیویں گا۔ اودوں تک سورج نہیں نکلے گا۔ معلوم ہویا اک سورج
جیہڑا نہیں دیندا اک سورج نہیں چڑھن دیندا۔ میں آکھناں تسی کیوں سوہنیاں منقبتاں ایں۔
بڑی اے جنک گل اے سمجھ وچ نہیں آئی جے کدوں منقبتاں ایں جی سوہنیاں تے کجھ منقبتاں ایں۔

کملی۔ محمد شریف صابر دا مقام اے۔ علی سورنے ڈبن ہیٹھیں دیندا ایبلاں سورنے چڑھن ہیٹھیں
دینڈوا۔ جس دے غلاماں دی ایہنی طاقت اے۔ اس محمد آقا دا اپنا کتنا مقام ہووے گا۔
ٹھیک ٹھیک ہیلے اوہ کیوں خوش ہو کے بیٹھ۔ جدوں سانیاں دے فضائل ہوون تے پھر
بندے دے چہرے تے خوشی ہوئے۔ جدوں ملکاں دے مصائب دی گل آوے۔ سید محسن نقوی نے
آکھیا سی۔ مسے ہاسیوں ہیں دوستی کی تکرار پہ سجا کے مل۔ اہل ذوق کو ناد لوٹ آیا

آنکھوں میں احتیاط کی شمعیں جلا کے مل۔

اندر کدورتیں ہوتی ہیں تو ہوتی رہیں مشتبہ کا۔

بازار میں ملا جب ذرا مسکرا کے مل۔

خوش خوش ہو کے بیٹھیا کرو۔ پریشانی بڑی اے ہر بندے نوں۔ کوئی کیہڑا بندہ اے جیہڑا پریشان
نہیں۔ جدوں آقا دے ذکر وچ بیٹھیا کرو۔ تے پریشانیاں بھل جاؤ۔ سرکار دا ذکر ویکھ
کے ایہہ حیران ہو جاؤ۔ جس رب دا بنایا ہویا بندہ اینے اختیار والا اے۔ اوہ مالک اللہ شاہ نہیں
کنے اختیار والا ہووے گا۔ —— رب دا قانون اے سورج مشرق
چوں نکلدا اے تے نبی نے قانون بدلایا کہ نہیں۔ بولو۔ —— ہوگی پاور۔
نے اک ہور پیش کر دیا۔ مدینے دا شہر اے۔ جسم بندی اے۔ حضور دے صحابہ بیٹھے نیں۔
میرا عقیدہ اے میری جماعت دا عقیدہ اے۔ میں بریلوی ہون کی حیثیت نال میں عقیدہ پیش
کرنا چاہناں آں۔ میرا عقیدہ اے۔ نبی دی قدر سنا ماں تو رہ کے
نبی دی شان وچ نہیں رہیا کسے دنیا دار نوں ویکھو۔ نبی دی شان یا رب الجلال کو لو ویکھو۔
یا محمد دے کالے بالاں کو لو ویکھو۔ تے جیہڑا مسجد جاندا اے بیتے شام نکہ پکوڑے وڑیکے تے اوہ
آکھے میں تے بنا کو جانے آں۔ ایہنوں بے ایمان کی بنے غلط سنیا کس شے اے۔ اگے آکو
اک نوبیوی آکھنا میں نے رسول نوں جانے آں۔ مسجد تے ویکھوے پیے۔ عزیزاں نگرانی۔ انہا دا
میرا موضوع ایہہ اے کہ اللہ دا بنایا ہویا قانون دنیا دا کوئی بندہ تبدیل نہیں کر سکدا۔ جیوانا
مشرف صاحب دا بنایا ہویا قانون۔ کوئی مولوی تبدیل نہیں کر سکدا کوئی وزیر تبدیل نہیں کر سکدا
وزیر اعظم تبدیل نہیں کر سکدا۔ ایم این اے، ایم پی اے تبدیل نہیں کر سکدا۔ میں مشرف صاحب

دے قانون دی بات نہیں کردا۔ میں عرش والے رب دے قانون دی گل کرناں۔
جس نے اپنے محبوب نوں اختیارات دتے ہین۔ جس نے محمد دی آل بیت نوں اختیار دتے ہیں۔
رب آکھنا اے میرا بنایا ہویا قانون ہووے۔ کوئی بندہ تبدیل نہیں کر سکدا۔ اگا خالق فرماندا اے
میں تیرے نال پیار ای اتنا ایں۔ تیرے نال محبت ای اتنی اے۔ تیرے نال محبت دا
تقاضا میں ای ایہا اے۔ اے رب العالمین میرے نال کس طرح محبت کرنا ایں۔ فرمایا میرا بنایا ہویا
قانون ہووے۔ سوہنا اگر تو فرشتواں تے تبدیل کر دیویں۔ میں تیرے تے ناراض نہیں ہواں گا
بلکہ میں اپنا قانون بدل دیواں گا۔ یا اللہ اگر تیرا قانون بدل گیا تے ظلم ہو جائے گا کی۔ فرمایا
میں اپنے قانون بدلن وچ تے خیر سمجھاں گا۔ لیکن سوہنا۔ میں تیری گل نوں غلط نہیں کر سکدا۔
تیری بات نوں رد نہیں کر سکدا۔ آخر سجنی نوں میں پہلا قانون پیش کر دنا۔ سورج مشرق توں
نکلدا اے۔ مغرب دی طرف غروب ہوندا اے۔ امام الانبیاء نے سورج نوں چاہڑ دیا۔ سلام
ہووے اللہ دا بنایا ہویا قانون آقا علیہ السلام نے تبدیل فرما دتی۔ پیار نال محبت نال لیکن کہ
محبوب ہون دی حیثیت نال۔ میں دوجا قانون پیش کردا چلاں۔ امام الانبیاء مسجد
نبوی دے اندر تشریف فرما نیں۔ آقا علیہ السلام دے صحابہ پاکسے بیٹھے نیں۔ اک بندہ میرے
نبی دی بارگاہ وچ حاضر ہویا۔ سلام پیش کیتا۔ میرے آقا نے فرمایا آؤ کدھر آئے او۔
عرض کیتی اللہ دے پیارے پیغمبر۔ میں تیرا کلمہ پڑھنا چاہنا آں۔ میں دولت ایمان لے کے آنا
چاہنا آں۔ میں اللہ دی توحید دا اقرار کرنا چاہنا آں۔ میں سوہنا تہاڈی رسالت نوں منناں
چاہنا آں۔ تہاڈا کلمہ پڑھ کے تہاڈا غلام ہونا چاہنا آں۔ تہاڈی جماعت دے اندر تہاڈی پالکی دے
اندر تہاڈے مریداں دے اندر تہاڈے غلاماں دے اندر شامل ہونا چاہنا آں۔ سرکار نے فرمایا
پڑھو کلمہ شریف۔ عرض کیتی یا رسول اللہ میں کلمہ جی ضرور پڑھاں گا مگر میری اک شرط اے۔
امام الانبیاء نے فرمایا کس چیز دی شرط اے۔ اس آکھیا سوہنا دس نماز دے متعلق رب دا قانون
کی اے۔ میرے آقا نے فرمایا جدوں بندہ کلمہ پڑھ لے تے نمازاں پنج فرض نیں۔ رب دا قانون
اے نمازاں پنج پڑھے۔ اوہ بندہ آکھن لگا سوہنا۔ میں کلمہ وی پڑھاں گا تے نمازاں
وی دو ای پڑھاں گا۔ صدقے جاں لجپال دے پیغمبر تے خوش ہو گئے اے بغیر کسی دلیل دے آکھیا

3 November 2004
19 Ramazan
18 Katak

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
29	30												

NOVEMBER 2004

WEDNESDAY

ہی نہیں سیتی۔ آہنداں اے نمازاں دو پڑھاں گا۔ تے قانون کی اے۔ کہیا نہاں
نہ سنیاں کرو نقلے بیان کر دیا آں۔ آہنداں پاک رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم نمازاں پنج منیں۔ رب
دا قانون اے نمازاں پنج منیں۔ آکھے میں نمازاں دی دوائی پڑھاں گا۔ تے نمازاں دی دوائی پڑھاں
گا۔ حبیب آقا علیہ السلام نے آسماناں دی طرف دھیان ماریا۔ عرض کیتی ہا بنے والیاں تیرا قانون
کی اے۔ فرمایا پنج نمازاں سوہنیا رب کی آہنداں اے آکھے دو پڑھدا اے۔ پنج ہی نہ پڑھسیا۔ آہندا
سوہنیا بے در دی اجازت دیویں تے بیر کلمہ پڑھدا اے۔ عرش والے آکھیا سوہنیا۔ تیرا دل کیویں چاہندا
اے۔ فرمایا ربا میرا تے دل چاہندا اے۔ کہ ایک خالی نہ جاوے۔
عزیزان گرامی! بچوں علمائے کرام کر لوں۔ حدیث نہ دکھا سکاں۔ گل چھڑی آ سے وڈپو
سیو ہیں اے عجیب ہوئی اے۔ بدلدی تے عجیب رہیا بیان مینوں بدلن نہیں دیندا پاں۔
دنیا دی کسے عدالت وچہ کیسہ کر جا سکا ہے خلاف کہ مولوی نے حدیث بیان کیتی اے۔ کہ
نمازاں پنج سن۔ سرکار راضی ہاں آہندا اے آقا دو پڑھاں گا۔ اگر ایہہ میں حدیث نہ دکھا سکاں
تے مینوں تقریر کرن دا کوئی حق نہیں۔ آئندہ دا ذرا خطاب کرن دا کوئی حق نہیں۔ اگر ایہہ گل دکھا دیاں
تے منو لے۔ کہ رب دا بنایا ہویا قانون اے ہمیں زمین سیاہ۔ اے میرا محبوب آکھے تیرا قانون انج آ
حق تے سچا اے۔ مگر میرا دل انج چاہندا اے تھوڑا جیا انج نہ کر لوں۔ عرش والا ناراض نہیں ہوندا
فرمایا سوہنیا ذرا سی اتے جیویں توں راضی ایں۔ عرشاں تے میں اوویں راضی آں۔ خالق کائنات نے فرمایا
اعلان کر دے سوہنیا کسی گل دا۔ فرمایا سے ارسا میرے بندے جیرے امتی کلمہ پڑھن۔ توں پنج نمازاں
پڑھن۔ ایہہ تیرا اوہ ملدم اے۔ کلمہ دی تیرا پڑھے تے نمازاں پڑھے دو۔ میں عرشاں والا پنج جیہ
کر دا رہواں گا۔ تے لکھدا رہواں گا۔ کوئی پیاری گل اے۔ اللہ دا بنایا ہویا قانون نوں
کدے لوکاں نال زمین تے ایہہ تے تبدیل کر دیوے۔ کیوں محبوب جو ہویا۔ دنیا رب نوں راضی کر دی
اے تے رب اپنے محبوب نوں راضی کر دا اے۔ ایہہ مزے دی گل اے دو نمازاں اسی آکھیاں صبح دی
نماز حضور دے پچھے۔ ظہر اپنے آقا دے پچھے جیدوں علو دا ٹائم ہویا۔ اوہدی ہاں دو مک گئیاں اسی۔
جدوں صفت بلال نے اذان دتی اوہ سیتی ساریاں توں رنگ۔ سبحان ... ۔ چنگا نقطہ
اے۔ تے چنگے منہ چوں نکلوا اے سبحان کیوں فرایں منہ نوں چک کراں۔ عزیزان گرامی

جیدوں عصر دی نماز دا ٹائم ہویا۔ امام الانبیاء دی مسجد دے اندر پہلے موجود سی۔ میرے آقا
علیہ السلام نے فرمایا اوہ میرے غلام توں تے آپ نوں اسی دو نمازاں پڑھاواں گا قصر فرض وی تے دو سنتاں۔
ایہ عصر دی نماز تے کھوں آ گئیاں ایں۔ میں تو بندہ ہاں کہ عرض کیتی جیہڑی گل کیتی۔ خدا دی قسم کلمہ گو دا
لیا۔ گل کی کیتی مزہ آ گیا۔ سارا لطف آ گیا گل کرن دا۔ اس اللہ دا پیارا پیغمبر وعدہ تے ایویں ای
نمازاں دو ویلے دی پڑھاواں گا۔ صبح دی دو رکعتاں پہلے پڑھی۔ ظہر دی آقا نال ویکھ پڑھی تے میرا دل
دو فرض ہو گیا۔ یا رسول اللہ جیدوں ظہر دا ٹائم آیا۔ پہلے اس واسطے آ گئیاں آں۔ دو سجدہ دے
گنتیاں آ کے پچھے ای اینی آئی اے۔ یا رسول اللہ سواد ای اینا آیا اے سواد کدا سر نیں لوٹو
اے پہنچا ہی دا۔ جیویں تو پتر توں ہور تساں آکھناں ایں یاد کر و کر دا سواد ای بڑا آیا
اے ہر اس ویلے نہ نہیں آکھی۔ تے پھر میں دس ایویں آکھاں گا کہ اللہ دا حکم ای ایویں
سی۔ آپ نے فرمایا یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم۔ سواد ای بڑا آیا اے۔ سواد آوے وی کیوں نہ۔
کوئی بندہ میرے پچھے نماز پڑھے تے کوئی نال نہیں کہہ سکدا کہ میری نماز قبول ہوئی اے۔ کیسے دنیا دی
دیو بندی شیعہ پچھے نماز پڑھے اوہ نہیں کہہ سکدا۔ کہ میری نماز قبول ہوئی اے۔ لیکن ایہہ وی اوہ
نماز اے۔ مدینے دے تاجدار دی اوہ امامت اے۔ آقا نماز پڑھا کے مسیتوں باہر لبھدا نکلدا
نہیں۔ عرش والا اعلان پہلے کر دیندا اے۔ سوہنیا اعلان کر دے کس گل دا۔ اینا ں جیبے کائنات دے
وچ مقتدی نہیں آئے۔ تے تیرے جیسا کائنات وچ امام نہیں آنا۔ یا رسول اللہ قانون بناؤندیاں کی
واسطے دو دا اے۔ ہر اک دی پچھے ای اینا آئی اے۔ جیہڑے تیجی دے پڑھن دیو۔ مسجد دی پڑھدا
جیدوں بلال نے مغرب دی آذان دتی۔ تے پیرا آگے آ گیا۔ میرے آقا علیہ السلام نے فرمایا میں کیوں وی آ گئیاں
ایں۔ آپ نے فرمایا یا رسول اللہ مزہ ای بڑا آیا اے۔ جیدوں مشاہدہ دی آئی پھر اگے۔ عرض کیتی کہ گل
ایہ گل سنا نا مقصد نہیں۔ مقصد ایہ کہ رب دا بنایا ہویا قانون ہووے پتہ نہ پنج وچوں دو بنا
دتیاں۔ یا رسول اللہ تیرا قانون تے پنج دا اے۔ اینہاں دے واسطے تے دو بنا نا آں۔ عرش دیاں
توں ناراض تے نہیں ہو دیں گا۔ فرمایا نہیں ہوواں گا۔ یا رسول اللہ تیرے قانون دا کی بنے گا۔ فرمایا
میرے قانون دی خیر اے۔ فرمایا سوہنیا جو تینوں راضی رب والیاں تے ہیں ایہہ ای رکھدا آں۔
توجہ دے ہیں۔ اچھا کیہا گلاں ہو گئیاں۔ سورۃ مستوں نکلوا دا۔ تے [illegible] تے کر دیا

MONDAY

باہ اسا بڑا شادی دے مسئلے کی چاہیدا۔ قانون قرآن وچ تے بڑی سنہ آ گیا۔

09.00 قانون اے۔ کوئی بندہ مسلمان ہووے کلمہ پڑھیا ہووے اک ٹائم دے اندر چار عورتاں نال نکاح

09.30 کر سکدا اے۔ لیکن اک شرط اے۔ حق ادا کرے۔ ایہہ نہیں وڈے رجواڑے گو ہے جیکر مر جاوے

10.00 جیہڑی نوں ماتحت دا ہندا۔ ایہہ نہیں ہجرت لیتر کھان آئے پروگرام نہیں۔ اگر وہ برابری نال حق حقوق

10.30 ادا کرے تے پھر اک مرد اک ٹائم دے اندر چار عورتاں نال نکاح کر سکدا اے۔ ایہہ ہیرا قانون

11.00 اے اللہ دا۔ دنیا دا کوئی بندہ بدلا سکدا اے۔ قیامت تک دے واسطے قانون اے۔ لیکن میرا

11.30 نبی اللہ دا محبوب اے۔ گل سنو بچے دھیان نال۔ مینوں پتہ لگیا بڑے بڑے علم والے لوگ ایتھے اکثر

12.00 نہیں۔ بڑے بڑے علمی گھرے ہوندے ہاں نہیں۔ رب دا قانون اے اک بندہ اک ٹائم وچ چار عورتاں نال

12.30 نکاح کر سکدا اے۔ لیکن میرا نبی عرض کردا اے اے اللہ السین بڑا قانون کی کیتا جا۔ میرا قانون

01.00 اے اک بندہ اک ٹائم دے اندر چار عورتاں نال نکاح کر سکدا اے۔ نبی پاک بندے نے عرض کردا

01.30 اے رب العالمین تیرا قانون حق تے سچ۔ لیکن میں اک بندے واسطے تھوڑا جیا قانون تکیا آں

02.00 تبدیل کرن۔ پوری کائنات وچ اک بندے واسطے۔ ہر بندہ جو منے ہو جاندا اے جدوں میں وا تر

02.30 آ گیا تے توں تبدیل کیوں کرنا ایں۔ نبی فرمایا توں میرا محبوب ایں۔ اپنا دس کہدے واسطے

03.00 تبدیل کرنا ایں فرمایا۔ تیرا قانون اے اک بندہ اک ٹائم وچ چار شادیاں کر سکدا اے۔ مگر میں

03.30 نبی تے ہوکے منیا ہونا کہ میرا علی جدوں تک میری دھی فاطمہ زندہ رہوے شادی دوجی نہ کرے۔

04.00 سو نیتا توں راضی ایں۔ عرض کیتی میں تے راضی آں۔ پر تھوڑا جیا ونج نہ کر لواں۔ بادشاہ تیرے

04.30 قانون دا کی بنے گا۔ فرمایا سن دی جیہڑا توں راضی ہو جا۔ پوری کائنات واسطے قانون

05.00 ایہہ ٹائم وچ چار شادیاں بندہ کر سکدا اے۔ لیکن جب تک فاطمہ زندہ رہوے علی دوسرا نکاح نہ کرے۔

05.30 اچھا اک ہور سنو۔ اللہ دا قانون کی اے پر ہور سا تے فرشتے بیٹھے نیں۔ سجے تے دل

06.00 تے لکھے تے دسو۔ ایہہ نیکیاں لکھ رہیا اے سبھے آ کر۔ تے کہیے آ کر بڑا نیکیاں لکھ رہیا اے۔ لیکن اک

06.30 فرق اے۔ سو لوکاں دنیا ہور وچ سبھے آئے دا زیادہ کم اے۔ پورا سا آکھے دے اندر سبھے آئے

07.00 دا زیادہ کم اے۔ جیہڑی گل سچی ہووے کرنی چاہیدی دسو ہے۔ اچھا میں اوہ شکل بیہودہ بیان کراں

07.30 گا جیہڑا میں کرنا چاہنا آں۔ پر میں ایتھے اک پر دی جیہڑی گل سنو۔ کیوں لکھ رہے نہیں نیکیاں بدیاں

08.00

مولویاں دیاں گلاں تے ناں جا کہیو داؤ آن دھر کے ویکھو۔ مولوی آکھدا ایہہ فرشتے نیکیاں تے بدیاں
کیوں پئے لکھدے نیں۔ اگر پتہ نہیں پتہ میں آکھیا کی حشر دا میدان ہووے گا۔ میں آکھیا بسم اللہ۔
سوا نیزے تے سورج۔ زمین تانبے دی ورگی تپدی ہو جائے گی۔ گواہیاں کھاتے حساب کتاب اسلامی
عدالت وچ میں آکھیا بالکل۔ اگے اوہ تے حساب ہونا۔ اگے اللہ آکھنا ایں ایہناں دا لکھیا ویکھو۔
فیصلہ ہووے گا اگے سچے آمر نیکیاں تے کیہ آلم بدیاں پیش کرے گا۔ میں آکھیاں جی فرشتے نے لکھن
تے اللہ نوں نہیں پتہ کہ ایہہ نیک اے تے گنہگار اے۔ اللہ نال کوئی کھوٹا یا کمزوریاں کوئی کرلوے
تے اوہ ناراض نہیں ہوندا۔ ایہہ بہاری دی گل۔ پیار نال ایہو ہے علامہ اقبال نے آکھیا۔

شہر کعبہ کو جبینوں سے بسایا ہم نے
تیرے قرآن کو سینے سے لگایا ہم نے۔
اب بھی شکایت ہے کہ ہم وفادار نہیں۔
اگر ہم وفادار نہیں تو تو بھی دلدار نہیں۔

بندہ پیار رب محبت دی گل کرلوے تے اوہ ناراض نہیں ہوندا۔ اوہ بڑا بے نیاز اے۔ انساناں نال
اوہ بڑا ای پیار کردا اے سب دیاں نال۔ اوہ محبت کردا اے انسان دور کیوں اوہ دور جاندے نیں۔
بابے ایہہ نیکیاں تے بدیاں کیوں شرح نہیں پتہ نہیں۔ فریاد فرشتے اس واسطے بٹھائے نیں تاکہ لوکاں
نوں میرے محبوب دی حشر وچ سب دا پتہ لگ جائے۔ مختصر جیہا مولوی دے پیش ہو گیا۔ بابا جی
فرشتیاں لیا دا۔ ڈنگر حساب کتاب۔ بابے میں تے تکیے گوہے تے چیتہ نہیں رکھیا۔ اچھا اینہاں دی
دلیل اوہ جو مینوں پیسے علم پڑھدا رہیا۔ تبلیغ کیتی تقریر کیتی۔ لوکاں نوں وعظ۔ اپنے بندیاں
نوں ڈاڑی رکھا دتی۔ اپنے بندیاں نوں جناب مسجد دا اندر آندا۔ فرشتیو کیہ آکھدا اے
اوہ بابے بڑا ظالم اے پیسے پیسے لیندا اے۔ اللہ کرے اے محشر وچ پکڑیا نہ۔ کدی بندہ آکھدا اے
میں وی عملاں نال بیڑہ پار ہو جائے گا۔ کیوں کہ بابیاں کولوں جاندے نیں عملاں نال۔ میں آکھیاں جے
عملاں نال بیڑا پار ہووے تے مولوی جی نہیں جاندا۔ اگے کیوں ایں۔ میں آکھیا۔ کدے نہ کدے جنتاں وچ ڈاڑھی دی شکل
تے لا دیا ہویا اے۔ ایہہ نہ کہیو بئی عملاں نال بیڑا پار ہووے گا۔ ایہہ کرم اے اوہدا۔ دیاں لگیاں ہیراں نال
بیڑا پار ہووے گا۔ کی پتہ آکھنا ایں عملاں نال بیڑا پار۔ حشر دا میلہ کھوتا نہ گنو گا۔

65

30 October 2004
15 Ramazan
14 Katak

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
				1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31							

OCTOBER 2004

SATURDAY

فرشتے کیوں نیں ۔ اسلام دا قانون موضوع اے میرا ۔ بابا جی ایہہ جی بڑا گنہگار
09.00
اے ۔ ایہہ نمازاں نہیں پڑھدا ۔ ایہہ باہر لوکاں دے سامنے تسبیح لے کے جاندا ایہہ ۔ بادشاہ ایہہ
09.30
بڑا گنہگار اے ۔ میں آکھیا جی مینوں لکھیا وکھاؤ ۔ کئی مولویاں نوں عادت ہوندی ۔ آپ نے جی
10.00
الصلوٰۃ والسلام علیک یا رسول اللہ لکھیا وکھاؤ ۔ ختم شریف آپ نے لکھیا وکھاؤ ۔ یا علی
10.30
مدد کتھے لکھیا وکھاؤ ۔ جیہڑی شے آپ نے اوتھے یا مدد لوکیں اساں وکھیا کوئے ۔ ا بچ آکھن لگے ہر شے
11.00
اللہ دی کردا اے اللہ توں بغیر کوئی نہیں کردا ۔ دس مشکل کشا کون اے ۔ ایس بابے دا کی اسم پاک ہے ۔ ایہہ
11.30
مشکل کشا دا اللہ ۔ آپنیاں تے گھر بیچ دے ۔ ماں جی اللہ سے مانگو ۔ میں آکھیا کدرے لکھیا ہر شے اللہ
12.00
کولوں منگو ۔ تے قربانی دی کل شفا تے بریلویاں توں ای فتنہ لگ ۔ کی اے ۔ میں آپنیاں دیوں تماشے بنایا
12.30
ہیں ۔ توجہ ہے لکھیا وکھا ۔ فرشتیاں لکھیا پیش کیتا ۔ میرے خلاف ہتھ میرے خلاف ۔ پیر میرے خلاف
01.00
اکھ میرے خلاف زبان میرے خلاف ۔ کن میرے خلاف ۔ سب عضو ہیندا ۔
01.30
حشر میں کون گواہی دے گا اے ساغر
02.00
لوگ تبلیغ کے طرفدار نظر آتے ہیں ۔
02.30
ساریاں گواہیاں میرے خلاف لکھیا میرے خلاف ۔ یا اللہ سارا کجھ کتھا کیوں فرمایا وردی
03.00
عظمت دسن اے ۔ کی فرمایا بیٹھ تیرے خلاف ۔ پیر تیرے خلاف ۔ فرشتے تیرے خلاف
03.30
لکھیا تیرے خلاف ۔ اپنے گواہ تیرے خلاف ہو جان تے میرا محبوب وی اپنا کہوے ۔ یا اللہ
04.00
ہماتھوں گناہگار اسے یار الٰہی میری دا بندہ اے ۔ اب آ جائے اساں لکھیا وہنا ساری نہیں جیہوں
04.30
یار آپ نے آکھیا اے اوہ آپنے اسا ایچ کرلے میں آکھیا ا بچ ہو گیا ۔ ہن گل سنو ۔ پہلا قانون پیش
05.00
کیتا دے سورج مشرق چوں نکلدا اے ساڈے نبی نے مغرب چوں کڈھیا ۔ نمازاں پنج ہیں نبی نے
05.30
دو پڑھائیاں ۔ اک بندہ چار عورتاں نال نکاح کر سکتا ہے ۔ جیہڑی فاطمہ زندہ اے علی دوسری
06.00
شے دی نہیں کر سکدا ۔ تیرا قانون ہے دو بڑے تے فرشتے بیٹھے ہیں ۔ میرے مونڈھے تے دی ہور شے دی ۔
06.30
شیعاں دا ذکر اے تے مونڈھے تے فرشتے سنیاں دا مولوی تے مونڈھے تے فرشتے ۔
07.00
میری والدہ دے مونڈھے تے فرشتے ۔ تیری والدہ دے مونڈھے تے فرشتے ۔ ہتھ بنھ کے آکھیا شیعاں
07.30
سائیں سب شیعہ اے ۔ پہلوں ایہہ تے بریلوی اے وہابی ایہہ تے وہابی اے ۔ دیوبندی ایہہ تے دیوبندی
08.00

گل پہلے سنی ہوئی نہیں ہوئے گا۔ ہر مولودے تے فرشتے لیکن معصوم سرکار دی معزز دی
قسم۔ فاطمہ اوہ رسول دی بیٹی اے جنہے مولودے تے کوئی فرشتہ نہیں۔ بہتیں وڈے وڈے
ذاکر سنیدے آں وڈے وڈے مولوی سنیدے آں اسیں ایہہ وڈی گل کسے بیان کیتی ہووے۔ حسین
دی ماں دا ایہہ مقام اے جنہے مولودے تے کوئی فرشتہ نہیں۔ کوئی مولوی ثابت کر کے کر
فاطمۃ الزہرا دے مولودے تے فرشتہ ہے سی۔ اساڈی قسم میں مولودے تے بستر چک کے
راؤنڈ دا دورہ کرن واسطے تیار آں۔ پہلا پہلا پا مولوی لے جاؤ کر حلوویاں نال پہلا۔ نکیراں نال
پہلا پڑھیا پڑھایا۔ انشاءاللہ میں حاضر آں۔ کوئی فرشتہ نہیں۔ اینا سریلا مجمع بیٹھا اے کوئی
آ کے دلیل پیش کرے۔ ویسے تے جتھے پیار ہووے اوتھے دلیل دی ضرورت نہیں۔ کیونکہ جتھے پیار
ہوندا اے اوتھے سوچ کے نہیں ہوندا۔ پیار ہو جاندا اے۔ دلیل دی لوڑ نہیں ویسے توں دلیل
منگیں تے ہے میرے کول۔ فاطمہ دے مولودے تے کوئی فرشتہ نہیں۔ کی دلیل اے گھوکرا تیرے کول۔
نبی دی حدیث دلیل اے کی۔

حضور دا آخری وقت اے۔ حضور بیماری دے عالم وچ ہین۔ عزرائیل آیا دروازے
آواز دتی یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم۔ جناب فاطمہ رض حسین دی ماں فرماندیاں ہین۔ چاچا جی
واپس ٹر جاؤ میرا بابا آرام فرما رہیا اے۔ مطلب ایہہ اے کوئی سرکار دا غلام ہوئے گا۔ کوئی غلام
صحابی ہوئے گا۔ پچھن آیا ہونا اے۔ بی حضور جو بیمار ہین۔ مدح دن پورا کر۔ جواب۔ پھر ساتھی
پھر آیا۔ میرے آقا نے فرمایا۔ زہرا جاندی اے ایہہ کون اے۔ آکھن ملاں کون۔ بابا میں سمجھیا کوئی
صحابی اے پچھن آیا اے۔ فرمایا بیٹا ایہہ میرا نوکر۔ ایہہ اوہ اے جیہڑا ماواں توں پتر جدا کر دیندا
اے۔ دھیاں توں ماں جدا کر دا اے یاراں کولوں یار جدا کر دا اے۔ بھراواں کولوں بھرا جدا
کر دا اے۔ بیٹیاں کولوں باپ جدا کر دا اے۔ سنے دے نال لگے جسم دے نال۔ بچے کھچ کے
لے جاندا اے۔ ماں دے رون دا پرواہ نہیں کر دا۔ ماں دے وڈیاں تے نوں نہیں ویندا۔
ایہہ ٹر آئے دن ہو گئے ہین بابا۔ ایہہ مہربانو ہے تے کیوں کھلوتا اے۔ فرمایا پتر ایہہ پردے
دا حیا کر دا اے۔ اگر قیامت تک اجازت نہ دیں پتری دہلیز کراس کر کے اندر نہیں آئے
گا۔ ملازم حسین دوگر اہل اللہ ملن جملہ پیش کرنا چاہندا اے۔ فرشتہ زہرا دی دہلیز کراس

67.

28 October 2004
13 Ramazan
12 Katak

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
				1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31							

OCTOBER 2004

THURSDAY

رکے اندر داخل نہیں ہوندا۔ سو ہڈے تے کیہ بن ہووے گا۔ ایہہ میری گل سنیں

09.00 اوہ اگر پکا سکیں تے پکا لئیں۔ فاطمہ دے ہڈے تے کوئی فرشتہ نہیں۔ فاطمہ دے پتراں دا ایہہ مقام

09.30 اے۔ کدی علی دے موہڈیاں دے بہہ جاندے سن۔ کدی محمد دے موہڈیاں تے بہہ جاندے سن۔

10.00 یارسول اللہ ایہہ جیہڑے جنگل وچ تیرے نیک بندے بیٹھے نیں جیہڑی دعا منگن قبول ہووے۔ کجھ

10.30 دعاواں بڑی جلدی قبول ہوندیاں نیں۔ کہ لوکی تقریر کیتی کہ ماہ رمضان شریف بندہ روزہ

11.00 رکھے۔ شام نوں جیہڑی دعا منگے قبول ہوندی اے۔ مولانا نے تقریر کیتی۔ میرا ٹبیاں دا گل نال

11.30 سی۔ تے پہلا ای روزہ ماہ رمضان دا ایہہ تی روزہ رکھ لیا شام دا ٹائم اے بندے دی

12.00 منگدے نیں۔ میر عالم نے ہتھ کھڑا کیتا۔ اس آکھیا رب العالمین تیرا مولوی آکھیا۔ ایہہ دین دا علمبردار

12.30 اے۔ آکھیا اے ہی روزہ رکھ کے شام نوں جیہڑی دعا منگو قبول۔ پہلا روزہ اے۔ دعا پیا منگدا یاں

01.00 آں۔ دعا کی منگی۔ یارسول اللہ جے روزہ رکھ کے دعا مقبول اے تے۔ یارسول اللہ میں دعا منگدا آں جسم علیحدہ ہووے

01.30 زہراء دے موہڈے تے میرے جیہا کوئی فرشتہ نہیں۔ دنیا واسطے قانون اے دنیا دے ہر بندے

02.00 دے موہڈے تے فرشتے۔ لیکن جدوں اہل بیت دا ویلا آیا۔ عرش والے نے قانون ای بدلا چھوڑیا۔

02.30 اک گل ہور قانون دی پھر آ گئی۔ اک صحابی حضور دی بارگاہ وچ آیا۔ السلام علیکم سرکار فرمایا

03.00 خیر اے۔ بڑا پریشان حضور فرمایا پریشان کیوں ایں۔ حضور میں روزہ رکھیا سی۔ تے روزہ توڑ

03.30 بیٹھا آں۔ اچھا تے میں کیہ کر آکھیا ایں۔ یارسول اللہ ایہدا کفارہ دسو آیا آں ہی اوہدا کفارہ کی اسا

04.00 سرکار فرمایا سٹھ روزے رکھ۔ ہتھ بنھ کے آکھیا اساں لئی ہے سٹھاں دی طاقت ہوندی تے اک

04.30 کیوں توڑاں ہا۔ سائیں شاں یا دیہاڑ وچو ہوئے۔ میرے آل ویکھو حضور جے میں سٹھاں رکھاں

05.00 ہا سہ تے میں اک توڑ لے تھا نہ ہوندے آل آواں ہا۔ سائیں میں کوئی نہیں رکھ سکدا۔ سا ٹیاں

05.30 نساواں اینج کر۔ سٹھ مسکیناں نوں اکٹھیاں کر کے دعوت کھوا۔ بڑا اکفارہ نہ ہو گیا۔ آکھیا اے

06.00 سائیں جے سٹھاں دی دعوت ہوندے آ آپ ہی رج کے کھالواں ہاں۔ بھکھ دی وجہ نال تے آپ

06.30 توڑیا اے۔ سٹھ دا کدے آپ نہ اے او حضور میں ایہہ وی نہیں کر سکدا۔ حضور فرمایا سٹھ مسکین

07.00 آزاد کر۔ حضور اپنے پیسے وی نہیں۔ 3 ای قانون نے دنیا دا کوئی بندہ پوچھا قانون

07.30 پورا ای نہیں کر سکدا۔ پہلا قانون سٹھ روزے رکھو سٹھ مسکیناں نوں کھانا کھوا سٹھ مسکین

08.00

68

آزاد کر۔ ایہہ قانون اے لیکن قانون پورے ہو گئے۔ حضور نے فرمایا اچھا پھر
09.00 جا۔ اللہ دا قانون وی پورا ہو گیا۔ دنیا دا ~~قانون~~ نہیں۔ کوئی بندہ شریعت ای نہیں کر سکدا تے ایہہ محبوب
09.30 دا مقام اے۔ تھوڑی دیر توں بعد اک بندہ آیا کھجوراں لے کے۔ ایہہ سا ڈی ذرا صدقہ وچ
10.00 تقسیم کر دیو۔ آپ نے فرمایا او کتھے روزہ توڑن والا۔ آ میرا جی بیٹھا واں۔ آ جا۔ آہ لے کھجوراں
10.30 ایہہ ٹوکرا مدینے دے غریباں وچ تقسیم کر دے تیرا کفارہ ادا ہو جائے گا۔
11.00 او ہنے کھجوراں چک کے چند قدم چلے پھر پچھاں ویکھے۔ پھر چلے پھر پچھاں ویکھے۔ ساتھیاں
11.30 آکھیا ویکھے کی ویندا ایں۔ اوس آکھیا ایتھے ای غریباں وچ تقسیم کردو۔ حضور میں دھیان ماریا
12.00 پورے مدینے وچ میرے توں ودھ غریب وی کوئی نہیں۔ سرکاراں فرمایا فیر توں ای کھا۔ بچیاں نوں وی
12.30 کھوا تیرا کفارہ ادا ہو جائے گا۔ ایس توں ودھ کے عظمت مصطفیٰ کی بیان کیتی جا سکدی اے
01.00 سرکار تے اوہ بنا دا اے۔ لوکاں نے رسول نوں ایسے انداز وچ پیش کیتا اے۔ اک پڑھیا لکھیا بندہ
01.30 حیران ہو جاندا اے۔ بس رسول نوں مینوں کیویں۔ تو رسول نوں سمجھ ہی نہیں سکیا۔ رسول ایسا معزز تا
02.00 عظمت والا مقام دا اے۔ اللہ اپنا قانون بدل سکدا اے مگر اپنے محبوب دی گل نہیں بدل سکدا۔
02.30 میں ذکر حسین کرن توں پہلے اک اعتراض دا جواب دینا چاہنا آں تاکہ کوئی گل تے شکوہ باقی
03.00 رہوے۔ مدینے وچ جدوں اعلان نبوت ہویا دو پارٹیاں بنیاں۔ حضور دے عاشقاں دی اک
03.30 نبی دے مخالف۔ ہن میں دواں پارٹیاں دا ذکر علیحدہ علیحدہ کرنا۔ اپنے اپنے گھر بیان وچ
04.00 مبالغہ کے دی ~~کس پارٹی نال تعلق~~ اے۔ کیا عاشقاں دی جماعت نال ساڈا تعلق اے
04.30 یا حضور دے مخالفاں۔
05.00 اک اوہ جماعت جہڑی آکھدی سی محمد نوں دیوار دے پچھے دا کوئی علم نہیں۔ اوس پارٹی دا
05.30 لیڈر سی ابوجہل۔ اک پارٹی اوہ سی جہڑی آکھدی سی سرکار دا قدم عرش اتے میں نگاہواں
06.00 عرش اتے ویکھیاں۔ اس پارٹی وچ اے ابوبکر صدیق۔ مولانا صاحب توں اپنے آپ نوں کہ آکھنا
06.30 اے ساں صحابہ نوں منے آں۔ اساں صحابہ دے قائل آں۔ میں آکھناں آں ایہہ وی اک چکر
07.00 اے۔ اسیں صحابہ نوں منے آں ابوبکر دا دن مناؤ۔ عمر فاروق دا دن مناؤ۔ عثمان غنی دا دن مناؤ؟
07.30 امیر معاویہ دا دن مناؤ۔ صحابہ نوں منے آں۔ میں آکھناں ابوبکر صدیق صحابی رسول اے۔ علم
08.00

فاروق صحابی رسول اے۔ حضرت عثمان غنی صحابی رسول اے۔ اور یقیناً صحابی رسول اے

09.00 کائنات دے سارے ولی غوث ابدال مل جان عثمان غنی دی جتی دی مٹی دا مقابلہ نہیں کر سکدے۔

09.30 ابوبکر صدیق دی جتی دی مٹی دا مقابلہ نہیں کر سکدے۔ اگر ایہہ صحابہ رسول نیں۔ مولا حسین وی تے صحابی

10.00 رسول اے۔ مولا حسین وی تے صحابی رسول اے۔ ایتھے جا کے کوئی بغض دی پیڑ ڈھڈ وچوں کیوں ہوندی اے

10.30 اوکھے بڑا آکھنا اے پئی صحابی رسول۔ محرم دی دس ہوندی اے۔ تے مولوی حضرت عمر فاروق دا شام

11.00 بیان کردا اے۔ شیعہ سنی دا اک اپ عشرہ اے ابوبکر دی بات آوے تے اساں کرنی اے

11.30 عمر دا دن آوے تے اسیں ٹاکرنا ایں۔ عثمان دا دن آوے تے اساں بیان کرنے۔ مولا حسین دا

12.00 آکھن دے میں اپنے جمعے وچ پورا مہینہ شعبان وچ آقا دے جشن دی بیان کیتے۔ اہلبیت دی

12.30 عظمت بیان کرنے۔ اوہ اسیں تے ایڈے محسن لوگ آں۔ اور عزیزان محرم اپنے محسن دے

01.00 احساناں نوں منن والے لوگ آں۔ فاطمہ دا نظم دا دن آوے تے اسیں بیان کرنے آں معراج اقبال

01.30 دا دن آوے تے اسیں بیان کرنے آں۔

02.00 دو عشرے بنے۔ اک گروہ سی جیہڑا آکھدا سی حضور جاندے کجھ نہیں۔ اک عشرہ سی جیہڑا

02.30 دلیلاں دیندا سی۔ حضور جاندے نیں۔ چودہ سو سال گزر گئے۔ اج وی شیعہ ویکھ لو۔ عشرے

03.00 دو نیں۔ اک عشیرہ آکھدا اے نبی جاندا کجھ نہیں۔ سنیو تہانوں مبارک ہووے اسیں گنہگار حضور دے

03.30 آں۔ اسیں اوس عشرے وچوں نہیں اساں دلیلاں پیش کرنیاں آں کہ جیہڑا شیعہ آکھدا اوہ جاندا کجھ

04.00 نہیں۔ سرکار دے عشرہ اے محبوب دا پیر فرش اتے نیں۔ نگاہواں عرش اتے نیں۔ قیامت

04.30 تک نہیں ہووے گا لیکن قدر دا پتہ دس دتا۔ جمعے دا دن ہووے گا محرم الحرام دا مہینہ ہووے گا۔

05.00 دس تاریخ دا ہووے گی۔ سیدوں مولا مرتضیٰ دا فرمان یاد آیا۔ جناب مولا علی دی بارگاہ

05.30 وچ اک یہودی آیا۔ سلام پیش کیتا۔ مولا نے فرمایا کہو کیویں آیا ایں۔ آکھدا اے بس اک گل دی

06.00 سمجھ نہیں آندی۔ مولا کائنات نے فرمایا کیہڑی۔ آکھدا تہاڈا کولوں جدوں وی کوئی مسئلہ پچھے فوراً

06.30 اوہ حل کر دیندا او سوچدے ای نہیں۔ بڑے مسئلے کوئی بندہ پچھدا اے تاں ویکھنا کہ شاید بڑے علم

07.00 تشریف فرما نیں۔ بندہ مسئلہ پچھے تے اسیں حال آکھدے نیں جی میں قرآن ویکھ لاں گا حدیث

07.30 ویکھ لاں۔ جی میں تفسیر جلالین ویکھ لاں گا دسدے آں جی۔ سوچ دا ای لقمہ وی کر دا اے۔

08.00

آکھنا اے بابا جی مسئلہ ہو کیہڑے آں سوچدے ای نہیں۔ فوراً حل کر دیندے او۔ میرے مولا
نے جیہڑا جواب دتا۔ ذرا سیناں دا تعویذ بنا لو۔ علمی بہترے علم توں صدقے جاواں۔ مولا نے مسکرا
کے فرمایا پیو دا پتر ہے ہتھ دیاں انگلیاں گنیاں نہیں آہندا اے جی پنج۔ آپ نے فرمایا توں سوچیا
ای نہیں۔ آہندا اے انہاں وچ سوچن دی کی گل اے۔ انگلیاں پنج نیں ہر ویلے میرے ہتھ دیاں انگلیاں
دے سامنے رہندیاں نیں۔ سوچن دی کوئی لوڑ نہیں۔ حسین دا بابا مسکرا کے آہندا اے جیویں
پتر دیاں انگلیاں پتر سامنے نیں۔ ایسے طرح سوچن دی لوڑ نہیں۔ کائنات علی دے سامنے اے۔
اچھا اک اعتراض ہوندا سی جیہڑا نوجوان بیٹھے ہونا بابا ذرا دھیان نال سنیو۔ اعتراض دی
سن لو۔ اوہدا جواب دی سن لو۔ پکا لو۔ پکا ہو گئے تاں کر آکھنا کوئی جانور بیٹھا دسے جلدی کر بابا کا
انداز ویکھو تے بندا ساڈے وڈے توں جھک دیندے نیں۔ آکھے اللہ توں مانگدے ہو جے۔ میں آکھیا ایتھوں
ایتھوں کجھ نہیں ملنا۔ میں آکھیا چوداں سو سال ہو گئے نے تاں اللہ تے شکوا رکھو ای نہیں جلدی۔ تساں
دی آکھدے او بس اللہ توں مانگو رسول اللہ دی منیو۔ بس اللہ توں مانگو۔ جیہڑا بندہ اللہ توں بغیر
کسے توں منگدا اے گمراہ اے۔ ہر شے اللہ توں مانگو۔ اللہ ای دیندا اے۔ میں نوں اللہ دی عزت دی
قسم میرا عقیدہ اے۔ میرے سر تے قرآن رکھو ہر شے اللہ دیندا اے۔ لیکن دیندا انہاں پاکاں دے
صدقے نال اے۔

کسے دے سسر دی ہوئی بندہ اوتھ جا داس دی دعوت ولیمہ 2 وچ بندے گوشت پیش کر
رہے نیں۔ چاول پیش کر دے۔ بندہ آکھے ذرا میتھوں دولے دا ہو لبھ کے دلو۔ آکھے کیوں آکھے کوئی ڈونگا
گوشت دا لینا اے۔ بندے آکھنا کہ مٹی مت مارو ایہہ بندے تقسیم تسیں کر رہے۔ اس آکھیا نہیں۔
ایناں توں سامیں نہیں لینا۔ میتوں دولے دا ہو سدا اے۔ اوہ کہندا لگے چیل جیاں دے کوئی ہوگی
کدنہ نگر وی رہے ہوئے اے۔ اوس آکھیا ہنس ہیں تے خوشی خوشی کڑکٹ لیا اے اوہ نے بوسہ دیا اے۔
بابا گل ہو گئی گل مولانا بہتر سمجھ وچ آ ای تسیں آ گئی۔ دیندا اللہ دیندی اے تقسیم دی ڈیوٹی لگا دتی
اے انہاں دی۔ ایہدی تقسیم دی ڈیوٹی لا دتی۔ آہندا اے جے جنت دی تسیں اے۔ حسن تے حسین
شہزادے نیں۔ اہل بیت تے بڑی شے اے۔ محمد دا نوکر اے فرید بابا کہ پتھن وچ جنت دیاں حوراں
نکول کے بیٹھا ہویا اے۔ (سبحان اللہ)

71

24 October 2004

9 Ramazan
8 Katak

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
				1	2	**3**	4	5	6	7	8	9	**10**
11	12	13	14	15	16	**17**	18	19	20	21	22	23	**24**
25	26	27	28	29	30	**31**							

OCTOBER 2004

SUNDAY

میںوں اک کینیڈا دے ڈاکٹر صاحب کوئی گل پچھی تے غصے تے نہیں ہوو گے۔ میں آکھیا تو غصے آ لی

09.00

دیکھو ای ناں۔ بڑی جیہڑی گل نال غصہ آوے تو ویکھ ای ناں ہیں نہیں۔ مشکل دی گل اے۔ میں آکھیا

09.30

دیکھو۔ آپ نہاں جنت کہندے ہو میں آکھیا ستاں آسماناں تے۔ کہڑی وڈی اے میں آکھیا کائنات وچ

10.00

کوئی اینڈا وڈا پیمانہ ہے ای نہیں۔ جیہدے نال ناپ لیئے تول لیئے۔ فیصلہ کوئی نہیں۔ شیطان دی برادری دا

10.30

دل سمجھ نہیں آندی مت ماری گئی۔ عقل کوئی نہیں شیطان دی میں آکھاں ڈنگر۔ اک ملک فیوز ہو گیا

11.00

شیطان دی عقل دے اڈ گئے۔ میں آکھاں دلیل وی دے ناں ناں۔ ایڈی وڈی جنت شاہانہ نے اک بندے دی ہیٹ

11.30

میری وچ فٹ ہو گئی۔ مطلب اے ڈنگ اپ مارن لگے۔ انداز دیکھو۔ اللہ دے بندے۔

12.00

محسن نقوی نے آکھیا سی۔ نگاہ لطف کی ایک ایک ادا نے لوٹ لیا۔

12.30

سید بادشاہ بڑی سوہنی گل کیتی۔ نگاہ لطف کی ایک ایک ادا نے لوٹ لیا۔

01.00

وفا کے بھیس میں ایک بے وفا نے لوٹ لیا۔

01.30

جیہڑوں میں علامہ اقبال نوں ویکھیا۔ فرماندے ہیں۔

02.00

نہاں خضر میں۔ جہاں میں ہزاروں رہزن پھرتے ہیں۔

02.30

اگر دنیا میں رہنا ہے تو کچھ پہچان پیدا کر۔

03.00

سانوں اک نہیں بلدیا ہوندے نے جی۔ دو رکعت نماز پڑھیا جیہڑے لوں نہ امام اعظم نوں مرا

03.30

ایہہ وکھالی نہیں بنی دے درود سلام بڑا پڑھدا اے پر نہیں پڑھدا۔ اوہ مولا علی نوں وی مندا اے کہ

04.00

نہیں مندا۔ ایہہ امام حسین نوں پیار کردا اے یا نہیں کردا۔ ایہہ گیارہویں دے ختم دا قائل ہے کہ نہیں

04.30

ایہنوں قرآن پاک دا فکر اے یا نہیں۔ اوجی ایہہ مولوی اے داڑھی آ رہی اے۔ گل سن ذرا میری سینے

05.00

دا تعویز بنا لیں۔ گل نوں یاد رکھیں۔ داڑھی ایمان نہیں۔ داڑھی اسلام وی نہیں۔ ایمان دے

05.30

وچ داڑھی اے۔ اسلام دے وچ داڑھی اے۔ جے ہر داڑھی والا بندہ ایمان والا اے۔ تے باڈر دے پار سارے

06.00

تے سکھ وی ایہناں آلے۔ باڈر نوں پار کر جاؤ۔ ادھر جا ملو بھراواں نال۔ داڑھی ایڈا ایمان نہیں ایمان دے

06.30

وچ داڑھی اے۔ داڑھی تے جیہڑے ہین توں تعلق ہووے۔ بندے نوں اپنا برا سمجھے۔ اس جیسا کوئی

07.00

پلید کوئی نہیں۔

07.30

علامہ اقبال دے کول آئے کمیونسٹ۔ کوئی خدا نہیں اگر خدا ایک ہے تو کوئی دلیل دو۔ اک میں وں دی دلیل

08.00

پیش کرو۔ پڑھیا چھریاں اوہدے ہتھ کے۔ اوہی قُل ھو اللہ احد۔ اللہ الصمد۔ لم یلد ــــ
وہ ایک تو ہے۔ اوہناں آکھیا جی انج نہیں مندے دکھاؤ۔ پریکٹیکل ای کر کے وکھاؤ۔ سمجھاؤ کس طرح اک سا 09.00
ہے۔ علامہ اقبال نے جواب دِتا کہ آپ لاہور میں آئیں۔ میرا نام اقبال ہے۔ میں تم کا ایک ادنیٰ سا خادم 09.30
ہوں۔ میں بتاؤں گا کہ خدا ایک ہے۔ مینوں مالکاں بہت بڑا مال دتا اے۔ لیکن میں زندگی اوہ سرکار 10.00
دے ثناخواں تے ہتھ نہیں کیتا۔ کیسے داہڑی والوں تے ہتھ نہیں کیتی۔ داہڑی داہڑی اوہ فرق اے۔ اِس 10.30
داہڑی دے وِچ ہزار ہزار دی چھپیا اے۔ داہڑی حسین دی وی اے۔ داہڑی ظالموں دی وی اے۔ داہڑی کوفی 11.00
دی وی اے۔ داہڑی فرعون دی اوہدی پھڑی اے۔ اوہ موسیٰ کول آیا اے۔ موسیٰ کھچ چھڈی۔ پتہ آیا کے ــ 11.30
داہڑی داہڑی اوہ فرق اے۔ داہڑی اوہ قابل قبول اے جیہڑی محمد دے عشق وِچ رکھی اے۔ اوہ دسّ لے۔ 12.00
میرا جیہڑا اگر حضور دا عشق کوئی نہیں۔ داہڑی ناشی سیوباں دا لکھ جھلی پھر نا ایں۔ کوئی داہڑی 12.30
قابل قبول کوئی نہیں جیب عشق رسول ای کوئی نہیں۔ کرارڈاں سارے یار دے داہڑی اے ڈاڑھی کسے دی 01.00
قابل قبول کوئی نہیں۔ اوہناں نوں داہڑی جنت نہیں لے کے جانی۔ کیوں۔ اوہناں نے رکھی تے ہے گر محمد 01.30
دی سنت سمجھ کے نہیں رکھی۔ اپنے گرو نوں سمجھ کے رکھی اے۔ 02.00
علامہ اقبال نے تکڑ لکھیا۔ جو انگریز آئے۔ لاہور آ گئے۔ علامہ اقبال اتے تشریف فرما ہیں۔ 02.30
حقہ پی رہے ہیں۔ اوہناں نے آ کے پچھیا جی ہم نے اقبال سے ملنا ہے۔ لاہوریاں نے دسیا جی ایہہ گھر 03.00
اُن کا ہے۔ سیڑھیاں چڑھ جائیں آپ اوپر علامہ صاحب بیٹھے ہیں۔ چڑھ گئے اگے ویکھیا علامہ 03.30
اقبال بیٹھا اے۔ اوہناں پچھیا جی ہم نے اقبال کو ملنا ہے۔ علامہ فرماندے نیں اس جگہ تے کوئی اقبال 04.00
نہیں رہندا۔ کون فرما رہے ہیں۔ خود فرما رہے ہیں۔ اس جگہ تے کوئی اقبال نہیں۔ انگریز تھلے آ گئے۔ 04.30
بندے اکٹھے ہو گئے۔ اگے انگریز آندے سن بندے ویندے سن کی ایہہ عجیب بندے ہیں۔ حقیقتاں باتیں 05.00
ہوندیاں ہیں۔ ایہہ بندے باہوش ہوندے نہیں۔ بندے اکٹھے ہو گئے او جی اقبال۔ اوہناں آکھیا ایہو ای اقبال 05.30
اے۔ پھر گئے۔ ہم نے اقبال سے ملنا ہے۔ آپ فرماندے نیں یہاں پہ کوئی اقبال نہیں بھائی۔ غلط فہمی 06.00
ہے آپ کو۔ پھر آ گئے واپس۔ بندے چڑھے ویکھا اوہناں آکھیا جی ایہو اقبال اے۔ پھر اونے سیاں بڑے 06.30
کھوے ہو رہے ہیں۔ کوئی آ کے پچھے نال بیٹھا اے ہتھ ڈالو۔ چوہلے نے لے آ منا گئے ایہہ بیٹھا اے ایہو 07.00
اکھیں ایہو اقبال اے۔ پھر گئے۔ آپ فرماندے ہیں اس جگہ تے کوئی اقبال نہیں رہتا۔ پھر گئے جد دن سمجھ ین 07.30
08.00

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
				1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31							

OCTOBER 2004

FRIDAY

اسکو ہی دفعہ گئے انگلینڈ۔ جا کے کہنے لگے علامہ صاحب ہم اس لئے آئے ہیں۔ کہ آپ نے ہمیں بتانا تھا۔ کہ
خدا ایک ہے۔ اگر آپ کو دلیل نہیں آتی۔ تو ہم واپس چلے جاتے ہیں۔ علامہ صاحب نے فرمایا۔ آپکو پورا
یقین ہے کہ میں اقبال ہوں۔ ہم کہتے ہیں کہ پورا یقین ہے۔ کیا دلیل ہے۔ انگریزاں دی مت ماری گئی۔
اس نے کہا۔ کہ پانچ سو آدمی کہہ رہا ہے کہ آپ اقبال ہیں۔ ہر لاہور کا پانچ سو شہری کہہ رہا ہے۔ کہ آپ اقبال
ہیں پتہ تھا تین آدمی گواہی دے رہے ہیں۔ کہ آپ اقبال ہیں۔ مسکرا کے فرماندے ہیں اوئے انگریزو پانچ سو آدمی
کے کہنے پہ مجھے تو اقبال مانتے ہو۔ ہر کائنات گیتی ہے کہ خدا ایک ہے مگر کیوں نہیں مانتے۔

(سبحان اللہ)

میرا علامہ تو پیر فرما دے ہیں۔ کہ دنیا دا ہر موضوع اللہ دے قرآن دے وچ اے۔ ہر مسئلہ اللہ دے
قرآن وچ اے۔ اس تے آپ دا دا فلسفہ اے۔ ایک انگریز کھڑا ہو گیا۔ کہنے لگا علامہ صاحب تم مجھے انگریزی
قرآن میں دکھاؤ میں تمہارے محمد کا کلمہ پڑھوں گا۔ حالانکہ اوہدا سوال جاہلانہ سی۔ قرآن تے عربی وچ
اے۔ انگریزی تے کل اہی نہیں سی۔ آپ نے فرمایا ہر مسئلہ قرآن وچ اے۔ اوہ کہندے فرمایا۔ ہر بولی قرآن وچ
اے۔ چوہدری انگریز نے سوال کیتا۔ علامہ نے اکھاں بند کر لیاں۔ مدینے دا تصور رکھ کے فرماندے ہیں۔ دل اے
مدینے دے تاجدار اگر اس موقع پہ میں جواب نہ دے سکیا۔ تے قیامت تک میرے اسلام توں اینہاں دا دل اکھڑ جائے
گا۔ مدد کر۔ خدا دی قسم میری سرکار نے مدد کیتی۔ علامہ نے جواب دتا۔ فرماندے ہیں۔ بچہ اگر میں
قرآن میں انگریزی دکھا دوں تو آپ مان جائیں گے۔ کہتا جی بالکل مان جائیں گے۔ آپ فرماندے ہیں انگریزی
تو ہے قرآن میں کہاں ہے فرماندے ہیں بسم اللہ الرحمن الرحیم۔ قل ھو اللہ احد اللہ الصمد لم یلد ولم یولد ولم یکن لہ کفوا احد
اس پوری سورۃ دا ترجمہ ہیں دا ساری دا انگلش۔ ہون کا مطلب ہیں ایک۔ فرمایا ہے قرآن میں انگریزی۔
الا ایک۔ فرمایا ہے کفوا۔ انگریزاں نوں کلمہ پڑھنا پیا۔ میرا کہن دا مقصد ایہہ سی۔ ہر دا پڑاں آئے
دا میں مددگار ہوں احترام نہیں کرے گا۔ احترام بعد وچ کرنا آں۔ محبوب نال وفاداری پہلے وچ مناں آں۔
میں و بتاں اگر آقا نال تعلق ہے۔ حضور دا مقدم اے۔ حضور دا وفادار اے تے ٹھیک اے۔
احترام وی ہونا اے۔ جیہنوں کہندے سا دکس اللہ دی وڈی جنت تے بابا فرید دا بہشتی دروازہ وچ کس طرح
میں دکھیا۔ پھر مدنی سرکار کی حاضری خیال اے۔ اک اللہ دا بڑا شکر ادا سا۔ کہ اوہ مر ایہہ اکھ کولو
آئے [illegible] میں آکے شہزیاں کی شی تہنا ایں۔ اک 22 سو [illegible] چوہدری [illegible] دیں۔ [illegible]

علماء دا احترام نہیں رہندا۔ میں آکھیا ہی والدین دے متعلق کیہ خیال اے۔ آکھے ماں دے پیراں
تھلے جنت اے۔ میں آکھیا بابا جی ہر ماں ساڈی وچہ تے جنت نہیں تے ماں دے پیراں وچ جنت۔ عقل دا علاج؟ کوئی جیہڑا
ربّ شریکی ماں دے پیراں تھلے جنت رکھ سکدا اے۔ جنے زندگی وچ کدی نماز روزہ نہیں پڑھی۔ اوہ ربّ شریکی ماں
دے پیراں تھلے جنت رکھ سکدا اے تے محمد دے منظور دی بہشت دے اندر جنت نہیں رکھ سکدا۔

اک ہور اعتراض تے اوہدا جواب۔ اعتراض ہوندا اے کہ نبی نوں پتہ نہیں سی۔ دیوار دے پچھے دا کسے
شے دا نوں نہیں پتا۔ ایہ الحمدللہ ایہ ابوجہل دا عقیدہ سی اعتراض کرنا۔ تے ہن ایہ جواب دیندے نے سی۔
اسی ایہ صحابی نے نہیں۔ لیکن ایہ ابوجہل جدوں حضور دے علم غیب تے اعتراض کردا اے۔ پیغمبر تیا نوں
مبارک ہووے جواب شاہ دی طرفوں آندا اے۔ بس گستاخاں والی پارٹی وچ تعلق نہیں۔ بلکہ محمد دے عاشقاں
تے محباں۔ تے حضور دے صحابہ حضور دے اہل بیت دی جماعت نال تعلق اے۔

اعتراض ہوندا جے اگر حضور نوں علم غیب سی۔ حضور اک جنگ اتے تشریف لے گئے سی۔ تے بی بی عائشہ دا
ہار گم ہو گیا سی۔ بالکل قرآن دی گل ہے دے فرمان دی گل اے۔ جیہڑا انکار کرے کافر اے بے ایمان اے۔
ہار کدے گرا کی ہو گیا۔ میں آکھیا جدوں ہار گم ہو گیا حضور نے صحابہ نوں ڈھونڈیا ہار لبھو۔ اگر جی نبی نوں علم غیب
ہوندا تے حضور کیوں آکھدے ہی ہار لبھو۔ حضور فرماندے نہیں ہار لبھو ایہ اس توں معلوم ہویا حضور نوں علم
ای نہیں سی۔ جے علم ہوندا ہار فلانی تھاں پیا اے۔ حضور ٹھیک فرماندے نے۔ گل تے جاہلاں دی ٹھیک اے۔ پولو
وزن ہے کہ نہیں۔ ذہن وچ آندی اے۔ گمراہ کرن واسطے بڑا اچھا انداز اے۔

اج آکھدا اے اماں عائشہ نوں۔ تے بے ایمان جدوں بڑا اعتراض ہوون لگ پوے تے اماں
عائشہ تے اعتراض کردا اے۔ ہور وی کرن گے بڑی چنگی گل آکھی سی۔

تہمت لگاتے جو ماں پہ جو دشمن ہے حاوے۔
ایسے بے ضمیر کو مر جانا چاہئے۔

ایہ ہور ہوندا اے کہ اماں عائشہ دی عظمت بیان کرو۔ اوہ کہندا اماں عائشہ دا ہار اتے اعتراض
کیتا کرنا ایں۔ اگر نبی نوں علم غیب ہوندا اے ہار لبھا کیوں۔ ہور ساڈے وچ دی توجہ چاہیدی آں
بابا اعتراض اے میں بڑے پیار نال اعتراض پیش کیتا اے بڑی محبت نال ایہ جواب پیش کرنا
آں۔ ذہن ہلبندڑا تاک لگ۔ بڑی مہربانی ہووے گی۔ میں سرکار دا لکھیا آں سنا لا دیو

20 October 2004
5 Ramazan
4 Katak

M T W T F S S M T W T F S S
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24
25 26 27 28 29 30 31 OCTOBER 2004

WEDNESDAY

ٹکڑا اے شاید ای امانت اے۔ شاید اے تک پہنچ گئی اے۔ میں کوئی کمی پیش کر
رہیا۔ میں بالکل ہر شعر دے اک اک گل نوں پیش کر رہیا آں۔ انشاءاللہ جے کوئی سمجھائے گا ہر کوئی
ٹھیک ای سمجھائے گا۔ ایہدوں ودھ کے نہیں سمجھا سکے گا۔ میں آکھیا ہے قرآن دے وچوں اگر کوئی
ایسی دلیل لبھے شئے دا پتہ ہوئی ہوئے تے پیروی کیتی جاندی اے۔ سادا لطیفہ اے شئے دا پتہ اسی
لبھیا پیروی۔ شئے دا بعض دفعہ پتہ ہوندا اے تے شئے لبھی جاندی اے۔ اگے دلیل پیش کرو قرآن ہوں
من جان گا میں آکھیا بسم اللہ۔

عزیزان گرامی اللہ دے پیارے پیغمبر جناب یوسف علیہ السلام مصر دے بادشاہ بن گئے۔ ایدھر
کنعان دے اندر قحط پے گیا۔ غلہ خشک سالی ہے گئی۔ غلہ کوئی نہیں کنک کوئی نہیں۔ گندم کوئی نہیں۔
گیارہ بھرا جناب یوسف علیہ السلام دے اللہ دے پیارے پیغمبر حضرت یعقوب علیہ السلام دی بارگاہ وچ آ گئے۔
ہتھ بنھ کے عرض کردے پئے بابا۔ اساں سنیا اے مصر دا بادشاہ بڑا سخی اے۔ بڑا امیر اے۔ بڑا فیاض
دولت لٹا رہیا اے۔ بابا اگر اجازت دیویں اسیں مصر چلے جائیے۔ اوہناں کولوں جا کے غلہ لے آئیے۔
اوہناں نوں جا کے کہیے۔ اساں کنعان دے رہنے والے آں۔ تے غریب لوک آں ذرا مہربانی کرکے سانوں
کجھ غلہ عطا کر۔ اللہ دے پیارے پیغمبر جناب یعقوب علیہ السلام نے فرمایا بیٹا اجازت اے۔ مگر سرکار ایہہ کہ
اوہ بادشاہ وے۔ اوہدے آداب دا خیال رکھنا اے۔ ایہہ بے پرواہی کرن وچ نہ آوے۔ اوہدے ادب
آداب وچ فرق نہیں آونا چاہیدا۔ بیٹا جدوں مصر دے بادشاہ نال ملاقات کرنی اے۔ اوتھے جا کے ایہدی
داستان ایہہ۔ اسیں کوئی معمولی بندے نہیں۔ کوئی عام بندے نہیں بس ساڈے باپ دا ناں جناب یعقوب
علیہ السلام اے۔ ساڈے جسم دا اندر وی اللہ دے پیارے پیغمبر دا خون اے۔ فرمایا بیٹا جدوں تسیں
میری عظمت بیان کرو گے۔ جے اگر بادشاہ کسے خاندان نال تعلق رکھدا ہویا۔ جدوں نبی دا ناں سنے
گا تہاڈا احترام کرے گا۔ تہانوں غلہ زیادہ دیوے گا مسلمان ہے تاں۔ توجہ نال کوئی اعتراض کردا اے۔
جیہڑا شکر دا ہار گم ہویا۔ سرکار رو رو کے انھے ہی ہوئے رہے۔ پتہ لگیا کہ حسین جے نبی نوں علم غیب کوئی
نہیں سی۔ میں کیہا بعض دفعہ شئے دا پتہ ہوندا اے تے شئے لبھدی نہیں جاندی اے۔ دلیل اللہ
دے قرآن وچوں پیش کرنا چاہیدا۔ قرآن اوہ کتاب اے۔ جنہوں مشارق ہر علم دے فرماندے نیں
دریں قرآن اگر ہم نے نہ لکھیا ہے تا۔

76

عزیزِ مصر ہن – ایہہ جدوں گیارہ بھرا مصر دے وچ پہنچے نیں – اللہ دے پیارے پیغمبر جناب یوسف
علیہ السلام دے دربار وچ پہنچے نیں – بھراواں نوں نہیں پتا کہ اسیں دربار وچ پہنچے آں – ایہہ اوہو ای
ماں جایا بھرا اے – جیہنوں اساں کھوہ وچ سٹیا سی – اساں ظلم تے زیادتی کیتی سی – میں آکھیا
اے اللہ العالمین – ایہہ بھراواں دی قدرداں نہیں – ایہہ جیہڑے گیارہ نبی زادے دروازے تے کھلوتے نیں – ایہہ
تے حضرت یعقوب دے پتر نیں – جیہڑا مصر دا بادشاہ بنیا ہویا اے – ایہہ وی حضرت یعقوب دا ای پتر اے –
دربار وچ سوالی بن کے بوہے تے نیوں آ گئے – ایہہ داتا بن بادشاہ بن کے کیوں بیٹھا اے – رب آہندا اے
میں لوکاں نوں دسنا چاہندا آں – اگر توں کسے دی عزت ویکھ کے تے کھوہ وچ سٹن لئی پہاڑاں دی
کوشش کریں گا – رب آہندا اے میں بڑا بے نیاز آں – جیہنوں تو جھکان دی کوشش کریں گا – میں اوہنوں
بے نیاز آں – ایسا وقت وی لے آنا آں – کہ جھکان والیاں نوں سوالی بنا کے اوہدے دروازے تے جھکا دینا
آں – تے جیہنوں جھکایا جاندا اے – میں اوہدے سر تے بادشاہت دا تاج رکھ کے مصر دا بادشاہ بنا دینا آں –
توجہ نال سنو ہن چار کے گل پیش کر دیواں – اللہ دے پیارے پیغمبر جناب یوسف علیہ السلام دا کی
نور ہے گی کہ – گیارہ بھرا پہلی دربار وچ آ گئے – اکھاں وچوں آنسو آ گئے – فرماندے نیں اوہ میرے کا خونے
آہ جیہڑے گیارہ پردیسی کھڑے وچوں آندے نیں – خبردار انہاں نال عام بندیاں والا سلوک نہیں کرنا
رب دا ہر کوئی نہیں آ جدر رکھ کی جاسی – گل ظاہر کرنی کوئی نہیں – دراصل ایہہ میرے سکے بھرا نیں – انہاں دے
جسم وچ میرے بابا یعقوب دا خون اے – انہاں دے جسم وچوں میں اپنے بابے دے خون دیاں خوشبوآں
آ رہیاں نیں – انہاں نوں کمرہ علیحدہ دتا جائے – علیحدہ کمرہ دتا گیا – بادشاہ نے حکم دتا – کھانا
پیش کیتا جائے – کھانا وی پیش کیتا گیا – فرمایا جائے کہو کھان دے لوکاں نوں – کہ ساڈا بادشاہ کہندا اے
کہ دو دو بندے مل کے کھانا کھاؤ – مسافراں لئی اکٹھے جیتے بیٹھے ہو – ذرا توجہ نال گل سننا –
جدوں کھانا رکھیا گیا – دو دو بندے بہہ کے کھانا لگے کھاندا – بنیامین کلے – ایہہ کون اے بنیامین
ایہہ یوسف علیہ السلام دا بھرا جیہڑا سکا بھرا وے – ماں دے وچوں وی سکا بھرا وے تے کھیاسا تے کلے – جدوں کھوا
بیٹھا اے – اکھاں وچوں آنسو نیں تے رونا ہے پیا – اللہ دے پیارے پیغمبر جناب یوسف علیہ اپنے چہرے تے
نقاب پا کے اوس کمرے وچ گئے – جتھے ویر بیٹھا سی – آپ فرماندے نیں اوہ پردیسیا – اوہ اجنبیا تیرا
نال دا ساتھی مل کے کھانا لگے کھاندے نیں – تو کلا کیوں بیٹھا ہویا ایں – کیا تیرے نال کھان والا کوئی

18 October 2004

3 Ramazan

2 Katak

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
				1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31							

OCTOBER 2004

MONDAY

ہنسیں۔ تے نالے ایہہ وی دسو روکیوں رہیا ایں۔ پتر دیاں اکھاں وچوں آنسو کیوں نیں۔

09.00 اکھاں دا وچھوڑا آنسو ہو رہے ہو گئے۔ آہنڈا اے بادشاہ سلامت۔ دکھ تاں اہنوں سنایا جاندا اے جنہوں

09.30 دکھ سن کے دکھ ہووے۔ بابا بلھے شاہ سرکار فرماندا۔ آپ فرماندے نیں۔ سے

10.00 سے پتر ساک دربار دی قسم مینوں بنی پتر سا بوہے تے اوہدی چس آ گئی

10.30 آ گیا میرا دکھ سن کے اشنوں دکھ ہو جاندا مینوں۔ دکھڑے سنان دی چس آ گئی۔

11.00 اج دے پیارے پیغمبر یوسف علیہ السلام نے فرمایا روندا کیوں ایں۔ آہ پتر نال آ کے ساتھی کھانا کیوں کھاندے۔

11.30 تے کھانا کیوں نہیں کھاندا۔ بنیامین دیاں چیخاں نکل گئیاں۔ فرماندے اے معزز بادشاہ کی وکھدا اے پیا۔

12.00 میرے درداں دی کہانی ذرا لمبی اے۔ میں روندا اس واسطے آں کہ کہانی بڑی دکھی اے۔ محسن نے آکھیا سی۔

12.30 سے دکھ اینا سی کہ رو رہیا پترا محسن ورنہ

01.00 غم چھپا کے ایسے ہنستے ہوئے اکثر دیکھا۔

01.30 اج دے پیارے پیغمبر جناب یوسف علیہ السلام ارشاد فرماندے۔ اوے اچھیا روندا کیوں ایں۔ تے کھانا کیوں نہیں کھاندا۔

02.00 آہنڈا اے بادشاہ سلامت کی وکھیا اے پیا۔ میرا اک ماں جایا ویر ہوندا سی۔ اج توں چالی سال پہلے میرے

02.30 کولوں جدا ہو گیا سی۔ اساں تلاش بڑا کیتا۔ لبھیا بڑا لیکن مل نہیں سکیا۔ بادشاہ روندا اس واسطے

03.00 آں۔ اوہ وچھڑ یا بچپن تے گھر دی نہیں سی۔ اج توں حکم اے اج دا دتا اے۔ توں آکھیا دو دو

03.30 مل کے کھانا کھا لو۔ اج مینوں ماں جایا یاد بڑا آیا اے کہ کاش اج میرا وی زندہ ہوندا تے میں وی

04.00 مل کے کھاندا۔ میں وی اوہنوں نال بیٹھا کے کھاندا۔ روندا اس واسطے آں اج مینوں وچھڑے دی یاد آ گئی اے۔

04.30 میاں صاحب فرماندے۔ آپ فرماندے

05.00 سے ویر ویراں دا ویری ہوندا۔ تے ویر ویراں دیاں باہیں ہوندیاں۔

05.30 ایہہ بابل سردا سائیں ہوندا۔ تے لوکو ماواں ٹھنڈیاں چھاواں

06.00 عزیزان من اکھاں دا اندر دے اکٹھے نیں۔ اج دے پیارے پیغمبر جناب یوسف پاک فرماندے۔ اگر دسو

06.30 اگر اجازت دیو تیں۔ میں معزز بادشاہ ہو کے پتر سا نال کھانا کھا لواں۔ فرمایا کھا لے جی بسم اللہ۔

07.00 اوہ کھانا لگے کھان۔ بنیامین فرماندے اے بادشاہ اپنے دل وچ ایہی فخر نہ کریں۔ میں معزز بادشاہ ہو کے

07.30 اک بے وسی نال کھانا پیا کھانا آں۔ اے بادشاہ ذرا دھیان نال میری گل سن۔ اگر توں معزز بادشاہ

08.00

78

اپنی۔ میں وی کسے معمول گھر دا نہیں۔ ایہہ اک مجبوری اے۔ مجبوریاں وڈے وڈے بندیاں نوں
ڈھیہ وڈے بندیاں دے دروازیاں تے دھکا دین دیندیاں نیں۔ میں مجبور ہو کے تیری بارگاہ وچ آ گیا ہاں۔ اساں چاہ
سنائے۔ اگر توں بادشاہ ایں۔ تے میرا بابا یعقوب کنعان دا بادشاہ اے۔ کیا لکھا نا۔ توبہ
حضرت یوسف پاک تے پدر تے چوں ہتھ کڈھاں نال کھانا کھان کو دا سکے۔ جناب بنیامین نے ہتھ
پکڑ لیا۔ فرماندے نیں بادشاہ اگر نالائق نہ ہووے تے اک گل پچھاں۔ آکھیا پچھو کی گل اے۔ فرمایا میں تے
بھائی نوں ویکھ بڑی اپنی مرضی اے۔ ایہہ جیہڑا بڑا ہتھ اے۔ مینوں اپنے بھرا یوسف والا پیا معلوم ہوندا اے
فرمایا اچھا۔ بڑی گل دسنی نیں۔ چھوٹے بھائی دی گل نہیں دسنی۔ ہاں میں بڑا ای بڑا۔ گل ظاہر نہیں کرنی۔
ہو سکدی اے تہانوں رب نے جے بنی نوں علم ہوندا اے پر ماشر دا پار رکھیدا اے کیوں۔ میں آپ ہناں بعض دفعہ رشتے دا
بہتر ہوندا اے۔ تے ہر کسی لئی جاندی اے میرا حق۔ دسنا نہیں آپ نہ انسی ہیم آ بھا وی میرے نال وعدہ کرو
مینوں اپنے توں جدا تے نہیں کرو گے۔ فرمایا ٹھیک اے۔ اک تدبیر سوچنے آں۔ فرمایا شاہی آ ہے اور غلہ لیس
جدوں لدنے پاوو گا تے بانی بیچ آکے پیالہ میں جان بجھ کے تیری بوری وچ رکھ دیاں گا۔ پھر اکیہ جدوں
شاہی کنعان آئے یا سے جاؤ گے۔ میں آکھاں گا میرا پیالہ کیتے اے۔ تیری بوری چوں نکلے گا۔ توں
چور بن جاویں گا۔ تو چور بنے گا میں تینوں نوکر بنا لواں گا۔ آپاں جدا نہیں ہواں گے۔ ایسا ای ہوئے گا۔
آسے ہا چور ڈیا پیالہ۔ آسے پی سی ڈتا۔ اوہ کنعان توں چلے یوسف علیہ السلام نے فرمایا۔ اوہ مصر دے لوکوں
میرا پیالہ کتھے۔ پتہ نہیں جی۔ اوہ ڈٹھا سی پیالہ۔ حضور میں نہیں ویکھیا۔ فلانا فلانا۔ اوہ جی مینوں نہیں پتہ۔
اچھا مینوں ایماناں نال دسو۔ جناں شریف مجمع تشریف فرما اے۔ جس مکتب فکر نال جناب دا تعلق
اے۔ جو حضور دا کیہہ پڑھدا اے میرا پرا اے۔ میرا اوہدے نال کوئی اختلاف نہیں۔ اگر اس نوں اختلاف
ہے تے اوہدے نال اپنی اک سوچ اے۔ اپنا اک ذہن اے۔ مینوں اس گل دا جواب دیو۔ کہ بنی نوں نہیں
سی پتہ۔ بنی اختلاف کیتا اے۔ بولو۔ لیکن لکھ رہے نیں۔ معلوم ہو رہا۔ بعض دفعہ رشتے دا پتہ ہوکے
ہوندا اے بعض وجہ راز ہوندا اے۔ اپنا اپنا۔ اپنا اپنا۔ ایدھر لوگ کنعان دی طرف چلے گئے۔
فرمایا کنعانی لوکاں نوں روکو۔ روک لئے۔ صاحب ہو دا نے فرمایا سانوں روکیا کیوں۔ اوہنے کیا سا ملے
بادشاہ دا پیالہ چوری ہو گیا اے۔ کنعان والیاں نال گم ہوا شک تہاڈے تے اے۔ بولے جسم دا قول کنعان وچ آ گیا ہووے تو سا
وڈا سی۔ اوہنے آ کے جنے مشورہ دتا سی۔ کہ یوسف نوں پکڑو وچ سٹو۔ بادشاہ دے دربار

وچ آیا۔ آقا نے فرمایا۔ اوہ مصر دا بادشاہ ساڈے اتے چوری دا الزام نہ لگا۔ ٹھیک اے

جمبور سوالی بن کے اساں شہر سے ہو رہے تے آ گئے آں۔ ساڈی اکھ وچ اکھ پا کے ویکھو اساں چوراں دی

اولاد نہیں پیغمبراں دی اولاد آں۔ بادشاہ نے فرمایا۔ یوسف دا بھی پیار تہاڈے کول نہیں۔ پیارا یوسف ذرا

میرے دل نوں شیشہ ہو جاندا اے۔ بوریاں چیک کرا دیو۔ آکھیا جی کرلو۔ آپ فرماندے ذرا کسی تہاڈے کول ہے تے

بنیامین پرکھے دی بوری وچوں پیالہ نکل آئے تے تہاڈے باپ یعقوب نبی دا فیصلہ کی اے چور دے متعلق۔ آکھیا جی

روہا اسنوں کر ہووے فرمایا ذرا ٹکڑے کر دیو۔ تکیا وی گیا۔ پیالہ لبھ گیا۔ لبھا کے منہ۔ اوہ دی قسم

دی بی بی تریسٹھ دا ہار گم ہویا میرے آقا نے فرمایا لبھو۔ لبھدے لبھدے اسی جگہ تے پہنچے جتھے پانی نہیں سی

تے نماز دا ٹائم ہو گیا۔ صحابہ نے عرض کیتی حضور پانی کوئی نہیں تے نماز دا ٹائم ہو گیا۔ تے دسیں ای دا ہار لبھدے رہے

سی۔ آقا فرمایا تیمم نال وضو کر لو۔ آقا فرماندے جے عائشہ دا ہار نہ لبھدا تے تیمم دا مسئلہ کیویں

دنیا تے ظاہر ہوندا۔ بنی دیاں گلاں وچ ساز نہیں لگیا۔ توں ہیں کون تیری حیثیت کی اے۔ توں

اماں ابو دی شان وچ دخل دیویں۔

بھراواں کی بات۔ شاں نی لبھائی۔

میں پرکھے بھرا دیکھے۔ بھرا بنیامین وی بڑا اعلیٰ اے۔ بھرا یوسف وی بڑا اعلیٰ اے۔ انہاں دی محبت

وچ کوئی شک نہیں۔ بھراواں جیسا کوئی پیار دا کوئی نہیں۔ تے بھراواں جیسی دشمنی وی کوئی

نہیں۔ لیکن علامہ صیب اک گل کہنا چاہندا اے اگر تہاڈے ذہن وچ آ جائے۔ جس گھر وچ

بھراواں دا اتفاق اے۔ اوہ گھر کدے کائنات وچ اجڑیا نہیں ویکھیا۔ تے جتھے کدی بھراواں

دی بے اتفاقی اے اوہ گھر کدی وسدا نہیں ویکھیا۔ اللہ کرے بھراواں دا اتفاق رہوے۔

اساں وی بھراواں۔ سنی دیوبندی وہابی شیعہ سارے بھرا نیں۔ اساں وی پاکستانی آں۔

دشمن نوں اک سمجھدا اے۔ علامہ اقبال رو پیا سی۔ کیہہ ہویا کیوں ایہہ آکھیا اے۔

خدا اک۔ رسول اک۔ مذہب اک۔ قرآن اک۔

کیا بڑی بات تھی اگر ہوتے مسلمان ایک۔

کلمہ ساڈا اک اے۔ جنت ساڈی اک اے۔ دوزخ ساڈی اک اے اللہ ساڈا اک اے۔ رسول ساڈا

اک اے۔ امام ساڈا اک اے۔ پھر اختلافات کیسے۔ پھر جھگڑا کیسا۔ پھر لڑائی کس دی۔ پھر آپس دا

دا سکون امن ہر پا دکھیوں۔ میں بڑے بڑے ہنیرا ویکھے۔ لیکن تو کو میرے آل نگاہ واں کرنا۔
میں اللہ دی کائنات وچ حسین دے ہنیرا عباس جیہا کسے دا بھرا نہیں ویکھیا۔ اتنی وفاداری۔
جدوں فاطمہ الزاہرہ سلام اللہ علیہا دا آخری وقت آیا۔ مولا علی نوں پنج وصیتاں کیتیاں۔ ساڈا
اسلام آکھنا جدوں آخری وقت آوے وصیت کردو وارثاں نوں۔ ایہہ جائز اے۔ لیکن اساں وصیت
کی کرنی ہاں۔ کہ پہلے میں سمجھیاں آں۔ ہر شے دا جی نال اپنا کوئی لولہ چل رہیا اے۔ اوتھے جا، اناں
دیاں گلیاں وکھیا جان عبداللہ اچے اگر کوئی رکھو۔ ایہہ وصیت ہوندی اے۔ مولا علی نوں وصیت کر رہی
اے حسین دی ماں۔ پنج وصیتاں کیتیاں۔ میری جماعت دا بڑا علامہ صائم چشتی اپنی کتاب وچ لکھدا اے کہ
پنجے وصیتاں کہنیاں ہاں۔ (۱) پہلی وصیت اے کیتی یا علی۔ بے شک میں رسول دی بیٹی آں۔ لیکن مینوں میرے
بابے نے ہزار واری آکھیا اے۔ اے فاطمہ دنیا وچ کروڑ ہر شے میرے دے ہووے تے آ، میں گھر اوہا ہیراں میں ترا
حصہ دی جاں گا۔ میں تیرے سوال دی سنگاں گا۔ میں تیرے نال پیار وی کراں گا۔ لیکن فاطمہ۔ اگر میرے
علی نوں ناراض کر کے آئی میں شفاعت نہیں لاواں گا۔ یا علی میں ہتھ جوڑ کے آکھنی آں بے مکان ہوندی
اے میں آپ ہی دی۔ کوئی غلطی ہو گئی ہووے تے معاف کر۔ آخری کتاں اے حسین دی ماں کائنات
دیاں عورتاں نوں سبق دے رہی اے۔ میرا عقیدہ اے علم فاطمہ ہے۔ عالم فاطمہ دے۔ حسنی فاطمہ
دے۔ حسن دت فاطمہ دی۔ طاہر فاطمہ دے۔ طہارت فاطمہ دی۔ عابد فاطمہ دے۔ عبادت فاطمہ دی۔
شریف فاطمہ دے۔ شرافت فاطمہ دی۔ ولی فاطمہ دے۔ ولایت فاطمہ دی۔ امام فاطمہ دے۔ امامت
فاطمہ دی۔ رسول فاطمہ دے۔ رسالت فاطمہ دی۔ نبی فاطمہ دے۔ نبوت فاطمہ دی۔ خدا فاطمہ دا۔ ساری
خدائی فاطمہ دی۔ (۲) دوسری وصیت کیتی یا علی میرا جنازہ رات کو کڈھیو۔ دشمن دا ر تو پر پیش
کر رہا جے آہستہ آہستہ سوار رہیا آں۔ یا علی آسماناں دے سورج نے میرا پردہ نہیں ویکھیا۔ (۳) تیسری وصیت
ایہہ کیتی میرے حسن اتے حسین دا خیال رکھنا۔ چوتھی وصیت اے کیتی یا علی میرے مرن توں بعد۔ خلد بہ خاندان
دے اندر ام البنین نامی عورت نال شادی کریں۔ میں رسول دی بیوی ہو کے شوہراں اے دعویٰ نال کہہ کے
جا رہی آں اوہ شوہر اک بیٹا دے گا اوہدا نام عباس رکھیں۔ ایہہ آہندا اینی کو کتنا ہوندا اے کہ دا علم
ہنس رسول دی بیٹی دس رہی اے۔ تے پنجویں وصیت یاد کرنے والی۔ پنجے یاد کر ان آکھیاں ہیں۔
ایہہ آکھ مینوں بڑی چنگی لگدی اے۔ (۵) فرمایا یا علی۔ میرے دنیا توں جان توں بعد۔ مینوں بھل نہ جاویں۔

81

THURSDAY

مدکرسا تیرا دن میری قبر تے آئے منوہ اپنی زیارت کرانداہیں۔ تاکہ تیرا چہرہ ویکھنا ثواب

09.00 دتا میں قبر وچ وی تیرے چہرے دا دیدار کر دی رہواں۔ مولا علی نے شادی فرمائی۔ جناب عباس دی

09.30 ولادت ہوئی۔ جدوں حضرت عباس دنیا تے آئے اکھاں بند سی۔ پر بندے نے شکوں اسے گلدا نہیں سمجھیا بیاں

10.00 ذرا وھیان نال۔ علی مولا نے فرمایا میرے حسین نوں بلاؤ۔ حسین حاضر ہوئے۔ حکم ہوئے فرمایا بیٹا

10.30 جدوں میں دنیا تے آیا سی نال۔ جدوں تک میرا رسول نہیں آیا میریاں دیاں اکھاں بند سی۔

11.00 علی جب کعبے وچ پیدا ہوئے۔ 13 رجب سی۔ علی کعبے وچ پیدا ہوئے۔ اللہ اور ابو طالب دا

11.30 سانجھا گھر خانہ کعبہ۔ مشرک سمجھا نہیں لگدا۔ تے سجدہ دی تھاں تے شیں سکتا۔ مشرک اوگلیاں

12.00 بکرا بار شیانوں رنگ نہیں لگتی۔ بیڑیلو یاں نوں سجان انج اکھوانا اکھولا ادکھا۔ جو ویکھ اندر بالتوں

12.30 کسے شہر لبناں ادکھا۔ گل ہیر سمجھ آگے ولیاں اللہ تے ابو طالب دا سانجھا گھر خانہ کعبہ۔ میں دلیل

01.00 پیش کر دیاں کعبہ سانجھا گھر سی۔ اللہ تے بے نیاز اے۔ اللہ دے وچوں تے کوئی جمیا ای نہیں۔

01.30 گھر رب دا اے

02.00 کھلتا نہیں ہے ذہن میں۔ یہ راز کس لیے

02.30 تعظیم کا رنگ کیا سا ۔ انداز کس لیے

03.00 دیوار میں یہ در کیا ہے۔ اعجاز کس لیے

03.30 گھر میں ہو لد کا ۔ بچے کی آواز کس لیے

04.00 اب فیصلہ سنو کس کا گھر ہے یہ

04.30 عمران صحن ہے یہ اللہ کا گھر ہے یہ

05.00 عزیزان گرامی عورت جدوں کعبے وچہ آنے تے تن دن رسول کعبے وچ نہیں آیا علی دیاں اکھاں بند۔

05.30 میرے آقا نے فرمایا علی اکھ کھول۔ علی نے اکھ کھولی۔ سوال فرمایا کل اکھ کیوں نہیں کھولی۔ آپ نے فرمایا حضور

06.00 نہ تے وچوں ویکھنا اے۔ تے تیرا نور سرانا اے۔ پورہ زندگی دا اندر میں اکھ اس واسطے

06.30 نہیں کھولی۔ کعبے وچ 360 بت بند سی۔ میں پاک آں پہلی دنیا اے شکل سی نبی اکھ علی دی ہو گئے

07.00 چہرہ محمد دا ہو گئے۔ فرمایا بلاؤ اج حسین نوں۔ حکم ہوئے فرمایا جدوں تک میرا رسول نہیں آیا

07.30 میں اکھ نہیں کھولی۔ اسے عباس نے کربلا وچ تیرا نور ویکھنا اے۔ جدوں تک توں پیش آ نہیں گا اکھ

08.00

WEDNESDAY

اپنے وچ نہیں کھولیا۔ کسے نے بڑی سوہنی گل کیتی سی۔ آ بہنڑا اے.

یہ آج کون آیا ہے گھر میں۔ علی بھی خود مسکرا رہے ہیں۔

ضرور اس کو علم ملے گا۔ ابھی سے شعور بتا رہے ہیں...

حسین جب بھی آتے تھے جھولے میں۔ جبریل آ کے جھولا دے جھولا۔

یہ کون آرام کر رہا ہے۔ حسین جھولا جھولا رہے ہیں۔

حسین دی شکل نانے نال رلدی سی۔ عباس دی شکل علی نال رلدی سی۔ حسین دس بھرا دا مکھ دا ری

ویکھیں اے۔ واقعہ کربلا۔

17-9-04

جمعۃ المبارک 11:43:37 — دن کا ٹائم.

شعبان 1 1425

09.00
09.30
10.00
10.30
11.00
11.30
12.00
12.30
01.00
01.30
02.00
02.30
03.00
03.30
04.00
04.30
05.00
05.30
06.00
06.30
07.00
07.30
08.00

12 October 2004
26 Shaban
26 Asuj

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
				1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31							

OCTOBER 2004

TUESDAY

373/ میلاد شریف

E.B

پروگرام

(وجود پہلے علم بعد اندر)

حمد و ثنا ۔ عزیزانِ گرامی ۔ تمام حضرات سرکار دی بارگاہ اندر درود پاک پڑھو۔ حضرات گرامی ہر شے ہر
دا آغاز کرن توں پہلے ۔ دوستاں دی خدمت وچ اللہ رب ہمیشہ ایہہ گذارش کردا رہنا آں۔ زندگی دے اندر
جس وقت وی درود پاک پڑھن دا موقع نصیب ہووے ۔ یا کوئی ساتھی آپ دی خدمت وچ گذارش کرے
کہ درود پاک پڑھو ۔ درود پاک نوں ڈوہنی سوچ دے نال پڑھنا چاہیدا اے۔ ایس نوں ہمیشہ ذوق شوق نال
پڑھنا چاہیدا اے ۔ ایہہ بڑی عظیم عبادت اے ۔ اوہ جیہڑا شخص ۔ اپنے آقا دی بارگاہ اندر نذرانہ عقیدت
پیش کردا اے۔ حقیقت دے اندر اوہ اپنے ایماندار ہون دا اعلان کردا اے ۔ میں اک واری
سارے حضرات نوں ۔ ایہہ گذارش کراں گا کہ محبت اور عقیدت دے نال اور ایس نیت نال ۔ درود پاک
پڑھو کہ اج ساڈا جسم ایس مقام اتے ہے ۔ آقا ساڈے دروداں نوں سن رہے نیں ۔ یا ساڈا درود
سرکار دی بارگاہ تک پہنچایا جا رہیا ۔ ایس نیت نال درود پڑھو ۔ کہ اج ایہہ موقع عطا فرماوے
کہ ساڈا جسم وی مدینے ہووے اور ساڈا درود وی مدینے ہووے ۔ اک واری با آواز بلند کوئی ساتھی
خاموش نہ رہووے ۔ ہر بندہ اک واری ایس عظیم عبادت وچ شامل ہو جاوے۔ دوجا ایسے سرکار دی بارگاہ
اندر اک واری درود ابراہیمی پڑھو ۔ اور اک واری درود و سلام با آواز بلند پڑھو۔

درود شریف ۔ الصلوٰۃ والسلام علیک یا سیدی یا رسول اللہ۔

حمد و ثنا ۔ حضرات گرامی مینوں پہلے ساڈے استاد محترم استاد العلماء حضرت جناب
حضرت علامہ شیخ مفتی محمد مراد علی صاحب دیوی صاحب بڑا عالم فاضل خطاب فرمایا۔ ایہدے اندر
کوئی شک نہیں ۔ خطاب وچ کوئی کمی نہیں سی۔ خطاب اوہناں نے جیہڑا اوہناں فرمایا۔ لیکن افسوس ایہہ
وے ۔ اگلے وقت اکرم اہل سنت آئے ہوئے بیٹھے نیں ۔ تہانوں سمجھ ای نہیں آئی ۔ مینوں افسوس
ہویا ۔ اک ساتھی ہے جی کہندا اے کہ جلدی کرو ٹائم زیادہ ہو گیا ۔ اوہدی وجہ اماں رسول نوں مسئلہ
حاضر ناظر کہہ کے میں گل آ نکل آں ۔ خورشید وے اوہ بندہ کیسے ردی کردا اے۔ جیہڑا مجبور ہووے
میں مجبور نہیں آں ۔ اللہ اور اللہ دے رسول نوں بغیر کسے کیاں دی بڑی مہربانی اے ۔ لیکن جس دن دا ایس

علمی باتاں نوں سننا چھوڑ دیندا اے تاں اس دن کیہ کم خراب ہو جاندا اے۔ تو پیر اوہ
ای ہوندی اے جیہڑی قرآن وچوں ہو کے تے نبی دے فرماناں وچوں ہووے۔ شعر داناں تو پیر نہیں ہوندا 09.00
دوہڑے ماہیے داناں تو پیر نہیں۔ ویسے اسیں انہاں دے منکر وی نہیں کہ بزرگاں نے لکھے نے۔ لیکن 09.30
ایہناں نوں تو پیر نہیں۔ اسی شے داناں تو پیر جو ساڈے استاد صاحب قبلہ نے بیان فرمایا۔ 10.00
اللہ دے قرآن وچوں۔ اور سرکار دے فرماناں وچوں۔ کیونکہ مولوی دی گل غلط ہو سکدی اے۔ 10.30
دنیادار دی گل غلط ہو سکدی اے۔ دیوبندی وہابی شیعہ دی گل غلط ہو سکدی اے۔ نہ اللہ 11.00
دا قرآن غلط ہو سکدا اے نہ مدینے آلے دا فرمان غلط ہو سکدا اے۔ حقیقت اے بزرگاں 11.30
تشریف فرما نیں۔ جس طرح اک سپاہی ہوندا اے تے باڈر تے آ کے لڑدا اے تاں کمال 12.00
ایہدا نہیں ہوندا جو لڑ رہا اے۔ کمال اس ٹریننگ دین والے دا ہوندا اے۔ جیہڑا پچھے بیہہ کے ٹریننگ 12.30
دیندا اے۔ ساڈے بیبے امرت تے شادی جیہی گل کیتی اے۔ ایہہ جیہڑے استاد نیں ایہہ سانوں ٹریننگ 01.00
دیندے نیں تے اساں [illegible] آ کے کوئی بیان کرنا ہیا۔ ایہہ سر جیہڑے ہوندے سانوں سر جی۔ اوتھے 01.30
وچ کوئی شک نہیں کہ سر جی اپریشن کر کے سو جاندا اے۔ لیکن کمال سرجن دا ای ہوندا اے۔ اوہ 02.00
سلم پٹی تے کم کر سکدے آں اسیں۔ اپریشن نہیں کر سکدے۔ 02.30
حضور نے فرمایا۔ آقا نے ارشاد فرمایا۔ کہ جس طرح قرآن کو دیکھنا عبادت اے۔ 03.00
حضور نے فرمایا محبوب کعبے نوں دیکھنا عبادت اے۔ اولیاء میری امت دا باعمل عالم دین ہووے۔ اوہدا 03.30
چہرہ دیکھنا وی عبادت اے۔ قدر کریا کرو۔ زندہ دا قدر کرنا سکھو۔ ساڈے سپاہیاں 04.00
وچ ایہہ بڑی [illegible] اے۔ مولوی زندہ رہوے گا تاں چاہ دی پیالی نہیں پلاندے تے جدوں فوت ہو جاوے 04.30
اکٹھے سارا دو دفعہ بابے دی قبر تے جا پڑ دیو۔ اللہ نے بڑی خوش قسمتی اے۔ کہ اک ایسا عالم دین 05.00
تے جنہوں علم دے اندر کوئی شک نہیں۔ اللہ پاک نوں ملا کیتا اے۔ کوشش کرو جدوں وی سن 05.30
توجہ کیتی نال دو چار روایاں علمی گلاں سنن دی کرو نوں عادت پے گئی۔ اوہ جس کم ساڈے گلاں 06.00
جیاں ختم کر دیتی اے۔ ایہہ ولی دی پہچان اے۔ علمی گل سنن دی۔ ایہہ میری گل یاد رکھو۔ 06.30
اینا دوچہ کہ بندہ دوڑے جا سکن دا اے جدوں تک چس نہیں پیندی جدوں ایہہ چس پے جاندی تاں 07.00
کم بنیا مک اے۔ کہ دین ہے اسی ایہہ۔ کیونکہ دین ہے اسی قرآن و حدیث دا ناں یار۔ تو پیر حال 07.30
08.00

10 October 2004

24 Shaban
24 Asuj

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
				1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31							

OCTOBER 2004

SUNDAY

اوہ تشریف فرما ہین۔ میں اپنے واسطے خوش نصیبی سمجھدا آں۔ کہ بزرگ تشریف فرما ہوون
09.00
جناں نوں اللہ نے استاد ہوون دا درجہ دتا اے۔ بزرگ تشریف فرما ہوون تے شکر کرن دا فائدہ
09.30
اے۔ شکر کرن دے دو فائدے ہوندے ہین۔ اگر غلط گل منہ چوں نکل جائے اصلاح ہو جاندی
10.00
اے۔ بندہ ٹھوکر کھا جاوے۔ الحمدللہ۔ پہلے تے اسیں ٹھوکر کھا رہے ہاں جے ٹھوکر کھا لیئے تے سانوں
10.30
جھٹکے مار کے کھڈن والے وی ہین۔ ایہہ جیہڑا بندہ ٹھوکر کھا جاوے اوہ ڈگدا ہووے گا۔ تاں اوہنوں میری گل
11.00
گل دی بہت چس آئی ہووے گی۔ ربّ سوہنے تے ایسے ہین جیہڑے جھٹکے مار کے کڈھ دیندے ہین۔ بلکہ
11.30
پہلاں ٹھوکر لگن نہ۔ تد کوئی بھی خسماں آلا ہیں۔ تے خسماں آلا ایں۔ عالم دین دساسی تے
12.00
بولن دے دو فائدے ہوندن۔ غلط گل نکل جائے اصلاح ہو جاندی اے۔ تے چنگی گل منہ چوں
12.30
نکل جائے تے دعا ہو جاندی اے۔ میں اصلاح دا بہت قائل آں۔ ہونا چاہی دا اے۔
01.00
جناب عمر فاروق رضی اللہ عنہ اوہ عمر ہاں کہ جنہوں حضور نے منگ کے لیا۔ فرماندے ہین بلی اوہ
01.30
نہیں ہوندا جیہڑا جھوٹی خوشامد کرے۔ فرمایا بلی اوہ ہوندا اے اگر تہاڈے وچہ خامی ہووے بیان کرے۔
02.00
کیونکہ اج سجن خامی تہانوں دسے گا۔ تسی اوہنوں دور کرو گے۔ کل نوں دشمن دی نظر ناں ہیں
02.30
پہنچے گی۔ اسیں دعا دسے وی قائل آں۔ کیونکہ میرا عقیدے دی بنیاد ہی دعا اے تے۔ ساڈا
03.00
عقیدہ کیوں قائم دائم ہے۔ اساں کوئی عقیدے نال کھوٹ نہیں کیتی۔ جناں ایہہ عقیدے نال ظلم کیتا
03.30
اساں ایسے عذاب ہے ایہنا ظلم کیتا ای ہیں۔ مگر کجھ وی ساڈا عقیدہ قائم ودائم اے اوہدی وجہ
04.00
اہنوں رکھوالا۔ کوئی ملاں مولوی ناں ہیں۔ ایہدے رکھوالے ولی ہین۔ داتا علی ہجویری اے بابا
04.30
فرید اے۔ قیامت تک کوئی شرلہ مارے۔ کل وی اہل سنت اج وی اہل سنت۔ قیامت تک
05.00
اہل سنت۔ کیونکہ ایسے دی عقیدے دی بنیاد دعا کرنا اچھا رکھی۔ ایران اج اکھی گئی۔ مرید کے رکھی
05.30
گئی۔ راولپنڈی اج رکھی گئی۔ بیڑا اوہدا ایہا عقیدہ اے۔ جیہدی بنیاد کسے مولوی نہیں رکھی۔ چودہ
06.00
سو سال پہلے حضور نے دتا تاجدار نے ایہہ گا آڈر نال رکھی سی۔ تے قیامت تک آباد وسدا رہے گی۔
06.30
ابتدائی باتاں میں پیش کر دتیاں جناب دساسا تے میرے بابا جی قبلہ تشریف فرما نیں۔
07.00
استاد جیہڑا ہوندا اے پوری قوم دا استاد ہوندا اے۔ دوستو رشتے ایسے ہین جیہڑے سب واسطے
07.30
میری ماں صرف حالی ملک نہیں۔ بلکہ اک معاشرے دی ماں ایں۔ اک قوم دی ماں ایں۔ تہاڈی
08.00

حرف بتاؤ دی جان ہیں میری دی جان اوہ ۔ قوم دی جان اوہ ۔ جان جان اوہ ۔ خوشیاں
ہنسیں اونہاں نے مینوں کہیا اے ۔ جیہڑی ہے اوہ جان تے اوہ جان دی ہوئی ناں ۔ استاد وی اک استاد اے ۔
مولا علی سرکار بادشاہ فرماندے سن ۔ جس بندے توں میں اک لفظ سکھیا او ناں ۔ اوہ
بندہ اگر چاہوے تے مینوں بیچ وی سکدا اے ۔ کیوں فرمایا اوہدے کولوں میں اک لفظ جو سکھیا اے ۔
تے جس امام اعظم دی وجہ نال اسیں اپنے آپ نوں حنفی کہندے آں ۔ سرکار دے متعلق ایہہ بات
میں علماء توں سنی اے ۔ آپ بزرگ علماواں توں سنیا علماواں توں ایہہ بات سنی اے ۔ کہ اک بندہ
آیا سی ۔ اوہ غیر مسلم سی ۔ تو سرکار امام اعظم اوہدے استقبال واسطے کھڑے ہو گئے کہ
پوچھیا حضور ایہہ تے یہودی اے ۔ ایہہ تے غیر مسلم اے ۔ ایہہ تے کافر اے ایہہ تے بے دین اے ۔
اوہدے نال اینا پیار تے استقبال ۔ فرمایا ۔ مینوں اینے اک گل دسی سی ۔ مینوں پتہ اوہ میں اوہدے
کولوں کوئی گل پچھی سی ۔ تے مینوں اینے گل دا جواب دتا سی ۔ بے شک میں ایہدے کولوں
اک گل سکھی سی ۔ جیہڑا مینوں علم نہیں سی ۔ لہٰذا ایہدے دسن نال اس گل دا مینوں پتہ لگیا اے
ایہدا احترام میرا تے فرض اے تاکہ ایہہ میرا استاد بن گیا اے ۔
ایہہ سی ڈاڈے بزرگاں دا طریقہ ہیں ۔ اللہ سانوں اپنے بزرگاں دے طریقے تے چلن دی توفیق
عطا فرمائے ۔ دوسرا سانوں مسلمانوں دا حلیہ ہے ۔ میں کوئی اہل علم بندہ تے نہیں آں الحمدللہ
اہل سنت ہونا تے چشتی نال ہیں فخر محسوس کرناں آں ۔ کہ سنی جیہڑا ہوندا اے ۔ اوہ جاہل نہیں
ہوندا ۔ کیونکہ علم رسول دے دا ناں اے ۔ جیہڑا بندہ اللہ تے اللہ دے نبی دا پیغام دا اے ۔ تے
اللہ تے اللہ دے نبی نال پیار کردا اے ۔ اوہ جاہل ہو ہی نہیں سکدا ۔ سنی گنہگار تے ہو سکدا اے
سنی جاہل نہیں ہو سکدا ۔ سبحان اللہ کی گل اے ۔ ڈرا ۔ میں تو ہر دا آغاز میں کرناں ایں
اینج دی سبحان اللہ نہ میں کری سنی اللہ ۔ نہ اینج دی سنی اللہ چلے گی ۔ کہڑی سے دے ... نال
کم چلے گا ۔ کیونکہ بنی بزرگ ہیں تشریف فرما ہیں ۔ جے میں انہاں دے سامنے ذرا وی سوال تے گوکر
نہیں کر سکدا ۔ تہاڈا میں استاد آں ۔ اونہاں دا میں شاگرد آں ۔ شاباں نشاں جو ... ہو
جاؤ ۔ ... دا ... اے ۔ نہ میں تہاڈا ... کوئی نہیں ۔ تہاڈا ... میں
پیر ... آں ۔ تہاڈے ... مسجد ... کرن دے

FRIDAY

طریقے دسے پئے سائیاں ۔ میں ویکھو گو نجاں نکوں پنج گئیاں تے نارے گھر وچ لگے۔
تے ماسٹر دا 2 شن چیک پیراں تھوڑا ہوویں انگوٹھے۔ ایہ اک منٹ تھوں پہلے ویکھو۔ ایہہ میرا کمال
نہیں ایہہ سائیاں دی مہربانی اے۔ اک دعا کرسکے کہ میں ٹھیک ہو کے دا آغاز کرنا آں۔ دعا چنگی لگ سی
پھر بولیو۔ تے جے چنگی زندگی تے پھر بالکل نہ بولیو۔ پھر میں سنائزاں کہ بس آپنا اے پتا ڈوبے تے ناراض ہیں۔
یار ایہہ چنگا ہووے گی ٹھیک ہو وچ۔ جتھے وی شہری بنی دے ماں تاں دی گل آ رہے آ جی سبحان اللہ کہو۔ اوہنوں
ا.2 وات ہیں سا آقا دا دیدار کرا دیویں۔ (سبحان اللہ)
علماء رضاں نے کیہا سی۔ ذرا سا نم ہو تو یہ مٹی بڑی زرخیز ہے ساقی۔ بس میں تے
جاگ گئے۔ ٹھیک ہو دا آغاز آ سیتوں لگیا ہاں کرن۔ ایہہ معجزے اے تے سے دعا وا سا دعا دا دلیلاں
تاکہ پڑھے لکھے بندے سا دی مزہ لیندے رہن تے میرے جیسے جدیں دنیا تے ہوراں تے چڑھے اوہناں نوں وی
ٹھیک ہو دی سمجھ آ وے۔ پہلا لفظ ذرا دھیان نال۔ میرا عقیدہ اے
الحمدللہ عقیدہ اپنے آپ ہیں بندہ۔ قرآن و حدیث دی روشنی وچ عقیدہ ہونا اے ساڈا
قرآن و حدیث وچ دی روشنی وچ ایہہ عقیدہ اے کہ جتنے انسان وی دنیا تے آئے اللہ نے
بنائے۔ اللہ دنیا تے آ گئے ہیں۔ یا قیامت تک جہیڑے دیاں گنداں تک دنیا تے آن گے۔ ساڈا
وجود پہلے مطلب اے ساڈا وجود پہلے ساڈا ڈھانچہ پہلے۔ ساڈی صورت پہلے ساڈا
جمنا پہلے۔ سمجھ لئی یا ہور لفظ بولاں کوشش لو۔ ساڈا جسم پہلے ساڈی تخلیق پہلے
ساڈا دنیا تے آنا پہلے۔ تے علم بعد وچ۔ ایہہ کہنا اقانون اے۔ اللہ دا۔ ہر بندہ ہوئے گا
باباجی۔ اللہ دا۔ ساڈا وجود پہلے علم بعد وچ۔ ایہہ لفظ میں کس لگیا آں۔ سب ہو رہی
اے۔ ہر ٹھیک ہو وچ۔ دیوبندی تے دیوبندی ہن۔ وہابی اہل تے دیاں راہ۔ شیعہ ایہہ تے شیعہ رہ۔ میں نوں
کوئی تکلیف نہیں ذمہ داری نہیں۔ میں نہیں آپنا میرے عقیدے ول آ۔ میں گل لگیا کرن۔ قرآن
و حدیث دی گل۔ گل چنگی ہو وے تے منی لے۔ نہ چنگی ہو وے نہ منی۔ ویسے اک مشورہ ضرور
دینا آں۔ مٹی دے اندر گھلوں دے پیسے دین والیاں نال نہیں بہہ جانا۔ جیویں بنی آ پتر اے ہوویں
من جا چنگا رہویں گا۔ (سبحان اللہ)
توجہ چاہنا آں ساڈا وجود پہلے علم بعد وچ۔ میں دنیا تے پہلے آیا۔ علم اودی بارگاہ

THURSDAY

گیا اسے نیک اماں دے ولیاں دیاں جتنیاں سوچاں کیتا۔ انہاں مینوں پڑھان دی چاہ
کر نہیں چھڈی۔ لیکن میں پڑھ نہ سکیا۔ ہونا ورنہ میری اپنی بدقسمتی سی۔ انہاں مینوں پڑھایا۔ 09.00
لکھ پڑھا دکھتی۔ اج مینوں خطیب پاکستان کر لو۔ علامہ کہہ لو۔ فنا کہہ لو۔ جو مرضی میرے نال پوچھاں 09.30
لا کے رکھو۔ معلوم ہویا۔ جیہا ساں۔ نہ علم نہیں سی۔ وجود ہے سی علم نہیں سی۔ دنیا تے 10.00
پہلے آیا علم بعد وچ ملیا۔ ایہہ بندے نوں سمجھ آ گئی میری گل دی بڑی عظیم بات کر لیا اُس۔ ماسٹر 10.30
پہلے دنیا تے آیا۔ ماسٹر بعد وچ بنیا۔ ڈاکٹر پہلے دنیا تے آیا۔ ڈاکٹر بعد وچ بنیا۔ پروفیسر پہلے دنیا 11.00
تے آیا۔ پروفیسر بعد وچ بنیا۔ حاجی پہلے دنیا تے آیا۔ حاجی بعد وچ بنیا۔ شیخ الحدیث پہلے 11.30
دنیا تے آیا۔ شیخ الحدیث بعد میں دنیا تے بنیا۔ فضل الرحمن پہلے دنیا تے آیا۔ فکر جاوداں۔ 12.00
(سبحان اللہ) فضل الرحمن بعد وچ بنیا۔ پیر انورانی پہلے دنیا تے آیا۔ 12.30
نورانی بعد وچ بنیا۔ ساجد نقوی پہلے دنیا تے آیا۔ ساجد نقوی بعد وچ بنیا۔ 01.00
بعد از صحت ڈوگر شاہکار دے رنگ پیش نتیجہ کیا دیں۔ گل بڑی عظیم اے۔ میں اج گل کراں 01.30
گا سنے اج گھنٹہ پلے جا کے گا۔ جتنے انسان دنیا تے آئے۔ ساڈا جسم پہلے۔ سب دا وجود پہلے 02.00
علم بعد وچ۔ جیکر قرآن اکو سر پیرا اے۔ قبر وچ جانا ایں مرنا اے کسے نال نہیں جانا۔ ساڈا جسم 02.30
پہلے علم بعد وچ۔ لیکن نبیاں دا اوہ مقام اے۔ رب نبی دا جسم بعد وچ بناندا اے علم پہلے 03.00
عرش تو پہلے علما زیادہ دیندا اے۔ (سبحان اللہ) 03.30
ایہہ ہے میرا دعویٰ۔ ایہدے اتے میں دلیلاں دیناں ہیں۔ مولوی جی کتنی دلیل دیناں گا قرآن دچوں 04.00
وکھا دیں گا۔ وکھا دیناں گا۔ منوا دیں گا۔ میں آکھیاں نہیں دکھانا میرا کم اے۔ منوانا میرا 04.30
کم نہیں۔ کیونکہ نبی تو پیر کرے تے ابو جہل نہ منے۔ ہو سکدا اے تُوں اُس دے ہوو دا پیشر ہو ویں۔ ڈوگر 05.00
کیویں منوا لوے۔ (سبحان اللہ) (وکھانا ذمہ داری) 05.30
میری ذمہ داری اے جیہڑی گل کراں تُوں آکھو وکھا۔ میرا حق ہے دا میں وکھاواں۔ تیرا حق ہے 06.00
دا تُوں ویکھیں۔ تو آکھیں منا نہ پایا۔ ایہہ میرا کم نہیں۔ وکھانا میرا کم۔ منانا میرا کم نہیں۔ 06.30
ایہہ پہلے کس نال ملدا اے جدھ آہناں۔ جیں آہناں میری ایہہ اک گل یاد کر لے۔ میری اج دی گفتگو 07.00
دا فیکٹر۔ جیہڑا ضدی ہو جاوے۔ اوہ سنی ناہیں ہوندا۔ تے جیہڑا سنی ہوندا اوہ ضدی نہیں ہوندا 07.30
08.00

کیونکہ جتھے ضد ہوندی اے اوتھے ایمان نہیں ہوندا۔ جتھے ایمان ہوندا اے اوتھے
ضد نہیں ہوندی۔ تھوڑا جیہا۔ ضدی سنی نہیں ہو سکدا ضدی نہیں۔ کیا مشہور اے ابو جہل دا
کہ مرنے توں پہلاں اوہدے گردے وچ لکڑیں بنی اے۔ جتھے ابو جہل دا گورستان اے اوتھے حاجی جا کے پیشاب
کر دے نیں۔ جرم کیہ اے۔ حضور کیہ سی اوہدا۔ کیہ مکے دا سردار نہیں سی۔ مکے دا چودھری نہیں
سی۔ رسول نال تعلق رشتہ نہیں سی۔ قریشی خاندان مکے وچ پیدا ہویا۔ کیہ جرم اے۔ اکو ای
جواب اے ہر بندے دا۔ کہ اوہ ضدی سی۔ (سبحان اللہ) میرے نال ذوق ملدا گیا
تے مینوں مزہ آگیا۔ جے مینوں مزہ نہ آیا تے تہانوں وی کدی نہیں آنا۔ تو پیر لوکاں اینج سنایا کرو جیویں
میرا دل چاہندا اے۔
کیڑا کمال کیتا اے جناب بلال نے ہر بندہ احترام نال ناں لیندا اے۔ جواب ایہہ تے اوہ سنی سی۔
معلوم ہویا ضدی سی کدا نہیں۔ تے سنی سیدا ہی ہے۔ تے اج وی ایہہ فرماندا اے۔ خالق کائنات
نے وی ایہو ارشاد فرمایا۔ کہ اے لوکو ایہہ میرا محبوب اے۔ میں تہانوں عطا کر دتا۔ اینوں ضد دی وجہ نال
سمجھنا نہیں۔ تے میرا محبوب تہاڈی عقل وچ آ ای نہیں سکدا۔ تے پارا کلمہ پڑھنا کی اے۔ فرمایا میں
رب ہو کے آپناں آپ سوچیں نہ ملیں۔ (سبحان اللہ)
سنی اوہ اے جو خوب سن سمجھدا اے۔ کیسے تجزیہ کرنا ہووے۔ ایہہ میں کوئی بابا جیہے لوکاں اگے۔
کہ اے حضرت محمد رسول اللہ کے۔ بابا جی ہویا۔ اگوں ایسے خواب دکھایا۔ ایتھے بابا پیر دی قبر اے۔ سنی ہن جاندا اے
کیونکہ اینہاں اندر ضد نہیں۔ السلام علیک یا رسول اللہ الصلوۃ والسلام علیک یا رسول اللہ۔ بابے کچھے کے
نہیں من دے۔ کیونکہ ضدی نیں۔ معلوم ہویا ضد ابو جہل دا طریقہ اے۔ من
جانا بلال دا طریقہ اے۔ ضد ابو لہب دا طریقہ اے۔ من جانا صدیق دا طریقہ اے۔ میں میری
گل ضد نال نہیں سنی۔ توں دیوبندی ایں دیوبندی ایں مینوں فکر نہیں۔ میں نہیں آکھدا میں آل
سمجھ۔ میرا کولوں بچان لیے نہیں بریلوی ایں۔ نہیں جانڑے میں شیشوں پچھانے دشمناں ایں۔ مینوں تے ایہہ نہیں (پتا ہے)
ملدے گا بلال کولوں واسطے۔ پتوں لکھا کی اسامیں ہتھوں۔ ولیں بتاؤ ناں ایں۔ دیوبندی اوں۔
وہابی ایں تے کالا و تیرا ای رہ۔ توں اہل تشیع اے تے اوتھے ای رہ۔ پیرے پاسے نہ آ میرا
میرے پاسے۔ لیکن ہتھ بنھ کے آنا ایں۔ قبر دے مقدر کو۔ منا ایں کسے نال نہیں جانا۔ جے سکی مان دا اوتھا

نال نہیں نال جانا ۔ تے اولاداں تے ڈالراں دے ڈھیراں دی قبر نال نہیں جانا ۔ بے پیو تے
قبر نال نہیں جانا ۔ ایہ کملاں دین والیاں دی نال نہیں جانا ۔ اوسے چ قبری بیوی نے قبرے نال نہیں جانا ۔ 09.00
کیہڑ من لے جاندے نے وی نال نہیں جانا ۔ اک فرشتہ بڑا رونگ لڈھے تے بڑا پیو بیٹھا ہوندا اے 09.30
نال بیٹھی ہوندی اے ۔ کوئی شیؤں بچا نہیں سکدا ۔ تے ہر وضو تے آنے دی دوڑ نے ۔ تے اللہ دی ہو سکدی آئی 10.00
اے ۔ جنہاں رشوت دی نہیں لیتی ۔ جنہے سے ایہ ہی اے تے ایہ ربن دے داوقعہ ہوئی نہیں منتا ۔ اوسے بڑا 10.30
ایہ نے ہوئے بڑا ہو تھا شجیا ہو دے ۔ 2.1 من میرے معاملے نوں صند چھوڑ دے ۔ قرآن دی مت 11.00
تے جوڑے زبان دی من تے عقیدہ اعلان بنا ۔ (سبحان اللہ) 11.30
نبی دا علم پہلے وجود بعد وچ ۔ سیں نماز من نیت دی اے ۔ ایہ جیہا ادھر نہیں وکیا دھیان 12.00
کرنا ایں ۔ بولی جی کتے لکیا ۔ ایہ دے قرآن وچ پہلی دلیل سن ۔ 12.30
عزیزاں گر لئی اک مسلمان ہون دی حیثیت نال ۔ امام الانبیاء سرکار دوعالم دے غلام ہون دی 01.00
حیثیت نال ہر عقیدہ تے میرا ایمان رہو دے ۔ میرا وی عقیدہ اوہی دے ۔ ایہ دعوے شاہد اللہ دے پاک 01.30
قرآن نے ساں اہو ای اعلان کیتا ۔ امام الانبیاء دے زبان نے ساں اہو اعلان کیتا ۔ آؤ ذرا اس 02.00
سے دے وچ لفظاں دے اندر رمعین کریاں کیونکہ میرا اجتماع بالکل سادہ جیا اے ۔ ہر بندہ 02.30
میری گل نوں سمجھے ۔ مسئلہ نوں آئیں میں دلیلاں لگیاں دین جناب دے سامنے پیش کرنا ۔ جو سنا 03.00
سے ڈا وجود پہلے ۔ علم بعد دے اندر نبی دا علم پہلے وجود بعد دے اندر آؤ مسئلہ نوں ۔ 03.30
کس مقام تے لکیا اے جیہڑا ہیں ہوں گا ایہ دے قرآن وچ لکیا اے ۔ اگر قرآن دے اندر غور و فکر کردا 04.00
تے لکڑی وی خدا دی قسم اسی طرح دیاں باتاں نہ کردا کہ نبی نوں فلاں چیز دا علم نہیں ۔ اس چیز دا 04.30
علم نہیں ۔ علیحدہ اشتبال فرماندے ہیں ۔ درس قرآن اگر ہم نے سمجھا ہوتا ۔ 05.00
مسئلہ نوں آؤ ذرا قرآن نے عقیدہ دیتا اے ۔ قرآن نوں پڑھو ۔ ہر بندہ آکھدا اے قرآن نوں پڑھو ۔ 05.30
ہر دیوبندی اعلان کردا اے جی قرآن نوں پڑھو ۔ ہر وہابی اعلان کردا اے قرآن نوں پڑھو ۔ ہر اہل تشیع 06.00
اعلان کردا اے قرآن نوں پڑھو ۔ لیکن ملازم حسین دو گرا اپنے بزرگاں دی موجودگی دے اندر اس رنگ نوں 06.30
بدلا دینا چاہندا اے ۔ میں آکھدا آں لوک آکھدے نیں قرآن پڑھو ۔ قرآن پڑھو ہر ویلے آکھدے نیں قرآن پڑھو 07.00
ہر ویلے مولوی آکھدا اے قرآن پڑھو بلکہ ساڈے اتے طعنہ دیندے نے جی اساں قرآن دیکھدے آں ۔ قرآن 07.30
08.00

MONDAY

پڑھو۔ تساں وی قرآن پڑھو۔ اج تک کسے نے ایہہ نہیں آکھیا کہ قرآن نوں سمجھو۔ آہندا
اے جی قرآن پڑھو۔ ایہہ نہیں آہندا کہ قرآن نوں سمجھو۔ کیونکہ مولوی نوں پتہ اے اگر عوام قرآن نوں
سمجھ گئی تے قرآن اوس دروازے تے لے آئے گا جتھے 23 سال نازل ہوندا رہیا۔
(رسول پاک ﷺ)
عزیزاں من۔ پڑھن نال مسئلے حل نہیں ہوندے پڑھن۔ اک لفظ پڑھو دس نیکیاں۔ دس
گناہ معاف دس درجے بلند۔ لیکن میں سمجھدا ہاں کہ آپنا قرآن نوں پڑھن دی وی کوشش کرو۔ لیکن
خدارا ایہنوں سمجھن دی وی کوشش کرو۔ فیر تہانوں پتہ لگے گا کہ قرآن کس طرح میرے مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم
دی شان دی دفاع کردا اے پیا۔ آؤ مسلماناں نوں عقیدہ ایہہ رکھیا دعوی ایہہ رکھیا اے۔ نبی دا
علم پہلے وجود پیدا کیتا اندر سادا وجود پہلے علم پیدا کیتا اندر مولوی دی گل تے لگیا۔ تو جی میں قرآن
نگاہ آں پیش کراں۔ اللہ دے پیارے پیغمبر اللہ دی عزت تے عظمت والے
پیغمبر۔ اللہ دے آنان تے شان والے پیغمبر۔ حضرت عیسیٰ ؑ دی ولادت با سعادت دنیا دے
اندر ہوئی۔ حضرت بی بی مریم پاک حضرت عیسیٰ ؑ دی والدہ محترمہ سی۔ میرا اک مسلمان ہون دی
حیثیت نال، سنی ہون دی حیثیت نال عقیدہ تے ایمان اے۔ اللہ دے سارے نبی عزت
والے، عظمت والے مقام والے۔ بلند پایہ والے مرتبے والے۔ شان والے لیکن ساریاں نبیاں دا
مقام اس طرح اے۔ جیویں رات نوں تارے ہوندے سائیں۔ اتے میرے نبی دا مقام اس طرح اے
جیویں تاریاں وچ چودھویں رات دا چن دی بادشاہی ہوندی اے۔
جناب بی بی مریم نے سرکار عیسیٰ پاک نوں گود وچ چکیا۔ عمر دن دناں دی۔
اللہ دے پیارے پیغمبر اللہ دے عزت تے عظمت والے پیغمبر کی پاک گود دے اندر نیں۔
حضرت بی بی مریم نوں وانسوں گیاں۔ شہر والے بابے پنڈ والے بابے طلب کی جیہڑا آبادی سی
ادھر ادھے آبادی والے بابے پہنچن کو نہیں سی۔ اک عورت نال ملاقات ہوئی۔ او ہنے
جدوں حضرت مریم پاک نوں ویکھیا۔ تو بولی تے آکھیا حیران ہو کے کہندی اے میں مکھن آں کہ
توں مریم ایں۔ آکھیا ہاں میں آں۔ او مقدسہ مریم زاہدہ پاک۔ او بیت المقدس دی مجاورہ مریم۔ زاہدہ
اچھا۔ تیری شادی ہو گئی سی۔ آکھیا نہیں۔ ایہہ بچہ کس دا اے۔ آکھیا میرا اے۔ آکھن لگی اے

SUNDAY

کیسا زمانہ آگیا اے۔ توبہ۔ آئینہ کہندی اے کہ شادی ہوئی نہیں سی تے پتر جمیا اے۔ بی بی مریم نے
فرمایا۔ ایہہ عرش والے رب دیاں قدرتاں نیں۔ سبحان اللہ۔
اوہ عورت نہ سی۔ مرد دی شے سی۔ تے بی بی مریم کوئی جاہل عورت نہیں سی۔ مینوں اینہاں بزرگاں
نے فقیر دا ایہو دسیا اے۔ کہ جیہڑی بندی دی ماں ہووے جاہل ہوندی ای کوئی نہیں۔ ایہہ دوسری قسم
توں تے بندی دی گل کرنا ایں۔ میں نے آکھیا ایہہ بندی دی ماں نوں وی علم نصیب کرنی علما فرما کے
بھیجدا اے۔
بی بی مریم آکھیا اگر اللہ دی قدرت نہیں مندی میں دلیل پیش کراں۔ کی دلیل اے فرمایا اللہ
بڑیاں قدرتاں والا اے۔ اگر رب چاہوے جناب آدم نوں بغیر ماں تے بغیر باپ توں پیدا کر سکدا
اے۔ جیہڑا رب آدم ؑ نوں بغیر والدہ تے بغیر والد دے پیدا کر سکدا اے۔ تے بغیر شوہر توں
میری جیہی کوئی رحم عیسیٰ نوں کیوں نہیں پیدا کر سکدا۔ توجہ فرما رہے او۔ علم ہیں موجود ہر وجہ۔
ہر بندے دا حق بنڑدا اے جیہڑے سنی او۔ میری گل نوں توجہ نال سننا۔ غور نال سننا۔ ایہہ نہ
آکھنا بات کیہہ پہنچائی نہیں سی۔ دسیاں نال سننا اپنے اپنے عقیدے صحیح کرو۔ عورت دور دو
پٹھی۔ چند عورتاں تنور تے روٹیاں پکا رہیاں نیں۔ اس عورت نے سلام کیتا۔ بسم اللہ دین نوں
لبھدا آہندی اے۔ بہن تہانوں اک نویں گل نہ دساں۔ دس کہ۔ آکھن مریم نوں جاننے آں۔ آہندیاں
بڑے چانڑاں ساڈے پنڈ دی کڑی سی۔ بیت المقدس دی جی دا اوہنے آکھیا بالکل اوہنوں دی
گل کی۔ میرا نہ دسو۔ ہیری نے بی بی مریم دی دیوار سے بیٹھی اے۔ میرا ناں نہ لگے نہیں لگے گا۔ دس۔
بغیر شوہر توں بچہ پیدا کر لیا بی بی مریم نے۔ خدا دی قسم جیہڑی گل بندیاں ~~دی~~۔ بندہ وکا اوہدی شرم دی
نال فر نہیں پہنچا سکدا۔ توجہ ہے کہ نہیں۔ میں بڑا ماہی دسن دی جانڑدی اں تے ناں آہندی
اے میرا ناں خاں اگے لگے۔ میرا دیوار سا بیٹھا اے جو کھاس کھیا اے۔ تے روٹیاں اکھٹے پکا رہیاں آں۔
سے زمانہ بڑا بھیڑا آگیا۔ بی بی مریم نے بغیر شوہر دے بچہ پیدا کر لیا اے۔ بہن میرا نہ دسیو۔
انداز بڑا سادہ اے۔ تاکہ ہر بندہ سمجھے۔ گل ہر دال ونگ پہنچی۔ کسے نے گھڑدا چلیا۔ کسے نے
گھاڑی چلی۔ کسے نے بوہڑا چلیا۔ کسے نے اِٹ چلی۔ بی بی مریم نوں لگ سا دوح لیا۔ چٹکیاں دا لیاں
ہوا نے بیٹھے۔ اک گل کہتی اوہناں۔ اپنی عقل دے دلائل گل ٹھیک ای کہتی۔ آہندے ہیں بی بی مریم

شریف ناں کے خاندان نوں اسیں جاندے آں بڑے چنگے بندے سن ۔ شریف دادکے خاندان
نوں وی جاندے آں شریف لوک سن ۔ کدوں دی کڑی ایں بغیر شوہر دے پتر پیدا کر لیا اے ۔ تے
کیتاں آکھیا پھڑ دیاں ۔ ہم آکھیا کیوں بنی دی ماں نوں ۔ معلوم ہیوں ہن بنی دے ایمان وچ کردار وچ
شک کرنا پھڑ دیاں دا کم اے مسلماناں دا کم نہیں (سچے امید کوئی میری گل کرے نہیں۔) کہ ہاں میں
مسلمان بنی دی ماں دا کردار وچ شک کریں ۔ ناں میں اپنے علماء دی خدمت وچ گذارش کراں
گا کہ علمائے کرام ایہ قوم بدوں اینی آئی تے آ جائے تے بی بی مریم دے کردار تے وی شک کر دی
اے ۔ لکھے پڑھے لکھ بندے دا شعور اسا تے پیٹھوا سو بنا شعور اسا ۔
میں کیا دیاں ہوں میری قمیا کیا ہے ۔ لوکاں نے مریم بی بی تے الزام لا دتے نیں ۔
میرے وچ میں مولوی آکھاں آں میں نوں فتح اسا اپنے آپ تے ۔ کئی مولوی شوہر کر دے سامنیں ۔ تے آہ مولوی میں
سے نہیں ۔ اسیں مولوی نہ سکیں لا ہور شوقیرا امیں ۔ میں نوں سمجھ نہیں آندی ناں شوق پیدا وی
کر دیا اے ۔ نہ واے آہندا اے میں مولوی نہیں ۔ میں نوں فتح اے کہ میں مولوی آں ۔ میں شکر ہی ادا
کرنا ہاں اپنے ماں باپ دا جنہاں میں نوں مولوی بنا دا اے ۔ میں آکھیا اگر کوئی بے عقل آدمی
کوئی گل شتم دا آوے کہے تاں دیوے تے کوئی الزام لا دیوے تے پریشان نہیں ہو جانا چاہیدا ۔ اس
قوم نے تے بی بی مریم تے وی الزام لگا دتے سن ۔ توجہ دینا رہے اے ۔ دیکھنا میری طرف اے سا
میں شاید نوں کیا کجھ نہیں ۔

عزیزان گرامی ۔ اسے بی بی مریم اسے شریف ناں کے خاندان نوں جاندے آں ڈاہڈے چنگے لوک
شریف دادکے خاندان نوں وی جاندے آں بڑے چنگے لوک سن ۔ کسی طرح دی نوں معلوم اے ۔ بغیر شوہر
تو بچہ پیدا کر لیا اے ۔ میں ادیر وچ قوم کر سانے اندر کھلوتی اے بی بی مریم ۔ حیران تے پریشان ہو کے آسماناں
دی طرف ویکھدی اے ۔ حق بنو کے آہندی اے میرے رب العالمین بچہ دینے والا توں ایں ۔ بغیر شوہر توں
پتر عطا کرنے والا توں ایں ۔ اسا رب العالمین قوم نوں جواب کی دیاں ۔ مسلماں نوں غور کرنا چاہیدی
دلیل موضوع دے مطابق خوش ہو دے تے ہر بندے تے واجب اے کہ اچا بولے گا ۔ اگر نہیں بولیں گا
تے کسی دی شکایت قیامت آئے دن اللہ دے رسول دی بارگاہ وچ کراں گا ۔ کہ بار کی ول اوہ صلی اللہ علیہ وسلم
شریعی عزت دا حملہ پیش کیتا سی ۔ حضرت کرسا شریف عزت تے مقام دا حملہ پیش کیتا سی ۔ کلھ وی

تیرا پڑھدے سن۔ لیکن تیرے چلے دی قدر نہ کیتی۔ پھر توں جانی تے مدینے والا جانے۔ میرا کم اے

خوکری کا دینا۔ ذرا دھیان کریو۔ جدوں قوم نے اس طرح لعنے مارے۔ آوازے کسے گلاں کیتیاں۔ 09.00

انگلاں کیتی ہاں کیتیاں۔ بی بی مریم آکھدی اے ایس نوں رب دس جواب دیاں۔ خالق نے فرمایا بی بی 09.30

مریم فکر نہ کر۔ پاک اللہ جواب کی ہووے گا۔ فرمایا عیسیٰ کنے دناں دا آ گیا 3 دناں دا۔ کتھے پیا اے 10.00

فرمایا پنگوڑے دے اندر۔ فرمایا پھر فکر کیوں کرنی ایں۔ عیسیٰ دے پنگوڑے ول اشارہ کرنا تیرا کم 10.30

اے۔ تے بولنا عیسیٰ دا کم اے۔ یا اللہ عیسیٰ کیویں بولے گا۔ فرمایا تیری گود دا وچہ بعد وچ پیدا کیتا 11.00

سی۔ عرش توں علم پہلے پڑھا کے بھیجیا ویا اے۔ (سبحان اللہ) 11.30

کوئی پیو نہ ہووے۔ اوہدی دیوبندی اسے شئے آہی۔ مینوں ذرا دسو کہ عیسیٰ کیہڑے کالج وچ پڑھ کے آئے 12.00

سی اوہدا ناں دسو۔ کیہڑے مدرسے وچ پڑھیا اوہدا ناں دسو۔ جاں میں چیلنج کرنا آں۔ اپنے روحانی 12.30

والد محترم دی موجودگی وچ فائدہ اٹھا کے چیلنج کرناں ہاں۔ ٹیپ ہو رہی اے میری گل۔ میں بدلاں تے ٹیپ 01.00

مینوں بدلن نہیں دیندی۔ میں کہنا سوال کرو ہا۔ بابے آدم پاک توں لے کے جناب عیسیٰ تک۔ تے عیسیٰ 01.30

توں لے کے میرے آقا تک۔ کوئی دیوبندی وہابی۔ کسے نبی دے استاد دا ناں دس دیوے۔ پنج 02.00

لکھ دیاں گا۔ میں اوہدا مذہب وی قبول کر لواں گا۔ توں جو نکیرا لفظ بولا ایں۔ کہ نبی نوں 02.30

دیوار دے پچھے دا علم نہیں۔ فلاں شئے دا علم نہیں۔ تے نبی اگر علم نہیں رکھدا۔ تے کیہڑے سکول 03.00

سکول پڑھیا رہے نبی۔ استاد دا ناں دسو۔ میں تیرا عقیدہ قبول کرناں ہاں۔ یاد رکھنا بیٹے گا نبی 03.30

دا استاد کوئی نہیں ہوندا۔ نبی دنیا تے بعد وچ آندا اے۔ اللہ دی شاگردی پہلے عرشاں تے فرما کے 04.00

آندا اے۔ (سبحان اللہ) نعرہ تکبیر 04.30

عیسیٰ علیہ السلام دا اشارہ کیتا بی بی نے۔ عیسیٰ پنگوڑے وچ آرام فرما سن۔ لے میں میرا خطبہ ہے 05.00

انداز سمجھ لے یا محبت سمجھ لے پیغمبری دی۔ اوس دودھ دیں ہتھ پا کے تاں عیسیٰ نبی پنگوڑے توں بہہ گیا۔ 05.30

تے قوم نوں آکھندا اے او قوم میری ماں نال گل بعد وچ کرنا۔ پہلے میری اک وچ اکو یا کے مینوں لوں 06.00

مخلوق میں کون آں۔ کی بن کے آیا ہاں تے کی لے کے آیا ہاں۔ ساری قوم حیران ہو گئی۔ 06.30

3 دناں دا بچہ۔ کمال اے۔ ایہہ پنگوڑے وچ بولن لگ پیا۔ بچہ بول رہیا اے۔ جملہ بڑا اہم اے پوری 07.00

توجہ چاہناں آں تھوڑے سمجھے دی کوشش کرنی گا اعتقادی دے مینوں یاد رکھنا۔ اللہ دی مہربانی نال 07.30

08.00

سنو گے جیہڑے آکھیاں تے بابا بلھے شاہ سرکار دا کلام پیش کرنا آں۔ پہلا نقطہ
آکھیا جناب عیسیٰ پاک تے۔ الزام کینے تے لگیا۔ مریم تے۔ عیسیٰ تے کوئی الزام نہیں الزام
اے ماں تے۔ عیسیٰ ۲ ہوئے تے پہلا نقطہ آکھیا۔ قوم دی اکھو وچ اکھو پا کے فرمایا اوہ میری قوم
قال انی عبداللہ۔ اینہاں معنیٰ بنڑا میں اللہ دا بندہ بن کے آیا۔ ہتو ہتو کے عیسیٰ دی بارگاہ
اچ آکھیا۔ اللہ دے پیارے پیغمبر۔ ایہہ الزام تہاڈی ماں تے۔ ستاں پہلا نقطہ آکھیا میں اللہ دا بندہ بن
کے آیا۔ فرمایا چودہ سو صدی دے اندر کجھ عیسائی پیدا ہون گے تے چہلاں مارن گے عیسیٰ اللہ
دا پتر اے۔ فرمایا میں اوہناں تے لعنت پا دیاں میں اللہ دا پتر بن کے نہیں آیا۔ میں اللہ دا
بندہ بن کے آیا۔ کیہہ گلے اوہدے کے نہیں۔ اکرم راہی نے سنیا کرو کدی کدی تے بڑا لطف لیا کرو۔
بے لاداں سر۔ جیو کدو نوں سبحان اللہ۔

عزیزان گرامی۔ پہلی گل کیتی میں اللہ دا بندہ بن کے آکھیاں آں۔ دوجی گل کیتی میں کتاب
لے کے آکھیاں۔ تے تیجی گل کیتی کہ میں اللہ دا نبی بن کے آکھیاں۔ ماں دی کوئی گل۔ نہیں جی ہندا
مسیں۔ امیں لکھدے جی بنڑا سی۔ کہ عیسیٰ پاک فرماندے میری ماں شریف اے۔ میری ماں پاک
دامن اے۔ میری ماں عزت والی اے۔ میری ماں عظمت والی اے۔ حیا کرو میری ماں تے
الزام نہ لگاؤ۔ ماں دی کوئی گل ای نہیں۔ الزام ماں تے آ رہیا اے تے میں اللہ دا بندہ بن
کے آکھیاں۔ کتاب لے کے آکھیاں آں تے نبی بن کے آیا آں۔ پر بندہ میری طرف ویکھے گا میرا نبی ہونا
گجی۔ پوری قوم کھڑی ہو گئی۔ بی بی مریم دے کول تے ہتو ہتو کے کہندے نیں بی بی سانوں کوئی غلطی
ہو گئی تو پاک ایں۔ اسیں جا رہے آں۔ ... کہڑا اسیں گا۔ کہڑا نہ کہے گا
میں اوہناں یہودیاں تے سوال کیتا۔ اوہناں عیسائیاں تے سوال کیتا کہ الزام تے بی بی مریم
تے لگا۔ تے جناب عیسیٰ نے ماں دی تے کوئی گل ای نہیں کیتی۔ نہیں صفائی کیہڑی منگدے او
اوہناں آکھیا مولوی اسیں علت کی قرید آں۔ مگر اللہ دے بے عزت نہیں۔ سانوں پتہ اے۔ کہ جس
ماں دا پتر نبی ہووے اوہدے کردار تے شک نہیں کیتا جا سکدا۔ (سبحان اللہ)
جس ماں دا پتر ای اللہ دا نبی اے۔ اوس ماں دے کردار اتے شک نہیں کیتا جا سکدا جد
اوہنے اپنا پتر آکھیا اے کہ میں اللہ دا نبی آں۔ سانوں یقین ہو گیا۔ جیہڑا پتر اللہ دا نبی اے

تے ایہدی جان دی تے صاحب ایمان ہی ہو سکدا گی ناں۔ عزت نے ملنت والی ہو سکی گی۔

لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ میں کلمہ شریف پڑھدا ہاں۔ میں جھوٹ بولاں گا کہ ایہہ رب اے جیڑا شرک نہ 09.00

نال کرا دیں گا۔ میں اپنی قبر کالی کراں گا۔ میرا کسے دیوبندی نال کسے وہابی نال کسے شیعہ نال 09.30

میرا میری جماعت دا میرے استاداں دا میرے بزرگاں دا کوئی جھگڑا نہیں۔ اوہناں دے ساڈا 10.00

حلوے دا کوئی جھگڑا نہیں۔ اوہناں دا تے ساڈا محمد دے جلوے دا جھگڑا اے لوکو۔ 10.30

حلوے دا مسئلہ نہیں اوہ آپے بنا لیندے نیں۔ کہ حضور دی ذات کاملہ ای نہیں سن پڑھیا سے 11.00

نوں آپنا اپنی مرضی جیہڑا ہیں شاہ دی کیواہنیں۔ اگے وی جلوے دی گل اے۔ 11.30

ایہہ جلوے دی گل اے۔ حلوہ تاں جیہڑا ایہ سانوں دیندا اے اوہدے بدلے وچ بہت ای ہیں۔ 12.00

ساڈا کوئی جمے حلوہ۔ ساڈا کوئی مر جائے حلوہ۔ میلاد دے حلوہ گیارہویں تے حلوہ۔ بارہویں 12.30

تے حلوہ۔ ختم تے حلوہ۔ بتر اسے تے ختم ساتے تے حلوہ۔ سوا پیتے تے حلوہ۔ ساڈا تے 01.00

اینا حلوہ ای اللہ بہتا بنایا۔ ساڈا حلوے دا کوئی جھگڑا نہیں۔ محمد دے جلوے دا جھگڑا اے۔ 01.30

غدار نوں رساں کل جانی نہیں منیا۔ غدار نوں اج دی نہیں منیا۔ اوہدے دشمناں دے ڈا 02.00

عشقِ وی اے۔ ابو جہل کل دی لعنتی سی۔ ابو جہل اج دا لعنتی اے۔ بلال کل وی اچھا سی۔ بلال 02.30

اج وی اچھا اے۔ بلال قیامت تک اچھا رہے گا (بسین نون ٹو) 03.00

توجہ فرما رہے ہو۔ میں جیہڑے مولوی دا معشوق ہو سیا جس دی جان کمال اس نہیں سن پڑھیا۔ اینی 03.30

جان نوں بیان نہیں دس ملیں طلاقیاں آ جان آپ اسے سمجھ ان اینہاں دی گل اج وکھری اے۔ 04.00

میری بے ادبی دی گل وکھری اے۔ تے جس بے ادب نوں جسم وچوں اللہ نے امام لا دتا پیدا کیتا 04.30

ہو گئے۔ آپ اوہ مشرک لوک سن۔ میں آکھیا آپ پڑھنا آں قرآن دی دلیل دینا آں۔ 05.00

ہور اگے چلدے آں۔ میں اپنی جان نوں ویکھیا۔ پانی لے کے سٹ تے قولا پاکے بار بار 05.30

صاف کیتا۔ میں آکھیا ایہہ قبر اے۔ پنڈی اندر دا نور پانا اے۔ دوجا اندر دا نور اے۔ برتن پاک 06.00

ہونا چاہیدا اے۔ مثال اینہاں دی دیندا اے۔ سارے بندیاں آکھو کہ ایک آکھدا اے صفائی کردیاں 06.30

نہیں صاف۔ ہے ٹھیک اے۔ میں کوئی غلطی نہیں کر رہیا۔ گل سمجھو ذرا دھیان نال۔ مثال 07.00

دتی اے تے قرآن دی آیت وی پیش کر رہیاں آں۔ برتن صاف کر دئیے ہاں۔ تاکہ اللہ دا نور 07.30

08.00

٩٧

28 September 2004

12 Shaban
12 Asuj

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30										

SEPTEMBER 2004

TUESDAY

پا نا ہیں ۔ مرنا ہیں جس وجہ جانا ناہیں ۔ میدا تقریراں دی ہونداں رہن گیاں ۔ میلاد شریف دی
وجہ سے رہن گے محفل نعتاں دی ملدیاں رہن گیاں ۔ حمد کہانا ہیں دی ہوندا رہے گا ناہیں ہونا چاہی گا ۔
اوسے شہر تے میری ماں نوں اپنی محفل ہے کہ جتھے اللہ دا نور دو معدہ پایا ہووے تے برتن نوں پاک کردی آں
تے مولوی توں ماں جاودی اللہ نوں سیانا نہیں سمجھدا ۔ اوسے ایانا ں جے شہری ماں ایڈی محفل کدی آ
جتھے دو معدہ پاندے تے برتن نوں صاف کرے ۔ تے جتھے رب نے محمد دا نور دا دو معدہ پایا ہوئے گا پتہ نہیں کی کی
آمنہ دا برتن نوں کتنا کرکے شرک توں پاک کیتا ہووے گا ۔

سب مجھ کو یہ کہتے ہیں رکھ نیچی نظر اپنی ۔
کوئی ان سے نہیں کہتا کہ نکلو نہ یوں عیاں ہو کر ۔

میں نوں میرے کوئی پوچھو کہ مولوی جی بہتو آپکا جذبات لقلعو ہما ۔ یہ تو محفل دلیل حق قرآن سے
ثابت کرو کہ بی بی پاک سے تے والدین مومن تھے ۔ میں آکھنا آں ۔ (بسم اللہ) ضد دا علاج کوئی ناہیں
وکھانا میرا کم اے ۔ قرآن آکھنا اے ۔

لقد من اللہ علی المومنین ۔ دا ولا گا ۔

رب آکھنا اے میرا مومنان تے احسان اے ۔ اوہناں دا وچ میں اپنا نبی بھیجیا ۔ میں آکھنا ہاں کہ
نوں صحیح منن وچ تے بھالوں نہ منن ۔ اوس ماں تے پیو نوں مومن منناہوے گا ۔ جنہاں دے وچ
نبی آیا اے ۔ جہڑا بندہ حضور دے والدین دے متعلق عقیدہ غلط رکھدا اے ۔ جیہڑا جوڑا محراب ہووے
تے چھ فٹ دی داڑھی ہووے ۔ انج سمجھو لے سیوہ دا کجھ چلی پھر جا اے ۔ کوئی داڑھی قابل قبول
نہیں ۔ داڑھی اوہدی قابل قبول اے جہدی ڈھکو وچ مدینہ والے دے محبت ہووے گی ۔ نبی نال
جیہڑا پیار نہیں توں کہیدیاں ٹکڑاں ہیاں مارنا ایں ۔ اک حدیث پیش کراں ۔ حضور دا وضو پاکے
دا دکھ قرآن دا حافظ بن جا تے قیامت آلے دن سر تے سونے دا تاج ۔ (سبحان اللہ)
تیاڈے منہ تے بندی اے سبحان اللہ ۔ حافظ وی جنت وچ قرآن پڑھدا جا تے
جیہڑا دس جا گی ۔ آکھنا اے دا گلے نہیں جانا ۔ میرا ناں کے کھرے نہیں دا ذکر کرشا نبی
نا ٹکیاں نوں دل لے جا ۔ اک کھوا دینا وی تانگ کھڑے نہیں ۔ اونہاں نوں دکے جا ۔ اونہاں تھو
کھڑے نہیں آلی ست پیڑیاں لے جا ۔ ناٹکیاں دیاں ۔ ست بندے دا دکیاں دیاں نہیں

میں آکھیا مولوی فنا چاہیدا اے۔ آکھدے سائیں حدیث دے وچ ٹکڑا اے۔
صدقے جاواں۔ لوک سمجھدے نیں محمد اکرم رضوی شہید ہوگیا۔ تے قبر لگ گئیاں۔ اوہدے پتر دی اپنی لائی اے 09.00
ایسی قیامت تک ایہہ سر پھُٹ ای نہیں دیاں گا۔ الحمدللہ۔ اللہ دے فضل نال۔ میں آکھیا پتر دی گل 09.30
تے ٹک ہوگیا۔ ایہو جے نشان ایہن نال۔ جی قیامت آئے دن سر تے سونے دا تاج ہووے 10.00
گا۔ ملازم حسین ڈوگر آکھدا اے صبر نال نہیں جاندی قبر اک 12 اماماں نال جانا اے۔ 10.30
گل سچی ہووے من جا۔ توبہ کر بھیڑے عقیدے توں۔ گل سچی نہ ہووے تے پتر دی مرضی۔ ہن 11.00
آکھناں میرا پتر تے تیرا پتر قرآن دا حافظ اے۔ نانکے تے دادکیاں دی پیڑیاں نوں بخشوا 11.30
اوہدے تے ماشاءاللہ ہو کے آکھنا ایں۔ نانکے بخشے جان گے تے دادکے بخشے 12.00
جان گے۔ تے جس بی بی آمنہ دا پتر اپنا اعلیٰ اے کہ جنہے سینے تے اوہدا قرآن 12.30
نازل ہویا اے۔ جہڑا ساریاں عالماں دا ناں قرآن اے۔ قرآن آکھے دن اوہ اپنے 01.00
پیو تے ماں دی شفاعت وی نہیں کر سکے گا۔ معلوم ہویا مولوی 01.30
جھوٹا اے۔ عرش دا اللہ خدا دسیا۔ حضرت حلیمہ سعدیہ وی سچی۔ اوہدا والد جناب عبداللہ 02.00
سچے سی۔ تے میرے آقا دی مائی سوہنی آمنہ وی سچی تے محمد دا کی حلیمہ وی سچی۔ 02.30
علم پہلے وجود بعد وچ۔ کہ دنیاں دا بولیا عیسیٰ۔ جو دنیا دا اگر کوئی 03.00
منکر کرے میں قرآن وچوں ہن وکھا دیاں گا۔ گل ٹھیک ہوندی اے۔ میرے بزرگ تشریف 03.30
فرما نیں۔ اگر ایہہ نہ ہوندے پتہ نہیں میں سانیاں دے کی کر جاندا۔ تشریف فرما سی میں 04.00
سو چیا نہیں۔ دو دوسرا بزرگ تشریف فرما نیں۔ گل فیصلہ کر۔ علم پہلے وجود بعد وچ۔ 04.30
سارے حضرات حل کے اجازت دیو اک دوجی دلیل دیاں۔ اوہ دلیل دیاں توں اک 05.00
جملہ کیہا سرکار دی عظمت تے عزت دا عیسیٰ 3 دن توں بعد بولیا۔ میں نبی آں۔ 05.30
تے میرا سرکار 3 منٹاں توں بعد بولیا میں نبی آں۔ (سبحان اللہ) 06.00
عیسیٰ 3 دناں توں بولیا میں نبی آں میرا سرکار 3 منٹاں توں بعد بولیا میں نبی آں میں کدا 06.30
سمجھاں کیوں بولے۔ زمانہ کلمہ میرا پڑھن گے۔ تے کلمہ میرے ناں تے لین گے 07.00
چندہ میرے ناں تے لین گے۔ تبلیغ میرے ناں تے کرن گے۔ پھر آکھن گے چالیس سالاں تک 07.30
08.00

٩٩

26 September 2004

10 Shaban
10 Asuj

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30										

SEPTEMBER 2004

SUNDAY

نبی نوں پتہ ای نہیں سی کہ میں اللہ دا نبی ہاں کہ نہیں۔ فرمایا۔ جو منگاں توں بعد

09.00

یا رب حبیب لی امتی کر سکا دسناں آں۔ کہ اگر عیسیٰ جو دناں توں نبی اے۔ فرمایا میں

09.30

جو منگاں توں بعد نبی آں۔ تاں ہیوں تاں یا رب حبیب لی امتی دا املاق پیا کرناں ہاں۔

10.00

جے میرے نبی نوں پتہ ای نہیں سی کہ میں اللہ دا نبی ہاں تے پھر یا رب حبیب لی امتی کیوں آکھیا۔

10.30

ایہہ وی سچا اے ایہتوں آکھیا جو نہیں۔ آکھیا جو سانوں اے۔ چلو ایہہ پھر سہی۔

11.00

حد بی دلیل دینا۔ علم پہلے وجود بعد وچ۔ تہاڈے کولوں کوئی پچھے تے شہنشاہ لوکاں نے ایہہ

11.30

عیسیٰ دی گل۔ (پولو دکی) کوئی یاد وی کر لیا کرو گل۔ ساڈے بندے اک وہابی ساڈے

12.00

بریلویاں دے بندے نوں کہندے او۔ منڈا جیہا مہر کول پڑھے۔ آکھے بڑے ڈنگر دا عاشق بنے پھردے او

12.30

اپنے پیسے دیندے او اینہاں قبراں دیندے او۔ کی اے اوہدے وچ۔ بڑے عاشق بنے پھردے او

01.00

بڑے پچھے لگے پھردے او۔ اگے گل دا جواب دے۔ اوس آکھیا جی دیکھو۔ جینہہ دا اگلا بولے کنے نیں۔ میں

01.30

ساڈا بندہ بریلوی ساڈے بندے ہو رہندے سن گل یاد نہیں ہووندی۔ مسکرا کے آکھیا مولوی جی۔

02.00

جیہڑے راہ نہیں جانا۔ اوہدا راہ کی پچھنا۔ گل تے سچی اے بنی سانوں جینہے دے بوہیاں دا کی

02.30

پتہ۔ جنت دے گدیٹ جو کچھ کھلے سوکھے دا ناں دسدے نئیں۔ (سبحان اللہ)

03.00

اک دلیل دیناں آں دھیان کریں اوہدا اپنے دل تے ہر بالکل ہو جائے گی گل۔ نبی دا علم

03.30

پہلے وجود بعد وچ دوجی دلیل۔ نجومی بلد لے زلفوں تے آ گئے۔ بیٹر کھوے۔

04.00

میری اگوستو کوئی خطرہ تے نہیں۔ خطرہ تے ہووے گا تیرے نال لگ لئے گا پھر۔ تو دنیا وچ پلیتا

04.30

مخروق ہو جاشیں گا۔ تے نبی چھپا جائیگا۔ میرے موضوع دے مطابق دلیل ہو رہی اے پر بندے دا

05.00

حق بندا اے کہ بولنا۔ اچھا ایہہ جیہڑا نجومیاں نے دسیا۔ کہ اک بچہ پیدا ہوئے گا تے اللہ دا

05.30

نبی ہوئے گا۔ اینہاں نجومیاں کول بشدماں نی علم سی۔ بولو۔ ستشعماں نی علم

06.00

معلوم ہویا۔ جیہڑا اوی حساب کر کے دسے گا۔ کل کی ہوئے گا پرسوں کی ہوئے گا۔ تیری عمر جا کے

06.30

نے تعویذ دے دہیے تے چولہے ملاحظے۔ سب بشدماں نی علم اے۔ کہ اے بولو۔ کلام حق اے سا

07.00

جادو وی ہو جاندا اے حق اے۔ کدن آ لد کا فر اے۔ ہر میں نہیں منداا ایسے چکے زادیاں

07.30

نوں۔ جیہڑا گھراں وچ چولہیاں تے لڑائیاں پوا دے۔ تیری عمر جائی تے تعویذ دے دیے رکھے دینی۔

08.00

کہندا اے بس کر دے۔ کہندا اے چلو باہروں شربت لے آوہ۔ باہروں شربت پی کے گیا۔
تے پیر نے چولے دے تھلے آپ ہی پا دتے۔ واہ او پیر ووں۔ سبحان اللہ زبان جانوراں تھاں دی
کولوں۔ اینج دسے پیراں بولدا اساں ویندے ہیں۔ فراڈیاں نوں منڈے۔ دھوکے بازاں نوں من کے
اسی مولی دا ناں لے کے بہ نوں بعد کلن آئے پیراں نوں ویندے ہیں۔ دا ہگر شان خان آئے نوں تے
نماز پیں دل دی نیت اے۔ اینج دے فراڈیاں نوں من دے ہیں۔
ساڈے علاقے اک آیا۔ حافظ و پیں آکھیا ہاں سواہ نیکی کر دتی۔ اوہ جیڑا چلے گئے
ناں مولوی تے پیر پیں آپیاں اکو جئے ہوندے آن۔ ساں دی دکان دار اساں دی دکان دار اسی کول
منظور کیہوں کر دا اے۔ اینہا اے ڈوگرا۔ وجہ سکر پنی دا کھیڈا پا دینا آں۔
آکے جا شاہ دا جاں باپے دا انور ویکھو۔ کنیاں عرصہ ہو گیا سولیاں بنیاں پیں آکھیا باراں
سال۔ چہرہ دکھیں باپے دا انور۔ میں آکھیا بابا نماز پڑھدا اے۔ آ اینہا مولویاں دکا پنج
ویلے باپے دی پروہلے۔ نور ویکھو۔ میں آکھیا بابا کھاندا کی اے۔ آکہ صبح نوں تولا دیسی دا
پیندا اے۔ دو پہرے کوئی عام دا سیب وغیرہ پیندا اے۔ شام نوں دو دھائی کلو مرغا
کھاندا اے۔ رات نوں سوغان کولا دو سیر پیندا اے۔ میں آکھیا اینی خوراک کھنڈے نوں دلوں
اتھاں دناں نوں بعد۔ اوہدے تے نور آجاندا اے۔ میں ہنس پیا من دا، اینوں دی کوئی
ہوندے۔ پیر کون اے دیکھ میرے قبلہ استاد صاحب نوں۔ اوہ قبلہ سیال لیپی ال بعد کامل جنیے دنیا
تے گزرے۔ سرکار علامہ مرالیاس قادری صاحب۔ جنیے بزرگان دین۔ جنیے علی نے حق نہیں جنیے
مشائخ حق نہیں۔ جنیے پیر۔ علامہ احمد سعید کاظمی صاحب۔ ایہہ دلی کامل نہیں۔ ہر پیر تی
توں بعد کہندے نیں جے بیڑا غرق پڑھیں گا تے اسیں بچپا پیراں۔ تے توں ساڈا مرید ایں جے
توں نماز نوں چھڈ جا فرض کر دتا۔ اساں پڑھ تے پیر کوئی ہیں۔ تے توں ساڈا مرید کوئی ہیں۔
پیرا ایہہ سچے۔ میں ہنس مندا اینج دسا باپے نوں توں جڈا واڈا لے آویں۔ پچھاں آگر
سر میرا پاؤ ساز نا بنیاں دے تاسے بنے شاہے کوئی ایہدہ کر کے آکھے کرماں آلیے۔ تے شیشوں ویکھیا
ناں حشر تے میدان محشر۔ تینوں چھڈاواں گا کیوں۔ تے بخشواواں گے کیوں۔ ایہہ لارا لائی رکھے
سو پورا کر دے تے ثواب اے۔ ایہہ کیہڑا پیر اے زنا بنا دا دسانے سر میرا پا دتا۔

FRIDAY

سے دیٹ جدوں آ جاوے تے پھر اوس آرام کرناں اے ذرا میں۔ توں باجی یا بیٹوم دی
قسمے پڑھدے۔ لے۔ ایہہ اینہاں دو بندیاں توں ہی لے۔ اوہ جی آمین پھر دیو۔ خدا دی قسم
جیکر ایہناں دو فی صد سنیاں دا پیرا اونداں نہیں براقیتی ہوندا نہیں۔ علی علی آکھیا جاندا
جس بہ نوں بھونکی جاندا۔ اینہاں آکھناں سبا بے ہور ہی آئے ہین۔ یاد رکھو۔ اگر شیرا وہ پیرا اہل سنت
نہیں۔ اوہدے نال شیری کوئی بحث نہیں۔ ٹٹ گئی شیری بحث۔ ایہہ نہ بیہہ شیرے وہو دی بحث سی تے
توں اینوں ای ہر سال چھو سیر دانے دسے۔ نہ کوئی ضرورت نہیں اینوں دانے دین دی۔ اگر جی ایہہ
توں بھونک دا اے۔ گستاخ اے۔ تے اہل بیت دا کوئی بحث نہیں۔ ختم ہو گئی بحث
میاں بیوی ہون۔ دو بندے اہل سنت ہون۔ اک مدرسے شیعہ وچہ چلے جان۔ نکاح ٹٹ جاندا اے
توں پیری دی گل پیا کرناں ایں۔ توجہ ہے۔ ایہہ کجھ میاں گل کیتی۔ بنی آئے گا شریعت
نال شرلے گا۔ توں مزق ہو جاندیں گا۔ بنی جا جاندا۔ علم سی شبلی نی۔ لیکن گل سمجھ سی
کے نہیں۔ مولوی بن گیا جی۔ میں آکھیا کیوں جی۔ آہندا کیسے زمانے جی ایہہ تے قرآن بیچ ہے پر۔
میں آکھیا سمجھ۔ اوکی شک اے کوئی نہیں۔ میں آکھیا پیرا اپنے لقب دی گل اے۔ آکھے گی
میں آکھیا۔ شبلیوں اوہناں شبلی نعمانی علم غنا دیا۔ اوہ تے سچی اسا۔ تے جنہے سنے
تے ایہہ پورے 30 سپارے نازل کیتے۔ تے میں کیہوں ورتی تے کسو تے مرشد دیاں گلاں دسدا اے
اوریتے آہندا ایں دیوار دے پچھے دا علم نہیں۔ تھلوں سدھیاں دا علم غنا مبارک۔ مینوں مدینے
دا مصطفیٰ دا علم ہوکے اپنے مصطفیٰ دا علم غیب غنا مبارک تے قربان (سبحان اللہ)
توجہ ہے نبی۔ ستر ہزار بچہ قتل کرایا فرعون نے میں کہانی نہیں سنانی ساری میں
موسیٰ دے علم پیدے وجود لیدو جے۔ میری دلیل میں پیش کیتا کرنا۔ گل نوں طوالت ناں
دیوے اسا تا کہ گل نوں ہر بندہ سمجھے۔ ستر ہزار بچہ۔ فرعون نے قتل کرایا۔ ویکھے گا ہر بندہ
میری طرف کناں بولو۔ ستر ہزار۔ سیوں کرایا کہ جناب موسیٰ دنیا تے
معلوم ہویا جدوں موسیٰ دی میلاد ہوئی۔ جب میرا موسیٰ دنیا تے آیا۔ ستر ہزار بچہ قتل
ہویا تے پھر موسیٰ دنیا تے آیا۔ میں توجہ چاہناں آں ہو اینے باریک اسا علمی اسا تے
توجہ کر دیو گے تے لطف بڑا آئے گا۔ توجہ نہیں کرو گے تے میں سمجھے گا۔ میری خطابت سو جو کیسراے

تے تیری سماں لشدے وچ کوئی فکر ناہیں۔ مہر تے اوہی حرف آئے گا۔ پتر سٹ تے ہس آنا۔
توں تے ماشااللہ ذوق آلا ایں رہو ہیں گا ناں۔ ستر ہزار بچہ قتل ہویا جیب موسیٰ پاک
دنیا تے آئے۔ پھر جدوں میرا رسول دنیا تے آیا۔ تے خالق نے فرمایا جبرائیل۔ 12 رات میں
پورا ملک وچ نہیں بلکہ پورا جہان وچ کسے بندے نوں کوئی پتہ نہیں دینی۔ منڈا دنیا وچ کیوں فرمایا
بے کرو ای دتی۔ تے قتل ہو جائے گا۔ اوہدا گھر صف ماتم بچھے گا۔ فرمایا موسیٰ پاک آئے سے تے ستر
ہزار بچہ قتل ہوئے۔ ستر ہزار گھر وچ صف ماتم بچھے۔ میں برداشت نہیں کردا۔ میرا نبی آئے
تے کسے گھر صف ماتم بچھے۔ نبی دنیا تے آیا اے۔ جے منڈے ونڈاں گا۔ خطیب اسلام صاحبزادہ
سید افتخار الحسن نیل آباد۔ دا اک مضمون جملہ یاد آیا۔ ناں ناں لیا تاکہ اوہناں دی قبر وچ
روح خوش ہو گئی۔ آپ فرمایا کردے سی۔ میرا نبی دنیا تے آیا۔ رب نے منڈے ونڈے ویاہ ہو
شروع ہوندا اوہی ونڈ لیا کرو۔ ستر ہزار بچہ قتل کرایا۔ کہ موسیٰ دنیا تے نہ آئے

اللہ دے پیارے پیغمبر۔ گل ذہن وچ رکھنا۔ نبی دا علم پہلے وجود بلاوجہ۔ دوری دلیل دکھاتا۔
میری محنت دکھنا کس مقام تے گل لے کے جاواں گا۔ دھیان کرنا۔ ستر ہزار بچہ قتل ہو گیا۔
کہ اللہ دا پیارا پیغمبر جناب موسیٰ پاک دنیا تے نہ آوے اللہ دا کرنا ایسا ہویا۔ نبی دنیا تے آ گیا۔
اسی دنیا تے آنے آں۔ نبی دنیا اتے تشریف لے کے آیا۔ ستر ہزار بچہ قتل ہو گیا۔ رب آہندا اے
میں بڑیاں قدرتاں والا واں۔ بڑیاں عزتاں تے عظمتاں والا واں۔ اگر کوئی بندہ کسے دی
دشمنی دے اندر ستر ہزار بچہ قتل کرائے۔ ستر ہزار بندہ قتل کرائے۔ کہ میں دشمن نوں بچے
جانواں۔ رب آہندا اے اگر میں بچانا چاہواں۔ کون اے میرا مقابلہ کرن والا۔
والدہ نے فرعون دے ڈر توں صندوق نوں دریا نیل دے وچ سٹ دتا۔ جناب
موسیٰ دی اک بھین اے۔ ست ح لال دی عمر اے۔ ناں اوہدا اے بی بی مریم۔
ماں واپس آ گئی صندوق سٹ کے۔ اللہ جانے بھین تے بھرا دا کنی محبت تے پیار
بنایا اے میں بیان نہیں کر سکدا۔ پر بھین واپس نہ آئی۔ ماں واپس آ گئی۔ بھین
اس دریا دے نال نال چل پئی۔ جدھر نوں صندوق جا رہیا اے بھین دیاں نظراں نال نال

چار پہیاں نیں ۔ پچھلی رات دا ٹائم اے ستے بہن دعاواں دی منگدی جاندی اے
09.00
پیراں فقیراں دا جاگن دا ٹائم اے بابا بلھے شاہ سرکار فرماندے نیں ۔
09.30
سن دی ۔ رات دا جاگنا بہت اوکھا تے کوئی جاگدا دکھائی دیا رلیاں ۔
10.00
تے یا جاگدا چور سدا اے ۔ تے یا جاگدا پہرے دار راتیں ۔
10.30
تے یا جاگدا عشق دی مرض والا تے یا جاگدا یار دا یار راتیں ۔
11.00
جاگدا جاگدا بلھے شاہ ہر کوئی سو گیا پر رہیا جاگدا پروردگار راتیں ۔
11.30
آؤ مسلمان بھائیو ! خدا دی قسم بہن واپس نہیں آندی ۔ جیویں جیویں ٹبرا دا صندوق
12.00
جاندا اے ۔ بہن دیاں نگاہاں پچھے ویکھدے جاندیاں نیں ۔ گل ذہن وچ رکھنا بنی دا علم پہلے
12.30
وچوں ٹھیک ہے ۔ صندوق جاندا اے پیا ۔ تے فرعون دا دربار دسے نیں دریا دے کنے
01.00
گزردا اے ۔ اور دمشق جتے فرعون دا دربار اے ۔ ایہدے وچوں اک نہر نکلدی اے دریا
01.30
وچوں ۔ فرعون دے تالاب نوں پانی آندا اے ۔ کہرا او نہر اوسے دریا وچ شامل ہو جاندی
02.00
اے ۔ یعنی ایہہ دریا جاریا اے ۔ ایتھوں نہر نکلی ۔ ایہہ فرعون دا تالاب اے ۔ پانی دا
02.30
جیہڑا اے طرح دریا وچ داخل ہو گیا تے جدوں فوراں پاک دا صندوق ۔ اس دریا تے اس
03.00
نہر دے کنارے آیا ۔ خالق دی آواز آئی پیارے جبریل ۔ یا اللہ حکم ہووے کی حکم اے
03.30
فرمایا ۔ سورہ جہوڑ دے ۔ یا اللہ کیوں کریں ۔ فرمایا میرے یوسف دا صندوق فرعون دے دربار
04.00
دے قریب اگے پیا لنگدا اے ۔ اینج کرے یوسف دا صندوق پھڑ لے ۔ جدھر فرعون دا تالاب
04.30
اے اودھر نوں رُکھ موڑ دے ۔ جناب جبریل ہتھ بنھ کے آکھدے اے عرش والیا ربا ۔ تیریاں
05.00
قدرتاں سمجھ وچ نہیں آندیاں ۔ ایہہ شہزادے نوں قتل کر دیوے گا ۔ رب نے فرمایا پیارے
05.30
جبریل میری رمز تے قدرت نوں کوئی سمجھ نہیں سکدا ۔ اوہ میرے یوسف نوں قتل کرنا چاہندا
06.00
اے ۔ اگر اوہنوں نوکر بنا کے اپنے یوسف دے پالن دی ڈیوٹی نہ لگاواں تے مینوں عرش والا
06.30
ربّ کون آکھے گا ۔ بڑا سوہنا اے ۔ جیویں سن رہے او ۔ اللہ تعالیٰ خوش رکھے ۔ اللہ تعالیٰ ہم
07.00
پیر بیت نبی نوں محفوظ فرمائے ۔ اور صحیح اہل سنت عقیدہ رکھنے دی اللہ توفیق عطا فرمائے ۔
07.30
صندوق آ گیا ۔ کنڈے آ گیا ۔ فرعون دا سانہہ جہڑا تالاب بنیا اے اوتھے آ گیا ۔ صبح دا
08.00

دا نام سی فرعون اور فرعون دی بیوی جناب آسیہ پاک سی۔ ایتھے اک جملہ بیان میری
پسند دا جملہ اے۔ سن دا دیو گے تے لطف آ جائیگا۔ ایہہ جناب موسیٰ تے ایمان لے آئی
سی۔ تے اللہ فرمایا آسیہ انعام کی منگدی اے۔ پاک اندر میں منگاں گی تھوڑا منگاں گی آپ دے فرمایا
میں تیرے تے راضی ایڈا آں۔ تے تینوں تے انعام دینا واں پہلا انعام دینا آں۔ کہ جیدوں میرا
محبوب دنیا تے آئے گا۔ میری بیٹی دی میلاد ہوئے گی۔ تے دائی بنا دیاں گا۔ قیامت آئے دن
جنت وچ محمد دی بیوی بنا دیاں گا۔ کیا مقام اے خدا دی قسم اوسا

جدوں فرعون دی سیر کر رہیا اے۔ تے جناب آسیہ دی۔ صندوق دیکھیا۔ پریشان ہو گئی۔
صندوق کھولیا۔ فرمایا توں بادشاہ ایں۔ پاگل کیوں ایں۔ کھول کے دیکھ لے۔ کھولیا۔ جناب موسیٰ
علیہ السلام لیٹے ہین۔ دونوں انگوٹھے منہ اچ ہین۔ جدوں ہتھ کڈھدے نا ں۔ اکو وچوں شہد
اے اک وچوں دودھ اے۔ پریشان ہو گیا فرعون۔ فرعون نے تلوار کڈھی۔ آسیہ آکھیا
کی پیار کرنا ایں۔ قتل کراں گا اوہی بچہ اے۔ میری حکومت نوں خطرہ اے مقابلہ کرے
گا۔ جناب آسیہ پاک نے ہتھ پکڑیا دو ہتھ تے رکھیا۔ فرمایا عقل دا علاج کر یا کر ساڈے
اولاد کوئی نہیں۔ اللہ نے بچہ بھیج دتا۔ تے نالے جدوں ساڈے گھر پل کے جوان ہوئے گا تیرا
نال کیوں لگیا اے مقابلہ کرن۔ اوہنے کہیا تیرا مشورہ کی اے۔ آکھی میرا مشورہ اے ایہنوں
پال لے۔ سیانے کہندے ہین اوہ۔ بندے نوں ساری دنیا مشورہ دیوے تکرار دیوے تے جدوں
عورت دیوے۔ ہے کسے دی جرأت آکھے میں نہیں منندا۔ ایہنا تے ایڈا بھیڑا مشورہ
ہوندا اے۔ جیڑی ماں نے وچ سال پالیا ہوندا اے۔ جدوں مشورہ دیندا دیوے بندہ
اوہدے خلاف ہو جاندا اے۔ ہن کوئی جوان آکھے میں ایڈا موٹا بندہ آواں۔ میں تے خلاف
نہیں ہوندا۔ نہیں نہیں دس دیناں آں۔ بڑی کی طاقت اے ایتھے وڈے وڈے پہلوان
من گئے بابا۔ ایہہ تے جادو ای ایسا اے۔

مشورہ دتا آ سیندی اے ایہنوں پال۔ بڑی ذرا عورت سی۔ پاروبھرا سے ذہن وچ
نہیں آ جاندے بعضاں عورت ہو دے پا بندہ ہو سے اوہ دتا ہوندا اے۔

تے جدوں جناب موسیٰ پاک نے نبوت دا اعلان کیتا تا سر جناب آسیہ ایمان آ

20 September 2004

4 Shaban
4 Asuj

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30										

SEPTEMBER 2004

MONDAY

لے آئی۔ تے ظالم اپنے آپ نوں رب کہلاندا سی۔ اک دن تنہائی وچ بیٹھا تے کہن
لگا گل سن۔ مینوں پہلے آکھدے رب من دے نیں۔ علاقے آلے رب من دے نیں۔ نال نال آلے
ملکاں آلے رب من دے نیں۔ تے توں جدوں مینوں بیوی ہو کے رب نہیں ناں مندی۔ میری عزت
دا خطرہ۔ آپاں دوویں علیحدہ بیٹھے آں۔ میں تیرے اگے ہتھ بنھدا آں مینوں رب من۔ مہربانی
کر تے مینوں رب من۔ کڑی ذرا عورت سی۔ مسکرا کے آہندی اے۔ توں ہتھ بنھے کر کے توں
رب نہیں ہو سکدا۔ اوہنے آکھیا کیوں۔ جیہڑا موسیٰ دا رب اے اوہدی نہ زنانی اے نہ تیری طرح زنانی
دے سامنے ترلے پاندا اے۔ عقلمند ہوئی کہ نا۔ کیسی عقل دی بات اے۔ آہندی اے
موسیٰ دے رب دی زنانی وی کوئی نہیں۔ ایہہ دو بندیاں اکی میں زنانیاں دی نشان کر دسا دکھیے۔
باز مذدن ۔ با جیہڑا سبب دے بدلاں دا مخالف ہو کے نہ ہو بیہری او۔ گھروں تے ہو گئی
لسترسے دشق تے ہو اوہنوں غصے وچ آیا۔ نماز تے کیوں نہیں آیا۔ بنی تیرے بیہودا بینیا آں ہو گیا
دیر۔ تدوں میرا انتظار کر میں تیرا انتظار رکھوں کراں۔ میں وی انسان آں۔ بس ہو گئی دیر
خدا دی قسم جیہڑے بندے دی اپنی اے ا۔ کسے دی بے عزتی نہیں کردا۔ میں علی نے
کرلیم توں کہیاں گا۔ ناراضی نہ ہو یا کر دسو گئی پاگل آدمی اہو ہیں کردیو ہے۔ کیونکہ اوہدی اپنی
بے عزتی ہوندی اے۔ ایہہ ہو نہیں سکدا اپنی عزت ہو وے۔ بیتی دا صحیح علم ہو وسا۔
جیتے نماز پچھے پڑھی ہووے اوہ بے عزتی نہیں کر سکدا۔ مینوں ہر گھر سا ہر گھر سا بندے ملدے نیں
اج وی اک جگہ تے پروگرام سی۔ اک مینوں کہندا ڈاکٹر صاحب امام جانشین دا اے میں
آکھیا صحیح جیہا ہووے۔ قاری ہووے اچھا۔ عالم ہووے اچھا۔ تقوے والی ہووے گئے۔ میں
آکھیا ٹھیک۔ تیرے پراں ٹھیک سمجھ۔ میں آکھیا سارے دا اپلے۔ میں آکھیا مینوں ان کی وہی گا۔ آکھیا
مل دین کو دیکھیندے ہووے۔ دین نوں ویکھدے او۔ میں آکھیا پھیر اچھ کرو۔ ابڑ دا
امام لے آؤ۔ بیٹھک بھرائی تے بازرش کرائی۔ بندہ جدوں امام لے کے جاوے تکے گا اوہ
کچھ کھانے لگا وہ بچارہ۔ سالے کشتی کاریاں دی ہوندی بنی۔ بیوی وی ہوندی اے بچے وی ہوندے
نیں بولو جو بیہر لو۔ خودشی عشق وی ہوندی اے۔ عرض سا ڈا اجرم اسا کر اساں مولوی بن
گئے۔ میں گیا ادھر آئی کرن واسطے۔ سا ڈی آباد آلی سا ہیڈا تے آہندے خانقاں دے ڈراں

مولوی کا
فی لت

اوہ ڈوگراں نے مینوں ملدا ہا۔ بنی اسا ڈا اک مولوی بنیا۔ چونکہ پورے ملک وچ دہائی
میرے چڑھن دی اسیر بنی۔ بنی ساڈی جٹ برادری سی۔ اوہ تے کوڑے ہا ہے دی سی۔ اونہاں آکھیا
بس ایہو سی میرے نال تے بڑا الڑدے سن۔ بنی لاماں دے قبیلے وچ مارا جاندا اسی فخر کردے سی
اے تو منگن آلا کم توں شروع کر لیا اے۔ پھر میں مینوں جس ویلے گل میرے کولوں دسیا تے ہسن نال
جاندا۔ میں اوتھے گیا تق برکرن واسطے۔ امام خنگا ہوگیا شاذہ کول سی۔ بانگاں دا بیٹھاں
پہوں اوہ بیٹھا۔ میں آکھیا کنی تنخواہ لیندا ایں۔ کہندا اے الحمدللہ بارہ ہزار۔ میں آکھیا
ڈو ہنڈے۔ آکھے دو قوماں رہندیاں ہین۔ ڈوگر، جٹ تے گجر۔ میں آکھیا یار بارہ ہزار روپے دی
تنخواہ لیندا ایں ساہنوں ثاں کوئی بندہ ہسی دیندا۔ میں آکھیا صحیح آکھدا ایں تے ایہنا اے
صحیح مینوں جھوٹ بولن دی کی ضرورت اے بارہ ہزار۔ میں آکھیا اچھا کافی شریف تے شریف جی۔
سبے پڑھانے پیندے ساہوں گے۔ اماں دت وی ختا پٹ دی۔ سلسلہ سارا ایتھے ہوندا ایں۔ اوہنے آکھیا
جی کجھ وی نہیں۔ مینوں ایتھاں تناں قوماں آکھیا۔ پی بے شک بانگ وی نہ دے۔ جماعت دی
نہ کرا۔ میں آکھیا بعد بارہ ہزار کیہدا دیندے ہین۔ کہندے ایہہ کہندے ہیں ساڈے منڈیاں نوں چوری
چارہ دی عادت تے کوئی قسم قسم چکن پوے تے چک دیں۔

ہن قسماں چکن واسطے صرف دو مکلے ایسے ہین۔ یا مولویاں نوں آکھو سیتی
چکو۔ یا حاجیاں نوں۔ تیوں اگے مدینہ آیاں ایہا قسم چک دے۔ حاجی جھوٹا ہو گیا
بلی میں تے ماسٹے والا مدینہ ہو آیا آں۔ بڑا اینکی بن کے۔ اوہ کہندا میں کیوں چکاں۔
کہندے توں بولیں نال میں سر ہلا دتیں۔ اے سر ہلا نال ساہی ایمان دا خانہ خراب ہو
جاندا اے۔ جھوٹی گواہی نہ دیں بیڑا غرق ہو جائیگا۔ جھوٹی دیسیں تا تے جیوں کسی دی جھاں
نال۔

اوہنے آکھیا اینی بحث نہ کر۔ میرے نال تو ملوث اے رب من جا۔ اوہنے آکھیا میری اک شرط اے
پوری کر دے میں رب من جاں گی۔ اوہنے آکھیا کی۔ آکھے مولوی دا رب آسمان تے ان لوں بارش پا دیا کا
توں ہمسایاں نوں بارش پیا تے من جاں گی۔ فرعون کہرے وچ داخل ہو گیا۔ افسراں
وچ دا میں ذمہ دار آں۔ کہہ باراں کاتب اوہ دو پڑھے میرے نشان لگے ہوئے ہین۔ میں ذمہ دار آں مکاں

18 September 2004
2 Shaban
2 Asuj

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30										

SEPTEMBER 2004

SATURDAY دا فناں دا ذمہ دار نہیں آں۔ گھڑیاں ۱۲ وجا رہیاں سن۔ ادھی رات دا وقت اے
09.00 پینڈا لنگھ گیا۔ ہتھ بنھ کے آہندا اے بارہ توں جاندا بن کے میں تواڈی آں۔ میں جانا برابر دی گل۔
09.30 نہ منّو والا سب میرا دا اے مقصود بابے آدم نوں خالق کائنات نے فرمایا۔ ایہہ دانے دے قریب
10.00 نہیں جانا بابا چلا گیا۔ شیطان نوں آکھیا سجدہ کر اوہنے نہیں کیتا۔ لیکن اک شیطان تے اک
10.30 جنت دا وارث۔ کی وجہ کی اے۔ رب آہندا اے اوہنے غلطی کر کے من لئی اے تے ایہہ
11.00 بے ایمان ملیا نہیں۔ معلوم ہویا۔ غلطی کر لینا کمال نہیں من لینا کمال اے۔ میں جانا اولاد
11.30 آدم تے جناب آدم دا طریقہ اے۔ آکڑ دا رہنا چنگا نہیں میں نہ مانو۔ خیر میں گل اگے چلی
12.00 جائے گی۔
12.30 فرعون پینڈا لنگھ گیا۔ آہندا رب العالمین میں تواڈی آں۔ بادشاہ جے آسماناں توں بارش نہ ہووے
01.00 تے مورت نہیں مندناں۔ اگلی گل کیتی ذرا دھیان نال سنو ہتھ جوڑ کے آہنا لگا اے بادشاہ جے میرے
01.30 کرتوت چنگے نہیں۔ میں تیری بارگاہ اندر جناب موسیٰ دی عادت دا واسطہ پیش کرنا آں۔
02.00 بارش پا۔ معلوم ہویا فرعون فرعون ہوندا سی۔ نہ دعا منگن دا منکر سی۔ تے نہ نبی دے
02.30 وسیلے دا منکر سی۔ بس ہتھ دی دیر سی بارش آ گئی۔ جدوں بارش آ گئی۔ وعدہ سی جناب
03.00 آسمان دا کہ بارش آ گئی تے میں من جاواں گی۔ آہندا من رب۔ پھر چوہدری دی عادت ہوندی اے
03.30 تھوڑا جیا کم کر آ ملے ناں۔ ہوا تے پھیر پیر دشمن بنیا ہوندا اے۔ میرا کی کم سی۔ جنے جا کے پیروں
04.00 نکال تے جا سکے میں۔ من رب۔ ایہہ کہندی گل سن۔ ایہہ ذرا بندہ ساہ پر کڑا جوڑ کے
04.30 توں میرا پیروی شوہر ایں۔ تیرے بڑے حق سن۔ ایہہ فوج دی کڑ دتے۔ ایہہ وزیر روی کر دتے
05.00 دے۔ ایہہ وزیر دا فلم چل پئی جی لی۔ اوہ کہ چلے گئے سارے چلے جاؤ چلے گئے۔ اکیلے لوکاں کی آکھیا
05.30 سی۔ بارش ہویا رب منیا گیا۔ آ گئی بارش اکھے تر گئی۔ من رب۔ مورت آہندی ہے بندہ
06.00 کوئی نہیں سن دا۔ میں تواڈیاں ساریاں نال دساں۔ توں لوڑائی اے۔ ایہہ تہانوں پتا اے
06.30 بندہ ساری دنیا دے سامنے جھوٹ بول سکدا اے۔ لیکن ہووی دے سامنے نہیں
07.00 ستی سی گل کیتی اے۔ ایمان نال کوشش وی کرو تے نہیں بولیا جاندا۔ بے بے دے سامنے
07.30 بندہ بول لیندا اے۔ ہیوی دے سامنے بول ہندا اے۔ اونہوں تے رشتاں ہندا اے نال۔
08.00

108

آہندا بارش تے مدنی دا رب پانی اے - آ کیا عقل دا ملازما کر جیہڑا رب ایڈا سخی اے -
شریر جیہے کمینے دے کہن تے بارش پا دیوے - میں ایڈے سخے نوں چھوڑ کے شریر جیہے جھوٹے
نوں کیویں من لواں - آ سیہ نے مشورہ دتا - کہ جناب موسیٰ نوں قتل نہ کرو - اینہوں پالدے
آں - نبی دا علم پیہلے وجود دے بعد وچ -
عزیزان گرامی فرعون نے اعلان کیتا دائیاں آن - جناب موسیٰ پاک نوں دودھ پلاون -
استاداں توں تعاون منگ کے خلاف دے اندر دستاں نال اک جملہ لگایا کہن خلیاں دے یا جیویاں
دی قبیلہ اجہیں طرح جاندے ہین - کیونکہ عوام وچارہ ان پڑھ اے - جیہڑا توں نے کہ شام تک
ست سو دائی آئی - کہ جناب موسیٰ علیہ السلام نوں دودھ پلاون جہڑی دائی آ بندی آپیا
اعد اس طرح کیہڑا چکدی اے - اجے دودھ نہیں کرڑ ہندی - موسیٰ پاک منہ وی دے جے پاسے پھیر
لیندے ہین - آکھاں دی دعوے پاسے پھیر لیندے ساہین - اگر میں ٹرکولوں مغربوں میں خلیب ہوتی
دی حیثیت نال جملہ لگیاں آں کہن - کہ موسیٰ مسکرا کے آہندے ہین - تیرا دودھ کیویں پی لواں
توں کافرہ عورت ایں - میں معصوم تے اللہ دا نبی بن کے آیا واں - (سبحان اللہ)
کسی نے دسیا اے جناب موسیٰ نوں کہ جناب ایہہ جانوراں تیریاں نہیں - جہے لوئی کے
کہ شام تک دائیاں آئیاں لیکن پیغمبر نے کسے دا دودھ نہ پیتا - بی بی مریم جناب موسیٰ پاک دی
بھین کھلوتی اے - آہندی اے فرعون اگر اجازت دیویں تے اک دائی میری نظر اچ اے اک
لے آواں آکھے آ - دوڑی اپنی ماں کول آ کے آہندی اے اماں جی مبارک ہووے کس گل دی
فرمایا جیہڑا فرعون میرے بھرا نوں قتل کرنا چاہندا سی - اوہی ای فرعون میرے بھرا نوں پالنا
چاہندا اے - ایہوای فرعون میرے بھرا نوں جوان کرنا چاہندا اے - توں چل میرا بھا کسے نے
کسے دا دودھ نہیں پیتا - ہوسکدا اے تیرا دودھ نہ پی لوے - ماں آہندی اے ایہہ کیوں
آہندی اے میرا دودھ نہ پی لوے - جے پیا یکدی اے - اوہنے ست سو دائی ٹھکرائی اس
واسطے تاں کہ سکی ماں آوے تے چھاتی نال دی لگ سکاں - تے دودھ وی پی سکاں - کسی
نے دسیا موسیٰ نوں - معلوم ہوندا نبی دا علم پیہلے وجود دے بعد وچ - ایہہ گل میں تہانوں کیوں اسناں
تہانوں دسنا آں - پوری تقریر شیخ صاحب دا جلسہ سنیندے او - تبرک اسلام ہو تراد اے

109

16 September 2004

30 Rajab
31 Bhadon

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
		1	2	3	4	**5**	6	7	8	9	10	11	**12**
13	14	15	16	17	18	**19**	20	21	22	23	24	25	**26**
27	28	29	30										

SEPTEMBER 2004

THURSDAY

New Moon

ستی بکھو جلدے اور - ۲ - 3 - مضمان دو مددگار کتاب انگلش یان میں - اللہ تعالیٰ
ہماری حاضری قبول فرمائے -

09.00

09.30

(signature)
19.9.04

10.00

10.30

بیان ختم ہوا - بروز اتوار ۳ شعبان ۱۴۲۵ھ

11.00

11.30

12.00

12.30

01.00

01.30

02.00

02.30

03.00

03.30

04.00

04.30

05.00

05.30

06.00

06.30

07.00

07.30

08.00

میلاد شریف پاک 85/

09.00

09.30

10.00 حریص علیکم بالمومنین رؤف رحیم ۔ (۱) درود شریف ۔ قبر دے اندر روشنی
10.30 پیدا کرن دی خاطر درود شریف ۔ حمد و ثنا ۔ دعا قبول ۔ اللہ اس
11.00 محفل دی برکت نال محشر دے اندر اللہ آقا دی زیارت نصیب فرمائے ۔ دوستاں دی زیارت
11.30 اللہ دے عاشقاں دی زیارت کرنا ۔ کیونکہ اللہ دا گھر خانہ کعبہ بڑی بلند چیز اے ۔ میں ویکھیا اے جدوں
12.00 سرکار معراج وچ آ گئے ۔ اپنے عاشق بلال نوں حکم فرمایا ذرا اے بلال ۔ اج کعبے دی چھت اتے
12.30 کھڑا ہو جا تاکہ لوکاں نوں پتہ لگے اللہ دا گھر وی پیچھے ہے ۔ عاشق دا مقام رب دے گھر توں وی
01.00 بلند اے ۔ (سبحان اللہ) بہت بڑا مقام اے ۔ اگر عاشق ہووے تے ۔
01.30 اک واری درود شریف ۔ حضرات گرامی تو پیدا آقا نہ اس مقام توں نکلاں شروع کرنا ۔ کہ
02.00 مسجد نبوی دے اندر نماز پڑھن توں بعد حضور اپنے گھر تشریف لے آئے ۔ مسجد نبوی اچ
02.30 سب نکاں نماز پڑھی ۔ اور اس توں بعد حضور اپنے گھر تشریف لے آئے ۔ آقا دی اور میری پیاری ای ۔
03.00 جناب سیدہ طیبہ طاہرہ بی بی عائشہ الصدیقہ ۔ جس دی عزت بہت کیونکہ ہر دال دی ماں ہے
03.30 رسول دی بیوی ۔ شرط اے دے بندہ حلالی ہووے تے پھر بندہ حلالی نہ ہووے تے ماں ماں ای
04.00 نہیں ہوندی ۔ حلالی ہووے تے سرکار دی بیوی دا قرآن نے فیصلہ کیتا اے ۔ کہ مومناں دی ماں اے
04.30 سرکار مسجد وچوں جدوں گھر تشریف لے کے آئے نال تے بی بی پاک سائیاں دا کپڑا لگی
05.00 ویکھیں ۔ اس طرح کتھے دا اک پگڑی مبارک ۔ سرکار فرمایا عائشہ کی اے ۔ عرض کیتی حضور
05.30 میں سوچ رہی آں باہر بارش بڑی اے تے جدوں تہاڈے کپڑے نہیں بھجے ۔
06.00 سارے بندے سبحان اللہ وچ شامل ہو جایا کرو ۔ باہر بڑی بارش اے ۔ لیکن میں
06.30 سرکار دیکھ رہی آں کہ جناب دے کپڑے تو بھجے ای نہیں ۔ آقا نے فرمایا عائشہ باہر تے بارش
07.00 نہیں ۔ عرض کیتی حضور آن ویکھو تاں میں دیکھ رہی آں ۔ اوہ دروازے باہی اے گلی دے وچ پانی
07.30 اوہ سانے بارش ۔ جتھے تک میری نگاہ جا رہی اے بارش ای بارش ۔ سرکار فرما رہے ہیں ۔ بارش
08.00

09.00

نہیں۔ بی بی فرما رہی اے بارش۔ گل نبیاں دی وی سچی اے جھوٹی عائشہ وی نہیں۔ گل نبی دی 09.30
وی سچی اے نبی دی اوہ زبان اے۔ جہڑی وحی۔ پیغمبر وحی توں سرکار کلام کر دے ای نہیں۔ اللہ دا 10.00
کوئی پیغمبر۔ اللہ دا کوئی نبی جھوٹ نہیں بول سکدا۔ جھوٹ بولے تے فاذلی بے ایمان ہو سکدا اے 10.30
پیغمبر نہیں ہو سکدا۔ 11.00

جدوں سرکار فرمایا باہر بارش کوئی نہیں۔ تے بی بی پاک ہتھ ہنجو کے طرف کر دی اے سرکار پھر 11.30
باہر بارش پئی ہوندی۔ میرے آقا نے فرمایا تیرے جسم اتے جہڑی چادر اے۔ اوہ کس دی اے آستا 12.00
عرض کیتی حضور شاڈی اے۔ فرمایا پیاری عائشہ باہر بارش کوئی نہیں۔ میری چادر جدوں تیرے 12.30
جسم اتے آ گئی اے۔ اوہ اللہ دی رحمت دی بارش جہڑی میرے اتے وسدی پئی سی۔ اج تیرے اتے 01.00
وسناں شروع ہو گئی اے۔ (سبحان اللہ) 01.30

سرکار نے فرمایا۔ کہ جہڑی اللہ دی رحمت میرے اتے ورھ رہی سی نال۔ جس وقت 02.00
میری چادر تیرے سر اتے آ گئی۔ اوہ اللہ دی رحمت تیرے اتے وسنا شروع ہو گئی۔ آقا دا 02.30
زبان حق ہے نہیں۔ معلوم ہویا اگر حضور دی چادر کسے اتے آ جائے۔ اوہدے اتے حضور دی رحمت 03.00
وسدی اے۔ جس اتے صرف چادر آ جائے۔ حضرت ابوبکر عمر اوہ دو ہستیاں نیں۔ کہ 03.30
جنہاں ہتھاں نال حضور دے ہتھ مل گئے نیں۔ (دھیان فرمانا) 04.00

حضور دیاں کل شادیاں یا نو نیں۔ یا گیارہ نیں۔ یا بارہ نیں۔ ستوناں نیں گزرید 04.30
سمجھاونی اے۔ میں ہمیشہ ایہہ کہندا رہندا ایہہ الفاظ۔ کہہ دو ہرا دتے۔ 3 روایتاں میں 05.00
میں حضرت پیش کر دتیاں نے۔ لیکن اتنا ضرور جاننا کہ جدوں حضور دنیا توں تشریف فرما ہوئے 05.30
ظاہری طور۔ حضور دی موت اس طرح دی نہیں جیویں تیری تے ساڈی موت اے۔ موت دا 06.00
منکر نہیں تے قرآن دی آیت دا منکر میں دا اے بندہ۔ اگر قرآن چوں اک لفظ نوں تے وی 06.30
تے دائرہ اسلام چوں خارج آں۔ مسلمان نہیں رہ سکدے۔ موت آئی سرکار نوں۔ کس 07.00
انداز نال آئی۔ کہ جس طرح رات دا ٹائم اے۔ جو پہرہ دیں رات دا حق چھپا پیا ہار دا اے 07.30
08.00

تے اوہدوں بدل دا ٹکڑا چل پیا چن دے اتے آ گیا۔ چن مذوب ہو گیا۔ بدل دا ٹکڑا
اگے چلیا گیا۔ چن فیر لگا پیا چمکاں مارن۔ (سبحان اللہ) میرا کوئی جذباتی نظریہ نہیں۔
دیوبندی اہل دیوبند کا رہ۔ وہابی اہل وہابی کا رہ۔ شیعہ اہل تشیع کا رہ۔ بریلوی اہل تے بریلوی کا رہ
کیونکہ نہیں منیندا۔ قبر وچ فرقہ کم نہیں آئے گا۔ ایمان کم آئے گا۔ مرنا ایں۔ رسول دی مخالفت
کر کے تے نہ مر۔ روح کڈن والے فرشتے نے۔ پہلے آسمان تے حاضر ہویا۔ یا رب تیرے محبوب دی روح
اے۔ کتھے رکھاں۔ خالق دی آواز نہیں آئی۔ پہلے آسمان نے ہی بولنا شروع کر دتا۔ کہ معراج دی
رات ساڈے تے سے ایہدی جتی سرکار دی نعلین شریف دے عقلے آ گئے ساں۔ کسے بلند مقام
تے رکھو۔ دوجے ساتویں تے۔ تیجے تے چوتھے تے پنجویں تے۔ چھیویں تے ستویں تے۔ لوح و قلم سب
تے گیا۔ سب نے جواب دتا۔ الہی العالمین تیرے محبوب دی روح اے۔ تے جگہ کوئی نہیں جیہڑی
رکھاں۔ خالق نے فرمایا۔ عرش توں اعلیٰ جیہڑی تے جگہ بنائی کوئی نہیں۔ جنتوں کوئی اسا
اوتھے ای داخل کر دیو۔ (سبحان اللہ)
جدوں سرکار دا ظاہری طور تے وصال ہویا اوہدوں سرکار دیاں شادیاں نوں سی۔
نو حرم زندہ سی۔ ہر بندہ بولے گا۔ کتنیاں حرم زندہ سی بولو۔ 9۔ میں
اپنیاں اوہناں عالماں دا ذکر شروع کر دیاں تے گل لمبی ہو جائے گی۔ میں ہور پاسے جانا چاہندا
آں۔ میں مولوی آں۔ تہاڈی جماعت دا اک ادنیٰ جیا کارکن ہاں۔ ایہہ تہاڈی
دعا ہے کہ تھوڑا جیا مقبول ہو گیا آں۔ میرے واسطے قرآن دا حکم اے۔ کہ اک ٹائم تے چار
نال نکاح کر۔ تے جے پنجویں کریں تے کافر۔ دیوبندی اہل تے چار نال نکاح کر
پنجویں کریں تے کافر۔ اہل حدیث اہل توں اک ٹائم چار نال نکاح کریں گے پنجویں
کریں تے کافر۔ اہل تشیع اہل تے چار نال نکاح کر پنجویں کریں تے کافر۔ لیا جے قرآن
میرے سر تے رکھ۔ تے پا میں رکھنا کسے مولوی دے سر اتے۔ کہ جب رسول گیا دنیا توں نو
زندہ سن۔ تیرے واسطے چار دا حکم اے۔ نبی دیاں نو زندہ سن۔ معلوم ہووے گا تیرے
واسطے قانون ہور اے۔ محمد واسطے رب دا قانون ہور اے۔ (سبحان اللہ)
میں اپنی گل پیش کرنا چاہندا آں بی بی عائشہ توں گل شروع کیتی آ۔ اینج رسالت دی کھلت

گرنی اسا دھیان کر ۔ حضور دی پہلی بیوی دا ناں ۔ پہلے حرم دا ناں ۔ اوہ پہلی
ساڈی ماں دا ناں ہے جناب خدیجۃ الکبریٰ رضی اللہ عنہا ۔ سوال پڑھو تے جواب دیو ۔ 09.00
کہ جب حضور آقا دی خدیجۃ الکبریٰ دی شادی ہوئی ۔ سائیاں دی عمر اسی پچیس 25 سال 09.30
تے بی بی دی عمر اسی چالی سال ۔ پیغام حضور آقا نے نہیں دتا خدیجہ نوں ۔ جناب خدیجہ 10.00
نے دتا ۔ دھیان کرو تے تیرا ای اے جھگڑا ابتداء دا اے ۔ باقی تے اوہدی سوچنی 10.30
تے اوہدا ای جا رہ اوہدی ماں سی تے اوہدا ماما ۔ اوہدا ناں تو ہیں پر نہیں ۔ تو پڑھ کے 11.00
ذرا دھیان کرو 11.30

عورت ہووے چالی سال دی ۔ بندہ ہووے 25 سال دا ۔ عورت ہووے زمیندار تے بندہ 12.00
اوہدے نال کرے شادی لوک آکھدے نہیں دھیان ۔ ایہدی اوہدی دولت تے نظر اے ۔ سمجھ آئی 12.30
اے ہوری گل دی ۔ بندہ شادی کرے چالی سال دی عورت نال تے ہووے زمیندار لوک آکھدے نا 01.00
اینہدی اوہدی نظر دولت تے ہے ۔ اگر بندہ ہووے 25 سال دا تے ہووے نوجوان تے عورت 01.30
ہووے چالی سال دی ۔ ہووے دولت مند ۔ تے عورت شادی کرے ۔ پیغام عورت دیوے 02.00
نکاح دا ۔ بندے آکھدے نہیں اس عورت دا اس بندے دی جوانی اتے نظر اے ۔ ہور 02.30
پتا نہیں کیہڑا بندہ سمجھے گا تے کیہڑا رہ جاوے گا ۔ 03.00

جناب سید طیب طاہر شاہ ~~[illegible]~~ نے فرمایا ہویا ہویا نہیں ۔ جے اگر سرکار میرے شادی 03.30
خدیجۃ الکبریٰ
دی دعوت دیندے تے تسی الزام حضور تے ای آنا سی ۔ کہ حضور نوجوان نہیں ۔ اوہ شادی 04.00
کر رہے نیں ۔ چالی سال دی عورت نال ۔ تو لیفر اوہدے بنی دی نگاہ اسا اوہدی دولت اتے 04.30
حضور بنی تے الزام آنا سی ۔ تو جناب خدیجہ نے فرمایا ۔ میں ایہہ ای برداشت نہیں کر دی 05.00
میرے بنی تے الزام آئے ۔ میں آپ شادی دی دعوت دیندی آں ۔ تاکہ الزام آئے میرے اتے 05.30
آئے ۔ اوہدے بعد نہ آئے کسے قسم دا الزام نہ آئے ۔ (نعرہ تکبیر) 06.00

سفر اجے ہور اے صفنی اوہ ایہہ گلاں جو میں پیش کر رہیا آں ۔ کسے دا تے حق بندا اے تاں نوں 06.30
سمجھانا چاہی دا اے ۔ جتنی وی سرکار دی اولاد ہوئی جناب خدیجہ الکبریٰ [illegible] وچوں ہوئی 07.00
صرف اک بیٹا حضرت ابراہیم ۔ تو لبف ۔ باقی جتنی اولاد اے ساری بی بی دے بطن توں 07.30
08.00

چار دھیاں نیں حضور دیاں۔ کنیاں چار - پنڈ دا نمبردار ہووے چوہدری ہووے
دھیاں ہون چار تے میں اس نمبردار نوں آکھاں اک پتری اے تے چار پتریاں نہیں۔
خوش ہووے گا۔ بولو۔ نہیں۔ پتریاں گلاں غلط کر رہا آں۔ تو ایہہ میری طرف
دیکھو۔ تے بڑی مہربانی اے۔ تو ایہہ نہ کرو گے میں ایک دو ہور آکھاں گا۔ تو فیر چھوڑ
دیاں گا۔ مینوں کوئی پریشانی نہیں۔ ایہہ ہن تسی اپنا وقت خراب کر رہے ہو میرا نہیں۔
پنڈ دا وڈا تو چوہدری اے آ۔ وڈے توں وڈا علامہ اے آ۔ وڈے توں وڈا مفتی اے آ۔ وڈے
توں وڈا شیخ الحدیث اے آ۔ میں اوہنوں آکھاں۔ وڈے توں وڈا ذاکر اے آ۔ بیٹیاں ہون چار
تے میں اوہنوں آکھاں 3 پتریاں نہیں۔ مینوں ایہدے نال دس اوہ آکھے گا ڈوگر گولی مار دے پر ایہہ
نہ آکھ کہ دھیاں میریاں نہیں۔ میں آکھناں تینوں جا نہیں آندی تو مصطفیٰ نوں آ نہیں دیناں وی
نہیں سمجھدا۔ اپنے دیناں دی عزت مرتبہ تے مقام نہیں دیندا۔ کملیا اگر پتریاں دھیاں دا انکار
کراں۔ تو گولی مارن واسطے تیار ایں۔ تو پوری دنیا دا اک ہراتی بلا سکے۔ نے کر دا کرکے
اوہدے کولوں اکھوانا ایں۔ کہ رسول دیاں 3 بیٹیاں دا کوئی نہیں سی۔ رسول دی اک بیٹی سی
تریشی جلسہ بے چاہ وی دنیا تے ہو یا۔ لیکن اک گل یاد رکھو۔ آؤ جی کہو اساں حضور دیاں
چار بیٹیاں نیں۔ لیکن بی بی دا مرتبہ وچہ کیہڑوں نال ایہہ۔ میں آکھناں جناب علی دے چار
بھرا نیں۔ مقام علی دا زیادہ اے۔ چار بھرا ہون اک نمبردار بن جائے۔ باقی دے نال نوں
گولی مار دتی جائے۔ نہیں جناب یعقوب علیہ السلام دے بارہ پتر نیں مقام وچہ حضرت یوسف
زیادہ اے۔ لیکن دوسریاں نوں پتر منناں پوے گا۔ جناب ابو طالب۔ حضرت علی المرتضیٰ
دے چار بھرا نیں۔ لیکن مقام علی دا زیادہ اے۔ رسول دیاں بیٹیاں چار نیں۔ مقام فاطمہ
دا زیادہ اوہدی وجہ۔ باقی 3 اعلان نبوت توں پہلے دنیاں وچہ آئیاں حضرت فاطمۃ الزہرا
اعلان نبوت توں بعد دنیا وچہ آئی۔ باقی محمد دی گود وچہ پل کے جوان ہوئیاں فاطمہ محمد
دی گود نہیں۔ بلکہ اللہ دے رسول دی گود وچہ پل کے جوان ہوئی۔ — ایہہ تھوڑی جہی گل نہیں
جینوں ماں نے جم کے چھپا ای نہیں۔ جنوں پتہ وی نہیں کہ میرا پیو وی کی اے کہ نہیں۔ او ہی بندہ
حسینی بنے آکھے کہ رسول دیاں 3 بیٹیاں نہیں۔ ہکم کم از کم اس بے ایمان ڈاکو کولوں

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
								1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31			

OCTOBER 2004

September 2004
23 Rajab
24 Bhadon
9

THURSDAY

بچیاں دے واسطے عقیدہ دسناں تاں بیعتاں نال ۔ بڑی چار بیٹیاں وچوں حضور دیاں
جناب خدیجہ دے جسم پاک وچوں ہیں ۔ ہور کوئی جرم صرف اتنا اے ۔
حضرت خدیجہ الکبریٰ علیہا آپ دا چھوڑن آخری وقت آ گیا ۔ قبرستان وچ حضور میرے آقا تشریف
فرما ہیں ۔ بی بی نوں چھوڑن دفن کیتا ۔ انکھاں وچوں آنسو ۔ حضرت ابوبکر صدیق نے سرکار دے
بڑے قریب جا کے عرض کیتی آقا تسی اینویں کیوں رو رہے ہو ۔ میرے آقا نے ارشاد فرمایا ۔ کہ اے ابوبکر
ایہہ صرف میری بیوی ہی نہیں سی ۔ میری زندگی دا ساتھی سی ۔ اینے مشکل دے ٹائم میرا ساتھ دتا جے
پورے مکے نے میرا بائیکاٹ کیتا ۔ اینے میرا ساتھ دتا ۔ فرمایا دین اسلام میرے اللہ دا بولیا
رہیا تے جوان ہوندا رہیا ۔ پیسہ جناب خدیجہ الکبریٰ دا وقف ہوندا رہیا ۔ ایتھے تک قبر دے
کنارے بیٹھے وچ لحظہ آندرے نیں علماء تشریف فرما نیں ۔ کہ آقا فرماندے نیں ۔ کہ ایہہ عورت
میری کمر توڑ گئی ۔ ایتھوں تک لکھدے نیں ۔ خدا دی قسم حضور پریشان نیں ۔ قبرستان اے ۔
اللہ نے فرمایا جبریل بارے حکم فرمایا جنت وچ چلا جا اوتھوں اک تصویر چک رومال وچ لپیٹ
تے میرے محبوب دی بارگاہ وچ جا کے عرض کر ۔ اے میرا محبوب اللہ سلام دیندا اے ۔ نالے ارشاد
فرما رہیا اے ۔ فکر نہ کر تیری خدیجہ الکبریٰ پیچھے دنیا توں تشریف فرما ہو گئی ۔ لیکن آ عورت
ویکھ لے ۔ ایہدی تصویر ویکھ لے ۔ اے میرا محبوب ایہہ اوہ عورت اے کہ جس دا رشتہ جس دا
انتخاب ۔ جس دلہن نوں تیری زندگی دا ہمسفر میں رب نے عرش اتے انتخاب کیتا اے ۔ اے
محبوب ویکھو نال تیری دلہن تیری شان کیسی لگی اے ۔ گل جہیز پوری آ با باجی ۔ فکر ان تے تیری
فکر نہیں دیندی ۔ جیہا بدلا تے حبیب ہیں بدلتا ہی دیندی ۔
عزیزان گرامی اللہ دے پیارے حبیب قبرستان دے اندر ہیں ۔ حضرت جبریل
اک تصویر لے کے میرے آقا علیہ السلام دی بارگاہ اندر حاضر ہویا اے ۔ عرض کیتا سوہنیا ۔
رب سلام دیندا اے پیا ۔ سلام دین توں بعد ۔ ارشاد فرماندا اے میرا محبوب ۔ ایہہ تصویر
ویکھ ۔ ایہدی شادی تیرا انتخاب میں عرش اتے کر دتا اے ۔ مسلمانو کسے بندے
نوں جد کوئی ملے تحفہ دے اندر سب توں پہلے اس نوں دکھاندا اے جہڑے نال پیار ہوندا
ہووے ۔ جہڑے نال محبت ہوندی ہو ۔ میرے آقا علیہ السلام نے فرمایا ۔ پیارے ابوبکر عرض کیتی ابا

WEDNESDAY دے پیارے نبی ﷺ حکم ہووے کی کم اے ذرا دکھونا ایہہ تصویر کسی اے مسلماناں
09.00
جیب ابوبکر صدیق نے تصویر ویکھی۔ تو عائشہ الصدیقہ دی تصویر سی۔ تے بدوں جناب ابوبکر صدیق
09.30
نے تصویر ویکھی۔ صحابہ دے مجمعے دے اندر کھلوکے ای اعلان کر دتا۔ آ لوگو! گواہ ہو جاؤ۔ ایہہ
10.00
تصویر تے میری بیٹی دی تصویر اے۔ اج توں بعد میں اپنی بیٹی دا رشتہ اپنے محبوب واسطے
10.30
وقف کر دتا اے۔ اگر عرش اتے ایہہ رشتہ خدا نوں پسند اسا۔ تے فرشتیاں آتے ابوبکر
11.00
نوں وی پسند اسے ہن ذرا ٹھنڈے دل نال سوچو۔ جبرائیل اپنی اے میری اپنی اے نے
11.30
ہندی بندے دا اعلان۔ ہتھیں جبرائیل دے نال جانا نہیں۔ سوچو۔ اپنی بھین دا رشتہ میں
12.00
کراں گا۔ اگر میں سربراہ واں۔ ٹھیک اے۔ اپنی بیٹی دے رشتے دا انتخاب میں باپ ہو کے
12.30
کراں گا۔ اپنی بھین دے رشتے دا انتخاب میں ویرا ہو کے کراں گا۔ لیکن قربان نہ جاواں جناب
01.00
عائشہ الصدیقہ دے مقدر توں جنہدے رشتے دا انتخاب اے عرش والا رب آپ عرشاں توں پیا
01.30
کردا اے۔ (سبحان اللہ۔) معلوم ہویا۔ ذاکر تے مولوی جھوٹا اے۔ عرشاں
02.00
والا خدا وی سچا اسا۔ عائشہ دی سچی اے مدینے والا مصطفیٰ دی سچا اے۔
02.30
عزیزان گرامی سوچو ذرا لوہے تے غور دے نال۔ انشاءاللہ مقام مصطفیٰ دی آ جائے گا
03.00
تے مسئلہ وی حل ہو جائے گا۔ ضروری اے مسئلہ دا حل کرنا اے تا کہ دوستاں نے
03.30
حکم کیتا میں آکیا بالکل ٹھیک۔ مسئلے نوں حل کرنے آں۔ اور ایسے انداز نال حل کرنے آں
04.00
کوئی رد کرنا چاہے۔ تے رد کر کے وکھائے۔ کیویں رد کرے گا۔ میں عرض ایہہ کرنا چاہنا
04.30
آں کہ جنہاں مقام فرشتیاں توں رب بیان کرے۔ جنہدی عزت رب بیان کرے۔ مسلماناں
05.00
کیہڑی بی بی عائشہ الصدیقہ یا عائشہ الصدیقہ۔ دا مقام بیان کردا اے پیا۔ اللہ دی
05.30
قسم قرآن پاک دیاں سپاراں اٹھارہ اٹھیاں پوری سورۃ نور حضرت عائشہ الصدیقہ
06.00
دی اعدو ستاں عزت دے اندر رشتے نوں دے اندر مقام دے اندر مرتبے دے اندر عرش
06.30
والے رب نے نازل فرمائی۔ اور جنہدے اندر ایہہ دسیا کہ عائشہ الصدیقہ دا مقام کی اے
07.00
میرے مسلے اصل اے علیہ وسلم دے حرم دا مقام کی اے۔ میرے آقا علیہ السلام دی امت دا۔ بیوی
07.30
دا مقام کی اے۔ آگے مسئلہ نزدہ۔ میں عرض ای کرناں چاہنا۔ میں ایہدا حلوائی کرناں آں کہ
08.00

عائشہ الصدیقہ دا ناں لیندن۔ اوہ عائشہ الصدیقہ نوں منن والے کوئی نہیں۔ اور
جیہڑا عائشہ الصدیقہ رضا نوں تبرا کردے نیں۔ اوہ وی عائشہ الصدیقہ نوں منن والے کوئی نہیں۔
کئی تے تبرا کردے نیں۔ اوہ وی عائشہ الصدیقہ دے منکر نیں۔ کئی دن رات آکھدے نیں امی
عائشہ۔ امی عائشہ۔ امی عائشہ۔ اوہ وی ایویں آکھدے نیں پکے۔ حضرت عائشہ نوں
منن والے کوئی نہیں۔ میں دلیلاں پیش کراں گا تسیں من جاؤ گے۔ کہ عائشہ الصدیقہ نوں۔
ڈیگری اں منن والا اے جیہڑا عائشہ دا ناں لیندا اے پیا۔ تے نہ اوہ منن والا اے۔ تے عائشہ بی بی
تے تبرا کردا اے۔ عائشہ الصدیقہ نوں کون مندا اے۔ صرف اہل سنت مندا اے۔ اسیں
جناب عائشہ الصدیقہ نوں وی سلام پیش کرنے ہاں۔ تے مولا مرتضیٰ نوں وی سلام پیش کرنے
آں۔ خدیجہ الکبریٰ دی گلاں وی عقیدت رکھنے آں۔ حضرت فاطمۃ الزہرا دیاں دھیاں نوں اور
مقدس سلام پیش کرنے ہاں۔ اسیں تے مصطفیٰ دے خاندان نوں وی تعلق والے آں۔ حضور دی
ازواج نوں وی منن والے آں۔ آقا دے اصحاب نوں وی منن والے آں۔ نبی دی اہل بیت نوں
وی منن والے آں۔ میرا امام تے ہزاراں سال پہلے آکھ گیا اے۔

کہ تیری نسل پاک میں ہے بچہ بچہ نور کا۔
اے تو ہے عین نور ہے۔ تیرا سب گھرانہ نور کا۔ سبحان اللہ

عائشہ الصدیقہ دا جیہڑا ناں لیندا اے اوہ بی بی عائشہ نوں منن آلا کوئی نہیں۔ ہولا۔ اجی
کہہ دیو۔ پریشان نہ ہویا کرو جیہڑی گل میں کراں گا اوہدا حل وی میں کراں گا۔ ایہہ جیہڑا
دن رات ککڑ جیہا اے امی امی عائشہ امی عائشہ۔ صدیق کی بیٹی عائشہ۔ ہماری امی۔
بالکل نہیں من دے بی بی نوں۔ میں میں دلیل دیاں گا۔

ایہہ تے اعلان کردے نیں۔ تے دوجے جیہڑے نیں جیہڑے ایہہ تے ایہہ ای تبرا کردے نیں۔ تے
کرنا وی چاہیدا اے۔ بولو کرنا وی چاہیدا اے۔ کرنا وی چاہیدا اے۔ کیونکہ حرامی بندے
دا کم ای بی بی ماں نوں بھونکنے۔ حلالی بندے دا تے کم ای کوئی نہیں بابا۔ ایہہ تے حرامی بندے دا کم
اے۔ جیہڑا بندہ حرام دا ہو جائے تے پھر بھاویں ماں دی گستاخی کرے تے بھاویں باپ دی
گستاخی کرے۔ جو کجھ مرضی کرے۔ سن لے۔ قبر وچ صرف کم ای آونی۔ ویلی کسے لئی ہے مسلماں نہیں

کر دیا۔ اگر کوئی مولوی اپنے آپ نوں اسلام دا ٹھیکیدار سمجھے میں آکھناں جیہڑا میری
ماں عائشہ نوں بھنڈے اُس بندے نوں اگر میں کافر آکھ دیاں۔ کیونکہ دین دی توہین اے اور دوہاں دی
بھیڑہ اے۔ کی دلیل اے مولانا تیرے کول جیہڑا اوہ بھیڑے بی بی عائشہ دا نال لیندے بی بی عائشہ
نوں نہیں منندے۔ لوجی میں دلیل پیش کردا آں۔ قرآن کریم وچ جیہڑیاں آیتاں اتریاں بی بی
عائشہ دی شان وچ اوہدی وجہ کی بنی۔ حضور جنگ اتے تشریف لیا رہے سن۔ تے بی بی وی نال سی
حضور دی عادت مبارک ایہہ سی۔ جدوں جنگ ختم ہوندا سی تاں۔ ساتھیں پچھلی رات تہجد
دے ویلے اوتھوں کوچ کردے سن۔ اک صحابی دی ڈیوٹی ہوندی سی۔ جیہڑا پچھے رہ جاندا تاکہ کوئی چیز
باقی اگر جنگ دی بچ گئی۔ اوہ صبح نوں لے کے پہنچ جاندا سی۔ اک جنگ ایسا آیا
میرے آقا علیہ السلام صبح صبح الوداع ہو گیا تے صحابی پچھے رہ گیا۔ حضرت بی بی عائشہ المعروف
مسلماناں دی ماں تیری میری ماں میری وی ماں۔ کوئی بندہ تے ماں کوئی نہ وی منے تے پھر وی ماں۔
ماں تے ماں ہوندی اے بھن لوکے۔ لوک آکھدے نیں شریف آدمی اے ماں دا احترام کردا اے۔
اگر ماں نوں گالاں کڈھے علاقہ تے آکھدے نیں ماں تے چنگی اے مگر منڈا حرام دا نکل گیا۔ ماں تے
ماں ہوندی اے جس نے جنیا ہوندا اے اوہ تے ماں ہوندی اے۔ مسلماناں اگر تیری ماں تے
میری ماں قابل احترام اے۔ اس عائشہ الصدیقہ دا کی مقام ہووے گا۔ جنہوں قرآن مومناں دی
ماں آکھدا اے پیا۔ بادی رب تو بڑا رتبہ تے مقام اے۔ میرا عقیدہ اے۔

دکھاں ساڈے نیں بندے دے وچ دنیا

بندہ وچ مہاتوں زمانہ دا ول سمجھ

عزیزان من پھر اس ماں دا کی مقام ہووے گا۔ جنہوں خدا دی قسم قرآن ماں آکھے گا۔ جنہوں
میرے آقا علیہ السلام دا حرم ہو جائے۔ پوری دنیا دی ماں بن جائے۔ مسلماناں نوں سرکار
تشریف لے کے آگئے۔ لیکن عائشہ الصدیقہ تہجد دی نماز پڑھدیاں رہ گئیاں۔ جدوں اوناں ختم
تھوڑی جیہی دیر ہو گئی۔ حضرت بی بی عائشہ الصدیقہ اس انتظار دے اندر کہ آقا علیہ السلام
قربان گئے۔ تو میں سرکار دے قافلے نال رلانا ہو جاواں گی۔ لیکن سرکار دا قافلہ روانہ ہو گیا۔
بی بی پاک کلے رہ گئیاں۔ صبح دا جدوں ٹائم ہویا۔ اوہ صحابی کول دے نیڑے آرہیا۔ کہ کوئی چیز

باقی بچی تے نہیں۔ دیکھیا دوروں اک مشہور نظر آئی۔ میاں چلدا چلدا قریب آیا۔
اور مدرسا اپنی نگاہواں جھکا لیاں ہویاں نیں۔ عرض کیتی کہ میں بھلا ں آں سرشتی میری والدہ
محترمہ ہو۔ ذرا یاں یاں میں کچھ رہ گئی آں۔ مسئلہ نوں صاحب کول نے اپنا آکھ بٹھا دتا۔
اور مدرسا کی کیتا۔ عرض کیتی اماں جی۔ تسیں ذرا اکھ مبارک اتے اسوار ہو جاؤ۔ میں تہاڈا اپنا
بن کے نوکر بن کے اس اکھ نوں چلاواں گا۔ تسیں جاں بن کے اتے اسوار ہو جاؤ۔ تاکہ میں تہانوں
آقا دے قافلے تک پہنچا دیاں تے اوتھے چھوڑ دیاں۔
لو اوتھوں ہن گھر پرت دے ہوئی اے ڈھیاں نال۔ بی بی جس وقت تشریف لے آئیاں
لوکاں دو ونڈیاں۔ اک ٹولی تے ایہہ بن حضرت عائشہ الصدیقہ پچھے رہیاں کیوں۔ ایہی کہ
لوکی گل تے آن دی اے۔ کسے دا نقص لبھدا اے، شتونوں لگیا اے۔ ہر روز شتونوں چکر دتا جاندا اے۔
ہر روز اے ہون چکر دینا اے۔ جندا ہتھ وی نہیں ہوندا۔ کہ پتہ نہیں کتھوں آئیاں تے کتھے
جانا اے۔ تے کیوں آیا اے تے کیوں آیا اے۔ دھیان کرنا ذرا پہلی ٹولی ایہہ بنی۔ کہ عائشہ
الصدیقہ پچھے رہیاں کیوں (نعوذ باللہ من ذالک) الزام لگایا۔ دوسری ٹولی اوہ بنی جنہاں نے
اک وی صحابہ پاک دی سی۔ جنہاں دے اندر مولا علی وی شامل اے۔ حضرت عمر وی شامل اے حضرت
عثمان وی شامل اے۔ اوہناں نے اعلان آکھیا۔ کہ عائشہ الصدیقہ سچی اے۔ حضور نے جناب
عمر توں دلیل پچھی کہ اے یار تیرے علم تیرے کول کیا دلیل اے۔ کہ میری عائشہ سچی اے۔
عمر نے ہاں جانوں جناب۔ عمر دی دلیل تسیں فرماندے ہو۔ یا حضرت اج تک تہاڈے پاک جسم
اتے۔ پلید مکھی نہیں بیٹھی۔ میں نوں ہو رہیا اے جیہڑا بندا یاں تک تک کردا اے۔ میں نے آکھیا
اے۔ ایہہ لوک منافقاں الزام لاندے۔ کہ عائشہ پچھے رہیاں کیوں۔ کیہے شئے دی گل تے فہم
نہیں نہ ہوندی۔ دیکھنا میری طرف۔ دوسری جماعت اوہ صحابہ دی۔ جنہاں وچ جناب عمر
نے دلیل دتی آکھیا۔ میرے کول دلیل ایہہ اے۔ کہ تہاڈے جسم اتے اج تک پلید مکھی نہیں بیٹھی۔
تے جیہڑا رب تہاڈے جسم اتے پلید مکھی نہیں بہن دیندا۔ پلید عورت تہاڈے بستر دے اتے
لیٹے۔ اللہ ایہہ وی برداشت نہیں کردا۔ میرے کول دلیل ایہہ اے عمر دا اللہ رب دی سچا اے۔
شتی دی سچی اے تہاڈی عائشہ الصدیقہ وی سچی اے۔

121

4 September 2004
18 Rajab
19 Bhadon

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30										

SEPTEMBER 2004

SATURDAY

ہن میں اوہناں بندیاں نال دی اک گل کراں۔ جہڑے دن رات گھکلدے رہندے
ہین۔ جہندے آہندے ہین۔ ہم ای عائشہ کو۔ میں آہندا آں پتہ نہیں وکا ہنس مندا سا۔ ہر روز
قرآن دی آیتاں پڑھدے ہین۔ ہر روز ایہہ واقعہ بیان کردا نہیں۔ تے نال ای کہندے ہین۔ جے اللہ دا نبی
نوں علم غیب ہوندا۔ تے عائشہ نوں کیوں آہندے لوکاں اپنے آپے دے گھر چلی جا۔ اوہ تہادی
عائشہ۔ اوہ جے علم غیب نبی نوں ہوندا۔ تے حضور کیوں آہندے حضرت عائشہ نوں اپنے گھر
چلی جا۔ اگر حضور نوں علم غیب ہوندا تے کیوں نہ پتہ کہ حضرت عائشہ دا ہار کتھوں۔ اگر پتہ
ہوندا۔ ہار گئے۔ تے حضور نوں پتہ دینہ ہار فلاں مقام تے ہے۔ تے صحابہ لبھ دسا رہے۔ اس توں
ثابت ہویا۔ کہ حضور نوں علم غیب کوئی نہیں۔ اوہ وی بے ایمان۔ جہڑا بی بی عائشہ تے
تہمت لاندا سے تے جہڑا ایمان تے شک کردا اے۔ تے جہڑا ماں عائشہ نوں مندا سے۔ تے حضور
دے علم غیب تے اعتراض کردا سا۔ ماں نوں امہ وی نہیں مندا۔ اوہ وی بے ایمان اے۔ ایسی
داہڑی منے حرفد۔ بے نمازی حرفد۔ گنہ گار حرفد۔ لیکن میں سنی ہیں تونوں جا کے پلس کرناں آں۔
عقیدہ تراکشنا اچھا اے۔ عائشۃ العدلیہ دی مشکل ہای عقیدہ املی تے حضور دے علم غیب دے
متعلق عقیدہ املی۔

سنوں اک کہتی گئے۔ مولوی جی اسہ تہاڈے بندیاں نہیں۔ مگر ہار لبھیا تے سی۔
ملیں آ گیا۔ سا کتل رب نیاں آ کے ردتا۔ ہار لبھیا۔ آکھے جی ایہدا مطلب ایہہ نکیا لوکاں عقیدے سنوندا اے۔
ملیں آ گیا۔ مطلب کیوں کلہ دہیا اہیں۔ آکھے مطلب ایہہ اے نیاں نوں پتہ ہوندا۔ آسنوں پا دیندے
جنگل وچہ پار را اسا۔ جے کے چک ایا کے۔ تو لبھدا ہار لبھدا رہے صحابہ۔ میں آکھیا بالکل لبھیا۔ کئی
دن میں آکھیا کئی دن لبھدا رہے صحابہ ہار ہی دا۔ اکھے پھر جنگاں دے وچہ لوکاں پتا ہوندا ہار کتھے
کیوں۔ اودھر وں آکھیا اس ہار لبھدا رہے۔ اودھر وں آکھیا سا علم غیب اے۔ میں آکھیا بعض
دفعہ شئے دا پتہ وی ہوندا اسا۔ تے کیتی وچہ وی حکمت ہوندی اسا۔ اک دلیل میں آکھاں
اللہ دے قرآن چوں دیناں آں۔ شئے دا پتہ ہی ہوندا اے تے لبھ جاندا اے۔ شئے لبھائی جاندی
اے۔ کتنے۔ کہاراں جناب یوسف علیہ السلام تے اپنے باپ یعقوب دی خدمت وچہ حاضر ہونا۔
(اللہ ملنہ مزہ مصر تے بکسہ جا نا نہ لبہ لئے) واقعہ ایسی کہانی کا

(79 صفحہ 75)

122

حضور فرماندے نیں جے عائشہ دا ہار نہ گواچدا تے تیمم والا مسئلہ کیویں شریعت
وچ آندا۔

حضور نے فرمایا اپنے بابے دے گھر چلی جا۔ بی بی گھر چلی گئی۔ صحابہ نے آکھیا یا رسول اللہ عائشہ نوں
سچی اے۔ حضور فرمایا کہ نہیں۔ میرا وی یقین اے کہ عائشہ سچی اے۔ لیکن ہنیں واپس نہیں
لے کے آواں گا۔ آپ عمر جیویں دیتیوں یقین اے میری عائشہ سچی اے میں مصطفیٰ نوں وی یقین
اے کہ میری عائشہ سچی اے۔ میری عائشہ وچ کوئی عیب نہیں۔ لیکن واپس نہیں لے کے آواں گا۔
یا رسول اللہ وجہ۔ پھر آقا نے فرمایا جیویں 2:1 لوک عائشہ دی شان وچ تک دے رہین قیامت
تک دی بکن گے۔ انہاں دی نسل قیامت تک رہوے گی۔ میں چپ اس واسطے آں۔ مینوں
پتہ اے کہ جدوں میں چپ رہواں گا۔ میری عائشہ دی گواہی وچ اللہ عرش توں قرآن دیاں
آیتاں نازل فرماوے گا۔ (سبحان اللہ)

اچھا میں تھوڑا جیا پچھے ہٹ کے۔ میں امی دی شان وچ اک ہور بات کرنا چاہنا آں
الزام بی بی مریم تے وی لگے۔ گواہی حضرت عیسیٰ نے دتی۔ الزام حضرت یوسف علیہ السلام تے وی
لگیا۔ اوہ ست مکاناں وچ جناب زلیخا لے کے گئی ناں۔ دروازے بند ہوئے ہوئے۔ جناب
یوسف تے جناب زلیخا کلے۔ تے حضرت زلیخا فرمایا میری طرف ویکھ۔ حضرت یوسف نے فرمایا
اگر میں تیری طرف نہ ویکھاں تے کیہ ہووے گا۔ آکھن لگی اسے توں میری طرف نہ ویکھیں ناں۔
میری سہیلیاں وچ عزت نہیں رہنی۔ نبی نے مسکرا کے فرمایا جے میں تیری طرف تک ویکھاں
تیری تے سہیلیاں وچ عزت نہیں رہنی۔ اگر میں تیری طرف ویکھ لواں تے میری نسل
وچ نبوت نہیں رہنی۔ سبحان اللہ۔ یا اللہ جزا سبحان اللہ
محبت نال کہہ رہیا اے۔ اٹھ رات سوہنے حسین دی زیارت کرنا۔

عزیزان گرامی حضرت یوسف علیہ السلام نے فرمایا اگر میں تیری طرف نہ ویکھاں تے آکھن لگی
اے میری سہیلیاں وچ عزت نہیں رہنی۔ میری بڑے وسنیکاں وچ عزت نہیں رہنی۔ میری
گوانڈناں وچ عزت نہیں رہنی۔ میرے محلے والیاں وچ عزت نہیں رہنی۔ نبی نے فرمایا
زلیخا اوہ تے تیرا میرا صرف اک لمحہ اے۔ اگر میں تیری طرف نہ ویکھاں۔ تو تیری سہیلیاں

123

2 September 2004
16 Rajab
17 Bhadon

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30										

SEPTEMBER 2004

THURSDAY

وچ عزت نہیں رہندی۔ اگر میں تیری طرف ویکھدا رہواں۔ تو میری نسل وچ نبوۃ
نہیں رہندی۔ اور مسلماناں نوں چہرہ اجے حسلہ میتوں سب توں زیادہ پسند اے۔ اللہ دے پیارے
پیغمبر جناب یوسف علیہ السلام دے متعلق ہے دوں حضرت زلیخا آکھیا میری طرف ویکھو۔ اللہ دے پیارے پیغمبر نے
اسماناں دی طرف ویکھیا تیا۔ اور دیسیا۔ ست اسماناں دے وچوں۔ حضرت یعقوب علیہ السلام دا
چہرہ نظر آیا۔ اور اپنی انگلی دندیاں دے ہیٹھاں داب کے فرمایا میرے بیٹا خبردار اس عورت دے آکھے
لگ کے نبوت دی پگڑی یا ورثے دا تاج نہ گوا دیویں۔ (سبحان اللہ)
فرمایا میں ویکھدا کے نبوت دی چٹی چادر نوں داغ نہ لا بیٹھیں۔ اک بندہ میرے کولوں
جمعہ پڑھ کے۔ میتوں کہن لگا ڈاکٹر صاحب۔ اک مسئلہ۔ میں آکھیا پچھو (بسم اللہ) آکھن لگا مطلب بندہ
گلی وچ جا رہیا اے۔ اگلے پاسوں۔ مطلب نظر پے جاندی اے۔ تے دس شریعت کی آکھدی اے
میں آکھیا پہلی نظر معاف۔ دوبارہ ویکھے ایہہ دا زنا لکھیا جائے گا۔ آکھدا اے پہلی نظر ای ٹکویں
میں آکھیا۔ اک پلک دی ایک نال ٹیچ کر جاندے جے ہن ویکھے گا تے گناہ۔ اس آکھیا جے اکلا
ویکھ ٹھلے آن دیے تے پوری گناہ۔ بے انج کر کے کھلو جیئے۔ میں آکھیا پھر توں واہیروں ایں۔
پھر میرے کولوں گل باہر اے۔ پھر تے عالم ای مسئلہ حل کرے گا۔
عزیزانِ گرامی ذرا دھیان کرنا۔ اللہ دے پیارے پیغمبر یعقوب علیہ السلام دس اسماناں
دے اندر تشریف فرما ہوسی۔ یعقوب نظر آئی چہرہ نظر آیا۔ اگر ان دی محبت سچی
ہووے پیار سچا ہووے تے مرشد دا فوٹو کے پئے جاں ہر پہر۔ ہٹ ہٹ ہن۔ تے جنہاں میرا جناب
حضرت یعقوب علیہ السلام جیسا ہووے۔ اللہ کسے نوں بزرگاں محبت والی گل کیتی۔ اوس آکھیا۔
تے بزرگی جاوے میں دل نوں روکیا سی بہت عزیزاں دی وجہ نہ گالا کر۔
او جنہاں سوکھیاں سوارہ اس دا اک تسبیح پیر دا نام دا ہتھ کولا کر۔
اکھو وچ میٹھیاں رس اوپر۔ گل کر کے پیر نہ ڈولیا کر۔
فوٹو کھولیے پیرا دا دا الم ویکھنے نئیں۔ اللہ ہولے نہ بولے تو بولیا کر۔
عزیزانِ گرامی ذرا دھیان کر کے سننا ساڈے نوں۔ حضرت یعقوب علیہ السلام دا چہرہ
نظر آیا۔ انگلی اس طرح رکھ کے فرماندے نیں۔ بیٹا خبردار۔ فرمایا کتے نبوت دی چٹی

چادر نوں داغ نہ لا بیٹھیں ۔ عشق دی گل سنو ۔ ایہہ جناب یوسف علیہ السلام
مصر دے ست کنواں وچ تے باپ کنعان وچ اسی ۔ ہزاراں میلاں دا سفر اسی ۔ بیٹے نے قمیص
بھیج دتی ۔ باپ کنعان نوں چلیا ۔ مصر دے ست دے وچ چہرہ دکھا پا ۔ بیٹے دی مدد کیتی ۔ جیسے نوں کوئی
اختلاف نہیں ۔ تو ایہہ اساں وی آکھنے آں ۔ کہ حضرت یعقوب علیہ السلام ست کنواں وچ
اندر مصر دیاں وچ آکے جنگل وکھا کے بیٹے دی مدد کر سکدا اے ۔ بیٹے نوں بچا سکدا اے ۔ گنہگار
بندہ اگر قبر وچ ہووے مدینے دا تاجدار قدر بیٹھوں آکے چہرہ دکھا کے گنہگار نوں وی چھڑا سکدا
اے ۔ تے بچا سکدا اے ۔

خیر مسلماناں نوں جیس تمام اٹھ لے کے جانا چاہندا سی ۔ اوہ دے پیار دے وچ حضرت یوسف ۲
عرض کردے نہیں پاک میں گراں کیں ۔ رب نے فرمایا فکر نہ کر ۔ دوڑ لا ۔ پاک اگرے دوڑ لاویں دروازے
میں بوہے میں تالے لگے نیں ۔ مصر کراں گا کی ۔ فرمایا دوڑ لانا تیرا کم ۔ دروازے کھولنا میرا کم ۔
پیغمبر دوڑ لا کے جاندا اے ۔ دروازے کھلدے جاندے نیں ۔ تالے ٹٹدے جاندے نیں ۔ جدوں
ستویں دروازے دا آخری ٹپ کے آیا ۔ ادھر حضرت زلیخا پچھے پچھے حضرت یوسف علیہ السلام دے
آگے ۔ اندر دیکھنا ۔ جدوں اس مقام اتے پہنچے ۔ اچانک جناب زلیخا دا شوہر ۔ عزیز مصر
آگیا ۔ تے فورا ای حضرت زلیخا نے گل بدل دتی ۔ آکھن لگی اس میں چنگی نہیں سی آکھیا ۔ میں
کلیاں چھڈ کے نہ جانا کر ۔ ایہہ ای میں کہندی ساں ۔ نوکر نے میری عزت اتے حملہ کیتا اے ۔
غلام نے میری عزت اتے حملہ کیتا اے ۔ خدا دی قسم حضرت یوسف علیہ السلام نے فرمایا ۔
اے عزیز مصر اپنے منہ وچوں گل کڈھن توں پہلے ۔ اک واری میرا چہرہ وی دیکھ لے ۔ اپنی
زلیخا دا چہرہ وی دیکھ لے ۔ اگر اوہنے مینوں اکھیاں دتیاں نے ۔ ذرا دل دے اندر اندازہ
تے کر ۔ کہ ایہہ الزام لگا رہی دی اپنی پریشانی کیوں نظر آ رہی اے ۔ میں الزام جھیل رہیا دی اینا
خوش کیوں نظر آ رہیا واں ۔ فرمایا ایہدے تے الزام لا کے وی پریشانی اے ۔ اینوں تے پریشانی
کوئی نہیں ۔ میں الزام جھیل کے وی راضی آں ۔ معلوم ہویا جیہڑا بندہ الزام لا کے وی
پریشان ہوندا اے ۔ تے سچا بندہ الزام جھیل کے وی مطمئن ہوندا اے ۔ اوہنے آکھیا
میں کلیاں گلاں نہیں سندا ۔ کوئی گواہ ہے تیرا ۔ اودوں حضرت یوسف نے آسماناں دی طرف

ویکھیا۔ اکھاں وچوں آنسو دی آگئے۔ تے گل دی آگئی کہ یا اللہ تیریاں بڑیاں بے نیازیاں
نیں۔ کریا اے ویلا سی۔ یعقوب نبی دی جھولی وچ کھڈاندا سی۔ 20 (ا) وار شاکر کے 20 پوریاں
اوہدے ضائع دناں دی۔ شتوں کو لوکاں۔ جیہڑا آکھ جو کوئی پیش۔ رب نے فرمایا فکر نہ کر۔ اسنوں کہو چار
مہینیاں دا بچہ بولے گا۔ جدوں شتوں نے لینا انداز لے کے گل سنی ناں۔ چار مہینیاں دا بچہ پیا سی۔ اوہ
بولے گا۔ معلوم ہویا یوسف علیہ السلام نے تہمت لگے۔ چار مہینیاں دا بچہ بول کے گواہی دیندا اے
اگر بی بی عائشہ دے تہمت لگے۔ رب آپ ہی اے نہ مولوی بولے تے نہ ذاکر بولے تے نہ پیر بولے۔ کسے دی
ضرورت نہیں۔ نہ بچے دی ضرورت۔ نہ مفتی دی ضرورت۔ جناب یوسف تے تہمت لگے۔ چار
مہینیاں دا بچہ بولے گواہی دیوے۔ رب آکھدا اے اگر میرے یار دے حرم اتے کوئی تہمت لاوے۔ تے
بھوں نکے۔ فرمایا شتاں چپ رہو۔ میں رب آپ قرآن وچ بول کے گواہیاں پیش کراں گا۔
حضرت یوسف علیہ السلام نے فرمایا چار مہینیاں دا بچہ بولے گا۔ عزیز مصر آکھیا
جی چار مہینے دے بچے کہ بولن دا زمانہ ہی نہیں۔ موسم ای نہیں۔ چار مہینے دا بچہ بولدا ہی نہیں ہوندا۔
فرمایا گل تے تیری ٹھیک اے سارے تے کوئی نہیں زمانہ کوئی نہیں۔ موسم کوئی نہیں۔ لیکن مینوں دے چل
بن گیا۔ بچے نوں ویکھیا۔ جھولے اتے ہتھ رکھ کے فرمایا بیٹا۔ تیرے بولن دا زمانہ نہیں۔
جی بالکل۔ کسے بندے دا آپ ای پروگرام ہووے جی میں جھولے تے لما ہوندا ہاں میرا اپنا
کروں تے کرنا چاہیدا اے۔ میں آگئی گل ملکاں کے میرے ہتھ 20 رہے۔ میں دعوی کردا ہاں
کیتا۔ انہاں جاہلاں لوکاں وچ عالم آں۔ اپنے مولویاں دیاں تے میں چنیاں سدھیاں کرناں آں
ہاں۔ باقی جنے جاہل پھردے نیں ناں۔ اک سی ابو جہل۔ اوہ نے کدی جاہل۔ اوہ جس ویلے
میں ہیانوں ہر گل سنائی تے پتہ لگے گا۔ کہ کتنا اک علم اے اوہدے کول۔
عزیزان گرامی اوہ دے پیارے سائیں جناب یوسف علیہ السلام۔ تشریف لے گئے۔
ڈھولاں دا وڈا سارا جشن کردا ہوندا ناں۔ اوہنوں انگل لگا عقل مندی ہے سی۔ ٹھیک
اے ناں۔ ملازم حسین دا اگے گیا اے۔ محمد کریم عبداللہ دا کلمہ ای اوہدے سی یار۔
عزیزان گرامی سنو ذرا توجہ تے ضرورت نال مسلمان بنائیو۔ میں عرض کرنا
ذرا دھیان نال میری بات سنن۔ اللہ دے پیارے نبی یوسف علیہ السلام تشریف لے کے آئے۔

 126

بچے نوں ہتھاں تے چکیا۔ تے ایتھے سے دا اکٹھے پڑھ کے فرمایا۔ بیبا تیرے بولن دا
زمانہ نہیں۔ تیرے بولن دی ذات نہیں۔ تیرے بولن دی موسم نہیں۔ لیکن تیرے بولن نال اک
نبی دی عزت بچدی اے۔ کہ آپنا اسنوں ایہہ حرف بولاں یا مفتی بن کے فتوای دی جاں
فرمایا فتوای دے دی دے کے بولیا۔ تے نال کے گل کیتی۔ آپنا اے مزید ملطی۔ ایہہ چھوٹی گل تیری
زلیخا بی بی کردی اے۔ ایہہ گل وچ اک لفظ وچ بیا مکانا ہاں۔ فرمایا حضرت یوسف دا کرتا کٹ
کر۔ اگر قمیض اگوں پھٹیا اے۔ تے پھر فرمایا حضرت یوسف علیہ السلام جھوٹے۔ تیری زلیخا سچی
اگر قمیض پچھوں پھٹیا اے۔ پھر تیری زلیخا جھوٹی۔ تے حضرت یوسف علیہ السلام سچے۔ مگر
میرا ایہہ موضوع نہیں۔ موضوع ایہہ بیان کرنا چاہندا ہاں۔ کہ یوسف علیہ السلام تے تہمت لگ
جائے۔ بچہ بول کے گواہی دیوے۔ اگر عیسیٰ بولن دے گری ایہہ مریم تے تہمت لگے۔ تے عیسیٰ علیہ السلام
بول کے گواہی دین۔ مگر خدا دی قسم اگر نبی دی بیوی تے تہمت لگ جائے رب آپنا اے
کہ کہ میں بچیاں کولوں گواہی قبول کرنا آں۔ نہ صحابہ دی گواہی نہ نہ۔ میرے نبی دی
بیوی تے تہمت لگی اے۔ ہن سارے دنیا دے خاموش ہو جان۔ میں رب عرش توں
حضرت عائشہ صدیقہ پاک دامنی دی پوری سورۃ نور قرآن وچ نازل فرما دیاں گا۔

ایہہ میرے بھائی جان نے ایہہ میرے چون نے۔ میرے بزرگ نے۔ میرے سوہنی نے کیا اے
کہ اللہ تعالیٰ نے حضرت موسیٰ علیہ السلام سے پوچھا تھا۔ کہ تیرے ہاتھ میں کیا ہے۔ حضرت رقعہ
موسیٰ علیہ السلام سے پوچھا تھا۔ تو کیا اللہ تعالیٰ کو بھی علم نہ تھا۔ اس کے بارے میں تو کیا کہے گا۔
اللہ تعالیٰ کے بارے میں ان کا کیا علم ہے۔ میں ایتھے پیش کرنا آں۔ گل اوہنے دیا کی
کیتی اے۔ اوہی بولے۔ تینوں سمجھا نہیں۔ گل کرنی سوکھی اے۔ گل نوں سمجھنا اوکھا
اے۔ قرآن پڑھنا سوکھا اے۔ تے قرآن نوں سمجھنا اوکھا اے۔ حضرت موسیٰ علیہ السلام طور تے
گئے تے ہتھ وچ چھڑی سی۔ عصا مبارک سی۔ اللہ نے فرمایا۔ ویسا بے چینی کے بارے کی
اے موسیٰ تیرے ہتھ وچ کی اے۔ پہلا سوال ایہہ پیدا ہوندا اے۔ کہ اللہ نوں تے
پتہ سی کہ کی نہیں کیا۔ تے ایہہ دسنا کیوں۔ پہلے تے ایتھے لگ لگ کے تاں ہی رب نوں تے پتہ سی
ہتھ وچ کی سی۔ فیر ساڈے تے ایہہ کاغذ دکھ کیا آں۔ تے سارا دسے کولوں پچھاں۔ یا شی مبارک کولوں واکرو۔

SUNDAY

تیرے ہتھ وچ کی اے۔ مینوں وی پتہ اے کی ہندا اے۔ تسانوں وی پتہ اے کی ہندا اے۔
موسیٰ علیہ السلام دا ڈنڈا جدوں کھلا اے تے اژدھا بن جاندا اے۔ رہا نبی محمد ﷺ دا معجزہ۔ موسیٰ کا ہتھ
وچ رکھیا اے۔ پہلے تے ایہہ پیغمبر بن کے وکھایا کیوں۔ جبرائیل نوں پتہ اے تے وکھایا کیوں۔ بار بار کیوں
وکھایا رب نے فرمایا۔ معراج دی رات جنت وی وکھائی۔ جبرائیل کیہڑا آسمان اے۔ تے کی چنگیاں نہیں
ہیں۔ میرا نبی جدوں وکھایا نال جبرائیل کیہڑا آسمان اے۔ تے کئی مولویاں دا رتبہ ایں چنگیاں اونہاں
اکھاں جیہڑیاں دا سر نوں بے پتہ ہوندا تے جبرائیل نوں کیوں پچھدا۔ فرمایا ۲۰۱ جیہڑی وی ہدایت نوں
وکھیا کیوں۔ فرمایا لوکاں نوں پتہ لگ جاوے۔ کہ وکھیا کم علمی دی دلیل ہوسی۔ بھتی دفعہ محبت نال
وی پچھیا جاندا اے۔

بھائی صاحب تہاڈے بیٹے دا کی ناں اے۔ عبدالرحمن۔ بھائی دا ناں ہے۔ محمد افضل۔ تے
بیٹے دا ناں اے عبدالرحمن۔ ناں انہاں نے رکھیا۔ مثال دسی آں تاکہ مسئلہ سمجھ وچ آ جائے
ایہہ نے بیٹے نوں بیٹھے ہیں گود وچ چک کے۔ بلکہ پتہ نال کی اے۔ اوہ آکھن لگا ایہہ عبدالرحمن
بلدا کیہڑا نام رکھیا اے عبدالرحمن۔ جیہڑی آگئی مولوی نال مشورہ رکھیا اے۔ اکیلے ہیں رکھیا اے۔
کی اسا اکھیا عبدالرحمن۔ اگے ناں نوں رکھیا اے پچھدا کیوں ایں۔ آکھن لگا۔ ڈاکٹر صاحب
مینوں ایہدے نال پیار اینا اے ناں۔ جدوں میرا بچہ اپنی توتلی زبان نال ناں لوے گا۔ تے
مینوں بڑی خوشی ہووے گی۔ رب نے آکھیا۔ رہا نبی محمد ﷺ پچھیا اے۔
موسیٰ تیرے ہتھ وچ کی اے۔ موسیٰ علیہ السلام بار بار پچھدا کیوں فرمایا پتہ تے مینوں وی اے ایہہ
ڈنڈا اے۔ پر جدوں میرا نبی اپنے بولی والاں اپنے ساتھی دا ناں۔ جیہڑا میرا نبی دسے گا اسا ناں۔
جدوں میرا نبی۔ اپنے ساتھی دا اپنے بولی والا اپنی زبان وچوں لوے گا میں رب نوں وی خوشی
ہووے گی۔ ہر نال ہیں دسناں ایہہ جا بنا آں۔ پچھنا کم علمی دی دلیل ہوسی۔ کہ جے اگر میرا
نبی وی پچھے جبرائیل نوں۔ ایہہ جبرائیل کیہڑا آسمان اے۔ تاکہ لوکاں نوں پتہ لگ جاوے۔ کہ اگر کسے
پچھنے تے اوہدے وی راز اے۔ نبی دا پچھنے تے اوہدے وچ وی کوئی راز اے تے حکمت اے۔

نبی پاک جاندے ہیں ہر گل نوں۔ میں پہلے دن پڑھن والے گیا۔ پہلا سبق دا ال
فرمایا پڑھ۔ الف انار۔ ہے آکھیا۔ الف انار۔ فرمایا بے بکری۔ میں آکھیا بے بکری۔ ت تختی ت

تحقیق ۔ مدرسے دے دن جیہڑے میں پڑھن واسطے گیا۔ استاداں آکھیا سناؤ۔ میں آکھیا۔
الف زبر ا۔ استاد نے فرمایا ایہہ کی اے۔ میں آکھیا میتھوں نہیں پتہ۔ ایہہ کی اے۔ استاد جیوں آکھدا
گل سکھ۔ کیا استاد نوں علم نہیں ہوندا۔ استاد نے فرمایا پڑھایا۔ اک دن آکھدا دسا الف
ب۔ تا ثا۔ جیہڑا آکھدا اوہ سنا۔ جیوں قاری صاحب۔ نوں نہیں پتا ہیں ایہہ گل دسے۔ استاد
جیوں آکھدا منزل سنا۔ اودھک اے آکھے جی استاداں نوں پہلا سپارہ نہیں آندا۔ او ہتھے آکھا
گل جاندا اے۔ اپنے کل پڑھایا سی پچھلے پڑھایا اے۔ اکھے جیہڑا۔ جی آکھدا وکھاؤ سیروں آئے
اوہنے آکھیا نہیں۔ اپنے گل شوں سبق دتا اے۔ میں وکھیا تاں اسا۔ میرا دتا سبق یاد وی کیتا
اسا نہیں۔ میرے بندے نوں جبریل کہا علم دی فردت نہیں۔ میرے بندے نے وکھیا تاں کہ جبریل دے
جیوں استاد گھر پڑھدا رہا اے۔ اوہنوں میرا سبق دتا یاد وی ہو گیا اے نہیں یاد ہو گیا۔
اپنے ملاں فہمیاں نہیں پتہ ہاں۔ اللہ خدا دی قسم جبرائیل دے علم غیب دے اتے اعتراض کردا
اے۔ اوہ اپنے ایمان دی خیر منائے۔ ایویں گل نہیں کیتی مولانا بریلوی رحمۃ اللہ علیہ نے بڑی
بڑی گہری بات پیش کیتی اپنی کتاباں وچ۔ ملفوظات شریف وچ۔ آپ فرماندے سن [illegible]
امتحان۔ تے ہو جاندے نیں۔ اوہناں دے وچ بیٹھا۔ چوتھی جماعت نہیں۔ بچے امتحان دتا فیل ہو گیا
دو وجہ نیں۔ پہلا نمبر بچے دا دماغ کم نہیں سی کردا۔ پڑھ نہیں سکیا۔ دوجا نمبر استاد چنگے نہیں
سن۔ گھروں تے پڑھان واسطے آندے رہے۔ [illegible] آکے آکھدا۔ جا بوٹے دا گھر کا شاد اسسم تے آ۔
بدر الدین دا گھروں چاہ بکانے آ۔ امام دین دے گھروں بسکٹاں دا ڈبہ لے آ۔ کوئی ماسٹر بیٹھا اے تے
مار امتحان نہ ہو سکے [illegible] ایہہ وی ہوندا پتا لگا علم تے پڑھیا کیا ملدا اے۔ پہلی گل
ایہہ اے بچے نے محنت نہیں کیتی۔ دوجی گل ایہہ کہ استاد نے محنت نہیں کیتی۔ پڑھا نہیں سکیا۔
تیجی گل ایہہ اے۔ کہ جیہڑیاں کتاباں پڑھدا پیا سی۔ اوہدے وچوں سوال آیا ای نہیں آیا۔ چوتھی کوئی وجہ نہیں
لے آؤ میں میری گل دساں نال سنیں۔ بچیا جاندی اے میتھوں انعام دیاں گا۔
پڑھان والا رب علم الرحمٰن علم القرآن۔ رحمن نے اپنے بندے کو قرآن پڑھایا۔ پڑھان والا رب ہے
کسی استاد وچ [illegible] کسی استاد وچ میں شکوں کا سوال گا۔ اوہدی کتاب قرآن۔ کتاب اچ کوئی کمی ہے
تو کہہ کتاب وچ کمی رہ گا ف۔ تے پڑھن والا نبی۔ یا نبی نے صحیح پڑھیا نہیں۔ اوہدی کتاب قرآن پڑھن والا کتاب

27 August 2004
10 Rajab
11 Bhadon

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
						1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29	30	31					

AUGUST 2004

FRIDAY

ہوندے ۔ پڑھن والا مصطفےٰ ہوندے ۔ پڑھانے والا خدا ہوندے ۔ اک ایہہ علم باقی اے جیہڑا رب

09.00
نے پڑھایا نہیں ہوئے گا تے حضرت پڑھیا نہیں ہوئے گا ۔ (سبحان اللہ) علام ہویا ۔ غیب

09.30
مصطفےٰ تے اعتراض کرنا نہیں تے بندے نے چھڈ دتا نہیں ۔ ایہہ جیہڑا علم غیب تے اعتراض کردے نے ۔

10.00
اوہنوں ماں پیو دیوانہ بنو ۔ بابا ایں دیکھ کر ایہنا اوہنوں مولوی دا کم نہیں ۔

10.30
عزیزان گرامی [illegible] عرض ایہہ کرنا چاہندا سی ۔ مسلمان بہت گل لمبا چلی گئی کہ حضرت عائشہ

11.00
الصدیقہ ۔ امام الانبیاء سرکار مدینہ دا پیارا حرم پاک سی ۔ جیہڑا گستاخی فلاں [illegible] ایہہ ہویا خلاف ہوگئے

11.30
ایہہ ہویا ۔ میں جس جا دا ذکر پیاں جھوٹیاں روایتاں نے جھوٹ گھڑی ۔ میں تے ایتھاں جانناں آں جدوں

12.00
خیبر دا مقام آیا ۔ میرے آقا علیہ السلام نے فرمایا ۔ علم بنانا اے ۔ جھنڈا بنانا ایں ۔ جھنڈا اک سی ۔

12.30
خدا دی قسم ٹک کے ویکھدا آں ۔ کجھ علماء کولوں گل ٹپ ہوئی اے گل بدلن تے بدل نہیں سکدی ۔ آئمہ

01.00
بزرگاں کولوں فرکھولے ۔ علماء کولوں وکھو لے ۔ میں تیرا پاں کتاباں وچ وکھا سکدا آں ۔ حضرت عائشہ الصدیقہ

01.30
نے دا دوپٹہ لے کے میرے آقا نے ۔ جھنڈا بنایا ۔ جھنڈا حضرت علی دے ہتھ وچ دتا ۔ عرض کیتی صحابہ نے

02.00
دوپٹہ حضرت عائشہ دا ۔ جھنڈا حضرت علی دے ہتھ وچ ۔ خیبر حضرت علی دے ہتھوں فتح ہونا سی پیا ۔

02.30
اعلان کیتا جیہڑے جھنڈے دا کپڑا اے او حضرت عائشہ دا دوپٹہ ۔ میرے آقا نے فرمایا جیہڑا ہووے حدی دا

03.00
اندر کی بنیا ۔ دا ساتھ نبھ کرنا ایں کہ حضرت عائشہ الصدیقہ دا حضرت علی دا اختلاف

03.30
سی ۔ زبانی روایاں وچ اختلاف سی کہ جار یاں کہ عائشہ دا تے علی دا کوئی اختلاف کوئی

04.00
نہیں سی ۔ دوپٹہ عائشہ دا ہووے [illegible] جھنڈا بنا کے حضرت علی ہتھ دے چکے ۔ علی دی اڈار

04.30
کردا اے عائشہ ماں دا نال اے ۔ علی بیٹے دا ناں ایں ۔ (سبحان اللہ)

05.00
عائشہ ماں دا ناں اے ۔ علی بیٹے دا ناں ایں ۔ باقی جے لوک آکھن کہ اسیں ہاں اہلبیت

05.30
دے مشرک آں ۔ آمیں ہیشوں تمام اہل بیت بخشش کرناں آں ۔ دعاواں نال رکھن ۔

06.00
حضور مسجد نبوی شریف اچ تشریف فرما سن ۔ کھائی صاحب نے مسجدوں اوہوں کھلم دتا سی ۔

06.30
عباس دا گھر دی پڑا لگدا اے ۔ دیکھ گل اے ۔ کہو بند کر دیو نہیں بند [illegible] لوکاں

07.00
گھر دا اے ۔ جیہڑا ڈانگ آکھ ہوئے ۔ ایہہ جنت دا گھر سب توں بہتر ا گھر اے ۔ حسب

07.30
اسی واسطے گھر دا ۔ اسانوں جے میرا یار ناراض ہو گیا تے میرا کی بنے گا ۔ ایہہ رب توں اینج ای ڈرنا چاہیدا

08.00

سرکار اللہ نوں میتوں جنہاں وچ سُٹے گا تے میں ڈردا آں۔ نہ اُس واسطے کہ میں
بنی پاک نوں میتوں جنت دے چھڈ دے۔ اس واسطے محبت کرن والا۔ اپنے محبوب نوں گجر دا لے
ایچ اللہ دا ڈروں سب توں بڑا پیار اے۔

عرض ایہہ کرنا چاہناں آں مسلماناں نوں اکثر دے اندر۔ میرے آقا علیہ السلام مسجد نبوی دے اندر
تشریف فرما نیں۔ صحابہ پاک دا مجمع اے۔ اک صحابی دوڑدا ہویا میرے نبی دی بارگاہ وچ آیا
سلام پیش کیتا۔ میرے آقا علیہ السلام نے فرمایا میرا غلام کی آکھنا چاہنا ایں؟ عرض کیتی کہ اللہ
دے پیارے حبیب میرے ماں باپ آپ توں قربان ہوون۔ مسجد نبوی دے باہر نجران دے عیسائی
آئے ہوئے نیں۔ وفد اے بہت بڑا عیسائیاں دا۔ یارسول اللہ او مسجد نبوی دے اندر داخل ہونا
چاہندے نیں۔ تے نماز وی ادا کرنا چاہندے نیں۔ میرے آقا نے فرمایا آن دو مسجد دے اندر۔ نماز
ادا کرن اساں اپنے طریقے دے مطابق نماز ادا کیتی اے۔ مسلماناں دی اجازت اے کہ اوہ اپنے طریقے
دے مطابق نماز ادا کرن تے عبادت کرن میری طرفوں کوئی پابندی نہیں۔ جدوں اوہناں عبادت
کر لئی مسجد نال نماز ادا کر لئی۔ تیرے نے میرے آقا صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا۔ تسی کون ایہہ تہاڈا
مذہب کی اے۔ اوہناں آکھیا جی اساں حضرت عیسیٰ نوں منن والے آں۔ مذہب عیسائی نال
تعلق رکھنے والے آں۔ نجران دے علاقے وچ رہنے والے آں۔ اسیں نجران دے عیسائی آں۔
میرے آقا نے فرمایا میری بارگاہ وچ کیوں آئے او۔ عرض کیتی سرکار ساڈے چند سوال نیں۔ اوہناں سوالاں
دا جواب لین واسطے حاضر ہوئے آں۔ اگر ساڈے سوالاں دا جواب مل گیا۔ اسی جناب عیسیٰ دا کلمہ
چھوڑ دیاں گے۔ تے یارسول اللہ تہاڈا کلمہ پڑھ لواں گے۔ تے تیرے عرش والے رب دی توحید
اقرار وی کر لواں گے۔

حضرت [illegible] ٹھیک اے سوال کرو۔ اوہناں آکھیا جی ساڈا پہلا سوال اے۔ ساڈا عقیدہ اے
کہ عیسیٰ اللہ دا پتر اے۔ کی اے بولو عیسیٰ اللہ دا پتر ہے۔ مجمع ہیرا اے دو زبانی اے تے
پڑھیا لکھیا تھوڑا اے۔ گل اک بڑی ٹھیک اے۔ عیسائیاں نے اپنے نبی نوں اینج وکھایا اے تے
کہ کدی خدا آکھیا اے تے کدی خدا دا پتر آکھیا اے۔ تے ایہہ ساڈی شریعت امت نے نبی نوں اینا
گھٹایا اے۔ کدی اپنے جیہا بندہ آکھیا اے۔ تے کدی اپنے توں وی گھٹ آکھیا اے۔ اوہناں آکھیاں جی

25 August 2004

8 Rajab
9 Bhadon

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
						1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29	30	31					

AUGUST 2004

WEDNESDAY

ساڈا عقیدہ ایہو اے کہ علی علیہ السلام اللہ دا پتر اے۔ میرے آقا نے فرمایا تہاڈا عقیدہ غلط

09.00 اے۔ علی علیہ السلام اللہ دا پتر نہیں۔ اللہ بیٹے توں پاک اے۔ بیٹیاں توں پاک اے۔ انہاں ساریاں

09.30 چیزاں توں پاک اے وحدہ لا شریک اے۔ نہ اوہدے ساویں کوئی اے۔ نہ اوہدی کوئی جٹا بندی اے۔

10.00 اوہناں آکھیا جی دلیل دیو۔ سرکار نے فرمایا دلیل ایہو اے کہ اوہ بڑا بے نیاز اے۔ اوہناں نے آکھیا کہ عیسیٰ

10.30 اللہ دا بیٹا نہیں تے حضرت عیسیٰ دا پیو کون اے۔ فرمایا ایہہ اللہ دی حکمت اے۔ اگر اوہ چاہوے تے آدم نوں بغیر

11.00 ماں تے بغیر پیو دے پیدا کر سکدا اے۔ جیہڑا رب آدم علیہ السلام نوں بغیر ماں اتے باپ دے پیدا کر سکدا اے۔

11.30 تے عیسیٰ نوں بغیر باپ توں پیدا کر سکدا اے۔ اوہناں آکھیا جی اسی مطمئن نہیں ہوئے۔ ساڈے نال مقابلہ کر لو۔

12.00 حضور رسول پاک مقابلہ کیویں کرنا چاہندے او۔ اوہناں آکھیا جی۔ اسی مباہلہ کرنا ایں۔ میں ایہہ گل واں سمجھا دیواں۔

12.30 اک ہوندا اے مناظرہ۔ اک ہوندا اے مباہلہ۔ مناظرہ ایہہ ہوندا اے جیویں آکھیا حضور نوں علم غیب

01.00 ہے۔ اک دھڑا آکھے جی حضور نوں علم غیب نہیں۔ میں اپنی دلیل دیاں۔ اوہ اپنی دلیل دیوے۔ جیہڑا

01.30 ودھ جائے اوہ جت جاوے۔ ایہنوں مناظرہ آکھدے نیں۔ مباہلہ ایہدا ناں نہیں۔ مباہلہ اس چیز دا ناں

02.00 اے۔ بس اگ دا تختہ بلدا پا دئیے۔ توں وی ٹپوں مار دے جا۔ میں وی ٹپ ماراں گا۔ جیہڑا سچا ہوئے گا بچ جائے

02.30 گا۔ جیہڑا جھوٹا ہوئے گا جل جائے گا۔ علامہ حسین مجدد اکثر ایہہ آکھدا ہوندا اے۔ مناظرہ کرنا مولویاں دا

03.00 کم اے۔ مباہلہ کرنا۔ مولویاں دا کم نہیں۔ ایہہ نبی دا کم اے۔ یا ایہدے نبی دا سچے عاشق تے غلام دا

03.30 کم اے۔ آکھیا دیا چلو کر۔ میرے آقا فرمایا میں تیار آں۔ یا رسول اللہ کیویں کرو گے۔ فرمایا تسی

04.00 اپنے بیٹے لے آؤ۔ میں اپنے لے آناں واں۔ تسی اپنیاں عورتاں لے آؤ۔ میں اپنیاں لے آناں واں۔ تسی اپنے

04.30 رشتہ دار لے آؤ۔ میں اپنے لے آناں۔ آپاں باہر آ کے دعا کراں گے۔ جیہڑا سچا ہوئے گا بچ جائے

05.00 گا۔ جیہڑا جھوٹا ہوئے گا ختم ہو جائے گا۔

05.30 دعا پاک کرنا سانوں۔ ذکر اہل بیت۔ مقام اہل بیت سننا۔ اساں کس انداز نال

06.00 امام دی گل کرنے آں۔ کس انداز دے نال ذکر اہل بیت کرنے آں۔ ساڈے تے بزرگ حضرت

06.30 شیخ سعدی رح، دعاواں کردیاں کردیاں ٹر گئے سانوں سبق دے گئے۔ اساں تے ہر ویلے ای

07.00 ایہو ای التجا کرنے آں۔ ایہو ای دعا کرنے آں۔

07.30 کہ خدایا بحق بنی فاطمہ — کہ بر قول ایمان کنی خاتمہ

08.00

عزیزان من اساں تے ایہہ دعاواں کرنی آں کہ الحمد للہ رب العالمین۔ جدوں میدان حشر ہیوے گا
سوا نیزے تے سورج ہیوے گا۔ زمین تانبے دی طرح تپ دی ہیوے گی۔ ہر بندہ پریشانی دا عالم وچ
ہیوے گا۔ یارب نفسی یارب نفسی دیاں صداواں تے آوازاں بلند ہون۔ اساں تے دعا کرنی آں
الحمد للہ رب العالمین۔ اوہدوں سادا لشکر حسین وچ حشر ہیوے۔ سادا امام عالی مقام دے متقی
والیاں وچ حشر ہیوے گا اور رستہ حسین دا نانا نے دسیا جنہاں دا جھنڈا کھڑا ہیوے گا۔ اساں
تے ایہو ای التجا۔ دعا کرنی آں۔ اور رستہ۔ سادے بزرگاں دین نے وی ایہو ای دعا کیتی۔ سادا
تے اہل بیت دے متعلق اطاعت تے عقیدہ ایہو اے۔ اساں توں آکھنے آں۔

ہر باغ میں ایسے کئی پھول نہیں کھلتے۔
اور اس شان کے شہزادے ہر اک کو نہیں ملتے۔
اسلام ان کی عظمت پہ صدا ناز کرے گا۔
ہر دور مسلمانوں کا دم ان کا بھرے گا۔

مسلمانوں آؤ ذرا توجہ نال۔ میرے آقا نے فرمایا تسی اپنے بیٹے لے کے آؤ۔ میں اپنے بیٹے لے کے
آواں گا۔ تسی اپنیاں عورتاں لے کے آؤ۔ میں اپنیاں عورتاں لے کے آواں گا۔ تسی اپنے رشتہ دار
لے کے آؤ۔ میں اپنے رشتہ دار لے کے آواں گا۔ آقا آمنے سامنے جنگل وچ آ جانواں سکے
اللہ کی بدروح واسطے بد دعاواں کراں گے۔ جیہڑا سچا ہیوے گا بچ جاوے گا۔ جیہڑا جھوٹا ہیوے
گا ختم ہو جاوے گا۔ مسلمان کہا سنو۔ میرے آقا علیہ السلام اپنے بچیاں نوں لے کے گئے کس
انداز دے نال لے کے گئے۔ میرے آقا علیہ السلام نوں انگلی نال پکڑیا۔ حسین نوں گود دے اندر
چکیا۔ فرمایا یا علی تو میرے نال چل۔ اے فاطمہ تو جنت شان دی میرے نال یا نال ایں۔ عرض کیتی
بابا جی تیار ہاں۔ مگر دسو نال تہاڈے وچ جانا کس طرح اے۔ میرے آقا نے فرمایا یا علی اگے
میں چلاں گا۔ میرے پچھے میری بیٹی فاطمۃ الزہرا چلے گی۔ فرمایا یا علی فاطمہ دے پچھے توں
چلے گا۔ حضرت مولا علی عرض کردے نیں یا حضرت اگے شہزادے چلوگے۔ پچھے تیاری سلیم
چلے گی۔ آخر وچ میں چلاں گا۔ آقا میں فاطمہ دا شوہر وی آں۔ میں فاطمہ دا سرتاج
وی آں۔ آقا میں فاطمہ دے پچھے کیوں۔ میرے آقا نے فرمایا جدوں مباہلہ دا کولوں پنجاں

23 August 2004
6 Rajab
7 Bhadon

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
						1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29	30	31					

AUGUST 2004

MONDAY

گے۔ زرا بابا اگر میری بیٹی پچھے ہو جاسی گی۔ اگلی نگاہ تے میرے سامنے ہو جاسی گی۔ مگر پچھلی نگاہ
میری بیٹی تے ہو جاسی گی۔ بابلی میں اپنی بیٹی نوں آکھدا ہاں اس واسطے کہ جانا چاہندا ہاں آں تاکہ
جدوں عاشقاں دی نظر آکھا کے ویکھن۔ زرا میری بیٹی تے نظر نہ ہووے۔ چہرہ بنا دا نظر آندا سا
تے کنڈ دکھیندا۔ جد رکرار دی نظر آندی ہووے۔ (سبحان اللہ)

زرا بابلی دا کسے دا وجہ ایہہ ہے۔ کہ میری بیٹی اے جس دے قدماں نوں دی اجیک عزیز محرم وکھیا
ہانسی۔ بابلی اگے میں چلاں گا۔ میرے پچھے میری دھی چلے گی۔ تے پچھے چلوں لگ۔ میرے قدماں تے میری
بیٹی دے قدم ہوون لگے۔ تے جیہڑا قدم اتے لگدا جاوے لگ تے قدم مٹدے جان گے۔ تاکہ قیامت تک دی
کوئی ایہدوں نہ آکھے کہ میں رسول اللہ دی دھی دے قدماں دے نشان وی ویکھے ہوئے نیں۔ اج کل تے سارے دا
پردہ ای کوئی نہیں۔ ہاں جو کرے ہاں کوئی ہنس ہنس تے نہ ملن۔ کوئی دی ہنسی بولدا ای کوئی ہانسی۔
سوہنے ای عجیب پردہ اے۔ جیہڑے اندر اکھاں نگاہاں تے تے نک کجیا اے۔ میںوں ایمان نال
دسو علاقے آئے بندے اے میں دنیا پور آکھیاں نوں جا کے رسان لگا ہی۔ اوہناں بڑی سیانی گل کیتی۔
کہ ایہہ شرم نک توں ہوندی اے تے اکھ نوں ہوندی اے۔ نارائن ہانسی ہونا۔ کہ میں دی ہانسی سکرا ملن تہاڈے
سامنے ایہو ہی گل بیان کرنا آں۔ اگر جا کے میرا دی جنراک ایہہ ہو جاندا اے۔

کیا حدیث یاد آئی۔ اک جنگ دا موقع اسا۔ صحابہ نے جنگ فتح کیتی تے اک بادشاہ
دی بیٹی نوں قید کیتا۔ اور حضور دے دربار اچ پیش کیتا۔ جدوں حضور دے دربار اچ آئی تاں اوہدے
ایہو ہی سر توں سر سیاسی تے وال ننگا سی۔ سب کیاں دی نظر پیٹے لگی۔ آپ دا نے زرا بابا دیا سا
علم۔ جی آکھا۔ بیٹی دے سر تے چادر پڑ دو۔ حضرت عمر نے عرض کیتا حضور ایہہ کافر دی دھی اے میں
آکھا نے جوش نال زرا علم۔ بیٹی بیٹی ہوندی اے۔ بھاویں کافر دی ہووے بھاویں مسلماناں دی ہووے۔
حضور اپنی جگہ توں اٹھے اپنی منہ گلی دی چادر اوہدے سر اتے دتی۔ زرا بابلی۔ ایہہ میرا مقدر تہانوں پتہ
کر کے لے آئے نیں۔ جے میرا کول رہنا چاہو تے میں بڑا خوش ہاں۔ واپس جاؤ تے ٹھیک اے اس
آکیا جی میں واپس جانا اے۔ سرکار نے دس صحابہ دی ڈیوٹی لگائی کہ ایہنوں گھر چھوڑ دیو۔
جیہڑے ویلے صحابہ گئے دو تین ناں دا سفر سی۔ گھر گئے۔ کنڈی کھڑکائی اوہدا بھرا جوان بھاگی باہر نکلیا۔
بہن نوں رنگ نال ویکھیا جسم دا نور اکھاں اچ آیا۔ پہلا سوال کیتا۔ مسلماناں دے ہتھوں کیسا پایا۔

ہمیش انگریزاں منہ تے ہتھ رکھ کے آکھیا ویرا خبردار غلط گل نہ کریں۔ میں ایناں سکدے میرا جیوندا
میری اپنی عزت دی حفاظت نہیں کردا۔ جنی فاطمہ دے بابے نے میری عزت دی حفاظت کیتی اے۔
(سبحان اللہ)

دوسرا سوال کیتا۔ آہندا اے اسی ہو جیہڑے آئے ہیں ایناں نوں کیہ ہو یا۔ آہندی اے دو دن ایناں نال
سفر کیتا اے۔ نماز دا ٹائم ہوندا سی۔ ایہہ نماز پڑھدا سی۔ میں ایناں دا چہرہ نہیں ویکھیا۔ ایناں
میرا چہرہ نہیں ویکھیا۔ میرا دا لفظ ٹھنڈا ہو یا۔ آہندا اے ہمیش بدوں مسلماناں دا نبی ایڈا چنگا سی تے
کلمہ پڑھدے نشاناں کیوں نہیں ہو گئی۔ زبابا ویرا دل تے جا نہیں اسی مسلمان ہو جاواں۔ خیال آندا سی
کرے ویر جنہی ہو کے نہ مرجائے۔ شہنوں لعین آئی سال دو نوں دل یل کے جنت دیاں موجاں نہ لٹ
لیئے۔
میرے نبی نے دنیا دا ایہہ قدر کیتا اے۔

میرے آقا علیہ السلام نے فرمایا بابا علی۔ تو اکسدا سکے پچھے چل۔ فاکر فاطمہ الزہرا۔ فاطمہ جنت
دے نبیاں دے نشانات دے بابے پاون۔ مسلماناں نوں کٹری گل آئے۔ کہ جدوں پنجتن پاک میا یلے واسطے
تشریف لے کے گئے۔ ایہی حق ماما آن سرکار دی اہل بیت نوں دی سرکار دا اصحاب نوں وی۔ اودر سرکار
دے حرم پاک نوں وی۔ کسے دا منکر نہیں سرکار دے۔ اید مکتاں دا تمام دی پیار اگ کیتا اے۔ آؤ کہ
مسلمانوں ذرا دھیان نال۔ سا ڈھے ڈسو سال اکو بادشاہی دی عمر سی۔ جنے مباہلہ کرنا سی۔ ایہہ
دوستا۔ پیارا دی جوڑی اے بیٹھا ہو یا اے۔ اتنا بڑھ تے مصیبت ہو چکی سی۔ اکو دا دوستا۔
ماسی اے۔ ڈھلک کے اکھاں دے راتے آ چکیا سی۔ اید اکو قدر اپنیاں اکھاں دا ماسی جکے کر
ایناں پنجاں نوں ویکھیا۔ اپنی قوم نوں بلدا۔ اے قوم پہنچی آکھے دی گل اے بابا جی۔ زبابا سیتوں کی
سمجھ آئی۔ اکتے تنوں اپنی عبادت دا قدر ا سمجھ آیا۔ پیغمبر سمجھ آئے۔ مولوی صاحب سمجھ آیا۔
زبابا میں ہتھ بنھ کے آکھنا آں۔ اگر میرا ساتھی سب کجھ سمجھا اے تے ایناں نال مقابلے تے مباہلہ
نہ کرنا۔ آکھیا کیوں۔ آکھیا میں دسدا آں پیا۔ آن والے جھوٹے نہیں بلکہ سچے آئے نیں۔

آکھیا سچے کہ ہیں۔ اوہناں آکھیا پتہ ہے کول دلیل کی ہے۔ آکھیا دلیل ایہہ ہے کہ جدوں میری نگاہ ایناں
آل نبی تک۔ میں آسمان نوں ویکھیا کہ ایناں دے سراں تک نور پہنچ چادر دا ویکھیا ہوئی۔
حضرت فاطمۃ الزہرا سلام اللہ علیہا۔ جدوں اوہناں نے ہتھ بنھ کے حضور اساں ایبا ہلم

ہنسیں کرنا۔ تے سرکار رض بابا واپس چلو۔ تے حضرت فاطمہ نوں جنت نے عرض کیتی بابا
09.00
ایہہ زمانہ کیوں آئے سان۔ فرمایا بیٹا دعا حاجلہ کرن۔ بد دعا کرن۔ تے بابا کیتی ناہیں۔ فرمایا بیٹا اوہناں
09.30
بد دعا دا موقع ہنس ہنس دتا۔ بی بی عرض کر دی اے بابا۔ جے اوہناں بد دعا دا موقع نہیں دتا۔ میرا دل
10.00
چاہندا اے انہاں واسطے دعا نہ کر جا لیئے۔ (ایہہ ہے مقام)
10.30
اس طرح علامت بیان کر دا اہل بیت دی۔ کہ جنہاں اندر توہین اہل بیت دا پہلو نکل آوے۔
11.00
حسین نوں کمزور بنا کے پیش نہ کرو۔ حسین نوں ضعیف بنا کے پیش نہ کرو۔ حسین نوں امیر
11.30
بنا کے پیش کرو۔ ایہہ نہ آکھو کربلا دے اندر غریب ہو گیا حسین۔ علی الاعلان ایہہ آکھو کہ حسین امیر
12.00
اے۔ اور عقل دے انصاف دے تقاضے نال۔ قرآن و حدیث نوں سامنے رکھیا جائے۔ تو حسین جیسا
12.30
امیر کوئی نہیں۔ بڑے نوں پتر شہزادہ لے آؤ۔ کپڑے منگیاں نیوں آ نا گے۔ حسین کیسا امیر اے جنہاں
01.00
کپڑے دی قیمت دیون آ رہے نیں۔ بڑے توں پتر شہزادہ لے آؤ سواری تے چاڑھو۔ ہوائی جہاز
01.30
حسین دے نانا دا امیر اے جنہاں دے کندھیاں اتے سواری بن جان۔ ایہہ اسیں ایہہ بیان کر دے ہاں۔ کہ حسین کربلا وچ
02.00
پانی منگدا نہیں۔ لو آ کے گل۔ نقطے دی گل ایہہ اے۔ جیہڑا زندگی دے عمل۔ کربلا دے وچ تے حسین
02.30
نے پانی طلب نہیں کیتا۔ بد دعا نہ دتی۔ منگیا نہیں میں آکھیا طلب کیتا اے۔ منگنے تے ٹیکے دا لوکاں نوں جاندی
03.00
اے۔ طلب اپنے دی کتنی پانی دی اے۔ [illegible] کوئی شک نہیں
03.30
پانی طلب کیتا امام نے۔ اتمام حجت واسطے طلب کیتا اے۔ اگر نہ طلب کردے تے شاید آکے دنیا
04.00
کہندی ایہہ نہ کہہ دینی سی۔ کہ جے اگر طلب کردے تے اسیں دے دیندے۔ لیکن میرے ذہن وچ سوال آندا
04.30
اے۔ بڑی قیمتی بات اے۔ طلب تو طالب کیتا کہ پانی نہیں منگیا۔ جیہڑا جیہڑا سرائے دنیا دا پیاسا
05.00
ہوندا اے۔ تے اوہدوں بھکاری دی طرح منگدا نال۔ پانی تے آکھیا کہ منگو پانی پلاؤ۔ دوجی دا سوال
05.30
نہیں کیتا۔ اس دی وجہ کیا اے۔ رب سوہنے دی شان اے۔ میں تو پر توں دور کسے بندے دا دروازہ
06.00
کھٹکایا دا۔ اوہ جدوں باہر نکلے تے میں کہیا اے جی میں مسافر آیا واں۔ پردیسی آں تے پانی پلاؤ اے۔
06.30
بندا اندر چلا گیا۔ بچے نوں کہندا اے پانی لے جا۔ ایہہ باہر کون اے۔ آکھے کوئی پردیسی اے جنہاں
07.00
اے۔ کوزے وچ گھڑے پانی پلا دیا۔ میں اک بندے نوں آکھیا آں جی ہوئی چاہیدا اے۔ بندہ اندر
07.30
گیا۔ پتا ہوئی لے کے جا۔ آکھے باہر کوئی مانگت اے۔ آکھے باہر کون اے۔ کوئی فقیر اے۔ دروازہ
08.00

پانی منگیا اے پانی تے سے نبی دی منگدا اے۔ پانی راہگیر دی منگ دا اے۔ پانی اجنبی دی منگ دا اے۔ پانی پردیسی دی منگ دا اے۔ بدلی منگ دا اے تے نقش بن گئے۔ نانا پانی نال منگیا تاکہ مسافر منگ لیندا اے۔ روٹی اس واسطے نہیں منگی کہ انہاں نوں پتہ سی کہ اوس نوں منگن دی تے میں تاں نوں جا کے سوال کراں۔

اسی بات پیش کرو۔ جنہاں اندر امام دی دل دی محبت ہووے۔ تمام ہووے۔ اور جنہاں نا بندیاں دا دی تمام ہووے۔ انہاں دی بیان پاکاں دا دی تمام ہووے۔ مسلمان بنائیو۔ حضرت امام حسین علیہ السلام نے جیہڑا سبق آپ نے میدان کربلا اندر دتا اے۔ میں دو گلاں آکھیاں ہیں۔ میں پاسے کیوں چلیا گیاں بلاں بنائی نے آکھیا سی کہ آخری نفل امام حسین تے جا کے ختم کرنے ہیں۔ اوہناں نے جیہڑا آخری پیغام دتا۔ اوہ ایہہ دتا کہ امام دا سر سجدے اندر سی اور کہیا اللہ دی تسبیح دی جاری سی۔ اللہ دا سجدہ دی جاری سی۔ امام نے سبق ایہہ دتا کہ میرے جیہڑے منن والے او۔ میرے نال جیہڑے محبت کرن والے او۔ تہاڈی محبت اس وقت سچی ہووے گی کہ اگر تہاڈے سراتے تلوار دی چلدی ہووے۔ اللہ دی نماز دی نہیں چھوڑنا۔ تے نالے اللہ دا ذکر دی نہیں چھوڑنا۔

نماز آلی طاری ذرا سمجھن آلیاں دی ڈھال ہو جاندی اے۔ بس اس واسطے جا کے نال پڑھا دیکھ جیا لگدا اے ناں۔ کہ نماز آلم کم گول اے

ذرا دھیان کرنا 24 گھنٹے ہیں۔ اللہ نا اندر اے کہ اے میرے بندیا 24 گھنٹیاں دے وچوں کرے سے ڈے 23 گھنٹے اک پل رفع ادا گھنٹہ اک پاسے۔ پانچ کرنا ای اے۔ نانا پاسے 23 وڈے گھنٹے اپنے استعمال دے رکھو۔ تھوڑا ای اکا گھنٹہ منیوں دے چھڈ۔ اوہ اینا وی نہیں۔ قسمت نال سر پیہہ ای پلہ دا کوئی ہیں۔

مولی نوں ذکر کسی رس آگیا۔ جیہڑا بندہ نماز نہیں پڑھے گا ناں۔ او بندہ جہنم اچ جائے گا۔ تے بنا جاں کیوں ڈنگاں بیان۔ جیب ڈنگ گھبراں دا پترے سی۔ ملاں نے ڈنگرا آکھیا۔ طبیعت ای پڑھ رہیا اور آکھے میری ای پڑھدے آں۔ آکھے تہاڈا ناں تے ہنس آگیا۔ بندہ جان ملے تے جیہڑا اندر ہوندی اسا نوں ٹھیک اسا نوں بابا جی۔ حضرت علی فرماندے ہیں پرشتے دی زکوٰۃ جا عقل دی زکوٰۃ ایہہ اے کہ جاہلاں دی گل سنو۔ تے اوہنوں برداشت کرو۔ اے شکل دی زکوٰۃ اے۔

19 August 2004

2 Rajab
3 Bhadon

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
						1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29	30	31					

AUGUST 2004

THURSDAY

عزیزاں اگر ایس بھرن ایہہ کرنا چاہندا آں۔ مسٹر رب اللاسٹن نے دنیا بس دسے دو گھنٹے
اپنا کم کرے۔ تجارت کرنا ایں تاں کرے۔ وزارت کرنا ایں تاں کرے۔ دنیا دا کاروبار کرنا ایں تاں کرے۔ پر بابا جی ہور
کوئی کم نہیں کرنا تے بشریں پسند کرن دا شوق اے تے سارے دن دے 22 گھنٹے رج رج کے سوں۔ لیکن
صرف ادھا گھنٹہ مینوں دے چھڈ۔ اوہ وی اکٹھا نہیں۔ بابا قسطاں نال۔ کوئی پنج منٹ
صبح دا ٹائم آ جا۔ اوہ وی ستاں منٹ پیشی دا ٹائم آ جا۔ بابا پکڑ کے دوپہر ظہر دا ٹائم آ جا۔ مغرب
عصر ویلے آ جا۔ عشاء دا ٹائم آ جا۔ بابا 22 اگر میں اج ادھا گھنٹہ قسطاں نال دساں تے
کریں گا کی۔ بابا میں رب آں۔ میں رب ہو کے وعدہ کرنا آں۔ تو ادھا گھنٹہ پنج ویلے ٹائم دے اندر
مینوں دے چھڈ۔ بابا اگر میں تیرے 22 گھنٹے دی عبادت وچ ستارہ نہ کراں تے مینوں کرش
دا الدرب اللاسٹن نہ آکھیں۔

شیخ سعدی دی حکایت (بھولیاں کی نور سکدا) بندہ بندہ ہو نہیں جیہڑا نماز نہیں
پڑھدا۔ نماز پڑھو جیویں پڑھنی چاہیدی اے پڑھو۔ جیویں اللہ دے نبی نے پڑھنی چاہیدی اے نماز پڑھو
اک بندہ تیار دکان کرنا سوداگر چلن پھرن آں ہوں۔ اوہ اپنے گھر وچ ویکھ کر جا رہا سی۔ نماز دا ٹائم
ہو گیا۔ اوہنے گھوڑے نوں ہتھ بنھ کے مسجد وچ چلیا گیا۔ جدوں اوہنے نماز پڑھی جس ویلے سجدہ کیتا
جیب وچوں اک بٹوا سی۔ زمین اتے ڈگ گیا۔ وچ سونے دے سکے سی۔ بعض وچ ہیرے سی تے ویسے گھوڑے تے
روانہ ہو گیا۔ کوئی سو کلومیٹر سفر کر کے گل یاد آئی۔ اکو بار میں بٹوہ تے اوتھے بھل آیاں آں۔
آیا چلو کہ خیماں دا … آیا اک بٹوہ اتھے سی۔ کوئی دو بندیاں تقل گزر ہو رہا۔ مسیتے
گیا ویکھیا بٹوہ دیہاڑ اسے تے سونے دی موجود اے۔ بڑا خوش ہو رہا۔ بندہ دا مولویاں ہو رہا۔ ہر دار
سجدہ ویا۔ پر اوہ سجدہ … اس علاقے دا … شریف بندے نے۔ بھائی تینوں مبارک ہو
کہ گل اے۔ اس آکھیا پورا پاکستان اوہ پھرنا۔ اج دا … میں ہاریں ویکھیا۔ نہ کسے بٹوہ چکیا
نہ کسے سونا چکیا۔ بندہ دا … گیا۔ … سی۔ دو بندے پہلے مسجد دا بوہا آئی
کھولیا۔ دو بندیاں نوں … کھولیا۔ جدوں کوئی بندہ دا بندہ … وڈا کوئی نہیں
وڈا … جگناں سی۔ اسیں گل نہ کرنا۔ … مسجد جنت دا سبب
وی اے۔ مسجد جہنم دا سبب وی ہے۔ … آکھیا اے۔ اگر توں پڑھیں

اے اینہاں اندر نماز۔ تے قیامت آلے دن جدوں پل صراط توں گزر ہوئے گا۔ بہتراں
09.00
جا گنگی نوں وچ بہہ جاسنگیاں۔ تے بہتراں پار۔ تے جے توں سچے آں ہیں اپنے آستاں اتے اسلام مسکرو کا
09.30
صاف اذاناں دی پنج ٹائم پوری سدا۔ تیرا بندہ مسیتے نہیں سی آندا۔ لے ملازم حسین دوگر اک نکری
10.00
گل پیار کرداے۔ تک بیا لیندا اے۔ اینوں فیصلہ تیں کر دیا۔ ہر بار بڑیاں بھروں کمائیاں دینی۔ اِنے
10.30
میری کا دی ہیروں ملکا۔ اگر توں مسجد وچ نہیں آندا خوشی نہ ہویا کر کر ہاں مسجد وچ نہیں آندا۔ توں ریہہ
11.00
نگراں ہنوں بلاندیں گا۔ جنت نال پیشوں جنت ہوئے گی۔ مسجد رب دا گھر اے۔ آئے گا او جنوں
11.30
رب سددا گا۔ تے جس بے ایمان نوں رب ورگن نہ دیوے کیویں آجائے گا۔ تو فان بنیاں ہیر دا اہو
12.00
میں چودھری آں۔ میں نہیں آندا مسجد۔ میں چنگا آں۔ میں آکھیا لے دسو ہو نہیں آندا اتاں ویکھدے رہو
12.30
تے اوہ آئے گا جنوں مسجد وچ رب آن دی توفیق عطا فرمائے گا۔ اوہ اگر مسجد وچ توں آجاویں تے
01.00
توفیق ہوے تے شکر ہے ادا کر تے اے اللہ تیرا بہت وڈا شکر اے۔ تیری بڑی مہربانی اے کہ توں مینوں
01.30
توفیق عطا کیتی اے۔ میں ڈر تے گھر وچ جا نہ ہو گیا آں۔ اس توں بعد توں وچ اک شاعر اے چنگا کا
02.00
چنگا۔ او نے اک نماز دے بارے وچ گل کیتی اے۔
02.30
مہ اٹھ اٹھ کر چل مسجد آ۔ رب دی نماز پڑھ بندہ نماز دا۔ ہرت ہی اوہو رب نے جنت بنائی۔
03.00
ہیرے لعل بدتیاں دی ہنر سجائی۔ پاک صاف حوراں تیرا تکدیاں راہ۔ حور کے منتظر بات دالا مسئلہ)
03.30
مومناں نوں لگدی اے پیاری آ نماز۔ منافقاں دے دل تے بھاری آ نماز۔ آمنہ دا لال گیا فرما۔
04.00
چڑیاں سبز تر نالے ککڑ بولدا۔ (حضرت علی توں کسے پچھیا بادل نیں بہتوں کڑیاں چیزاں
04.30
پسند نیں۔ مینوں ککڑ دی اذان پسند اے۔ صبح دی مسجد دی اذان پسند اے۔ قرآن کوئی پڑھدا
05.00
ہوئے تے اوہدی تلاوت دی آواز پسند اے۔ مولوی بیٹھے ہین۔ مولوی لک گئی اے ماہدیکا اکھڑا
05.30
اے بار 2 وگوے آپ دا چھڈ دیا اے۔ (خارجی ککڑ کمانے) اسیل ککڑ دی (
06.00
چڑیاں سبز تر نالے ککڑ بولدے۔ غفلت والی تیری کنڈ کھولدا اے۔ توں دی تکی منہ نہ چھپا۔
06.30
حضرت بی بی عائشہ اللہ عنہا سوال کر دیاں بنی کریم تے فرمایا۔ انسان تے کسے دا دل چاہندا اے تے زیارت
07.00
ہو جاندی اے۔ یارسول قیامت قریب ہووے گی کہ کلمہ پڑھن والے دا دل چاہوئے بنی دا دیدار
07.30
کرے تے اوہ کیویں کر سکدا اے۔ اس نے کیا ماں باگل تیری سکاں آں جس وقت دا دل چاہے
08.00

138

139

17 August 2004

30 Jamadi II
1 Bhadon 2061 Bikrami

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
						1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29	30	31					

AUGUST 2004

TUESDAY New Moon

سگا۔ کم کرنا اوہدا کم ہوئے گا۔ دیدار کرانا میں مصلّے دا کم ہووے گا۔ میرا خیال اے

09.00 کہ میں وی بجلی کراں میں شاہنوں دس دی۔ دیہاں جیہڑے کم بدرے حضور دا دیدار ہو جائے۔ اک

09.30 شاں کوشش کر نماز پڑھو۔ اک موجی گل دیدار والی ایہہ ہے کہ آقا نا بندے کہ اگر کسے دا دل چاہوے

10.00 میں رب آقا دا دیدار کراں۔ حضور نے بندے نوں قرآن کھول کے قرآن دی زیارت کرے۔ ا بجے سیکھے

10.30 میں مصلّے دی زیارت کر رہیا آں۔ یارو صبح دا کاتم ہووے بندہ نماز پڑھے۔ اس نوں قرآن دی زیارت

11.00 کرے۔ تے تلاوت کرے جیہڑا کم کرے گا تے بہتر ہاں ہتیں ہووے گا۔ داہڑی دے متعلق

11.30 اللہ حافظ قبول فرمائے

12.00

12.30 [signature]

01.00 23-9-04

01.30 بروز جمعرات 11:14:00 دوپہر

02.00

02.30

03.00

03.30

04.00

04.30

05.00

05.30

06.00

06.30

07.00

07.30

08.00

1411

15 August 2004
28 Jamadi II
31 Sawan

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
						1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29	30	31					

AUGUST 2004

SUNDAY

میلاد شریف 327/E.B

09.00

09.30 ورفعنا لک ذکرک ۔ درود پاک با آواز بلند ...

10.00 حضرات گرامی - اپنی زندگی دے ہر تقریر دا آغاز کرن توں پہلے ۔ دوستاں دی خدمت دے اندر ایہہ

10.30 گزارش کردا رہنا آں - کہ زندگی دے اندر جس مقامات اُتے وی ۔ جس محفل دے اندر ۔ جس جگہ

11.00 اُتے وی ۔ درود پاک پڑھنے دا موقع نصیب ہووے ۔ تاکوئی ساتھی ۔ آپ حضرات دی خدمت وچ

11.30 ایہہ گزارش کردا ہے کہ درود پاک پڑھو ۔ درود پاک نوں قرض سمجھ کے یا چھٹی سمجھ کے نہیں پڑھنا

12.00 چاہیدا ۔ خطیب اتے مقرر اتے سرکار دے نعت خواں اُتے احسان چاہڑن واسطے نہیں پڑھنا

12.30 چاہیدا ۔ میرا جملہ سنو تے اینوں ہمیشہ یاد رکھو ۔ درود پاک جس وقت وی پڑھنا نصیب ہووے تاں

01.00 اینوں ہمیشہ فرض سمجھ کے پڑھنا چاہیدا اے ۔ کیوں مذہب سب دا اسلام اے ۔ بولو ۔ جناں

01.30 دی صحت ٹھیک اے ذرا جواب دیو ۔ ساڈے مذہب دا ناں کی اے بابا جی ۔ اسلام ۔

02.00 مذہب سب دا اسلام اے ۔ اور ساڈے مذہب دے اندر ایہہ واحد اک ایسا عمل

02.30 ہے ۔ کہ جس دے اندر اوہ کہ شریک دی سی دے نال شریک ہوندا اے ۔ اللہ خود ارشاد فرماندا

03.00 اے کہ میں وی درود پڑھدا آں ۔ میرے فرشتے وی درود پڑھدے نیں ۔ ایمان آلیو ۔ یا ایہہ حکم

03.30 تہانوں دتا گیا اے ۔ کس گل دی ۔ اُکھے جیہڑا میں پڑھنا آں میرے فرشتے پڑھدے نیں تساں

04.00 وی پڑھو ۔ پھر رولا کیوں پانا ایں ۔ جھگڑا کیوں پانا ایں ۔ پھر فساد کیوں پانا ۔ کیوں آپنا

04.30 ایہہ فلانا نہیں پڑھدا ۔ فلانا نہیں پڑھدا ۔ اس دور دے اندر ہر بندہ ای عزت دار اے ۔

05.00 بے عزتا تے کوئی نہیں ۔ بابا جیہڑا گنڈھ دیوے گا اوہ ای شادی تے آئے گا ۔ جیہڑا گنڈھ ای نہ دیو ۔

05.30 بے عزتا بندہ بن گیا گنڈھ تے تو آجائے ۔ جھگڑا اوتھے لڑائی کسے فساد کیتا ۔ ملازم حسین ڈوگر

06.00 سے دیاں جیہاں گلاں کرن دا قائل اے ۔ لڑائی دا قائل نہیں ۔ سمجھیاں دا قائل آں ۔ فساداں دا

06.30 قائل نہیں ۔ جھگڑیاں دا قائل آں ۔ دکھا سکنا اں اگر کوئی آکھے گا ۔ میرا اینا تقریر کرے ابوجہل نہ

07.00 بنے ۔ ہو سکدا اے تو دس پیر دا بہتر ہووے ۔ منا نہیں سکدا ۔ اللہ آکھدا اے میں وی درود پڑھنا آں

07.30 میرے فرشتے وی پڑھدے نیں ۔ ایمان آلیو تہانوں وی گنڈھ دا آکھاں وی پڑھو ۔ میں ملازم حسین ڈوگر

08.00

اپنے علماء دی موجودگی وچ ۔ ایہہ ابتدائی لفظ نیں ۔ میں جو کجھ کہہ کے تقریر شروع کرنا چاہندا آکھ نہیں سی اوہ
لفظاں دی ہی نہیں کہہ سکیا ۔ ابتدا دا چ ای گل آگئی مسئلہ حل کراں ۔ جیہڑا بندہ درود پڑھدا اے ۔ اوہ
بالکل سچا اے ۔ جیہڑا نہیں پڑھدا اوہ وی سچا اے ۔ ہر بندہ بولے گا واجب آ ۔ جیہڑا نبی تے درود نہیں
پڑھدا ۔ اوہ کون اے ۔ سچا ۔ اینج کیوں ۔ اوہ بندہ سچا ۔ قرآن آکھدا اے سچا ۔ سمجھے نہیں عزیز
مسلمان ۔ جیہڑا بندہ درود نہیں پڑھدا قرآن آکھدا اے اوہ سچا ۔ جتنے شریف بیٹھے او جس نوں
قرآن آکھے سچا ۔ اوہنوں کوئی ڈاکٹر کوئی اے جھوٹا آکھ دکھاوے ۔ اگر کوئی بندہ درود نہ پڑھے جس نوں اللہ
آکھے اوہ سچا اے ۔ کسے دی طاقت ہے تو اوہنوں جھوٹا آکھیں ۔ میری طاقت ہے کہ میں اس نوں
جھوٹا آکھاں ۔ علامہ صاحب دی وی طاقت اوہنوں جھوٹا آکھے ۔ لوکو میں جھوٹ بولاں گا
جیہڑا مرد اے جو توہین نال کر دیوے گا ۔ میں اپنی قبر کالی کراں گا ۔ ڈاکٹر طاہر دی گل صحیح اے ۔
علماء دی موجودگی وچ پیار کرنا آں ۔ گل ٹھیک ہو رہی اے بدلاں تے میں ہوں بدلن نہیں دیندی ۔
جیہڑا نبی تے درود نہیں پڑھدا (یہ) ۔ جیہڑا درود پڑھدا اے اوہ وی سچا ۔ کیونکہ اوہ آکھدا اے
میں وی پڑھاں گا جیہڑے فرشتے وی پڑھدے نیں ۔ ایمان والیو تسی وی پڑھو ۔ گنہگار ایمان آکھیاں نوں
بے ایماناں نوں اللہ لیٹر تے لکھیا نہیں ۔ کیوں میں پڑھ لے گا ۔ جدوں بے ایمان نوں گنہگار ہی نہیں
تو اوہ ڈاکٹر صاحب نیں ۔ اس شادی آلے بابا جی جتنے وی گنہگار ہوئے ۔ میں آکھیا بابا تو نہیں
آکھیا سی ۔ بابا جی بڑا تے کوئی نال سی ۔ اس آکھیا کیوں ۔ ڈاکٹر صاحب ہوراں میں نوں سمجھا نہیں
لکھیا ۔ میں کوئی بے غیرت آں ۔ تو کیہا جھگڑا پا نا ایں ۔ تو انا بے غیرت ہندا ایں شریفاں
شادی تے اگر کوئی کاٹ نہ دیوے ۔ تے بغیر بلایا نہیں جاندا ۔ تے جنہاں نوں رب نے درود
دی گنڈھ نہیں دتی ۔ میرا خیال اوہ سارے ای پڑھ لیندے ۔ اک جلسہ بڑا شو شا دی لگا اسا
تے بڑا اچھا دی لگدا اے ۔ معلوم ہویا ۔ جیہڑا نبی تے درود پڑھدا اے اوہ گنہگار تے ہو سکدا
اے ۔ بے ایمان نہیں ہو سکدا ۔ بے ایمان گنہگار ہونا ہوندا اے ۔ بے ایمان ہونا ہوندا اے ۔
درود نوں جیہڑے زوجین سمجھ کے پڑھنا چاہیدا اے ۔ میں اک واری گزارش کراں گا ۔

FRIDAY

اتنی با آواز بلند درود پڑھو۔ کہ جتنا جتنا اپنے ذہناں وچ اپنے نبی نوں اوچا سمجھدے او۔ با
جو دی صدارت اے اساں ویکھنے آں کہ کیہڑا خوش نصیب اے۔ جیہڑا ساڈیاں نظراں سب توں زیادہ اوچا
سمجھیا اے۔ جتنا حضور نوں اوچا سمجھدے او اتنا اوچی آواز نال درود و سلام پڑھو۔
اللہ تعالیٰ دی ہے بے حد حمد و ثنا۔ جس دی ذات پاک دے اندر کسے قسم دا کوئی شریک
نہیں۔ عبادت دے لائق اوہ ہے۔ سجدے دا لائق اوہ ہے۔ پوجا دے لائق اوہ ہے۔ پیراں دیاں خاناں نوں
دے اسی گردناں تک۔ حضرت آدم علیہ السلام نوں فرشتیاں نے بنایا۔ لیکن ایہ جیہڑا چہرہ مبارک سی نال۔
ایہ خالق نے اپنے قدرت والے ہتھاں نال بنایا۔ ایہہ کیہڑا تے سجدا ای اوہدوں اسا جد دو مالک
دی بارگاہ وچ جھک جائے۔ حضور دی بارگاہ وچ گزرو بدل عرض سلام دا نذرانہ عقیدت پیش
کرنا توں بعد دعا فرمائی۔ اللہ تعالیٰ اج دی اس عظیم الشان محفل پاک دے اندر ساڈی اوہدے جلے
گنہگار انسان دی حاضری نوں قبول فرمائے۔ آمین ذرا اچی کہو۔ ساڈے کول دویں
لوچیے ہیں۔ کی ہنڑ سارے آپ نے ساڈے نوں ہنڑ شوق اے اچی آمین آکھن دا۔ اسیں آپ نے آں جلسے
وچ کیہدا او۔ کی آپ نے ساڈے نوں شوق اے آہستہ آمین کہن دا اسیں آکھنے آں نماز وچ پڑھ لیا کرو۔
جتھے اچی کہنی ہووے جلسے وچ کہہ لوسا۔ جتھے آہستہ کہنی ہووے امام دے پچھے نماز وچ کہہ لوسا۔
الحمد للہ سارا مجمع علیشیا وچ سارے بیٹھ کے ہنستے موجود نیں۔ اوہ ساڈی ماشاء اللہ زیارت فرمارہے
او۔ میری وی خوش نصیبی اے کہ ۲۰ ویں اس محفل پاک دی صدارت پیر طریقت رہبر شریعت
صاحبزادہ والا مرتبت۔ پیر سید بادشاہ صاحب ہوری بیٹھے نیں۔ استاذ العلماء۔ مفتی اہل سنت شیخ الحدیث
جناب حضرت علامہ مولانا۔ بابا جی دا فلسفہ سبق را شنیا۔ میں احترام دے نال نال سنیا تعالی سب
نہیں سمجھیا۔ ماشاء اللہ پھر سرجن نہیں۔ اک ہوندا اے سرجن۔ اک ہوندا اے کمپوڈر۔
سرجن دا کم اے اپریشن کرنا۔ تے بعد ہو جانا۔ کمپوڈر دی ڈیوٹی ہوندی اے کہ
ساری رات مرہم پٹی کرنا۔ اوہ سرجن نے تے شہد ماشاء اللہ۔ بڑا سوہنا اونہاں دیاں
کیتا۔ کوئی شک نہیں۔ علی دا داد دے رہے نیں۔ پڑھے لکھے حضرات اوہ جیہڑے گڑگا رو دے
علم وچ اضافہ ہو رہیا سی۔ لیکن ساڈی ماشاء اللہ سب دے بندے او۔ اگر اساں سمجھن آئے۔
تے ساڈا ماسٹر آں۔ ان شاء اللہ ایہا ڈوہا کجھ سیریاں وکھوں وکھوں کجھ بڑیاں نیں۔ گلاں بڑیاں

قیمتی ہون گلیاں تے ہر دیاں اس دیاں ہون گیاں - اللہ رسول دے کرم نال - بڑی خوشی ہوئی
بابا جی تشریف فرما ہین۔ ساڈے بزرگاں دے متعلق عقیدہ ایہہ اے۔ 09.00
ایک گھڑی یا آدھی گھڑی یا اس آدھی سے بھی آدھ۔ 09.30
یعنی اک گھڑی یا ادھی گھڑی - بلکہ یا اس ادھی دی وی ادھی [illegible] - 10.00
سنگ کیجے سنت کی تو کٹ جائیں کوٹ اپرادھ - 10.30
جیہڑا بندہ کسے کامل بندے دے ہتھ وچ ہتھ دیندا اے - اوہ بندہ وی اللہ دی بارگاہ اچ پہنچ گیا تے 11.00
جیہڑے دا کوئی پیر نہیں اوہ وی اللہ دی بارگاہ اچ پہنچ گیا۔ تسی اپنے شریف حضرات صاحب توں سوال کرو 11.30
کہ جدوں جدوں دونویں اللہ دی بارگاہ وچ پہنچن گے۔ تے پیر والے نوں فائدہ کی لبھا تے بے پیرے نوں 12.00
نقصان کی ہویا۔ میں آکھیاں دونویں پہنچن گے۔ مولانا صاحب نے اک بڑی سوہنی گل کیتی۔ فرمایا 12.30
اک بیڑی دریا وچ سفر کر رہی اے۔ تے ایویں پانی دا جو ڈاہ لگا ناں۔ تے اک درخت وڈھوں 01.00
ٹٹ کے۔ اوہ وی دریا اچ آ گیا۔ بیڑی وی اودھر جا رہی اے تے درخت وی اودھر جا رہیا اے۔ 01.30
بیڑی آرام نال جا رہی اے۔ درخت دا کدی سر وڈھدا اے۔ شاخاں ٹٹدیاں۔ کدی شاخاں اتے چڑھدیاں 02.00
ٹٹدیاں۔ جدوں دونویں قریب آ گئے ناں۔ تے بیڑی نال سوال کیتا اس درخت نے۔ اس آکھیا میں وی 02.30
لکڑ آں۔ توں وی لکڑ۔ تیری منزل وی اوہ۔ میری منزل وی اوہو۔ توں وی اوسے پاسے جا رہی 03.00
ایں۔ میں وی اوسے پاسے جا رہیا آں۔ لیکن وجہ کی اے۔ تو آرام نال جا رہی ایں۔ مینوں دھکے 03.30
وج رہے نیں۔ خدا دی قسم بیڑی نے جواب دتا۔ میں تو وی لکڑ۔ ہاں میں وی لکڑ۔ تیری جنس 04.00
وی اوہ میری جنس وی اوہ۔ تیری منزل وی اوہ میری منزل وی اوہو۔ لیکن فرق صرف ایہنا ایں 04.30
میں آرام نال اس واسطے جا رہی آں۔ میرے تے کاریگر دا ہتھ لگ گیا اے۔ تے توں دھکے تاں 05.00
پیا کھانا ایں۔ تیرے اتے کسے کاریگر دا ہتھ کوئی نہیں لگا۔ (درشنی ان رسالہ) 05.30
توجہ فرما رہے اوہ۔ ماشاءاللہ ایہہ درویشی اللہ بخش کی۔ ایتھے دا اچ اک جملہ آ گیا نذر 06.00
کردا آں۔ بندہ نوں حکم اے۔ ساتے کافر کھوتے نیں۔ آکھو میں اللہ دا بندہ آں۔ ایہ اللہ دے بندہ 06.30
واسطے قانون اے۔ ساتے کافر کھوتے نیں ڈنگراں جیہے کھوتے نیں۔ ایہناں واسطے شیار 07.00
نیں۔ پنجابی اچ آکھاں لنگوٹے بیڑی کھوتے نیں۔ تے رب آکھدا اے اکر جیہڑا بندہ اللہ دا بندہ آں 07.30
08.00

11 August 2004

24 Jamadi II
27 Sawan

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
						1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29	30	31					

AUGUST 2004

WEDNESDAY

لیکن دل دا سلسلے حکم ایہو سا نہ منن والے کھلوتے ہیں ساڈا آکھن توں اللہ دا
ولی ایں ۔ تو آکھن میں تے گنہگار رہندا آں ۔ کوئی سبھے اللہ دی گل ۔ بڑی مہربانی میں کہیا اللہ
گا ۔ 12 ابتدائی انگوٹھی نال ۔ معلوم ہویا ہن دا سلسلے حکم اسا ۔ سا نہ کافر کھلوتے ہیں تو
آکھو میں اللہ دا بنی آں ۔ تے ولی دا سلسلے حکم اسا ۔ سا نہ منن والے وی کھلوتے ہیں ۔ اوہ کہن تو شیطان
ایں ۔ تو اپنے آپ نوں جیہا ۔ تے نقوی کوئی لوکی ٹھٹے وسا ۔ اینبر اوہ بندی دا اک شعر
نذر کر کے آغاز کرناں ہاں ۔ جیسے اللہ دا سے نے کہیا اسا ۔
کر فقرا فقری سیکھ لی ۔ ان جل بھر نیوں سے سیکھو ۔
اے نوسا بندہ نہیں جانہ سا ۔ پرانے بندے جیوے سا بابے بیٹھے ہیں ۔ انہاں نوں پتہ اسا ۔ جل بھر نیاں
اوہناں نوں آکھیا جاندا ۔ کڑیاں جدوں اکٹھیاں پانی بھرن جاندیاں سن ۔ اوہناں نوں آکھیا جاندا اسا جل
بھر نیاں ۔ یعنی کہ کڑیاں ست اٹھ بندیاں اکٹھیاں ہوندیاں ۔ تے کھوہ اتے پانی بھر دا ۔ گھڑے
اتے رکھ لے آندیاں سن ۔ آہندا اسا ۔
سے فقرا فقری سیکھ لی ۔ ان جل بھر نیوں سے سیکھو ۔
نال سنگی کے بات کرنا ۔
اک مدح نال ستے دلی ماردیاں جاندیاں ہن ۔ گلاں وی کر دیاں جاندیاں ہن ۔ کدیں گھڑا ایہنوں
ڈگدا ۔ کیوں اوہناں دے دل دی سرتی گھڑے وچ اسا ۔ ملازم حسین ڈوگر دعا کر دا اسا
جدا اجی سچا زندگی ہوے اوہنوں 2 رات میرے آقا دا دیدار کرا دے ۔ توبہ فرمایا ہے اللہ
آئی فقرا فقری سیکھ لی ۔ ان جل بھر نیوں سے سیکھو ۔
نال سنگی کے بات کرنا ۔
اہو گھڑا ڈھون والیاں توں سکھو فقری ۔ کیو ہن نال سنگی کے بات کرنا ۔ ہتھ مار دیاں
جاندیاں ہن ۔ لیکن کدیں گھڑا نہیں ہلدا ہی ۔ گھڑا نہیں ڈگدا ۔ کیوں ۔ ہتھ تے نہیں پایا ۔ گھڑا
کیوں نہیں ڈگدا ۔ اوہناں دی سرتی گھڑے وچ اسے ۔ اسے اللہ والا آہندا اسا اگر توں
فقر منناں چاہناں ایں ۔ تے اینج بن ۔ جیویں کڑیاں دی سرتی گھڑے دے وچ اے تے گھڑا
نہیں ڈگدا ۔ ایسے طرح توں گلاں وی کر ۔ نال نال تیری سرتی اللہ نال ای لگی چاہیدی اے

کوئی سجدہ رہ گیا اے نہیں ۔ (سبحان اللہ) ۔

09.00
فقیر دا بہت بڑا مقام اے۔ بہت بڑا مرتبہ اے۔ کہ اللہ والیاں نے فرمایا اے جہیڑا بندہ بندے دا
09.30
انکار کردا اے۔ اوہ بے ایمان اے۔ تے جہیڑا ولی دا انکار کردا اے اوہ بے وقوف اے۔ جہیڑے دے
10.00
عقل ہووے گی ولی دا انکار نہیں کرے گا۔ جہیڑے دے ایمان ہووے گا بندے دا انکار نہیں کرے گا۔
10.30
فقرا خوشی سمیٹتے ہیں جل کر شعلوں سے
11.00
نال سنگتی کے بات کرن اور دھیان لگا کے بیٹھے ۔
11.30
اوہ کاملہ ہستیاں ہوندیاں نیں۔ اللہ دے ولی۔ لعدے ایہناں کولوں پچھیا کسے نیں۔ یا رسول اللہ
12.00
سارے جان باپ قربان ہو جاون۔ حضور ولی دی ظاہری نشانی دسو۔ میرے آقا نے چوداں
12.30
سو سال پہلے ارشاد فرمایا۔ کہ اے میرے غلامو۔ جس بندے دا چہرہ دیکھ کے فرشتہ اللہ رب
01.00
یاد آ جائے۔ تساں یقین نال من لو۔ کہ اوہ اللہ دا کامل ولی اے۔ توجہ نال اللہ
01.30
دے نیک بندیاں دی زیارت اے۔ اک اللہ دا نیک بندہ تشریف فرما اے۔ اوہ سید وی
02.00
اے۔ اساں حنفی آں امام اعظم ہوراں من کے آں۔ سرکار امام اعظم نوں کسے پچھیا امام
02.30
شبلی عمر کنی اے۔ فرمایا دو سال۔ چھوٹے والا آکھیا اے امام داڑھی چٹی اے۔ شعور
03.00
دا عالم اے۔ آکھیا ایہہ عمر دو سال پہلے ایہناں فرمایا عمر تے کافی اے۔ میں دو سال اکھیں
03.30
واسطے آکھیا اے۔ میری زندگی دے دو سال امام جعفر صادق دی بارگاہ وچ گزرے نیں۔ میں
04.00
امام اعظم اسے عمر نوں اپنی عمر سمجھدا آں۔ جہیڑی آل محمد دی زیارت وچ گزر گئی اے
04.30
تو نے فقط الفاظ پڑھے ہیں تو فقط قاری ہے
05.00
تجھے اک حلاوت بخشتی نہ آئی۔ بات
05.30
بات باتوں میں الجھ گئی ہے۔ دل مسلمان ہو تو
06.00
شعر نکل آتا ہے ۔
06.30
ایہہ ابتدائی تقریر سی۔ اللہ تعالیٰ حاضری قبول فرمائے۔ بعد اک شعر ہو رہا سنو۔
07.00
کہ درویش جہیڑا ہوندا اے۔ کامل درویش۔ اوہ خود آکھدا نہیں آکھیندا میں درویش آں۔
07.30
میرے بابا جی اک شعر پڑھیا کردے نیں۔ دو سال عمر دا بیٹا بابا جی دی بیعت کرائی
08.00

جدوں تشریف لے آئے نیں۔ جیہڑیاں گلاں اوہناں حل کیتیاں نیں کدی کسے نوں

09.00

سُنیاں وی نہیں۔ زبانی دسیاں نیں۔ ــــ

09.30

اللہ اللہ کیہڑی والیا۔ ایویں اللہ ویکھیا اے کہ الوہیں روٹی پا لیا۔

10.00

مطلب ایہہ سی جنہاں اللہ دیکھ لیا اوہ لوک ہسدے پاندا۔ اللہ دی قسم جیہڑے دن ڈوگر

10.30

نے اللہ ویکھ لیا۔ پھیر کوئی ہسیں کراں گا۔ ایہہ جھگڑا سولہ پاندا پھیر ناہیں۔ اج ویکھیا نہیں۔

11.00

گل سمجھ کے ہسیں۔ بدھ دی شاں نوں ویکھ لیا۔ مینوں کی لوڑ سی بابا جی لوہ پالن لی۔

11.30

ساری رات جاگن دی مینوں کی لوڑ سی۔ مینوں کوئی ضرورت نہیں جدوں تک

12.00

ناں ہسیں ویکھیا۔ اوہدوں تک روٹی اے۔ جب ویکھ لیا تے روٹی ناہیں۔

12.30

اک سوہنی جیہی گل میرے ذہن وچ سی۔ اوہ پیش کر دیاں آں۔ بڑی خوب

01.00

صورت سی۔ اوہ آ سنداں اے۔ ــــ (اللہ دکھی)

01.30

(مدد کبھی ملا دل) ــــ سر آنکھ کا احسان اٹھانے کی ضرورت کیا ہے۔

02.00

پاؤں ہلا کے ہم جو ہوں میرے ساتھ زمانے کی ضرورت کیا ہے۔

02.30

(انشاء اللہ) مسئلہ دونوں کا ہے حل نکالیں گے دونوں۔

03.00

جیہڑے گونگے ہیں اوہ زبان دیکھا بولو جیہڑے بول سکدے او بولو

03.30

بہرے رستہ شہر کو پیچھ میں لانے کی ضرورت کیا ہے۔

04.00

ساری غزل نہیں پڑھنی جس واسطے محنت کیتی سی۔ جیہڑا میرے موضوع دے مطابق سی۔

04.30

آ سنداں اے۔ ــــ شمع ہم نے جلائی کو شعور جانے ہوئے دیکھا ہے ہم۔

05.00

کوئی شک دا اہل سوچ پاندا سی کہ میں کمال آں۔

05.30

تینوں جو خورشید ہے اتنا سے کی ضرورت کیا ہے

06.00

مولانا اشرف علی صاحب تھانوی نے اپنے پیر حاجی امداد اللہ مہاجر مکی دا سوال کیتا۔

06.30

اوہنا سی حضرت بابا جی ایہہ دسو کہ دلچسپی آ دعویٰ کیہدوں ہوندا اے۔ تے پورا کیہدوں ہوندا

07.00

اے۔ کسی نے سوال کیتا۔ مولانا اشرف علی تھانوی دیوبندی نے اپنے پیر توں سوال

07.30

کیتا۔ آکھیا سی ایہہ دسو۔ درویش دا دعویٰ کیہدوں ہوندا اے تے پورا کیہدوں ہوندا اے

08.00

SUNDAY

حاجی صاحب نے فرمایا میرا لوٹا پھڑو۔ جیڑا لوٹا پھڑیا۔ تے واپس آیا۔ فرمایا جیڑا لوٹا پیش کیتا سی تے کی آہندا سی۔ آہندا جی بڑ بڑ آہندا سی۔ فرمایا جیڑا پھڑیا تے چپ ہو گیا۔ فرمایا بس ایہو سی جد تک بڑ بڑ کردا ادھورا سی جدوں چپ ہو جائے پورا آسا (سبحان اللہ)۔

اپنی نوکری سے شاں دی پیشکش کیتی ہے۔ ہن چونکہ میں مولوی آں اے آں سے تنخواہاں لوں چوں تنخواہ لینے آں۔ تے پیسے مسجد دیاں ... رنگلی سرکار دی شان ملایاں تے پھر چونکہ گیارھویں شریف دا حوالہ اے۔ اک گل اللہ دے ولی دی تمام دی۔ پیش کراں گا۔ توجہ تے غور نال سنیو۔ اللہ حاضری قبول فرمائے۔ اپنی تو بہت ایہہ لفظ میں خرید آہناں تے کوئی دیوبندی آکھے دیوبندی رہوے۔ وہابی آکھے وہابی رہوے۔ سنی آکھے تے سنی رہوے۔ میتھوں ... ہن میں نہیں آہندا میں تاں آں۔ میرا عقیدہ مل میری جماعت مل۔ میتھوں لوڑ ناہیں میرا کولوں تے اگلے بریلوی نہیں سے بنیے جاندے۔ میں فقرا کرنا کی اے۔ جیہڑے اشارہ تو دیکھو۔ وہابی کہلاندے سن اگر ظاہر من جائے۔ تے قبول کرے اگر دل نرمیئے کوئی بات نہیں بابا جی۔ لڑائی کوئی نہیں جھگڑا کوئی نہیں۔ کوئی فساد نہیں شہاتوں صرف ایہہ کافی اے۔ میں ... آہندا اے۔

میرا نشانہ کیا جا لگا۔ میری کمی ... سب ماشاء اللہ اسی پاکستانی آں۔ مذہب سب دا اسلام اے۔ مذہب سب دا ———— جیویں اک بیری دا درخت ہوندا اے ناں۔ تے کوئی بندہ اس بیری دے درخت نال پیوند کر لیندا امرود دی۔ اس بیری دے درخت نال پیوند کر لوے فالسے دی۔ اس بیری دے درخت نال پیوندی کر لوے آم دی۔ ... بیری اے۔ اگے پیوند ہوئی اے۔ مذہب سب دا اسلام اے۔ 73 فرقے مولویاں تے پیوند کیتے نیں۔ کوئی ... دے اے۔

حضور دا آغاز اے۔ توجہ مسجد دا سرکار دا ارشاد خالق کائنات اسے اللہ ارشاد فرماندا اے۔ جیہڑوں ... آہندا میں ... گزرے مولوی ٹکڑی گل کر کے ... تے رب آہندا اے میں رب ہو کے فکر دی گل کرنا آں

۲۱۹

7 August 2004

20 Jamadi II
23 Sawan

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
						1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29	30	31					

AUGUST 2004

SATURDAY

لوکو۔ ایہہ میرا محبوب مینوں اِنّا پیارا اے۔ اگر میں ایہنوں پیدا نہ کرنا ہوندا
تے کائنات دی کسے شے نوں پیدا ہی نہ کردا۔ ڈھولی سبحان سنّی چلے گئی ذرا
اُچی آواز نال کہہ دیو سبحان اللہ۔ فرمایا جے اگر محبوب نوں پیدا نہ کرنا ہوندا۔ کائنات
دی کسے شے نوں پیدا ہی نہ کردا۔ اوہ اگلے جملے وچ ہور کمال کیتی۔ خالق آکھدا اے
لوکو ایہہ مینوں اِنّا پیارا اے۔ اگر ایس محبوب دی تخلیق کرنا مقصود نہ ہوندی۔ ایس
محبوب نوں پیدا نہ کرنا ہوندا۔ ایس محبوب نوں نبی بنا کے دنیا دے اندر نہ بھیجنا
ہوندا۔ تے میں رب اپنا رب ہوون دا اظہار ہی نہ کردا۔ (سبحان اللہ)
اوہ پیارا کناں ایں۔ محبت کنی اے۔ اللہ قرآن وچ اعلان کردا اے کہ اے لوکو
میں تہانوں بندے بنا کے دنیا وچ بھیجیا اے۔ کہ میں رب دا تہاڈے اتے آکڑ اے۔ ایہہ فرمدی
آکڑ اے۔ کہ ایسے کم کرو۔ کہ جیہڑا کم کرن دی وجہ نال میں تہاڈے تے راضی ہو جاواں۔
جاکر میں تہاڈا رب آں۔ واحد مالک آں۔ سب سیر دا قدرت دا مالک آں۔ ان اللہ علیٰ کل شیءٍ
قدیر آں۔ نفع نقصان دا مالک آں۔ ایسا کم کرو کہ میں رب راضی ہو جاواں۔ اوہ ہر بندہ
ایہہ کہہ رہیا اے کہ میں ایسا کم کراں۔ کہ اوہ مینوں تے راضی ہو جائے۔ بولو
کوئی بندہ سے دسّے تے آپاں سارے سنی آں سب دسّے تے سوال کرے۔ کہ جناب ایہہ
نبی دا میلاد کرا ندے او۔ خوشی دی گیاری دلاندے او۔ بزرگاں دا ہتھ چمدے او۔ حلوے کھا
کے مولویاں نوں کھواندے او۔ ایہہ سارے کم کیوں کردے او۔ جواب ایہو دسّو کہ قبر بہتر ہو جا کے حشر
بہتر ہو جائے۔ اوہ سب دسّے تے راضی ہو جائے۔
کسے دیوبندی کولوں پچھو۔ کہ جناب شبِ معراج تے بشر پڑھ پڑھ راتاں [illegible]
کیوں ساری رات ایہہ عبادت والی آوندے او۔ ایہہ کیوں کردے او۔ جواب ایہناں دا وی ایہو
ای اے گا کہ جناب۔ سب دا ای مقصد ایہو اے گا کہ دنیا چنگی ہو جائے۔ قبر چنگی ہو جائے
حشر چنگی ہو جائے۔ تے رب وی ایہناں دسّے تے راضی ہو جائے۔
کسے اہلِ حدیث بھائی کولوں پچھو۔ عبادتی جی شمسی دسو۔ ہر شریف آدمی نال لڑدا ایں
جھگڑدا ایں۔ ہر چنگے بندے نال تیرا جھگڑا اے۔ ایہہ کیوں کردا اے۔ جواب ایہو وے گا۔ قبر بہتر

ہر ہو جائے حشر بہتر ہو جائے اللہ راضی ہو جائے۔ کیسے اہل تشیع کولوں پچھو۔
جیڑا ابہڑا مجرم ہوندے۔ اپنے آپ نوں پیش کردا۔ عجیب مجرم اے اپنے آپ نوں آپ ای
پیش کر رہا اے۔ کیوں کردا اے۔ جواب ایہہ دے قبر چنگی ہو جائے حشر چنگی ہو
جائے سب توں ودھ اللہ دے تے راضی ہو جائے۔

معلوم ہویا کائنات چاہندی اے اللہ راضی ہو جائے۔ سنانا ہوں نقطے چاہندا
آں لوڑ کی چنگی سر لگ جائے تاکہ میں تہانوں بچا ہویاں۔ بعد ان شاء اللہ نقطے پیش کراں گا۔
پوائنٹ اے ایسے نتیجے۔ ایسا گلوں پیش کراں گا شہرا ایمان خوش ہو جائے گا۔
خالق کائنات رب العالمین وحدہ لا شریک۔ ہر بندے دا مقصد ایہو وے۔ آ میرا رب
العالمین۔ میری قبر چنگی ہو جائے۔ میری حشر چنگی ہو جائے۔ اللہ العالمین تو راضی ہو جائے
مسلمان ہونا ثبوت کوئی اہل سنت آ تے چاہندا اے۔ میں ایسے کم کراں۔ میری دنیا چنگی
ہو جائے میری قبر ہو جائے۔ میرا رب میرے تے راضی ہو جائے۔

کوئی دیوبندی بھائی اے تے ایہو ای چاہندا اے۔ میں ایس واسطے سارا کم کرناں آں۔ اوہ
دوستاں۔ پنڈ پنڈ تے شہر تبلیغاں کرناں آں۔ سب دا کم ایس واسطے کرناں آں۔ میری دنیا چنگی ہو جائے
قبر چنگی ہو جائے۔ میرا رب میرے تے راضی ہو جائے۔

کوئی اہل حدیث اے تے چاہندا اے میری دنیا چنگی ہو جائے۔ قبر چنگی ہو جائے
اللہ میرے تے راضی ہو جائے۔ کوئی اہل تشیع اے تے چاہندا اے۔ میری قبر چنگی ہو جائے
میری حشر چنگی ہو جائے۔ میرا رب میرے تے راضی ہو جائے۔

مگر مسلمانوں رب العالمین نے فرمایا اوہ کو۔ میرے نبی دا مقام سمجھو ناں۔ میرے نبی
دی عزت تے عظمت سمجھو۔ میرا رب العالمین ہتھے نبی دا مقام کی اے۔ فرمایا کائنات دا
ہر انسان ایہہ چاہندا اے۔ کر بالا تو راضی ہو جا۔ دیوبندی چاہندا اے بالا تو راضی
ہو جا۔ اہل حدیث چاہندا اے بالا تو راضی ہو جا۔ اہل تشیع چاہندا اے بالا تو راضی ہو
جا۔ بریلوی چاہندا اے بالا تو راضی ہو جا۔ مشرق والے چاہندے نیں۔ بالا تو راضی
ہو جا۔ مغرب والے چاہندے نیں بالا تو راضی ہو جا۔ سمتاں والے چاہندے نیں بالا

THURSDAY

تو راضی ہو جا۔ جنوب والے چاہندے نیں یا اللہ تو راضی ہو جا۔ ولی چاہندے نیں
یا اللہ تو راضی ہو جا۔ غوث چاہندے نیں یا اللہ تو راضی ہو جا۔ قطب چاہندے نیں یا اللہ توں
راضی ہو جا۔ ابدال چاہندے یا اللہ تو راضی ہو جا۔ سبھی لوکاں کائنات دا ہر انسان چاہندا
اے یا اللہ تو راضی ہو جا۔ مگر رب آکھدا اے لوکو ذرا دیکھو تو سہی۔ میں نوں اپنے محبوب
نال کنی محبت اے میرا محبوب کنا ضروری تے اہم اے۔ کائنات دا ہر انسان چاہندا اے
یا اللہ تو راضی ہو جا۔ مگر میں رب ہو کے چاہناں کہ مدینے والیا توں راضی ہو جا۔
(ہر شے تکنیک سے پرسی نال لوکا ڈھلا اے)   (سبحان اللہ)
لوٹیں مسلماناں وچ بڑی جہالت دا اک ادنیٰ جیا کارن آن۔ ادنیٰ جیا ٹکا کہ آں۔ اہو جیہے
اسیں متقد ہو نے آں اسیں ٹکا کے ہو سنا آں۔ ٹکا کے ساتھیاں دی ہوندی اے پیسیاں تھاں دیا
دیکھ ہوندی اے۔ ساڈی امانت ہوندی اے۔ پیسہ ٹکا سبنے اندر کوئی ذاتی کمال نہیں ہوندا۔
دوستو ان محترم ٹکا کے دا حق بنن دا اے۔ ٹکا کے اوہناں ٹک ٹک لی جا کے۔ گل میری توجہ نال
سنو ابن ویکھنا میری طرف اے۔ اندازہ لگاؤ دا اے ہور دی تو پڑوں لیڈ تبصرہ کرنا ایں۔ اہو
ان سنا ندا اے ایہ جیہڑی تیر پیا اے۔ سب دے نقدیاں دے اندر رکھے دیکھو ایں کیا لوکیں انساناں دے کول
تے ٹوہ بابے جی دیاں دے کول۔ ان اسی دا اے اچھے ظہور کرن گے۔ بلیں گے ہتھیں۔
گھروں سے ٹکاں یا اکل پیکھاں۔ بالکل قرآن و حدیث دی روشنی دے اندر بالکل سے دے لفظاں
دے اندر تاکر پڑھے کئی بندیاں لوکاں دی گل یاد آ گئے۔ ان ہزاں بندیاں لوکاں دی گل یاد آ گئے۔
چوداں جا ملتاں پڑھے بندیاں لوکاں دی میری تقریر یاد آ گئے۔ تے ذاتی نال صحیح جا کے کنگ دو ہی
اے۔ اکل بندیاں لوکاں وچ میری تقریر یاد آ گئے۔ سب وچلے ساڈے اللہ دے اندر بڑا یاں خوب
صورت یا تاں۔ رب العالمین نے فرمایا۔ کائنات دا ہر انسان اہو چاہندا اے کہ یا اللہ تو راضی
ہو جا۔ مگر میں رب ہو کے سیری قسمت دا مالک ہو کے ان اللہ علی کل شیء قدیر ہو کے والے
خیر الرازقین ہو کے۔ زمانے دا واحد مالک ہو کے۔ کائنات نوں عزت تے ذلت دینے والا
ہو کے فرمایا میں رب ہو کے چاہناں آں۔ مدینے والیا تو راضی ہو جا۔ قرآن آکھدا ولسوف
یعطیک ربک فترضیٰ۔ اے میرا محبوب میں تینوں اتنا دیاں گا کہ تو راضی ہو جائیں گا۔ فرمایا

کائنات چاہندی اے تینوں راضی ہو جا۔ مگر رب آہندا اے مدینے والا تو راضی ہو جا۔
مسلی نوں بابا جی تشریف فرما ہین۔ ساڈے پیر صاحب شفیق صاحب تشریف فرما ہین۔ ساہے
ساڈے علی دی میری سرپرستی فرما رہے ہین۔ میں جماعت والا دلی جماعت کا رکن آں۔ آؤ ذرا
میں ایتھے اک نقطہ پیش کراں۔ جب ایہہ آیت پاک جبرئیل امین حضور دی پاک بارگاہ وچ لے کے
سلام پیش کیتا۔ میرے نبی پاک دی بارگاہ وچ جبریل ہتھ بنھ کے عرض کردا اے۔ سوہنیا تیرا
رب تینوں سلام دیندا اے پیا۔ بولو ــــ رب تینوں ــــ
ایمان نال دسو جیہنوں رب سلام گھلے۔ تے جے بندے دا جیہڑا [illegible] نہ بچے تے بی لوکی
فرق پے جائے گا۔ اللہ سلام دیندا اے۔ تے سلام دین توں بعد آہندا اے۔ دلسوز ـــ
محبوبا میں اینا دیاں گا۔ تینوں راضی ہو جائیں گا۔ کیا ملک قرآن میرے سر اُتے میں جو بولے
بولاں گا کہندا مرسے میریاں کرائیں گا۔ میں اپنی [illegible] گلدی کراں گا۔ جدوں ایہہ آیت آئی
نا جی۔ میرے رسول مسکرا کے فرمایا۔ جبریل میرے رب نوں میرا سلام جا کے دئیں۔ تے آہنا
اے پیا میں راضی نہیں ہوگا۔ سبحان اللہ۔ میں رکستی۔ حق ہندا
سی ایہہ غصے [illegible] ہو جاندا۔ ایہہ غصے نہیں ہونا۔ فرمایا جبرئیل دوبارہ جا۔ کی آکھاں۔
ہیں جا کے آکھ رب سلام دیندا اے۔ تے ایہناں پچھدا اے کدوں تک نہیں ہونا۔ کیا گناہ جے [illegible]
بدلاں تے غیب رکھا تاں [illegible] بولا نہیں دیندیاں۔ مولا کی حبیب نوں عرض کیتی آ۔ میں آہندا ہاں
محبوبا تو [illegible] مدینے جیوں [illegible] تھوڑے تے [illegible] دی گل کرنا ایں۔ [illegible] دی حبیب [illegible] مرضی
[illegible] گا نہیں۔ میں ایناں دیاں گا راضی ہو جائیں گا۔ تے میں آہندا اں سارا راضی ہو
ہونا۔ اللہ آہندا اے کدوں تک نہیں ہونا۔ فرمایا اودوں تک نہیں ہونا جدوں تک میرا اک امتی
جہنم وچ اکڑدا رہے جنت دا حق دار نہیں بنا لیں گا۔ میں راضی نہیں ہونا۔ رب آہندا اے
میں راضی کرنا ایں۔ [illegible] میں راضی نہیں ہونا۔ کدوں تک نہیں ہونا۔ جدوں تک
امت نہ بخشی جائے۔ معلوم ہوا رب نے راضی کر کے چھڈنا ایں۔ نبی نے امت نوں بخشوا
کے چھڈنا۔ کوئی گل رہ گئی او۔
سمجھانے دی مثال سنا دیاں۔ شاید سمجھ وچ آ جائے (جیہڑی اودن نالوں [illegible] چنگی)

3 August 2004
16 Jamadi II
19 Sawan

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
						1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29	30	31					

AUGUST 2004

TUESDAY

ہن سمجھ آئی گئی۔ شاہ ہو سکدا اے ادھی کہا لو ۔
بابا جی بیٹھے نیں نماز نیت ۔ اک تے اوہ نماز اے ناں جیہڑی پنجے ویلے پڑھدا ہیں۔
ہن اوہ نماز پڑھ جیہڑی وجہ عشق دا خیال ای ہیں۔ رب دا بنایا قانون بہت بڑا دعوی اے
میرا۔ بندہ میں بہت چھوٹا آں۔ طالب علم آں دعوی بہت وڈا اے۔ دیوبندیاں دے دیوبندی
رہ رہاں دین وہابی رہ سنجھدا ہیں تے شیطان رہ۔ مینوں کوئی تکلیف نہیں۔ مینوں کوئی ذمہ داری
نہیں تیری۔ جیتے مرنی رہ۔ جگر گل سن۔ خالق دا بنایا قانون ہوندے میرے بنی نوں اختیار
اے۔ قانون حق اے تے سچ اے پر میرا دل آکھدا اے بہت تھوڑا جیہا۔ انج نہ کرو آں کہ لے
کتھے نکلدا اے۔ لو سنو۔ رب دا قانون اے سورج نے مشرق چوں نکلدا اے۔ جیہڑا
نہیں ہوئے گا کدی مغرب چوں نکلیا وکھیا ۔۔

(1) عورت اسلام دے پہرے پر کہیے۔ (سب دے رشتے داراں عورت نہیں ملن)

(2) قربانی کھال مانگنا (رسہ سے مانگو) ملاں لوگوں سے سوال حرف
نہ پابندی لگانا۔

صحابہ سے بنی دی قدر ۔ دیکھو (3) آدمی کا در نماز میں پڑھنا)
مسجد نبوی میں نماز کا ثواب دیوبندی سے سوال

بندے درشن بیٹھے لے اک درویش جیہڑی وی پیش کراں۔ گھر وچ اک نماز پڑھو بولو۔ نہ پڑھو۔
مینوں پتہ۔ یا رسول اللہ میں قربان جانی آں۔ جے نبی آکھے مسیتے آن اکے میں ملتان جانی آں۔
واہ واہ عاشقوا۔ گھر اچ اک نماز پڑھو۔ تے اک دا ثواب۔ تے مسیتے مولوی دے پچھے پڑھو۔
27 دا ثواب۔ ایہو نماز نبی دی مسیتے پڑھو۔ 50 ہزار دا ثواب۔ میں آکھیا مولا جی۔
50 ہزار دا ثواب وچہ کی اے۔ اگے دیہہ امیر لوکاں پتہ ہو گا کہ امیر و چار ادودوں ای
غریب۔ اوہ میرے نال ہوئی دی زیادہ علم شریف۔ میں آکھیا جی ایہو وجہ کی اے کہ نبی دی مسیتے
50 ہزار اللہ خیبانما اے اے ہن تے عشق دا معاملہ کرو۔ تیری سبب نبی دی مسجد وگی

نہیں ہو سکدی۔ توں جلدی ہو کے نبی ورگا ہویں ہو جائیں گا۔ نبی دی مسیتے نماز
پڑھو ۵۰ ہزار دا ثواب اتے دے گھر نماز پڑھو اک لکھ دا ثواب۔ مینوں اک بندہ نکیاں
گوڈے گرد غصے نہ ہووے تے اک گل پچھاں۔ میں آکھیا تو غصے آلی گل ہووے ای ناں۔ آکھن لگا نہیں مسئلے
دی گل ہے۔ اک شیخوں علیہ پڑا آندا اے۔ میں آکھیا جی کہو۔ آکھیا اے مدینے دا ثواب زیادہ اے کہ
کعبے دا۔ میں آکھیا حد مدینے دا۔ آکھن اللہ نوں جان دینی اے گوڈے گرد صاحب۔ پیغمبر بندے دی گل
اے گواڈا بنگلا پڑھا رہیا کرو۔ مدینے اچ ۵۰ ہزار دا ثواب۔ کعبے لکھ دا ثواب۔ آکھن ثابت نہیں
ہو گیا۔ مدینے دا زیادہ۔ آکھن اوتھے لکھ دا ایتھے ۱۔ میں آکھیا رہیا۔ جے تیرے مولوی سمجھائے۔ مدینے
۵۰ ہزار دا ثواب۔ کعبے لکھ دا۔ رب آکھیا خبردار۔ ایہہ فرق دی سمجھ وچ نہ آئیں۔ ایہہ بڑا
پھیر وچ پیا ای۔ بے شک مدینے ۵۰ ہزار دا ثواب اے۔ کعبے لکھ دا اے۔ ثابت مدینے دا زیادہ کیتا
کیوں۔ مدینے اک نیکی کرو ۵۰ ہزار دا ثواب۔ کعبے اک نیکی کرو لکھ دا ثواب۔ لیکن اک
فرق اے۔ کعبے اک نیکی کرو لکھ دا ثواب۔ کعبے گناہ اک کرو گھٹنا وی لکھ لکھیا جائے گا۔ کیونکہ
جناں پرافٹ اونا نقصان۔ نیکی اک کرو لکھ۔ گناہ اک کرو لکھ۔ تے رب آکھدا اے مدینے اک
نیکی کرو ۵۰ ہزار دا ثواب۔ تے مدینے گناہ اک کرو۔ رب آکھدا اے ۵۰ ہزار نہیں لکھدا اکو
ای لکھدا آں۔ بارہ کیوں فرمایا جے یار دے شہر وچ تسی بولاں تے پھیر کھوٹ بوہے تے جا کھڑ
گیا۔ یار موت حاکوں پتہ نہیں۔ گل آگئی واپس نہ جاواں۔
دنیا دی سے مسیتے نماز پڑھو۔ امام دے پچھے پا سے زیادہ ثواب۔ جے نبی دی مسیتے
نماز پڑھو کعبے کنوں زیادہ ثواب۔ بارہ ہتھ کعبے کنوں۔ اتے آکھدا یار دا روضہ کیہ
آکھیا اے۔ جے میں مسیتے پاسے ثواب دیواں مولوی آکھدا سی۔ حضور شریعت
دے مشتاق نیں۔ زیادہ کعبے پاسے کنوں زیادہ ثواب۔ تاکہ لوکاں نوں پتہ لگے
نبی شریعت دا محتاج نہیں۔ سو جس بیت مقدس نے مصلے دے دروازے دے سامنے
کھلو ہو گیا اے۔ سی نہ اتے۔

اہل سنت دا خدا دی قسم عقیدہ ای وکھرا اے۔ دنیا دی وکھری اے جنت ای وکھری اے۔
خود ای وکھرا اے۔ ایمان ای وکھرا اے۔ (مدینہ نمازوں والی حدیث)

1 August 2004

14 Jamadi II
17 Sawan

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
						1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29	30	31		AUGUST 2004			

SUNDAY

ایتھے اک اصلاح معاشرہ دا ہو کے کم ہووے تے دساں۔ کوئی بندہ پولیس وچ

09.00 بھرتی ہووے۔ اوہناں جی کر لینے آں لیکن شرط ایہہ وے وردی پانی پئے گی۔ اوہ آکھنا وردی پاہیں

09.30 پانا بھرتی ہونا ایں۔ جواب کی اے پانوں 2 وچ بھرتی نہ ہو۔ پا وردی پا۔ بنی وی آ بندہ پا کلمہ

10.00 نہ پڑھے۔ جے کلمہ پڑھنا ایں تے پھر نماز دی وردی پانی پئے گی۔

10.30 تے بندہ جے بتاں دے گھر تے دوجیاں دے گھر جیبے تے نماز پڑھدا پھرے۔ تے اوہدی عقل دا

11.00 فائدہ کوئی اے۔ اودے پڑھنی بیٹری اے خاندانی بندہ اوہدا ہونا اے جیڑا رب نوں سجدہ

11.30 کرے۔ جیہی گل اے۔ خاندانی ایہہ نہیں ہوندا۔ جیڑا طرہ وڈا ہووے۔ تے ماشا دا ہے

12.00 کپڑے اوہدے کاٹن دے پائے ہوون۔ یا مولوی نوں غور نال ویکھے۔ اوہ نہیں ہوندا خاندانی

12.30 اوہ ہوندا اے جیڑا اوہدی بارگاہ وچ جھکے۔ او ہوندے آ بندہ تے نیں خاندانی۔

01.00 (دو نمازاں والی حدیث) (گیارہویں شریف دا متعلق)

01.30

02.00 ہر نبی دا بیٹا نبی بنیا تے تبلیغ دا کم چلیا۔ تے جدوں میرے آقا دی ولادت آئی حضور ﷺ تے عرض کیتی یا اللہ

02.30 میرا پتر تے نبی نہیں۔ تے تبلیغ دا سلسلہ ڈاہا سوہنا۔ فکر نہ کر ہر جنے دا بیٹا نبی بنیا اے تے

03.00 تبلیغ دا کم چلیا اے۔ تیرے تے نبوت ختم اے تے تیرا بیٹا علی توں ولایت جاری اے تے قیامت

03.30 تک جیڑا آئے گا ولی آئے گا۔ یا اللہ تبلیغ دا کم۔ فرمایا پچھلے نبیاں نے نبی ہو کے جیڑا تبلیغ دا کم

04.00 کیتا اے ناں۔ تیری امت دے ولی اوہ کم کرن گے۔ اوہدے تے اتھے اک مثال پیش کرنا آں۔

04.30 حضرت نوح علیہ السلام ایہہ دا نبی اے تے ساڈھے نو سو سال تبلیغ کیتا۔ تے بنوے بندے مسلمان

05.00 ہوئے۔ تے یا اللہ میرا۔ فرمایا میرا محبوب فکر نہ کر۔ اوہ تے ساڈھے نو سو سال تبلیغ ہووے تے بنوے

05.30 بندے مسلمان ہوون۔ تیرے اک معین الدین چشتی دیاں گا۔ اک نگاہ کر کے 90 لاکھ نوں کلمہ پڑھا

06.00 دے تے میں نوں رب نہ کہنا۔ میرا دل چاہندا اے میں گل پیش کردا آں تاکہ شان ولایت آ جائے۔

06.30 تے کہندے سلام اٹھوے۔ تھاڈا اے رہاں دا پروگرام اے۔ خوش ہوندے نیں۔ خوش ہندی ہون جیڑا

07.00 پڑھنا اے لفظ ہونا اے۔ دل چنگا کردا اے اوہ ہتھ کھڑا کرے۔ شاں نوں تعلق کالے الگی گلاں آ کے بہ

07.30 ہون تے حضرت پیراں پیر گیارہویں مسلماناں نوں بنایا ہے۔ اہل سنت دا عقیدہ تے ایمان اے وے۔ اوہدیوں تک

08.00

کوئی بندہ نبی نہیں بن سکدا۔ جس وقت تک اوہدی نبوت اُتے میرے امام الانبیاء دی
دی مہر لگ جائے۔ اودوں تک کوئی ولی ولی نہیں بن سکدا۔ جیویں مولا مرتضیٰ دی مہر لگ
جائے۔ نبی اودوں بن دا جدوں امام الانبیاء دی مہر لگ جائے۔ ولی اودوں بن دا جدوں مولا علی دی
مہر جائے۔ آئی مسلمان کجا بنو۔ خالق کائنات نے فرمایا۔ میرے محبوب تیری اُمت وچ ایسے وی
پیدا کر دیاں گا۔ ایسے بندے پیدا کر دیاں گا۔ جیہڑا تبلیغ دا کم کرے گا۔ او تے نبی ہو کے ساڑھے
نو سو سال تقریر کرکے تے ۹۰ بندیاں تو اکانواں بندہ کلمہ نہ پڑھیا۔ لیکن تینوں اک ایسا معین الدین
چشتی دے دیاں گا۔ اک نگاہ کرکے ۹۰ لکھ نوں محمد دا کلمہ پڑھا چھڈے گا۔
حضرت معین الدین سرکار رحمۃ حضور دے مدینے تشریف لے گئے۔ حضور دی بارگاہ وچ حاضری
دی تے خواب اچ میرے آقا دی زیارت ہوئی۔ سرکار فرماندے نیں بیٹا معین الدین۔ جا اساں تیری
تبلیغ دی ڈیوٹی اجمیر وچ لا دتی اے۔ تبلیغ اے قابل قبول اے جیہڑی ڈیوٹی سائیں لان۔ بولو
حضور معین الدین اوتھوں آ کے داتا صاحب چلہ کیتا۔ ہور داتا صاحب نے بڑی لمبی اے دعا دتا جاؤں تے
مقرر بندے نوں تقریر دا ہنا کوئی اوکھا تے کوئی نہیں۔ فیر اجمیر وچ پہنچ گئے۔ سرکار نے ڈیرا
لگا دتا۔ اللہ اللہ دی تبلیغ لوکاں نے ملتان شروع کیتا۔ اوہ کافی سارا رہا آپ دے عقیدت مند بن
گئے۔ آپ دی محفل وچ آ گئے۔ آپ دے حلقے وچ آ گئے۔ تے اوہ جیہڑا راجہ سی ناں اوہ بڑا
پریشان ہویا۔ اوہنے جیہڑا خدا بنایا سی او بڑا عجیب سی۔ چار چوفیرے مکان لوہے دا چھت
لوہے دی فرش ہوندا سی۔ درمیان مقناطیس ہوندا۔ پتھر ہے۔ لوہا کھچی پھڑیا سی۔ اوہ لوکاں بندے
نوں گمراہ کردا سی۔ ویکھو اللہ بغیر سہاریاں توں کھلوتا اے۔ تے بندہ گمراہ ہو جاندا سی۔ راجہ
غیر مسلم۔ فوج غیر مسلم۔ سارے غیر مسلم۔ معین الدین چشتی نے جدوں اللہ دی توحید دی
گل کیتی تے راجہ پریشان ہویا۔ اپنے منتر والیاں نوں بلایا۔ معین الدین چشتی نوں تے لوکاں
بڑا نقصان شروع کیتا اے۔ پیری مریدی دا سلسلہ شروع کر دتا اے۔ تے اساں پیری مریدی
دے قائل نہیں۔ کیونکہ اساں غیر مسلم آں۔ آپاں تے پیر مریدی نوں منتر آکھے آں۔ تے ہن ایہہ
کل نوں الیکشن دے دن آن گے۔ اگر سادے مقابلے اندر آ گیا ایہہ سادا ہی نہ ہووے۔ ایہہ کوئی تونا
سوچو۔ ساریاں نے آکھیا ایہو ای گل اے۔ جیہڑا پانی والا تالاب اے تے وضو کر دا اے۔ اوتھے پہرہ لا دیو

157

30 July 2004

12 Jamadi II
15 Sawan

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31								

JULY 2004

FRIDAY

بدون

جدوں وضو دا ٹائم آوے گا۔ پانی نہیں ملے گا۔ ایہہ وضو نہیں کرسےگا۔ ایہہ وضو نہیں کر
09.00
گا نماز نہیں پڑھ سکے گا۔ ولی اوہنوں آکھیا جاندا اے ہر شے توں رہ سکدا اے۔ نماز توں بغیر
09.30
نہیں رہ سکدا۔ ایہہ گل تے سارا شاہ ایہہ سڈی بڑے بھولے۔ مینوں اک کہن لگا ڈوگر بابا
10.00
آیا اے۔ (نورانی چہرہ) اساں انہاں ولیاں دے قائل آں۔
10.30
بیعت کرن ویلے وقت نماز دی معافی اقرار ۔ ولی اوہ نہیں جیہڑا نماز نہ پڑھے تے بندیاں دے سانے
11.00
سر جھکا کے پوجیا آں ____ عزیزاں گرامی مسلمان بھائیو ذرا توجہ نال۔
11.30
پانی دے تالاب دے اتے پہرہ لگ گیا۔ ساڈے دو سو پولیس دے بندے دا پہرہ لگیا۔ کتا بال ایہہ
12.00
آ رہیا اے۔ جیویں ایسے 2:1 آہنے آں تھانیدار۔ اوہنوں آکھیا جاندا اے صوبیدار۔ ساڈے
12.30
دو سو بندے دا پہرہ لگ گیا۔ وکھی ہرا دانا ہیں صوبیدار پیچھے دی نماز دا ویلا ہویا۔ ایہہ دساں وی نے لوٹا
01.00
چکیا۔ پانی بھرن لگیا۔ صوبیدار نے ہتھ پھڑے۔ اوہ نے گل بڑی سوہنی آکھی۔ اس آکھیا ساڈے دشمناں
01.30
پانی بھرن دینے آں۔ ایہہ رابطہ میری وردی لاندا اے۔ تے دشمناں نوں آہنے آں بے شک اساں کافر آں۔
02.00
اینا جانے آں۔ تو پیرا تھاں دا خاص آدمی ایں۔ تے توں پہرا لا کے پانی نہ بھر۔ کہن لگا بابا کوئی گل
02.30
نہیں ولی جیہڑا ہوندا اللہ اوہ فنا دا قائل نہیں ہوندا۔ کوئی گل نہیں پانی نہیں بھرن دیندے تاں
03.00
دیو۔ … وچ … میں تیمم کر کے تے نماز پڑھاں گا۔ گل بڑی ٹھیک اے۔ مسئلہ

(تیمم)

03.30
وی ستا ہویا اے۔ توبہ کریں تے ایتھے اک نقطہ عرض کراں۔ میں اک مولوی نوں ویکھیا تیمم کی
04.00
اے۔ پتہ لگدا … سمجھ۔ جیتھے پانی نہ ہووے تیمم کم کردا اے۔ میں آکھیا مینوں نہیں سمجھ آئی
04.30
کہندا توں بریلوی ایں … میں کیا سمجھیا۔ کہندا تیمم وضو دا
05.00
خلیفہ اے۔ جتھے پیر نہ ہووے تے خلیفہ کم کردا اے۔ میں آکھیا۔ اسی آدم نوں اللہ تے آکھیا
05.30
اے۔ اللہ دا خلیفہ ای منے آں۔ معلوم ہویا جتھے پانی نہ ہووے اوتھے خلیفہ کم کردا اے۔
06.00
کوئی بندہ جیہڑا آکھے میں اللہ ویکھیا۔ خلیفہ نوں ویکھ لے۔ خلیفے دا کم اللہ دا کم اے۔
06.30
عزیزاں گرامی … کرنا چاہنیاں آں مسلمان بھائیو۔ پانی دے اتے پہرہ لگ گیا۔ حضور
07.00
معین الدین چشتی سوچیا تیمم کراں … خیال آیا۔ تھوڑی دیر توں بعد آؤ پانی منگے گا۔
07.30
اسیں اوہدی … اوہناں دا کجھ … کراں۔ ایہہ دساں وی نے لوٹا چکیا۔ مسلماناں نہیں …
08.00

نال نال رہندا۔ لوٹا چکیا تے جلدی جلدی اوہناں دے بت خانے وچ گئے۔ جتھے اوہناں دا
رب سی۔ چار پاسیوں مکان لوہے دا۔ چھت لوہے دی فرش لوہے دا رب مقناطیس دا بنیا
لٹکیا سی۔ حضور معین الدین چشتی جا کے آکھدے نیں۔ اوہ میرے والد دے رب میں رکھی طرح جاندا آں کہ
نہ فائدے دا آں تک نہیں نقصان دا مالک نہیں۔ تیرے اتے مکھی بہہ جائے تے اڈا نہیں سکدا۔ لیکن ایہہ نہ
آکھیں میں اللہ دا ولی تیرے کول چل کے آئیاں آں۔ میں تے اپنے نبی دی سنت پوری کرن واسطے آیا
آں۔ میرا نانا دی ابوجہل دے بت خانے وچ چل کے گیا سی۔ میرا نانا جدوں ابوجہل دے بت خانے
وچ گیا سی۔ ابوجہل دے بت نے میرے نانے دا کلمہ پڑھیا سی۔ اج میں ولی چل کے تیرے کول آیا آں
تے میں سنیا اے آل رسول آں۔ آہ تیرے مندر والے میرے پانی نہیں بھرن دیندے۔ اج اللہ دا نام
ناں تے میرے مگر نال۔ ایہہ میرا لوٹا پھڑ لے۔ اج تک تے تو نہیں چلیا۔ اج میں اللہ دا ولی ہو کے حکم
پیا دیندا آں۔ آہ میرا لوٹا پکڑ تے مندر والیاں توں پانی بھر۔ جیہڑا رب کدی چلیا نہیں سی۔ تے بولیا
نہیں سی۔ بولیا نہیں سی۔ چل پھر سکدا نہیں سی۔ لیکن جدوں اللہ دے ولی دا اشارہ ہو گیا۔
رب آہندا اے میری زبان اتے میں بولدا آں۔ اج کہہ لے جدوں ایہہ ہو گیا۔ بت دے اندر لوہا اے
تے مقناطیس دا رب کھچیا۔ جلدی جلدی جدوں پانی بھر رہا۔ پولیس دے بندیاں آکھیا صوبیدار
اوہنوں آکھیا کی ہو رہیا اے۔ اوس آکھیا رب ساڈے آلے۔ اوہ ولی دا پانی پیا بھردا اے۔ بچن آئے آں۔ پانی
بھرن دیو۔ پا لتر پیش کر کے باہر رکھیا۔ صوبیدار بڑا سمجھدار بندہ سی۔ اوس
آکھیا۔ بندے آئے دن دی استھے اینہوں کٹ جانے آں۔ ایہہ نہیں آیا۔ شب برات آئے دن ایہہ نہیں آیا۔
سمجھ کی رکھی ایہہ اینہیں کھادی نہیں۔ خود دینا نہیں سکدا اسیں غسل دیندے سارے ہاں۔ اسیں ایہدی
خدمت کر کے رہے۔ زندگی ایہہ پہلی دفعہ آیا اے لوہے تے۔ پہلی رات تے سیمنٹ تے نویں دی
لڑائی ہوئی۔ ہور زندی۔ پہلی رات تے اپناں دیاں دی چنگی لگدی جاندی۔ ساناں تیجے دن پھر جنگ
سترہ ہمیشہ سانوں۔ ککڑ پانی توں۔ پھر دوبارہ پانی جدوں پانی بھر یا گیا۔ صوبیدار سمجھیا
بندہ سی۔ پولیس دا بندہ سی۔ افسر بندہ سی۔ سوچیں پے گیا۔ جھوٹیاں یکیا سوچدا کی اے
اوس آکھیا۔ اگے کدی چل کے نہیں آیا۔ اج ولی دا کہنا تے پانی بھرن آ گیا۔ کل ایہہ اللہ دا ولی
آکھے میرے مندر دے وچ سڈی اساکار ڈھ دے آ۔ ایہہ کار ڈیوٹی چلیا جائے۔ پھر ایہہ میرا کم ہویا

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31								

JULY 2004

WEDNESDAY

ناں ۔ اوہناں آکھیا چاہیدا کی اے ۔ اس آکھیا میں نے اس نوں پچھے تے بھیجیا آں
راجہ ہیں جھوٹا ۔ اپنا رب وی جھوٹا ۔ میں وی بیوقوفا ۔ جلال الدین چشتی دی سچا ۔ ایہہ رب بخشدا سچا
ایہہ لوکاں آکھ چھڈاوی سیا ۔

ساڈے 3 سو پولیس دے بندے نے کلمہ پڑھیا ۔ ایہہ تے تہانوں پتہ اے کہ سے علاقے دی
پولیس ایمان دار ہو جائے ۔ تے پھر بے ایمان تے رہندا ای کوئی نہیں ۔ اک نگاہ کیتی تے 90 لکھ
نوں کلمہ پڑھا دتا ایہہ تے ولی نیں ۔ اللہ نے فرمایا میرا محبوب فکر نہ کر ۔ پچھلے نبی تے ہوئے تبلیغ دا کم
کر رہے سن ۔ تیری امت دے ولیاں نیں ایہو کم کرنا ایں ۔ آخری لفظ دھیان نال سننا ۔ گل علمی اے
انداز سادہ تا کہ تہانوں سمجھا لواں ۔ 3 چیزاں بندے دی عقل وچ نہیں آندیاں ۔
(1) اللہ دی قدرت ۔ جے ایہہ عقل وچ آ جائے تے اللہ نہیں رہندا ۔ اک ہندی ولی آکھدا
حضور ۔ تہاڈی تلوار نے مولویاں توں تسیں دیوانگو مجنوں) اوہ آہندا اے ۔
ﮦ رب ہے اک بوجھ بوجھیا گیا تے رب ہے گورکھ دھندا ۔
جیہڑا ہے نوں گھولا لگ جائے کافر ہو جاندا اے بندہ ۔
رب نہیں آندا عقل وچ ۔ (2) نبی دا معجزہ دی عقل وچ نہیں آندا ۔ عقل اچ آ جائے معجزہ
نہیں ۔ ولی دی کرامت عقل وچ نہیں آندی ۔ عقل وچ آ جائے کرامت نہیں ۔ لیکن نبی کفاراں
جیہڑے تشریف لے کے سنو ذرا جاگ کے ۔ نبی معجزہ مومن آگے نوں نہیں وکھاندا ۔ اوتھے وکھاندا
اے جتھے کافر ہوون ۔ وکھاندا تاں ایہہ تا کہ معجزہ وکھ کے مومن جان ۔ ولی کرامت اوتھے وکھاندا
اے جتھے کافر ہوون ۔ تاکہ کرامت دیکھ کے اللہ دی توحید من جان ۔ مولوی سمجھدا اے پتہ
نہیں کتھوں کر لیتے ہن ۔ میں آہناں دی لوکاں الا طاقت دیندا اے ۔ ایہہ کرامت وکھاندا
اے لوک کفر توں بچدے نیں ۔ اودی مثال دساں میاں ۔
حضرت بابا بلھے شاہ سرکار مشکل دے دن نوں نوٹ ہوئے ۔ مشہور گل اے ۔ نماز جنازہ
چک لیا ۔ نال کجراں دا سکھاں دا اک پنڈ اسی ۔ اوہناں دی جدوں بلھے شاہ نوں گزارا گیا
نال ۔ تے سکھنا کہن لگیاں ۔ بلھے شاہ مسیت دی امام پیرا شاہ دا خادم ہندہ دے کا اے ۔
نیک آدمی اے ۔ تکھد بڑوں دی جگہ ا بلکہ بیڑا پاپ ۔ بندہ وی چنگا اے ۔ ول آسا اولاد چھڈی اسے ادر

آل بنی آں۔ مقام بڑا اے۔ تے ہر مشکل نوں گیا آ۔ تے جے چنگا ہوندا تے چھیتی نوں نہ مردا
کیونکہ اوہناں دی حیثیت وی وکھری ہوندی اے۔ چنگا بھلا بندہ ہووے ناں تے وکھیوں چلایا جاندا۔
مسلماناں دا اے مصر یعنی نوں۔ ایہ خر دید کمینہ بابا بنی بچ جائے اللہ ڈاڈھا اے۔ ویسے اپنا دشمن وی اے
مرض نال مر پئی۔ ایہہ نہ مردا دی مردا اے۔ آپنی اے جے ولی ہوندا تے چھیتی نوں مردا۔
مسلماناں نوں ستی اس گل نوں بہ رنڈ سمجھدا اے مگر اس گل دکا ہتھ نوں سمجھو۔ گل ایہہ ہوئی کہ
بابا بلھے شاہ نے کلمہ پڑھیا آپ کافر ہو گئے۔ مریداں نے عرض کیتی یا حضرت ایہہ شریعت دا
پردہ رکھنا اے۔ آپ نے فرمایا چپ کرو ایہہ ملاں نوں ساڈے مرن دا وار سمجھ نہیں آیا۔
چھیتی نوں مراں گے۔

ہن اگر کوئی دنیا دا ہووے ہووے عقل مند میری گل نوں منے گا۔ کوئی دیو بندی ہووے شرط اے
ہووے عقل مند میری گل نوں منے گا۔ تے جنہے آپنی عقل نوں کڈانگاں چکیاں ہوون۔ اوہدی میں ذمہ
داری نئیں لیکدا۔ عقلمند وہابی ہے تے ہن گل منالواں گا اینوں۔ عقل مند دیوبندی ہے تے
میں گل منالواں گا۔ اینہدی وجہ کیہ بنی۔ جدوں ولی نے ایہہ کرامت وکھائی مر کے زندہ ہویا
اوہ سراں گرو ہنیاں گھر والیاں نوں اکھیں لگیاں بئی آسی تے کلمہ پڑھنا ایں۔ اوہناں آکھیا
کیوں آکھدے سو ڈاکوئی مذہب اے۔ ایتھے بندہ مر جائے تے شہر دا قتل رسک دے کھوک مار دسا
اے۔ مذہب تے اوہ چنگا اے جتھے جینا وی آپدی مرضی دا۔ تے مرنا وی آپدی مرضی دا ہووے۔ سکھ
کیندے کوئی عقل دا علاج نہ کرا۔ سب کوئی ایں شکلاں دکھدا اسی کوئی ولیاں نوں منن والا اں
شکلاں کوئی عقل دا علاج نہ کرا۔ کعبہ ایہہ صورتاں ولیاں نوں من دیاں نئیں۔ اوہناں آکھیا
ناں مذہب بابا بلھے شاہ دا سچا اے۔ اسیں جا رہیا آں۔ ایہہ تے تہانوں پتہ اے
جدوں ان ادی وکھیں ہو جائے۔ ہر بندہ وی اپنا اپنا ہوسی نوں وی نال اوہ لئی چلو۔
کلمہ پڑھیا۔ اینہا نیتی گئی لکھی۔ کرو کے نے کرامت تاں وکھائی۔ تاکہ اوہدا فائدہ ہو یا۔
سارے ہندواں دی بستی محمد دا کلمہ پڑھ کے مسلمان ہو گئی۔

ولی اوہتے کرامت وکھاندا اے جتھے کفر نوں مٹان دا ارادہ ہووے۔ تاکہ کفر مٹ
جائے۔ اور اللہ دی توحید دا پرچم بلند ہو جائے۔ اور نبی دی رسالت دا پرچم بلند ہو جائے۔

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31								

JULY 2004

MONDAY

اللہ سبحانہ تعالیٰ دی میں اک گزارش تہاڈے نال ایہہ کرنا آں۔ میں تو پہلے وی ایہہ
09.00 وچ آکھیا سی۔ نبی نے فرمایا یا اللہ او وعدہ تک میں راضی نہیں ہونا۔ جس وقت تک میرا
09.30 اک اک امتی جہنم دی اگ چوں کڈھ کے جنت دے وچ نہ کر دیویں گا۔ معلوم ہویا اسیں
10.00 سارے نبی دے امتی آں۔ تے سارے بخشے آں۔ لیکن اک شرط اے۔ میں آکھاں میں عرض
10.30 دا یار آں۔ گل سمجھ نہیں تے جے مہ راشن نبی دی اچ آ گئے تو مگر مولوی میرا بیلی اے۔ میری
11.00 ٹھوکر وچ جا لیگی کہ سیکی اے۔ اسیں آپے اسیں نبی دے امتی آں۔ مزہ تے تاں اے۔
11.30 جے اینج آ گئے قیامت آلے دن اللہ۔ میرے گنہگار امت آ رہی اے تے معاف کر دیا۔
12.00 صحابی نے پچھیا کہ مرشد کیتی حضور قیامت آلے دن اینڈا وڈا میدان اوہ لوک کس
12.30 طرح پہچانوں گے۔ پیر بابا محمد اکرم شاہ صاحب دے بیلے تے بندہ گواچ جائے تے اوہ
01.00 نہیں لبھدا۔ سانگیاں دے عرس تے بندہ نہیں لبھدا۔ تے قیامت آلے دن تے پوری دنیا
01.30 اکٹھی ہو جائے گی۔ اینڈے وڈے میلے دے اندر امتیاں کیویں پہچانوں گے۔ میرے آقا
02.00 نے فرمایا۔ غم نہ کرو فکر نہ کرو۔ جیڑا میرا ہووے گا دور دوں دسے گا۔ جیڑا حضور دا اے ذرا اوہ کم
02.30 دیکھے۔ روزے دا روں باقی تھوڑا تا کم رہ گیا اے۔ اللہ نبی دا پیار رکھو۔ میری تو پیر دا تھوڑا تا کم رہ
03.00 گیا اے۔ اوہ ہو سبحان اللہ۔
03.30 میرا دسے گا۔ فرمایا جیہڑے لیتے وضو دا پانی لگیا ہو سی گا۔ اوہ جگہ چمکے گی۔ تے جیہڑی جگہ چمکے گی۔
04.00 تے میں پتڑاں لگا تے شناخت کراں گا۔ سید بادشاہ تشریف فرما نیں۔ سید جیڑا ہوندا اے روحانی
04.30 باپ ہوندا اے۔ اینہاں دی موجودگی تو فائدہ قبلہ مفتی صاحب دی موجودگی تو فائدہ اٹھانا اں تے آہاں
05.00 جس نے لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ آکھیا اوہ جنتی اے۔ لیکن اک شرط اے۔ سونے نوں سنار کول
05.30 لے جاؤ۔ سمجھ اچ سٹ دیندا اے۔ کیوں سٹیا اے۔ اوہ آہندا سونے نوں جنا میں جانا حلوی
06.00 تو نہیں جاندا۔ اہنوں اگ اچ ہوں سٹیا۔ اوہ آہندا اے۔ سونے دی شان تے بڑی اعلیٰ اے۔
06.30 لیکن ایدے نال جیڑی میل کچیل لگی اے نا ناں۔ جدوں اوہ جل گئی۔ تے پاک سونا ہو جا میں باہر کڈھاں
07.00 گا۔ کئی بندے آئے میں جانا تے جنت اچ آ۔ پر جیڑی شراب پی لی کے میل چڑھی اے۔ جیڑی زنا
07.30 دی میل چڑھی اے۔ جیڑی بے گناہ دی میل چڑھی اے۔ جیڑی ہیرا دی لاٹ کے ٹھگنے دی
08.00

میل چڑھی اے۔ جیہڑی سواݨیاں نوں گناہاں کرکے من دی میل چڑھی اے۔ جیہڑی قرآن دی گستاخی کرکے پیدا ہووے گا۔ بولو۔ بولو۔ لیڈر بولدا۔ اس لیڈر بولے توں نہ بچ جاؤ۔ میل چڑھن نہ دیو۔ ایسے پاک تے صاف ہو جاؤ۔ قیامت آئے دن۔ مصطفیٰ دے متھے وی لگ سکو۔ تے خدا دے متھے وی لگ سکو۔

اک کمی اساں ساڈے سنیاں دا اندر نماز آلی۔ حرف تہاڈے وچ نہیں میرا وچ وی اے۔ سنیاں دا وچ ملاں۔ خطیب دا وچ وی اے۔ نعت خوان دا وچ وی اسا۔ بہت کمی اے۔ حضرت بابا فرید پاک گنج شکر والی سرکار فرماندے نیں۔ کہ کتا ساری رات جاگدا اے تے صبح دے ٹائم سو جاندا اے۔ پچھیا کیوں۔ آکھدا رات نوں اس واسطے جاگناں توں مینوں روٹی دتی اے۔ توں میرا مالک ایں۔ میرا حق بندا اے کہ پہرہ دیواں صبح دے ٹائم میرا مالک تینوں آواز دیا دیندا اے۔ توں اپنے مالک نال گلاں کر میرے سون دا ٹائم اے۔ میں اک کتے نوں ویکھیا۔ مثال دیندا۔ ہر بندہ اپنے اپنے سینے اتے اپنے اپنے قلب اتے نگاہ کرے۔ میں ملک حسین ڈوگر تے اک کتے نوں پچھیا۔ میں کہا۔ صبح دے ٹائم توں کتا ہو کے سوندیں۔ میں ڈوگر ہو کے وی سوندا توں کتا ہو کے وی سوندیں۔ میں کھیتی ہو کے وی سوندا۔ توں کتا ہو کے وی سوندیں۔ میں جاگیردار ہو کے وی سوندا توں کتا ہو کے وی سوندیں۔ میں چیمہ ہو کے وی سوندا۔ توں کتا ہو کے وی سوندیں۔ میں نمبردار ہو کے سوندا۔ تُو کتا ہو کے سوندیں۔ میں مولوی ہو کے سوندا۔ کتا آکھدا اے گل نہ ودھا۔ ہے صبح دے ٹائم۔ میں وی سوندا تے تو وی سوندیں۔ پھر کیسے سیداں نے توں مشورہ کر کے نوں جیہی آں۔ ہاسے دی گل نہیں۔ مثال دتی اے ایس بدکیے دا دل وچ گل اتر جاوے۔ کسے اللہ والے کتے نوں پچھیا اینج کیوں کردا ایں۔ اس آکھیا کتا فرمدا آں پلید فرمندا آں۔ پر صبح دے ٹائم منہ لکا چھپیا آں۔ کدا اے اللہ بے شک میں پلید آں پر صبح دا ٹائم اے۔ کسے چنگے بندے نوں متھے لائیں۔ کسے بے نمازی نوں متھے نہ لاویں۔ ایہ گلاں کتیاں پڑھیاں گلاں نیں۔ ایہ کوئی اکویں نہیں۔ ایہہ اللہ دے ولیاں دے منہ وچوں نکلیاں ہویاں گلاں نیں۔ اللہ دا ولی جیہڑا ہوندا اے نمازی ہوندا اے۔ اللہ دا نیک بندہ جیہڑا ہوندا اے نمازی ہوندا اے۔ میں گزارش کراں گا آپ حضرات نوں۔ میں آپ دی خدمت وچ ایہ اپیل کراں گا کہ ریشہ دوانی دا کوئی قصور نہیں۔ کوئی مولوی صاحب دا کافر تے لکھ تے دیوے۔ اوہناں نوں کتا پڑھ لیں میں تی۔ ڈاکٹر نے موٹر سائیکل لکھ دیا۔ پھر وی نہ ویکھی جیہڑا سرو پیتی۔ کشمیر دیاں گلاں کر کے آسیاں گا۔

نماز کی تاکید

163

24 July 2004
6 Jamadi II
9 Sawan

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31								

JULY 2004

SATURDAY

موٹر سائیکل لے لے ۔ ایہہ کوئی کم اس دا ایمان نے ہی نہیں کیتا۔ شیطان نے کیوں بنیا
09.00
آدم نوں سجدہ نہیں کیتا۔ اس توں سوا اوہدا کوئی جرم ہے ای نہیں۔ پیار دا بندہ بنو۔ جج بنو ہیں
09.30
نوکر آں۔ مینوں مکمل سمجھو۔ سٹیج سیانے بنو۔ جج بن تے فیصلہ کرو۔ جیہڑا آدم نوں سجدہ نہ کرے۔
10.00
اوہنوں ساری دنیا شیطان آکھے۔ تے جیہڑا بندہ ہو کے اللہ نوں سجدہ نہ کرے۔ (سوچن دی ہے)
10.30
علم دی سوچاں شیشہ دی سوچو۔ میں مکمل شیشہ سیانے۔ سیانے بن سنے مکملے دی گل
11.00
نوں سوچو۔ ایہہ جیہڑا سید بنیا اے کم ایناں دا دادا مولا علی فرماندا اے کہ۔ جے ایہہ جھوٹ
11.30
ہے۔ ہر گل وڈیاں توں سکھدے نہیں۔ علی کی آہندا اے۔ چھوٹے بچے ہر گل وڈیاں توں سکھدے
12.00
نیں۔ علی آہندا اے میں علم ہو کے تہانوں آہنا۔ کہ وڈے بندے دی گل چھوٹے بچیاں توں سکھو۔
12.30
علی آہندا اے۔ کہ امیر دا ہووے غریب دا ہووے۔ بادشاہ دا ہووے کمی دا ہووے۔ نوکر دا
01.00
ہووے آقا دا ہووے۔ زمیندار دا ہووے سید دا ہووے۔ کمہار دا ہووے۔ جٹ دا ہووے اعوان دا
01.30
ہووے۔ بچہ کسے دا ہووے گردڑاں ہیٹھ دے کھلونے لے دے۔ تے اوہنوں اپنی مرضی نال چھوڑ دے۔ علی مولا
02.00
آہندا اے تجربہ کر لو۔ بچہ کدی کھلونیاں نال نہیں کھیلے گا۔ مٹی نال کھیلے گا۔ ٹھیکرے مٹی نال کیوں کھیلدا رہیں۔
02.30
علی آہندا ہیں: بچیا کاکا مٹی نال کیوں کھیلدا اے۔ روکے آہندا اے یا علی وڈیاں نوں سبق دیندا آں۔ کہ
03.00
میں بچہ ہو کے دسناں چاہندا آں۔ کہ تسی خوش ہیں دار ہنیارہ۔ چوہدری بنیا ہے طرح وڈیائی رکھو۔ آخر
03.30
کے چلیا جانا مٹی دا سوٹ پائی پھرے۔ ایہہ گردن وچ سریا رکھو۔ لوکاں نوں بھاویں سلام نہ کر۔
04.00
آخر آنا تے اس مٹی دے وچ ہے گا ناں۔ گل سمجھ نہ اوکے ہیں فکر آخرت کرو۔ آنا اس قبر دا
04.30
دے وچ ہے گا۔ آنا مٹی دے وچ ہے گا۔ میں مولوی آں میرا کولوں کوئی چھپ میں آکھاں گا قبر وچ عذاب
05.00
اے۔ درویش آہندا اے کوئی عذاب نہیں۔ میں آکھیا کیوں اس آکھیا مٹی ماں اے۔ مرن توں بعد جدوں
05.30
جانا ری ماں کول اے۔ حساب کہیدا اے کتاب کیہڑا۔ فیر ایہہ فقیراں دی گل۔ جدوں سارے ہی فقیر ہو
06.00
تے گل بیان کراں گے۔ علی آہندا اے دوجی گل۔ بچیاں کولوں سکھو۔ چھوٹے چھوٹے بچے مکان
06.30
چھوٹے چھوٹے بناندے نیں۔ دو ڈھائی گھنٹے کھیلدے نیں جدوں واپس آندے نیں مکان ڈھا دیندے نیں۔
07.00
علی مولا آہندا اے۔ بچے کولوں سکھیا مکان بناندے اور ڈھاندے کیوں او۔ آہندے نیں وڈیاں نوں
07.30
سبق دیندے آں کہ گل دا۔ دنیا انسان کھیلن واسطے مکان ہے بناندے۔ ڈھا کے پھر واپس آونا
08.00

پانچ باتیں

پیا۔ علی آکھدا سی۔ بچے آکھدے سن۔ اسی وڈیاں نوں سبق دیندے آں۔ آہ چڑیاں سنہ مکان بنائے کوٹھیاں
بنا پائیاں۔ بلڈنگاں بنا لئیاں چوبارے بنا لئے۔ ایہہ سارا انہاں وچ نہیں رہنا۔ آخر ڈھانے پین گے۔
تیجی گل علی آکھدا اے بچے توں سکھو۔ بچہ گھروں باہر نکلیا ماں نے جیبوں وچ چھولے پا کے دتے۔ بچہ کھلوتا
کھاندا دو دانے اک نوں دیندا اے۔ دوجے نوں دیندا اے۔ تیجے نوں دیندا اے۔ چوتھے نوں دیندا اے
پنجویں نوں دیندا اے۔ چھیویں نوں دیندا اے۔ بچہ ونڈ کے کھاندا اے۔ علی آکھدا ایں کہ بچے نوں کی پتا
کہ شام تک جیب خالی ہو گئی۔ ہن تے بچہ آکھدا اے کلی ہن بچہ ٹردا ای۔ مگر وڈیاں نوں سبق دیندا
آں۔ کہ میں ہن بھکا ہو کے رہنا جاندا آں۔ کہ اگر جیب خالی ہو گئی جس ماں نے صبح دتا او شام نوں وی دے
دی۔ علی آکھدا اے بچے نوں ماں تے یقین اے۔ تے توں نال آئے بندے دی لاش تے قبضہ کرنا ایں تینوں
رب دے خزانے تے یقین کیوں نہیں آریا۔ ایہہ گل بچے توں سکھو۔ علی آکھدا اے چوتھی گل بچیاں توں
سکھو۔ اتحاد دا سبق بچیاں توں سکھو۔ اتفاق دا سبق بچیاں توں سکھو۔ اکٹھے رہ کے بہن
دا سبق بچیاں توں سکھو۔ اپنے حق دے اندر امن تے صلح نال وقت گزارن دا سبق بچیاں توں
سکھو۔ مثال دے طور تے بچہ گھروں باہر نکلیا۔ تے ماں نے سارا لاڈ آکھ چھڈیا اپنا بھائی سے ونڈ کھلا
اے اپنا دا۔ بچہ وی گھروں باہر نکلیا۔ بچے کھیڈدے کھیڈدے لڑ پئے۔ بچے کھیڈدے رہندے سن۔ بچے لڑدے
وی رہندے سن۔ جدوں لڑے ایہہ دوں ٹوری بیگم باہر نکلی۔ ادھروں انہاں دی۔ لڑائی شروع۔
تہاڈا میرا بہتر نہیں سی ڈے مللا تے دنیا پورا جے اگر عورتاں دی لڑائی ہووے صبح 8 بجے شروع ہوئی اے
تے شام 5 بجے ختم ہوئی اے۔ تے جدوں گھر پہنچ جاندا۔ تے اکٹھا بہن میرا اوہ صبر اے۔ ایہہ صبر میں حرف
دو واری ویکھیا اے۔ پاکستان وچ ویکھیا اے۔ دانتاں دا سمجھان ادھے توں ویکھیا اے۔ بچیاں دی وسے نال
لڑائی ہوندی گل سمجھیا۔ صبح توں لے کے شام تک لڑائی ہوندی۔ عورتاں لڑ کے واپس چلیاں گئیاں۔ بچے کر
دن ادھے بچہ وی گل وچ آگیا۔ تے ایہہ وی کھیڈن لگ پئے۔ علی مولا آکھدا اے بچے تے بہن بھرا کھیڈدے پئے کھیڈیا
تہاڈی وجہ نال ماں پیو لڑ پئے۔ گلاں کیتیاں۔ تھانے ہر دو پہنچیا کتاں تک پہنچایا۔ تسی اکٹھے
کیوں۔ بچے آکھدے سن بابا جی اسیں وڈیاں نوں سبق دینے آں۔ کہ اگر صبح لڑ پوو۔ تے
شام نوں صلح کر لینی چاہیدی اے۔ زندگی دا پتہ کوئی نہیں۔ علی آکھدا اے بچہ صلح کردا اے پیو
توں بابا ہو کے وی صلح کر۔ بچیاں توں گل سکھو۔ پنجویں تے آخری گل۔ علی مولا آکھدا اے

پنجویں گل بچے توں ایہہ سکھو اینہری جیڑی گل نہ منی جاوے رو کے منواندا اے۔
جاں باپ آ جاندا اے میں شئے لیکے نہیں دینی۔ تے بچہ روندا اے۔ میں کئی واری آپ ویکھیا۔ گل پنجابی
وچ کردا اے۔ تہانوں مزہ آئے گا۔ بچے نے شئے لینی رونا۔ جیڑا پیو کہندا میں شئے نہیں لے کے دینی
نالے شئے لے کے دینی نالے آہندا خصماں نوں کھانا چپ کرجا۔ عقل آہندا اے بچہ ہو کے ماں پیو توں
گل منواندا اے۔ ذرا ایہہ گل سمجھو تے تسی سکھو۔ تواڈا وی رب دی بارگاہ اچ اینج آکھنا ہے۔ اینا رو۔
اینا رو۔ کہ بس تیرا رب وی آکے کہندا چپ ہوجا۔ میں تیرے سارے گناہواں نوں معاف کردتا اے۔ جیڑا بندہ
کسے کامل مرشد دا مرید نہیں۔ اوہ ایسے درویش کامل جیس اتے تہاڈا ایمان پکا ہووے ایہدے جیہنوں تسی
اچھا سمجھو۔ نیک سمجھو۔ مرید ضرور ہوجاؤ۔ تاکہ جیڑے تسی پیر والے بن جاؤ گے۔ مولویاں دے
رولیاں توں بچ جاؤ گے۔ اک مولوی آہندا ہتھ بنھ کے نماز پڑھو۔ اک مولوی آہندا اے ہتھ چھڈ کے
پڑھو۔ اک مولوی آہندا رفع یدین کرو۔ جیڑے پیرو ہوجاؤ گے مولوی مک گئے۔ او جویں پڑھو
جیویں تہاڈا پیر پڑھدا اے۔ اوہ اوویں پڑھے جیویں اوہدا پیر پڑھدا اے۔ اوہ اوویں پڑھے جیویں
اوہدا پیر پڑھدا اے۔ اوہنوں اوویں پڑھی جیویں نبی پاک نے پڑھی۔ ~~جیویں~~ نبی اوویں پڑھی جیویں رب نے پڑھی۔
جنہوں اوویں پڑھی جیویں اللہ نے پڑھن دا آرڈر دتا۔ سارے رولے ختم ہوگئے۔ کامل مرشد دے مرید ہو کے
امر نماز دی پابندی کرو۔ اللہ تہاڈی میری حاضری قبول فرمائے

—٥—

[signature]
26.9.04

بروز اتوار ١٠ شعبان ١٤٢٥ھ
1:7:13 دوپہر

ملازم حسین ڈوگر / شیخ فاضل دے پروگرام

قل ان کنتم تحبون اللہ ——— رحیم ۔
درود سلام ۔ حمد و ثنا ۔ بڑی خوش نصیبی اے کہ زندگی دے اندر اک ایہہ
جیہے سانوں ایہہ موقعہ نصیب ہویا اے ۔ کہ اللہ دے اک نیک اور بڑے عظیم عاشق رسول ۔ نیک روحانی
شخصیت اور اک ولی کامل جناب بابا جی دے قدماں دے اندر اکٹھے ہوئے ۔ اساں اپنے مالک و خالق
دی ۔ بارگاہ دے اندر ذکر اذکار دی محفل پاک سجا کے بیٹھے آں ۔ اس حدیث پاک نوں تے ہر
جیہڑا کوئی پڑھدا ہندا اے دی یاد اے ۔ کہ آقا دا فرمان اے ۔ کہ میدان حشر دے ۔ انسان دے جیہڑے ہتھ پیر
ایہہ وی گواہی دین گے ۔ انسان دی زبان وی گواہی دیوے گی ۔ اور انسان دے پیر وی گواہی دین گے ۔
سوچن والی بات ایہہ وے کہ اگر اللہ دی عدالت دے اندر ہتھ ایہہ گواہی دین کہ یا اللہ فلاں ویلے ایس بندے
نیں ۔ میرے نال فلاں برا کم کیتا سی ۔ یا ایہہ فلاں دیہاڑے ایس بندے نیں ۔ پیر ایہہ گواہی دیوے گا یا اللہ
ایہہ برائی دی طرف چل کے گیا سی ۔ پر جیہڑے اوہدے اوہدی تے گواہی دے گا اللہ ۔ ایہہ عاشق سی گنہگار
سی ۔ مگر اک دن ۔ ایہہ اک کامل بندے دے دربار حاضر ہو کے شریف محبوب دی محفل پاک دی طرف دی
چل کے گیا سی ۔ (رسول اللہ) اللہ ہوں ممکن اے ۔ کہ چھوٹے چھوٹے بہانے
دی وجہ نال ۔ اللہ دی رحمت جیہڑی اے اوہ تے بہانے تلاش کر دی اے ۔ اللہ دی ذات پاک
ایس کامل بندے دی ۔ ہزاراں تے حاضری دین دی برکت دے نال آکھے جیہڑا گیا ہوں فوں معاف
ویں کر دے گا ۔ تیرے بردا آخانہ کرنے توں پہلے اک جملہ ذہن وچ آیا پیش کردا چلاں ۔ جیسے اک
دی ۔ دکان ہووے باہر بورڈ نہ دی ۔ مولوی ہووے پاسے گھلو کے آکھن میاں ۔ ایس دکان
نوں چینی ہی نہیں لبھنی ۔ بولو ایس دکان نوں ۔ میرا وی اک بندہ دا انداز ایہہ وے جیہڑا
سے دیا اے سے دیاں روز مرہ دیاں جیہڑیاں مثالاں نیں ۔ اور وچوں نتیجہ نکال کے اپنے
مسلک نوں جا لکھ سی دے اوکاں نوں ۔ اوہناں دے سامنے دی واضح کرنے دی کوشش کردا رہیا ۔
روولہ بابا ہو وے 3 ۔ وا ۔ بیٹھ جاں ۔ ہتھ وچ تسبیح آئی ۔ داہڑی دا مبارک ۔ ایہہ جیہڑا چینی
نہیں لبھنی اوتھوں ۔ بندے جاں ۔ اور جا کے اللہ جہ مسجد دی طرف ہو کے ۔ لے لین ۔

واپس آجان۔ مولوی بڑا زور لاوندا۔ لیکن رش ختم نہ ہوندا۔ تے نتیجہ کی سامنے آئے گا سیانے بندیاں
دا۔ کہ ایہاں کوئی چیز واقعی نہ کھیدی۔ تے بندے رک نہ جاندے۔ اگر کوئی چیز کھیدی ایں اسا ایل
رہی اے۔ تاہیں انسان جا رہے ہیں ناں۔ بارہ گزشتہ برس ہو گئے۔ مولوی رولا پا پا کے چیخ چیخ
کے تھک گیا۔ نبی ولیاں دے دربار تے نہیں جانا چاہیدا۔ کچھ نہیں ملدا۔ کوئی نفع نقصان نہیں
دے سکدا۔ لیکن میں سمجھاں اتنے لوک جہڑے صبح توں لے کے شام تک اس اللہ دے ولی دے
دربار تے حاضری دے رہے ہیں ناں۔ اگر بابا رکھیا توں کجھ کھیدا رہی ناں۔ لوک ترک نہ جاندے۔
نہ رکنا اس بات دی دلیل اے۔ خالی جھولی لے کے آندے ہیں۔ اوہ دی رحمت دے نال وکی دے
آس تے توں بھر کے واپس چلے جاندے۔

اس دے اندر کوئی شک نہیں کہ ساڈا ہمیشہ جھکن واہ اے۔ ہر سینئر دا احترام اور سینئر والے
عزت کرنی چاہیدی ہے۔ کہ اوہ جونیئر نال پیار کرے۔ اساں وی یقیناً بزرگاں توں سکھیا اور سکھ رہے آں۔
اور جہڑا اپنے محسن دا شکر ادا کرنا دا طریقہ جاندا اے۔ زندگی وچ کدی ناکام نہیں ہوندا
ناکام اوہ انسان ہوندا۔ جنہاں دے متعلق احمد ندیم قاسمی صاحب نے بڑی خوبصورت
بات کیتی سی۔ کہ اوہناں ندیدا پاس کہ۔

جس کو میں نہ سکھا پایا تھا۔ ہنر بات کا ندیم
کل وہ مجھ سے کہہ رہا تھا کہ تو بد کلام ہے۔

اور ما شاء اللہ پیر میرا واجب الاحترام بھی ہیں۔ میرا بازو وی ہیں۔ خطیب اسلام حضرت
مولانا محمد منشا رضوی صاحب۔ میں نے انہاں نوں عرض کیتا سی۔ جتنی دیر طبیعت میں شاہ دی
خطاب فرمانا کہ۔ کوئی بات نہیں۔ لیکن جو انہاں مناسب سمجھیا۔ اور میرے پیارے بھائی برادر محترم
عاشق رسول۔ جناب محمد اسلم قادری صاحب دامت برکاتہم العالیہ۔ ما شاء اللہ جنہاں نے میتوں حکم
فرمایا۔ اور میں۔ آپ حضرات دی زیارت واسطے حاضر ہاں۔ اوہ وی فضل بابا کی تشریف فرما
ہیں۔ سب علماء جنہاں دیاں تساں زیارتاں کر رہے او۔ اور ما شاء اللہ میں دی۔ انہاں دی

18 July 2004
29 Jamadi I
3 Sawan

SUNDAY — New Moon

قدم بوسی دی سعادت حاصل کر چکیا آں ۔ شریعت فرماندی ، کوئی گنجائش باقی
نہیں ۔ جیہڑی میرے کولوں نہ چھوڑی ہووے ۔ بہر حال میں وی کمزور جئی دی نوکری پیش کرنی اے ۔
شیشی عنوں نال تے توجہ نال سماعت فرمائیو ۔ اللہ دی ذات پاک تہانوں اور منیوں سب
درستیاں نوں عمل دی توفیق عطا فرمائے ۔ تقریر دا آغاز اس مقام توں شروع کرنا آں ۔
اللہ دی رحمتاں کائنات تے اللہ ۔ ہر آدمی اے جاپیندا اے کہ میں ایسا کم کراں ۔ جیہدے نال اللہ راضی
ہو جائے ۔ (قبرو حشر بہتر ہو جاندا)

(1) حسنی سے سوال ۔ میں دلیلاں پیش کرنیاں ہیں جتنی جیہڑے جاگ رہے او تہاڈی بڑی
مہربانی اے ۔ تے جیہڑے سوندے او تہاڈے تے وی میں ناراض نہیں ۔ اوہدی وجہ ایہ کہ جیہڑے شریف آدمی
دی کوئی بندے نوجوان سوتے ہوندے نیں ۔ تے کسی نوں بولن ۔ پچھدے نیں کہ حضرت صاحب ۔ اساں نال ساری
رات فلم ویکھی اے ۔ چراغ بجھ کے آکھ لگی ۔ ہر شے ہی مستی آندی آں ۔ اجے اینج معلوم ہوندا اے جے تک آرہے
نیں نیند دے ۔ کوئی شئے سوہنی دے رہی اے ۔ ایہدا اسدا جیہا جواب اے ۔ کہ چھوٹا جیہا بچہ جدوں
ماں دی گود وچ آوے ۔ ماں دے رحمت ماں دی آغوش رحمت ۔ ماں دی محبت تے شفقت ایسی ہوندی
اے کہ بچے نوں نیند آ جاندی اے ۔ تے جدوں بندہ بہت زیادہ غفلت وچ ہوندا اے ۔ اللہ دی طرفوں
لعنت وسدی اے ۔ ایہ کدوں ہو سکدا اے کہ اللہ دی لعنت وسے تے بندے نوں نیند آ جائے ۔
میں جیہڑا مشہور سنتے او تہاڈے تے وی میں ناراض نہیں ۔ شرمندی ہو سکدا اے تہاڈی
آکھ لگے ۔ اے آکھ وی بندے دے معاملے تک پہنچ جائے ۔ پڑھے لکھے حضرات واسطے اک شعر اے
کہ آکھیا ہے ۔ اس دفعہ کچھ ایسے ڈھب سے آنکھ لگی ۔
نہ لگی آنکھ جب سے آنکھ لگی ۔

(1) بریلویاں دا جواب ۔ (2) دیوبندیاں سے سوال (3) وہابی سے جواب ۔ اللہ دے سامنے
سونے لگنا ۔ سے مانگی ہوئی جنت سے دوزخ کا عذاب اچھا ۔ بار بار بندہ
(سبحان اللہ) بولدا تے سواد نہیں آندا ۔ اپنے آپ بولدے ۔ چپ رہنا دس چنگا ہیں ۔ اوہ لوکاں دی
سمجھ نہیں ۔ اللہ نے فرمایا سی ۔ اقرار ۔ سوہنا بول چنگا) (4) (شیعیاں سے سوال)
جیہڑا کوئی وڈا دا جرم ہوئے ۔ سب توں قاتل ہووے ۔ جتنا وڈا جرم ہووے چوری کیتی ہووے ۔

زنا کیتا ہوئے۔ بدمعاشی کیتی ہوئے ملیا شی۔ فہیم چرسی ہس۔ کوئی شئے ادہر دے گزار
ہر کوئی ہوئی ہوئی۔ جیڑا بھیڑا مجرم ہوئے۔ پولیس اوہدی تفتیش کردی اے۔ او شئی اپنی مرضی نال
اپنا سینہ کھول جاندا اے۔ پتا نہیں کیسے مجرم ہو۔ شئی اپنے کیوں کردے اے
جواب اینہاں دی ایہہ اے۔ گھوڑے دا احترام کردے اوہ معاملہ جس دا جیڑا لگارے اوہ
تابوت کھڑ مٹ اے سینے دی کھٹائی کردے او۔ جواب اینہاں دی ایہہ سادے تے راضی ہو جاگے۔
(دکھیں گیتا۔ مولوی نے کہا) امام اعظم کا بارگاہ میں آنا۔ لعد سبے کا جواب۔
کیمرے) ۔:۔ مصنف کی تلاش۔
سبحان کہے سے زمین دیکھیاں دا فلدزلیاں نال ہو جاندا اے۔ (ہر اک کا جواب ہے۔ (سبحان اللہ)
کا تماشہ دا ہر بندہ اس دی لوڑ ہے۔ اینہدے مشکل کی خیال ہم جاریں سے کمال
معلوم ہویا۔ ہر بندے دا مقصد اک اے۔ ہر بندہ چاہندا اے ہے دے کہ دنیا دے اندر ایسا کم کر جاواں
جس دے نال رب راضی ہو جاوے۔ قبر حشر بہتر ہو جائے۔ ایسے عمل کراں ایسا کم کراں۔ ایسا طریقہ
اختیار کر لواں۔ اپنی زندگی گزارن دا ایسا طریقہ بنا لواں میری دنیا چنگی ہو جاوے۔ میری قبر چنگی ہو
جاوے۔ میرا حشر چنگا ہو جاوے۔ اللہ میرے تے راضی ہو جاوے۔ آؤ مسلمان بن جائیے۔ آکھدا ہے اگر جناب
میں ہن آکھاں۔ کہ اسی ابوبکر صدیق نوں منصف بنا لوے آں۔ تے رافضیاں نہیں منندا۔ اگر میں آکھاں
دلیاں نوں منصف بنا لے آں۔ تے خارجیاں نہیں منندا۔ میں آکھاں آؤ میں اسی بارگاہ کے اندر لے چلاں
جنوں ساری دنیا منندی اے۔ میں آکھیا دیوبندیو! رب دے متعلق تہاڈا کی خیال اے۔ کہن اک اے تے
وحدہ لا شریک اے۔ اہل حدیثو! تسی بولو۔ اوہناں آکھیا تہاڈے کم ایہہ کہ اوہ اک
نوں منو۔ وحدہ لا شریک نوں منو۔ اہل تشیع بھراؤ تسی دسو۔ رب دے متعلق کی خیال اے
آکھے اللہ اک اے تے وحدہ لا شریک اے۔ اہل سنت تسیں دسو۔ آکھے اللہ اک اے۔
اوہدے تو سب دے اک منن دے۔ رازق منن دے ہیں۔ خالق منن دے ہیں۔ میں آکھیا میرے رب العالمین
فیصلہ فرما۔ میرا خلقت دا [illegible] تو دس۔ کیہڑا کم کرے کہ سب دی دنیا بہتر ہو جاوے
سب دی قبر بہتر ہو جاوے۔ سب دی حشر بہتر ہو جاوے۔ میرا رب العالمین ایہدا اجتماع تیری
بارگاہ دے اندر حاضر ہو کے التجا کردا اے پیا۔ حاضر ہو کے تیری بارگاہ دے اندر ایہہ مسلم

16 July 2004
27 Jamadi I
1 Sawan 2061 Bikrami

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31								

JULY 2004

FRIDAY

وکھنا چاہندا اے۔ میرے رب العالمین رستہ تو دس میرے رب العالمین طریقہ تو دس۔ تاکہ
09.00
مالک ایں سب دا خالق ایں سب دا۔ میرے رب العالمین سب نوں پیدا کرن والا توں ایں۔ سب نوں
09.30
رزق دینے والا توں ایں۔ سب نوں مقام دینے والا توں ایں۔ سب نوں عزت تے عظمتاں دے تاج
10.00
پہنانے والا توں ایں۔ تے یا اللہ طریقہ وی توں دس۔ میں اگر مولویاں دے طریقے تے چلاں تاں
10.30
اک مولوی آکھدا اے دی گل دوجا نہ منے۔ دوجے دی گل تیجا نہ منے۔ تیجے دی گل چوتھا نہ
11.00
منے۔ یا اللہ مولویاں والے کھاتے وچوں نکل کے تے تیری بارگاہ وچ حاضر ہونا آں۔ یا اللہ پیدا کرن والا
11.30
وی توں ایں۔ توں ہی ایہہ طریقہ دس میرے رب العالمین۔ ایہدا اجتماع تیری بارگاہ دے اندر سوال کرنا چاہندا
12.00
اے۔ یا اللہ کس انداز دے نال ساڈی دنیا بہتر ہو جائے گی۔ ساڈی قبر بہتر ہو جائے گی۔ ساڈی حشر بہتر
12.30
ہو جائے گی۔ یا اللہ تو راضی کیویں ہو ویں گا۔ مسلمان بھائیو۔ ذرا توجہ نال۔ جدوں سارے بندے دی بارگاہ دے
01.00
اندر ایسی جمع ہو کے۔ اس خلاق کائنات دی بارگاہ دے وچوں طریقہ پچھیا۔ اللہ دی ذات پاک نے املوں
01.30
وکھایا چل۔ (مسلمان بھائیو) اج کل ماشاء اللہ حالات کجھ ساڈے ملک دے بڑے نازک نیں۔
02.00
اکثر میرے سکے بھرا ایں۔ جیہڑے میرے قریبی بھرا ایں۔ جیہڑے اوہ میرے سکے نیں ناں۔ اوہ وی ساڈے بھرا نیں۔
02.30
لیکن کتھوں جتھے مترائے نیں۔ ایہہ میرے سکے بھراواں کئی واری جیل وچ جا چکے نیں۔ کیونکہ سپیکراں
03.00
اتے اج کل پابندیاں نیں۔ اک میں تہانوں گذارش کراں۔ جے زندگی وچ کوئی ایسا موقع آ جاوے۔ تہاڈا
03.30
امام مسجد۔ تہاڈا خطیب۔ جیل وچ چلیا جائے۔ تے مہربانی کرو۔ اوہدی ملاقات واسطے جایا کرو۔ ایہہ
04.00
نہیں جو اوتے بہر کے آگیا۔ اپنیاں کشتیاں نوں بھیجیا کرو۔
04.30
اج نہ کر یا کرو مسلمان بھائیو۔ ذرا توجہ تے غور نال۔ بڑی عظیم بات بڑے سادے انداز دے وچ
05.00
بیان کرنا چاہنا آں۔ بہت ہی عام ذرا توجہ کریو۔ دیکھو میرا مرید ذرا کس انداز دے نال لوکاں نوں گل سمجھا کے
05.30
گیا۔ مسلمانو میرے رب العالمین دی بارگاہ دے اندر عرض کیتا سی میرے رب العالمین بیان کر۔ میرے خلاق کائنات
06.00
توں فرما کس طرح ساڈی قبر بہتر ہو وے ساڈی حشر بہتر ہو جائے۔ یا اللہ تو راضی ہو جاویں۔ میرے
06.30
رب العالمین ایہہ تے سیدھے سادے مسلمان آں۔ میرے خلاق کائنات ساڈے کولوں تے کاروبار دا
07.00
کم ہی نہیں چلدا۔ مولویاں دے روز لکدے یا اوہناں کاروبار کر لیندے۔ میرے نکے نکے بچے نیں میرے رب العالمین
07.30
فرصت تے اپنے کاروبار وچوں کوئی نہیں۔ یا اللہ مولویاں اپنی لوٹے لوٹے عذاب تے لوٹا لوٹا مسئلے
08.00

تے نویاں نویاں دعاواں نوے نوے فرشتے نویاں نویاں گلاں تشریف کیتیاں نیں۔ یا اللہ
تو منفعت ایں۔ میرے رب العالمین تیری بارگاہ دے اندر حاضر ہو گئے آں۔ یا اللہ تیری بارگاہ دے اندر اسی
مسئلہ پچھنا چاہندے آں۔ تینوں ساری ساری منن دے۔ یا اللہ کس طرح کی کم کریئے۔ ساڈی دنیا بہتر قبر بہتر
حشر بہتر۔ یا اللہ توں ساڈے تے راضی۔ اللہ اعلان کردا اے۔ آ میرے محبوب صلی اللہ علیہ وسلم۔ ایہہ تیرا کلمہ
پڑھن والے میرے بندے۔ میری بارگاہ دے اندر ایہہ سوال کردے نیں۔ میرا محبوب سوال میرے کولوں کردے نیں
میرا جواب توں انہاں نوں اپنی زبان نال سنا چھڈ۔ (سبحان اللہ)

اللہ فرمایا۔ قل ان کنتم تحبون اللہ ۔________ فاتبعونی بولو۔ آ میرے محبوب صلی اللہ علیہ وسلم
اعلان فرما دیو۔ یا اللہ کس گل دا اعلان فرمایا پڑھایا۔ ایہہ لوک پچھنا چاہندے نیں۔ کی کم کریئے کی طریقہ اختیار
کریئے۔ اللہ ساڈے تے راضی ہو جائے۔ ساڈی قبر ساڈی حشر ساڈا میزان حشر بہتر ہو جائے۔ میرا
محبوب توں اعلان کر دے۔ اگر مینوں راضی کرنا چاہندے او۔ خالق کائنات نوں راضی کرنا چاہندے او۔ اگر
اپنی قبر و حشر نوں بہتر کرنا چاہندے او۔ فرمایا جیہڑا طریقہ تساں اختیار کیتے نیں۔ انج رب راضی نہیں ہووے
گا۔ یا اللہ پھر راضی کیویں ہووے گا۔ فرمایا میرے راضی کرن دا طریقہ ایہہ وے۔ فرمایا اگر مینوں راضی کرنا چاہندے
او۔ فاتبعونی۔ اے میرا محبوب اعلان کر دیو۔ کہ تیری تابعداری کرنا۔ تیری اتباع کرنا۔ تیرے نال محبت
کرنا۔ فرمایا تیری فرمانبرداری کرنا۔ آ میرے محبوب علیہ السلام دل و جان تیرے نال محبت کرنا۔ تیرے نال پیار کرنا
تے پھر کی ہووے گا۔ فرمایا۔ یحببکم اللہ۔ فرمایا جس وقت تیرے تابعدار ہو جان گے۔ میں رب انہاں
نال پیار کراں گا۔ آ میرا محبوب جنہاں نال میں سب توں پیار کراں گا۔ پھر یاد رکھیں انہاں دی دنیا وی بہتر ہو جائے
گی۔ انہاں دی قبر وی بہتر ہو جائے گی۔ انہاں دی حشر وی بہتر ہو جائے گی۔ جیہڑے تیرے تابعدار بن
جان گے۔ سید عرش دا لا رب وی میں اونہاں تے راضی ہو جاواں گا۔ سبحان اللہ

عزیزاں گل کی مسلمان کیا ہوندا ذرا توجہ نال۔ میں جلدی جلدی انداز دے نال تیری خدمت
دے وچ نکات پیش کرنا چاہنا آں۔ ذرا دھیان فرما۔ مسلمان نوں اللہ نے طریقہ ایہہ دسیا میرے
محبوب دی اتباع کر۔ میرے نبی دی تابعداری کر۔ فرمایا ہر کم توں پہلے میرے محبوب دی اتباع کر۔
نماز پڑھنا ایں تے پہلے میرے محبوب نال پیار کر۔ روزہ رکھنا ایں تے سب توں پہلے میرے محبوب نال پیار
حج ادا کرنا ایں پہلے محبوب نال پیار۔ زکوٰۃ ادا کرنا ایں تے پہلے محبوب نال پیار۔ فرمایا قرآن پڑھنا ایں تے

14 July 2004
25 Jamadi I
31 Asarh

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31								

JULY 2004

WEDNESDAY

پہلے میرے محبوب دے نال پیار کرو۔ فرمایا اگر میرے نبی نال پیار نہیں ہووے گا۔ تیرا قرآن پڑھنا
09.00 قابل قبول نہیں ہووے گا۔ اگر میرے نبی نال پیار نہیں ہووے گا تیرا روزہ رکھنا وی قابل قبول نہ ہووے گا۔
09.30 اگر میرے نبی نال پیار نہیں ہووے گا۔ تیری زکوٰۃ دتی قابل قبول نہ ہووے گی۔ اگر میرے نبی نال پیار نہیں ہووے گا۔
10.00 تیری داڑھی رکھی وی قابل قبول نہ ہووے گی۔ اگر میرے نبی نال پیار نہیں ہووے گا۔ تیری اللہ اللہ کیتی قابل قبول
10.30 نہیں ہووے گی۔ اگر میرے نبی نال پیار نہیں ہووے گا۔ تو طواف کعبہ کیتا قابل قبول نہ ہووے گا۔ فرمایا اگر
11.00 میرے نبی نال پیار کریں گا۔ میرے نبی نال محبت کریں گا۔ میرے نبی دی تابعداری کریں گا۔ فرمایا عملاں دے
11.30 دفتر سمیٹ دتے جاون گے۔ عملاں دے اندر فاضل نہیں ہوون گے۔ فرمایا نامہ اعمال دے اندر نیکیاں تھوڑیاں
12.00 وی ہون گیاں۔ مگر شرط ایہہ وے میرے نبی نال محبت رکھیں گا۔ نبی دی تابعداری اختیار کریں گا۔ میرے
12.30 محبوب دی محبت اپنے دل دے اندر۔ ہر عمل توں پہلے فرمایا۔ زیادہ تے بہتر سمجھے گا۔ فرمایا پھر یاد رکھیں۔
01.00 یحببکم اللہ۔ توں میرے نبی دے نال محبت کریں گا۔ تو یاد رکھیں تیری دنیا بہتر ہو جائے گی۔ تیرا حشر بہتر
01.30 ہو جائے گا۔ تیری قبر بہتر ہو جائے گی۔ تے سب توں وڈی گل ایہہ وے۔ کہ عرشاں والا رب وی تیرے اتے راضی
02.00 ہو جائے گا۔ شرط ایہہ وے توں میرے نبی دا سچا غلام بن جاویں گا۔ (سبحان اللہ)
02.30 ایہہ دعا فرمائی۔ کہ حضور نال محبت اتباع ضروری اے۔ اک بندہ نماز پڑھ رہیا اے۔ کی کردا
03.00 اے بولو۔ سواد نہیں آیا اجے۔ (بندے دی طرف)
03.30 اے میرے جیہے ان پڑھ بندے نوں ایہہ مسئلے دی گل سمجھانا بڑا مشکل اے۔ لیکن میں کوشش کراں گا۔
04.00 گل بڑی نازک اے پر بڑی عظیم تے اچی۔ لیکن آؤ نماز تے بڑی اوکھی گل اے وچوں بڑی سادگی دے نال
04.30 میں گزراں۔ ایسے انداز نال گزراں کہ گل بہتر ذہن نشین ہو جاوے۔ مسلمانو۔ بندہ نماز پڑھ رہیا
05.00 اے۔ اوہ نماز کس دی اے اللہ دی۔ عبادت کس دی اے اللہ دی۔ ذمہ کس دا ادا کر رہیا اے اللہ دا۔
05.30 نماز اللہ دی پڑھ رہیا اے۔ عبادت اللہ دی کر رہیا اے کتنا اہم رکن اے۔ اوہ وی سب توں اعلیٰ تے
06.00 افضل رکن۔ ایہہ اللہ دی نماز پڑھنا۔ رب اکبر دی بارگاہ دے اندر حاضر اے کیہڑے وی پاک رب۔ بندے دی کیہ
06.30 ماری اے پاسے۔ نماز پڑھ رہیا اے پیا۔ دو رکعت نماز فرض ادا کر لئے۔ دو باقی رہ گئے۔ دو رکعتاں فرض دیاں
07.00 پڑھ لئیاں دو باقی رہ گئیاں۔ ذرا دھیان نال کسے بندے دا دھیان ایدھر ادھر ہو جاندا اے۔
07.30 میر باتیں کرو۔ ایہو چیزاں نماز نوں ویکھیاں اے اینوں وچ قضا نہ کرلاں۔ میرے دل دکھ کے ذرا اہم اے غور کرو۔
08.00

مسلماناں بھائیو۔ بندہ نماز احمدی پڑھ رہا اے۔ دیوبندی دا بھائی اے۔ شیعہ اے بریلوی
اے۔ پر میرا ذرا توجہ نال بات سنیے۔ نماز اللہ دی پڑھ رہا اے۔ پڑھدے دی کوئی مسلک بندہ ہنس پڑھدا ای
ہی پیا رہا اے۔ نبی پاک ﷺ دی زیارت کرن والا۔ حضور دے پیچھے نمازاں پڑھن والا۔ میرے آقا دیاں زیارتاں
کرن والا۔ میرے محبوب دے نال جا کے کفار دے نال جنگاں کرن والا۔ صحابی رسول نماز پڑھدا اے پیا۔ یا اللہ
رب العالمین تکبیر کہی اے۔ ذرا سننا میرے محبوب دا مقام کی اے۔ یا اللہ کی مقام اے۔ فرمایا۔ تو نماز ادا کر رہا
ایں تے دو رکعت نماز فرض ادا کرسیں۔ تے دو باقی نیں۔ تے میرا محبوب تینوں آواز دیوے۔ دوڑ کے
اوہ آکے اسا حضور دی آیا۔ ایسے صحابی دی روایت وی میں پیش کرناں آں۔ صحابی نماز پڑھدا پیا سی تے
آواز دتی۔ صحابی نے اپنی نماز نوں جلدی جلدی پڑھنا شروع کر دتا۔ صحابی دے ذہن وچ خیال ایہہ آیا کہ
میں نماز جلدی مکاواں۔ اور حضور دی بارگاہ وچ چلیا جاواں۔ نماز مکمل ہو گئی۔ حضور دی بارگاہ اچ آیا
سلام پیش کیتا۔ میرے نبی نے فرمایا غلام دیر نال آیا ایں۔ عرض کیتی سوہنیا میں اللہ دی نماز پڑھدا
سی پیا۔ تے سوہنیا جدوں تساں آواز دتی۔ میں جلدی جلدی اپنی نماز نوں مکمل کر لیا۔ سوہنیا جلدی
جلدی نماز مکمل کر کے تیری بارگاہ وچ حاضر ہو گیا واں۔ میرے محبوب نے فرمایا اج تے اینج کیتا ای آئندہ
اینج نہیں کرنا۔ عرض کیتی آقا کی کراں۔ فرمایا جدوں میں آواز دیواں۔ نماز جتھے اوتھے چھوڑ کے۔ پہلے
میری بارگاہ وچ حاضر ہو کے میری گل سنیں۔ اللہ دی نماز بعد وچ ادا کر لویں۔ (سبحان اللہ)
مسلماناں بھائیو۔ توجہ نال سننا۔ میرے آقا دا صحابی نماز پڑھدا اے پیا میری تقریر دا میرے مسلماناں
دا بعد وچ بولیا بڑا ہانیا میں لوک۔ مسجد بیٹھی تساں یا ونجیا سیں۔ میں اک واری پڑھیا ہو واں
تا کہ اگر کوئی بندہ نوں قرآنی فرض شروع ہو گئی ہووے۔ تے مولانا حق رضوی شہید۔ ڈاکٹر
میرے کول ہے۔ قرآنی مکان واسطے۔ انشاء اللہ میں 2,135 ملا پھیر کیا آں۔ چند دکان لوں بعد
اگر کوئی بولیا ہاوے۔ انشاء اللہ وہ قرآنی دور کراں گے۔ اج کجھ نہیں آکھنا گل سنی غور دا ان گل
مسلماناں دا عقیدہ کی اے۔ اللہ دے قرآن دا عقیدہ کی اے۔ اور دوسرا سادے مذہب اسلام
دا مسلک کی اے۔ نبی دا صحابی نماز پڑھدا اے پیا۔ صحابی دی گل کرنا۔ میں نہ وہابی دی گل کرنا
آں۔ نہ بریلوی دی گل کرنا آں۔ نہ دیوبندی تے شیعہ دی گل کرنا آں۔ میں صحابی دی بات کرناں
صحابی سادے کولوں کروڑاں درجے بہتر انسان۔ سادے کولوں اعلیٰ انسان۔ صحابہ دی تے

175

12 July 2004
23 Jamadi I
29 Asarh

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31								

JULY 2004

MONDAY

اوہ جا رہیا سی۔ جنہاں نے میرے مصلے نوں ویکھیا۔ نبی نوں چلدیاں ویکھیا۔ اٹھدیاں
09.00
ویکھیا۔ بیٹھدیاں ویکھیا۔ کھاندیاں ویکھیا۔ پیندیاں ویکھیا۔ میرے محبوب نوں ہر دا وچ ویکھیا۔ صحابیاں نوں
09.30
صحابی نماز پڑھدا رہے پیا۔ نبی نے آواز دتی۔ حکم کی سی شریعت دا۔ اک صحابی اپنی نماز مکمل
10.00
نہ کر۔ پہلے میرے نبی دی بارگاہ وچ حاضر ہو جا۔ پہلے میرے محبوب کولوں دکھ کے ایہ دسنا شہی کی
10.30
آہندے سی۔ زبانی جدوں میرے نبی دی بارگاہ وچ آ جاویں۔ میرے نبی کولوں گل سن لویں۔ میرے نبی کولوں
11.00
بات وکھ لویں۔ پھیر نماز شروع کر۔ اوہ سمانوں ذرا دھیان نال بات سننا۔ صحابی نماز پڑھدا رہیا
11.30
پیا۔ دو رکعت نماز فرض صحابی نے پڑھ لے۔ فیر اوہدے دھیان آن پیا۔ نبی نے آواز دتی۔ صحابی اتے
12.00
فرید کھا سی نماز توڑ دتی سی۔ صحابی نے نماز توڑ دتی۔ نبی دی بارگاہ وچ حاضر ہو گیا۔ فرض پڑھ رہی سی چار
12.30
تے پڑھ چکے سن دو۔ نبی نے آواز دتی صحابی حاضر ہو گیا۔ نبی نے فرمایا اے میرے غلام۔ ایہہ سامنے بازار
01.00
وچوں سبزی لے کے آ۔ صحابی بازار وچ گیا۔ سبزی خریدی۔ سبزی والے نال گل کیتی۔ اوہنے
01.30
ایہدے نال گل کیتی۔ صحابی بازار وچ دکاناں۔ رستے دے اندر جیہڑے لگدے سی اوہناں نوں سلام پیش کیتا۔ اوہناں دے
02.00
سلام دے جواب ورہا دتا۔ صحابی واپس آ گیا۔ نبی نوں سبزی دتی۔ نبی نے فرمایا ہن پڑھ اپنی نماز میں ویکھنا
02.30
چاہنا آں وقت دے مشقت تے قائم ہو! ایہ صحابی نماز کتھوں شروع کرے۔
03.00
عزیزان گرامی سوال پیدا ہوندا اے ایہ صحابی نماز کتھوں شروع کرے۔ ایہ صحابی دو رکعتاں نماز
03.30
شروع کرے۔ دسو جواب دیو۔ سب دا اکو ای جواب اے ہر اہل حدیث دا۔ ہر پیار کرن والے بندے دا
04.00
اکو ای جواب اے جناب کوئی ضرورت نہیں صحابی نوں دو رکعتاں نماز شروع کران دی۔ نبی صحابی کتھوں
04.30
شروع کرے۔ آہندے سائیں جتھوں چھڈی سی۔ اوتھوں ای شروع کرے۔ جتھے ٹٹی سی اوتھوں ای شروع
05.00
کرے۔ میں اینے تے سبزی دا گل ای کیتی۔ اینہاں نے گل دا دیکتا۔ اینہاں دا منہ دوجے کعبے والے پاسے ہو گیا۔
05.30
علماء آہندے سن کہ ہو جاندا کعبے والے پاسیوں پھر گیا۔ پھر بات تے کعبے دی کعبے ول اے ہاں۔ کی ہو جاندا گلاں
06.00
کر رہیا سی۔ ایہ اشارے تے نبی دی کر دا رہیا۔ نال اوہدے تے نبی دی کر دا رہیا۔ اینہاں نوں دو سجدوں
06.30
نماز پڑھن دی ضرورت نہیں۔ جتھے نماز ختم ہوئی سی اوتھوں ای نماز شروع کر دتی۔ ایہی نماز
07.00
مکہ مدینے والے نوں ایہ ای قبول اے۔ اوہدی عزت دا اے رب نوں وی ایہ ای قبول اے۔
07.30
توجہ ہے لوکاں گل جناب کہ کوئی سجدہ وچ دکھائی اے۔ منہ کعبے والے پاسے پھر گیا۔ کعبے دا
08.00

مقام کوئی تھوڑا اے۔ بولو دو کا سہی۔ پہلی نگاہ کر دتی جائے گناہ معاف۔
اک دفتر سی۔ تے دفتر وچ دو بندے ملازم سی۔ اک اوہناں وچوں پٹھان مسلمان سی اوہ مسلماناں دا سی۔ اک
سکھ سی۔ اکٹھے ملازم۔ ملازمت کردا سی۔ اک دن اوہ سکھ نے کعبے ولے پاسے منہ کر کے پیشاب کر
دتا۔ پٹھان نے جتی لاہ لئی۔ اس نے کیہا۔ الو کا پٹھا۔ شرم نہیں آتا بے غیرت کو۔ بے غیرت کے بچے کعبہ
نہیں۔ ہمارا عبادت گاہ ہے۔ اوہ وچارے نے اوہنے دو چار لتڑ وی لا دتے۔ اس معافی منگی اس آکھیا جی
مینوں پتہ نہیں سی۔ مسلماناں دی عبادت گاہ ایس پاسے اے۔ لہذا میں بھل گیا آں۔ میں معافی
منگدا ہاں۔ بڑی مشکل پٹھان راضی ہویا۔ تے دوجا دن۔ اس سکھ دتا۔ اس نے پھر دیکھیا پٹھان
دا کعبے ول منہ کر کے پیشاب پیا کردا۔ خبردار ہن ورات نہ پئی۔ کیونکہ کافر جیڑا ہوندا اے اوہ مسلمان
کولوں ڈردا ای رہندا اے۔ پھر وی اوہنے سلام پھیر لیا۔ بڑے پیار نال۔ بڑی عاجزانہ انداز ...
عرض کیتا حضور کل میں کعبے والے پاسے منہ کر کے پیشاب کیتا سی۔ تساں میری لتڑ سیوا کیتی۔ اج تساں
دو کعبے والے پاسے منہ کر کے پیشاب پئے کیتا اے۔ اینہی دیر کی اے۔ پٹھان نے پھر جتی لاہ لئی تے لتڑنا شروع
کر دتا۔ اس آکھیا حضور میری غلطی کی اے۔ اس آکھیا غلطی اے ... کعبہ ہمارا اے جدھر تمہارا رخ ہے۔
مطلب اے مسلمان جو اپنے دین نال کردا رہندا۔ کوئی پچھن آلا ای کوئی نہیں۔ سکھ ساڈے
دین دا احترام کردا اے۔ عیسائی ساڈے دین دا احترام کردا اے۔ غیر مسلم ساڈے دین دا
احترام کردا اے۔ میں ایہو ہی گل دسنا آں نیرا۔ ماہ رمضان آ رہیا اے۔ کوئی عیسائی ہندو کا جیڑا
بازار وچ عملی طور تے روزہ ہوئی کھاندا نہیں ہوندا۔ کوئی عیسائی تے ہندو جیڑا بزار وچ پانی پیندا ہوندا۔ حالانکہ
اوہناں دا مذہب وچ روزہ نہیں۔ اوہ ساڈے مذہب دا احترام کردا اے۔ کوئی غیر مسلم ماہ رمضان
دے وچ روزے دار دے سامنے کھانا پینا کھائے گا۔ کیوں اوہناں دے مذہب وچ روزہ نہیں لیکن او ساڈے
مذہب اسلام دا احترام کردا اے۔ تے ساڈے اسلام دا کیہ حال اے۔ دسن دی لوڑ ای کی اے
عزیزان گرامی ذرا دھیان نال سننا مسلمان بھائیو۔ میں آکھیا حضرت شیخ ہوراں نماز لگی
شروع کیتی۔ اینہی نماز ٹٹی کھوٹی نہیں۔ کی ہویا جے منہ کعبے والے پاسیوں پھر گیا اے۔ پھر پھریا
کدھر ول؟ جیڑا کعبے دا کعبہ اے۔ کیونکہ دنیا کعبے نوں سجدہ کردی اے۔ کعبہ حضرت محمد صلی
اللہ علیہ وسلم دی آمد تے کعبے نے سجدہ کیتا۔ حضور دی آمد تے کعبے نے سجدہ کیتا۔ آکھیا ہو
ہا

اک ایسی نماز دی شری قدرت دے اندر پیش کر دا چلاں ۔ اج کیونکر نماز دی بات چلی

09.00 اے ۔ اتباع ع نبی دی بات چلی آ ۔ اک ایسی نماز دی شری قدرت دے اندر پیش کراں ۔ کیہڑی نماز

09.30 میرے نبی پاک ﷺ ۔ بیماری دے عالم دے اندر سن ۔ حضور علیہ السلام نوں بڑا شدید بڑا تیز بخار اے ۔

10.00 میرے آقا علیہ السلام نے فرمایا پیارے ابوبکر صدیق عرض کیتی اللہ دے پیارے حبیب میرے ماں باپ قربان

10.30 ہو جان ۔ آقا کیہ حکم ہوندا اے کی حکم اے ۔ فرمایا میرے پیارے ابوبکر جاؤ ۔ یا رسول اللہ کتھے ۔ فرمایا جا کے صحابہ نوں

11.00 امامت کرا ۔ صحابہ نوں جماعت کراؤ ۔ میرا نبی پیا آکھدا اے ابوبکر جا مصلے تے امامت اتے میرے صحابہ

11.30 نوں جماعت کروا ۔ میرے غلاماں نوں جماعت کروا ۔ میرے منن والیاں نوں جماعت کروا ۔

12.00 حضرت بی بی عائشہ پاک تیری تے میری ماں ۔ ہر مومن دی ماں ۔ حضرت عائشہ لوگاں دی ماں

12.30 نہیں ۔ حضرت عائشہ انساناں دی ماں نہیں ۔ حضرت عائشہ مومناں دی ماں اے ۔ معلوم ہویا ۔ ماں

01.00 اوہ منے گا جیہڑا مومن ہوگا ۔ بے ایمان نہ ماں منے گا ۔ نہ عائشہ بے ایماناں دی ماں اے ۔ عائشہ پاک

01.30 ہر مومن دی ماں ۔ تے منے گا وی مومن حضرت عائشہ پاک نوں ماں ۔ حضرت عائشہ پاک

02.00 حضور دے سامنے محترم سوال کر دیندیاں نیں ۔ اللہ دے پیارے حبیب صلی اللہ علیہ وسلم ۔ یا رسول اللہ میرے ماں باپ

02.30 قربان ہو جان ۔ آقا حکم دیندے او میرے باپ نوں آکھیا اے کہ جماعت کروا ۔ میرے باپ نوں آکھیا اے کہ امامت

03.00 کروا ۔ عرض کیتی آقا میرا بابا جیہڑا اے ۔ اوہ نرم دل دا مالک اے ۔ یا رسول اللہ جدوں مصلے اتے

03.30 تہانوں نہیں ویکھے گا ۔ اوہ برداشت نہیں کر سکے گا ۔ آقا جناب عمر نوں کہو ۔ کیا تہاڈا

04.00 عمر جماعت دے قابل نہیں ۔ میرے آقا نے فرمایا پیاری عائشہ ۔ میرا عمر وی امامت دے قابل اے ۔ میرا

04.30 عثمان وی امامت دے قابل اے ۔ میرا علی وی امامت دے قابل اے ۔ میرا طلحہ وی امامت دے

05.00 قابل اے ۔ میرا زبیر وی امامت دے قابل اے ۔ میرا سلمان فارسی وی امامت دے قابل اے ۔

05.30 لیکن اے پیاری عائشہ ۔ ابوبکر دی گل ای وکھری اے اوس واسطے لائق اے ۔ جیہڑا سارے صحابہ دی امامت

06.00 کرا سکدا اے ۔ اوہ میرا ابوبکر صدیق ای اے ۔

06.30 دھیان فرمانا ۔ اتباع ۔ اوہ کیویں راضی ہوندا اے ۔ اوہ میرا ابوبکر صدیق راز اے ۔ حضرت

07.00 ابوبکر صدیق رض روانہ ہو گئے ۔ مسلمانوں میرے نبی نے اپنی زندگی دے اندر سترہ نمازاں حضرت

07.30 ابوبکر صدیق دے پچھے ادا کیتیاں نیں ۔ گنتیاں کرلو ۔ 17 نمازاں میرے آقا نے اپنی حیات

08.00

حیات مبارک ہی ہری زندگی وچ ۔ ویسے تے قیامت تک میرے آقا زندہ نیں اپنے روضہ پاک
دے اندر ۔ قیامت تک میرے مصطفےٰ دا ای زمانہ اے ہور نبی نہیں آئے گا ۔ اگر کوئی نبوت دا دعویٰ 09.00
کرے گا بے ایمان ہو جائے گا ۔ تے جھوٹا ہووے گا ۔ کیونکہ نبی آ نہیں سکدا قیامت تک دلی ترک نہیں 09.30
سکدا ۔ اہل سنت والجماعت دا عقیدہ اے ۔ میرے آقا نے ۲۷ نمازاں پڑھائیاں ۔ 10.00
حضرت ابوبکر صدیق مصلیٰ امامت تے ۔ ویکھنا اتباع رسول ۔ قرآن آکھدا اے پیارا جو ول 10.30
اے میرا محبوب تیری تابعداری کرے ۔ تیری اتباع کرے ۔ بالکل محبوب ہو جاوے گا ۔ فرمایا جیہڑا ایہہ میں 11.00
اللہ راضی ہو جاواں گا ۔ اونہاں دی قبر اونہاں دی حشر اونہاں دی دنیا بہتر ہو جائے گی ۔ 11.30
دھیان کرنا ۔ جدوں حضرت ابوبکر صدیق مصلیٰ امامت تے ۔ میرے آقا علیہ السلام بیماری دا 12.00
عالم دے اندر نیں ۔ میرے ابوبکر صدیق نماز ادا فرما رہے ۔ ادھی نماز پڑھائی اجے ادھی نماز باقی 12.30
سی ۔ میرے آقا نے فرمایا یا علی ۔ آقا حکم ہووے ۔ میرے نبی نے فرمایا اک ہتھ میں تیرے موڈھیاں تے 01.00
رکھاں گا ۔ اک ہتھ میں اپنے چاچے عباس دے موڈھیاں تے رکھاں گا ۔ تے یا رسول اج کی گل اے ۔ 01.30
فرمایا ذرا میں نوں لے چلو ۔ مسجد نبوی دے اندر تے نالے مولا علی نے عرض کیتا حضور کی ہووے گا یا رسول 02.00
مسجد نبوی دے اندر جا کے کرنا کی چاہندے او ۔ میرے آقا نے فرمایا ۔ ابوبکر نوں مسجد نبوی وچ جا کے 02.30
ویکھنا چاہندا آں ۔ کیہڑا جدوں اے جیہڑا صدیق دی امامت نوں مندا اے ۔ تے کیہڑا جیہڑا اے 03.00
جیہڑا میرے یار دی امامت دا انکار کردا اے ۔ سنو تقریر ۔ بڑی لمبی اے ۔ بھائی نواز 03.30
صاحب اپنی تقریر وچ بات سنا رہے ہوندے نیں ۔ اک مولوی سی ۔ اوہ شہر وچ کافی لے کے 04.00
تقریر کردا سی ۔ تقریر بڑی لمبی کردا سی ۔ اوہ کہندے مشہور سی حضور کافی لے لو جو پسند 04.30
رہوے تے تقریر کردے رہو ۔ جدوں کافی ختم ہو جائے گا ۔ سمجھو گھنٹہ ختم ہو گیا اے تے تقریر 05.00
ختم اسی آکھیا ٹھیک اے ۔ اوہ ہر روز کافی لوسا ۔ تے اک دن اوہدے منہ وچ پھنس آ گیا ۔ 05.30
عزیزان گرامی ذرا دھیان فرمانا ۔ آپ سمجھ لو ۔ نتیجہ میں نہیں نتیجے پیش کردا میں 06.00
آکھدا ابوبکر بے شک سوں جاوے ۔ اوہ جان نہیں دیندا ۔ نتیجہ مزید پیش کرنا ایں ۔ دھیان فرمانا 06.30
مسلمانوں ۔ میرے آقا علیہ السلام نے فرمایا ۔ اے پیارا علی ابوبکر میں ویکھنا چاہندا آں ۔ کیہڑا اسدہ 07.00
اے جیہڑا میرے ابوبکر دی امامت نوں مندا اے ۔ کیہڑا امامت وچوں ٹال اے ۔ کیہڑا ابوبکر دا اے 07.30
08.00

جیہڑا اوس ول کوئی نہیں ۔ مسلمان ہندا نہیں ۔ ہن اک عظیم جملہ لگیاں پاک ہستی ۔ زبان پنجابی
انداز سادہ تے بالکل سیدھا سادہ ۔ لیکن جملہ بڑا کارگر تے مٹھا تے یاد کرن والا ۔ میرے آقا علیہ السلام
دی ذات پاک ۔ جب مسجد نبوی دے اندر تشریف لے کے آئے ۔ ویکھیا صحابہ پچھے نیں ۔ حضرت ابوبکر
مصلیٰ امامت اتے نیں ۔ میرے نبی دا اک ہتھ علی تے دوجا ... ۔ دوجا ہتھ اونہاں دے چاچے عباس دے موڈھیاں
تے ۔ میرا نبی مسکرا پیا ۔ ہر خطیب اپنی اپنی سوچ دے اندر بات کردا اے ۔ کوئی آکھدا اے
جی نبی کیوں مسکرائے ۔ کوئی آکھدا اے ایہہ وجہ سی ۔ کوئی آکھدا اے ایہہ وجہ سی ۔ کوئی آکھدا اے
ایہہ وجہ سی ۔ میں تے کملا جیہا بندہ آں مینوں تے کملیاں جیہاں گلاں آندیاں نیں ۔ میں ہن کملی گل
لگیا پیا کرن ۔ جیہڑے میرے جیسے کملے تے جھلے بندے نیں ۔ جیہڑے عشق تے پیار محبت والے بندے
نیں ۔ اگر سمجھ آ جائے میری کملی گل تے یاد رکھنا ۔ اگر میرے کولوں پچھیں میرے دل کولوں پچھے ۔
کہ نبی مسکرائے کیوں ۔ میں آکھاں گا نبی صرف اس واسطے مسکرائے میرا نبی دسنا ایہہ چاہندا سی ۔
لوکو گواہ ہو جاؤ ۔ میں ابوبکر دی امامت نوں ویکھ کے مسکرائیاں آں ۔ تاکہ لوکاں نوں
پتہ لگ جائے ۔ ابوبکر دی امامت نوں ویکھ کے مسکرانا میرے نبی دی سنت اے ۔
ابوبکر دی امامت نوں ویکھ کے مسکرانا کس دی سنت اے ۔ میرے نبی دی سنت اے
ایہہ گل نہیں ۔ ویکھو قبلہ کولوں علماء کولوں ۔ ایہہ باتاں بڑیاں ساڈیاں نیں ۔ بڑے ادب تے احترام
نال گزرنا پیندا اے ۔ حضور علیہ السلام دی ذات پاک تشریف لے گئے ۔ تے جدوں حضور رک گئے ناں ۔ تے
صحابہ نوں پتہ چلیا ۔ ایہہ حضور آ گئے ۔ لو بار ہو جاندے آں اک ایہہ وی جملہ کہہ دیاں ۔ ہن تے سنی
ادھے ستے ادھے جاگدے سا ۔

ایہہ بڑے صحابہ پہلی صف وچ کھڑے ہوندے سی ۔ تے صحابہ سجے پاسے کھلوندے سی ۔ ایہہ علماء آکھدے
نیں ۔ آکھے ثواب ہندا اے پہلی صف وچ کھلونا تے سجے پاسے کھلونا ۔ ایہہ ٹھیک پہلی صف وچ کھلو
ثواب ہندا ۔ سجے پاسے کھڑ ثواب ہندا ۔ لیکن میں نا ملکہ ہندا ۔ ہن کملی گل لگیا آں کرن کملے بندیاں
واسطے سیانے بندیاں واسطے نہیں ۔ سیانے جانن تے تہاڈا عقیدہ جانے ۔ مینوں تہاڈا کوئی فکر
نہیں ۔ جیہڑے میرے جیسے کملے اونہاں عشق رکھن والے ۔ میں اونہاں واسطے کملی گل پیا کرنا آں ۔
اوہ صحابہ پہلی صف وچ ثواب واسطے نہیں سی کھڑدے ۔ صحابہ اس نسبت نال پہلی صف وچ

کھڑ دیا سی۔ کہ حضور ﷺ جدوں نماز مکمل کر کے سلام پھیرنا لگے ناں۔ سب نوں پہلے
آقا ﷺ دا چہرہ دیاں زیارتاں سوادیاں نال کرن گیاں۔
عزیزاں گرامی ذرا دھیان کرنا۔ ذرا محبت تے پیار نال سوچنا صلاکاں نوں بیان ہو۔ ایہہ ویسے میں پیار
نال لفظ کہہ دتے۔ ایہہ میری کملی گل اے۔ ورنہ اللہ دے فضل و کرم نال حدیث پاک راویاں دی اشارہ
پیش کر سکدے آں اللہ دے فضل و کرم دے نال۔ جے کوئی منظر کر لوے۔ دلوں دی جی دکھا۔ میں حدیث دیاں
دی اشارہ اگر ہوئے تے دکھا سکدے آں۔ کہ صحابہ اس واسطے کھڑ دیا سی۔ تا کہ صحابہ دا مقصد ایہہ سی۔
کہ حضور ﷺ دے چہرے دی زیارت ہو جائے۔ مسلماناں نوں جنا زیادہ سوہنا بندہ ہووے گا۔ بندہ اک واری
ویکھدا اے۔ دو واری ویکھدا اے دس واری ویکھدا اے۔ تے واری ویکھدا اے سو واری ویکھدا اے۔ آخر ہر
بندے دا دل تھک جاندا اے۔ اکھاں تھک جاندیاں نیں۔ محبت ختم ہو جاندی اے۔ اک خطیب بندہ
دو واری سندا اے۔ تراں واری سندا اے دس واری سندا اے۔ آخر اس خطیب دی محبت ختم
ہو جاندی اے۔ پیار ختم ہو جاندا اے۔ جس شئی نوں ڈھیر واری ویکھو۔ اوہ گلستاں فیر وی پیار ختم
ہو جاندا اے۔ کسے سوہنے نوں دس واری ویکھو تے دل اچ جاندا اے۔ خطیب نوں وی ہر واری سن کے دل رج
جاندا اے۔ لیکن کائنات وچ حضور ﷺ دا سراپا ہستی اے۔ صحابہ کرام ہزار واری ویکھدے نیں محبت
گھٹدی نہیں۔ محبت ودھدی اے۔ پیار ودھدا جاندا اے۔ آپ ﷺ ڈاگر پورے جہان
وچ آئے۔ کسے نوں نہیں پتہ کون سن رہا اے۔ تے کون سن کہ پیار اے۔ ہن میں اپنی مرضی دا اینا
اپنے عشق دیاں وچ جملہ لگیا آں کہن۔ کئی بندے آکھدے نیں سب توں اپنا معشوق۔ اللہ عاشق
میں آکھیا آں میں ایس بات دا قائل نہیں آں۔ اک ہور ایہہ بات سن میری دھیان نال۔ میں اس بات
دا قائل نہیں آں۔ کیونکہ معشوق اودوں تک کامیاب نہیں۔ جد تک عاشق نہ ہووے۔ تے
عاشق اودوں تک عاشق نہیں۔ جد تک معشوق نہ ہووے۔ معلوم ہویا معشوق عاشق دا
محتاج اے۔ عاشق معشوق دا محتاج اے۔ میرا رب اوہ دو ہستیاں نوں محترم بے مثل تے
بے مثال۔ میرا محبوب وی بے مثل تے بے مثال۔ فیر میں آکھنا۔ عاشق معشوق دے چکر وچ کا
دے۔ میرا نبی تے محبوب اے۔ اوہ جدوں معشوق اس نوں آکھیا جاندا اے۔ جیہڑا کوئی عاشق
ہووے۔ عاشق ہووے تے معشوق ہے۔ اگر عاشق نہ ہووے گا تے معشوق کوئی نہیں۔ لیکن

6 July 2004

17 Jamadi I
23 Asarh

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31								

JULY 2004

TUESDAY

محبوب اس نوں آکھیا جاندا اے۔ کوئی محب ہووے تاں وی محبوب۔ کوئی محب نہ وی ہووے
09.00 تے تاں وی محبوب۔ اج شعر وی سناؤنا چاہندا ہاں بابے بلھے شاہ دے۔ شعر وی سناندا آں۔ تے بابے
09.30 بلھے شاہ دیاں گلاں وی سناندا آں۔ لیکن اج ہنس نال ذرا محبت نال ویکھو۔
10.00 عزیزان گرامی ذرا دھیان نال سننا۔ ایہہ اوہی نماز اے۔ میرے آقا علیہ السلام تشریف
10.30 لے گئے۔ حضرت ابوبکر صدیق رضی اللہ عنہ مصلے اُتے امامت اُتے جد صحابہ نے ویکھیا نبی آ رہیا اے۔ تاں سرہتر لگے
11.00 نبی دی۔ حضرت ابوبکر صدیق تھوڑا اندر ہا پچھے گئے ہون۔ تے میرے سرکار تشریف لے گئے۔ یعنی حضور ابوبکر
11.30 پاک توں تھوڑا جیا اگے۔ حضرت ابوبکر تھوڑا جیا حضور توں پچھے۔ تے باقی صحابہ۔ حضرت ابوبکر پاک دے
12.00 پچھے۔ یعنی کہ اج پلیشن کر دیاں سادے لفظاں وچ۔ کہ جا حوالی اس طرح دا بن گیا۔ میرا نبی ابوبکر دی
12.30 امامت کرا رہیا اے۔ تے میرا ابوبکر سارے صحابہ دی امامت پیا کراندا اے۔ تے اللہ دی دی نماز پیا پڑھدا
01.00 اے۔
01.30 رب پیا آکھدا اے میرے نبی دی اتباع کرو۔ تے پاسہ جدوں میرے نبی دی اتباع ہو جاوے گی فرمایا
02.00 تیری دنیا بہتر ہو جاوے گی۔ تیری قبر بہتر ہو جاوے گی۔ تیرا حشر بہتر ہو جاوے گا۔ میں اللہ تیرے تے
02.30 راضی ہو جاواں گا۔ اگر ایہہ گل دی تیرے وار ساہنے آ گئی۔ آ میرے قرآن دے حوالے نال اک بات پلیش
03.00 کر دیاں۔ نبی خود نماز پڑھدا سا میں کہے۔ ایہہ ساڈی دی نماز اے۔ کئی بندے بڑیاں تیر بارکیاں
03.30 کڈھن لگے۔ نماز دی پڑھو لینی بارکیاں (پڑھدیاں) اج کرن نال نماز ہو جاوے گی۔ (ح و ا) مولوی جیڑا
04.00 تنخواہ کھاندا اے اوہو پچھے ہوئے گی۔ اوہ میں آنہاں ہوئی ہو جاوے گی دیا پیا۔ اج نزکر جے ہوئی ہوئی گی
04.30 نال تے پچھے کسے دے پچھے نہیں ہونی۔ تے تیری کدے نہیں ہونی۔ جدوں تم دوگنا نہ ملاو گل نہیں کیتی
05.00 لے سن میں دناواں گا۔ بندے دے کپڑے سونے پائے ہین۔ اک چھیٹا پلیتی دا لگ گیا۔ نماز ہو جاوے
05.30 گی۔ آکھاں اوہ صبح نال شرم دے رناں میں بولو۔ نہیں ہووے گی۔ اچھا جے سارے کپڑے رشوت
06.00 دے پیسیاں نال خریدے ہوئے تے پھیر۔ بے دھڑی وچ ہووے ایسے پیسے لے کے کپڑے بنائے کدارائے گا
06.30 کاٹن دا اجڑا ادھڑا اُتوں تے مولوی نے پچھے پہلی صف وچ تکبیر دی آکھی تے پھیر۔ نگڑ دا ہووے۔
07.00 اوہ اینہاں رولیاں وچ نہ پئے۔ پڑھو لاکر۔ یا اللہ میں تے نقل کرنا آں۔ اصل آپے بنا چھڈ۔
07.30 بارکیاں وچ پیوں تے کدی ہوئی گی امیہ یا با۔ تیری ہووے تے ہووے۔ میری تے نہیں ہوئی۔
08.00

پلیکد لیس

ته جے آکھیے اوہدی رحمت نال پاس ایں۔ تے پھر ساریاں دی ہوگئی۔ پھر ساڈا کم اے نقل
کرنا۔ اصل بنانا رب دا کم اے۔ ایتھے بندیاں نے مسئلے اپنے مطلب آپ بنا لئے تنگ کی نماز نہیں 09.00
پڑھی۔ کپڑے کیڑا پلیت سی۔ اچھا۔ فوٹو اہی کرو میوں دے آگیا بندہ جیہڑا وقت پانا ای فوٹو لئے 09.30
وی نواں آگیا۔ کپڑے وی نوے آگئے۔ چاہدا وی نواں آگیا۔ تے جدوں مولوی نے آکھیا۔ آہندا اے 10.00
کپڑے پلیت ہو گئے۔ پھر بدلاں گے دو تین دیہاں توں بعد۔ جدے توں شہر وی کراں گے۔ پیر جدک 10.30
لکھائی بنڈا اے جیہے ٹھیک۔ اور رشوت کھا کھا کے جیہڑے کپڑے جمع کیتے نیں پھیر 11.00
نال نماز ہوئے یا نئیں اس مسئلے دا ذرا جواب دیو۔ ساڈے ملک دا حال اے تے خدا دی قسم۔ 11.30
تساں نہیں ہر بندے نیں۔ مسئلے تے دین ایتھے پکے لدا اے۔ جیہڑا دل چاہندا اے اوہی دین نوں بنایا 12.00
اے۔ دین پچھے نئیں لگے۔ ساڈی ہر بات پیش کر دیاں۔ 12.30
کوئی بندہ بہت وڈا افسر سی گھر آیا۔ تے نانی نے ککڑ پکا پیش کیتا۔ اس آکھیا ککڑ کتھوں 01.00
آگیا اے۔ اوہ کہندی اے ہمسائیاں دا آکے ہر روز تنگ کردا سی۔ اج میں پھڑ لیا اے۔ اوہنے کہا 01.30
کمال اے۔ میں جس مولوی صاحب دے پچھے جمعہ پڑھدا ہوں اوہ کہندا ناجائز کھانا حرام اے۔ ہم تا الراشی 02.00
والمرتشی … لکھیا ہویا اے۔ … رشوت لینڑے نیں اوہ … لکھیا ہوندا اے۔ 02.30
لیکن آلات دین آلے دونوں … اینج لکھیا ہوندا اے۔ تے تھلے لینڑے نیں۔ مطلب 03.00
کی پورا ثبوت دینڑے نیں یا رسول اللہ۔ تیری حدیث وی لکھی اے۔ ہر لوکاں لگے۔ جیہڑا مسجد کر داری 03.30
کر۔ جیہڑا من نفل ہے۔ جیہڑا کجھ لب جاوے دیو۔ نہ چھڈو ملازم کول سگرٹاں دی ڈبی۔ جی 04.00
پکڑ لی دس ہے۔ بندہ قتل ہویا جیہڑا ہوندا اے۔ آہندے نیں ڈاکے دے پیسے پہلے دیو۔ اوہنے آکھیا 04.30
ہمسائیاں دا آگیا سی ایہدا میں ذبح کر لیا اے۔ اوہنے آکھیا حرام اے۔ اوہنے حرام آکھیوں 05.00
کھائی اے کہا۔ اسیں تے کھانواں گے۔ اسیں تے لے کے آئے آں پکایا اے۔ کیڑا حلوہ بنایا جی۔ 05.30
ہر ککڑ ہاں کھان نے آئیں۔ آہنڑی سالی دے گھروں۔ نمک ساڈے گھروں۔ مرچاں ساڈے گھروں 06.00
پکایا اکٹھے میں۔ برتن ساڈے گھر دے۔ چولھا ساڈے گھر دا۔ آہندا اللہ اِنج کر شور اسٹور آیا 06.30
دسو۔ تو دم پاہے۔ میری گل نوں ذرا دھیان نال سننا۔ نتیجہ کڈھنا نہیں۔ 07.00
گل ہسن کے ہنسی نال اللہ۔ اس رزلٹ کڈھنا اے میں کہنا کی چاہنا آں۔ ہر شے اوکا 07.30
08.00

4 July 2004
15 Jamadi I
21 Asarh

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31								

JULY 2004

SUNDAY

آکھیا سی ڈے نگوڑی آکھے شور شورا پا۔ تے بلیاں دی عادت ہوندی اے۔ جیدوں
ہر تن وچوں کوئی چیز پان نال تے راہ ہے۔ گوڈی نوں انج رکھدیاں نہیں۔ میں آپڑے علاقے دی گل
کیتی اے۔ سُنی تے آکھی ڈی ایہہ چنگا گوشت کھان آئے ہوندے او۔ تاہیوں تے ساڈیاں ایہہ ڈیرے او
لوکاں نال۔ شاید ایہ نال انصاف صحیح اے۔ اوہنے گوڈی رکھی۔ تے اچانک اک بوٹی آگئی۔ آکھن لگا اے
ایہہ کیہ ہویا۔ کتھوں اے اک بوٹی آگئی۔ اُس نوں نکالی ہی سی واپس۔ آکھن لگا ایہہ دس توں پائی
اے کر تے آگئی اے۔ آکھے آپے آگئی اے۔ آکھے ایہہ آن دے۔ اُس آکھیا صاحب جی مرغا وی آپے
آیا۔ اُس آکھیا آن دے۔ معلوم ہویا مسئلہ ایہے اگر چہ مگر چہ اور اگر مگر۔ حرام نوں جائز
کرنا سے ڈے پاکستانی پتہ سے ڈے مسلماناں وچہ بس رہا اے۔

اگر نماز پڑھنی ہووے۔ آکھن اگر اک پلیتی دا تکڑا لگ جاوے۔ تے نماز نہیں ہوندی۔ ایہہ سٹا ہویا
حرام جیدوں اندر دی نماز پڑھدی ہووے۔ تے جیدوں رشوت کھائی اے۔ اور مولا تے نہیں آکھدا حرام اے۔
اللہ حلال دی توفیق دیوے۔

عزیزاں نی گردی کوئٹہ دی کرو وناں باباں آگیاں سادے انداز دے وچہ نا راضی نہ ہووا۔ نماز سنی دی
پیش کر رہا سیاں۔ ہنڑ نماز پڑھدا اے پہلاں۔ پچھے صاحب دی نماز پیش کیتی۔ ہیر جناب ابوبکر دی
نماز پیش کیتی۔ ہن ہنڑ دی نماز۔ علی شریف دا سنو بندہ میں دہرا پڑھیا لگا کوئی نہیں گل
ساڈی اے ہے اوہ دساں آن دیاں۔ نہ وکھا سکاں تے میں مجرم۔ جے گل سچی ہووے مر جانا ایں۔
کسے نال نہیں جانا۔ مر جانا۔ ایہہ پیسے دین والیاں نال نہیں جانا۔ 201 دے بندے کمدے لے لیندے نیں۔
ایتھوں منڈے نوں نال لے گیا۔ پہلے یا سے جا کے آپ ہی گولی مار دتی۔ آپ ہی آکے آکھیا منی نماز جنازہ
پڑھو۔ میں نوں اک بندہ کہندا اے ڈاکٹر صاحب نہیں جنازہ پڑے لگدا اے۔ میں آکھیا یار سے عالم
نوں پچھیں آکھے نہیں تو دسو۔ میں کیہا ہنڑ کولوں وکھیں کمپنی دی مشہوری اے۔ کتھے پس اکھیا۔
ہنڑا نہیں کمپنی دی مشہوری۔ اللہ دی قسم اے کمپنی دی مشہوری اے۔ جنازہ جنازہ ما اللہ امور
المیناوملینا۔ یا اللہ حسنت اگر شئے کوئی نہیں۔ ایہہ حسنت بخشش کردی وڈی نرالا اے۔
بیلی ستیں دیانداری نال ترجمہ پڑھو نا۔ یا اللہ کی کی بولو حسنت۔ تے اگے کوئی شئے ہی نہیں
نہیں۔ تے ایدا اوڈا ازادا اے۔ ایہہ کمپنی دی مشہوری اے کمپنی دی۔ اللہ دی قسم میں کسی ایسے

M T W T F S S M T W T F S S
1 2 3 4 5 6 7 8
9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22
23 24 25 26 27 28 29 30 31 AUGUST 2004

July 2004 **3**
14 Jamadi I
20 Asarh

SATURDAY

جنازے وکھا سکدا ں آں ۔ مولوی جنازہ پڑھیا ۔ سال توں اُپر منٹ دا آکھیا اسلام کہیڑا
میں آکھیا مولوی جی ایہہ کی ہو یا ۔ اکھے شہید زندہ ہن ۔ وہ ہی واہ عجیب شہید ہن ۔ آپ ہی آکھدے 09.00
کفر ہے ۔ اللہ اکبر ۔ اللہ پناہ دیوے ۔ ایسے مولویاں توں ایہہ نتیجیاں توں ۔ میں ضرور پاکستان تے برا 09.30
راضی آں ۔ ایہناں نال میری چاہت بڑی لازمی اے ۔ جنہے ہیر یار دا کتاں کرن والے سی ناں ۔ چل بلّے ۔ 10.00
عزیزاں یار گراں ۔ شوق میرے تے نارافی نہ ہو یا کرو ۔ میرے نال ملنے نہ ہو یا کرو ے 10.30
ے سب مجھ کو سچ کہتے ہیں رکھ اپنے نظر نیچی ۔ 11.00
کوئی ان سے ہنس کہتا ۔ کہ نکلیں ہوں ہی عیاں ہو کر ۔ 11.30
اوہناں دا مولوی جیہڑا ہاں گلاں کردا پھردا اے ۔ میرے خلاف عارف آلے دے اندر اگر میں تہانوں سناں دیاں تے 12.00
تسیں حیران ہو جاؤ ۔ میں صبر دی برداشت کرنا آں ۔ کیونکہ میرا کوئی جواب ۔ آ ۔ میں عارف آلے 12.30
گیا ۔ ایہہ مولوی وی آ گیا ۔ بک بک اس کیتی ۔ میں دوستاں نوں آکھیا کہ ڈاکٹر صاحب چھیتی چھوڑ دے لا دیں 01.00
آکھیا ہیں لا دینے ۔ آکھے کیوں ۔ میں آکھیا ایہہ کی کر گیا ۔ آکھے گا ہن اِنہاں گھر ڈنگا ۔ میں آکھیا میں کی کر لیا ۔ آکھیں 01.30
تو محبت دیاں گلاں پیش کر گیا ۔ تو دو صفحہ دا ہوا بیان ۔ میں شیدا نوں کہیا کہ ایہہ کے گلاں کیہ آکھیا ۔ 02.00
میں کہیا کیہ میں نوں اک گل دا جواب دیو ۔ آکھے دکھیو ۔ میں کہیا 63 سال میرے نبی دی عمر پاک سی 63 02.30
سالاں دی عمر میرے نبی نے اک واری گالہاں کڈھی اے ۔ تسیں پیش کرو ۔ ابوجہل نے پوری زندگی تے اک واری 03.00
اک دن ایہا گنہ رہا ہووے ۔ جد وی آقا نوں گالہاں نہ کڈھیاں ہوون تے پیش کرو ۔ ابوجہل دا کم آ 03.30
گالہاں کڈھنا ۔ نبی دا کم اے محبت دا جواب دینا ۔ پھر دوستاں ہر بندہ اپنے اپنے بزرگاں دا طریقہ 04.00
اپنائے گا ناں ۔ کیونکہ تاریخ اپنے آپ نوں دوہراندی رہندی آ ناں ۔ ساڈے مدینے والے تاجدار 04.30
ساڈے بزرگ نے ۔ اس دن دوستاں گالہاں ہن تسیں کڈھ دیاں گے ۔ اسیں تے محبت دیاں باتاں کراں 05.00
گے ۔ معلوم ہو یا سی ساڈے کول گالہاں کوئی نہیں ۔ ساڈا ضمیر ہی اپنا اے ۔ ساڈا طریقہ وی اپنا ۔ نبی 05.30
نماز پڑھدا اے پیا ۔ حضور نماز پڑھ رہے ہیں ۔ تے نماز دی حالت وچ ۔ خیال آیا ۔ کہ بار بار ایہہ 06.00
چہرہ کعبہ اے ناں ۔ ایہہ ہونا چاہیدا اے جیہڑا میرے دادے ابراہیم بنایا سی ۔ ایہہ نماز دی حالت اچ 06.30
خیال آیا ۔ ایہہ بڑی مشکل گل اے ۔ سدھا کعبہ ہن وچ ۔ میں نوں چونکہ عاشق بندہ سی ۔ 07.00
محبت آلے دا ذہن ہور ہوندا اے ۔ ایہہ وسیں آکھیا حضور تہانوں سکے تے ہنس لگی ۔ اس آکھیا سی 07.30
08.00

2 July 2004
13 Jamadi I
19 Asarh

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31								

JULY 2004

FRIDAY

شک کوئی نہیں لگی۔ بدتمیز نہ ہو تے تے میں نوں نہیں پتہ میں نماز پڑھ رہیا سی۔ اسی آکھیا حضور
صاحب میریاں اتے چڑھائی نہ کرو۔ بس میں نوں اک گل سمجھا دیو۔ میں اک گرو دا عاشق آں۔ میں نوں
اللہ دی عزت دی قسم۔ میں تہانوں نہیں ویکھ سکیا۔ تے میں نوں تساں وی ایہہ دسو۔ تساں میں نوں کیوں
ویکھ لیا۔ نماز تے تسی وی پڑھدا سی۔ گل اللہ دی۔ اکو مولوی جی نے ناراضگی نہ ہوئیا تے اپنی انصاف
نال گل سمجھا دے۔ کہ میں اک عورت دا عشق وچ لگیا جاندا سی۔ میں نوں تساں نظر نہیں آئے۔ تسی ہاں
دیا عشق تے وچ کھلو کے میں نوں کیویں ویکھ لیا (توبہ ہے) ایہہ مولوی دی نماز نہیں بندی نماز اے۔ بندی
نماز پیا پڑھدا اے خیال آیا۔ دادے ابراہیم والد کعبہ بنا چاہی دا اے۔ رب نے فرمایا سوہنیا جدھر
تیرا دل چاہیدا سانوں۔ رحمان تے میں نوں اپنا نوراں نال اک گل دا جواب دیو۔ میں آہ جیہڑا اسلے محنت
کیتی اے۔ کیا نماز مکمل ہوں تو اللہ نہیں دس کہہ سکدا آ۔ 20 تے انج پڑھ لئی۔ آ 20 توں بعد جیہڑی اگلی
اے نماز اے۔ جدھر تیرا دل چاہیدا ادھر پڑھ لئی۔ کہہ سکدا سی کہ نہیں۔ لیکن نہیں آکھیا۔ نماز دے
وچ آکھیا کیوں۔ فرمایا کلے سوہنیا وچکے کھلوتے نے ساہمنے۔ پچھے کھلوتے نہیں نماز پڑھن والے تیرے نمازی۔
اج منہ پھیر۔ تاکہ ایہہ لوکی وی نکل جاون۔ بس تیرا پیڑ پچھے پھیردا اے۔ تے پہلا ابوجہل دی طرح آکڑدا
اے۔ (سبحان اللہ) میں کوئی لفظ غلط نہیں بولیا صحیح بولیا اے۔ ہاں حضور دے دور
وچ کئی ایسے سی۔ اللہ نمازاں پڑھدا سی۔ اوہدے کھاں وچ پھوٹ۔ تاں تساں نوں حکم آ گیا نال اج
کر دو۔ ایہہ چوڑے خان نے پھر تیرا سنا بھی۔ بنی نے فرمایا اے۔ ایہہ حکم آ گیا ای تساں۔ بس انج کرو تاکہ
پتہ لگے اگر پٹ منہ تے تھلے گر جاوان۔ خدا دی قسم جب میرے رسول نے رخ پھیریا۔ ابوبکر وی پھر گئے۔
حضرت عمر وی پھر گئے۔ عثمان غنی دی ہوند مشکل پئی ہی۔ طلحہ وی زبیر وی۔ حضور دے سارے صحابہ
وی پھر گئے۔ تے نماز جدوں مکمل ہوئی کسے حضرت علی توں۔ پچھیا اے علی توں کیوں پھریا ایں۔ آ میرا
میرے نال حضرت علی آن کھڑا سی۔ میں اوہنوں ویکھ کے پھریا آں۔ حضرت عثمان پاک توں کسے پچھیا
جی تسی کیوں پھریا۔ فرمایا نال حضرت عمر پاک کھلوتے سن میں اوہناں نوں ویکھ کے پھریا آں۔ حضرت
عمر توں پچھیا تسی کیوں پھرے ہو۔ فرمایا میرے نال ابوبکر کھلوتے سن۔ میں اوہناں نوں ویکھ کے پھر گیا آں۔
کسے ابوبکر توں پچھیا پیارے ابوبکر کعبہ چھڈ کے۔ تے ہور پاسے کیوں پھر گئے او۔ پیارے ابوبکر
نے آکھیا چپ کر جاؤ۔ میں نوں کعبے کوئی دا پتہ نہیں۔ میں تے یار دی کنڈ نوں کعبہ سمجھیا ہویا اے۔

بدلو مین نے مجبوب ودی ——— اُمدو کجھ عمل کے کرا میر توں ۔ صحابہ مکے پاک وچ

09.00
رہندے سن ۔ جدوں ہجرت مدینہ دا حکم آیا ۔ حضور مدینے چلے گئے ۔ تے بغیر شرعی مجبوری توں ۔

09.30
صحابہ نوں مکے وچ رہنا گناہ ہو گیا ۔ بغیر شرعی مجبوری توں ۔ اگر کوئی صحابی رسول مکے وچ رہندا

10.00
اے تے گناہ گار ہوندا ۔ اوہدے واسطے فرض سی ۔ مدینے چلے جان ۔ میرا نبی مدینے چلیا گیا ۔ میرا دل

10.30
آکھندا اے صحابہ نے کرنا کیہڑا ہونا اے بادشاہ ۔ اوہ مکے وچ تے کعبہ اے ۔ اللہ فرماندا اے جدوں یار مدینے

11.00
چلیا گیا ۔ یار مدینے وچ رونق افروز ہو گیا ۔ تے شان کعبے دی گل پچھے کر دتی اے ۔ اودھر میرا یار نہیں

11.30
جاندے جدھر کعبے دا کعبہ رہ گیا اے +

12.00
اگے ہنڑ ایتھے دو باتاں پیش کرنا چاہندا ذرا توجہ نال سننا ۔ مسلماناں نیا نبی جدوں میرا آقا

12.30
مدینے تشریف لے کے آگئے ۔ صحابہ جیہڑے مکے نوں چھوڑ کے مدینے آگئے ۔ پھر مدینے والیاں واسطے

01.00
جیہڑا میرے رسول نے حکم دتا ۔ دھیان نال سننا ۔ سکولاں کالجاں اندر کسے وی مشنری جماعت دے اندر ایہہ ان

01.30
پڑھیا اے ۔ لیکن کسی توجہ نہیں کر دے ۔ باتاں پیش چاہندا ہاں ہنڑ ۔ سن لو ذرا دوبارہ ۔ حضور علیہ

02.00
السلام مدینے آگئے ۔ میرے آقا علیہ السلام نے اک رشتہ ۔ جیہڑے صحابہ مکے وچ چھوڑ کے آئے سی ۔

02.30
نبی نے مدینے وچ دوبارہ دینی سلسلہ کر دتا ۔ کی مطلب ۔ میرے آقا علیہ السلام اک انصاری

03.00
دا ہتھ پھڑ لیا ۔ اک مہاجر دا ہتھ پھڑ لیا ۔ انصاری دا ہتھ مہاجر دے ہتھ وچ دے کے فرمایا ۔ فرمایا اج

03.30
توں ایہہ انصاری تے ایہہ مہاجر مدینے وچ بھرا ۔ معلوم ہو ریا ۔ مکے دے اندر جیہڑا مہاجر بھرا چھڈ کے آیا

04.00
اسدا ادھیوں انصاری دی شکل وچ نبی نے بھرا دے دتا ۔ مکے دے اندر جیہڑا مہاجر باپ چھوڑ کے

04.30
آیا سی ۔ میرے آقا علیہ السلام نے مدینے دے اندر انصاریاں دی شکل وچ انہوں باپ دتا ۔ میرے آقا علیہ

05.00
السلام نے ایہہ وی حکم دتا ۔ کہ اگر کسی انصاری دیاں دو بیبیاں ہین ۔ اک نوں طلاق دلوا کے تا کہ

05.30
مہاجر نال نکاح ہو جاوے ۔ میرے نبی نے منوے رشتے دتے ۔ مسلماناں نوں جیہڑا علم ہونا چاہیدا اوہ

06.00
اتھے جا کے نوں کیہڑے خیال وچ بیٹھا اے ۔ میرا اللہ بڑا منصف اے ۔ اگر توں حق انکار کر دتا پچھنا پیسی

06.30
ذوق سماعت اے تے حرف نہیں آئے گا ۔ میں سمجھانگا میں ای اج خطاب نہیں بنیا ۔ تے جیہڑے

07.00
نشنوں گیا کے سمجھا نہ سکیا ۔ گل بڑی مشکل اے ۔ جیہڑے نوں اینا پسند اے ۔ جدوں تیا نوں

07.30
سرکار نوں مدینہ پسند اے ۔ تمیں سمجھانگاں جیہڑا بندہ سمجھ جائے گا لطف بڑا آئے گا ۔

08.00

میرے نبی نے ہر مہاجر دا ہتھ پھڑ کے۔ اہل مدینہ انصاری دے ہتھ دے وچہ دے کے بھائی
بھائی بنا دتا۔ لیکن اک بندہ باقی رہن دتا۔ اک مہاجر باقی رہن دتا۔ جب سارے بھرا بن گئے۔
اوہ مہاجر اکھیا جیہڑا کلا سی۔ حضور دی بارگاہ وچہ آیا۔ اکھاں وچوں آنسو نیں۔ کیونکہ سی اوہ
حیدر کرار سی۔ میرے نبی پاک دے داماد۔ حضرت علی المرتضیٰ سی۔ اکھاں چوں آنسو۔ میرے نبی
نے فرمایا۔ یا علی روندا کیوں ایں۔ عرض کیتی آقا روندا اس واسطے آں۔ 2:1 ہر مہاجر نوں انصاری دے
ہتھ وچہ بھرا دتا ہے انصاری دا بھرا مہاجر۔ ہر مہاجر دا بھرا انصاری۔ لیکن یا رسول اللہ میرا کوئی بھرا نہیں
بنایا۔ میں کلا رہ گیا۔ میرے آقا میرے کولوں کی غلطی ہو گئی۔ میرے نبی نے علی دا ہتھ پکڑیا۔ ہتھ پکڑ
کے فضا وچہ بلند کیتا۔ تے فرمایا یا علی ہر مہاجر نوں انصاری بھرا دتا۔ انصاری نوں مہاجر بھرا دتا۔ یا علی تینوں
میں اپنے واسطے رکھیا اے۔ توں دنیا وچہ وی میرا بھرا ایں۔ تے آخرت دے وچہ جنت دے وچہ وی توں میرا
بھرا ایں۔ اور مزید ایہہ گلاں جیہڑے چلے واسطے عرض کیتی اے۔ اوہ ہن جملہ لگا آں کہن۔
مسلماناں نوں میرے نبی نے فرمایا یا علی اک بشریت وچہ میرے وچہ بھرا ہن وچہ اک فرق ہوندا اے۔ علی عرض کرتا
اے آقا اوہ کی فرق اے۔ فرمایا انصاری مہاجر دا بھرا۔ مہاجر انصاری دا بھرا۔ لیکن یا علی فرق اوہ ہے کہ
جیہڑی مہاجر دی اولاد ہوئے گی۔ اوہ مہاجر دی اولاد کہلائے گی۔ انصاری دی اولاد انصاری کہلائے گی۔
جیہڑی انصاری دی اولاد ہوئے گی اوہ انصاری دی اولاد کہلائے گی۔ مہاجر دی اولاد مہاجر کہلائے گی
انصاری دی اولاد انصاری دی اولاد۔ مہاجر دی اولاد مہاجر دی اولاد۔ مہاجر دی اولاد میں دوناں بھرا۔ لیکن اولاد وکھو وکھ
لیکن یا علی تینوں میں اس واسطے بھرا بنایا اے۔ اولاد تیری ہوئے گی نسل میری ہوئے گی۔

(سبحان اللہ)

توں جو ہے۔ اولاد تیری ہووے گی۔ نسل میری ہووے گی۔ بچے تیرے ہوون گے خون ـــــ اولاد تیری ہووے
گی قیامت تک نسل میری چلے گی۔ اہل قیامت تک قبضے ستر میں۔ اسیں کی آکھنے آں۔ آل نبی
اولاد علی۔ بابا منظور شاہ صاحب ایس نشانیاں ایس واسطے آں نبی اولاد علی۔ آکھنے آں۔ کہ اولاد علی دی
آل محمد ہے نا ہی۔ آخری جملہ بابا بلھے شاہ سرکار میں وعدہ کیتا سی۔ مرشداں کلم وی
دتا اے۔ بابا بلھے شاہ دے دل دا ناں سی بابا شاہ عنایت۔ بابا بلھے شاہ پیا اوہ دے ناں آئی ہا سے
اوچ شریف وچہ پیدا ہوئے۔ خانیوال دے پچھلے پاسے اک ملکوال ایکا اے۔ اوتھے بابا بلھے شاہ دے

والد نے چودہ سال اعتکاف کیتی۔ بابا بلھے شاہ قصور دے اندر بابا قاضی غلام مرتضیٰ بہت وڈا
علم والا بندہ سی اوہناں کول۔ سرکار نے علم پڑھیا سی۔ چودہ سال۔ پھر آپ عنایت قادری دے مرید
ہوئے۔ اوہناں نے چلے واسطے جھنگ دے دریا دے اتے بابے بلھے شاہ نوں۔ بھیجیا تے ست سال اتھے
بابے بلھے شاہ نے چلہ کیتا۔ کہانی بڑی لمبی اے جیہڑی بات میں پیش کرنا چاہنا آں۔ سیدا ایہ بابے نوں
کہن لگے بابا علم نے میں پڑھیا اے۔ حرف پڑھیا نحو پڑھیا اے۔ فارسی پڑھی اے۔ فقہ پڑھیا۔ حدیث پڑھی
مکمل پڑھیا اے۔ لیکن دل نوں سکون نہیں مل رہیا۔ بولو دل نوں۔ دل دا آسرا تے 2 آئے او۔ بولو دل
نوں۔ اجی بولو بتاؤ دل نوں مل جائے۔ بابے سنی حضرت شاہ نے فرمایا بیٹا۔ ایہ اک عمل بتانا دسنا
آں۔ تراے دن ایہو عمل کر۔ تے خواب دے اندر تینوں اوہ تیرا مرشد دی زیارت کرائے گا۔ ایہ 2 دی قسم
اگر عمل کتاباں وچ ہوندا دوجا بندیاں دسدا۔ لیکن نہیں سی۔ تے بات کتاب تے اے۔ بابے بلھے شاہ نے
تراے دن عمل کیتا۔ تیرھویں دن۔ بابے عنایت دی تصویر وکھائی گئی۔ بلھے شاہ اجازت لے کے لاہور آیا
اپنے مرشد دی زیارت واسطے۔ مرید ہون واسطے۔ بات ذرا دھیان نال سننا۔ بڑی حیرت دی بات اے
جدوں آئے نال تے بابا عنایت جیہڑا سی نال۔ اک باغ وچ مالی سی۔ پیشہ سارا دن۔ باغ دی رکھوال
کردے۔ تے شام نوں جیہڑا پیسے لیندے۔ رزق حلال اپنی اولاد نوں کھوانا۔ ایہ رزق حلال خود کھانا۔ جدوں
انسان رزق حلال کھاندا اے۔ تے رزق حلال کھواندا اے۔ ایہ 2 دی قسم جیہڑی دا کھلدا اے۔ فکر وچ دیر
ہو سکدی اے۔ عرض والے رب دی۔ قبولیت وچ دیر نہیں ہو سکدی۔

مسلماناں بہاں گلاں جیہڑی بات میں پیش کرنا چاہنا آں۔ گل میں سیدھی مکائی اے۔ پہلوں گل
اگے شروع کیتی اے۔ اوہ ایہ بات میں آخری پیش کرنا چاہنا آں۔ ذرا دھیان نال۔ حضرت بابا
بلھے شاہ جدوں جدوں چلے۔ جیہڑا حضرت لاہور دے اندر آگئے تے۔ تے ذرا اوسے باغ دے اندر آگئے
بیٹھے باغ دے اندر بابا عنایت دی ویکھیا سی۔ خواب دے اندر تصویر وکھائی گئی۔ دا ایہہ تے مراں
سوچن لگ گئے۔ آکھیا ایہ سی بڑی واری دل نوں روکیا سی ہوئے بہت عزیزاں دا وچ لگایا کر
ایہ جیہڑا ہوگیا ہوں صدارہ اسی دا۔ اوہ بستی پیر دا نام دی لگوایا کر۔
کہہ جیہڑی دھیان دی اوہ۔ تے گل کر کے پہر نہ لگوایا کر۔
ایہ خوشبو رکھے پیر دا دیکھنے لگی۔ ایہ بولا نہ بولے تو بولایا کر (...)

MONDAY

عزیزان گرامی حضرت بابا بلھے شاہ باغ وچ چلے گئے۔ اگے ویکھیا بابا عنایت دے ہتھ دا رنبہ
گوڈی پئے کرن۔ سن بابے بلھے شاہ نے پہنیا ہویا ایہہ مہنگا لباس۔ تے رسے داری وچ مرید ہونا ایں اچیچے
سلام پیش کیتا۔ سلام کر کے آکھن لگے نے بابا جی۔ میں ساداں آں۔ تے ودھیاں گلاں اسیں سمجھدے آں۔ تے بابا جی
میں بھکاں آں۔ تے میرا لئی کرو منسوبا اک آم گھلا دیو۔ بابے عنایت ویکھیا ہنسی اودھر نہیں توجہ کیتی۔
جدھر منہ سی اودھر منہ کر کے فرمایا۔ کاکا آم توڑ لے۔ جدوں آکھیا کاکا آم توڑ لے بابا بلھے شاہ نے
اینج کیتی جھولی۔ جھولی کر کے تے آم آپ ای منہ کر کے آکھن لگے بابا جی۔ اوہدا اک نال ایس۔ بابا جی
جدوں آکھیا نال۔ اک آم ڈگیا۔ بلھے شاہ دی گود وچ۔ بلھے شاہ دی گود وچ جدوں آم آیا نال۔ تے بابے
عنایت آل ویکھ کے آکھن لگے ویکھیا سی ویکھیا ساڈا کمال۔ تسیں ونڈ نہیں سی آکھیا اسیں سمجھدے آں۔ میں ہتھ نہیں
لایا۔ میں توڑیا نہیں۔ میں روڑا نہیں سٹیا۔ میں اودھر ڈنڈا نہیں ہلایا۔ میں اینج دانا لیا اے۔
اک آم ٹٹ کے جھولی وچ آ گیا۔ بابا ویکھو میری کرامت۔ ویکھو میرا کمال۔ بابے عنایت نے تک کے جسم دا خون
اکھاں وچ اکٹھا ہو گیا۔ فرمان لگے سن بلھے شاہ۔ بابا جی جدوں آکھیا اے۔ اک ٹٹ کے جھولی وچ آ گیا اے۔
ہکورا ایہہ توں کہیا اے اپنی مرضی دے نال۔ کاش تسیں ایہہ لفظ کہے دے آکھن نال کہندا۔ تے لطف کوئی
ویکھدا آوندا۔ کاش ایہہ لفظ کہے مرشد کامل دے آکھن نال کہندا تے لطف ہور آوندا۔ بابا بلھے شاہ
حیران ہو گئے۔ کمال اے میں بڑی ودھی کرامت وکھائی اے۔ تے بابا جی میری کرامت انکار کر دتی۔
آکھن لگے بابا جی میری سمجھ۔ بابے عنایت جھولی کیتی تے بابا کاکا میرا آں ویکھو۔ جدوں جھولی کیتی نال۔
بابے عنایت رتے ویکھ کے آکھیا۔ بابا جی۔ بابا بلھے شاہ آکھن لگا جدوں میرا مرشد بابا جی آکھیا۔ جیہڑے آم
لگے ہوئے سن باغ دے سارے ٹٹ کے بابے عنایت دے قدماں وچ آ گئے۔ فرمایا بابیا سن۔
اپنے آپ نکلے نال۔ اک آم آیا تیرا اے۔ مرشد کامل دے آکھن نال۔ زمانہ قدماں وچ جھک جاندا
اے۔ کامل مرشد دا طریقہ اختیار کرن دے نال۔

توجہ دے۔ میں سن تہانوں پتہ اسا ایہہ پڑھیا لکھیا تے بندہ کوئی نہیں۔ لوکاں وچ
جاندا آں۔ اگر میں جنوں یا ہندا ایہہ قرآن حدیث نہیں تکوں نہیں حضرت ایہہ گا ہنڈاں نوں من کے
نہیں۔ انہاں دی تھکائی کرو میرا جیہے گئے ہیں۔ دسو اک آکھدا دوجا صاحب میں آکھیا اسم اللہ
داتا صاحب میں جاندا ساں۔ میں آکھیا پتر ملن۔ داتا صاحب جاندے آں کوئی اللہ تعالیٰ کرم

زیادہ ۔ نیکی دی توفیق ہو جائے نماز دا بندہ بن جائے ۔ اپنی آخرت بہتر ہو جائے ۔ دینک ہو دے

09.00 فیض حاصل کرنے آں ۔ کہنا اونوں ویکھیا اوتے میں کہیا کی ۔ کہنا اے مور جیہا کوئی بشر نہیں ۔ میں گل بالکل

09.30 سچی اے بشر دا نہیں ۔ اک دن میں وی شاہ صاحب توں پہلے نکل گئے ۔ بشر نہیں ۔ آکھیا ویکھو جے مرا جیہا ہو وے

10.00 پیسہ نہیں بچا سکدا ۔ ایہہ اندر دا ایمان بچا سکدا اے ۔ پھر میں آکھیا مولوی کی حال حال وے

10.30 اللہ دا بڑا شکر اے ۔ فیر آکھیا خانہ کعبہ کہنا اگے ہے آگے رب دا ۔ میں آکھیا اوتھے جا کے نبی دا غلاف

11.00 کستر کیلے آکھنے نیں ۔ کوہ اوحڈوں دے رہن والے لعنا سعودیہ دے کر گستاخاں دیاں جیہا کوئی بشر لبھ دے نہیں

11.30 اوہدوں اللہ ۔ اگے اللہ دے پیر ۔ میں آکھیا ایہہ جواب میرا اے ۔ کی اے بولو ۔

12.00 ایہہ ہوئی گلاں ہنس ۔ ایہہ اووہی چیلا اے نہیں ۔ ڈاہڈا بندے اچھے بندے ۔ ایہناں دیاں گلاں ہنس کے یاد کرو دے

12.30 اللہ دے سادی اللہ دے ولی نیں ۔ ہاں اک بات خرید آیا آں ۔ جیہڑا اج کل طریقہ کار اسا اللہ دے ولیاں نہیں

01.00 آکھیا ۔ جیہڑے اج کل ہر سال تے میلے ہو رہے نیں ۔ جس طریقے نال اج کل کرائے جا رہے نیں نال ۔ اللہ دے

01.30 ولیاں نہیں آکھیا ۔ نبی میری قبر تے کتے لڑانا ۔ میری قبر تے تسیں ریچھ لڑانا ۔ میری قبر تے نفس کنجری

02.00 نوں سدنا ۔ میری قبر اتے شراب دے گھوڑوں کے ٹھکے کرنا ۔ ایہہ اللہ دے ولیاں نہیں آکھیا ۔ ایہہ اگر کوئی

02.30 طریقہ کار اے ۔ تے اتھے رہن والیاں دا طریقہ کار اے ۔ اللہ دے ولیاں تے ایہہ اج کل آکھیں اے ۔ اساں

03.00 دی قرآن پڑھیا اسا تے فکر آخرت کیتی اے ۔ شاں دی دنیا دے وچ نبی دی تابعداری کرنا ۔ قرآن پڑھنا ۔

03.30 آخرت سامنے رکھنا ۔ میرے دربار تے آنا میرا حجرہ شاہ ڈوگراں ویاں گا ۔ اللہ کرم فرمائے گا ۔

04.00 اللہ دے ولیاں ایہہ آکھیا اے ۔ اللہ دے ولیاں رہبر تے نہیں آکھیا نمازاں بالکل نہ پڑھنا ۔ جو نبی دا دل چاہے

04.30 او کرنا ۔ ایہہ نہیں آکھیا ۔ آخری بات ۔ اللہ دی کرامت ۔ نبی دا معجزہ ۔ اللہ دی

05.00 قدرت ۔ نبی دا معجزہ ۔ ولی دی کرامت ۔ ایہہ تینے چیزاں عقل وچ نہیں آ سکدیاں ۔ اگر ایہہ

05.30 عقل وچ آ جان تے فیر ای رہنا ۔ اللہ سبحان دی ذات ۔ نبی دا معجزہ ۔ کامل دی ۔

06.00 ولی دی کرامت ۔ بابا جی دے محبت نوں شاہ ہونا ۔ ——

06.30

[signature]

07.00

28-9-04

07.30 بروز منگل رات 9:49:15 — 12 شعبان ۱۴۲۵ھ

08.00

26 June 2004
7 Jamadi I
13 Asarh

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
28	29	30											

JUNE 2004

SATURDAY

میلاد شریف چک 96/E-B

فقد جاءکم من اللہ نور و کتاب مبین ۔ درود شریف ۔ درمیان زمانہ میں ایک شعر
جناب دے ذوق والے نذر کر داں ۔ ہر ایک کو حالِ دل سنانے کی فرصت کہاں ہے ۔
علامہ اقبال نے ویسے ہی کہا سی ۔
بشر حال دل کہہ کر ذلیل ہوتا ہے ۔ نکل جائے جب خوشبو تو گل بے کار ہوتا ہے ۔
ہر ایک کو حالِ دل سنانے کی فرصت کہاں ہے ۔
تم جو ہو میرے ساتھ زمانے کی فرصت کہاں ہے ۔
مسئلہ دونوں کا ہے مل جل کر حل کریں گے دونوں ۔
ہر سال شہر کو بیچ میں لانے کی فرصت کہاں ہے ۔
کبھی ہم نے پھول کو مرجھاتے ہوئے دیکھا ہے مگر
(سبحان اللہ) تم جو خود سجدہ ہو ستانے کی فرصت کہاں ہے ۔
اللہ دی ذات پاک اللہ دا زمانہ سی ۔ میں اللہ سی تے کلا سی ۔ اجی ہیرا لو ۔ مزہ ہنس آیا
اپنے سوا دوجا نہیں آیا ۔ ذرا کھڑ کے نال ۔ میں اللہ سی تے کلا سی ۔ جیہڑا اللہ نوں من دا ذکر دا ہو کے کیہو ۔
میں اللہ سی تے بول کلا سی ۔ ایہہ لفظ شاں وی ایہہ کہنا چاہیدا اے ۔ کئی بندے ایسے لوکاں تے اعتراض
کر دے نیں ۔ بریلی اللہ نوں نہیں من دے ۔ میں آکھنا 20 دی تقریر سی توحید توں شروع کرنے آں ۔ اسی
تے اللہ نوں بڑا من دے آں ۔ اسیں تے درساں وچ گئے ۔ استاداں دیاں جتیاں سر دھر کھیاں ۔
حاشا اسیں بزرگاں دین دی خدمت کیتی ۔ اسیں تے اللہ نوں من دے آں ۔ ساڈا تے چار رجا لکھا پڑھیا
ہویا ۔ اجے فر وی اللہ نوں من دا اے ۔ اوہ وی آکھدا اے ۔ کہ
ہم جیسے میں توحید کے قائل ہیں فراز ۔
ایک ہی شخص کو محبوب بنا رکھا ہے ۔
ایہہ سنی ہون کوئی نہ جیہڑا اللہ نوں نہ منے ۔ ساڈا تے ابتدائی لفظ ای ہو کے ۔ اور تقریر دا آغاز

ایہہ پتے اینہوں شروع کرنا آں کہ اللہ سی تے بولو کلّا سی۔ زمین کوئی نہیں سی۔ اوہ اکلا سی۔ آسمان
کوئی نہیں اوہ اکلا سی۔ فرشتے کوئی نہیں سی اوہ اکلا سی۔ عرش کوئی نہیں اوہ اللہ سی۔ لوح کوئی نہیں اوہ
اللہ سی۔ قلم کوئی نہیں اوہ اللہ سی۔ بلندی کوئی نہیں اوہ اکلا سی۔ پستی کوئی نہیں اوہ اللہ سی
بابا آدم کوئی نہیں اللہ سی۔ اماں حوا کوئی نہیں اللہ سی۔ گندا جانوراں تے ست سو لکھ لوک کسی گنتیاں
خلیب لوں آ وکھا نہیں ہوندا۔ نتیجہ سوچ کرنا چاہندا آں۔ اللہ سی تے بولو کلّا سی۔ تو جہڑی گل
خود ارشاد وچ فرماندا اے کہ کنت کنزاً مخفیا۔ میں اک چھپیا ہویا خزانہ سی۔ (سمجھانا ایہہ
سے رباں سمجھ نا اوہ نہیں آ لکھی۔ پاروں جہڑا اوہ سمجھاں اونہہ آکھے ۱۔۲ رات میرے بنی دا دیدار کرا چھڈیا
تو بنال سنتا۔ توں پردا ابتدائی لفظ ویکھ۔ پہلے آکھندا میں اللہ سی تے کلا سی۔ پہلے کی سی۔ آکھیا
کنت کنزاً مخفیا۔ میں اک چھپیا ہویا خزانہ سی۔ سب دے لفظاں وچ سمجھیا ان واسطے اپنا
وی ترجمہ انج ای کرسا۔ میں اللہ سی تے کلا سی۔ کائنات وچ کوئی شئے نہیں سی۔ ہو دا عالم
سی۔ چپ سی۔ خاموش سی۔ جبھوں میرے جمیع تے خاموش اے۔

مطلب ایہہ اے خالق دا بندا اے۔ میں اللہ سی تے کلا سی۔ میں اک چھپیا ہویا خزانہ سی۔
تے پاروں باہر توں کیتا کہ ہے ہویا کی۔ خود آکھندا اے فاحببت۔ میں نوں پیار ہو گیا۔ تو جہڑا
رہیا ہو۔ مینوں بولو کہ ہو گیا۔ پیار ہو گیا۔ ہن تو سچے اللہ دی بارگاہ وچ گلاں کریئے تے اوہ جواب
دیندا اے۔ پاروں جے میں گل کراں رب آکھدا اے۔ سن رہیاں تے جواب وی دیندا آں۔ میں
آکھیا یا اللہ مینوں عربی نہیں آندی۔ اس آکھیا میں تینوں کدوں آکھیا اے عربی وچ بول۔ میرے نال پنجابی
وچ گلاں کر۔ میرے نال اردو وچ گلاں کر۔ میرے نال سرائیکی وچ گلاں کر۔ میرے نال پشتو وچ گلاں
کر۔ میرے نال جھنگ آلی بولی وچ گلاں کر۔ پاروں میں تے بہت وڈا بندہ آں۔ رب نے فرمایا کوئی
گل نہیں۔ جے بولن دا عادی کوئی نہیں نہ بول۔ جہڑا اپنے دل دے اندر کوئی خیال اے کر۔ میں عرش
والا تے دل دیاں ڈکھاں نال وی جان لینا آں۔ میں کیا پاروں ایہہ گل کدی سمجھ نہیں آئی۔ پہلے
توں آکھنا ایں میں اللہ سی تے کلا سی۔ تے چھپیا ہویا خزانہ سی۔ تے کائنات وچ شکلے

کوئی نہیں سی۔ پھر توں آہندا ایں کہ جیبت مینوں پیار ہو گیا۔ یا اللہ جدوں دنیا دے
اوہ کوئی نہیں سی۔ تے تینوں پیار کیہڑی شے نال ہوندا۔ جب شے ای کوئی نہیں۔ جاں اللہ پیار شے اگے
تاں ہوندا اے جدوں اگے شکل ہووے۔ پیار اودوں ہوندا اے جدوں اگے صورت ہووے۔ پیار اودوں
ہوندا اے جدوں اگے ادا ہووے۔ پیار اودوں ہوندا اے جدوں اگے بناوٹ ہووے۔ پیار اودوں
ہوندا اے جدوں اگے سجاوٹ ہووے۔ پیار اودوں ہوندا اے جدوں اگے جسم ہووے۔ پیار اودوں
ہوندا اے جدوں اگے اکھ ہووے۔ پیار اودوں ہوندا اے جدوں اگے زلف ہووے۔ پیار اودوں ہوندا
اے جدوں اگے صورت ہووے۔ یا اللہ کائنات وچ شے کوئی نہیں۔ زمانہ وی ٹریا اے۔ کہ دنیا وچ
کوئی شے نہیں سی۔ میں اللہ سی تے کلا سی۔ یا اللہ جدوں شے کوئی نہیں۔ تینوں پیار کیہڑی
شے نال ہویا۔ خالق فرماندا اے مینوں کسے شے نال پیار نہیں ہویا۔ میں اللہ سی تے کلا سی۔
پیار اس گل نال ہویا۔ کہ میں اللہ تے کلا کوئی ایسی ہستی ہووے۔ جیہڑی مینوں اللہ آکھے۔ (سبحان اللہ)
سبحان اللہ کہن تے نال گناہ معاف۔ کتھے ہر انسان نہ ہو یا کرے۔ جدوں اللہ دے محبوب
دی گل آوے۔ میرے آقا علیہ السلام دی ذات آوے۔ کئی بزرگاں دی عادت اے مولوی دا سانے سبحان
اللہ نہیں آکھدے۔ صلو تے آنہاں نوں ناظماں دے جلسیاں تے وکھیا کرو۔ ہر ویلے نعرے مار دے نیں۔
زندہ باد۔ تاکہ نیند لگ جاوے تے جھولا پیا اے۔ اپنے اپنے لیڈر دی گل اے۔ کئی ناظماں دے
نعرے مار دے نیں۔ کئی ایم این اے دے نعرے مار دے نیں۔ کئی ایم پی اے دے نعرے مار دے نیں۔ سبحان اللہ
کئی کبوتراں دے گھگھو تے گھگھو دے نعرے مار دے نیں۔ کئی کتیاں دے ڈنگل تے گھگھو دے نعرے مار دے نیں۔
کئی گھوڑیاں اوہدے نعرے مار دے پھرن۔ سانوں تینوں مبارک ہووے۔ گنہگار حد ایں۔ نعرہ کسے دا لائے
یا ایم پی اے دا نہیں مار دا۔ بس دی غفلت سن کے پیار آ نہاں ایں سبحان اللہ)
دھیان نال بابا۔ اللہ سی تے کلا سی۔ چھپا خزانہ سی۔ ہویا کی اگوں مینوں پیار ہو یا۔
پیار ایہہ کس گل نال۔ فرمایا مینوں اپنے آپ نال ای پیار ہو گیا۔ لفظاں دا ترجمہ۔ مینوں اپنے آپ
نال ای پیار ہویا۔ میں اللہ تے کلا۔ کوئی ایسی ہستی ہووے جیہڑی مینوں اللہ آکھے۔ کوئی ایسی
ہستی ہووے جیہڑی مینوں رب آکھے۔ مثالاں دے طور اے جیویں مندری بنائی اے۔ مندری خوبصورت بنی
اے۔ چمکدی اے۔ چاندی لگی اے۔ اتے نگ جڑیا اے۔ ہن ایہہ شے انارہ کیہ نہ کھا کے اسی

میں منظوری پا کے دو دلیجے وچ پا تے میں خود ویکھ کے آکھاں ۔ ڈوگراں سبحان اللہ ۔
پا ایہہ وی منظوری پا کے تہاڈے سامنے لیاواں ۔ شتی اکھوں ہسی رہیا جیں ۔ باشا دا گل تے کالی سی ۔
پر منظوری ماشاء اللہ بڑی سوہنی اے ۔ کیا بات اے ۔ اِنج گل رہا ناں ۔ دو دلیجے ہوندے تیں پا
خود داد دیلے ۔ تے پا پھیر کوئی داد دین والا ہووے ۔ خالق جیہا حسین کوئی نہیں ۔ بے مثل کوئی
نہیں بے مثال کوئی نہیں ۔ اوہدے جیہا کوئی نہیں اوہدے ورگا کوئی نہیں ۔ ایہہ وحدہ لا شریک عزت والا
عظمتاں والا رب نال اللہ بے مثل بے مثال ۔ ایہہ بے مثل بے مثال اے ۔ خالق کل اکلا سب دا
کائنات ۔ وحدہ لا شریک اے ۔ اللہ سی تے کلا سی ۔ کوشش تے کریں میں کنج توں بچاں ۔
لیکن لفظ پیدا اِی ہوویں ۔ اس دے دل دے دل وچ ایہہ خیال آیا ۔ کہ کوئی ہووے جیہڑا مینوں وی
اللہ آکھے ۔ کوئی ہووے جیہڑا آکھے واہ واہ کیا بات اے ۔ بلے بلے ۔ سبحان اللہ ۔ آہو آہو ۔
کوئی ہووے جیہڑا مینوں اللہ آکھے ۔ میں لفظ سی ۔ جیہڑے پڑھدے سکھ خواہش ہو ۔ انساناں دی لوڑ
دا پورا طالب آں ۔ پا اوہدے پھیر پتا کی ۔ دنیا جیب مینوں پیار ہو رہیا ۔ پا اشہد کس گل نال ۔ مرغ پکھیاں
جانوراں ۔ پا اوہدے پھیر پتا کی ۔ دنیا جیب بے دل سی ۔ اک دل دا اللہ بنایا ۔ سبحان اللہ ۔
سبحان اللہ کی عقل اے پانی پر تے ٹھیک اے ۔ اچھا کہو سبحان اللہ ۔ ایہہ گل خبر میں دنیا پور
چیبے تے دی آکھاں گا ۔ سب توں وڈی مسجد اے جتھے میں جمعہ پڑھاندا آں ۔ کاظمی مسجد ۔ کاظمی
سعید دے ناں اتے ۔ اوہ کتے دے وچ میں کہواں گا ۔ میں ایہہ جیہڑا اسلم قادری دا بیٹا اے ۔ جک 96 ۔
میں آکھاں گا اینہاں جک آیا اوہ پیر تے ٹھیک سی ۔ پر سبحان اللہ دو ھل سی ۔ دیکھو کہ پیر تہاڈہ
بے عزتی آ رہی گل اے ۔ تہانوں پتا اے میں تہاڈا امنہ پھیر دیا خطیب آں ۔ نہیں ۔ اس واسطے ایتھے بے
عزتی مت کراؤ ۔ سبحان اللہ ۔ جیہڑا مولوی سبحان اللہ تے راضی ہووے ۔ ایہہ جیہڑا سستا مولوی لگیا ۔
ذرا اچی آواز نال کہو سبحان اللہ)

نالے باجی گل سنو ۔ سبحان اللہ فرشتا رنگ اے ۔ تے چنگے منہ چوں نکلے گا ۔ بھیڑے منہ چوں
گندا نکلے گا ۔ بھیڑے منہ چوں گالھ نکلے گی ۔ بھیڑے منہ چوں گندی گل نکلے گی ۔ بھیڑے منہ
وچوں شراب دی گل نکلے گی ۔ بدمعاشی دی گل نکلے گی ۔ عیاشی دی گل نکلے گی ۔ بھیڑے منہ
وچوں گانا نکلے گا ۔ ماہیا نکلے گا ۔ دوہڑا نکلے گا ۔ بھیڑے منہ وچوں بھیڑیاں گلاں نکلن گیاں

185

22 June 2004
3 Jamadi I
9 Asarh

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
28	29	30											

JUNE 2004

TUESDAY

سبحان اللہ چنگا لگدا اے۔ تے چنگے منہ چوں نکلے گا۔ نا کہ ہووے نالے آہنڑی

09.00

گو اینہوں دی گل ویکھو۔ مل کے کہہ لو ذرا سبحان اللہ۔ بار الٰہ کیہ کیتا سی ہم۔ فرمایا میں

09.30

بے دل سی اک دل والا بنایا۔ میں بے زبان سی اک زبان والا بنایا۔ میرا چہرہ کوئی نہیں

10.00

سی اوہدے اندر دیا چہرے والا بنایا۔ میری زلف کوئی نہیں سی۔ واللیل دی زلف والا بنایا۔ میری

10.30

اکھ کوئی نہیں سی۔ مازاغ دی اکھاں والا بنایا۔ میرے ہتھ کوئی نہیں سی ید اللہ دے ہتھاں

11.00

والا بنایا۔ میری زبان کوئی نہیں سی۔ وما ینطق عن الھوی۔ ان ھو الا وحی یوحی۔ زبان والا

11.30

بنایا۔ میرا سینہ کوئی نہیں سی۔ الم نشرح دے سینے والا بنایا۔ میرا ہنڑ کوئی نہیں سی مرتے

12.00

والا بنایا۔ آہندا اے میں نوں محبت ہوئی میں پہچانیا جاواں۔ میرا یار دھڑکاں کوئی

12.30

نہیں سی۔ دھڑکاں والا بنایا۔ میرے نواسے کوئی نہیں سی۔ نواسیاں والا بنایا۔ محبت نال بنایا۔

01.00

محبوب بنایا۔ طالب بن کے بنایا۔ مطلوب بنایا۔ ساجد بن کے بنایا۔ مسجود بنایا۔ عاشق

01.30

بن کے بنایا معشوق بنایا۔ رب آہندا اے محبت نال بنایا۔ بنا دتے توں بعد۔ جب میں بے دل

02.00

نے اس دل والے نوں ویکھیا۔ خالق آہندا اے اوہ ایڈا سوہنا بنایا۔ کہ میں بے دل ہو کے اوہنوں

02.30

اپنا دل دے بیٹھا۔ (سبحان اللہ)

03.00

عزیزان گرامی جد تے میرا رب العالمین خالق کائنات نے فرمایا۔ محبت ہوئی اک گل دی

03.30

کہ میں پہچانیا جاواں۔ کوئی ہووے جیڑا میں نوں اسا آکھے۔ کوئی ہووے جیڑا میرے نال دا لفظ

04.00

لا دے۔ کوئی ہووے جیڑا میری توحید دا ذکر ہنوں بلند کرے۔ رب العالمین کیہ کیتا سی۔

04.30

فرمایا میں بے دل سی اک دل والا بنایا۔ دو بارہ لگدا ۔ میرا یار کوئی نہیں سی۔

05.00

یاراں تے بیلیاں والا بنایا۔ فرمایا میرا نانکے تے دادکے کوئی نہیں سی۔ نانکے تے دادکیاں والا بنایا۔

05.30

میری امی تے ابا کوئی نہیں سی۔ امی تے ابے والا بنایا۔ رب آہندا اے محبت نال بنایا۔ محبوب

06.00

بنایا۔ دو بارہ لگدا ۔ خالق فرماندا اے اینا سوہنا بنایا۔ اینا حسین بنایا۔ اینا خوبصورت

06.30

بنایا۔ اینا لاجواب بنایا۔ کہ میں بے دل ہو کے اوہنوں اپنا دل دے بیٹھا۔ (سبحان اللہ)

07.00

عزیزان گرامی میں نہیں جاندا ہاں۔ تسیں پتہ نہیں راضی ہو دیں گے یا ناراض ہوو گے اگر کسے

07.30

دا بندہ اوہدے تے میرا محبت دیاں گلاں کرن لگے۔ سوالاں دا سادہ ہاں۔ اگر تو جناب اگر تو ان میری تے

08.00

تے فتوای لادین تے ایہہ دی میں پریشان کوئی نیں۔ اگر دیوبندی اہیں تے دیوبندی رہ۔ وہابی اہیں تے
وہابی رہ۔ اہل تشیع اہیں تے اہل تشیع رہ۔ میںنوں کوئی فکر تے ذمہ داری نہیں۔ توں جانے تے اللہ رب العالمین
جانے۔ میری کوئی ذمہ داری نہیں۔ میں توں محبت دی بات کرنا ہاں۔ اگر توں فتوای لادین میرے تے شرک
تے بدعت دا۔ ایہہ جناب کس طراں دی گل کر دا اے پیا اے۔ ایہہ اپنا دل اکو نبی نوں دے بیٹھا۔ رب دے دل ہو کا
دل دے بیٹھا۔ فتوای لادین تے ایہہ دی میںنوں کوئی پرواہ کوئی نہیں۔ کیونکہ میں علامہ اقبال توں مقلدین
آپ زباندان نہیں۔ سو ہر اک پر لگا دینا اے توں کفر کا فتوی۔

اے ملاں ہر اسلام تیرے باپ کی جاگیر نہیں ہے۔ ایہہ تیری ماں دے جہیز وچ
نہیں آیا۔ عزیزاں گلاں آؤ ذرا توجہ نال۔ معلوم ہو یار پر تیرے نور سے کائنات دے اندر تے
کوئی نہیں سی۔ نہ زمین سی۔ نہ آسمان سی۔ نہ فرش سی نہ عرش سی۔ نہ لوح سی نہ قلم سی۔ نہ
بلندی سی نہ پستی سی۔ کائنات دے ذرے دا نام و نشان کوئی نہیں سی۔ سب توں پہلے جیڑی
شے دے نور تخلیق کیتا گیا۔ میرے نبی پاک دی حدیث پیش کر جانواں۔ تاکہ حدیث دی مہر لگ جائے
میری بات تے آئے۔ آقا علیہ السلام مسجد نبوی دے اندر تشریف فرما ہیں۔ میرے آقا علیہ السلام دے صحابہ
سامنے بیٹھے ہوئے ہیں۔ میرا تے میری جماعت دا عقیدہ اے۔ جیویں قرآن دے سپارے پاراں وچ کوئی فرق
نہیں۔ اوویں میرے نبی دے یاراں وچ کوئی فرق نہیں۔ جیویں قرآن دے سپارے برابر ہیں ایسے طرح
میرے آقا دے صحابہ برابر ہیں۔ پر میرا ایہہ وی عقیدہ اے۔ کہ سورۃ دی قدر سپاراں توں بہت
نبی محمد رہیا دے جانثاراں کولوں وکھو۔ لو ایتھے اک گل کراں۔

اسیں پنڈ وچ [illegible] گھر وچ [illegible] نماز کا ... گھر وچ نماز پڑھو تے کناں ثواب
اک نماز دا ثواب۔ ٹھیک اے۔ نماز دا ثواب۔ بستی دی مسیتے کناں ثواب۔
درویش کا مسجد میں نماز پڑھنا۔ اوہ پوچھنا۔ مسجد کس دی اے۔ لکھیں۔
صفحہ 153 = مسجد ضرار بنانا۔ اوہ بستی کو دعوت۔ شان مدینے دی بہت
زیادہ اے۔ سب دا عقیدہ اے۔ 50 ہزار نمازاں دا ثواب۔ خانہ کعبہ نماز پڑھن دا
ثواب۔ لیکن سنیاں دا عقیدہ اے۔ سال قدر بچے دا ہی زیادہ اے۔
(پہلے نماز پڑھنی) قرآت کو ہلکا پھلکا پڑھے ۔ (مولوی ڈانڈی مار دا آئے)

۱۹۷

عزیزاں گھر مسجد نبوی اے صحابہ دا اجتماع اے۔ میرے آقا دے پیارے پیارے صحابہ بیٹھے
09.00 ہوئے نیں۔ قربان جاواں انہاں صحابہ پاک کولوں جنہاں نے سرکار کولوں دا چہرہ ویکھیا کردے سن۔
09.30 جنہاں دی صبح تے شام میرے آقا دے دیدار نال ہوندی سی۔ میرا تے عقیدہ اے
10.00 کہ وہ بندہ بندہ ای نہیں۔ اوہ بندیاں وچ شمار ای نہیں
10.30 اے جس بندے کا میرے آقا کے صحابہ سے کوئی پیار ای نہیں۔
11.00 عزیزان من۔ بھائیو ذرا غور کرو تے۔ بہانہ ایہہ مسجد ہووے اگر سیدنا صدیق اکبر نوں بھلیا ہووے مسجد
11.30 وچ بٹھا دیو بلیا اے۔ مسجد نہیں۔ صحابیاں تے سیاں نوں پیوند ہویا کپڑا اے۔ ایہہ مسجد نہیں۔ بنا ایہہ
12.00 بخاری۔ نہ ایہہ شیرازی۔ کیونکہ ہو نہیں سکدا۔ ہووے مسجد تے عمر فاروق نوں بھل گئے جیسے کتاب
12.30 وچہ لکھیا ای نہیں۔ جیہڑا ایسی مسجد ہووے گا۔ ایہہ دیوے حسین دے نکاح خواں گواں بھل نہیں سکے
01.00 گا۔ جیہڑا ایسا مسجد ہووے گا صحابہ دی شان وچ کدی تبرا بازی نہیں کرے گا۔ مسجد ایہہ ہووے گا
01.30 جیہڑا صحابہ دا وی احترام کرے گا۔ صحابہ دے نال وی پیار کرے گا۔ اور ایہہ بات تے ٹھیک اے اسیں
02.00 آکھدے آں۔ کہ صحابہ نوں جو کچھ ملیا اے اہل بیت دے دروازے توں ملیا اے۔ سرکار دے
02.30 اور دوستاں نوں جے توں ملیا اے۔ حضور دی اہل بیت دے دروازے توں ملیا اے۔ ہر حال وچ عرض
03.00 ایہہ کرنا چاہندا آں۔ حضور دے صحابہ جیسی نیکی اک صحابی۔ کھڑا اے ہویا۔ دونویں ہتھ بنھ کے نال
03.30 حضرت جابر پاک اے۔ عرض کیتی آقا میں پچھنا ایہہ چاہندا آں۔ میرا سوال ایہہ وے۔ جدوں
04.00 اللہ نے کائنات نوں خلق کیتا۔ یا رسول ہر شے تو پہلے کس شے نوں پیدا کیتا۔ ہر شے توں پہلے
04.30 کہڑی شے دی تخلیق کیتی۔ یا رسول اللہ سب توں پہلے خالق کائنات نے کہڑی شے نوں پیدا
05.00 کیتا۔ میرے آقا علیہ الصلوۃ والسلام دی ذات پاک نے فرمایا۔ اے پیارے جابر۔ ہر شے توں پہلے
05.30 جدوں زمین کوئی نہیں سی۔ آسمان کوئی نہیں۔ زمین کوئی نہیں۔ عرش کوئی نہیں۔ کائنات وچ کوئی
06.00 شے کوئی نہیں سی۔ سب تو پہلے یا بنانے والے خدا دی ہستی سی۔ یا جابر محمد دے نور نوں تخلیق
06.30 کیتا گیا۔ (سبحان اللہ) سب توں پہلے تیرے نبی دے نور نوں بنایا۔ مگر یاد رکھ
07.00 میں تاں نہیں پڑھیا غلطی نہ ہو جاوے۔ ابا جی تشریف فرما نیں۔ خیر جے ایہہ ہندا سا تے فیر میں
07.30 اپنی طرف توں بنا فرماں گا۔ ہر شے توں پہلے تیرے نبی دے نور نوں۔ پیدا کیتا۔ حضرت جابر
08.00

ہر منی گرو دے منیں منظور ہوتے لوکاں بیٹھے۔ اللہ ہیسی۔ تے دسیا بہر۔ فرمایا میرا نور ہے۔ بار کولہ
جے ایہ ای کوئی نہیں سی۔ تے پتا ہوناں کس طرح تخلیق کیتا گیا۔ فرمایا جا ہر من نور ہے۔ اللہ دا نور دے
وچوں سبحان رب۔ اللہ دا نور دے وچوں۔ تے جیہڑے ہن شوق نال آکھے گا سنیا سی
رات دو وگے۔ آکھے کمال کر دتی۔ اکھے ساری تقریر بہر سنی۔ اکے گل ہے ایک غلط کر گیا وسا۔ اکے کیہڑی او
جیہڑا آکھیا رب دے نور دے وچوں۔ اکے ہاں ایہ تے اونے آکھیا سی۔ نور دے وچوں منی نور ہے تے پڑھیا
سی۔ آہنیرا سا بھائی فیصلہ ہو دی تے پتا ہوناں گل آتے آں۔ او تے جیہڑے وڈا درک آ او ہی ہاں
آگے پران نہ سنیا کرو۔ او ان پڑھ آدمی اے۔ اوہدے کول علم کوئی نہیں۔ جے اللہ دا نور دے
وچوں بنیا اے تے اللہ دا نور گھٹ گیا۔ رب ہوویں۔ اکھے جا سنا گند دا تہاں ہوندے گھر گھر ہو۔
تے پہلا گھٹ گیا۔ نور دے ٹوٹے ہو گئے۔ واہ او ے مولوی۔ میں آکھیا ایہہ رب ہو نماز جیہڑا
کھلو باں تے آپنا جائے تے گڑاں نال منیا جائے۔ میرا آج دا ہیسی۔ ساڈا بیاں ساں ابنج دا نہیں
اسیں نرا ابنج دا رب دے قائل آں۔ نرے ڈے رب دے ہتھ ہیں۔ نرے ڈے رب دا پیر نہیں ہے
سے کدا رب وہاں زنگاں ہیں۔ نرے دا رب کرسی تے بیٹھا اے۔ ایہ عقیدہ اے ہن کیتاں دا۔ اگے
حشر دا میدان ہووے گا۔ زمین تانبے دی ہووے گی۔ کرسی ہووے گی اللہ کرسی تے بیٹھے گا۔ کرسی
اکے چیڑ چیڑ کرے گی۔ اللہ دے بھار نال۔ لے جے ناں کھاں تواں میرا پیو ہیں۔ جے کوئی آکھے
بیا دکھا کیہڑی کتاب اچ لکھیا اے۔ میں وکھا ندا آں۔ اکھے اللہ کرسی تے بیٹھے گا۔ کرسی چڑ چڑ کرے
گی۔ تے اک مولوی نے بیان کیتا نال نشیو او دیاں الفاظ۔ ایہ میرا پاک اسا۔ اونے بیان کیتا سیوطی
علامے دے اندر کیسٹ میرے کول موجود اے۔ اللہ جد کرسی تے بہیسی۔ اکے ڈھنگ نال
لا کے بیٹھا ہوسی۔ میری وچ مرکھسی ہوسی۔ کرسی چڑ چڑ کرسی۔ میں جیہڑوں ایتھوں
کولوں وکھیا حشر دے میدان کرسی ہووے گی۔ اکے ہووے گی۔ میں آکھیاں رب ہووے گا ایہاں
آکھیا رب نہیں ہووے گا۔ میں آکھیا یار ایہ دا او دی سمجھ وچ نہیں آندی۔ جد وی کرسی ہوسی
گھٹ ہیر ہوئی گی ہوئی۔ اونہاں آکھیا بڑا ہی نہ کہو۔ کرسی تے رب ہووے گا۔ اگر کرسی تے
رب ہووے گا حشر دے دن۔ تے میرا رب محدود ہو گیا۔ جیہڑا محدود ہوئے حد وچ آ۔ سادہ محدود بریلوی
دا رب نہیں۔ میں آکھیا مہربانی جی مسئلہ کی اے۔ سنوں قبلہ نہ سمجھ سمجھایا۔ کر حشر دا

199

18 June 2004

29 Rabi II
5 Asarh

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
28	29	30											

JUNE 2004

FRIDAY

میدان دی ہووے گا۔ سوا نیزے تے سورج دی ہووے گی زمین تانبے دی کاوی ہووے
گی۔ نفسو نفسی دا عالم بنی ہووے گا۔ میدان حشر کرسی وی ہووے گی۔ مگر کرسی
خدا دی ہووے گی۔ صدارت حضرت مصطفیٰ دی ہووے گی۔ اک واری کہو سبحان اللہ۔
اللہ نے اپنے محبوب دی تخلیق فرمائی۔ ایتھے اسیں ہن تہانوں بڑے پیار دا نکتہ دس
کرکے اگے چلدے آں۔ اللہ نوں محبوب اینا پیارا اے۔ اینا پیارا اے۔ جنہوں تخلیق
پہلے ہوئی تے بھیجیا آخر وچ۔ پیارا اینا اے۔ (توجہ ہے بسار سادرشتاں دی) کیونکہ
آہ جیڑا میرا لفظ اے ناں۔ آہ جیڑا میں نقطہ پیش کرناں۔ ایس نقطے نال مینوں پیار بڑا
اے۔ ہوندا رب نے وی اپنی تقریر وچ اک گل بڑی سوہنی ہوندی اے۔ ایہہ میں سمجھنا ایہہ
میری اوقات ہی نہیں سی۔ کسے درویش دی دعا اے بئی آہ گل ذرا وچ پا لئے تے تقریر دے
تیری تقریر سوہنی ہو جائے گی۔ گل بڑی عظیم اے دھیان نال کرنا۔ پیش کرناں آں بابا جی نوں
دعاواں واسطے۔ اینا پیارا اے۔ اینی محبت اے۔ رب آہندا اے میرا بنایا قانون ہووے۔ دنیا
دا کوئی بندہ قانون ہی نہ توڑ سکدا۔ مگر مینوں ایس محبوب نال اینی محبت اے۔ کہ میرا بنایا ہویا قانون
ہووے۔ تے میرا اپنا بنایا ہویا بندہ ہووے کے آکھے بار الٰہ، تیرا قانون حق اے تے سچ اے تے بالکل ٹھیک اے
پر بار الٰہ میرا دل چاہندا اے کہ ذرا جیا ایہنوں بدل لواں۔ اللہ آہندا اے کر لے۔ بار الٰہ تیرا قانون
ساڈی بنے گا۔ ایس آفتاب دی فیر اے تور رکھی رہو۔ (سبحان اللہ)
کوئی لکھیا اے جی اللہ دا قانون ———— سورج مشرق دی طرفوں۔
(1) حضرت سعد دی روایت۔ صفحہ نمبر 56 - انگل دا اشارہ۔ - نکی کو بچائی کہنا۔ نکی نے
اپنے ٹکڑے ٹکڑے کر کہا۔ (2) حضرت بلال کا واقعہ ہے مکی دا جرمانہ بنا سکدے۔ علاقے
کولوں بھیکیاں تے کھالو۔ اللہ دیا بندے ہنسیاں واسطے ایہہ تے بندہ بابا نوں زندہ کر چھوڑ دتا ای
(3) دو نمازوں کا ذکر ———— آمنہ دے لال دی نشانی۔ ڈاڑیاں۔ زلفاں۔
(نامم کا حال) = بابے دی داڑھی - کامیابی دا راز = روشن کیا تیرا بندہ کرن ہنری۔
(4) پڑھنا۔ ورثے پڑھنا) (چشتی دی بات)
ہن اگے چلیے۔ اللہ نے نور بنا کے بڑی شان خاص وچ رکھیا۔ اربال کر باں سال راز وقت وچ

ایہہ اک لمبی بحث اے۔ کتے رکھیا۔ سکھ رہیا۔ میں گل اے۔ کافی عرصے توں بعد۔ خالق کائنات نے فرمایا کہ۔ اے فرشتو! پاک اسا حکم۔ میں زمین تے اپنا نائب بنانا چاہنا آں۔ ایہہ اپنے جی دا میلا دمالے نوں اگے ظاہر کرکے۔ دنیا دا اندر راز فرمانا چاہنا آں۔ تے تساں میتھوں صلاح دیو مشورہ دیو۔ کہ میں اپنا خلیفہ بنا لواں۔ میں اپنا نائب۔ انی جاعل فی الارض خلیفہ۔ قرآن آکھدا اے میں اپنا خلیفہ سارے فرشتیاں آکھیا پاک رب نہ بنا۔ ایہہ خونریزیاں کرے گا قتل و غارت کرے گا۔ تے فتنہ فساد کرے گا۔ تے بارے جنہاں خلیفے دی اولاد ہووے گی۔ اوہدے وچ کئی ایسے کینے ہون گے۔ غارتی آباد شہر اجڑے دا گولا وی ہو گئراں کھونہ دیاں نہیں کھلون گے۔ پاروہ لوکاں دا حرمت سا اکل کوہ لیں گے۔ بدبخت ہون گے لوکاں نوں کافر بنا دین گے۔ ایہہ ہمہ ہیروشی دا کم کرن گے ایہہ علماء دی بے عزتی کرن گے۔ اللہ فرمایا نہیں۔ قال انی اعلم مالا تعلمون۔ جو میں جاننا آں تسیں نہیں جاندے۔ خلیفے دا جسم وچوں جہڑا نیک پیدا ہونا اوہ۔ تہاڈے ویہڑے نظر اے۔ میں اوس دا اسلے تخلیق فرمانا۔ میری حسین اے نظر اے۔ میری طبیعت تے دل چاہندا اے سا بیٹھ میں اپنے تھوڑا احباب دا نقصان وچ۔ تبلیغ پیش کرلواں۔ لیکن ابھی نہیں تسیں ہیں بور ہو رہے او۔ تے اوہ آرام نال سنیاں رہ کہو۔

غزلیاں نگریں متوجہ ہونا گل بالکل سادہ اے۔ ہر اک جیاں نوں یاد اے۔ احمد فراز نے کہیا ہے۔

اندازِ بیاں رنگ بدل دیتا ہے ورنہ۔
دنیا کی کوئی بات نئی بات نہیں ہے۔

بابے آدم علیہ السلام دی تھوڑی جیہی گل تے سرکار دا میلاد دی گل تے ختم کرنا چاہنا آں۔ میرا آقا علیہ السلام کے نور دی تخلیق ہو گئی۔ اوہدے بعد دنیا کی ہویا فرشتیاں نوں حکم ہویا۔ کہ آدم دی تخلیق کرنا چاہنا آں۔ فرشتیاں عرض کیتی پاک اسا کی کرئیے۔ فرمایا مٹی لے کے آؤ۔ سارے گئے فرشتے واپس مڑ کے آ گئے۔ عزرائیل گیا۔ ایہہ میں اس تیرے دا وچ نہیں جانا چاہندا۔ ہر حال مٹی آ گئی۔ پاک رب کی کریندے فرمایا گوندھو۔ گوندھی گئی۔ سارے رنگ کردے کیتی گئی۔ اللہ فرمایا چھاننی وچ چھانو چھانی گئی پانی پایا گیا۔ اوہدا گارا گوندھیا گیا۔ فرمایا میرا خلیفہ بنانا شروع کر دیو۔ ہیراں دا خاندان پا کاہلوں [illegible] تے اوس دی گردن شریف [illegible]۔ تے میرا بابا آدم علیہ السلام نوں فرشتیاں نے بنایا

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
28	29	30											

JUNE 2004

WEDNESDAY

باری تعالیٰ ایہہ گردوں تک میرا خلیفہ بنائے۔ چیرہ فرمایا اوہ میں اپنے ہتھاں نال بناواں گا۔
کیوں فرمایا ایہہ میرا نائب اے۔ تے میرا خلیفہ اے۔ ایہدی صورت وچوں رب دی صورت۔ دسنی اے۔
ایسے واسطے اپنے قدرت والے ہتھاں تے نال بناواں گا۔ ملائکہ وی رب دے ہتھ ہین۔ اوکھے ہین مکھاں
جیڑا منے۔ بے ایمان اے۔ میں آکھیا آدم علیہ السلام نوں اکلے اللہ نے ہتھاں نال بنایا۔ اللہ دے ہتھ
کہے کوئی نہیں۔ آدم نوں اکلے اللہ نے ہتھاں نال بنایا اے۔ کہڑے ہتھ سن جنہاں نال آدم بنایا۔ ایہدی
تشریح نہیں میں کرنی۔ بس انہاں ای کرناں دین نشہ آئے لیکھے پیر لو۔ ایہہ گجھی گل اے۔
بابا تیرا اے آہو قدرت نال ای بنایا اے۔ لیکن ایہہ کیہڑے ہتھ نیں۔ تشریح ناں ہی نہیں کرنی کیونکہ
وچہ سادے دی سمجھ دے نیں۔ بندے وچہ میری طرح جیہا کہ وی ہوندے ہین۔ ہر گل ہر طرف واسطے
ہندی نہیں۔

بہر حال آدم علیہ السلام دی تخلیق ہوئی۔ آ ذرا میں اتھے دسنا چاہنا آں۔ جیڑا مینوں پسند آئے۔
آدم علیہ السلام نوں بنایا کس انداز دے نال کس ہتھ تے نال بنایا۔ ہتھ دو بنائے۔ پیر دو بنائے۔
اکھاں دو بنائیاں۔ کن دو بنائے۔ ہتھ دو بنائے۔ پیر دو بنائے۔ ہر چیز دا کرکے ہر چیز دا جوڑا
جوڑا بنایا۔ آدم دے جسم وچ۔ تسی سارے آدم ہو۔ آدم دے جسم وچہ زیادہ چیزاں دا جوڑ جوڑا
بنایا۔ مگر جدوں دل بنایا۔ تے اک بنایا۔ ہتھ ہن دے طرف کتی باللہ۔ جیڑا اکھ دا ہر زدہ سی او
سے دل۔ باری دل تو اک بنایا۔ رب دل توں دو بنا ندا۔ بولو اک دل اگر سبحان اللہ کینہہ اکھیا
اگر کھک جاندا۔ تے دو جے ٹیپ کر لیندے۔ باری دل دو بنا ندا۔ جیڑا اکھ دا ہر زدہ سی او دل۔
ربو آکھندا اے میرے خزانے وچہ دلاں دی کمی نہیں۔ میں جیہا دل دی بنا سکدا سی۔ میں سو دل
دی بنا سکدا سی۔ باری جدوں میرے خزانے وچہ دلاں دی کمی نہیں۔ دل اک بنایا کیوں۔ باری اگر
دل دو ہوندے تے سر انکی آئے شکوے نہ کردے۔

اک دلبری دیند ہزار۔ اسے ای دل دو بنا ندا۔ میں
خالق دی جہری آوندا اے ہتھ بند کے آ نہیں آں۔ ہر بندہ سینے وچہ موقوف کر لوے۔ خالق نے
فرمایا میرے خزانے وچہ دلاں دی کمی نہیں۔ مگر سو دے طور فکر کہ۔ کدی اس گل نوں
سوچو۔ شاں دی سوچوں میں وی سوچاں۔ میں بڑا دل اک بنایا کیوں۔ باری تعالیٰ کیوں

بنایا۔ فرمایا اے میرے بندے ذرا سوچ کہ سبھی مینوں چیزاں نال پیار کیتا اے۔ دل تیرا بنایا گھر
اپنا بنایا۔ ہن دِل اوس واسطے اک بنایا۔ تیرا دل وی اک میں حرمتی والا رب دی اِک۔

(سبحان اللہ)

اللہ دا گھر اے ہی بولو۔ جیہڑا دل اے بولو۔ اللہ دا گھر سب دے وچ۔ ایہہ فقیری جھگی اے اللہ دا گھر سادے
وچ ہے۔ بابا ہے میرا گھر۔ اک ہی جنت وچ۔ ایہہ کہندے اے۔ اک ہی میرا کول۔ تیرا گھر اک ہی تیرا کول۔ میں آپ
بابا ہے تو اللہ میں تیرا بندہ۔ ایڈا وڈا جے گھر دی حفاظت میرے جیسا بندہ۔ میرے کولوں ہن تو ہی تُوں
اپنا گھر اپنے کولے رکھ۔ میرا میں نوں نہ چھڈ۔

بزرگاں دا عشق۔ یوسف دا حسن۔ یعقوب دا رونا ۔۔۔ صبر دا آنا۔ مذہب دا تبدیل ہونا۔
جھوٹ دا رولا۔ حلوہ جنہاں سادے مذہب اچ اے۔ اشنا کے مذہب اچ ہے اوہ کسی دا۔
گَت نال رولا۔

بابا ہے میرا گھر میں نوں دے رہیا اپنے کول رکھ۔ ایہہ ندی وا بابا کہندیں توں میرا رکھ تیرا میں کراں گا۔
توں میرے دی حفاظت کر میں تیرے دی حفاظت کراں گا۔ توں میرے گھر وچ غیر نہ آن دیئیں۔ بڑی
سب دی تبلیغ اے۔ بڑا آسان کر دیاں گا۔ میں آکھیاں آں دل تیرا گھر میرا۔ ایہہ آکھیا اے 2
میرے گھر دی تو حفاظت کریں تے تیرا گھر میرے کول محفوظ اے۔ میرے گھر وچ توں غیر دا قبضہ کرا دتا۔ تے
ہن توں اس گھر دی فیر تے خواہش۔ چار پائی تے بیٹھا۔ گھر تے قبضہ ہو چکا
توں ہن بہندا۔ رب نوں کوڑ نے جیسا وی ہن سمجھدا۔ تیرے دل اتے۔ شیطان اتے بدمعاش
تے قبضہ رکھی۔ تے بے ہنر تی تے جناب [illegible] تے گستاخی۔ ماں پیو بے ہنر [illegible]
تے توں آکھیں رب اس دل وچ ہووے گا۔ جب توں ناپاک جگہ تے ہنس ہو بہندا۔ اس پلید دل وچ رب
ہن آ سکدا۔ اگر رب نوں دل وچ لیانا اے۔ پہلے دل نوں پاک کر۔ کہہ جیبتے ذرا دا تیرہ ہو گا
اودے تے اوہ مصطفیٰ دا ڈیرہ ہو گا۔ (سبحان اللہ)

ہن میرے کولوں [illegible] بولیا۔ ایہہ دل پاک کیویں ہووے گا۔ دو گلاں نال دل پاک ہو جائے
گا۔ تے دو گلاں نال رب ملے گا۔ میرے والد صاحب۔ فرمایا کر دیا ہن بڑا چنگا بندہ آ فیر اسا
سنی رب نوں لبھدا آں۔ بابا گل اے۔ بابا ایہہ ملی دو ڈاہی گل دل کر دتا اے۔ رب اوہدوں لبھن گیا پچھاں گل اے

203

14 June 2004

25 Rabi II

1 Asarh 2061 Bikrami

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
28	29	30											

JUNE 2004

MONDAY

فرمایا ہاں۔ ہاں بیٹا ایہہ گل رب لبھدا اے۔ کیوں اکھے رب تے ہر جگہ اے۔ رب کوئی گواچیا اے

09.00 جیہڑا لبھنا اے۔ رب دا بندہ لبھو جیہڑا رب لبھدا ہووے۔ اوہ بندہ نہیں لبھدا بندہ۔ رب لبھنا بڑا

09.30 سوکھا۔ ایہہ بہروپیے لبھدے نے۔ بندہ نہیں لبھدا۔ ایہہ جنہاں نوں اسیں آکھنے آں بیعت کر لو

10.00 ایہہ بہروپیے نیں وپاری۔ ۹۹ فیصد بہروپیے نیں۔ جے ڈبو جھوٹے۔ سچے ہوندے نے ڈبو تگڑا

10.30 لے۔ پیر نوں نہیں پتہ میں کسناں کی اے۔ مرید نوں نہیں پتہ میں کی لبھنا اے۔ سارے بہروپیے اکٹھے

11.00 نیں۔ رب دا بندہ لبھ جائے رب لبھنا اوکھا نہیں۔ ڈھکمیوں رب لبھدا اے۔

11.30 دو چیزاں نال دل پاک ہوندا اے۔ ذرا دھیان نال سنو۔ ایہہ فقیری اے گل۔ جیہڑیاں میں کرنا

12.00 چاہنا آں۔ پہلی ہر ویلے سجدہ وچ رہا کرے۔ جیہدا ٹائم سی۔ اک واری مدینے نوں کسی لگی جس نے ساڈا

12.30 راشن دودھ نہیں جمیا۔ اسیں آکھیا جاگ لا دیا سی۔ اکو لیٹا پیا سی۔ اچھا دودھ ٹھیک سی۔ اکو ٹھیک

01.00 سی۔ برتن صاف سن۔ کنیزاں برتن تے ہتھاں کو چیا وی دھو لگے۔ اوسی آکھیا۔ دودھ گئے

01.30 تے سادہ نال [illegible] ایں۔ ایہہ وہ سے دی گل ہور کوئی نہیں ہو سکدی۔ جیہڑی میں سکھانی چاہنا آں۔

02.00 دودھ نوں جمن دے واسطے دو چیزاں دی لوڑ اے۔ جیب ہندے او۔ پہلے برتن صاف ہووے

02.30 دوجا پاک۔ پھر جاگ۔ پھر آپو آپ [illegible] دی [illegible] دودھ جمے گا۔ دودھ مکھن لگے

03.00 گا۔ رب وی آکھنا اے جے مینوں لبھنا اے تے مینوں ڈھونڈو۔ پہلے کسے ولی کامل دا کوچہ لے کے اندر صاف

03.30 کر۔ پہلے شاہ [illegible] مدنی دا کوچہ۔ فیر کسے [illegible] دا کوچہ۔ فیر کسے مرد کامل

04.00 دا کوچہ۔ تا کہ شریعت اندر دی میل ختم ہو جاوے۔ [illegible] دیاں خرابیاں۔ تے [illegible] مسیت دے

04.30 دودھ پڑھ پڑھ کے۔ اپنیاں عملاں نال پاک کر دل لوڑاں۔ پہلے کوچہ لے کے دل پاک کر۔

05.00 پھر عشق فقر دا دھندہ پا۔ سب ملی دی کسے درویش لوکاں نے کر جاگ لا۔ تے اوہ جگہ راشن

05.30 پھر تہجد دی دعاواں ~~[illegible]~~ رڑک۔ پھر جیہڑا بابا فرید ہو گیا۔

06.00 ھم کہ بہشتی [illegible] ڈھونڈرا [illegible] مکھن [illegible] دودھ

06.30 گھمت [illegible] تھوڑا۔ [illegible] ~~[illegible]~~ لوڑ۔

07.00 جو ہم [illegible] دل نوں پاک کرنا [illegible] ۔ فقیری کوئی [illegible] نہیں۔ ایہہ کوئی

07.30 کھیل نہیں۔ بس [illegible] فقیر بن گیا آں۔ تے [illegible] درویش بن گیا۔ نہ اک درویش بن گیا

08.00

بندی دا اے نہیں۔ ے
ـــــ فقرا فقیری سکھی ان جل کلبر نوں اے سکد۔
بنی بوں کھم۔ دلی نوں حکم ـــــ بابا آیا اے۔ چہرے تے نور۔

دل اک بنایا۔ حضرت آدم علیہ السلام دی تخلیق ہو گئی۔ مدرسے کے طالب علم کا مضمون
قیامت۔ بگڑ گیا رہیا۔ میرے آدم علیہ السلام بچے ہیں۔ بے شک نہیں اللہ سکدے نہیں اللہ لکھیا
آنکھ دار ہے رہ نہیں کر سکدے۔ ایہہ ایہا فلسفہ اے جہڑا سمجھ وچ نہ آوے۔ روح جو نہیں سی
رب نے کیہ کیتا۔ اپنی روح نوں پھونکیا۔ حضرت آدم علیہ السلام دے جسم دا اندر جدوں
روح داخل ہوئی چھینک کے باہر نکلی۔ خالق دی آواز آئی باہر کیوں آئی ایں اندر تے ہنیرا اے۔
دل نہیں لگدا۔ فرشتیاں ذرا غور نال ویکھیا ایہہ تے بابا۔ نور ایہہ روح سمجھی اے۔ اندر ہنیرا
اینج کرو جیہڑا حضور دا میلاد دا اللہ نور بابے آدم توں ہزار تے ہزاراں سال پہلے تخلیق کیتا سی۔ اوہدی
چمک ذرا بابے دی پیشانی وچ رکھ دیاں۔ مزہ آ گیا جدوں پیشانی وچ رکھیا گیا۔ روح
گل تے ویکھیا۔ آ ہنیری بابا ایہہ نہیں ہن نکلنا کوئی چیز۔ رب نے فرمایا نہ نہ۔ ہن جنت کرنا جا نال
عمل نہ کیتا۔ دسدیاں کولوں دل گل نہیں اے۔ کہ اگر روح اوتھے وعدہ نہ کر دی۔ تے قیامت
تک گڑھی نہ جاندی۔ ہر حال سارا نوں ہن اپنے زیادہ شکر نہیں کرنا چاہیدا۔ خدا دے
بندے نوں تک کے وعدہ کوئی مشکل نہیں۔ آدم کو سجدہ کا حکم۔ سجدیاں نے عقل
کردا اے۔ ایہہ میرے سجدے۔ ایہہ میریاں نمازاں۔ رب نے فرمایا میں تیریاں نمازاں چوں ایہہ
پا نمازاں ہیں۔ جو میرے یار نوں سجدہ 10 ای نہیں کر دا۔ نکل جا میری بارگاہ وچوں۔ وکان
من الکافرین توں کافر دی ایں۔ بابے نے آکھیا یا اللہ ایہہ فرشتے سجدہ کیوں کر رہے
ہیں۔ اللہ نے فرمایا میرا آدم شکر نہیں کردا پر سامنے جو میرے یار دا نور اسا اوہنوں
سلام پئے کر دے ہیں۔ بابے آکھیا یا اللہ مینوں وکھا۔ اللہ نے فرمایا اپنے نوہ پاک۔ وچ ویکھ۔ نوں
پاک ویکھے۔ نور نے چمکار دی بابے آدم نے چم کے اکھاں تے لائے۔ اگر کوئی ایسا
تہاڈا انگوٹھے کیوں چمدے او۔ اوہنوں آکھو ایہہ بابے پچھیا۔ تے اسیں اوہدی اولاد آں۔

205

12 June 2004
23 Rabi II
30 Jeth

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
	1	2	3	4	5	**6**	7	8	9	10	11	12	**13**
14	15	16	17	18	19	**20**	21	22	23	24	25	26	**27**
28	29	30											

JUNE 2004

SATURDAY

حسدی آں چناں چاہیں دا اے۔ او آکھے جی اسیں تے ہنس چھڈے۔ اوہنوں
کہو کہ بزرگی نوں وکھو ہمیشہ تہاڈے گھر دا پرابلم اے۔ اک جنوں آہندا جی شیشی اللہ
نوں ہتھ نہیں ہندا۔ میں آکھیا دلیل اے دسے۔ آکھے جدوں بنی داناں آوے تے چھڈ اے جدوں اللہ
داناں آوے تے میں آکھیا ہنس چھڈے۔ آکھے ہمیشہ اللہ نوں تے ناں لینا ہوندا۔ میں آکھیا ایہہ گل بڑی
غلط۔ اسیں اللہ نوں من نے آں سنگتی اللہ داناں چھڈنا نہیں۔ کیونکہ چھپیا اوہنوں جاندا اے جیڑا چھپیا
جا سکے۔ چھپیا اوہنوں جاندا اے جیڑا پکڑیا جا سکے۔ اسیں ہیرے ہتھ چھڈ تے آکھیں۔ ویسے چھپیا جاندا
اے۔ اوہ دوستا اپنے مرشد کامل دے ہتھ چھپے آں۔ چھپیا جاندا اے۔ اسیں بنی دا چھلکے۔ ایہہ داناں
نہ چھپ سکا اپنے حقی سیوں دا اعلان کردے آں۔ کہ لوکو جیڑا چھپیا جا سکے۔ اوہنوں انسان کیہا جاندا اے
جیڑا نہ چھپیا جا سکے اوہنوں عرش والا رحمان کیہا جاندا اے۔

جدوں آدم علیہ السلام دے وچ نور رکھیا گیا۔ فرشتیاں نے سجدہ کر لیا۔ خالق دی آواز
آئی پیارے آدم۔ بادشاہ حکم ہوندا کیہ کم اے۔ فرمایا جنت تیرے واسطے۔ یا اللہ بالکل ٹھیک۔ فرمایا
اٹھ چل۔ جنت دی سیر کر۔ بس میں اکو ای گل میں سب ہوندا کرنا آکھیا۔ ہعذہ الشجرۃ۔ ایہہ درخت
دے قریب نہیں جانا۔ باقی جو تیرا دل چاہندا اے کھا۔ انگور کھا۔ امب کھا۔ امرود کھا۔ انار کھا۔ سیب کھا
سو کیا نہیں۔ جنتی جو دل چاہندا اے کھا۔ مگر سجدی کر جنت دی۔ توں میرا خلیفہ ایں توں میرا نائب
ایں۔ توں میرا سب کجھ ایں۔ جنت دی سیر کر۔ ہعذہ الشجرۃ ایہہ درخت دے قریب نہ جاویں۔ اللہ فرماندا
اے سیر کر بابا جی۔ دو بار) بابا الوہیت جویں بابے دے والا بنی سجاں لکھنی ٹوراں چپ۔ گل
بڑی اللہ پیار کرنا آں۔ رب نوں دا پیارا سا آدم سجدہ کیوں نہیں کردا۔ دونویں ہتھ بنھدے پیرسا تے میرے
پیچھے ہتھ بنھ کے کرنا کردا اے یا اللہ۔ توں آہندا ایں جنت دی سیر کر۔ تے یا اللہ گلد سجدہ سیر
کرن تے سجدہ سیر دا مزہ ای نہیں آندا۔ یا اللہ ایہہ فرشتے ہور انہاں دی جنس ہور میری ہور۔
انہاں دا کھانا ہور تے میری بولی ہور۔ یا اللہ انہاں دی ادا ہور میری ادا ہور۔ یا اللہ جے میرے سجدے دا
آڈر دیا دیندا ایں۔ کوئی میرے جیہا بنا۔ کوئی میرا رفیق ہمسفر بنا۔ یا اللہ کوئی میرا ساتھی بنا۔
کوئی تے سوہنے ہتھ وچ ہتھ پا کے میں سجدہ کراں۔ تاکہ سجدہ کرن دا مزہ آوے۔ سجدہ کرن دا
سودا آوے۔ سجدہ کرن دی خوشی آوے۔ حضرت آدم دے جسم پاک دے وچوں پسلی کڈھ کے

مان۔ حضرت حوا دی تخلیق کیتی گئی۔ بڑیاں شرمی دے نال گزر رہا آں۔ حوا جدوں ساہنے آئی تے
بابے نے ڈٹھا۔ اللہ فرمایا خبردار ایہدے ول نہ ویکھیں۔ آدم علیہ السلام عرض کر دا اے یا رب جدوں ایہہ بنی میرے واسطے
تے ویکھیاں کیوں نہ۔ آواز آئی ایہہ تیری بیوی اے تیرے واسطے۔ ویکھن وچ کوئی حرج نہیں۔ لیکن پہلے ایہدا حق مہر ادا کر
ایہہ کہندے ہی لگی ایہہ سن ایہہ دل۔ عرض کیتی۔ حق مہر کی اے۔ بابا عرض کردا اے یا اللہ حق مہر کی اے۔ رب
نے فرمایا۔ جس نبی دی خاطر تینوں پیدا کیتا اے۔ تے کائنات بنائی اے۔ اس ذات تے دس واراں
درود و سلام پڑھنا تیرا کم اے۔ تے جناب حوا تے تیرا جھگڑا حق مہر ہو دے گا تاں اوہ منتقل کر دیا۔
عرش تے رب دا کم اے۔ (سبحان اللہ) ہن ایہہ تیرے تے ذمہ داری آ گئی ہوئی اے
تے جیہڑے تینوں ملے نال۔ اوہناں نوں آکھ دیو ہوراں جی۔ بابے ہوراں اوہناں جیہڑاں نوں حق مہر کی دتا۔ خورے
ہو گیا گا۔ ایہہ قبر وچ ویکھیا جاندا ایں۔ میرا تجربہ اے نال۔ اوہنوں فوراً اکرا اوہدا تیرا جھگڑا
رہ پئے۔ آج تری تو پہلے ساتھوں مسواک بہہ ویلے سنایا ہا۔ ایہہ چیک جائے گی قبر وچ۔ ایہہ ایڈا
وڈا اے دا کوئی لوڑ اں آنہہ اکرل رکھو۔ ایہہ ویکھیا جائے گا۔ اوہ جیہڑے اعلیٰ گل تیرے کول ہوں گی
نہیں جائے گی۔ تے ایہہ جیہڑی ویکھی جائے گی۔ قبر وچ نہ مسواک ویکھی جائے گی۔ نہ نماز ویکھی جائے
گی۔ قبر دے بارے حدیث اے دے بارے طہارت ویکھیا جائے گا۔
قبر وچ نماز نہیں ویکھی جائے گی طہارت ویکھیا جائے گا۔ ایہہ تے اگے دا سوال اے۔ آکھے گا
دس۔ آکھے۔ مطلب اے۔ پیرے اوہ ڈونگر تاں اوہ جی اے۔ اوہنوں کہ اوہ شادی ہویا اوہ تے
دو نکیاں دا بیلا ہیں۔ لیکن شرم دے ہا بابے نے امان نوں دتا گئی۔ آکھے گا درود و سلام اوہنوں
تہہ ہر جا مینوں تینوں بھی دیو ان۔ سب ڈیوٹی دا انکا 2 نہ ہو تے بقیہ درود و سلام ٹھاں۔ تے نوں منڈیاں
نوں ہو کرا لیندا ایں۔ (سبحان اللہ)
کی ایہہ فوراً درود سلام۔ کیہا۔ تاں۔ نبی دے بنے سن دا اے۔ مسود کے قتل متوی۔
صاحب تو بہ دا صاحب اے۔

[signature]
29-9-04
3:12:00 13 شعبان ۱۴۲۵ھ بروز بدھ
[signature]

207

10 June 2004
21 Rabi II
28 Jeth

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
28	29	30											

JUNE 2004

THURSDAY

لندو   71/ E.B   میلاد شریف

قل ھو اللہ احد اللہ الصمد ے   درود سلام ۔ تمہید ۔ (گرمی کا محسوس ۔ اندھیرا)
گل میرا من عمل نال بننی اے ۔ قرآن وچ اللہ نے کسے مقام تے ایہہ نہیں فرمایا ۔ ڈوگر جنت وچ
جائے گا ۔ جٹ جنت وچ جائے گا ۔ سید جنت وچ جائے گا چوہدری جنت وچ جائے گا ۔ ایم این اے
جنت وچ جائے گا ۔ ایم پی اے جنت وچ جائے گا ۔ وہابی جنت وچ جائے گا ۔ دیوبندی جنت وچ
جائے گا ۔ سنی شیعہ جنت وچ جائے گا ۔ اللہ دی قسم قرآن وچ کتے وی میں نہیں پڑھیا ۔ میں سارا قرآن ترجمے
نال ویکھیا اے ۔ ایہہ لفظ نہیں لکھیا ۔ قرآن اچ کاوری گل لکھی اے ۔ کہ جنت وچ او جائے گا ۔
جس دے عمل اچھے ہون گے ۔ (سبحان اللہ)   علامہ اقبال جیسا پڑھیا لکھیا بندہ
اتنا بڑا علامہ ۔ وڈی میز دا علامہ ۔ بڑا عالمی بندہ ۔ بندوں علامہ نوں پچھیا علامہ توں دس ۔
اوہنے فرمایا: عمل سے زندگی بنتی ہے جنت بھی جہنم ۔
یہ خاکی اپنی فطرت میں نہ نوری ہے نہ ناری ۔
بابے جی ساڈے توں پچھیا حضور ایہہ بڑا رولا پیا اے ۔ وہابی کہندے اسیں جنتی آں ۔ شیعہ
کہندے اسیں جنتی آں ۔ دیوبندی کہندے اساں جنتی آں ۔ سنی کہندے اساں جنتی آں ۔ تسی دسو
جنتی کیہڑا اے ۔ بابے جی نے فرمایا
شیعہ کہندے اسیں یار جنتی ۔ سنی کہندا اوہنوں چھڈو ۔
[illegible]   سنی کہندے اسیں یار جنتی شیعہ ساتھوں چھڈو ۔
علمیاں ! ویکھو دوہاں اگر ان دوہاں نوں جنتی کہلے ۔
میں گرمی ہیں نہیں لگی گرمی تے اوہدے نوں لگدی اے ۔ اوہدے دے وچ میرا تے کوئی مقصود نہیں ۔
سمجھانا اے اج اندازہ لگاؤ کہ گرمی پریشان ہو جائے ۔ کرمیلے تے اج ٹھیکر دسنے نوں
نال مقابلہ ہو گیا اے ۔ توجہ ذرا رکھو ۔ عمل نال گل بننی اے ۔ اج عبادتوں اتوں
اہل حدیث بنیا اے ۔ دیوبندی بنیا ہوں تو شیعہ بن کے عملی ہوئیں کا رہندا اے ۔ عبادتوں تو اہلسنت

بنیارہ۔ گل نیتی اے عمل نال۔ اللہ سانوں عمل دی توفیق عطا فرمائے۔
میں ہن اپنی تقریر دا آغاز کرن لگا آں۔ بڑے غور نال سنیو۔ اللہ دی ذات پاک
آپ سب دوستاں دی اس مقام اُتے آمد قبول کرے۔ اکثر دعا منگو میرے بابا جی آکھدے سن بیٹا
ایہہ دعا ضرور منگیا کرو۔ دو دعاواں۔ پہلے تے سمجھ وچ نہیں آندیاں سن جیویں جیویں زندگی
گزردی جاندی اے ایہہ دعاواں سمجھ وچ آندیاں نیں۔ فرماندے سن۔ اک تے ایہہ دعا منگیا
کرو اے اللہ رزق حلال دے۔ اور اتنا دے کہ حرام تک نظر ای نہ پہنچے۔ اتنا رزق دے کہ حرام
دی کوشش ای نہ کیتی جائے۔ تے دوجی فرماندے سن بیٹا ایہہ دعا منگیا کرو۔ کہ میرا خاتمہ
ایمان تے فرمائیں۔ جیہڑا خاتمہ ایمان تے ہو گیا اوہدا بیڑا پار ہو گیا۔ اگر خاتمہ ایمان تے نہ
ہویا تے بیڑا پار نہیں۔ میں اپنی تقریر نوں ایتھوں شروع کراں گا۔ کہ
نبی پاک صلی اللہ علیہ وسلم دی ولادت باسعادت جدوں سرکار دی تشریف آوری ہوئی۔
میرے آقا نے اعلان نبوۃ توں پہلے چالی سال مکے اچ گزارے۔ (کیویں گزارے)۔
چالی سال حضور نے مکے وچ گزارے۔ عرب دی تاریخ اٹھا کے ویکھو۔ عرب دا سارا معاشرہ
ہوندا سی۔ تے بڑا اوکھا کم اے شریف بندے نوں۔ بھیڑے ماحول وچ وقت گزارنا۔ بہت بڑا
امتحان اے۔ بندہ شریف ہووے۔ بندہ چنگے گھرانے دا ہووے۔ بندہ نہایت اچھے خاندان نال
تعلق رکھدا ہووے۔ تے وقت دوسرے بھیڑے بندیاں وچ گزارنا پے جائے۔ بہت بڑے امتحان دا کم
اے۔ حضور دی آمد توں پہلے بڑا حال کیہ دا سی اچھا نہیں سی۔ بچیاں نوں زندہ دفن
کر دیندے سن۔ چھوٹی موٹی گل توں لڑائی شروع ہو جاندی سی۔ اوہ لڑائی نسل در نسل
تک پہنچ جاندی سی۔ اوہ بتاں دی پوجا کردے سن۔ اپنے ہتھاں نال بت بناندے
ہوندے سن۔ چالی سال میرے آقا نے مکے وچ گزارے چالی سال توں بعد۔ اللہ دی ذات
پاک نے اعلان کروایا کہ اے میرا محبوب۔ مکے دے سارے لوکاں نوں جمع کر لئو۔ اور جدوں
مکے دے سارے لوک جمع ہو جان ناں۔ تے میرا محبوب اوہناں دے اندر اپنی نبوۃ دا اعلان کر دیو

209

TUESDAY

تے عرش والا رب مری توحید دا اعلان کر دیو۔ (سبحان اللہ)

09.00 مینوں تیرا سنہ جتھے جا کے لفظ مارنے ہین۔ میں اچھی طرح تہانوں سمجھدا آں۔ تہاڈا میں

09.30 پیر آں۔ ایہہ میں تہانوں دس دیاں جتھے تساں جا کے لفظ مارنے نیں مینوں اس جگہ دا پتہ اے۔

10.00 ایتھے اک دو گلاں ہین۔ جتھے میں تقریر سمجھنا۔ الوہیں سمجھنا۔ چالیس سال حضور نے اعلان

10.30 نبوت نہیں کیتا۔ چالیس سال خاموشی نال مکے وچ وقت گزار دیا۔ چالیس سال نہ اعلان نبوت

11.00 کیتا۔ نہ چالیس سال اللہ دا قرآن پڑھ کے سنایا۔ نہ چالیس سال دے اندر ایہہ آکھیا کہ میں اللہ دا نبی آں

11.30 اس دی وجہ کیا ہے۔ اوہدی وجہ ایہہ سی۔ جٹ بیٹھے او۔ دنیا تاں وچ رہن والے او۔

12.00 زمین ہموار کیتے ورتے دی۔ تے جٹ کدی زمین وچ بیج نہیں سٹدا۔ پہلے ہل چار چار کے

12.30 زمین نوں نرم کردا اے۔ تے پھر اوہدے اندر بیج پاندا اے۔ عرش والے دی آواز آئی میرا

01.00 محبوب۔ ایہہ مکے دے لوک ڈاہڈے پکے وٹ دے نیں۔ اینہاں دے جسم دے اندر کفر رچ چکیا اے

01.30 اینہاں دے جسم دے اندر شرک رچ چکیا اے۔ ایہہ لوگ اینج اللہ دی توحید تے تیری رسالت

02.00 قبول نہیں کرن گے۔ یا اللہ کیویں کراں۔ فرمایا چالیس سال اینج کردا رہ نال اینہاں دے دل

02.30 دی زمین نرم کر۔ پھر 23 سال عشق محمد دا تے عرش والے رب دی توحید دا بیج بو دے۔

03.00 چالی سال تیرے آقا نوں حکم ہویا میرا محبوب اعلان نہیں کرنا۔ جملہ انتہا دوجا آیا اے

03.30 بے صائع کیتیاں تے میری دنیا لوڑدا ہندا تک دکھ ہووے گا۔ جے تساں بول پئے تے مینوں خوشی بڑی

04.00 ہووے گی۔ رب نے آکھیا سوہنا عمر ہے تیری 63 سال۔ 40 سال بولنا نہیں۔ 23 سال چپ

04.30 نہیں رہنا۔ ہن میری خلافت سمجھ لے میری محبت سمجھ لے۔ میری ادا سمجھ لے۔ ڈائیلاگ

05.00 سمجھ لے۔ ایہہ سمجھی بات سمجھ لے۔ ایہہ تاریخ دی بات سمجھ لے۔ حقیقت سمجھ لے۔ جویں

05.30 تیرا ظرف اے اوہو جہیا رنگ دسالے۔ عمر سی 63 سال۔ فرمایا محبوب عمر دو حصے

06.00 بنا دے۔ چالیس سال اک پاسے۔ 23 سال اک پاسے۔ یا اللہ کرنا کی اے۔ فرمایا محبوب

06.30 چالیس سال قرآن بن کے وکھا دے۔ 23 سال مکے آ اینہاں نوں قرآن پڑھ کے سنا دینا۔

07.00 (2 مد ہیڑ) (سبحان اللہ)

07.30 اے لوکو جس گل دا میں ذکر دینا چاہنا آں اوہ ایہہ اے۔ چالیس سال کیسے اج گزرنا۔

08.00

تے چالیس سالاں توں بعد جدوں مکے دے لوک جمع ہو گئے۔ تے میرے سائیں میرے آقا
نے دعوت کھلوئی مکے دے لوکاں نوں۔ دعوت کھلون توں ارشاد فرمایا میرے آقا نے جیہڑی گل
کیتی نا۔ میرے سائیں نوں پگڑی سوہندی تے ایہہ پگڑی سجدی اے میری۔ ایہہ میں شہر دے پیراں وچ سٹی
لگیا آں۔ آہ دو لفظاں لگھا آں بعض۔ اہل حدیث اہن تے جی بسم اللہ۔ بریلوی اہن تے جی بسم اللہ
دیوبندی اہن تے جی بسم اللہ۔ گل سمجھیں میری ہسٹ نہیں میں کر رہیا۔ ایتھے ای اج بیٹھ گئے
گا کہڑا اہا پرچا رندا رہے۔ چالیس سالاں توں بعد۔ مکے دے لوکاں دے سامنے میرے آقا نے جہڑا
اعلان کیتا نندی سنو ذرا۔

حضور فرماندے نیں اہ مکے دے لوکو! میرے چالیس سال تہاڈے وچ گزرے نیں۔ میرا بچپن
تہاڈے سامنے۔ میری جوانی تہاڈے سامنے اے۔ چالیس سالاں دے وچ۔ میرے اندر کوئی عیب ویکھیا
تے گل کرو۔ ایہہ اے گل اساں چنگی طرح بچیاں نوں یاد اے۔ مگر اس گل دی تہہ تک پہنچنا ایں۔ توجہ
نال سنیں۔ میرے اندر سائیں آکھدے سائیں آسماناں دے ہیں تے دھبہ وکھیا ہووے گا۔ چالیس سالاں
دے وچ میرے کردار تے دھبہ ویکھیا اے تے بولو۔ چاچا ابوجہل توں وی بول۔ ابولہب توں وی
بول۔ عتبہ توں وی بول۔ اوساں مکے دے لوکوں ہیں چالیس سال تہاڈے وچ
گزارے نیں۔ آسمان دے سورج دے چہرے تے بدل دا ٹکڑا آ کھڑا ہووے گا۔ فرمایا میرے بسم میرے
کردار دے چہرے تے کسی شخص دا دھبہ ویکھیا اے تے گل کرو۔ چالیس سالاں وچ وڈے وڈے نوجواناں دی
جوانی دیوانی ہو جاندی اے۔ میری جوانی دیوانی ہوندی ویکھی اے تے گل کرو۔ ایہہ گل سوچن والی اے کہ آدمی
تہانوں گل سمجھانی ایں۔ جدوں تک ہیں متمثیں زہرا آ گیا نہیں جاندا۔ ہیں توں ہر کردار
توں بعد ایک دن تہاڈے کول رسولاں دی ڈاک نال توں بعد آکھاں۔ میرے متعلق دسکے ہٹ 71 آکھدے کی
خیال اے۔ سنی آکھو گا ڈاکٹر صاحب خیال سوہنا پیارا اے۔ تقریر دے ایک دن بعد وچ
آکھیا ایں کہ پہلے ای لے لے سی۔ منبر دے۔ اک مولوی چالیس دن اماں مسکراں توں کیہا تیرے
کی خیال اے۔ ایہہ آکھن اگا حضرت ٹھیک آ۔ مولوی جدوں آ گیا سی۔ بندہ ایک ہمیشہ بنداسی۔
سنی مولوی اماری وچ لائی اور دن تک کھا رہیا سی مشہور وچ ہیں سنی سی۔ جدوں تک بندہ مسجد
باہر نہیں نکلیا۔ ایک بیر آکھے میرے متعلق کی خیال اے۔ بندے آکھن لگے پیر سائیں ہنڈارے

SUNDAY

دن تقویت لیس واسطے آئے۔ تے شوں آکھیا سی کالے رنگ دا مرغا لے کے آ۔ قربان
جانوراں اپنے بنی دی عظمت توں۔ لوکو جنہاں دا چالیس سال گزریا۔ کہ اوہناں دیاں اکھاں وچ
انکھاں دیاں کے آہنسے نہیں اوسا کا ذرو۔ اوہ مہار رشتہ دار دی۔ اوسا اپنے بیگانیوں مکے دیا
نریشیوں مکے دیا سردار دا مکے وچ رہتی دالیو۔ تہیڑ چالیس سال تہاڈے وچ گزرے نیں گل کریو۔
مکے دا کوئی بندہ بول کے اس گل نوں ہسن آکھیا۔ کرہا حضرت تیرے وچہ اسی عیب ویکھیا اسا ساریاں
نے مل کے ایہو جی گل آکھی سوہنا تیرے جیسا سچا وی کوئی نہیں۔ تیرے جیسا صادق دا کوئی
نہیں۔ تیرے جیسا امین وی کوئی نہیں۔ تیرے جیسا سوہنا وی کوئی نہیں۔
اج وہ میں مشتمل نہیں ہویا کتوڑا جیہا تھر دیر آنا آں۔ فخت ہو کر نہاں آں تاں شاید
میری گل دی تیہ تک سمجھو۔ تُسی ہر دا کوئی لالچ نہیں۔ ایہہ رسول اینہاں وچہ اعلان کر دیا ہا
جنہاں نال بچپن گزریا اسا۔ توبہ ہے۔ اینج میں آیا تقریر کرن۔ ایہہ میںوں باہا داباسب
توں پہلے السلام علیکم۔ گوردوارہ ب راضی ہو۔ میں آکھیا سب ٹھیک آ۔ سفر ٹھیک گزریا اسا
میں آکھیا ٹھیک۔ کی کھاؤ گے۔ میں آکھیا مصلے چاہی دا اسے۔ توبہ ہے میں کی آکھیا۔ بولو۔
اوہ نے آکھیا مصلی۔ میں آکھیا جی ہاں مصلی چاہی دا اسے۔ کی کرنا ایں۔ میں آکھیا کوئی نفل
رہ گئے۔ میں نفل شروع کر دتے۔ اپنے پڑھنے اپنے پڑھے۔ جو دس وجے گئے۔ اوہنے آکھیا جی کھانا کھا لیا۔
میں آکھیا ٹھیک ہے سا اک تسبی چاہی دی اسے۔ تسبیح شروع کر دتی۔ میرے دل اچ خیال اسا
کہ رب بڑا دیالو اے ایہہ آئن ت۔ ایہہ آکھن گوردوارہ بڑا ٹھیک آ۔ میں اج ایہہ دکانداری
بنا دیں رہیا سی اوں مصلے آلی تے تسبیح آلی۔ اعلان ہویا کہ گوردوارے تقریر اسا۔ میرا اک بچپن
دا ساتھی سکول پڑھدا ہیا۔ دنیا پور۔ سکول وچ اکٹھے رہے۔ پرائمری پاس اکٹھیاں کیتی۔
کالج وچہ اکٹھے رہے۔ اہنوں جدوں پتہ لگیا۔ اگ وچہ گوردوارے تقریر اے۔ اوہ وی آ گیا کیہہ
بیٹھا اسا اوہنے آکھیا اندر بیٹھا اسے۔ اس آکھیا جی میں اوہدا بیلی دا آں۔ اوہناں جی بسم اللہ
جاؤ۔ اگے جدوں اوہنے میںوں مصلے تے ویکھیا۔ اوہ میرے بچپن دا بیلی سی۔ میرے کن نال منہ لا
کے کہندا اسا گوردوارے نہیں ایہہ دعنا اکھڑوں دا شروع کیتا دے۔ میں فوراً اوہی آکھیا۔
بے سکدا اے میری عزت واسطہ اے۔ تے نالے میں بڑا ٹھیک آں اس آکھیا گوردوارے گل

سن۔ نیک بن اوہ آلماں دے سامنے۔ حضور ساہنے نیک نہیں بن سکدا۔ تیرا
میرا تے بچپن اکٹھا گزریا اے۔ جدوں سکولے پڑھدے ساں نال والے منڈے دے بستے وچوں
سلیٹاں چوری نہیں کردے رہے۔

گرمی بڑی اے ذرا اوکھے سو کیے ہوکے پیر لو سبحان اللہ۔ مثال دتی اساتا ہر گل
تیری سمجھ وچ آ جائے۔ معلوم ہویا جنہاں نال بچپن گزریا ہووے اوہناں دے سامنے۔ لیماں چھوڑیاں
نہیں جا سکدیاں۔ لوکو۔ میں قربان جاواں اپنے نبی دی عظمت توں۔ اپنے نبی دی شان توں
اپنے نبی دے مقام توں۔ اوہ جنہاں نال بچپن گزریا۔ جنہاں نال کھیڈدے رہے۔ جنہاں دے سات جوانی
گزری۔ اوہناں مکے دے لوکاں نوں آہندے سن۔ حضور متعلق کی خیال اے۔ کوئی مکے وچ والی
دا لال اگے کر نہیں بول سکیا۔ کہ غلط تے کالم تیتوں اج ویکھیا۔ سارے دے آکھیا۔ حضور اندر سچ نیا۔
آسماناں دے چن اتے تے دھبا ہو سکدا اے۔ مگر آمنہ دے پتر دے کردار اتے کوئی دھبہ
ہو ہی نہیں سکدا۔ (سبحان اللہ)

تقریر ایسے شئے دا ناں اے۔ مسئلہ دا ناں تقریر نہیں۔ شعر دا ناں تقریر نہیں۔ تقریر تعلیماں
دا ناں ہوندا اے۔ تقریر پوائنٹاں دا ناں ہوندا اے۔

معلوم ہویا کہ مکے دے لوک حضور نبی دے دشمن نہیں سی۔ بابا جی کولوں معافی منگ کے
میں اپنی خطابت دا رنگ دینا چاہناں آں۔ مکے دے لوگ حضور دے دشمن نہیں۔ تے دشمن ہوندا
تے صادق نہ منددے۔ دشمن ہوندے تے امین نہ منددے۔ دشمن ہوندے تے بے عیب نہ منددے۔
دشمن نہ ہوندے تے بے مثال نہ منددے۔ معلوم ہویا کہ حضور نبی دا دشمن نہیں سی۔ ایہہ اوہ ہی گل
اے مکے دے لوگ حضور نبی دے دشمن سن نہیں۔ مکہ نبی دا دشمن نہیں سی۔ دشمن کدوں بنیا۔
جدوں حضور نے آکھیاں فرمایا۔ کہ حضور اندر عیب کوئی نہیں۔ تے اگر آکھاں دشمن دا وکھیو۔ آؤ
بیبا دے وکھیو دشمن حملہ کرن والا اے منن گے۔ اوہناں اٹھ دی مناں گے۔ کیوں اوہناں آکھیا۔
حضور سانوں جدوں غلط گل کردا ناکلی ہی نہیں۔ آپ نے فرمایا۔ ایہہ تے غیب دی گل اے۔ اوہناں
آکھیا حضور اساں تہاڈے غیب دے منکر وی نہیں۔

معلوم ہویا مکے دے لوگ نبی دے دشمن وی نہیں سی۔ تے مکے دے لوگ نبی دے غیب

213

FRIDAY

دے دشمن وی کوئی نہیں۔ دسیاں کرنا ذرا توجہ نال۔ میرے آقا فرمایا فرض کیتا۔ ایہہ فرض کیتا

09.00 بڑا استعمال ہوندا اے تہاڈی تے میری زبان وچ۔ حضور فرماندے نیں فرض کیتا۔ شیشی پیا پڑھدا

09.30 کیسے دشمن ویکھدے او۔ تے دشمن کوئی نہیں۔ اے پھر۔ اوہناں آکھیا سوہنیا اسی سمجھیاں لگا ساری

10.00 آکھو ویکھنا دا شعور ہے۔ لیکن محمد مصطفیٰ دی زبان غلط نہیں ہو سکدی۔ (سبحان اللہ)

10.30 بس ہن ملازم حسین کو دگر بڑی جماعت دا اک ادنیٰ جیا خادم اے۔ تے بڑا ہتھڑا اے

11.00 گل صرف اتنی سمجھانا چاہندا آں۔ 2-1 دی تو پرواہ۔ جدوں مکے دے لوک صادق منندے نیں

11.30 امین منندے سن بے مثل من دے نیں۔ بے مثال من دے نیں۔ غیب منندے نیں۔ حضور علیہ السلام

12.00 دی گل نوں اینا من دے نیں۔ کہ اپنی نگاہ نوں غلط سمجھدے نیں۔ آقا دی زبان غلط نہیں

12.30 سمجھدے۔ تے پھر مکہ رسول دا دشمن بنیا کیوں اوہدی وجہ کی اے۔ (توجہ ہے)

01.00 شیرے تے میرے پیارے حبیب۔ اللہ دے عرش تے عظمت والے حبیب اللہ دے پیارے حبیب

01.30 نے فرمایا۔ اے مکے دے اندر رہنے والے انساناں نوں۔ اے مکے دے اندر رہنے والیو۔ میرے دشمن دارو!

02.00 اے مکے دے قریشیو۔ (پہلی بارش) جدوں حضور ہوراں آکھیا منندے سن پھر

02.30 میرے آقا نوں مارا کیوں۔ حضور علیہ السلام دے رستے دے اندر کنڈے کیوں ڈیگے۔ مکے دے لوکاں

03.00 نے میرے نبی علیہ السلام دے اتے ایہہ دوستا کوڑا کرکٹ کیوں سٹیا۔ مکے دے لوکاں نے

03.30 میرے آقا علیہ السلام نوں تکلیفاں کیوں دتیاں۔ طائف دے لوکاں نے میرے نبی پاک دے

04.00 جسم مبارک تے۔ روڑے تے پتھر کیوں مارے۔ اوہدی وجہ کی اے۔ میں آکھناں مکہ میرے

04.30 نبی دا دشمن نہیں سی۔ اگر دشمن ہوندا تے صادق نہ منندا۔ دشمن ہوندا تے امین نہ منندا۔

05.00 دشمن ہوندا تے بے مثل نہ منندا۔ دشمن ہوندا تے بے مثال نہ منندا۔ دشمن ہوندا تے زبان

05.30 تے اعتبار نہ کردا۔ دشمن ہوندا تے اعتراف نہ کردا۔ اعتراف دی نہیں کردا۔ مسلمانوں

06.00 آؤ ذرا سوچیئے ہیں۔ اس حقیقت نوں سمجھو تے سمجھو۔ توں تے ہر گل مولوی دے پچھے

06.30 لا دتی اے۔ کھاندے لبتی بنانا ایں آپ لے کے آنا ایں۔ پیچ آپ لے کے آنا ایں۔ کاروبار

07.00 آپ کرنا ایں۔ رشتہ داریاں آپ کرنا ایں۔ پر جدوں دین دی گل آندی اے اودوں

07.30 آکھنا ایں بس جو مولوی نے کہہ دتا بس ٹھیک اے۔ ذاتی طور تے کدی سوچیا ای؟

08.00

نہیں۔ ہر کم تے آپ کرنا ایں پیا۔ لیکن دین دے کم دے اندر حرف ملوکاں دی گل
من نال ایں۔ نانا خود رسول اللہ نے تینوں منتقل دتی اے۔ اللہ نے تینوں دوجہاناں دا محترم
اشرف المخلوقات بنایا ایں۔ ہتھ کولوں کجھ ہوندا گیا؟ ذرا مسلماناں اس بات تے لوکاں کم
تے سمجھو۔ ایہہ مکے دے لوگ دشمن کیوں ہوئے۔ جس وقت میرے آقا علیہ السلام نے فرمایا
اے مکے دے اندر رہنے والے انسانو۔ اگر میں سچا واں۔ اگر میں صادق آں۔ اگر میں امین
آں۔ اگر میں بے مثل تے بے مثال آں۔ اگر میری زبان وچ وادھا گھاٹا نہیں ہو سکدا۔ تے پھر
سن لو۔ اللہ اک اے۔ تے میں اوہدا سچا تے آخری رسول بن کے آیا واں۔

(سبحان اللہ)

عزیزان گرامی مکے دے لوگ دشمن کیوں ہوئے۔ جس وقت میرے آقا نے فرمایا۔ اللہ اک اے
وحدہ لا شریک اے۔ رزق دینے والا اوہ۔ عزت دینے والا اوہ۔ تمام دینے والا اوہ
درجیاں دینے والا اوہ۔ ہنر دینے والا اوہ۔ شاناں دینے والا اوہ۔ عظمتاں دینے والا اوہ
مقام دینے والا اوہ۔ شہرت دینے والا اوہ۔ فرمایا میں ویں بنانے والا اوہ۔ اللہ اک اے تے
وحدہ لا شریک اے۔ آہ جیہڑے بتاں دی تساں پوجا کردے او۔ ایہہ نفع نقصان دے مالک
نہیں۔ ایہناں اتے مکھی بہہ جائے تے اڈا نہیں سکدے۔ مسلماناں میں میرا جملہ خیال کی
نہ کریں۔ تیری بڑی مہربانی ہووے گی۔ میرے نبی نے جدوں فرمایا اللہ اک اے۔ تے مکے دے
لوکاں نے کیہ رولا پایا۔ کیہ آوازہ کسیا۔ کیہہ دیوانہ آگیا۔ کیہہ مجنوں آگیا۔ کیہ
نے کوئی گل آکھی۔ کیہ نے شاعر آگیا۔ معلوم ہو رہیا۔ مکہ بنی دا اوہی دشمن ہو رہیا جدوں
اللہ آگیا۔ اللہ آندا گیا تے مکہ دشمن ہوندا گیا۔

مسلماناں اللہ آندا گیا تے مکہ دشمن ہوندا گیا۔ ذرا دھیان نال جس مقام اتے
میں تینوں لے جانا چاہنا آں۔ معلوم ہو رہیا اللہ آندا گیا تے مکہ دشمن ہوندا گیا۔ ابوجہل
وی چلیا گیا۔ ابولہب وی چلیا گیا۔ عتبہ تے شیبہ وی چلیا گیا۔ ساری برادری چلی گئی
لیکن میرے آقا دے چند صحابہ کلمہ تے رہ گئے۔ اوہناں دے اندر یار غار۔ حضرت ابو
بکر وی کلمہ تے نیں۔ اک پاسے پوری برادری۔ اک پاسے کلمہ میرا آقا۔ ابوبکر وی

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
	1	2	3	4	5	**6**	7	8	9	10	11	12	**13**
14	15	16	17	18	19	**20**	21	22	23	24	25	26	**27**
28	29	30											

JUNE 2004

WEDNESDAY

پے گیا۔ برادری مل جاندا اے تے ایمان نہیں رہندا۔ اگر نبی دل جاندا اے تے برادری نہیں رہندی۔ سگوں قربان جاندی صدیق دی سوچ کولوں۔ قربان جاواں اس صدیق دے ایمان کولوں۔ اوہ تے اوہ کلمہ تے اعلان کردا اے۔ برادری جاندی اے تے ٹکوواری جائے۔ میرا محبوب نہ جائے۔ کملو کہے آہندا اے سوہنیا۔ تینوں ہور کوئی منے تے بھانویں نہ منے۔ میں تے تینوں منن واسطے تیار آں۔ میں تے تیری تصدیق کرن واسطے تیار آں۔ ہر مسلماناں جیہڑا جلسہ مینوں بہت زیادہ چنگا لگیا اے۔ تے جیہڑے جلسے اتے توں وجد کرناں ایں۔ جدوں میرے آقا نے فرمایا اللہ اک اے تے وحدہٗ لاشریک اے۔ اللہ آکھدا گیا تے دشمن ہوندا گیا۔ اپنے بیگانے ہو گئے۔ اللہ مدد سی۔ گلے لگن والیاں نوں گلے ہونے شروع ہو گئے۔ اپنے دور چلے گئے۔ میرے نبی نے آسماناں دی طرف ویکھیا۔ عرش کمبدا رہا۔ میں تے تیرے اکّو نال تیرا اعلان کیتا اے۔ مکے دے لوگ مینوں منن واسطے تیار نہیں۔ عرش والے دی آواز آگئی پیارے محبوب تینوں کون نہیں من دا۔ فرمایا مینوں مکے دا ابوجہل نہیں من دا۔ مینوں مکے دا ابولہب نہیں من دا۔ مینوں عتبہ تے شیبہ نہیں من دا۔ رب نے فرمایا سمجھایاں فکر نہ کر۔ مکے دا ابوجہل نہیں من دا تے نہ منے۔ کھائے خصماں دا سر۔ مکے دا ابولہب نہیں من دا تے نہ منے۔ جائے جہنم وچ۔ مکے دا عتبہ تے شیبہ نہیں من دا تے نہ منے۔ مشرق والے نہیں منندے تے نہ منن۔ مغرب والے نہیں من دے تے نہ منن۔ شمال و جنوب والے نہیں من دے تے نہ منن۔ سوہنیا تینوں کوئی وی نہیں من دا تے نہ منے۔ میرے محبوبا۔ توں فکر نہ کر توں پریشان نہ ہو۔ یا رسول جے مینوں کوئی وی نہ منے۔ فرمایا تینوں کوئی وی نہیں من دا تے نہ منے۔ سوہنیا توں غم نہ کھائیں۔ تو مینوں منی جا۔ میں رب ہو کے تینوں منی جاواں گا۔

(سبحان اللہ)

عزیزان گرامی توبہ نال گل نوں مکاواں اللہ آکھدا گیا۔ تے کعبہ دشمن ہوندا گیا۔ توبہ نے کم ہوندے ساریاں دے چنگے حال سے گل بڑی لمبی اے۔ گلن دا جانوں تے الحمدللہ سارا مینوں یاد اے اک دن حضور علیہ السلام اتنے زخمی ہو گئے۔ جسم وچوں خون۔ اکھاں چوں آنسو۔ اہل طائف نوں دعوت اے۔ توبہ ہووے گی۔ بڑا کا مہربانی۔ ادھی رات دا ٹائم تے حضور خانہ کعبہ آ گئے

TUESDAY

تے غلاف کعبے دا پکڑ کے ناں۔ اوہ ویں آسماناں دی طرف نگاہ کر کے آکھدا اے یا اللہ
ذرا میری طرف ویکھ۔ عرش والا سن کے آکھیا سوہنیا ہور کجھ ہے ای کوئی نہیں۔ جدوں میں تیری
طرف نہ ویکھدا ہوواں۔ (سبحان اللہ)
تو میری ساری تقریر ہی مکمل جانویں۔ ایہہ گل نہ بھلنی۔ مہربانی ہووے گی۔ اس واسطے عرض کیتی
اے۔ نبی آکھیا یا اللہ میری طرف ویکھ۔ ویکھ رہیا آں۔ یا اللہ مکے وچ میرا کوئی دشمن نہیں۔ تے
یا اللہ تینوں پتہ اے جدوں میں چالیس سالاں توں پہلے اعلان نبوت نہیں کیتا سی۔ تے ایہہ سارے
مینوں ٹھیک ٹھاک ویکھدے سی۔ اللہ دی قسم میرے نبی دا ایسا کردار سی۔ کوئی دیندا سی
تے سلام کر کے گزردا سی۔ کوئی بھگیا نہ سی تے سلام کر کے گزردا سی۔ نہیں میرا نبی اینا
اعلیٰ سی۔ کریا۔ میرا مکے وچ کوئی دشمن نہیں سی۔ زمانہ سوہنا کہندا اے۔ تے یا اللہ
میں تیرا ناں لیا تے ویکھ مکے آلیاں مینوں کی حال بنایا اے۔ جسم چوں خون اے۔ انہوں
میری خلافت دا رنگ ڈکھے۔ تے جے اللہ نے تیرا دل بنایا اے۔ حضور خیال پیار کرنا والا
تے سامنے ان انکھاں چوں آنسو لے آ۔ یا اللہ میری نعلین شریف جتی مبارک خون نال
بھر ہو گئی۔ یا اللہ ایہہ صرف توں مینوں گنا ناں ای چاہندا ایں۔ آکھیا میرا محبوب نہیں۔ تے
یا اللہ مینوں مکے دے لوگ مار دے پئے ہوئے نیں۔ زمانہ میری وجہ نال۔ یا اللہ ہن کرناں کی اے۔
ذرا توجہ نال) خالق دی آواز آئی۔ میرا محبوب۔ اپنے آپ نوں منوا۔ مینوں ہن دسے کے
دے لوگ تینوں من دے نیں ناں۔ توں اپنے آپ نوں منوا۔ میرا ناں ای نہ لے۔ نہ میرا ناں آئے
گا نہ تینوں مارن گے۔ میرے محبوب نے آسماناں دی طرف پیار نال ویکھ کے۔ تے انکھاں
وچ آنسو۔ عرش نوں تکدا رہیا۔ میں لعنت بھیجنا آں اس بندے اتے۔ جیہڑا محمد نوں تے منے
تے محمد دے رب نوں نہ منے۔ (سبحان اللہ) جیہڑا انج بول سکیا بد نصیب اے۔
میں اوہنوں خوش نصیب نہیں آکھاں گا۔ میرا جملہ سنیا اج مکمل نہیں ہویا۔ رب آکھدا
اے اپنے آپ نوں منوا۔ نہیں منے دے تے مینوں نہ منن۔ توں مار نہ کھا۔ توں اپنے آپ نوں
بجائے اپنے آپ نوں منوا۔ نبی عرض کردا اے یا اللہ میں لعنت بھیجنا آں اس بندے اتے
جیہڑا مینوں تے منے۔ مگر میرے رب نوں نہ منے۔ خالق نے آواز دے کے فرمایا میرا محبوب

31 May 2004

11 Rabi II
18 Jeth

MONDAY

نہ میں کیہ تے منّن دا محتاج آں۔ نہ توں کیہ دے منّن دا محتاج ایں۔ سبھناں

09.00 دیاں گلاں ہوندیاں نیں۔ نہ توں کسے دے منّن دا محتاج ایں۔ نہ میں کسے دے منّن دا محتاج

09.30 آں۔ یاراں دیاں ہوندیاں نیں گلاں۔ آدم توں لے کے عیسیٰ تک۔ گلاں ساریاں کیتیاں

10.00 نیں۔ مگر کسے دی گل وچ اپنا سواد نہیں آیا جیہناں تیری گل وچ آیا اے۔

10.30 لے بکّل سوہنیا جے تیرا ایہہ فیصلہ اے۔ جدوں میں رب داوی ایہہ فیصلہ اے۔ نبی آکھیا

11.00 تیرا کی فیصلہ اے۔ فرمایا توں لعنت بھیجنا ایں اس بندے اُتے۔ جیہڑا تینوں نہ منّے۔ مینوں

11.30 نہ منّے۔ میں رب ہو کے اُس بندے تے لعنت ای بھیجناں آں۔ جیہڑا مینوں تے منّے تے تینوں نہ منّے۔

12.00 قیامت دا دن ہووے گا۔ اک بندہ میری توحید دا ناں لے کے۔ اللہ اللہ کردا میری بارگاہ وچ

12.30 آئے گا۔ بارگاہ میں تینوں منناں آں۔ رب آکھدا اے میں فرشتیاں توں گریباں پکڑوا کے جوتیاں

01.00 مروا کے آکھاں گا۔ بے ایماناں میری توحید تے منّدا رہیا ایں۔ میرا ذکر تے کردا رہیا ایں۔

01.30 اللہ الصمد دے نعرے تے ماردا رہیا ایں۔ میری توحید دیاں گانوں ساں تے کردا رہیا ایں پر میری

02.00 توحید دے نال اُس محمد دی رسالت دا تذکرہ کیوں نہیں کیتا۔ جس نے مکے دا ویہڑا اپنی گل تک

02.30 پا کے تیرے تک رب نوں پہنچایا ایں۔ تے تیرے کولوں رب منوایا۔ اوہدا شکریہ ادا کیوں نہیں کیتا۔

03.00 (سبحان اللہ) رب نے فرمایا میں حشر دے میداں وچ بے ایماں

03.30 نوں جتیاں مرواواں گا۔ کہ مینوں تاں من دا رہیا ایں۔ اللہ اللہ تے بڑی کردا رہیا ایں۔

04.00 اللہ اللہ دے چلے تے بڑے کڈھدا رہیا ایں۔ پر اُس محمد دا شکریہ ادا کیوں نہیں کیتا۔ جس نے مکے دا

04.30 ویہڑا اپنی گل پا کے تیرے رب نوں تیرے تک پہنچایا۔ تے تیرے تک منوایا۔

05.00 عمر بیتی گزری سرکار مدینہ دے غلاماں۔ اللہ دی قسم ٹھیک کے آکھنا۔ اللہ نوں جنا

05.30 اسیں منے آں کائنات وچ کوئی وی کوئی نہیں۔ جیہڑا اللہ نوں نہ منے۔ جناں اللہ نوں اسیں منے

06.00 آں۔ اوہ ہیں اللہ نوں کوئی منندا ہووے۔ لوگ اللہ نوں منّدے مگر اللہ دی نہیں منّدے۔ اسیں

06.30 اللہ نوں وی منّدے آں۔ اللہ دی وی منّدے آں۔ اسیں اللہ نوں وی منّدے آں جیہڑیاں نوں اللہ

07.00 منوائے۔ اوہناں نوں وی منّدے آں۔ (ایہہ گل صرف اپنی اے۔)

07.30 لوگ اللہ نوں منّدے نیں۔ پر جیہڑیاں نوں اللہ منوائے اوہناں نوں نہیں منّدے۔ سیچے

08.00

اوہ وی نہیں ۔ رب نے آکھیا کر سجدہ سارے جھک گئے ۔ اکلا ابلیس آکڑ گیا ۔ ایہنوں پچھیا
سجدہ کیتا ۔ اس آکھیا میں چنگا کس گل توں ۔ آدم مٹی توں ۔ مینوں اگ توں بنایا اے ۔ ایہنوں مٹی توں میں
کیوں جھکاں ۔ اللہ فرمایا میرا خلیفہ اے ۔ اس آکھیا میں نہیں جھکنا ۔ اللہ آکھیا میں پیار آں ۔ اس آکھیا
بھانویں توں پیار آکر ۔ میری بڑی ضد اے ۔ اللہ فرمایا ضد ۔ اس آکھیا ۔ میری اپنی اے ۔ میری اولاد
وی نہیں چھڈنی ۔ حق بنیدا سی کہ اوہ راضی ہو جاندا ۔ کہ اللہ دا پکا ویری ۔ اللہ نوں منن والا ۔
جاں میں اپنے بزرگاں دی موجودگی وچ پکی بات کرناں آں ۔ جو کوئی رد نہ کر سکے ۔ شیطان اللہ
نوں مندا سی ۔ اللہ نوں من دا ہے ۔ اللہ نوں من دا رہوے گا ۔ ایہہ وی چیلنج اے ۔ شیطان
اللہ نوں من دا سی ۔ من دا ہے ۔ من دا رہوے گا ۔ میں اوہ دی عزت دی قسم چک کے آکھدا آں ۔
میں مبعوث بولاں گا کہڑا مرتبہ ہے جیہڑا توں میرے ناں کرا دیویں گا ۔ میں اپنی عمر گنڈ کر جا لواں گا ۔
شیطان دا اوہ دے سجدے دی وجہ نال جھگڑا نہیں ہویا ۔ شیطان دا تے رب دا آدم دے سجدے
دا جھگڑا اے ۔ لہذا ایہہ دا جھگڑا سجدے دا جھگڑا اے ۔ اللہ نوں تے سجدہ کردا اے ۔ کردا رہوے گا ۔
اللہ دا پکا ویری ۔ ہاں کہ جیہڑے من آں چلے کٹاں آں ۔ بڑی عبادت کرناں آں ۔ اللہ اکبر کرناں آں
خالق نے فرمایا میرا خلیفہ اے ۔ ایہنوں جھک اس آکھیا میں نہیں جھکدا ۔ فرمایا وکان من الکافرین ۔
توں کافر ہو گیا ۔ یا اللہ میریاں نمازاں ۔ میرے روزے تے حج زکوٰتاں ، رب سنائی فرمایا میں چلے وچ
پا دیاں میں تیریاں عبادتاں جیہڑیاں ہزار سال تے ٹھیکرا ای کوئی نہیں تے ۔ (سبحان اللہ)
اسیں اللہ نوں وی من دے آں ۔ تے جیہڑا اللہ دا منائے اوہنوں وی من دے آں ۔ اسی اوہنا
توں وی منگدے آں ۔ تے جیہڑا اللہ آکھے بس ایہنوں منگو ۔ اس ہستی توں وی جا کے منگدے آں ۔
اسیں آکھنے آں اوہ دی دینا اے ۔ اللہ دی عطا کیتی طاقت نال محمد مصطفیٰ ﷺ وی عطا کردا
اے ۔ توجہ ہے ۔ لو میں اک قرآن دی آیت ہن میں تہانوں سنا لواں ۔ تے بڑا ملکھ کراں گے
حضرت موسیٰ پاک دا زمانہ اے ۔ تے قوم دے بارہ بندے آ گئے ۔ بارہ قبیلیاں دے ۔
یعنی سارے قبیلیاں وچ سرداراں دا ۔ اک آکھیا میں دیکھاں دا وڈیرا آں ۔ دوجے آکھیا ۔ لوگاں دا
تیسے آکھیا میں چھپیاں دا ۔ اوہ وڈیرے باراں قبیلے دے ۔ پانی پینا ایں پانی دا لوڑ ۔ ہوا آسماناں
ول دیکھیا بارہ ای قوم دے بارہ بندے ہن ۔ تے باراں قبیلیاں دے ہزار بارہ ہن ۔ تے سارے ڈوڑے ہو رہے سی ۔

۲۱۹۱

SATURDAY

سارے اکٹھے ہو کے آ گئے تے دین آئی تے آ گئے ۔ انہاں اکھیاں پانی دے وچ ہنس پینا سی

09.00 پانی منگ دے ہین مہر کولوں ۔ پانی ہن مینہہ کی کرنا ۔ رب نے دنیا مہر ویکھ فکر کر ۔ جیہڑا ہتھ وچ ہے

09.30 جیہڑا لبھا اسانوں ۔ ایہہ جیہڑا ٹھنڈا مبارک ۔ اہنوں ہتھ ٹکر سٹ مار ۔ ربا ہو گئے گا کی ۔ زبانی پھیر تے

10.00 مارنا تیرا کم اے ۔ تے باراں چشمے جاری کرنا ہیں ہر کسی واسطے رب دا کم اے (سبحان اللہ)

10.30 گھلی نوں ذرا توجہ نال سننا ۔ گل قرآن وچ نہ ہو سکا میں مجبور ۔ تے جہڑا ٹھنڈا ہنسی ۔ شروع وچ ہند

11.00 کم ہندے آہندی ایمان کم اوناں ہیں ۔

11.30 شروع وچ کسے نال ہنس جانا ۔ پیسے دین والیاں نال ہنس جانا ۔ میں ہر روز ای ایہہ سنداں رہندا ۔

12.00 ایہہ گھر دین والیاں قربانی دیاں ۔ جیہڑا دوا سے نال ہنس جانا ۔ ایہہ جیہڑے مولوی وی نیں لگدے

12.30 کہ آکھے سنیاں نوں گالاں کڈھ دا جاندا ہے ستھرا مسکیناں نوں ۔ انہاں نال ہنس جانا ۔

01.00 قبر ملی اے کسی ماں نال ہنس جانا ۔ پیو نال ہنس جانا ۔ جیہڑا محبت والا جیہڑا ہو دے

01.30 نال ہنس جانا ۔

02.00 اوہ اسیں سنیا اے پیار دے وس اندر ہوندیاں مشکلاں دا ایہناں لبھا رہاں ہیں ۔

02.30 نبی اک کو کڑی ملے گی رہس بدلے ۔ تے جہڑے کوئی ہوندا نہ باراں ہیں ۔

03.00 تے جدوں پانی وچ فقراں نے دال کھولنے ہوئے اڈ گئے پنچھی مار اڈاریاں ہیں ۔

03.30 جیہڑے کمبخت سی ملاں گئے نال میٹھے ۔ ۱:۲ اوہناں دی بازیاں ہاریاں ہیں ۔

04.00 محمد بوٹا جیہو تا ہے دیگ سارا ۔

04.30 آدھا مسیاں نوں باراں قبیلیاں دے باراں ہندے آ گئے ۔ نبی نوں آکھے آہندے نبی واذ استسقیٰ

05.00 موسیٰ لقومہ ۔ حضرت موسیٰ دی قوم حاضر ہو گئی نبی دی بارگاہ وچ ۔ نبی اللہ پانی چاہیدا اے

05.30 کہندے توں نیں منگ دے ہیں بولو ۔ قوم نے نبی نوں منگیا ۔ نبی نے رب توں منگیا ۔ ہو دفعہ ۔

06.00 تے سنی کی کردے ہیں ۔ اساں نبی توں منگدے آں تے مدد دین والا رب توں لے کے دعا کر دا اے ۔

06.30 توجہ نال ۔ یا اللہ ایہہ قوم نوں پانی چاہیدا اے ۔ تے مہر بوچھ تے آ گئے رب

07.00 آہندا اے سوہنیا ایہہ جیہڑا تیرا ٹھنڈا مبارک اسانوں اہنوں مار زمین تے ۔ حق بندا اے ایہہ

07.30 ایہہ ندا ۔ سوہنیا شوق تے پانی دیندیاں آں ۔ قوم نے منگیا پانی موسیٰ پاک نے

08.00

توں۔ موسیٰ نے منگیا رب توں۔ حق بندا سی ایتھے فرماندا پیارے موسیٰ شکوں تے دیندا آں
توں میرے کولوں پیا منگناں ایں۔ پر اس قوم نوں نہیں دیندا ایہہ تے مشرک اے۔ شکوں تیرے کولوں
پئی منگدی اے۔ میرے کولوں سدھا اے۔ حق بندا سی ایتھے فرماندا سوہنیا شکوں ہانی دیندا آں تھوڑا ایہہ
ڈنڈا چک کے قوم دے گٹیاں تے ٹھوک۔ لے بس کوئی دہائی پھیرا میتھوں دکھا دیوے۔ کہ حضرت
موسیٰ نوں حکم ہویا قوم دے گٹیاں تے ٹھوک۔ تے میں وہائی ہو جاں گا۔ ایہہ نہیں آکھیا کہ گٹیاں
تے ٹھوک۔ فرمایا پتھر تے مار۔ تے رہا ہوے گا کی۔ فرمایا قوم بڑی تیری کھٹک اے۔ اینہاں دا تکی
تیرے کولوں منگنا۔ پتھر تے ڈنڈا مارنا تیرا کم تے باراں چشمے جاری کرنا میں رب دا کم۔

لے میں توبہ کریں ایتھے سرکار دی شان ایں۔ قوم نے پانی منگیا ہن نے ماریا ٹھا۔ باراں
چشمے جاری ہو گئے۔ ڈوگراں نے علیحدہ چشمے تے پیتا۔ جٹاں نے علیحدہ پیتا۔ آرائیاں نے علیحدہ پیتا دیکھے
ککڑ دے سر خاکوانی کائی ہی اسی وی علیحدہ پیتا۔ انہاں نے وی علیحدہ پیتا۔ اوکون آکھیا کھیں
انہاں نے علیحدہ پیتا۔ باراں قبیلیاں نے علیحدہ علیحدہ پیتا۔ خدا دی قسم اک انگریز نے کتاب
لکھی۔ اوہنے سو بندیاں دی لسٹ بنائی اے۔ سب توں پہلا نمبر اوہنے تیرے تے میرے نبی نوں دتا اے۔
ایہہ یہودیاں نے آکھیا توں پہلا نمبر حضرت موسیٰ نوں کیوں نہیں دتا۔ جدکہ اسی حضرت موسیٰ نوں
منن والے آں۔ انگریز آکھدا اے میں موسیٰ پاک نوں کیویں پہلا نمبر دیواں۔ حضرت موسیٰ دا
دا نبی ہو کے باراں قبیلیاں نوں اک چشمے تے جمع نہیں کر سکیا۔ باراں قبیلیاں نے وکھو وکھ
باراں چشمیاں تے پانی پیتا۔ پر محمد مصطفیٰؐ نوں اس واسطے پہلا نمبر دتا اے۔ مسلماناں دا
نبی انہوں کلا انساناں دے۔ کہ پوری رب دی کائنات نوں۔ آب زم زم دے کھوہ تے قیامت
تک جمع کر کے چلیا گیا اے۔ (سبحان اللہ) نعرہ تکبیر۔

لے ہن اک ہور گل میں میرے بابا جی تشریف فرما سن۔ جناب عمر نے جہڑا منبر کڈھیا
اوہ میرے نبی دے اصحاباں کم کر دتا اے۔ موسیٰ پاک نے پانی کھتوں کڈیا۔ پتھر جہڑا زمین چوں۔
اوہناں وی اوہدے کم کر کے دکھا دتا۔ اوہنا نکلے لا کے پانی اوس چوں کڈھ دتا۔ اگلے دن میں
توں ہر کسی میں آکھیا پانی میٹھا ہو گئے۔ سارے دیہاں بدلا گیا اوں شیار۔ میں اپنے جیبے ٹوٹ دم
کر دیاں گیا۔ جس پانی نکلے اگے نالو ہتھوں ہو گئے۔ میں آکھیا ایدا کمالاں سن۔ اک میتھوں

221

27 May 2004

7 Rabi II
14 Jeth

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
					1	2	3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30	31						

MAY 2004

THURSDAY

کیوں لگا ڈونگرا کی ہو گیا ۔ اسیں فٹ نال دھاڑا چھڈی اے کر ۔ معلوم ہویا
09.00 جناب موسیٰ نے قوم نقشہ ضائع نہ کرنا ۔ جناب موسیٰ نے زمین چوں پانی کڈھیا ۔ ہور اسیں نبی دی
09.30 امت نے کمال کیتا نکیاں نال پانی زمین چوں کڈھدا ۔ پوری نال پانی زمین چوں کڈھ دتا ۔ جنگ
10.00 دا موقع اے صحابہ نے عرض کیتی یا حضرت پانی چاہیدا اے ۔ حضور نے فرمایا مینوں کوئی جناب موسیٰ
10.30 نہیں ۔ کہ ڈنڈا مار کے زمین چوں کڈھاں گا ۔ کسی مشکیزے لے آؤ برتن لے آؤ ۔ حضور پانی کیوں
11.00 آکھے گا ۔ فرمایا جدوں میرا ہورا موسیٰ علیہ السلام ہوں قوم آکھیا سی ۔ اونے زمین چوں کڈھیا سی نال .
11.30 آکھیا ہاں ۔ فرمایا کسی برتن لے آؤ ۔ میں اپنا انگلیاں نوں اشارا کراں گا ۔ جے حوضِ کوثر دیاں نہراں
12.00 میریاں انگلاں نال فٹ نہ ہو گئیاں تے مینوں مدنے آلا مصطفیٰ کون آکھے گا ۔ (سبحان اللہ)
12.30 انگر بیر آ جیہڑا میں حضور نوں پیہلیر اکس واسطے دتا اے ۔ کہ ہور رب دی کائنات
01.00 نوں آب زم زم دے کوہ تے قیامت تک جمع کر دتا اے ۔ ایہ تاں میں ویرا یا اے مینوں
01.30 ایتھے اک گل یاد آ گئی اے ۔ سناواں پھر اگے چلدے آں ۔ اللہ دے پیارے پیغمبر نے
02.00 اپنی زندگی مبارک دے اندر جے اک پڑھیا تے عمرے شریف کیتے ۔ میرے آقا اپنی زندگی دے
02.30 اندر عمرے تے تشریف لے گئے ۔ تے آب زم زم دے کوہ تے چلے گئے پانی زم زم دے
03.00 اندر ڈولنا ـــــــ ہوندا ہوٹا ۔ (نبی دی لعبت ملایا)
03.30 نبیاں دا مشورہ سی ۔ اللہ توں دی منگو ۔ اللہ دی عطا نال جس اللہ نے نبی نوں عطا کیتا
04.00 اے ۔ اس نبی توں دی منگو ۔ ایہہ کیہڑا مشورہ سی بولو ۔ اہل سنت دا ۔ ذاتی طاقت دا
04.30 مالک کون اے اللہ ۔ لیکن اوہدی عطا کیتی طاقت نال مصطفیٰ دی عطا کردا اے ۔ اور صحابہ
05.00 نے منگیا ۔ بے میں دو دلیلاں پیش کرنا آں ۔ ایکیاں تے بڑیاں ۔ ایدا میں کوئی علم نہیں رکھدا دو
05.30 دلیلاں پیش کردا آں ۔ خنگ ہو رہا اے ۔ جنگ تے موقع اتے خندق والے
06.00 صحابی اے ۔ قتادہ پاک نال ادیں ۔ تیر لگ گیا اکھ اندر ۔ ایہہ گل توں سولاں خطباں نوں
06.30 سنیا ایں ۔ مگر اج اسیں گنہگار وی توں دی سنیں ۔ اکھ اندر لگیا تیر ۔ آنا لٹک گیا ۔ انج کر کے
07.00 نال تلی لکھ کے حضور دی بارگاہ وچ ۔ یا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم میریاں باپ قرباں
07.30 اکھ جاندی دکھ اے ۔ نبی زبان دے نال قتادہ اکھ لئی اے کہ جنت ۔ تو بیہ ہا سب دوستاں
08.00

(مرن توں)
اکو لینی اے کہ جنت۔ جنت تے اوہدوں مل گئی سی۔ جدوں شاہ ذر کلمہ پڑھیا سی۔
میں آکھیا سی اے شاہ نوں معلف ہیں آیا میں لفظ بدلدا آں۔ قتادہ حاضر ہوئے۔ یا رسول اللہ
آکھو چاہیدا اے۔ بنی فرمایا آکھو لینی اے کہ جنت۔ آہنرا اسا سوہنا۔ جنت ہیں آ کہیا اے
آکھو میں آکھیا اے۔ دوویں شہوال ای کر دیو۔ نہ منزا ہیں آیا میں پھر لفظ بدلدا آں
تے ہدی۔ میں شہر بول پیوگے۔ قتادہ حضور دی بارگاہ اچ۔ یا رسول اللہ آکھو چاہیدا اے جرا
میں نہ بولیا۔ حشر دے میدان اندر قتادہ دی بارگاہ وچ شکایت کراں گا۔ کہ حضور میں شری ملت
دا جلد پیش کیتا سی۔ لیکن بندیاں فقد پیش کیتی۔ میں آخری بار اے۔ یا رسول آکھو لینی اے
بنی فرمایا آکھو لینی اے کہ جنت۔ آہنرا اسا سوہنا۔ لینی تے جنت ای اے۔ سگ کانی آکھو
نال جنت ویکھ تے کی ویکھیں۔ سوہنا مُکا بندہ کانی آکھو نال جنت ویکھے تے پیروں کوئی سواد
سواد اے۔ اس واسطے پیلے ہتراے آکھو پورا سوہنا ہے رب دی جنت ویکھن اچ سواد آ جائے
کہ۔ مسلم ہو یا جو رب دا حبیب ہو اساں اس کر بنی

لے میں اوہ گل کراں جیہڑے سدا ولیاں ہر روز کردا ہیں۔ جدوں میرے سرکار معراج آئی
رات تشریف لے گئے نال۔ حضور کا مکانا تے۔ حضور دی عرش اے۔ میرے دو وزیر زمین
تے دو وزیر آسماناں تے۔ انج دو وزیر کیتا جیویں بادشاہ حدہ کردا اے۔ بلال کے
حور سردار ——— آیا ہے وی کہ حضور ملنگے۔ میں مولویاں دے کلیجے توں ہتھ پئے گا۔
گل بڑی پیاری اے۔ ایہ شکر کروں اوہدوں ایتھے نہ سی۔ بے ہوندا تاں فکر کر بیٹھدا۔
بی بی اوہ فکر نہ جا کے۔ ——— اللہ دے خانگھر اسا ودھے۔ واہ اوئے بابا لاجپر تاں۔
خدا دی قسم۔ بابا شیر دی آہنرا اسا۔ اصغرا دا منہ ویکھیا داڑھیاں ویکھ کے تے اینہاں دا انداز
ویکھ کے۔ جنت دیاں حوراں انج پڑتال کر دین گئیاں یا اللہ۔ جے اسیں اینہاں نال دیا کہ نا
اہی ستے سالاں چیل چے۔ جے حبیب تی حرم۔ جنہاں دی شکل کوئی نہ۔ منہ نہ ہوتا دین
پیا لکھوں لشا۔ حوراں نے تھر لے۔ کملونا اینہوں حوراں لیتی آلا۔ اسا حوراں لگیر دے
خدماں واسطے بنی۔ حوراں گستاخاں واسطے نہیں۔ (سبحان اللہ)
جنت دیاں حوراں سوہنیاں ساڈیاں دا دورن اے۔ تے اساں کجھ منی پیا۔

25 May 2004
5 Rabi II
12 Jeth

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
					1	2	3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30	31						

MAY 2004

TUESDAY

واقعہ حوراں والا ———— سے ڈاڈے بنا اسا جیہڑے کولوں حوراں
تے فرشتیاں دا سردار وی منگدا اے ۔ قیامت دے دن (پہل ورق ایہہ پڑھو کہانا)
جبرئیل والا واقعہ ۔ (سبحان اللہ)
سے گڈے اک مولوی آیا دینا پور ۔ اوس اک ترجمہ کیتا ۔ کوئی نہیں کہ اشہد اللہ
لا الہ الا اللہ کوئی نہیں بارش وچ آلا ۔ لا الہ الا اللہ کوئی نہیں پیدا کرن والا ۔ لا الہ الا اللہ کوئی نہیں
شر دفع کرن والا ۔ لا الہ الا اللہ کوئی نہیں مشکل کشا ۔ لا الہ الا اللہ کوئی نہیں حاجت روا ۔ لا الہ
الا اللہ کچھ ہور ہیا ۔ درگاہ دا ڈنکا ۔ لا الہ ایہہ ترجمہ پیا کر سکدا ۔ میں آکھیا یار اک ترجمہ میرا وی کر
دکھا دی ۔ میں آکھیا لا الہ ایہہ کوئی نہیں میرا پیو ۔ ایہہ کہتوں لا الہ الا اللہ دا ترجمہ کرو میاں جی ۔
لے دسو ایہہ اکلے شیخ الحدیث اے ۔ سبحان اللہ ایہ تہاڈے شیخ الحدیث کے ۔
حوراں والا واقعہ ———— جنت دیاں حوراں میرے آقا علیہ السلام دی بارگاہ
اندر حضور تشریف فرما ہن ۔ حوراں آ کے سلام پیش کیتا ۔ آکے عرض کردیاں ہن آقا ساڈے
عدے دا وعدہ کیتا جے ۔ مہربانی کرو خدا دی خدائی دے وارث تے بادشاہ او ۔ کہ سانوں وی
عطا کر جاؤ ۔ معلوم ہے یار میرا بنی اوہ اسا ۔ جیہڑی بارگاہ حوراں جنت دیاں حوراں سوال کردیاں ہن
میرے سنیاں نے شہادت دی انگل کھڑی کیتی ۔ فرمایا جا میں تینوں اپنا ابوبکر دتا ۔ کسے
نوں آکھیا میں تینوں عمر دتا ۔ کسے نوں آکھیا میں تینوں عثمان دتا ۔ کسے نوں آکھیا میں تینوں علی
دتا ۔ کسے نوں آکھیا میں تینوں طلحہ دتا ۔ جا میں تینوں زبیر دتا ۔ تینوں حسن دتا ۔ تینوں حسین
دتا ۔ جیہڑی سب توں سوہنی جنت دی حوراں دی سردارہ سی ۔ عرض کردی اے آقا میں سرکاراں دی
سردارہ واں ۔ مینوں وی کجھ عطا کر جاؤ ۔ میرے آقا نے مسکرا کے فرمایا جا میں تینوں اپنا کالا
بلال عطا کر دتا ۔ یا رسول اللہ بلال کالا ۔ ہونٹ موٹے ۔ الف نوں ع ۔ ع نوں الف آکھن
والا ۔ زبان وچ لکنت ۔ میرے آقا نے فرمایا ہور آ کے تے میں جبرائیل کولوں پچھیا ۔ اگے تے میں ایہی
عرض نال دتا اے ۔ اگر میرے بلال تے اعتراض کرنی ایں ۔ ہن میں اپنے بلال توں جا کے پچھیا
گا ۔ میتہ ہن تینوں قبول وی کردا اے کہ نہیں کردا ۔ مسلمان بھراؤ ذرا توجہ نال ۔ میرے
آقا علیہ السلام دے دور دے انکاراں سالاں دی بات توں ۔ ایہہ میں دستا گزر جانے توں بعد واپس

بلال کو
انعام
حور

تشریف لے کے آئے ۔ میرے آقا نے فرمایا بلال ۔ جی آمنہ دا لال ۔ میرے آقا نے فرمایا بلال
ادھر آؤ ۔ بلال آئے حضور نے گود وچ سر رکھیا ۔ اپنیاں دستاں انگلاں مبارکاں بلال دے والاں دے
اندر پھیرنیاں شروع کر دتیاں ۔ جیویں کوئی محب اپنے محبوب دے والاں دے وچ پھیردا اے ۔ پھیر کے
فرماندے ہین بلال ۔ اگر میں تینوں جنت دی حوراں دی سردار بنا دیاں تے تینوں قبول اے ۔ اکھاں
چوں آنسو آگئے ۔ عرض کیتی آقا اگر دا چھوڑی آ تے پھیر قبول اے ۔ فرمایا بلال نہ نہ پریشانی نہیں
جیہڑا پسند تو اپنی مرضی دس ۔ آکھیا سوہنیا جے مرضی پچھدا ایں ۔ میں ماں باپ ایس واسطے نہیں چھوڑے
کہ جنت دی حوراں دی سردار لواں گا ۔ رشتہ دار ایس واسطے نہیں چھوڑے ۔ کہ جنت دی حوراں
دی سردار لواں گا ۔ آقا شہید یاراں کولوں تے ایس واسطے نہیں سہ لئیاں ۔ کہ جنت دی حوراں دی سردار
لواں گا ۔ آقا میں تے ہر شے ایس واسطے قربان کیتی سی ۔ کہ محبوب سامنے ہووے گا میں ویکھدا رہواں گا ۔

اس شرط پہ کھیلی تھی ۔ پیا تجھ سے میں پیار کی بازی ۔
جیتوں تو تجھے پالوں ۔ ہاروں تو میں تیری ۔

یا رسول اللہ میں تو ہر شے ایس واسطے قربان کیتی سی ۔ کہ نبی سامنے ہووے گا ۔ آقا مسلمان
ہویا ہو ۔ میں ایتھے ہور اک جملہ اضافہ کر دیواں ۔ حضرت بلال حبشی ۔ امیہ نے شہید یاراں کولوں بلایا
تے کہندا ہویا اے ۔ آہنرا اے چھوڑ دے نبی دا ناں ۔ اسیں آ 2 یا رسول اللہ آہنے ۔ آں تے لوگ
شرک و بدعت آہنرا سا ہیں ۔ ایہہ چیزاں اچھی نہیں ۔ ایہہ تے ساہیں دی ضد جی ۔ مکے دا وڈا زور ایہناں
دا بڑا زور سی ۔ جدوں بلال نے گل لیا ۔ ایہناں نے کوئلہ جسم دا تے کوئلے رکھے ۔ کدی پتھر رکھے ۔
اک دن ایسا وی آیا ۔ کہ پیار دے امیہ دا گھر ہو یا ۔ گلی دے نال منہ کر کے ویکھیا بلال ۔ ذرا ہولیں لے
لے نبی دا ناں ۔ اکھاں چوں آنسو آگئے ۔ بلال دے ۔ فرمایا پیار دا صدقہ ۔ میں کی کراں محبوب دے
دا ناں میرا کولوں نکلدا اے پیا ۔ آکھیا تینوں مارن لگے ۔ تینوں سزاواں دین لگے ۔ فرمایا پیار دی حقیقت
اک گل کریں ۔ فرمایا بلال کر ۔ فرمایا جدوں کمہار ۔ مٹی دا پیالہ بنا دیندا اے ۔ مولانا روم نے
لکھیا ۔ کمہار مٹی دا پیالہ بنا دیندا اے کی کردا اے ۔ پہلے مٹی لیندا اے ۔ پھر لیندا اے تے ٹھوکر دیاں
دس مار دیندا اے ۔ پھر مٹی پارک کر لیندا اے ۔ پھر چھاننی دے اندر چھان لیندا اے ۔ پھر او دے اندر
پانی پاندا اے ۔ پھر گارا بنا لیندا اے ۔ پھر پیالہ تیار کر دا اے ۔ ایہدا وادھا گھاٹا چھڑی نال

23 May 2004
3 Rabi II
10 Jeth

M T W T F S S M T W T F S S
1 2 3 4 5 6 7 8 9
10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23
24 25 26 27 28 29 30 31
MAY 2004

SUNDAY پھل دیندا اے۔ پھیر دھپ دے اندر رکھ دیندا اے۔ پھیر جدوں پہاڑ مکستا شک
09.00 جاندا اے۔ پھیر اوہدے اگ دے اندر سٹ جاندا اے۔ پھیر جدوں اگ دیاں سیکاں پہاڑ برداشت
09.30 کردا اے۔ پھیر بازار وچ آ جاندا اے۔ پھیر گاہک لین والا کھڑکاندا اے۔ کچا تے نہیں اوہ بلاندے
10.00 ہاں نہیں۔ اوہ کدھروں ٹٹیا ہویا تے نہیں۔ جدوں ساریاں منزلاں توں پاس ہوندا اے۔
10.30 اک محبوب اوہدا مل پیندا اے۔ تاں جا کے پار دیاں لباں نال لگدا اے۔ تاں جا کے محبوب
11.00 اوہدے وچ پانی پیندا اے۔ زیادہ پیارے صدیق۔ میں وی اک مٹی دا پیالہ واں۔ تھوڑی بازار وچ
11.30 وکن واسطے آ گیا واں۔ زیادہ میں وی اک مٹی دا پیالہ واں۔ اج محبوب دے بازار وچ وکن
12.00 واسطے آیا آں۔ میرا محبوب وی مینوں کھڑکا کے ویکھنا چاہندا اے۔ بلال دا عشق کچا تے نہیں۔
12.30 بلال دا عشق ٹٹیا تے نہیں۔ زیادہ باقی ایہہ جو کجھ نے مینوں مردے نیں۔ مینوں سزاواں ملے دیندے
01.00 نیں۔ میرا تے عقیدہ ایہہ اے۔
01.30 جے کر یار دے نام دا ہلے سولی چڑھنا۔ جھوٹی پالے تقلے سکھیے ناں۔
02.00 جے کر یار دے نام دی ہلے سولی۔ ایویں جھوٹا جھوٹ جا کے ویکھیاں ہٹے ناں۔
02.30 توجہ ہے۔ معلوم ہویا۔ صحابہ تے بزرگاں دا عقیدہ ایہہ اے۔ اللہ دا ہی دیندا اے تے اللہ دے ملن نال
03.00 اللہ دا رسول وی دیندا اے۔ کیونکہ جس نبی دے صدقے رب ملیا اے۔ رب دی معرفت حاصل ہوئی اسا
03.30 اس نبی دا انعام کی اے۔ مسلماناں نوں بہت اچھا عقیدہ۔ اللہ دی ذات پاک نے سانوں عطا کیتا
04.00 اے۔ ساڈے عقیدہ جیہا عقیدہ کسے دا نہیں۔ عام عقیدے ہی جیہڑے کھاندے آں ہتھ اڈی بے شرمی لوڑاں۔
04.30 (اہل حدیث دے پیچھے نماز) تے ہن عقیدہ اے قادیانی کس دے کی آکھن گے۔ بھائی ایہہ اجہیاں دے
05.00 ڈھیر دا رولا اے۔ اوہ قرآن ٹھیک پڑھدے نہیں۔ میری گل سنو اک یاد کرو۔ جے الحمد شریف
05.30 پڑھے اوہنوں امام مسجد نہیں بنا لینا چاہیدا۔ گل سمجھیا اے کہ نہیں سمجھیا۔ الحمد شریف ٹھیک
06.00 پڑھے۔ اوہنوں امام مسجد نہ بنا۔ داڑھی ویکھ کے نہ لگ۔ ایہہ اگے سن نوں بڑی اے
06.30 دو رکعت نماز زمیں ہیٹھ جدھر منہ امام دا اوہدا میرا۔
07.00 اگلے رسی تے قرآن پچھے پڑھنی اے۔ ایہہ گل نہیں۔ پہلے رسول دی محبت ویکھو۔ اگر نبی نال پیار کردا
07.30 اے۔ اوہدے پچھے پڑھو۔ حضور دا گستاخ اے۔ بھاویں ہووے گستاخ آں۔ میرا پچھے وکیل نہیں ہونا۔
08.00

ہڑے پچھے وی نہیں ہوندی ۔ اک ساڈی مثال میرے علماء دیندے نیں میں وکھاواں
اے کہ جویں کسے کپڑے تے ایتھے داغ لگیا ہووے ۔ نماز نہیں ہو جاوے گی ۔ نہیں ۔ تے جیہڑے مولوی دا دل اتے حضور دی
گستاخی دا داغ لگیا ہووے گا اوہدے پچھے ہو جاوے گی ۔ ایس ہور گل بدلاناں آں ۔
مرزا غلام احمد قادیانی ۔ کافر تے بے ایمان کیوں آکھنے آں اسیں ۔ اوہ صرف رسول دی اک
صفت دا منکر اے ۔ اوہ حضور نوں آخری نبی نہیں من دا سی ۔ باقی حضور دا اختیار من دا سی
غیب من دا سی ۔ حاضر و ناظر من دا سی ۔ ایہہ وکھو آ منزا اے میں نبی دا غلام آں ۔ لیکن
من کیوں نہیں ۔ حضور نوں آخری نبی نہیں من دا تے بے ایمان ۔ ہن کیہ مولوی دے سر تے قرآن رکھ دیو
غیب جاندا اے ۔ کہندا اے نہیں جاندا ۔ حاضر ناظر کہندا نہیں ۔ اختیار کہندا مکھی دا پر نہیں بنا سکدا ۔
اچھا ۔ نور کہندا بالکل نہیں ۔ زندہ کہندا مر کے مٹی وچ چلیا گیا اے ۔ تے ہور وی توں آکھیں مسلمان
ٹھیک اے ۔ پھر تیری ایہہ کم عقلی اے ناں ۔ نبی جیہڑا اک صفت دا منکر اے اوہنوں بے ایمان آکھنا
ایں ۔ تے جیہڑا اینہاں چوکیاں صفتاں دا منکر اے ۔ اوہدے پچھے ہور وی نماز ان پڑھی جاندی اے ۔ تے
منڈے اوتھے بھیجی جاندے ایں ۔ مہربانی فرما ۔ ہڑے مدرسے وی موجود نیں ۔ قرآن دے قاری وی موجود
نیں ۔ اللہ دے فضل و کرم دے نال اسیں قرآن دا درس وی دیندے آں ۔ اوہدے نال تے سے عشق مصطفی
دا درس وی بچیاں نوں دیندے آں ۔ حرمت کا ایہہ دعا مانگنا ۔ ایدا ملتزم الصفات ۔
دکو شوکر مشہور کا آدمی جس نے اپنے بیٹے سے کہا قرآن کے بارے میں ۔ ظالم ہے ایہہ بیرہ
جیہڑا رب نوں وکھرا سے ۔ کوئی آیت جس دا شبہ ایہہ ہے
اللہ تعالیٰ حافظ و ناصر فرمائے ۔

[signature]
8-10-04
23 شعبان 1425
بروز جمعہ ۔ رات (9:22) PM
-o-

21 May 2004
1 Rabi II 1425 Hijri
8 Jeth

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
					1	2	3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30	31						

MAY 2004

FRIDAY

لقد من اللہ علی المومنین

یا باب جبریل

محمود تنہا۔ میں تہاڈے ساہنے عزت دی بارگاہ اندر حاضری پیش کرنی
اے۔ تہانوں تے سانوں حضور دی سیرت تے عمل دی توفیق عطا فرمائے۔ جتھے علمائے کرام محفل پاک وچ
تشریف فرما نیں۔ اوہ میرے کولوں افضل اعلیٰ نیں۔ عزت اور عظمت دے مالک نیں۔ اوہناں اگے عرض دی
سنو۔ ایہہ محفل ہے ذکر مصطفیٰ۔ کی اے بولو۔ جنہاں دی صحت ٹھیک اے بولے۔ جنہاں دی صحت ٹھیک نہیں۔ میں
دعا کرناں آں اللہ شفا عطا فرمائے۔ ایہہ کی اے بولو۔ ذکر مصطفیٰ۔ اسیں جدوں سرکار دا ذکر کرنے آں شیطاناں
نوں ایہہ گل وارا نہیں کھاندی۔ شیطان نہیں چاہندا کہ حضور دا ذکر ہووے۔ اسیں اللہ دی گل کرنے آں
شیطان نہیں چاہندا اللہ دا ذکر ہووے۔ اسیں سرکار دے اصحاب دی بات کرنے آں شیطان نہیں چاہندا
کہ حضور دے اصحاب دا ذکر ہووے۔ اسیں اہل بیت دی گل کرنے آں۔ شیطان ایہہ وی نہیں چاہندا کہ
حضور دی اہل بیت دا ذکر ہووے۔ پھر شیطان دا طریقہ ایہہ ہوندا اے۔ اوہ محفل پاک دے اندر جیہڑا کوئی
جیہا بندہ ہوندا اے ناں کچے ذہن دا۔ اوہنوں قابو کردا اے۔ اوہنوں آکھدا اے [illegible] ہووے
تُوں سن ذرا شور مچا۔ [illegible] ٹھیک بیٹھے اوہ تھوڑا جیہا سر ہلاؤ۔ اوہ آکھدا اے شور پا۔
مطلب ایہہ وے کہ کسے طرح حضور دی محفل پاک دے وچ گڑبڑ ہووے۔ نعرے تقریر وی سنی اے ساہ
نعرے تگڑا ہووے [illegible]۔ کیوں کہ شیطان پھردے نے۔ ہر ایک ایمان [illegible] پایا اے۔ جدی دشمن
اے ساڈا۔ [illegible] جتھے مدرسے تشریف فرما ہو۔ محبت اور عقیدت دے
نال۔ میں جناب دی زیارت کر رہیا آں۔ [illegible] میرے کولوں دور بیٹھے او۔ جس جگہ مقام تے بیٹھے
او۔ اک واری اچی آواز نال سرکار دے مدینے دا شعر رکھو کہ آکھو سبحان اللہ)

عزیزانِ گرامی اہل سنت سادا عقیدہ۔ بڑا خوبصورت عقیدہ اے۔ اسیں ہاں ہر گل دی قائل
حضور دی اہل بیت نوں وی منن والے۔ حضور دی عزت عظمت نوں وی منن والے۔ اللہ دی توحید
دا وی اقرار کرن والے۔ اوہ میں جیہڑا جناب دے ساہنے عرض کرناں چاہناں آں۔ کہ کوئی سرکار
دے پیراں پاکاں دی عظمت بیان کردا اے۔ کوئی خطیب حضور علیہ السلام دی زلفاں پاکاں
دا مقام بیان کردا اے۔ کوئی بیان کرن والا سرکار دے چہرے دا ذکر کردا اے۔ کوئی بیان کرتا

228

ایہہ اعلان کردا اے کہ ایہہ سرکار دی زبان بڑی باکمال اے۔ کوئی اعلان کردا اے

سرکار دے سینے جیہا کسے دا سینہ نہیں۔ کوئی بیان کردا اے سرکار دے چلنے جیسے [illegible] کسے دکھایا ہوئے۔ 09.00

کوئی بیان کردا اے حضور علیہ السلام دے پیراں جیسے کسے دے پیر نہیں۔ کوئی بیان کردا اے سرکار جیہی 09.30

رحمت کسے دی رحمت نہیں۔ ایہہ علماء دا حق اے۔ کہ اوہ سرکار دے پیہاں دا شان بیان کرن۔ 10.00

ایہہ بزرگانِ دین دا حق اے۔ اوہ سرکار دے چہرے دا مقام بیان کرن۔ ایہہ اہل علم لوکاں دا حق اے 10.30

اوہ سرکار دی زلفاں دا مقام بیان کرن۔ میں آپ حضرات دے سامنے۔ عرض اینا کرنا چاہناں 11.00

آں۔ کہ پیہاں دا مقام تے کوئی بیان ہی نہیں کر سکدا۔ چہرے دا مقام تے کوئی بیان ہی نہیں کر سکدا۔ 11.30

حضور دیاں زلفاں دا مقام اتنا اے۔ ماں نے لال نہیں جمیا جیہڑا آ کے دیاں عظمتاں بیان کر سکے۔ 12.00

اہل سنت دا عقیدہ اے۔ کہ اگر پوری کائنات دے دیوبندی۔ پوری کائنات دے اہل حدیث۔ 12.30

پوری کائنات دے اہل تشیع۔ پوری کائنات دے بریلوی۔ پوری کائنات دے داتا علی ہجویری۔ پوری 01.00

کائنات دے بابا فرید۔ پوری کائنات دے پیر بہاء شاہ نقشبندی۔ پوری کائنات دے غوث قطب 01.30

تے ابدال ہو جان۔ مل کے کم کی کرن۔ جیہڑے میرے نبی دی نعلین پاک سی۔ حضور دی جتی پاک جیہڑی 02.00

اونٹھ دے چمڑے دی بنی سی۔ مکے تے مدینے دے اک موچی نے بنا کے حضور دی خدمت وچ پیش 02.30

کیتی سی۔ ساڈا اہل سنت دا عقیدہ اے۔ کہ کائنات دیاں زندگیاں ختم ہو سکدیاں نیں 03.00

میرے محمد دی اس چمڑے دی جتی دا مقام ختم نہیں ہو سکدا۔ 03.30

(جوتی شریف)

04.00

جناں نوں اللہ نے زبان نہیں دتی۔ دعا کرو [illegible] بات دا قائم اے۔ اوہ گونگیاں نوں

زبان دتا جاوے۔ اک مولوی بندہ سی اوہ کہندا سی کہ گل [illegible] سی اوہ چنگا لگدا اے 04.30

یا بڑا لگدا اے۔ بولو۔ دیہاں ہووے تے چنگا من دا اے۔ دیوبندی ہووے تے لفظ [illegible] 05.00

چنگا منہ دا اے۔ شیعہ تے کوئی ہووے لفظ چنگا من دا اے۔ ہر مکتبہ فکر دا مسلمان آکھدا 05.30

اے سبھی نوں اوہدے قرآن دا لفظ چنگا لگدا۔ پھر سنی لوک لفظاں دی چنگا۔ ہر بندے دے منہ وچوں 06.00

نہیں نکلے گا۔ اس بندے دے منہ وچوں نکلے گا۔ جیہڑا منہ دی چنگا ہووے گا۔ اک واری پھر کہو۔ 06.30

ذرا گونجدار آواز وچ کہو لفظ ڈاہڈا [illegible] سی نوں اللہ۔ 07.00

07.30

تے جیہڑا اگے سی کدی نہیں بولیا تے بنا ہوندا اے اشارہ دا کے [illegible] گل رہ گئی

08.00

19 May 2004
28 Rabi I
6 Jeth

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
					1	2	3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30	31						

MAY 2004

WEDNESDAY

ہن ستی آکھو: بچہ اسیں نہیں بولے۔ تے کچھ میرے شاہ دی خواہش نہ ہوئے کہ

09.00 دو وگرے جلسے وچ آیا تے بندہ نہیں بولیا۔ گل سنو۔ میں آکھیا آں تہاڈا

09.30 مقام بیان کیتا۔ ایدوں ودھ بیان کراں گے۔ سرکار دے چہرے دی عظمت ایدوں ودھ بیان کراں گے۔ نورانی بشرہ دیاں

10.00 گلاں ایدوں ودھ بیان کراں گے۔ آؤ میں مقام تک پیش کرنا آں۔ کہ سرکار نوں اک موچی نے پیشی دتی سی۔

10.30 اونٹ تے چہرے دی بنی ہوئی۔ جتی پیش کیتی چودہ سو سال پہلے۔ سرکار نے مہربانی فرمائی۔ اوہ جتی

11.00 مبارک اپنے قدماں پاکاں وچ پا لئی۔ تے میرا عقیدہ اے کہ کائنات دیاں زندگیاں ختم ہو سکدیاں

11.30 نیں۔ مینوں سرکار دے مہر دی قسم۔ اگر بیان کیتا جائے تے آقا دی جوتی دا مقام ختم نہیں ہو سکدا۔

حسین دا مقام 12.00 عقیدہ ایسے جتی سمجھو۔ اگر جتی سجدہ وچ آ گئی تے پھر سرکار دا پیر سمجھیا گے۔ اگر آقا دا پیر

12.30 سجدہ وچ آگیا۔ پھر گوڈا آقا دا سمجھیا گے۔ اگر سرکار دا گوڈا سجدہ وچ آگیا پھر سرکار دا موڈھا

01.00 سمجھیا گے۔ اگر موڈھا سجدہ وچ آگیا تے پھر اس بات دا اعلان کراں گے لوکو۔ جتھے سرکار دے موڈھے دی

01.30 انتہا ہوندی اے۔ اوتھے حسین دے قدم دی ابتدا ہوندی اے۔ بولدے نے او تہاڈی بڑی

02.00 مہربانی اے۔ میں تے آکھیا سی ہے او۔ جیہڑے جاگدے لے او اوہی آوازاں ذرا کھل کے بولو سبحان اللہ۔

بولنا۔ 02.30 عزیزان گرامی جتھے مقام اے تے بیٹھا ای بیٹھا رہ۔ بولن دا عادی ایں تے بول۔ گونگا رہن دا

03.00 عادی ایں تے چپ کر کے رہ۔ اگر توں بول سکدا ایں تے میرے نال بولدا آ رہیں۔ چپ کر کے بیٹھا ایں

03.30 تے چپ کر کے بہہ۔ ایک گل نوں پوری توجہ نال سنو۔ اوہ میں اوہدی نہیں آکھدا تینوں سرکاری ایں تے

04.00 سن۔ وہابی ایں تے میرا سر لاہ دے۔ میں ایسے نال محبت کرنا آں تے توں میرا پیر ایں۔ تینوں اپنا

04.30 عقیدہ مبارک۔ بات پیار نال سن۔ اہل تشیع ایں تے سبحان اللہ۔ تینوں تیرا عقیدہ مبارک۔

05.00 بات پیار نال سن۔ اساں برادراں تے بات کرنی آں۔ میری لڑائی تے جھگڑا کسے نال نہیں۔

05.30 میرا پیر دیکھ رام سن۔ اگر گل چنگی لگے۔ اتفاق کر لوہو۔ گل چنگی نہ لگے۔ کی ضرورت اے میرے نال

06.00 اتفاق کرن دی۔ تہاڈی مرضی ای کافی اے۔

06.30 میں کی آکھیا اے سرکار دی جتی دا مقام۔ کوئی بیان کر سکدا۔ اوہ سب نوں

07.00 مدینے پاک لے جاندے۔ مدینے دیاں بڑیاں بڑیاں گلاں نیں۔ مدینے دی میرے کول دی گل اے۔

07.30 [illegible] میں [illegible] عشق دا [illegible]۔ میں آکھیا یا اللہ مدینے لے جا۔

08.00

بندے کہندے آ میں ـــــ اک بابا جی کہندا ہے گیا۔ میں کیہا بابا آمیں تسیں سی آکھیا۔ مدینے

09.00 نہیں ونجناں چاہندا۔ ادھے گیا۔ اے ڈاکٹر صاحب فرمین کیتا۔ تیری دعا ایہ قبول ای جا کر سدتے میکوں — لکھیئے -

09.30 مدینے اللہ سدا ای لگئے۔ میں آ یتی اس واسطے نہیں آکھیا۔ ٹکٹ دے پیسے تیرا پیو بھر سی۔

10.00 کئی بندے اس واسطے آ جتی نہیں آ سکدے۔ بلی ٹکٹ دے پیسے نہ بھر نے ہین۔

10.30 حالانکہ میرا عقیدہ اے۔ مدینے جان واسطے پیسیاں دی ضرورت نہیں۔ کئی لکھاں پتی نہ

11.00 مدینے جا نہیں سکدے۔ کئی غریب ہین تے کئی کئی واری جا آئے ہین۔

11.30 جسے چاہا در پہ بلا لیا۔ جسے چاہا اپنا بنا لیا۔

12.00 یہ بڑے کرم کے ہیں فیصلے یہ بڑے نصیب کی بات ہے۔

12.30 موضوع سرکار دی تبی ذہن وچ رکھنا۔ مسجد نبوی دا اک دروازے دا ناں اے باب

01.00 جبریل۔ کیوں ناں اے؟ بولے حاجی لوگ ایہی کہہ دیندے۔ تد سا اس واسطے ایہی کہہ دیو تاکہ سب نوں

01.30 یاد ہو جاوے۔ مسجد نبوی دا اک گیٹ دا ناں۔ اک بوہے دا ناں۔ اک دروازے دا ناں۔ انگریزی

02.00 مینوں نہیں آندی۔ وانہ انگریزی وی سناندا۔ مسجد نبوی دا اک دروازے دا ناں اے باب جبریل۔

02.30 کچھ علماء کرام کولوں۔ اس دروازے نوں باب جبریل کیوں آکھیا جاندا اے۔ سیدھا جواب ایہ سی

03.00 کہ اللہ دی طرفوں جبریل وحی لے کے آندا سی۔ اللہ دی طرفوں جبریل ای حدیث لے کے آندا سی

03.30 اللہ دی طرف جبریل پیغام لے کے آندا سی۔ اس دروازے وچوں گزر کے۔ اللہ دا پیغام حضور تک

04.00 پہنچاندا سی۔ اس دروازے چوں گزر کے۔ اللہ دا پیغام اللہ دے محبوب تک پہنچاندا سی۔

04.30 اس دروازے چوں لنگھ کے اللہ دی گل اللہ دے محبوب تک پہنچاندا سی۔ اس دروازے چوں گزر

05.00 کے اللہ دیاں باتاں اللہ دے محبوب تک پہنچاندا سی۔ بولوے تک ناں چہرے دا رنگ بدلو۔

05.30 تھوڑی جہی مسکراہٹ لیائو چہرے تے۔ میں عرض کرناں چاہناں آں۔ اس دروازے

06.00 دا ناں باب جبریل اس واسطے اے کہ اللہ دا پیغام جبریل لے کے آندا سی۔ اور اس دروازے

06.30 وچوں گزر کے۔ اللہ دا پیغام حضور تک پہنچاندا سی۔ جبریل دے گزرن دی وجہ دا ناں۔ اس دروازے دا

07.00 ناں بن گیا باب جبریل۔ اگلا نقطہ لبد وچ۔

07.30 میرے ایتھے اک سوال اے۔ مقام فکر اے۔ سوچن والی گل اے۔ ہر بندہ اس گل نوں سوچے

08.00

غور کرے فکر کرے۔ کیا اللہ اپنا پیغام ڈائرکٹ بندے تک نہیں سی پہنچا سکدا۔ کیا اللہ اپنی
وحی۔ ڈائرکٹ بندے تک نہیں پہنچا سکدا۔ کیا اللہ اپنی گل۔ ڈائرکٹ اپنے محبوب تک نہیں سی پہنچا سکدا۔
کہ جبریل نوں کیوں بھیجا سی۔ ذرا میں دنیا نوں دسنا چاہندا آں۔ میں رب ہوکے۔ ساری طاقت دا
مالک ہوکے۔ ان اللہ علی کل شیء قدیر ہوکے۔ پوری کائنات دا مالک ہوکے۔ پوری کائنات دا
خالق ہوکے۔ پوری کائنات نوں رزق دینے والا ہوکے۔ اتنا بڑا خلاق کائنات ہوکے۔ جس
وقت میں اپنا پیغام بغیر جبریل دے وسیلے توں محمد تک نہیں پہنچاندا۔ تے تیری عبادت تے تیری
داہڑھی۔ تے تیریاں نمازاں تے تیرے روزے۔ تے تیریاں زکوتاں تے تیرا لاکھونڈ دا حج۔ بغیر محمد دے
وسیلے توں کیویں قبول کر لواں گا۔ سبحان ربہ۔

جبریل آکھدا اے اک دن اللہ دا پیغام لے کے۔ میں مسجد نبوی دا اس دروازے دے سامنے
نکلدا سی۔ میرا گھٹنا میرے تاں پتے نال لگیا سی۔ سبحان۔ ذرا محبت نال کہہ دو۔
جبریل آکھدا اے جد میں گزرن دا ارادہ کیتا ناں۔ کہ اللہ دا پیغام لے کے۔ اس دروازے
وچوں لنگھ کے سرکار تک پہنچاناں آں۔ جبریل آکھدا اے اچانک میری نظر حضور دی نعلین
پاک تے پے گئی۔ حضور دی جتی مبارک تے۔ تیری مسجد نبوی دا مدینہ دا سامنے خوشبو اے)
جبریل آکھدا اے میرے ذہن وچ خیال آیا جبریل۔ اس دروازے وچوں لنگھ کے۔ اللہ دیاں گلاں
نبی نال ہر روز کرناں ایں۔ اس دروازے وچوں لنگھ کے۔ اللہ دا پیغام نبی تک ہر روز پہنچاناں ایں۔
اس دروازے وچوں لنگھ کے اللہ دی بات نبی دی بارگاہ وچ ہر روز پہنچاناں ایں۔ 201 باقی گلاں
ساریاں بعد وچ پہلے محبوب دی جتی نال ناں اک گل کر لیئے۔ (سبحان اللہ)
جنہوں سبحان اللہ نہ آکھنی ہووے نال آکے کولوں اودھاری منگ کے کہہ دے اچی آواز نال
(سبحان اللہ) جبریل نوریاں دا سردار اے۔ اینہاں وچ کسے نوں اختلاف نہیں۔ نور
اے۔ بریلوی ہووے وہابی ہووے دیوبندی ہووے شیعہ ہووے۔ دا متفقہ فیصلہ اے جبریل نور اے کوئی اختلاف نہیں
کہندا اے۔ تے حضور اودھاں دا خیال اے بشر اے۔ اپنے منگ تاں لے کے بیٹھے آں اسی
آکھدے آں نور اے۔ ایہہ بشر دی منڈے آں سرکار نوں۔ کس طرح بشر۔ جس طرح علامہ
اقبال نے بشر منیا۔ علامہ اقبال آکھدا اے۔

ے اب آدمی کچھ اور ہماری نظر میں ہے ۔
جب سے سنا کہ یار بھی اک بشر میں ہے ۔

جبریل آکھدا اے جدوں خیال آیا تاں گل کراں سرکار دی جتی نال گل کراں۔ جبریل آکھدا اے میں اپنے نوری ہتھاں نال۔ حضور دی چمڑے دی جتی ہوئی۔ جتی اپنے ہتھاں اُٹھالئی۔ چمڑے دی بنی ہوئی جتی۔ اونٹ دے چمڑے دی بنی ہوئی جتی۔ مکے دے موچی دی بنائی ہوئی جتی۔ جبریل آکھدا اے میں اپنے ہتھاں تے رکھی۔ چکن توں بعد جبریل آکھدا اے میرے ذہن وچ خیال آیا۔ جبریل ایہہ کوئی معمولی نعلین نہیں۔ ایہہ کوئی معمولی جتی نہیں۔ ایہہ کوئی عام انسان دی نسبت رکھن والی جتی نہیں۔ اس جتی نوں نسبت اے نبیاں دے امام نال میرے پیر و مرشد دے نال۔

جبریل اپنی محبت دا اظہار کر۔ اپنے پیار دا اظہار کر۔ اپنے عشق دا اظہار کر۔ اپنی عقیدت دا اظہار کر۔ ایہہ موقعے زندگی وچ بار بار نہیں آیا کردے۔ موقعے توں فائدہ اُٹھا۔ جبریل آکھدا اے جدوں خیال آیا تاں ۔ میں محبت نال۔ عقیدت نال لب قریب کیتے۔ نعلین اتے رکھی۔ پھر لب قریب کیتے۔ پھر نعلین اتے رکھی۔ پھر لب قریب کیتے۔ جبریل نے لب قریب کیتے ستر کول ای دیو۔ نے قریب نہیں ہو رہے تے۔ پھر لب قریب کیتے پھر نعلین اتے رکھی۔ جبریل آکھدا اے اتنی قریب کیتی کہ میں اپنے نوری لباں نال۔ سرکار دی چمڑے دی بنی ہوئی جتی نوں بوسہ دتا۔ (سبحان اللہ)

آکھدا اے جا دتا تاں بوسہ۔ فوراً ہی دو خیال میرے ذہن وچ آ گئے۔ اک عقل دا اک عشق دا۔ عقل نے آکھیا جبریل کی کر بیٹھا ایں۔ اپنا مقام نہیں پچھانیا۔ اپنی حیثیت نہیں پچھانی۔ توں سوا لکھ نبیاں دا قاصد ایں۔ ایہہ موچی دی بنی ہوئی جتی۔ عشق نے آکھیا یارسول اللہ مدینے دیاں گلیاں نوں سبحان اللہ کہندا۔ یا میری جان دی قدر دا۔

تو جو ہے بڑی پیار دی گفتگو ہے قبلہ۔ بہت خوبصورت گفتگو اے اور منفرد اور سب توں وڈی گفتگو اے۔ علامہ اقبال دا شعر اے فٹ آئے گا۔ آکھدا اے۔

ے کائنات میں حسن جب پہلی تو کہ محدود تھی ۔
اب ہے یہ شعر اے۔ علامہ نے لکھے کڈھ دتے۔

کائنات میں حسن جب پھیلا تو لا محدود تھا ۔
آیا جب سمٹا تو تیرا نام بن کے رہ گیا ۔ سیماب اکبرآبادی

جبریل آکھدا اے عقل نے دخل دتا ۔ عقل نے آکھیا جبریل کی کر بیٹھا ایں ۔ ایہہ سوچی دی بنی جتی ۔ تو حضرت آدم دا ساتھی ایں ۔ ایہہ سوچ دی بنی گئی ۔ تو جناب نوح دا ساتھی ایں ۔ ایہہ سوچ دی بنی جتی تو جناب ابراہیم دا ساتھی ایں ۔ ایہہ سوچ دی بنی جتی تو اسماعیل نوں چھری توں بچاون والا ۔ ایہہ سوچ دی بنی جتی ۔ تو حضرت آدم توں لے کے جناب عیسیٰ تک ۔ سوا لکھ نبیاں کول پیغاماں کول ۔ ڈاک لے کے جاندا رہیا ۔ وحی لے کے جاندا رہیا ۔ اوسے اپنا مقام دی پہنچایا ۔ تو جنت دا باسی ایں ۔ ایہہ سوچ دی بنی جتی ۔ تو جنت وچ رہن والا ۔ ایہہ چھڑے دی بنی جتی ۔ تو جنت دا بانگا ۔ ایہہ مکے دا اک سوچی دی بنائی جتی ۔ اپنی چھت تو پہچاندا ۔ اتنا بلند ہو کے ۔ اک حوصلہ دی بنا جتی نوں ہم بیٹھا ایں ۔ ایہہ عقل نے اعتراض کیتا ۔

جبریل آکھدا اے میں اوویں عقل دے خیال وچ آ ہی رہیا سی ۔ تے فوراً عشق نے ایہہ اکھ جپ دا ۔ سبحان اللہ ۔ علامہ اقبال بہت یاد آیا ۔ علامہ اقبال فرماندے نے ۔

ے عقل کی گتھیاں سلجھا چکا ہوں ۔ مولا مجھے صاحب جنوں کر دے ۔

اک جگہ علامہ فرماندے نیں ۔ ے

اچھا ہے دل کے ساتھ رہے پاسبان عقل ۔
لیکن کبھی کبھی اسے تنہا بھی چھوڑ دے ۔

عقل نال نہ سوچ ۔ کدی محبت نال وی سوچیا کر ۔ شیر جبریل نے حضور دی نعلین نوں اکھیاں تے رکھ لیا ۔ وکھو سچ آں ۔ اس واسطے نہ وکھو ۔ اس دا سجے وکھو مگر اں کر گلاں سوچنے بہت دیاں ہو رہیاں ہن ۔ کچھ گلاں وکھو گے تے لطف آئے گا ۔ کچھ گلاں سنو گے تے لطف آئے گا ۔ مزہ آئے گا ۔ گل بڑی سوادی اے ۔ تے اس نکتے نوں ہتا نوں متوجہ کیتا اے ۔ اید یاد رکھو پہلے مجھے نوں متوجہ کیتا جاندا اے ۔ جیسے ساز کو ہم آواز کیا جاتا ہے ۔ سید محسن نقوی آکھدا اے ے

جیسے کسی ساز کو ہم آواز کیا جاتا ہے ۔
پھر جا کے نغمے کا آغاز کیا جاتا ہے ۔

سونی لگی تے لگدی پڑے
ونجے سوہنے سُنیں۔

سید محسن نقوی دا آکھنا اے۔

ع عشق میں ایسے بھی آتے ہیں مراحل محسن۔
جہاں حسن کو بھی نظر انداز کیا جاتا ہے۔

تشریح:- جبریل آکھنا اے میں سرکار دی نعلین پاک نوں اے سنے بنیا۔ جبریل آکھدا اے
سرکار دی نعلین پاک دا اہہ فخر نہ کریں میں شعوراں چھپیا اے۔ ایہہ تُوں نہ کر نگینہ میں
شعوراں چھپیا اے۔ پنجابی دا ایہہ سوہنا جیا لفظ اے۔ کیوں نہ کریں میں شعوراں چھپیا اے۔
تیرے نالوں میرا شان زیادہ اے۔ تو جی چاہنا آں۔ جبریل آکھنا اے۔ تیرے نالوں میرا شان
زیادہ اے۔ شعوراں چھپیا اس واسطے۔ تیری نسبت میرے محبوب نال اے۔ ورنہ تیرے نالوں
میرا شان زیادہ۔ چھپیا اس واسطے تیں میرے محبوب دا پیتی ایں۔ ورنہ تیرے نالوں میرا
شان زیادہ۔ چھپیا اس واسطے تیرا تعلق میرے محبوب نال اے۔ ورنہ تیرے نالوں میرا
شان زیادہ۔ جیب آکھیا جبریل نے تیرے نالوں میرا شان زیادہ۔ شعوراں میں رسول دی
قسم۔ سرکار دی جتی طرف کیتی نہ با۔ اگر زبان دیویں تے انہاں نال گل نہ کراں۔
میں اک جگہ تقریر پیا کراں اک مولوی کھڑا ہو گیا۔ بول جیا۔ ڈاکٹر صاحب میں آکھیا جی صاحب
ایہہ گل غلط اے۔ کہ نبی پاک دی نعلین دا آکھ ہے وچ۔ میں آکھیا بابا کی میں سنی آں۔ ضدی کوئی نہیں
میرا نہ ضدی قوم نال تعلق اے۔ ویسے میں ضدی نہیں۔ سے وجہ ضد کوئی نہیں۔ میں جیہڑی
غلطی کیتی اے دس۔ اوس آکھیا شعوراں تے پاگل لگنا ایں۔ تے گلاں وچ وی پاگل۔ آکھے
تُوں نہیں آکھیا جتی بولی۔ میں آکھیا۔ میں آکھیا۔ آکھے یار سمجھ تے عقل دا علاج کر مسکین
اے بہوں جئے۔ کجھ میاں دا کت۔ کجھ میاں ماں گولیاں سنیں۔ جتیاں وی کدی بولیاں۔ میں
آکھیا ایمان نال بناکی جو جتی کدی نہیں بولی۔ تُوں آپنا ایمان بول۔ میں آکھیا میں ایس گل دی
جتی دی گل نہیں کیتی۔ میں اوس محمد دی جتی دی گل کیتی اے۔ جنہے پتھر وی کلماں پڑھواں
پیندا باں ہیں۔ (سبحان اللہ) سرکار دی نعلین بولی۔ زبان آوے جبریل
اگر تُوں میں ہی کہ۔ میرا ادب کر کے۔ میرے نال پیار کر کے۔ میرے نال محبت دا دعویٰ کر کے
اندر جاندا تے گنڈ رہ جاندا۔ اگر جیہڑا پہنچیا ایں نال۔ تے اہہ ذرا گھر دے کر یار اس دی۔

235

13 May 2004

22 Rabi I
31 Baisakh

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
					1	2	3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30	31						

MAY 2004

THURSDAY تو ں مینوں دسو شرارت نہ کرو بہتی زیادہ ۔ میں شہزاد دسو کی آں میرا شان کیوں نہ

09.00 زیادہ ۔ ① جبرئیل کا سدرۃ پہ جانا اور پیدا کیسے دیکھنا ۔ ٹنگ باندھیا ۔

09.30 جبرئیل کا سدرۃ پہ رکنا ۔ حضرت ابراہیم ۔ علی کا فرمان ۔ علی کولوں کسے پچھیا یا علی

10.00 جبرئیل اگے کیوں نہ گیا سدرۃ تے ۔ فرمایا میں نال ہوندا تے رکدا ناں ۔ یا علی تسی کی کردے ۔ فرمایا جبرئیل نے آکھیا

10.30 اس توں بعد میں نہ مینوں اگے لے چلو ۔ جبرائیل نے سوہنا اپنی جتی نوں نال لے کے جایا اے ۔ جے تھلے کر لیندا اس

11.00 تے چھڈ کے اینویں دکھ نہ پانا ۔ اگلی گل ایہہ دسو ۔ جبرئیل دے نعلین دا مقام ایہہ جاری اے ۔

11.30 اگلی گل ایہہ دسو ایہہ اک گل سنو ۔ سوہنا میں اگے نہیں جا سکدا ۔ ہل واہ ۔ پھر پھر ۔

12.00 میراں محشر دا دن سزا کوئی ۔ ایہو جیہی گل کیتی قرآن دی گل اے ۔ کسے دا ڈنڈا دیو نال گزارے ناں ۔

12.30 عادت ہوندی اساں پیار دکا ۔ اوسے اگراں آ جی ابا ۔ اوسے نے سب توں سکول دا ماسٹر مینوں کول

01.00 اوہ کول آ کے دیا بچیاں نوں سکول نہیں جاندا ۔ غلط منڈیاں نال پھردا اے ۔ کرکٹ کھیلدا اے ۔ میں شام دا

01.30 خاتمہ اے روٹی کھا کے دن چڑھے گا میں پتر دا لسٹر چیک کراں گا ۔ مینوں اللہ دی قسم ۔ جیہڑے پیو نے دیتی ہوئی سزا

02.00 پیو سکدا دوجا پتر مار دا اے ۔ تے پتر آکھدا اے ناں میں سویاں تے روٹی کھا لے ۔ پھر لسٹر چیک کراں گا ۔

02.30 ایہو جیہی دھمکی دیندا اے ۔ پچھدا پیو نہیں ۔ لے تو میں نہیں پتر کہہ رہیا ای ۔ گل قرآن نال ملدی اے ۔

03.00 آدم علیہ السلام دا ایہو جرم کرے اللہ سزا دیوے دنیا ۔ اوہ ہو بہو دا ایہو جرم کرے اللہ شکل جبرئیل

03.30 کرے ۔ کسے ہور دا ایہو جرم کرے اللہ باندر بنا دیوے ۔ میرے ہور دا ایہو جیہا جرم کرے ۔ فرمایا کریے

04.00 بعد معافی کرے ۔ معافی کرنے میں نہ دیر ۔ جو مرضی کریے ۔ گوشت کھا لے ۔ جو مرضی بعد کرتوت

04.30 کردے رہیے ۔ کدی سزا نہیں دیندا ۔ آکھدا اے جو کرنا ای کر لے ۔ میں اوہدے پچھاں گا ۔ ایہہ خیال

05.00 اے میرا ۔ ایہہ غلط وی ہو سکدا اے ۔ ایہہ میرا اپنا خیال اے ۔ اچھا فرمان کیتا ۔ جے صبح نوں پیر

05.30 نوں جنہ کچھ ہے ۔ غصہ چڑھدا اے بڑا ۔ اوہ پتر ایسی بیٹی ۔ مار پھڑ ۔ ماں نے آکھدا اے

06.00 چھڈ دے کر نال آئیا کی ہویا ۔ جے نہ اساں لٹکے جاندا اے پتر باہر چھڈ دے ۔ شہزاد پتر اے جدوں

06.30 ایہہ دے نے ایہی آ جائے ۔ کتنے کتے رہاواں دسو ۔ ایہہ بڑے فخر نال آکھدا اے چھڈ نا چھڈنا

07.00 کوئی نہیں سب کر نال آ بیٹھ ۔ ہوں آگے ایہں جانے جا ۔ ایہو سا ملازم حسین دا گواہ ایہو

07.30 کیا کہو ۔ فیصلہ میں تے بیا مولیٰ بہ زمین ۔ اگر میں مر گیا ۔ پتر ایہں مر جی ۔ میرا گواہ ایہں دیکھو اس بات

08.00

قیامت دا دن سوال نہ ہوگا

دی۔ کہ میرا اسم علیحدہ سی۔ پہلے تے صدقہ بنی پاک ہوا کجھ نہیں کیتا گیا۔ شرطاں ہو
میرا تعلق بنی نال ہووے گا۔ اگر فرمن کیتا اوتے پکڑ وی گئے۔ اوہ پکڑ دو مجرماں نوں۔ فرشتیاں آکھیا پکڑ دو
لشکر دو چار۔ یا رسول اللہ یا رسول اللہ۔ بنی آکھے گا میرا غلام اے۔ یا رسول اللہ بڑے جرم۔ بنی مہی آکھے گا
یا رسول اللہ آکھ تاں۔ بڑے جرم ہن کتے کرناں بڑے جرم۔ یا اللہ ایہنوں چھڈ دے۔ اے محبوبا۔ ایہناں
کرتوتاں تے چنگیاں کوئی نہیں سی۔ چل توں آگیا ایں جا۔ (سبحان اللہ)
سید محسن نقوی آکھدا اے۔ اوہ آکھدا اے جو

دل میں چاہت ہو پیغمبر کی تو دوزخ کیسا
اس پہ سر حشر ہو رحمت کا لبادہ کیسا ہے
اے فرشتو جو اعمال نہ تولو کٹہرے
اس نے پہلے دیکھو نا محمد کا ارادہ کیا ہے

ڈنڈا بتو رسدہ تے چھڈ کے آگیا سی۔ میں سالا دکاناں جیک نال گئی آں۔ جبریل آکھیا ہی
میرا مقام زیادہ۔ بنی مستے گیا تے جتھے لا کے گیا۔ فرشتاں دا گیا تے پاکے۔ کسے وہابی دیوبندی
دے بیٹ کوئی نہیں۔ اختلاف مسئلہ کوئی نہیں۔ شش سمجھ اے مولوی اوہ ہوندا اے
جیہڑا اپیل جڑا ہوا ہووے۔ ناں نہیں علم ہوگا سُٹے دانا نہیں۔ کسے مولوی دا سنے تے میری
گل رکھ لیں جاوے تے جو مرضی کر دیئں۔ ایہیں کہندا رہوے گا چونکہ جیا لگر۔ اگرچہ گل جو
گل رشن کے بنی مستے گیا تے جتھے لا کے گیا۔ فرشتیاں تے گیا تے جتھے پا کے گیا۔

یا رسول اللہ فرشتیاں تے 5 لکھ ہوں فرشتیاں تے پاؤں پیاں۔ بنی مسجد نبوی وچ گیا جتھے لا
کے گیا۔ بنی مسجد اقصیٰ دے وچ گیا تے جتھے لا کے گیا۔ بنی تاں نے کعبے گیا جتھے لا کے گیا۔ دنیا دی
کسے مسجد وچ گیا جتھے لا کے گیا۔ معراج آلی راتیں فرشتیاں تے گیا تے جتھے پا کے گیا۔ یا رسول اللہ
ایتھے لا کے کہو … اوتھے پا کے کیوں … ہر ہر … بنی آکھدا اے ایتھے
لا ہیں وچ دکا راز۔ اوتھے پاں وچ دی راز۔ آقا ایتھے لا ہیں وچ کی راز اے۔ اوتھے پاں
وچ کی راز۔ میرا بنی آکھدا اے جو دل میں مستے گیا۔ اوہ رب دا گھر سی جتھے لا کے گیا
مسجد اقصیٰ رب دا گھر سی جتھے لا کے گیا۔ مسجد نبوی رب دا گھر سی جتھے لا کے گیا۔ خانہ

TUESDAY

کاسہ رب دا گھر ایس جتی لاہ کے گیا۔ آثار شاں تے کیوں نہ پائی۔ ذرا بابا ایہہ رب دا گھر ایسی
جتی لاہ کے گیا۔ عرش سی میرا اپنا گھر اے اپنے گھر جتیاں کون اتار کر دا اے۔ ایسی ذات
اک چھوٹی جئی دلیل اے بندے دا اپنا گھر کتھے اے۔ بندہ گیا کدھ مکاناں تے۔ اکٹھیاں سالاں توں
آنسی ایس رات۔ بڑیاں گلاں ہوئیاں۔ جدوں میرا بند لگیاں نال چلن۔ سے عشق فرمایا میں چلیا۔ اشرف بابا
سوہنیا تینوں ایہہ جا رہیا ایں۔ میں چلیا بابا ہن تے میرا دل چاہندا اے۔ اشرف بابا سوہنیا کی چاہندا اے تیرا دل
بول تیرا کی چاہندا اے۔ محبوب آکھیا یا اللہ بس میرا دل چاہندا اے۔ کی چاہندا اے سوہنیا تیرا دل۔
بول اکیوں نہیں۔ بابا جی جدوں توں مینوں معراج کرائی اے ناں میری امت نوں وی کرا دے۔ بابا کول اللہ
شریف کیا کہیے۔ رب فرمایا سوہنیا پنج نمازاں لے جا۔ اگے آکے ایس نال میل کرا سوہنیا۔

یہ سید محسن نقوی آکھدا اے۔

اس سے بڑھ کر تیری قدر منزلت کیا ہوگی۔
کیا یہ کم تو نہیں ہے۔ کہ تو محبوب خدا ہے۔
بخشش تیری آنکھوں کی طرف دیکھ رہی ہے۔
ہر محسن تیرے دربار میں آ پہنچا ہے۔
ہم نے اپنا معیار زمانے سے جدا رکھا ہے۔
لوگوں محبوب بھی رکھا ہے تو محبوب خدا رکھا ہے۔

(موسیٰ کی بات جناب جو دے) نو کر ولا کے تے بڑا کلیسا معاف۔ اچھا بابا اللہ نوں
ہنس ہس کے پتہ۔ کہ بابا جی پنج رہ گئیاں نیں۔ ایہہ ہکر کیوں لوایا ہے۔ رب آکھیا۔ بار بار آنا ہووے۔
ہن نفلاں دا نظام سنو۔ بندہ اپنے گھر گیا تے جتی پا کے گیا۔ مسجد گیا تے لاہ کے گیا۔
مسجد وچ بار بار آنا۔ درست نہ رہیں۔ اگر ایہو کے میرا اپنا گھر ایس تاں
اندر جوتیاں سمیت کھڑے ہو جاؤ۔ شریف آکھیا کہ بچیاں نوں اعتراض اے۔ میرا گھر اے میں آ رہی
سکدے آں۔ میں جاویں سکناں آں۔ مینوں اجمن دی فرصت نہیں۔ مقام کرا اے۔ سوچو۔
اگر کھ کمان ہوندا میرے دا گھر۔ بندہ اک ہکرا در الٹ کے۔ رب کہیندا سکدا ایسی اوہ سمجھاں۔
اکو واری نکل لے۔ اکو واری گھٹ کرا۔ نمازاں کرانیاں بس مینوں ہور خدائی دا کم بڑا اے

رب اہو جیہی فرمایا۔ فرمایا سوہنیا ایہہ تیرا گھر اے۔ آزادی دا رہ۔ جانوراں دا رہ۔ جنہاں دی دل رسا تکدا
رہ جنہاں دے دل دے رکھوالا رہ۔ نہ تیرے آن تے کوئی پابندی۔ نہ تیرے جان تے کوئی پابندی۔ جیہڑا میرا
اج دی آخر تک ہر دا آخری دن ہے۔ حضور دی نعلین نادیایا۔ اوہ میں کہ مکاناں ہک نال لگی آں۔ جبریل
آکھیا جی ہر رات ان زیادہ اے۔ اوس آکھیا یاد حضور نوں ہنی کی رہ گیا اے تہاڈے کول۔ کبھی دی دل رہ گئی اے۔
اوس آکھیا جی میرے چھ ہزار پر ہین۔ کجھو علی دا کرام کولوں بزرگ تشریف فرما ہین۔ جبریل آکھیا آکھیا
میرے چھ ہزار پر۔ میں دنیا لا پراں نال فاطمہ دی چکی پیندا رہیا آں۔ تو موسیٰ دی بنا جیتھے ایں شوق
اکس واسطے جیہا ایں۔ تیری نسبت محبوب نال۔ تیرا میرا مقابلہ ای نہیں۔ میں فاطمہ دی چکی پیسی
اکلا۔ تو موسیٰ دی بنی جیتی۔ توں میرا مقابلہ کیویں کر سکدا ایں۔

سرکار دی نعلین فرمایا۔ او جبریل۔ میں تیرے چھ ہزار پر ہین۔ میں تو ہنیاں پراں نال
فاطمہ دی چکی پیندا رہیا ایں۔ لیکن میں نوں عزت زہرا دی قسم۔ میرا مقابلہ پیراں دی ہتھی کر سکدا۔ جیہڑا
سر توں ہتھی گزرنا چاہے دا۔ پیراں دی ہتھی کر سکدا۔ جبریل آکھیا کیویں۔ فرمایا جیس فاطمہ دی چکی
تو ہنیاں پراں دے نال پیندا رہیا ایں۔ اوہ فاطمہ اپنی سر دی چادر نال میں نوں صاف کر دیا ہین
اے۔ (سبحان اللہ)

کیا بات اے جناب خاتون جنت فاطمہ الزہرا سلام اللہ علیہا۔ اس گل تے ہر روز
شہزادے امورکہ کائنات وچ ہر بیدا کیتا۔ حسین اک اے۔ کدی اینوں سوچیا ایہہ کہ حسین
اکو ہی کیوں۔ بس حرف دو یا چو میٹ۔ حسین اک اے کیوں۔ سادی سچی گل اے اوہدا
حسین ہر وقت دا یزید دی مان ایں۔ اس طرح دیاں ماواں دنیا تے آن گلیاں یزید ہمیشہ رہن گے۔
حسین اس واسطے اک اے۔ کہ پوری کائنات دے اندر قیامت تک۔ نہ کوئی محمد دوسرا آیا
نہ کوئی فاطمہ دوسری آئی۔ نہ حسین کدی آ سکدا اے۔ اوہ لوک بڑے فخر نال بیان کردے ہین
کہ حسین دا خون بڑا کا جواب اے۔ میں آکھیاں ہاں اہل سنت دا عقیدہ اے حسین دا خون بڑا
دا جواب اے۔ فاطمہ دا دودھ وی بڑا لا جواب اے۔ کیا خوبصورت فرمانا اے۔ حسین
دا زمانہ اے مدینے دا شہر اے۔ حضرت حسین نے ویکھیا ماں زہرا قرآن پڑھ رہی آ۔
حسین کیہڑے کھیلدے آئے نال ماں نے پیار دتا۔ پیار دینی ٹوں ٹبر فرمایا۔ بسم اللہ ہو رہا آ؟

9 May 2004

18 Rabi I
27 Baisakh

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
					1	2	3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30	31						

MAY 2004

SUNDAY

پڑھدے پئے آں۔ اماں دیکھ رہیاں۔ بیٹا اک ویلا آئے گا۔ تیرے نانے دی امت تیرے نالوں قرآن

09.00

نوں جدا کر دے گی۔ ہر شئے قربان کریں قرآن نہ چھڈیں۔ حسین وعدہ کیتا۔ اماں قرآن توں

09.30

دی پڑھیا اے۔ قرآن میں وی پڑھیا اکلا۔ مگر اوہ گواہ ہو جا۔ اماں اوہ گواہ ہو جا۔ بیٹا کس

قرآن پڑھنا

10.00

گل تے۔ اماں اوہ قرآن پڑھیا۔ مدینے دے اندر جیہڑا پڑھیا۔ تو قرآن پڑھیا نانے معظم دا چہرہ ویکھ

10.30

کے پڑھیا۔ اماں توں قرآن پڑھیا۔ بابے علی المرتضیٰ نوں تک کے پڑھیا۔ اماں توں قرآن پڑھیا۔

11.00

حسن کو ہیا نوں گود وچ بیٹھا کے پڑھیا۔ نوں قرآن پڑھیا۔ زینب نوں دودھ پلا کے پڑھیا۔ اماں توں

11.30

قرآن پڑھیا۔ حسین نوں سینے نال لا کے پڑھیا۔ مگر اماں کتنی چوں منہ کوڑھ کے ویکھیں۔ میدان کربلا

12.00

دی دس محرم نوں۔ اک ایسا ویلا آئے گا۔ اماں نہ توں کول ہووے گی۔ نہ بابا علی کول ہووے گا۔

12.30

نہ نانا محمد کول ہووے گا۔ نہ بھرا حسن کول ہووے گا۔ میری ذات ساری لاش۔ کربلا دی تپدی

01.00

ریت اتے تڑپ رہی ہووے گی۔ سر بابا سر نیزے سادا نوکس اتے ٹنگیا ہووے گا۔ مگر اماں کتنی چوں منہ

01.30

کوڑھ کے ویکھیں۔ میرے منہ وچوں پھیر وی بس والقرآن دیاں آوازاں آندیاں ہون گیاں۔

02.00

عزیزان گرامی میں تے اس واسطے آکھیاں اوہ لوگو امام حسین دا بہت بڑا بلند مقام۔ امام دی

02.30

بڑی عظمت عزت۔ ہووے دی کیوں نہ۔ جنہاں دا نانا محمد۔ ماں فاطمۃ الزہرا ہووے۔ جس

03.00

دا بابا علی المرتضیٰ شیر خدا ہووے۔ جنہوں دے جیا بابا کسے دا نہیں۔ جنہوں دے نانے جیا نانا کسے دا

منزلیے دا حشر

03.30

نہیں۔ جنہوں دی ماں جیہی کسے دی ماں نہیں۔ کون فاطمۃ الزہرا۔ حدیث وچ آندا اے جدوں

04.00

میدان حشر ہووے گا۔ حشر دے میدان وچ لوگ کھلوتے ہونگے۔ آواز لوچ آئے گی۔ غیب

04.30

وچوں اک آواز آئے گی۔ اہل حشر دے اندر کھلوتے لوگو۔ اپنیاں نظراں نیویاں کرلو۔

05.00

اپنیاں نظراں جھکا لو۔ حشر دے اندر لوگ کہن گے کیہ وجہ اے۔ ایہ کیوں آوازاں آندیاں

05.30

پئیاں نیں۔ کہ اپنیاں نظراں جھکا لو۔ اپنیاں نظراں نیویاں کرلو۔ آواز آئے گی اپنیاں

06.00

نظراں جھکا لو۔ اہل العالمین وچ کی اے۔ خاتون زمانہ آنا اے۔ نظراں اس واسطے نیویاں کرلو۔

06.30

کربل والو دے اٹھو۔ حشر دی بی بی فاطمہ دا گزر ہوندا اے پیا۔ مسلمانوں آذی باتہ

07.00

عرض کرناں چاہنیاں آں۔ ذرا توجہ نال۔ اک دن حضور دے حجرے تشریف فرما سن۔ بیٹا بیٹھے

07.30

ہوئے سن۔ میرے نبی اکرم دا پیار اوہا۔ حضرت سیدہ فاطمہ آئی کئی۔ حضور دا بارگاہ وچ

08.00

SATURDAY

وجہ حاضر ہوندا سا نہیں ۔ دلموت دینا ۔ اسد ملک آرا زدا کرنا ۔

09.00

میرا مرشد ۔ علی ولی کے پسینہ سے پھول بنتے ہیں ۔

09.30

اور ان کے نقش قدم سے اصول بنتے ہیں ۔

10.00

نہ پوچھو منزل ان کے باپ دادا کی ۔

10.30

اک علی وہ ہے کہ جس کے بچوں کی کہانیاں رسول بنتے ہیں ۔

11.00

سید محسن نقوی کا شعر ہے ۔ ہم سے پیار کرتے ہیں بڑا احسان ہے مولا ۔

11.30

ہمارے پاس بخشش کا ۔

12.00

12.30

[signature]

01.00

شعبان 25 (1425) ھ 10-10-04

01.30

بروز اتوار ۔ دوپہر 10.48 —

02.00

—o—

02.30

فاطمۃ الزھرا نے سیب مانگتا ۔

03.00

موسیٰ علیہ السلام فرمایا سدھا نہ ویکھو ۔ اوہناں آکھیا جی نال اسیں ویکھنا چاہنے آں کہ اسیں

03.30

بڑے توحیدی آں ۔ اسیں بڑے اللہ اللہ کرنے آں ۔ لا الہ الا اللہ کوئی نہیں گیا دین اللہ ۔ لا الہ الا اللہ کوئی

04.00

نہیں بارھویں آلا ۔ لا الہ الا اللہ کوئی نہیں پنجتن پاک ۔ لا الہ الا اللہ کوئی نہیں پیر دین والا ۔ لا الہ

04.30

الا اللہ کوئی نہیں دھیان دین والا ۔ لا الہ الا اللہ ایہو جیہا درگا ورد دا دھوکا ۔ لا الہ الا اللہ

05.00

اوہناں آکھیا حرف اللہ نوں منے آں ۔ اللہ محمد دا شریک تو نہ منے آں ۔ سدھا دکھا ۔ حضرت موسیٰ

05.30

نے فرمایا ویکھو ۔ ایہے اسیں نہیں ویکھنا چاہنے آں ۔ سدھا ۔ موسیٰ علیہ السلام فرمایا اوہ ویکھنا ایں ۔

06.00

گر خدا حافظ کہہ آئے ۔ اوتھے کوئی چہرہ دس لشنا ہے ۔ اوہناں آکھیا جی چلے بھائیو دو کنا تو ۔

06.30

اسیں آکھیا چلو ۔ اوہناں آکھیا چلیاں دی گل ای کوئی نہیں چلیا ۔ اسیں بڑے عاشق آں ۔

07.00

پیر ملو ہندے ہاں نوں بڑا دھوکا دینا ۔ اللہ دے دلوں کی ہانیش ۔ ابتدا میں کچھ پریشانیاں آئیں

07.30

گی چند دن بعد رستے کھلتے جائیں گے ۔ تے سے ڈے بڑی اللہ ہوئے ۔ جی ہاں

08.00

(اللہ دا) دیدار

FRIDAY

اپنی کماندے نیں۔ نماز روزہ دی پرواہ نہیں۔ لوکاں اپنا مسئلہ آپ نبیڑنا۔ کوئی ہسن منگدے جے پیرہ
منگدے نیں۔ جد دن بندہ لے گئے۔ پچھے رہ اللہ دا بندہ کلا گیا۔ کئی پتر ہسن پتہ نہیں کتھوں دے نیں
میں اک بابے نوں ویکھیا۔ پھر پھردا۔ میں آکھیا کی اے۔ آکھے کوئی حکم کھلا دے گیا ایہے لکھ دتا اے
میں آکھیا حکم دا پتہ اے۔ آکھے مینوں نہیں پتہ کوئی حکم ایہہ دا حکم سی۔ میں آکھیا پھر چلدے پھردے بندے
توں بندہ سودا لوے۔ تے ایہہ حال اے۔ ساڈا مبلغ جیہڑا وی آیا پتہ ہووے ایہی کلا نہ دا ڈیرہ
ادھے رہندے نیں۔ جیہڑا ایہہ نام اے۔ تے ملک دا منڈا اے۔ اوہناں نوں دا پتہ ای نہیں ہوندا اخر زبانی
ہے لے۔ جیہڑا بندے نوں ایہہ نہیں پتہ مذکر مونث دا اوہنے تبلیغ دین دی کی کرنا اے۔ الحمدللہ
کہے۔

عزیزان گرامی میں عرض ایہہ کرنا چاہنا آں۔ مسلماناں۔ جاہل بندے حضرت موسیٰ دی بارگاہ وچ اللہ نوں
ویکھنا چاہندے آں سدا۔ ہن ننھا بابا کوئی چلہ کٹنا پے گا۔ اوہناں آکھیا جی ٹھیک کرو۔ چلے کٹا کے
جے کوئی رب ویکھنا اے۔ تے سدھا ویکھنا اے۔ بنی نے زبانی سردی دی موسم اسا کوئی بستر ا۔
اوہناں آکھیا جی بندہ لے آئے آں۔ لوکی توسے ڈالاں لے کے آئے آں۔ چل طور تے۔ گل قرآن وچ
نہیں پر جو مرضی سزا دے۔ انشاءاللہ ایہا اے۔ پر جاہل بندے حضرت موسیٰ دے کول آ کے اللہ نوں ویکھن
اوہناں دا حال ویکھو۔ جنہاں سدھا ویکھنا رزلٹ کی نکلیا۔ ویکھو لسی پھر پتر ساتے میں فیصلہ دکھاں گا۔
کھانوں سدھا من لوو۔ کھانوں بنا دساں مسلے نال من لوو۔ جاہل بندے موسیٰ علیہ السلام نے دعا
منگی جا ایہہ بڑے بے پرواہ نیں تے ایہناں نوں ویکھنا چاہندے نیں۔ بڑے عاشق نہیں بندے۔ ایہہ
تو جیرہ نہ بکے۔ سوئی دے نکے دے وچ دی جھک پئی نور دی۔ میں اللہ دا چہرہ ہو جاتے جھک ہوئے۔
اللہ دا نہ چہرہ۔ اوہناں سب رہیاں گٹھاں توں پا کے پھر جھک گھڑی پئی۔ اینج کیہوں میں کہا دادور
جھک میرے چہرہ دی پئی۔ جاہل دے جاہل بندے مر گئے تے فیر کلا بے ہوش سی۔ بندے مر گئے تے موسیٰ
جاہل دناں توں بعد جدوں حضرت موسیٰ علیہ السلام رکے تے ویکھیا۔ اللہ دے بے پرواہ بندے نیں۔
کوئے لوک۔ کہڑے مسلے کر دے لوکی تے اللہ دے بے پرواہ نیں۔ حضرت موسیٰ علیہ السلام آکھیا یا اللہ
میرے ساتھاں نال اج تے بس نہ کر دی دل۔ ایہہ وچارے شیشوں ویکھن آئے سی۔ ایہہ بڑے عاشق نہ
سی تے توں اوہناں نوں کیہا پا دتا اے۔ لے رب نے جیہڑا جواب دتا بڑا سوہنا

تبلیغی جماعت

خالق کائنات نے فرمایا پیارا کلمہ ۔ انہاں نوں لبھیاں حرف اس واسطے ایہا اے ۔
انہاں تے تیری زبان اتے اعتبار نہیں کیتا ۔ تو جو آکھیا اللہ اک اے اشہد ونہ کہ شریک اے انہاں
نے تیری گل نہیں منی ۔ تیری زبان نہیں منی ۔ معلوم ہویا جو نبی دے وسیلے نوں چھوڑ کے اللہ نوں
منے گا ۔ حال ایہو ہووے گا ۔ عزیزان من ۔ سرکار دی نعلین پاک نے فرمایا جبریل ۔ میرا مقابلہ ایہہ
وی نہیں کر سکدا ۔ اوے توں تے سدرۃ تے چھڈ کے آ گیا سیں ۔ لامکاناں دنگ تے میں گئی ساں
جبریل نے طور آکھیا ۔ میرا بڑا شان اے ۔ حضور دی نعلین پاک نے فرمایا دس تیرا کی مقام
اے ۔ اوس آکھیا میرے چھ ہزار پر نیں ۔ میں اپنے پراں دے نال فاطمہ دی چکی پیہن والا ۔ تو ہری
دی بنی چنی ۔ تینوں جیہا اس واسطے تیری نسبت میرے آقا نال اے ۔ تیری نسبت میرے محبوب
نال اے ۔ ورنہ میں اپنے پراں دے نال فاطمہ دی چکی پیہندا رہیا واں ۔ تو موچی دی بنی ہوئی چکی ایں
میرے آقا دی نعلین پاک نے فرمایا جبریل ۔ جنا توں اپنے پراں نال فاطمہ دی چکی پیہندا رہیا
ایں ۔ مگر میرا مقابلہ پھیر وی نہیں کر سکدا ۔ آکھیا کیویں ۔ فرمایا جس فاطمہ دی چکی توں پراں نال
نال پیہندا رہیا ایں ۔ اوہ فاطمہ اپنے سر دی چادر نال مینوں صاف کردی اے (سبحان اللہ)
کون خاتون جنت جناب فاطمۃ الزہرا سلام اللہ علیہا ۔ ایہہ رسول دی اوہ بیٹی اے جدوں
مولا مرتضیٰ نال سرکار دی شادی ہو گئی نال ۔ تے حضرت فاطمۃ الزہرا ۔ مولا مرتضیٰ دے گھر آ گئی تیرہ
زندگی بی بی علی دے گھر رہی ۔ زندگی وچ کدی کوئی علی تے سوال نہیں کیتا ۔ علی تو کجھ منگیا نہیں ۔ ام
سوال نہیں کیتا ۔ ایہہ جو ملدا چیز چاہیدی اے ۔ اوہ چاہیدی دکھ اے نہیں سوال نہیں کیتا ۔ حالانکہ مولا والد
علی دی ایہو خواہش رہی ۔ ایہو آرزو رہی دل دے اندر کہ فاطمہ کجھ منگے تے میں کجھ دیواں ۔ لیکن والدہ
زندگی وچ نہیں منگیا ۔ اوہ ساڈا اہل سنت دا عقیدہ اے ۔ علم فاطمہ دا ۔ عالم فاطمہ دا ۔
سخی فاطمہ دے ۔ سخاوت فاطمہ دی ۔ طاہر فاطمہ دا ۔ طہارت فاطمہ دی
خدا فاطمہ دا ۔ لوگ رب دی خدائی فاطمہ دی ۔ ——— زندگی وچ نہیں منگیا ۔ اک دن مولا آپ
گھر تشریف لیائے تے ویکھیا خاتون جنت بیمار نیں ۔ اوہ علی دا فیصلہ ساڈا ایہہ عقیدہ اے ۔
اوہ علی سرکار دا لوہ مہاجبی اے ۔ جبرائیل نے کعبے وچ پیدا ہویا اے ۔
علی دی آمد کعبے وچ ہوئی ۔ اوہ تیرائے دن علی نے اکھ نہیں کھولی ۔ تیرائے دناں

WEDNESDAY

بعد جدوں حضرت علی سرکار امام الانبیاء تشریف لے کے آئے ۔ علی نے اکھ کھولی
میرے آقا نے سوال کیتا ۔ یا علی ترائے دن ہو گئے کیہ وجہ پیدا ہویاں تے اکھ کیوں نہیں کھولی ۔
عرض کیتی حضور میں زمانے دا ولی بننا سی ۔ کیہی وجہ (360) بت سی ۔ میں اگر اکھ کھولدا
تے پلید بتاں تے پہلی نظر ہی میں اللہ دی بارگاہ وچ ایہہ دعا منگ کے آیاں سی ۔ اللہ جدوں دنیا تے اکھ کھولاں
پہلی نگاہ پلید بتاں تے نہ پوے ۔ اکھ علی دی ہو گئے چہرہ مصطفیٰ دا سامنے ہو گئے ۔
فرمایا فاطمہ نے توں ہیں بیمار ۔ اج میرا دل چاہندا اے کجھ منگ ۔ تو کجھ منگیں میں
تینوں دیواں ۔ بی بی خاتون جنت نے منگیا کی ۔ تے مولا مرتضیٰ نے دتا کی ۔ انہوں توجہ
نال سنو ۔ ایہہ اصلاحی بات سمجھ لو ۔ ایہہ ذکر اہل بیت وچہ سمجھ لو ۔ جو انہوں زندگی دا لو دا لو ۔
عزیزان گرامی ۔ حضرت فاطمۃ الزہرا نے عرض کیتی یا علی ۔ میں ہور تے کوئی سوال نہیں کرنا چاہندی ۔
اگر تسی مجبور کر دے او ۔ مینوں کجھ دینا چاہندے او ۔ اج میں بیمار آں ۔ بیماری دا عالم اے ۔ بخاری
عالم دے اندر آں ۔ یا علی مینوں تکلیف اے ۔ میرے بابا امام الانبیاء دی حدیث پاک اے ۔ میرے بابا نے
فرمایا اے اگر کوئی بیمار آدمی ۔ اک انار کھا لوے ۔ خالق کائنات نے انار دے اندر اک دانہ جنت
دا رکھیا اے ۔ اللہ تعالیٰ دی ذات پاک اے ۔ اس دانے دے صدقے دے نال صحت عطا فرماندا اے ۔
یا علی اگر دینا چاہندے او ۔ ہور تے کوئی آرزو نہیں ۔ بس مہربانی کرو کسے مقام اتوں اک انار
لے کے آ دیو ۔ عزیزان گرامی پوری زندگی دے اندر خاتون جنت نے پہلی دفعہ سوال کیتا ۔
کون خاتون جنت ۔ میرا تو عقیدہ اے ۔ ے

۔ آل سے اگر وفا کرو گے تو دنیا تم سے وفا کرے گی ۔
ہم حسین منا تے رہنا زہرا تم کو دعا کرے گی ۔
ہاں اگر ابو تراب ہو گا ۔ تو قبر کی مٹی حیا کرے گی ۔

عزیزان گرامی آؤ ذرا مقام فاطمہ سنو ۔ مقام اہل بیت سنو ۔ عزیزان گرامی ۔ زندگی دے
اندر پہلی مرتبہ ۔ حضرت خاتون جنت امام الانبیاء دی شہزادی ۔ لخت جگر سوال کر دیاں نیں یا علی
اگر دینا چاہندے او تے اک انار دیو ۔ علی مولا دیاں اکھاں وچوں آنسو آ گئے ۔ رو کے علی اس
واسطے کہ ۔ کہ زندگی دے اندر پہلی مرتبہ ۔ خاتون جنت نے سوال کیتا ۔ لیکن افسوس اس گل دا

سی کہ اناراں دی موسم اے کوئی نہیں سی ۔ مولا مرتضیٰ گھروں باہر نکلے ۔ بازار مدینہ
دے اندر پہنچے ۔ مدینے دا بازار دے اندر ویکھیا ۔ اوہ ویکھدا جو لوک فروٹ فروخت کردا سن پچھیا ۔
سوال کیتا انار ۔ انہاں آکھیا انار دی موسم بالکل ختم ہو گئی ۔ 20-25 دن پہلے انار دی موسم
ہے سی ۔ مگر ہن انار دی موسم نہیں ۔ علی ہر ریڑھی اتے جاندن ۔ ہر بازار وچ جاندے ہن ۔ اوہ
مدینے دا لیکن انار نہیں ملدا ۔ مسلماناں نوں ایتھے ہن اک بات پیش کر دا جاندا واں ۔ اصلاح دی بات
اصلاح معاشرہ سمجھ لو ۔ تہاڈے شیخ فاضل دی اے گل نہیں ۔ تسیں ناراض نہیں ہونا ۔ میں
جیتے شہر وچ جمعہ پڑھانا آں ۔ دینا پور کدی تسی تشریف لے آؤ ۔ بازار دے وچ اے اوہ
مسجد ۔ میں جدوں جمعہ پڑھانا آں ۔ پنڈ دا بندہ وی آندے ہن جمعہ پڑھن واسطے ۔ کئی
کئی بندیاں نوں ویکھیا اے پئی جمعہ پڑھ کے باہر نکلدا ۔ اگے فروٹاں آلی ریڑھی تے پہنچ جاندا اک
فروٹ چک کے منہ وچ پا لیندے ۔ دوجی چک کے نال لا کے پھر چکھدا ۔ کی بھاء اے ۔
تہاڈی گل تسیں ناراض نہیں ہونا ۔ اوہناں آکھیا جی 22 روپے کلو ہن ۔ لینے ہیں
نہیں جی منگیاں نیں ۔ اگلی ریڑھی تے گیا دو انگور دے چک لیتے ۔ پچھلی والی ریڑھیاں پھر [illegible]
دانیاں [illegible] ۔ وزن ہو گیا ۔ اچھا ۔ کجھ بندیاں نوں ویکھیا اے پئی تو [illegible]
شہر وچ تے [illegible] آم دے ٹوکرے آ جاندا ۔ تے چار آم توڑ لیندے ۔ تے چوسدے ۔ سودا [illegible] تے آکھدا ۔
دوکاندار آکھدا ایہہ حرام اے ۔ اس آکھیا دوکاندار [illegible] ۔ [illegible]
ایہہ گل غلط اے ۔ مطلب اے پئی ریڑھی تے جا کے [illegible] کھاندا ۔ پہلے بھاء پچھو جے
سودا بن جائے تے پھر [illegible] دی عادت ہوندی اے ۔ [illegible] ۔ تہاڈی
سے دا [illegible] اے ۔ اس کم وچ [illegible] ۔ اوہ آکھیا ۔ [illegible]
اچے ہی چھڈ دا ایں ۔
[illegible] ۔ [illegible] ۔ مولا مرتضیٰ [illegible]
علی ۔ میرا [illegible] اے ۔ علی دل [illegible] سی ۔
[illegible] مولا مرتضیٰ بازار مدینہ وچ آئے ۔ لیکن انار نہیں ملیا ۔ اک مدینے دا بازار [illegible]
[illegible] آکھیا یا علی ۔ بازار مدینہ وچ تے انار کوئی نہیں ۔ لیکن مدینے توں باہر اک باغ اے

245

3 May 2004

12 Rabi I
21 Baisakh

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
					1	2	3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30	31						

MAY 2004

MONDAY — Eid Milad-un-Nabi (P.B.U.H.)

ہے یہودی دا ۔ اس باغ دے اندر پہرہ ہوندا ۔ غیر مسلماں منع ۔ مولا مرتضیٰ اس یہودی
دے باغ دے وچ آئے ۔ ویکھیا کہ اوتھے دی انار کوئی نہیں ۔ پتہ چلیا یہودی دا گھر پتہ کرو ۔
مولا مشکل کشا یہودی دے گھر دے دروازے تے آئے کنڈی کھڑکائی ۔ جدوں کنڈی کھڑکائی مولا
مرتضیٰ نے آواز دتی ۔ اوہنے اندروں جواب دتا ۔ علی پاک نے فرمایا میں آں باہر آ ۔ مولا مرتضیٰ نوں
جدوں ملن واسطے جدوں باہر آیا ۔ علی مولا نوں ویکھیا ۔ ہے یہودی سی ۔ مگر منکر علی کوئی نہیں سی ۔
یہودی ضرور سی مگر مولا مرتضیٰ دے بارے دل وچ حسد نہیں سی رکھدا ۔ مولا مشکل کشا دے بارے
وچ نہیں سی رکھدا ۔ مولا مشکل کشا دے بارے دل دے اندر بغض و عناد نہیں سی رکھدا ۔ مولا مرتضیٰ
نوں سوال کردا اے ۔ یا علی اگر کوئی کم سی تے مینوں اپنے آستانے تے بلا لیندا ۔ حضور یہودی
ضرور آں ۔ غیر مسلم ضرور آں ۔ تیرے نبی دا کلمہ بیشک اساں نہیں پڑھدا ۔ پر مینوں اینا پتہ اے
تسی پرماتما دا اللہ دے خاص بندے او ۔ تیرا نبی وی پرماتما دا خاص بندہ اے ۔ توں وی
پرماتما دا خاص بندہ ایں ۔ اللہ نے تہاڈی پیج دی خاطر ایہہ کائنات بنائی اے ۔
فرمایا اگر تہانوں اللہ نہ — جدوں پہ توں پاک ہیں مقصود کائنات
بناندا ۔ تے کائنات نوں نہ بناندا ۔ پھر یا علی ایہہ دسو میرے دروازے تے کیوں آئے او ۔ مولا
مشکل کشا نے فرمایا مینوں اک انار چاہیدا اے ۔ اکھاں چوں آنسو آ گئے ۔ علی مسکران
لگ گئے ۔ آہندا اے یا علی میں رونا آں تے تسیں ہس رہے او ۔ فرمایا توں کیوں رونا ایں ۔ آہندا
اے یا علی رونا اس واسطے آں ۔ تہاڈی آمد توں ہفتہ پہلے اناراں دی آخری ٹہنی وی ونڈ
کیتی اے ۔ رونا اس واسطے آں کہ کاش میرے کول انار ہوندا ۔ میں تہانوں ضرور دے دیندا ۔
مولا مرتضیٰ کولوں کہیا یا علی تسیں کیوں مسکرا رہے او ۔ آکھن لگے فرمایا توں تے آہندا ایں ۔ میرے
کول اناراں دی پیٹی کوئی نہیں ۔ مگر میں اپنی نگاہ ولایت نال ویکھیا اے آ کے پیا ۔ تیری الماری
دے اندر میرے حصے دا اک انار پیا ہویا اے ۔
اچھا کسے نوں آواز دتی جائے ۔ بندہ باہر آرہا سی تے جیہڑی وفادار ہوندی اے نوکرانی جیہڑی
دیر ہو جائے تے شاہ وکھیدی اے نال شیراں کولوں ۔ ویکھو مقدا دا ابو باہر گیا ہویا سی تے آیا نہیں سی ۔
اینے آواز دتی فلاں نے دتا ۔ آہنے آواز دتی ہاں جی ۔ باہر کون اے آکھے حضرت علی ۔ کسی

آہندے نیں حضرت علی آکھے انار منگدے نیں۔ تے توں کی آکھدا ایں اکھے میں آکھاں گا جے کوئی نہیں
09.00
اکے علم کی آکھا۔ اکے علی آکھیا اے پئے۔ جیہڑا دن سن لگی تو جیہو نا ایں علی سچا اے۔ اوس نے آکھیا اے
09.30
کہ وی۔ اس آکھیا جد دن آخر کا پیشی دی عدالت لگے گی تے تسیں ناں۔ جیہڑا چنگا انار اسی میں رکھ لیا سی۔
10.00
بعض وچ کھاؤں گے۔ ایہہ بی بیاں دی عادت ہوندی اے۔ ایہہ بی بیاں دی کشش عجیب ہوندی آں
10.30
نیں۔
11.00
اک حضور نواں تہانوں پیش کر جاں نعت خواں ہو سرکار دا مکہ وچ ہجرت والے ہو۔ یاد کر دے نگے۔ جیہڑے آدمی آگا
11.30
خوش ہو جاؤ گے۔ خوشی ایہہ ای میرا پروگرام ہوندا اے۔ خوش خوش۔ کیوں کہ میں پریشان بندہ نہیں
12.00
ہویاں پریشان اوہ بندہ ہوندا اے۔ جیہڑا نکر وچ پریشان ہو گیا نال اوہ محفل وچ وی پریشان۔ جیہڑوں
12.30
اگو پریشانی اوہ وی پریشان تے۔ جیہڑوں پریشانی کوئی نہیں۔ جیہڑوں پتہ اے قبر وچ گئے بنی تے ڈھیر نے
01.00
بیڑا پار۔ حشر وچ سرکار اگے ہوواں گے۔ پریشانی کیہہ۔ پریشان اوہ ہوندا اے۔ جیہڑوں پتہ ہووے
01.30
بڑے کرتوت چنگے نہیں۔ لشکر لگن گے۔ اوہ آہندا اے بچواں بچو۔ میرا ایہہ پروگرام ہے سرکار دا
02.00
صدقہ بیڑا پار اے۔ نبی دا صدقہ رہوے ایتھے وی ہو جاں اوتھے وی ہو جاں۔ جنتی لوگ آن تے جنتی
02.30
لوکاں آئے کم نہیں۔ اسیں کوئی کم کر دے آں۔ نہ فکر کوئی نہ واویلا گو کیا۔ نہ ہیرا پھیری۔ بندہ دا نال ایہہ
03.00
نوٹ آرہے نیں۔ جنتیاں آئے کم نیں نال۔ تے جنت وچ وی ولیاں رہنا ایں ناں۔ اک طلباء دے رہا گ
03.30
مینوں سوہنی آواز دے نال۔
04.00
عمر بیوی گرامی سنو ذرا توجہ نال مسلماناں۔ قبر تے جیہڑا جواب دینا تسی یاد کر جاؤ۔
04.30
مولا مرتضیٰ ساڈا بابا جیہنوں انار جا پیں دا اے۔ جیہو دی اندر گیا تے انار لے کے آیا۔ انار علی مولا نوں دتا۔
05.00
کون علی اک ساڈا جیا جٹ بندہ۔ اوہنے گل نوں پرکھ حقیقت کیتی۔ اوہ آہندا اے
05.30
علی کو اللہ علی بنایا۔ نہ بس ہی بنایا اے نہ میں بنایا۔
06.00
علی وہ کیاں نال بس نہ بنیا۔ علی پیسیاں نال بس نہ بنیا۔ علی نوں کسے بندے نے بس بنایا علی اگلشن
06.30
نال بس نہ بنیا۔ آہندا اے علی کو اللہ نے بنایا۔ انار علی مولا نوں دتا۔
07.00
تکر ٹکے باز دگر ہر غنچے نہ کسی دکھایا اے نہ میں دکھایا اے۔
07.30
شب ہجرت بنی جا بستر نہ کسی سمجھایا اے نہ میں سمجھایا اے۔
08.00

1 May 2004
10 Rabi I
19 Baisakh

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
					1	2	3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30	31						

MAY 2004

SATURDAY

May Day

علی دی شادی تے تارا کمّی نے ٹینٹ لایا ہویا اے نہ میں لیا اے۔

— علی علی اے۔ علی دے صدقے جہان اندر چراغ بلدے ہین۔

قبر ہنس شکوں علی دا ہو ہے ستیں چلے کتے ہزار بلدے ہین۔

عزیزاں گرامی جدوں اتار چلیا۔ کتنی مشکل نال ملیا۔ گل شہری ساری دا سجدہ وچ ہے۔ بڑی مصیبت نال
اتار چلیا ملاحظہ صحول کٹ ہوئیوں۔ مولا مرشدی اس اتار نوں جدوں لے کے چلے۔ چلدے جاندن۔ بڑی خوشی
دے عالم وچ ہین۔ کہ خاتون جنت نے زندگی دے اندر پہلی دفعہ اتار منگیا اے۔ اور اتار میں نوں مل گیا۔
اور میں خاتون جنت نوں دیاں گا کنی خوش ہووے گی۔ عزیزاں میں جدوں خاتون جنت جیہی
عورت ہووے۔ کیہڑا مولا مرشدی دی فخر کیوں نہ کرن۔ 2.1 گل دریاں عورتاں دی کو عجیب ہوندیاں ہین۔
اک میں عورت ویکھی۔ بڈھی سی تے ستر اسی ورہیاں دی عمر۔ اکو ای گل کر دی۔ یا اللہ وچ تسبیح۔ آکھے
اللہ دی امید کیا کرو دکھ نہ کسے نوں دیا کرو۔ بڑی سوہنی گل میں آکھیا ماشاء اللہ میری نانی دی
عمر دی اے تے گل بڑی چنگی کر دی اے۔ ایہہ تبلیغ کر دی تے معاشرے دیاں ساریاں عورتاں مہذب ہو جان
ہا کہ میں عشبی۔
آکھدی اے اللہ دی امید کیا کرو دکھ نہ کسے کو دیا کرو۔ ادھی رات دا ٹائم ہویا۔ بیبی نے گھر دا
کوڑا کرکٹ جمع کیتا۔ لوکاں دی وسم بابا نے ہمسائیاں ڈب وچ ڈھیری کر دتی۔ ہمسائی باہر نکلی
ایہہ کوڑا سٹ گیا اے کوڑا۔ کہندی میں نوں پتہ کوئی نہیں میں تے حاجن مائی آں۔ تے ایہو ای
آکھنی آں اللہ دی امید کیا کرو۔ دکھ نہ کسے کو دیا کرو۔ سن میں میں نوں دکھ نہ دیو۔ سبحان اللہ
کیہہ دسیو۔ کوئی نہیں گل۔ آکھے اللہ دی امید کیا کرو۔ دکھ نہ کسے کوں دیا کرو۔ چھوٹے چھوٹے
بچے کھیڈ رہے ہین۔ ایہہ دو گیند چلی تے ایدھر آ گئی۔ حاجن نے گیند چک کے دوسا پیہڑی دے تھلے
رکھ دتی۔ بچہ کسے لگیا۔ بڑی آپا ساڈی گیند تساں دے وال آ گئی اے۔ اسوں آکھیا میں نوں پتہ نہیں سی
میں تے ایہو ای آکھنی آں۔ اللہ دی امید کیا کرو۔ دکھ نہ کسے کو دیا کرو۔ ادھی رات دا ٹائم
سی اینے گھر دیاں گلیاں پاتھیاں ہمسایہ دے مشکیاں اتے رکھ دتیاں۔ اوہناں دیاں سکیاں
بیبی کے نکی اے تے آکھدی رہے اللہ دی امید کیا کرو دکھ نہ کسے کو دیا کرو۔ وچارا بیٹرا تے میرا
حبیب مزدور بندہ سارا دن محنت مزدوری کر کے گھر پہنچیا۔ تھکیا ہویا سی روٹی کھا کے اپڑا سارا
بچہ سو لیا۔ بچے دے آتے آہندی اے ساں بچہ نہیں سکدی۔ میں تیرا بڑا احد دا ان گل۔

سن ایہہ گل ۔ اکلے توں نہیں سنیا ۔ آکھے گل ۔ اللہ دا ایہہ کم کرو دکھ کسے نوں دیا کرو ۔
دسو اہنوں جا کے دنیا اے ۔

عزیزا ایہہ گل اے حضرت علی رضہ اک انار جدوں لے کے آئے ۔ اج اپنے گھر دے قریب ای پہنچے
نیں ۔ ویکھیا کہ بازار مدینہ دے اندر ۔ اک بیمار آدمی لیٹیا ہویا اے ۔ جیہڑا آواز دے کے آکھدا
پیا ہے ۔ ہے کوئی میری مدد کرن والا ۔ ہے کوئی میرے تے دین والا ۔ ہے کوئی مینوں کھلان والا
میں بیمار آں ۔ میں کلا وارث آں ۔ میرا جانن والا کوئی نہیں ۔ اس شہر دے وچ میری مدد کرن والا
کوئی نہیں ۔ جدوں مولا مرتضیٰ دے کناں وچ آواز پہنچی ۔ مولا قریب بہہ گئے ۔ پچھیا کھانا کیہ نوں
اج بیمار ایں یا اگے وی بیمار ہویا ہیں ۔ آکھن لگا اے حضور اج توں کجھ عرصہ پہلے وی میں بیمار ہویا
سی اں ۔ مولا مرتضیٰ نے فرمایا دس توں یاد ہو رہے گا ۔ جدوں دی بیمار ہویا ہیں ۔ کیہڑی چیز کھان
دی سی ۔ آکھن لگا بالکل مینوں یاد اے ۔ اج توں پنج سال پہلے میں بیمار ہویا سی سائیں ۔ میں اک
انار کھایا سی تے اللہ نے مینوں شفا عطا کر دتی سی ۔ (سبحان اللہ)

آکھن لگا حضور میں اک انار کھایا سی ۔ مولا سوچیں پے گئے کہ انار اک اے تے بڑی مشکل
نال لبھیا اے ۔ تے خاتون جنت نے زندگی وچ پہلی دفعہ منگیا اے ۔ پھر سوچیں پے گئے یار اگر میں
نہ دیواں تے میرے دروازے سوالی تو ہٹ گیا اے ۔ مولا نے انار کو اٹھایا دو ٹکڑے کر دتے ۔ اک ٹکڑا
کے جیب اچ پا لیا ۔ تے دوجا ٹکڑا لے کے اک اک دانہ اوہدے منہ وچ پانا شروع کر دتا ۔ جدوں ادھا
انار اس نے کھا لیا ۔ مولا نے فرمایا طبیعت کیہو جیہی اے ۔ آکھن لگا بالکل ہی مینوں آرام ہو رہیا اے ۔ جیہڑا
ادھا ٹھیک ہو گیا آں ۔ مولا نے دوجا ٹکڑا وی پورا انار اوہنوں کھوا دتا ۔

میں اک قدم اگے چلیا ہاں تے دوہ یکھے ۔ بی بی خاتون جنت دے متھے تے کیوں پئے گئے ۔ زہرا دی
پہلی خواہش پوری نہ ہو سکی ۔ خدا دی شان ہر دوا دروازے تے پہنچے خاتون جنت نے دروازہ کھولیا
تے فرمایا ۔ یا علی حیران کیوں ہو ۔ آجا ۔ جیہڑا کم کر آئے او ۔ زہرا ہے میں راضی آں ۔ تے علی
تے میرا خدا راضی اے ۔ (سبحان اللہ) اج حضرت دی گل کر رہیا میں ۔

خالق نے فرمایا جبریل جا کے ۔ فرمایا جنت چوں دس انار لے جا ۔ تے میرے بندے نوں دے آ
تے میرا بندہ مینوں فرمایا ۔ علی دے گھر کھانا دروازہ کھڑکایا ۔ کیوں نہ میرا [illegible] آرام وچ [illegible]

THURSDAY

کہ جدوں اک دیوے میں دس دیناں آں ۔ حضور نے اک صحابی دی ڈیوٹی لگا دتی
اوہنے انار بانٹے جیوں دی وجہ دسی گئی ۔ بابا علی نوں دسیا آ ۔ کنڈی کھڑکائی ۔ مولا علی دروازہ کھولیا ۔ حضور
اوہ تہاڈے انار نہیں ۔ صحابہ رستے وچ سوچیا بئی اوہ جنت دا میوہ اے ۔ علامہ صاحب چشتی نے بیان کیتا سی
میں نال ماں دسیا جانوراں دیاں [illegible] کوئی گڑبڑ کرن ۔ اکھے جنت دا میوہ اے ۔ اوہنے اک
جیب وچ پا لیا ۔ نوں علی نوں دے دتے نیں آں ۔ سخی ہو گیا اے ۔ اوہناں کیہڑے اکٹھے اوہناں وچوں اک تقسیم
کر دتے نیں ۔ اک میں کھا لواں گا ۔ دس ای دیاں گے علی نوں پکڑی اے ۔ نو ۔ بابا علی ایہہ تہاڈے دے
انار ۔ مولا نے ویکھیا ۔ فرمایا ایہہ میرے نہیں ۔ آپ نے آکھیا تسیں حضرت ابوطالب دے پتر نہیں ۔ فرمایا ہاں
میں ابوطالب دا پتر آں ۔ تے تسیں فاطمۃ الزہرا دے شوہر نہیں ۔ فرمایا میں شوہر آں ۔ تے میں جان دیاں
آں مدینے وچ رہیا تہاڈے نہیں ۔ علی فرمایا اگر میں لواں تے اللہ دا قرآن جھوٹا ہو جاندا اے کیونکہ
میرے حصے تے دس ہوون ۔ ایہہ نو نیں ۔ ______ آپ نے آکھیا جی اک میں
جیب وچ پا لیا سی ۔ اکھے میرا دل چاہندا سی بئی اک میں کھا لواں ۔ تو معلوم ہو گیا میرا وہ سخی
ہو گیا اے ۔ ایہہ اوہ سخی دروازہ اے میری سرکار دا ۔ کہ جنہوں انشا ۔ حضرات محترم
آخر وچ اک اپیل کرنا چاہنا آں ۔ سنی ہوون دی حیثیت نال عقیدت دے نال ساڈا اپنا مذہب
ساڈا اسیں ۔ بزرگاں دین دا ۔ ساڈے وچ اک کمزوری اے نماز والی ۔ ہے کہ نہیں ۔ ایمان نال
دسو ۔ ہتھ کھڑے کر کے ۔ اک لمبی گل آکھنا اے ماں کی خدمت میں چند جملے سن لئو ۔
میں تہانوں اک گل دساں ۔ ماں دی شان تے بڑے بڑے آکھدے نیں ۔ ماں دی شان سن دے ۔
کیہے اوہ تک پاکستان وچ نہیں آکھیا پیو دی شان دی سنو ۔ اک بندہ ایہہ نال آ کے میں
دے لوں آکھنا آ رہیا ۔ ذہن وچ سوچیا ۔ ماں دی شان ہر بندہ آکھدا اے ۔ پیو دی شان
کیوں نہیں تے آکھدے نیں ۔ نالے اک ہور گل سنو دسا ۔ نبی پاک نے فرمایا ۔ آکھیا پیو
دا من ۔ خدمت ماں دی کرے ۔ یا رسول اللہ وجہ ۔ فرمایا خدمت دی ماں حق دار اے ۔ آکھیا
پیو کامل ۔ کیوں ماں عورت اے ۔ عورت دی عقل گھٹ اے ۔ تے پیو دی عقل زیادہ اے ۔
پیو چلنا پھرنا آلہ اے ۔ اسیں اوہدے حکم نوں الٹ کر دتا اے ۔ ایمان نال ۔ گل ماں دی منی ایں
سیوا کر پیو کو [illegible] ۔ [illegible] جدوں [illegible] سفارش کرے ۔ اوہ

ماں دی شان ۔

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
					1	2	3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30	31						

MAY 2004

April 2004 28
7 Rabi I
16 Baisakh

WEDNESDAY

احترام دے

نہ کرو۔ والدین دوناں دے حق دا خیال رکھو۔ ساڈے سارے وچ عزت چھوڈن دے نال آ

09.00 آدم ساڈا اباپ اے حوّا ساڈی ماں اے۔ اپنے والد والدہ دا احترام کرو۔ ماں دے مقام اچ میں

09.30 کی بیان کراں۔ اکو ای جنہ دنیاں آں۔ بزرگاں توں وڈا اے۔ اللہ الف نال لکھیا جاندا اے

10.00 ابا الف نال لکھیا جاندا اے۔ محمد میم نال لکھیا جاندا اے۔ تے ماں میم نال لکھی جاندی اے۔ ایہہ

10.30 ساڈا رسول دا ایہہ اکو پیارا رشتہ اے —

11.00

[signature]
11-10-04

11.30

12.00 26 شعبان 1425ھ

12.30 بروز سوموار دوپہر 9:45

01.00

01.30

02.00

02.30

03.00

03.30

04.00

04.30

05.00

05.30

06.00

06.30

07.00

07.30

08.00

27 April 2004
6 Rabi I
15 Baisakh

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30									

APRIL 2004

TUESDAY

سیرت النبی صلی اللہ علیہ وسلم

09.00 حمد و ثنا — نعت شریف — تقریر کا آغاز صفحہ 192۔
09.30 نبی دا فرمان چھوٹیاں دے دا احترام کرو۔ وڈا چھوٹیاں نال پیار کرو۔ قرآن میں جن کا علیہ کا نام
10.00 کلیم اللہ حبیب کا ذکر۔ موسیٰ دا کلام طور پر۔ ——— نبی دی کیا بات۔ اللہ راضی ہو جاوے۔
10.30 انبیاء چاہندے ان بارگاہ تو راضی ہوندا۔ — خدا کی رضا چاہتے ہیں دو عالم۔ دنیا دے اندر کوئی نبی
11.00 خلیل بن کے آیا کوئی نبی کلیم بن کے آیا۔ صحابہ ورکھدے نیں میرے آقا کولوں یارسول اللہ تسی کی بن کے آئے۔
11.30 کون صحابہ میرا تے عقیدہ اے۔
12.00 — وہ بندہ بندہ ہیں۔ اور بندوں میں شمار ہیں۔
12.30 جس بندہ کو میرے آقا کے صحابہ سے پیار ہیں۔
01.00 2.1 کل لوکاں نے بڑیاں بڑیاں فرقیاں بنائیاں ہویاں نیں۔ کوئی بندہ جناب صدیق اکبر دا ناں لیندا اے
01.30 آکھدا اے صدیق اکبر زندہ باد۔ کوئی بندہ مولا مرتضیٰ دا ناں لیندا اے۔ مگر اہل سنت اک ایسے عقیدے
02.00 دا ناں اے۔ کہ جیہڑا جناب صدیق اکبر نوں وی منن والا اے۔ حیدر کرار نوں وی منن والا اے۔ کجھ لوگ
02.30 نیں جیہڑے جناب صدیق اکبر نوں تے من دے نیں۔ لیکن حیدر کرار نوں نہیں من دے۔ کجھ ایسے لوگ
03.00 نیں۔ حیدر کرار نوں من دے نیں۔ لیکن صدیق اکبر نوں نہیں من دے۔ ایہو جیہی گل نہیں کردا بندہ۔ دلیل
03.30 نال گل پیش کر دا آں پیا۔ کجھ بندے جناب صدیق اکبر نوں من دے نیں۔ حالانکہ دوہاں نوں منناں
04.00 ایمان اے۔ دوہاں دی صحابیت دا قائل ہونا ایمان اے۔ کیونکہ میرے آقا علیہ السلام دا جدوں
04.30 آخری وقت آیا۔ میرے پیارے پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا اے صدیق۔ آقا جی حکم ہو کی حکم اے۔
05.00 میرا تے عقیدہ اے۔ چار یار نبی دے اعلیٰ جیہڑا کوئی نہیں منسی چاراں وڈا گا۔
05.30 ادھا نہ اس دے صدیق پیدا کیتا۔ انہاں جانثاراں ورگا۔
06.00 نہ کوئی آیا نہ کوئی آسی۔ انہاں پاک حب داراں ورگا۔
06.30 انداز شان صدیق کی وکھا دیں اکو یار ہزاراں ورگا۔
07.00 عرض کراں میں آکھدا توبہ نال سماعت فرمائیے۔ آقا دا آخری وقت میرے آقا علیہ السلام تشریف
07.30 فرما نیں۔ مدینے پاک دا شہر پاک اے۔ اور دروشا میرے آقا بیٹھے نیں۔ میرے نبی نے فرمایا صحابہ نے
08.00

مومن بس آقا دی حکم اے۔ فرمایا میں دنیا اتوں انتقال کرن والا واں۔ بظاہر حضور وصال فرمانے والا
واں۔ فرمایا میں رہنے نوں لبدا۔ اپنے مصلے دا مالک۔ جناب صدیق اکبر نوں بنا کے چلیا آں۔ میرے مصلے دا 09.00
وارث جناب صدیق کبیر اے۔ عزیزاں میں بعدوں میرا آقا تے صدیق نوں مصلے دتا۔ چوداں سو سال توں 09.30
لبدا۔ اساں سنیاں نوں سلام پیش کیتا۔ ساڈے کولوں لوکاں وکھیا صدیق دی تعریف کیوں کردے 10.00
او۔ صدیق دی عظمت بیان کیوں کردے او۔ جناب صدیق اکبر نوں سلوٹ پیش کیوں کردے او۔ اسی جواب 10.30
دیندے آں۔ اس واسطے۔ صدیق اوہ اے جنہوں نبی مصلے دتا۔ دنیا دے کسے انسان نے مصلے نہیں دتا۔ 11.00
کسے دیوبندی سنی وہابی نے مصلے نہیں دتا۔ کسے نے دوکان نال صدیق نوں صدیق نہیں بنایا۔ اسی 11.30
سلام اس واسطے پیش کردے آں۔ نبی نے مصلے دتا۔ اک واری۔ بگڑ گئی۔ (سبحان اللہ) 12.00
اوہناں آکھیا اساں نہیں منن دے۔ میں آکھیا خدا دا خوف کھاؤ۔ نبی دتا اے مصلے۔ اوہناں آکھیا 12.30
اسیں نہیں منن دے۔ اوہناں انکار کیتا تسی نوں ساڈے مرشد آپ ہتھ نہ دیو۔ 01.00
نبی جیہڑا کم کیتا اوہدا گانا چاہیدا اے۔ اسیں نہیں منن دے۔ سنیا جے حضرت صدیق نوں 01.30
صدقے جاواں۔ نبی صدیق نوں مصلے دتا۔ تو سلام پیش کرواں ایہا۔ کیہ کھلوتے سی 02.00
سوہنیا میں وقت دا ویلا ہویا۔ چوتھا خلیفہ وی ہویا۔ نبی فرمایا بازار جا میں شہزادیاں جھنڈا دتا۔ 02.30
کیہڑا ایہ دسا گر سی گئے۔ میں پھراؤں تیاری کی۔ اوہناں آکھیا اسیں نہیں منن دے۔ میں آکھیا جا ویکھو 03.00
نبی دتا اے۔ اوہناں نبی مصلے دتا۔ اوہنوں نبی جھنڈا دتا۔ ہاں اوہناں دو بن گئیاں۔ اک نے مصلے 03.30
نوں منیا اک جھنڈا منیا۔ گھر وچ مصلے۔ بازار وچ مصلے۔ بستر وچ مصلے۔ پنڈ پنڈ مصلے۔ مصلے 04.00
دی مصلے محبت دا انکار۔ مدینے نے جھنڈا۔ گھر وچ جھنڈا۔ اپنے جھنڈا۔ مصلے دا 04.30
انکار۔ سنی شیعاں مبارک اے نوں جھنڈے آلے دا وی علم اے تے مصلے آلے دا وی۔ 05.00
میرا آقا علیہ السلام تے صحابہ کرام کر رہے ہین تے۔ یا رسول ایہ مشکل مسئلہ [illegible] سی 05.30
نے۔ انبیاء کی بن کے آئے۔ فرمایا کوئی کلیم بن کے آیا۔ کوئی ذبیح بن کے آیا۔ آقا تسی دنیا 06.00
تے کی بن کے آئے او۔ میرے آقا نے فرمایا میں حروف کلیم بن کے نہیں آیا۔ عرش تے نیچے بن کے 06.30
نہیں آیا۔ فرمایا میں دنیا تے شریعت لے کے آیا۔ وحی دا چہرہ لے کے آیا۔ والیل دیاں 07.00
زلفاں لے کے آیا۔ ماذاغ دیاں [illegible] سوہنیا انکھاں لے کے آیا۔ دنیا [illegible] 07.30
08.00

253

25 April 2004

4 Rabi I

13 Baisakh

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30									

APRIL 2004

SUNDAY

دی زبان لے کے آیا۔ لیس نوں تے مبارک تے سوہنے وزرے لے کے آیا۔ زمانہ میں دنیا تے آیا
الم نشرح دا سینہ لے کے آیا۔ زمانہ ورفعنا تے لق من الکونی دی زبان لے کے آیا۔ زمانہ دنیا تے
آیا تے عزت تے عظمت والا بن کے آیا۔ آنان تے سے نان والا بن کے آیا۔ زمانہ میں دنیا تے آیا
سید السردار بن کے آیا۔ تے شہنشاہ دی دل دی بہار بن کے آیا۔ زمانہ میں دنیا تے اوہ میں
بن کے ہنس آیا۔ دنیا تے میرا حضور نے کی بن کے آئے۔ قرآن نے اک صفت بیان کیتی
میرے سرکار دی۔ آ ذرا اس صفت نوں دی اسن لے۔ اس مقام نوں دکھسن لے۔ میرا نبی
آپنے اساں لوکوا میں دنیا وچہ آیا۔ آقا کی بن کے آئے۔ زمانہ میں وڈا عیال الی اللہ باذنہٖ،
وسراجاً منیراً بن کے آ آیا۔ زمانہ میں دنیا اتے آیا۔ وما ارسلنٰک الا رحمۃ للعالمین۔
بن کے دی آیا۔ انہاں اتے میں تقریر پیش کرنی۔ میں جس موضوع اتے تقریر کرنا چاہناں آں۔
میرا دینی آپنے اے میں دنیا وچہ آیا۔ حریص علیکم بالمؤمنین رءوف رحیم۔ زمانہ میں
دنیا وچہ آیا۔ اپنی امت دا درد لے کے آیا۔ اپنی امت دا غم لے کے آیا۔ اپنی امت دا
پیار لے کے آیا۔ قرآن آکھدا اے پیا میرا نبی درد کرن والا۔ میرا نبی الاجے کرن والا مسلماناں
ذرا توجہ نال سنو۔ قرآن حکیم دے گل میری ہنس ہیری ہانسی۔ میں کیسے دا آتے تنقید
ہنس کردا۔ معاملہ ہو دا دو بندی ہو دا۔ اہل حدیث ہو دا میں سب نوں کہنا آں۔
کیوں کہ انسان تے ہاں نہ۔ عقیدہ ہر بندے دا رہا۔ اگر میں صدیق اکبر نوں ہنس منناں گا۔
جہنم میرا اسلے تیار اے۔ ایسی گل کوئی ہنس۔ اگر کوئی مینوں ہنسے میں دا جہنم
تیار اے گل کوئی ہنس۔ تے نالے یار وچہ نال پیار ہو دے۔ اوہناں وچ تے عیب
کسدا ای کوئی ہنس۔ سانوں تے آقا وچہ عیب ای ہنس دکھدا۔ اوہ جیڑا آکھدا اے غلاماں
علم کوئی ہنس سی۔ میرے استاد محترم مقبول عرب وعجم صاحبزادہ میر سید کشور
حسین شاہ صاحب۔ اک گل کردا ہنس۔ بڑی سوہنی اے۔ اوہ فرماندے ہندے ہین
عدالت وچہ جا کے خاوندے خلاف بیان اودا دیندی اے۔ جدوں کردا دی کسی ہو وے۔
اوہ جدوں پترا اے کی آکھدی اے گل سمجھو۔ اوہدا آپنی دے جاندا کہ ناہیں۔
ــــــ اودوں آپنی اے جیڑا میرا سر وار سائیں۔ میں آکھناں آں۔ اسی تے

آپنے آپ جھوٹے مدینے داتا دیدار ۔ تے جیہڑا آہندا اے کہ ہنس سکدا اے کہ
اوہ کردار دی کرسی ہو گئی اے ۔ تاں بھونک رہیا اے ۔
میں آپنا آپ کردار دی کرسی نہیں ۔ جس دا کاہدہ پڑھے اوس دا ناں دے گیت گانے چاہیدے
نیں ۔ ایہہ چیزاں کردار دیاں کرسیاں ہوندیاں نیں ۔ کلمہ پڑھیاں تے کہنا اوہ
گلی وچ ملدیاں نوں ہینڈ کرنیاں نیں ۔ ایہہ کردار دیاں کرسیاں ہوندیاں نیں ۔ جھگڑیاں دیاں اینج
ہانسیں کردیاں ۔ شریعت دیاں دیاں اینج ہانسیں کردیاں ۔ امیر منہ کلمہ پڑھ دیاں نیں ماپیاں دیاں
گلاں منکدیاں نیں ۔ ماپیاں دیاں غلطیاں تے اوڑنیاں ہن دیاں نیں ۔ بھانویں اکوں کانا ہووے
آہندے جھوٹے سردار نیں ۔ ماپیاں دی عزت رکھنی اے ۔ جیہڑی دا میرا اے ناں اوہدی دا
اے دا ہانسی ۔ تے جے میں ہو جاں کے ناں کردار دی کرسی ۔ پہلے ہانسوں گرانٹ لوے ۔ اوہدا
آپنا اے کہ ہنس سکدا ۔ اوہ تے بندہ دا ہر ہنس بنا سکدا ۔ اردو انگریزی دیہہ
گرانٹ وکھا ندا اے پیا ۔ کردار دی کرسی نہیں ۔ میرا ۲ ال سسرت دا طلبہ کرسی
میرا تے طلبہ اسا عملی دنیا سے محبت کرتی اسا ۔ سنی مصطفیٰ سے محبت کرتا ہے ۔ جنوں
آپ جملہ سننا دُوگردا ۔ عملی دنیا سے محبت کرتی ہے ۔ سنی مصطفیٰ سے محبت کرتا ہے
عملی دنیا کو چھوڑے جان ختم ۔ سنی محمدؐ کو چھوڑے ایمان ختم ۔ عملی کو دنیا کا چھوڑ کر
جینے کا چارہ نظر نہیں آتا ۔ سنی کا محمدؐ کے بغیر دنیا میں سہارا نظر نہیں آتا ۔

(سبحان اللہ)

میرے آقا صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا حریص علیکم بالمومنین رؤف رحیم ۔ میرے آقا زمانہ
میں میں دنیا دے اندر آیا ۔ امت دا پیار لے کے آیا ۔ امت واسطے حریص بن کے آیا مسلماناں
حریص میں وی کرنا واں ۔ حریص شہرت دی کردا اے ۔ لالچ میں وی کرنا واں ۔ لالچ بہشتی دی کردا
اے ۔ لیکن فرق زمین تے آسمان دا اے ۔ میں لالچ کرنا واں کاروبار بہتر ہو جائے ۔ میں
لالچ کرنا واں اوہ دو ستا گڈی مل جائے ۔ میرے تے مل جان فلاں چیز ہو جائے ۔ فلاں کم
ہو جائے ۔ لیکن قرآن آہندا اے نبی کس گل دا لالچ بہتا کردا اے ۔ قرآن دسدا اے
کس گل دا لالچ کردا اے ۔ ربوہ ہاندا اے کائنات دا ہر انسان جاندا اے

255

23 April 2004

2 Rabi I
11 Baisakh

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30									

APRIL 2004

FRIDAY

میری گلاں پلے بنھ ہو جائے۔ عزت مل جائے۔ شہرت مل جائے فرمایا نبی اکرم نے

گل دی لاج رکھن کرنا۔ نبی تے اکو گل دا ہلا ہے کردا اے۔ کہ اوہ دا کوئی بندہ جہنم دی اگ

چوں بچ کے جنت وچ چلیا جائے۔ (سبحان اللہ)

حضور دا مشن اکو ای اے۔ کہ خدا دی مخلوق جہنم وچ نہ جائے۔ اک حدیث میں

پڑھی بڑی سوہنی حدیث اے۔ آقا رسالت زبانا اٹھا سوہنے منیں۔ حضور دا جہان

سیوری۔ ① (مینوں بنو ثابی) جس دا منہ بارہ کھل والا اے۔ بڑا خوبصورت بنے

اے۔ ۵ کلم مالک نبیاں دی مینہ اندر جیویں لوں سمجھے کوئی کیبا ای ہنس۔

۲ ہیرے الوں ملک سلم نہ سدا تیراب اچے تا لئیں وچھاوری رہی۔

۳ بچ ہو سدا ہیا وانگ ہیرے ہیرے مکھ مسکین دا گجیاں ای ہسے۔

۴ اپنا سردار حیران رہ گئے۔ ڈنکار بج تے کے داد چاری ہنسن

② بسریل خبرے نے آئے۔ نمازی سجدہ والا ماتھا۔ امت دی خاطر اسان۔

روندیاں سی بڑے پیار دیاں کیا باتاں ہسن۔

ربدا اس پر دلیے آکھے ممنوار دیاں کیا جاناں ہسن۔

حضرت تلاوت کر دیئے سن۔ دن تک۔ بجے کر بار دا نام دا ملے ملنا

حضر ۵ ہو والا سعد = گلاں نال تے ہر کوئی لائی ہیردا۔

③ حاتم طائی کی بیٹی کا مشرف باسلام ہو کے آ گئے ___ صفحہ نمبر 133

بنی کے زمانے میں ایک عورت نے چوری کی ___ بنی دی بیٹی کا ذکر۔

بنی کا حکم۔ اپنی امت دا حساب میں آپے ہی سرانجام کراں گا۔

[signature]

18.10.04

۳ رمضان ۱۴۲۵ھ سپیر 11.17.31

(میاں چھنن)

256

علامہ حسین ڈوگر

پروگرام پوربولہ ۔ میلاد النبی

16-5-03 صحابہ کالونی

حمد و ثنا ۔ عبدالغنی نے ایک جابر سا سا تنے ۔ نعت و سلام ۔ سیکرٹری حمید انا
اوکھا ۔ جدوں محمد تھلوں کُنا کھچیا اوکھا ۔ مِیں اللہ تے کلدے ۔ صفحہ نمبر 191 ۔
محمد دے نانوں تے سبھ انہاں نے پہنا مبارک ۔ (مولوی ادریس کی مثال) —
نہ آدم تھا ۔ نہ فرشتے سے نہ تھا یہ تھا جیبے خدا
بنے سب دی خدائی سے محمد مصطفیٰ پہلے ۔ (اللہ نے ہر چیز سے پہلے محمد کا نور)
نبی کا نور کہاں رکھا ۔ صفحہ 200 سے کرسی پر صدارت معطل آگئی ۔
بابا جی کا زمانا ۔ سے اسا سسیا پیا دے دیس اندر ہونیاں گاہر یاں مشکلاں بیماریاں سن
جس دیس دی بات ۔ اک نوکری لگی گی رسن بدلے ——— چیز نہ کوئی بولے بارانا!

اللہ نے نبی دا نور رکھا کتھے ۔ بس سنیوں سے بعث اپنی اجازت دیندی اسے تے علما اپنی اجازت دیندے
ہن ۔ اللہ نے نور بنا کے اپنے قریب رکھیا ۔ اپنے قریب رکھیا ۔ اپنے قریب خاص رکھیا ۔ ایہہ سنیوں
پتہ ہے نبی جد وی اللہ کول رہیا تے کی ہوندا رہیا ۔ تے نبی کی ہوندا رہیا ۔ ایہہ سنیوں پتہ ہے
سنیوں اک مثال دینا واں ۔ کہ اگر لوہے نوں اگ وچ رکھو تے اک گھنٹے توں بعد لوہا کیسا ۔ جیہڑا اگ
اگ دا اوہو جیہا ہو جاندا ۔ جیویں اگ دلاندی اے اوہو لوہا وی دلاندا اے ۔ میں لوہا کیسے ستی نوں
کسے ملا نہ سمجھا ہوں ۔ مولوی جی لوہا اگ دے قریب رہیا اے ۔ رنگ وی لوہے دا اکو اے ۔ جیویں
لوہا لال اے ۔ اوہو اگ لال اے ۔ جیویں اگ دلاندی اے اوہو لوہا وی دلاندا اے ۔ لوہے نوں اگ کہہ
سکدے آں ۔ آکھے گا ہرگز نہیں ۔ اگ نوں لوہا آکھ سکدے آں ۔ آکھے گا ہرگز نہیں ۔ مولوی جی کم
دوناں دا اکو ای اے ۔ آکھے گا کم دوناں دا بے شک اکو اے ۔ لیکن جنس وکھو وکھ منی پئے گی ۔
رب نے آکھیا سمجھا تو میرے قریب ہو کے دنیا وچ جا کے جیہڑا کم توں کریں گا ۔ اوہ میں کراں گا ۔
تیرا جیہڑا کم ہووے گا میں کراں گا ۔ تیرا ہر شے کرن دے باوجود میرا بندہ رہویں گا ۔ میرا ہو

New Moon

(سبحان اللہ) لئی عطا کرن توں بعد وجود تیرا اللہ تے مالک رہواں گا۔

رب اگر اسیں بنی کوں کوئی خدا تسلیم نہیں کردے۔ اسیں آکھنے آں رب وچ رہیا اے تے رب وچ ہم۔
جیویں لریا اپنے رب وچ رہوے تے اگے اپنا رنگ چڑھا دیندی اے۔ تے میرا محمد اللہ دے رب
وچ رہیا اے۔ گل سمجھ اوہ یار۔ بنی کیتے رہیا اللہ دے رب وچ ہم۔

آدم دی تخلیق

عزیزان گرامی کافی عرصہ گزر گیا عرصے توں بعد۔ رب العالمین نے فرمایا اے فرشتیو بالحکم ہو گئے۔ کی
حکم اے۔ میں اپنے بنی پاک ﷺ والا نور دنیا دے وچ بھیجنا چاہنا آں۔ فرشتیاں نے ہتھ بنھ کے عرض کیتی یا اللہ
مرضی اپنی کریں۔ اک سوال اے اس دنیا چاہنے آں۔ رب نے فرمایا کی سوال اے دنیا چاہندے او عرض کی یا اللہ
جدوں کسے نوں کسے نال پیار ہو جاندے۔ کسے نوں کسے نال محبت ہو جائے۔ محبت دا تقاضا ایہہ ہوندا اے۔
محبوب آکھندا اے اکو میں ہوواں۔ اک میرا محبوب ہووے۔ تیجا بندہ ماریا نہیں کھاندا۔ ایہہ گل دا تے پورے
والیاں نوں پتہ اے نال تیرے پر ذرا توجہ نال سمجھدا چل یار۔ فرشتیاں عرض کیتی یا اللہ تیجا بندہ وار سکدا
نہیں کھاندا۔ میرے رب العالمین اج تیرا محبوب تیرے کول اے۔ اینہاں نور تیرے قرب خاص وچ اے۔
میرے رب العالمین اک توں۔ اک تیرا محبوب تیجے بندے دا لوڑ کوئی نہیں۔ تے پھر دنیا کیوں بناناں ایں۔
بس اپنے محبوب نوں کول رکھو۔ توں ایہدا ذکر کردا رہو۔ ایہہ تیرا ذکر کردا رہے۔ توں ایہدے نال
دا معاملہ کر۔ ایہہ تیرے نال دا وعدہ کرے۔ توں ایہنوں اللہ کہندا رہ۔ توں ایہنوں حبیب اللہ کہندا رہ۔ ایہہ
تینوں اللہ کہندا رہوے۔ توں ایہنوں امیر لا کہندا رہ۔ ایہہ تینوں اللہ کہندا رہے۔ توں ایہنوں حبیب اللہ
کہندا رہویں۔ ایہہ لا الہ الا اللہ کہندا رہوے۔ توں محمد رسول اللہ کہندا رہو۔ ایہہ الحمد للہ رب العالمین کہندا
رہوے۔ توں یا ایہہ رحمۃ للعالمین کہندا رہو۔ یا اللہ دنیا بنائن دی لوڑ کی آ۔ رب
نے فرمایا۔ قال انی اعلم ما لا تعلمون۔ جو میں جاننا آں تسیں نہیں جاندے۔ فرشتیاں آکھیا یا اللہ
سے ڈا الہام۔ مگر دنیا بنانا کیوں چاہنا ایں۔ رب آکھندا اے جدوں دو بندیاں دا پیار ہووے
محبت نوں سب ذہن وچ ایہو ہی خیال آندا اے۔ کہ جناب سے ڈا پیار بڑا پکا اے۔ سے ڈیں یاری
بڑی پکی ہو گئی اے۔ تعلقات بڑے گہرے تے پکے ہن۔ لیکن ایہہ معلوم تعلقات دا کہ ناپ کہ۔ ہن
معلوم دنیا وچ جانا چاہیدا اے۔ جدوں سا ڈے تعلقات ہون گے۔ اسیں دنیا دے نے گزاراں

گے۔ لوکاں نوں کینا پتہ لگا اہناں دی دوستی دی کیہ بات اے۔ اہناں دی یاری دی کیہ بات
اے۔ اہناں دے مِن منادی کیہ بات اے۔ رب نے فرمایا سچیا۔ دنیا اس واسطے بنانا چاہنا آں۔
میں کوئی گناں نہیں گنہگار، توں دنیا وچ چلیا جاویں۔ تے ربا کیہڑا ہو کے گا کی۔ فرمایا سوہنے میرا
پتہ دسے گا۔ توں انگل دا اشارہ کر دیویں۔ سوہنے عرض کرے گا مولا جے میں گونگا آں تے تیرا ناں کون بولوا
اے۔ اگر گونگا ہوسی تے تیرے یار دی زبان اے۔ رب آکھدا اے میں سب ہو کے گواہاں گا تیرا سارا دا
میں دنیا نا توں تے بولا سکنا آں۔ ایہہ چن تے میں اپنا ناں توں تے بلوا سکنا آں۔ مگر یار دی
زبان نہیں بدلا سکدا۔ آ میرا حبیب جدوں سوہنا تیری انگل دا اشارہ سارے ویکھن آئے گا۔ لوکاں نوں
کیہ پتہ ہوئے گا۔ محمد دے ثناں دی کیہ بات اے۔ تے اللہ دے گلاں منن دی کیہ بات اے۔ اس واسطے
توں تیری وجہ توں میں دنیا بنانا چاہنا آں۔

ایہہ میلاد دا میں مکمل سن کے گیا اے جیہڑی محفل شروع ہوئی۔ ہن تہاڈا سمجھ لئے تے مینوں
اجازت دیو دینا آں میں اگے تقریر کراں۔ میں اک بندہ دا منظر لکھیا کہ بڑے مسجد دے اندر بیٹھے کجھ مسجد
دے باہر بیٹھے۔ میں آکھیا جی اجی سجان کیہو۔ اک کہنے لگے جو سجان اوہ باہر ودوں اک آواز آئی۔ ڈاکٹر صاحب
آپ سجان اللہ کہو تاں مولویاں توں کہوا اسیں سجھو رہے ہیں۔ میں کیہا کا کا کیوں۔ اوہ کہن لگا کہ ہم تو بعد وچ
چاول کھاندے آں۔ مٹھے چاول کھانے آں۔ بوندی کھانے آں۔ اوہدے کھیر ساہنوں۔ تے شتر مرغ دی انڈیاں
کے مرغا کھا جاندے او۔ سجان اللہ وی کیہ ای کو۔ میں آکھیا کیا گل تیری سچی اے۔ مگر
سوہنے ایہہ کی۔ میں آکھیا جے مرغا ایسے مولوی کیہے کھاندے آں۔ تے پچھاں نو تم دیاں دی کیڑیوں نوں
دیندیاں جیندیاں ہیں۔ ایہہ گل سچی ہے کہ ہم ہیں۔ اللہ تعالیٰ ہر بندے کو ان دکھاں دی توفیق دیوے۔
تے بانگ دینے والیاں دی توفیق عطا فرما لے۔ تے وقت نال نماز پڑھن والیاں دی توفیق عطا فرمائے۔ اچی
آواز نال ذرا نعرہ دیو آمین۔

تے جیہڑا بندہ میتے نہ وڈ کے۔ ایہہ فخر نہ کرے کہ میں میتے ہتھ نہ لاؤں۔ ایہہ سرکار جیہڑی گل
میں جناب دی خدمت وچ پیش کر دا چلا واں۔ میں گھر اپنے اس نوں بلاواں گا جس نوں درود پڑھیا
ہووے گا۔ تو گھر اس نوں بلاشیں گا جس دے نال بیشتوں پیار ہووے گا۔ اوہ توں ۱ بجے دباری سمانا
چیں سمبھال۔ توں تے اوہنوں اپنے گھر بلاشیں جس دے نال بیشتوں پیار اے۔ حبیب رب دا گھر اے

رب آکھدا اے جہانوں گواچ گیا ہووے۔ میں تو ڈھونڈ اوس بندے نوں آن دی دیاں گا۔
09.00 جہڑے نال زمین اتے مصطفیٰ پیار کردا ہووے گا۔ عرش اتے خدا پیار کردا ہووے گا۔ علامہ اقبال نے اپنے
09.30 بزرگ مرشد دی گل کیتی۔ فرماندے سن
10.00 مسجد تو بنا دی شب بھر میں ایمان کی حرارت والوں نے
10.30 دل اپنا پرانا پاپی تھا۔ برسوں سے نمازی بن نہ سکا۔
11.00 فرشتو! میں پیار دا نور اگے چلدا جاپنا آں۔ فرشتیاں عرض کیتی یا رب سانوں کی حکم اے۔ فرمایا مٹی
11.30 اج کٹھی کر کے لے آؤ۔ میرے حبیب دی بنان دی تیاری کرو۔ صفحہ نمبر 200۔ فرشتے گئے مٹی
12.00 لے آئے۔ مٹی آ گئی یا رب ہن فرمایا گو۔ کٹ گئی باریک کر لو کیتی گئی۔ اوہ چھانی چھان لئی گئی۔ پانی پا
12.30 دتا گیا۔ گنھ گنھ گئی۔ میں آدم نوں بناواں۔ یا رب کیویں بنایئے۔ فرمایا ناخناں توں لے کے اس گردن
01.00 تک حضرت آدم نوں ستھرا بناؤ۔ پیراں دے ناخناں توں لے کے سر تے جڑ والی ... ۔ سر تے میرا بابا
01.30 جان حضرت آدم نوں فرشتیاں نے بنایا۔ کنے بنایا پر بولو۔ جہڑے اوہ ہیٹھ بولدے سن تا ڈاکٹر خیال دے کہیا آں
02.00 بنایا سی۔
02.30 پیراں توں لے کے اس گردن تک حضرت آدم نوں فرشتیاں نے بنایا۔ جدوں اوتھے تک بن گئے تاں باقی
03.00 پچھے رہیا۔ رب فرمایا بن گیا آدم یا رب بن گیا۔ تے چہرہ رب آکھدا اے ہن ستھرا نہیں بناونا۔ یا اللہ کیوں۔
03.30 فرمایا آدم دا پیا نور اے۔ اہدے وچوں گھڑی جیہڑے نور والے نبی دی صورت دنیا نوں وکھانی اے۔ آدم دا
04.00 چہرہ میں آپنے ہتھاں نال بناواں گا۔ فرشتیاں عرض کیتا یا رب چہرہ ای سارا جسم ساڈے کولوں بنوایا
04.30 تے چہرہ کیوں نہیں۔ رب فرماندا اے فرشتے تے بنا لیناں ہوراں چیزاں چنگیاں نہیں لگدیاں۔ اوہ میرا محبوب اے
05.00 اوہ میرا حبیب اے۔ اہنوں میں اپنے دست قدرت نال بناواں گا۔ پیراں توں لے کے اس گردن تک
05.30 اے انسان حبہ سن۔ جنہوں تے میں تو فرشتیاں نے بنایا۔ لیکن سر تے ... نال رب نوں
06.00 اتنا پیار اے۔ کہ سر دا چہرہ فرشتیاں توں نہیں بنوایا۔ بلکہ اپنے ہتھاں نال بنوایا۔ جن رب دے
06.30 تے ہتھ کوئی نہیں کیہڑے ہتھاں نال بنایا۔ ایہہ الگ موضوع اے۔ ایہہ کسے جدوں توں نہ وکھیں سے ملاں
07.00 بندے توں وکھیں۔ کہ جدوں رب دا ہتھ اوہدا کوئی نہیں۔ رب آکھدا اے میں اپنے ہتھاں نال بنایا۔
07.30 ایہہ حدیث اے۔ اللہ فرماندا اے۔ آدم کو میں نے اپنے ہاتھوں سے بنایا۔ تے رب دے ہتھ کوئی
08.00

260

نہیں۔ رب نے ہر شے ہتھاں نال بنایا۔ کفر دا فتویٰ لاوندے تے کہڑ ولوں گل۔ دو گھر ایہہ بنھدا اے۔ آدم

بنایا میرے گھر دے ہتھاں نال۔ 09.00

ایسے واسطے میرا بندہ نہ بنایا لوکو۔ میں آدم کا بیٹا بن کے بھی آیا۔ آدم کا باپ بن کے وی آیا۔ مجھ پہ 09.30

عرض کیتی آکھ آدم دا پتر بشیر اے۔ آدم پہلا بشر اے۔ تسی آدم دی اولاد او تے ہر کوئی فرمایا 10.00

اگر بشریت کو دیکھا جائے۔ میں آدم کا بیٹا بن کے آیا۔ اگر میری نورانیت کو دیکھا جائے۔ آدم کو میں 10.30

کو تو ابھی اللہ نے بنانے کا ارادہ بھی نہیں کیا تھا۔ میں کس سے پہلے بھی اللہ کا نبی تھا۔ تو بہ تھوڑا 11.00

جیہا ہور چلیا اے اگے۔ 11.30

عزیزو ایہہ گل اوس ویلے دی اے جدوں حضرت آدم نوں فرشتیاں نے بنایا۔ رب نے فرمایا آدم دے ہتھ دو بنا دیو۔ 12.00

ہتھ کنے بولو۔ آدم دے ہتھ دو بنائے پیر دو بنائے۔ انکھاں دو بنائیاں کنّ دو بنائے۔ اکثریت 12.30

چیزاں دا جوڑا جوڑا بنایا۔ صرف میری گل نہیں اللہ دا قرآن وی آکھدا اے۔ انسان دی اکثریت چیز 01.00

دا میں جوڑا جوڑا بنایا۔ ہتھ دو بنائے۔ انکھاں دو بنایاں پیر دو بنائے۔ لیکن جدوں دل بنان 01.30

دی واری آئی۔ فرشتیاں عرض کیتی یا اللہ آدم دا جسم وچ دل بنانا ایں کنے بنائیے۔ فرمایا ایک 02.00

میں آکھیا یا اللہ جگر اکو دا ہر ذرہ سی اے سی دل۔ دل توں بنا دتا اک یا اللہ دل توں دو دیندا۔ چلو اک 02.30

دل اگر سجیاں بند کیندا آکھیندا تھک جاندا تے دوجا فٹ کر لیندے۔ ایہہ دل تو کیوں نہیں دو بنائے۔ 03.00

اللہ فرماندا اے میرے خزانے وچ دلاں دی کوئی کمی نہیں۔ میں ہزار دل بنا دیندا۔ میرے کولوں 03.30

کوئی پچھن والا نہیں سی۔ لیکن دل صرف اس واسطے اک بنایا۔ کہ اے انسان ذرا غور و فکر کر۔ 04.00

میں دل تیرا صرف اس واسطے اک بنایا۔ کہ تیرا دل وی اک۔ اوہدے میں عرش والا رسوی اک۔ 04.30

فرمایا تیرے سینے تیرے نال کتنی محبت اے۔ فرمایا میں اپنے رہن دا مقام بنایا۔ میں کعبے وچ نہیں آیا۔ 05.00

میں مسجد وچ نہیں آیا۔ فرمایا جدوں ہو ڈیرہ لگایا اے انسان تیرے دل وچ ڈیرہ لگایا۔ 05.30

اچھا ذرا غور کرنا اے دو جملے میں آکھدے سن لو۔ اشارہ میں سمجھ گیا فقیر میں دکان لگا۔ 06.00

یا اللہ تیرا گھر کہتے فرمایا تیرے دل وچ۔ یا اللہ میرا گھر کہتے۔ فرمایا میری جنت وچ۔ اچھا یا اللہ میرا 06.30

گھر تیرے کول تے تیرا گھر میرے کول۔ اللہ دا گھر کہتے بندے دا دل۔ تے بندے دا گھر کہتے جنت 07.00

میرا گھر اللہ دے کول۔ اللہ دا گھر میرے کول۔ عرض کیتی یا اللہ میرے کولوں تیرے گھر دی حفاظت نہیں ہوندی۔ 07.30

08.00

261

17 April 2004

26 Safar
5 Baisakh

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30									

APRIL 2004

SATURDAY اپنا آپ کول رکھو۔ میرا مینوں دے چھڈ۔ ذرا بابا جی نسن کہ ہن معاہدہ اے۔ میرا گھر تینوں

09.00
رب تیرا گھر میں رکھاں گا۔ جے توں میرے گھر دی حفاظت کردا رہیا۔ میں تیرے سادی کردا رہواں گا۔ جے

09.30
توں میرے گھر دے اندر کسے غیر دا قبضہ کرا دتا۔ تے رب آہندا اے میں وی تیرے گھر وچ تینوں وڑن

10.00
نہیں دیواں گا۔ اچھا بابا جے میرے گھر دے اندر کسے غیر دا قبضہ ہو جائے تے توں نہیں آئیں گا۔

10.30
میں تھوڑے چر کے جدوں گھر پہنچیا ہاں۔ ساڈے پنڈ وچ بیاہ دی عادت رہی۔ ہمیشہ اندر چارپائیاں

11.00
ہوندیاں سن اتے سفید رنگ دیاں چادراں۔ چھیاں ہوندیاں نیں۔ ٹھنڈک کمرے آں تے کھل رہیاں آں۔

11.30
جاں بدل۔ جدوں جا کے میں بیٹھیا تے مینوں بدبو جیہی آئی تے رکو کھڑا۔ بدبو اے۔ بیگم کہن لگی

12.00
کی ہویا جے بدبو اے۔ حرف بلی نے پیشاب کیتا اے نال۔ میں آکھیا میں نہیں بیٹھنا۔ ایمان داری نال

12.30
دس توں اینڈا سیانا اے۔ کسے شے اتے بدبو ہووے توں تے اوہدے اتے نہیں بیہندا۔ تے جے تیرے گھر دے

01.00
اندر تیرے دل والا گھر جیہڑا اللہ نے تینوں دتا اے۔ ایہدے اندر زنا دی پلیدی لگ جائے۔ ایہدے اندر

01.30
پلیدی بدمعاشی دی لگ جائے۔ ایہدے دل دے گھر دے اندر بے نمازی دی پلیدی آ جائے۔ اس اللہ دے

02.00
گھر دے اندر سود دی پلیدی آ جائے۔ اس اللہ دے گھر دے اندر رشوت دی پلیدی آ جائے۔ او سانوں

02.30
پلیدی تے ناپاک جگہ اتے اک گھنٹے واسطے بہن لئی تیار نہیں۔ رب آہندا اے میں وی تیرے ناپاک دل

03.00
وچ نہیں آواں گا۔ جے مینوں لبھنا چاہنا ایں۔ دل پاک کر۔ جیہڑے میرے محلے دا ڈیرہ ہووے گا۔

03.30
پھر میں خدا دا ڈیرہ ہووے گا۔

04.00
اک جیہا ہور سوال اے۔ اصلاح معاشرہ دا۔ حضور تے فرمایا۔ اوہ نے توں اوہدا جنتی نوں جنت وچ ستر حوراں

04.30
ملن گیاں۔ کتنیاں حوراں۔ کیہڑے جنتی نوں۔ ہر اک جیہڑا میرے [illegible]۔ گنہگار تے چھوٹی دا اگلا ہووے گا۔ اوہنوں

05.00
ستر حوراں ملن گیاں۔ اتھے مینوں اک گل دا جواب دے دیو۔ میری ساڈی تھوڑی اک بات

05.30
تے اوہ گل اک بات اے۔ اسی دھی دی شادی کرنی ہووے تے بہن دی شادی کرنی ہووے تے کی ویکھیے آں

06.00
جیہڑے منڈے نال رب دے ملا ہوئے۔ عقیدہ شریف ہووے۔ نیک ہووے۔ چنگی اٹھنی بیٹھنی [illegible] دی

06.30
تعلیم تے دھرمی۔ کرایہ کر جیہڑا نہ ہووے۔ جیہڑے بندیاں نال یارانہ نہ ہووے۔ ایہہ کر ساڈی دھی سکھی

07.00
وسے۔ یار ذرا سوچو تے سہی۔ حضور حسین دے گھر نوں سالے بندے سی کہ ذرا جواب تے دیو۔ کہ جس

07.30
بندے نوں اسیں اک دھی دا رشتہ دینا ہی ہے۔ اس دا تے آپ نے آں بندہ نیک ہووے۔ جیہڑے رب نے

08.00

سانوں نیت دے ستر حوراں دیندیاں ہن۔ اوہنے کیہا نہیں وکھیاں کہ بندہ نیک ہونا چاہیدا اے۔ گل دا مل پا لیو۔ اوہنے کیہا نہیں آکھنا کہ بندہ شریف ہونا چاہیدا اے۔ ایہ نہیں وہندا کہ بندہ نمازی ہونا چاہیدا اے۔ ایہ وی وہندا اے۔ آدم علیہ السلام نوں بنایا۔ آدم جنت وچ بیٹھ گیا۔ ہتھ نہیں ہلا سکدا۔ پیر نہیں ہلا سکدا۔ اکھ دا اشارہ نہیں کر سکدا۔ اللہ نے اپنی روح آدم وچ پائی۔ روح اندر گئی تے روح بیچ کے باہر نکلی۔ فرشتیاں نے غور کے ویکھیا۔ اللہ نے فرمایا غور کے نہ ویکھو۔ روح سکی اے اندر کیوں نہیں جاندی۔ یارو اندر بڑا ہنیرا اے میرا دل نہیں لگدا۔ اللہ نے فرمایا نور رکھدے ہیں اک جا۔ آدم دے جسم وچ روح دا دل نہیں لگدا۔ آدم دے بنن توں ہزاراں سال پہلے۔ جیہڑا اس محمد دا صلی اللہ دا نور بنایا ہویا سی۔ اس نور نوں چک کے ذرا آدم دے متھے وچ رکھ دیو۔

نور محمد ﷺ جدوں آدم علیہ السلام دے متھے وچ رکھیا گیا۔ رب نے فرمایا فرشتیو سجدہ کرو۔ سارے فرشتیاں نے کیتا۔ جدوں آدم علیہ السلام نوں فرشتے سجدہ کرن لگے۔ آدم علیہ السلام نے پچھیا تے عرض کیتی یا اللہ ایہہ مینوں سجدہ کیوں کردے پئے نیں۔ میرا طواف کیوں کردے پئے نیں۔ میری تعظیم کیوں کردے پئے نیں۔ رب العالمین نے فرمایا پیارے آدم۔ اپنے ذہن وچ ایہہ گل نہ لیاویں۔ ایہ فرشتے تیری تعظیم نہیں کردے۔ ایہ تینوں سجدہ نہیں کردے۔ تیرے جسم دے وچ میرے آخری نبی دا نور پاک اے۔ مدینے والے نبی دا نور اے۔ ایہ سارے فرشتے اس نور نوں سلاماں پیش کردے پئے نیں۔

عزیزان من۔ آدم علیہ السلام نے عرض کیتی یا اللہ۔ میں وی اس مدینے والے نبی دا نور ویکھنا چاہنا آں۔ رب نے فرمایا اپنے انگوٹھے ویکھ۔ جدوں بابے نے نوہ دیکھے سوہنا دے نور نے چمک ماری۔ بابے نے چم کے اکھاں تے لگایا۔ کوئی آکھے جو انگوٹھا چمنا نبی دا ناں سن کے چمدا اے۔ میرا اکو ای جواب اے کہ میں آدم دا پتر آں۔ میرے پیو نے چمیا اے۔ میں اس واسطے چمدا آں۔ حلالی پتر دا کم اے جو پیو کیتا اوہ پتر کرے۔ کیہڑا اوس تے نہیں چمدا۔ میں آکھاں پھر باپ توں پچھ۔

مسئلہ ویکھ مولوی کہن لگا سی اللہ نوں ہتھ منا دے میں آکھیا۔ جیہڑا اللہ نوں نہ منے اوس ایمان مشرک کول کیہڑا ثبوت اے۔ ہر دفعہ اس گل دا۔ میں آکھیا پیش کر۔ آکھے اینہاں دے دادے کہ نبی۔ میں آکھیا اللہ دا اے۔ آکھے اذان وچ نبی دا ناں آوے۔ ستی ہر بیلوی چمدا اے۔ میں آکھیا ٹھیک۔ محفل وچ نبی دا ناں آوے چمدے او۔ میں آکھیا ٹھیک۔ لیکن جدوں اللہ دا ناں آوے اودوں نہیں چمدے۔ میں آکھیا مولوی

15 April 2004

24 Safar
3 Baisakh

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30									

APRIL 2004

THURSDAY

پہلوں کہو تاں ۔ آکھے اللہ دا بڑا شکر اے ۔ میں آکھیا شری گورو دوم کی اے ۔ آکھے بچہ
میں آکھیا بچہ چھڈا ہیں آکھے چھڈا آں ۔ میں آکھیا کدی پیو نوں وی چھڈیا اے ۔ کہندا پیو نوں کدی نہیں چھڈاں ۔
میں آکھیا پتر وڈا اے کہ پیو ۔ آکھے پیو ۔ میں آکھیا جیہڑی شے پیو نوں چھڈوں سکدا اوہ اللہ نوں
چھڈاں شروع کر دیاں گے ۔

حالانکہ ایہہ کوئی جواب نہیں سی ۔ ایہو تہاڈے واسطے ٹھیک اے ۔ جنہوں نوں بچیاں واسطے تہاڈے
واسطے ایہہ منتر ٹھیک اے ۔ ایہدا جواب اصل ایہہ سی ۔ چھڈیا اوہنوں جاندا اے جنہوں پھڑیا جائے ۔
جیہڑا پھڑیا جائے ۔ دوست دی طرف چھڈے آں ۔ دوست پھڑیا جاندا اے ۔ پیر دے ہتھ چھڈے
آں ۔ پیر پھڑیا جاندا اے ۔ نبی دا ہتھ چھڈے آں ۔ نبی بحیثیت بشر ہی سی آیا ۔ ایہہ نوں ایس واسطے
نہیں چھڈے ایہہ ۔ چھڈیا نہیں جاندا ۔ اللہ پکڑیا نہیں جاندا ۔ ایہہ بندے دا ناں ہم سکے ۔ تے ایہہ دا ناں
نہ ہم کے ایس بات دا اعلان کرنا چاہندے آں ۔ لوکو جیہڑا چھڈیا جائے اوہنوں انسان کہیا جاندا اے جیہڑا
نہ چھڈیا جائے اوہنوں عرشی و اللہ رحمان کہیا جاندا اے ۔ (سبحان اللہ)

میں آکھیا مولوی جی جے چھوٹی نوں ابڑا ہیڑا سمجھاں ایہا ۔ نبی کہ ناں نوں نہیں چھڈنا چاہی دا ۔ میں
آکھیا ۔ میں آکھیا ایدھ کی سو فدا چھڈ دیں ــــــ کچھ گلاں ہر کہ دم دی سینے دلو ۔ امیداں آکھے
جیویں اوہ تے پیار سارے سوہے ہین ۔ میں آکھیا ہم ایہہ اپنے اپنے دل دی گل اے ۔ جیہنوں جیہڑے چاہندا نال
پیار اے تو اوہنوں ہم سمجھاں اے ۔ ستی نوں سرکار دے ناں دا پیار لکھیا ہے سرکار دے ناں ہم لیندے آں ۔
ایہدے دم مولوی کہیا بابا جھگڑا کیا ۔ ایہہ تے گلاں ایہہ ٹھیک گلاں جتھے بہ پیار دا ۔ تے رولا مک گیا ۔

گل مکا دیاں ۔ ایہہ نہ ڈیا ٹھیک جاوے ۔ قرآن دا پہلا سپارہ اے الم ۔ اگلا دی
آ کر گیا ۔ ایہہ وڈا بابا دسیا ہو پیر رہیا ۔ جیہڑا کی بلیا ۔ میں پچھیا آں جی ایہہ ساڈا کون ۔ کس گل چھوں
جیہدوں اکھے اگے چھوں بنا پاری ۔ اوہنوں مٹھا چھوں ۔ میں اوہدے سمجھ کیوں کرداں ۔ ایہہ آکھیا میرا خلیفہ
اے ۔ آکھے میں نہیں ہوں دا آں ۔ ایہہ وڈا بابا وکالت دی الکاف بن تو رہا کافر ایں ۔ بابا ایہہ جرم ۔ آکھے
توں میرا خلیفہ نہیں ہوندا ۔ تے بابا ایہہ کافر کیوں بناندا ایں ۔ ایہہ وڈا بابا ہالی پہلا خلیفہ آیا ایں ۔ توں
نکر ہو گیا ایں ۔ جیہنوں میں کافر ٹھان آکھیا اے ۔ تاکہ دنیا نوں پتہ لگے ۔ جیہڑا اک خلیفے دا منکر ہووے
کافر اے ۔ جیہڑا ہووے چار دا منکر ہووے ۔ تہاڈی گل چاہنے میں کی آکھیا اے ۔ سنہ جیہڑا ہووے

شہ۔ خوش رہو۔ شتی بڑا عجیب علیحدہ اے۔ پارسوں اتے میں تو ہاں بابا جی آں۔
تے جے بنا آئکے۔ میتے آ۔ ہر پیر ملتاں جاندی آں۔

عزیزاں گرامی سرکار مدینہ صلی اللہ علیہ وسلم دا نور پاک۔ جدوں حضرت آدم علیہ السلام دے متھے وچ رکھیا۔
رب نے فرمایا۔ سجدہ کرو سارے جھک گئے۔ الا ابلیس کھلو رہی آکڑ کے گیا۔ اللہ نے فرمایا توں کیوں آکڑیا ایں۔
کہن لگا۔ رب العالمین میں اینہے نال اللہ نکّا واں۔ اینہوں مٹی وچوں بنایا اے۔ مینوں اگ وچوں بنایا اے۔ میں اینوں
سجدہ نہیں کرناں۔ رب نے فرمایا وکان من الکافرین۔ توں کافر ہو گیا ایں۔ ایہہ کہندا بابا جی۔ ذرا میری عبادت
آکے پاسے ویکھو میں اللہ ایتھے دا ہاں شبیاں گوٹھے کوئی کر نہیں چھڈی۔ میرا آکھیا چنتی جڈا محراب۔ تکیا
نمازی آں۔ یا اللہ میرا محراب ویکھ۔ یا اللہ میری عبادت ویکھ۔ میں چپے چپے تے سجدہ کیتا اے۔ میری عبادت
ویکھ۔ میری ایہہ ایتھے ویکھ۔ سن ہنجاں دا اسیا جلیہ پھیپھا اے کہ بھج ... نے واد دتی اے۔ توں لبل
تے بابا نور ہی نہ بول۔ تیری اینی مرضی اے۔ اللہ نے فرمایا کہ گلوں پیار کرناں ایں۔ آہندا اے یا اللہ میریاں نمازاں
میرے روزے تے میریاں ماکوڑاں۔ اللہ نے فرمایا میں چلے وچ پا ندیاں تے تیریاں نمازاں جے میرے دا سا بنی
دے نور نوں سجدہ کر نہیں کر دا تے۔

آدم بن گیا۔ اللہ فرمایا آدم جنت وچ رہ جو تیرا دل چاہے۔ کھا تے میرے یار دا صلی اللہ علیہ وسلم
نور اوہ تیرے متھے وچ اے۔ جے میں صلی دا آنے نور نہ بناندا تے تینوں بنانا دی نہاں۔ اوہ جنت
اندر سا دا کی اینہے واسطے قرآن اے۔ جو تیرا دل چاہیدا اے کھا۔ کول کھا سیب کھا۔ ایہہ درخت کھا
انار کھا روکیا نہیں۔ جو تیرا دل چاہے۔ لیکن ہذہ الشجرہ۔ اس درخت دے قریب نہیں جانا۔
بابا چپ۔ اللہ آکھیا سیر کر جنت دی۔ جنت دی سیر کر پیار اے آدم۔ بابا بولے چپ چپ بیوی تیری
سی اں اللہ توں چپ۔ اللہ فرمایا سیر کیوں نہیں کردا۔ بابے نے بڑی گل کیتی بڑے اندرساں دی دی۔ یا اللہ
جے مینوں سیر دا حکم دینا ایں۔ تے میرا کوئی رفیق ہمسفر بنا۔ یا اللہ دے بہ سارے فرشتے نے اینہاں
نال میری بولی رلے۔ کہ اینہاں نال میری زبان رلے۔ میرے جا بنا۔ اگے جیویں کسے دے نور دا توں عاشق
ایں۔ کسے نال میں وی محبتاں کراں۔ اللہ دی ذات سی پاک نے حضرت آدم دے جسم پاک وچوں حوا
نوں بنایا۔ جدوں اماں حوا سے نے آئی۔

21-10-04

6 رمضان 1425ھ بروز جمعرات دپہر 10-42-20

265

13 April 2004
22 Safar
1 Baisakh 2061 Bikrami

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30									

APRIL 2004

TUESDAY

Bikrami New Year's Day

(اڈا تیر کلی)

میلاد شریف ڈوگر

(12 ربیع الاول)

(قد جاءکم من اللہ نور وکتاب مبین)

درود شریف۔ حمد و ثنا۔ (جلسے وچ شمولیت) اللہ دی مہربانی تک۔

اسی سارے سنی ہیں۔ تساں خود جلوس وچ ہنسی آئے۔ ایہہ ساڈیاں دا خصوصی طور کرم ہویا اے
کہ تسی آئے او۔ تے جیہڑے نہیں آئے اوہ وی سچے نہیں۔ آندا اوہ اے جنہے اگ کندھ ہووے۔
تے جنہے اگ کندھ نہ ہووے اوہ آندا نہیں ہوندا۔ ہر بندہ بیعت مندا اے۔ بے بیعت تے کوئی نہیں۔
اپنے آپ نوں کہوان دا سلسلے تیار ہی ہاسیں۔ ماشاءاللہ سیاں دی تیاریاں گندھیا اے۔ تسی
خوش نصیب او کہ ساڈیاں دی محفل وچ آئے او۔ تے ماسٹے (اللہ) وجدوں پھر دولہا دولہا بن دا اے۔
باراتی اکٹھے ہوندے ہیں۔ پھر اک ہوندا اے جیڑا دولہے دا سہرا گاندا اے۔ مینوں 1:21 ایس واسطے
سدیا ہیں۔ کہ سرکار دی آمد اے۔ تے اساں سارے باراتی اکٹھے ہوندیاں گے۔ تے توں ساڈیاں دا اک
ادنیٰ جیہا ثنا خواں ایں۔ توں کوئی سرکار دے نوں سہرا سنا۔

اہل سنت دا عقیدہ اے۔ کہ اسیں سارے مل کے وی نبی دی تعریف کر سکدے ہاں نہیں۔ کیونکہ
سرکار دی تعریف کرنا دنیا دا وہ موضوع ہے۔ سوا رب نوں کما حقہ کوئی بیان کر سکے ہی نہیں سکدا۔
حضور دی اگر کوئی تعریف کر سکدا اے تے رب العالمین کر سکدا اے۔ ملو تے ورت ایس نعت نال
گایاں آہ۔ کہ جیویں جناب یوسف علیہ السلام بازار مصر وچ ویچے ناں۔ تے جناب یوسف علیہ
السلام۔ ——۔ اوہ اعلان ہویا کہ حضرت ساڈے کول اک خوبصورت جیہا بردا اے۔
ہے کوئی خریدن والا تے آکے میدان وچ۔ بڑے بڑے حاکماں والے۔ جاگیراں والے مربعیاں والے
زمیناں والے۔ کاراں والے موٹراں والے۔ بڑے بڑے امیر بندے جناب یوسف دا خریدار بن کے
آگئے۔ بادشاہ دا چترا منشی سن ناں۔ اوہ کرسی تے بہہ گیا تے بندیاں دی قطار لگ گئی تے
کھلے کھلے بندے کول ویکھدا اے۔ پہلا بندہ آیا۔ آکھیا بولی توں کون اے۔ اوہ جی میں سو مربعے دا
مالک آں۔ کیہ جیہا دیاں۔ جناب یوسف نوں خریدنا دیاں۔ سو مربعہ لکھیا۔ اگے ایس دا ناں لکھیا۔
دلدیت لکھی۔ ہاں بھئی ٹھیک ہے۔ دوسرا بندہ آیا۔ ہاں بھئی توں کیہ لے آیاں ایں۔ کہ

میں وی جناب یوسف دا خریدار آں۔ تیرے کول کی اے اسا خریدن واسطے۔ او جی میں نکھاں ہتھ کر کے
آیاں آں۔ نام نکھیاں گیا ولایت نکل گئی۔ بندے آندے رہے۔ نال نکھدے رہے۔ ولایت نکھدے رہے۔
پہلے بارے اک مائی نکری سی۔ اوہنے قطار توڑ دتی۔ اندر حاضر ہوئی سلام پیش کیتا۔ منشی
آندا میں بندے ڈیرہ وچ کھلوتے سن۔ تسی وی قطار توڑ کے اندر آ گئی ایں۔ تینوں پتہ نہیں ساڈا کی
قانون اے ساڈا کی اصول اے۔ اوس آکھیا۔ محبت کرن والیاں نوں اصول کی دسناں ایں پیا۔ جلدی
کر ذرا میرا ناں وی لکھ۔ اوس آکھیا تیرے کول پیسے ہین۔ آکھے نہیں۔ دولت ہے۔ آکھے نہیں۔ مربعے ہے
آکھے نہیں۔ کاراں ہین آکھے نہیں۔ کوئی بنگلے ہین آکھے نہیں۔ فیر خریدنا چاہنی ایں آکھے ہاں۔ لے
کے کی آئی ایں۔ اوس آکھیا ہور تے کجھ نہیں اک سوتر دی اٹی لے کے آئی آں۔
اوس نے جواب دتا مائی ایتھے مربعیاں والے لوک کاراں والے لوک بڑے بڑے سرمایہ دار
اوہناں نوں جناب یوسف نہ ملیا۔ تے تیری اٹی دی کی حیثیت اے۔ اوس آکھیا مینوں بڑیاں دلیلاں
نہ دے۔ عاشقاں نوں دلیلاں دی لوڑ نہیں ہوندی۔ سانوں ایہہ کیوں ثبوت پیا دینا پیندا ایں۔ اسی
ایہہ ساریاں گلاں پہلے جاندے آں۔ عاشقاں نوں کوئی دلیلاں دولتاں دی لوڑ نہیں ہوندی۔ ایہہ
جدوں میں گھروں چلی سی ناں۔ ایہہ میتھوں میری عقل وی آکھیا سی۔ بھلا تیری اٹی نال یوسف نہیں
لبھدا۔ پر عشق آکھیا سی چلی جا۔ بھاویں تے بنا لوویں نہ لبھے۔ یوسف دے خریداراں وچ تیرا ناں تے
شامل ہو جائے گا ناں۔ سبحان اللہ

اوہ میرے آقا نے فرمایا کہ میدان حشر۔ کوئی بندہ کسے وجہ نال جنت وچ جائے گا۔ کوئی
بندہ کسے وجہ نال جنت وچ جائے گا۔ مائی دے پلے ہور کوئی عمل نہیں ہونا۔ صرف اوس واسطے
اوہدے اوہنوں جنت دینی ایں۔ کہ یوسف دی خریدار بن کے نکلی سی۔ ایہہ میں مثال اوس واسطے
دتی اے اپنے واسطے وی تے تہاڈے واسطے وی۔ کہ اساں وی اوس واسطے نسبت
نال حضور دا ذکر وچ حضوری واسطے حاضر آں۔ کہ کم توں کم میرے حضور دے سرکار دے عاشق
خواناں دی جدوں لسٹ آئے گی ناں۔ اوتھے ساڈا وی ناں شامل ہو جائے گا۔

267

عزیزان گرامی میرا توحیدہ اے۔ مسلمان اجانگی میں اس گل دے اندر
الجھانا اوہی نہیں چاہندا کہ سرکار مدینہ ﷺ دی تعریف۔ فلاں علامہ بیان کردا اے۔ فلاں
فہامہ بیان کردا اے۔ فلاں مفتی بیان کردا اے۔ شیخ الحدیث بیان کردا اے۔ نال نال
میں نے ملاں دی گل کرن دا عادی آں۔ مسلماناں نوں میرا تے علیحدہ تے ایمان اے۔ حضرت تے میرے
پیارے پیغمبر ﷺ دی شان پاک۔ اجی وا کوئی مولوی بیان کرے تے کمال دی گل نہیں۔ کوئی پیر میر
منبر دی شریف کرے تے کوئی کمال دی گل نہیں۔ داتا علی ہجویری میرے نبی دی شان بیان کرے
تے کوئی کمال دی گل نہیں۔ بابا فرید میرے نبی دیاں عظمتاں بیان کرے تے کوئی کمال دی گل نہیں۔
میں کہندا آں دیوبندی میرے آقا دی تعریف کرے تے کوئی کمال دی گل نہیں۔ اہل حدیث میرے آقا
دی شان بیان کرے۔ کوئی کمال دی گل نہیں۔ کوئی بریلوی میرے نبی دی تعریف کرے تے کوئی کمال
دی گل نہیں۔ علامہ میرے آقا دی عظمت بیان کرے تے کوئی کمال دی گل نہیں۔ بابا فرید میرے
نبی دیاں شاناں بیان کرے تے کوئی کمال دی گل نہیں۔ داتا علی ہجویری میرے نبی دی شان بیان
کرے تے کوئی کمال دی گل نہیں۔ پیر مہر علی شاہ میرے نبی دیاں تعریفاں لکھے تے کوئی کمال دی
گل نہیں۔ مسلماناں نوں کیہڑا کی چاہیدا اے۔ ذرا توجہ نال سننا۔ میرا علیحدہ تے ایمان ایہو اے۔
دنیا دے انسان میرے نبی دی تعریف بیان کرنا تے کوئی کمال دی گل نہیں۔ میرے نبی دے صحابہ
میرے نبی دی عظمت بیان کرنا تے کوئی کمال دی گل نہیں۔ جناب ابوبکر میرے نبی دی تعریف کرے
تے کوئی کمال دی گل نہیں۔ جناب فاروق میرے نبی دی تعریف کرے تے کوئی کمال دی گل نہیں۔
عثمان غنی میرے نبی دیاں شاناں بیان کرے تے کوئی کمال دی گل نہیں۔ مولا مشکل کشا میرے
نبی دیاں عظمتاں بیان کرے تے کوئی کمال دی گل نہیں۔ آؤ مسلماناں نوں میں کی گل دسنا چاہندا
آں۔ میرا توحیدہ اے سوائے رب دے رسول رب دے پیغمبر میرے نبی دی تعریف کرنا۔ میرے نبی دی عظمت
بیان کرنا۔ میرے نبی دیاں شاناں بیان کرنا۔ میرے نبی دا مقام بیان کرنا۔ تے کوئی کمال دی گل
نہیں۔ کیونکہ ایہہ تو سرکار دا کلمہ پڑھن والے ہیں۔ میرے آقا نوں منن والے ہیں۔ میرے نبی دی
خدمت دا حصہ۔ دعوی کرن والے نہیں۔ کوئی کمال دی گل نہیں۔ تساں ہر سوال کردے کہ
کمال کیہڑا نال اے۔ آؤ میں عرض کر دیاں۔ پوری دنیا میرے نبی دی تعریف کرے تے کوئی

کمال دی گل نہیں۔ کمال تو اس گل دا ناں اے۔ کہ تو رب آکھدا اے اللہ دی سمجھے۔ زبان
رب دے وکھالیاں دی ہووے۔ (سبحان اللہ)

عزیزان گرامی سرکار نے بیان اعلان کیتا۔ میرا بندہ غلام ہا پارہ 2 مکے دا ابوجہل نہیں منڈا۔ مکے دا
ابولہب نہیں منڈا۔ عتبہ تے شیبہ نہیں منڈا۔ پارہ 30 کی ہیڑے جیہوں منڈے واسطے تیار نہیں۔ میرا بندہ گناہ
کردا نہیں میری اطاعت کردا نہیں۔ بے عزتی کردا نہیں تو میں کردا نہیں۔ رب نے فرمایا سجناں فکر نہ کر۔
ویکھنا میرا طرف اے۔ سب اون۔ رب آکھدا اے سوہنیا فکر نہ کر۔ پارہ 2 ایہ تے جیہڑا منڈا نہیں
زمانہ سمجھنا فکر نہ کر۔ مشرق والے نہیں منڈا دے تے نہ منن۔ مغرب والے نہیں منڈا دے تے نہ منن۔ شمال
والے نہیں منڈا دے تے نہ منن۔ جنوب والے نہیں منڈا دے تے نہ منن۔ سوہنیا مکے دا ابوجہل نہیں منڈا تے کافر
خصماں دا سر۔ ابولہب نہیں منڈا تے نہ منے۔ عتبہ نہیں منڈا تے نہ منے۔ شیبہ نہیں منڈا تے نہ منے منافق
نہیں منڈا دے تے نہ منن۔ گستاخ نہیں منڈا دے تے نہ منن۔ تے رہا ہووے کی۔ فرمایا سوہنیا فرشتہ کیتا
سوہنیا۔ جیہڑا تیرا گستاخ نہیں منڈا تے نہ منے۔ توں فکر نہ کریا کر۔ تو جیہناں نوں منی رکھ [illegible]
منی رکھاں گا۔

عزیزان گرامی سنو ذرا توجہ نال۔ سرکار دی خوشی دا دن اے۔ جیہڑا اج راضی نہ ہوسکیا اوہ
بد بخت کدی راضی نہیں ہووے گا۔ پہلے میں اک بہانا بنایا ایا سی۔ جیہڑا اس دن وی آ کے
خوش نہیں ہووے گا۔ او کدی خوش نہ ہووے گا۔ کیونکہ جدوں بنیا جیہڑا دکھیاں دیاں [illegible]
کیونکہ ایہ دنیا تے آیا اے۔ مسلماناں ایہ بارہ ربیع الاول دا اوہ دن اے۔ کہ اج دا نبی دنیا تے
آیا اے۔ اج اللہ دیکھدا ہر بندہ اوہ راضی اے۔ ہر اک خوش اے۔ زمین والے خوش۔ آسمان والے
خوش۔ آؤ مسلماناں میں اپنے اک قطب دا جلوہ پیش کرنا چاہندا آں۔ سارے دھیان نال سنو۔
عزیزان گرامی توجہ نال سنو میری گل نوں۔

حضرت ابوبکر آکھدا اے میں کیوں نہ خوش ہوواں۔ مینوں صداقت مل گئی۔ جناب عمر
آکھدا اے میں کیوں نہ خوشی کراں اج دے دن مینوں عدالت مل گئی۔ جناب عثمان آکھدا اے مینوں
میں کیوں نہ خوشی کراں۔ مینوں سخاوت مل گئی۔ جناب مولا علی آکھدا اے میں کیوں
نہ خوشی کراں۔ مینوں شجاعت مل گئی۔ حسنین آکھدا اے میں کیوں نہ خوشی کراں

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30									

APRIL 2004

FRIDAY

مینوں سپارہ دست مل گئی۔ مستورہ آکھیا اے 20 میں کیوں نہ خوشی کراں۔ مینوں تنویر مل
گئی۔ منصور آکھدا اے میں کیوں نہ خوشی کراں مینوں مقصود مل گئی۔ محترمہ آکھدا اے میں کیوں نہ
خوشی کراں۔ مینوں محمد مل گئی۔ حسین آکھدا اے میں کیوں نہ خوشی کراں۔ مینوں حسن مل گیا۔
مسجد آکھدی اے میں کیوں نہ خوشی کراں مینوں مینارہ مل گیا۔ سنی آکھدا اے میں کیوں نہ
خوشی کراں مینوں سپارہ مل گیا۔ الحمدللہ میرا تو عقیدہ اے۔ بنی نہ ہوندا گزارہ نہ ہوندا
بنی نہ ہوندا سپارہ نہ ہوندا۔ اگر بنی نہ ہوندا شہر پاکستان دا جھنڈا وچ چند تے تارا نہ ہوندا۔
سوہنے حضرات اک واری کہو دلوں سبحان اللہ۔ ذرا محبت نال کہہ دیو ———

سنی بڑے بھولے۔ جیہڑا بھولا ہووے نال اوہدے وچ ایمان ہوندا اے۔ بندے آکھدا اے فلانا بندہ
بڑا ہوشیار اے میں آکھیا کیوں۔ آکھے کمال اے فلانے دا کلاس اوہدے اپنے نال کرا لیا۔
اوہدے ایمانی اے ہوشیاری نہیں۔ سنی بھولا اے۔ ایڈا بھولا لوکاں ہو جھلے
جنہاں دے مدوا نہ سکیے ———

آؤ مسلمانو میں خوشی دیاں گلاں تاں کرناں آں۔ تاکہ تیرے چہرے تے اداسی نہ ہووے
تیرا چہرہ خوش ہو جائے باغ وبہار ہو جائے۔ پھلاں دی طرح کھڑ جائے۔ تھوڑی دیر توں
بعد حلیوں اک مدحے نوں بھائیاں مبارک ہووے۔ بنی آگیا۔ بستر ا ملو۔ بھائی جی شیریں مبارک
ہووے بنی آگیا۔ اک مدحے نوں مدستا۔ خوشی دیاں مبارک باد دیل دیو۔ ایہو جی صاحب
دی سنت اے۔ ایہو ای بزرگاں دی سنت اے۔ ایہو ای مدستا نیا محترم میرے عقیدے
دے علماء دا طریقہ کار اے۔ کیونکہ بنی ساڈا دنیا تے آیا۔ آؤ مسلمانوں کتنی محبت تے
کتنا پیار اے۔ اسے دی ذات پاک نوں اپنے محبوب دی ذات پاک دے نال۔ میرے بنی پاک دا
پیار پیش کرن توں پہلے اک صحابی دا عقیدہ پیش کراں۔ ہر تقدیر وچ اسی لقب کیندا
ہاں۔ میرا تو عقیدہ اے سونا بڑا قیمتی ہوندا اے۔ سونے دی قدر سنار کولوں پچھو
بنی دی قدر بنی دے جاننے والیاں کولوں پچھو۔ ———

ایمان نال میری تقریر تے بھائی ہو سنیا اللہ دی کھیڈ پیار اے سبحان اللہ۔ ایہناں نال مینوں بڑا
پیار اے۔ میں علم والے دی آکھیا سی۔ دس یاراں کڑے سی۔ ایہناں پیار ایہناں پیار۔ پیار

جیہڑے نیں ہوندے ہوسن آلیاں نال ۔ ایہو وی گراں گنگ گاندے سن اساں مولوی دا گروں
گنگ گاندے آں ۔ ا.ج ناں من پس ہووے گا اجی کہہ دیو ذرا باآواز بلند سبحان اللہ ۔ 09.00
دو گریوں مولوی مولویاں ہنس بنایا ۔ پیچھے منٹ اے تے جزاک اللہ السلام ۔ اج ہر پیشہ ہرا ہانگا 09.30
معلوم ہوندا اے سالیق گے حضرت صاحب ہیں ۔ 10.00
عزیز بنا گریں ۔ آ ذرا ہیں ہتوں صحابہ دا عشرہ پیش کریں ۔ انداز میرا سادہ اے ۔ کیونکہ 10.30
سرکار دا جشن اے ۔ حضور دی آمد اے ۔ صحابہ دا عشرہ پیش کریں ۔ میرے آقا تشریف فرما 11.00
ہیں ۔ مسجد نبوی اے ۔ صحابہ بیٹھے ہیں ۔ سب نے پیارے ابوبکر بیٹھے ہیں ۔ سنی دے عشرے نوں ذبیح 11.30
جا بوزاں ۔ صدیق اکبر دا ناں آوے سر جھک جاندا اے ۔ علی دا ناں آوے سر جھک جاندا اے ۔ ابوبکر نوں 12.00
میرے نبی نے مصلیٰ دتا اے ۔ علی نوں جھنڈا دتا اے ۔ اسیں مصلے آلے نال وی پیار کرنے آں ۔ جھنڈے 12.30 جھنڈا
آلے نال وی پیار کرنے آں ۔ کئی مصلے آلے نوں بڑا منن دے نہیں ۔ گھراں وچ مصلا ۔ مسجداں وچ 01.00 مصلا ۔
مصلا ۔ پنڈ پنڈ مصلا ۔ راونڈ مصلا ۔ مصلا ای مصلا تے جھنڈے آلے دا انکار ۔ کئی جھنڈے آلے نوں بڑا 01.30
من دے نہیں ۔ گھر وچ جھنڈا ۔ بازار وچ مصلا ۔ جھنڈا ۔ کوٹھی تے جھنڈا ۔ مسیتے جھنڈا ۔ امام بارگاہ 02.00
تے جھنڈا ۔ دکان تے جھنڈا ۔ مصلے آلے دا انکار کر دے ہین ۔ سنی ہیں ہتر سے ایہناں نوں سلام 02.30
پیش کرنا آں ۔ سب عشرہ اے پڑھدا ۔ تسیں مصلے آلے دا وی غلام ایں تے جھنڈے آلے 03.00
دا وی غلام ایں ۔ 03.30
پیارے ابوبکر بیٹھے ہیں سامنے ۔ فرمایا پیارے ابوبکر سے تیں حکم ۔ اک گل وکھنی ایں ۔ اک بی 04.00
پچھو ۔ فرمایا ایہہ کس شتوں پیار میرے نال ہیتا اے ۔ کہ اوہدے نال جتا اے ۔ سوال صحابہ تے سیتا ۔ 04.30
صحابہ دے ٹھیکے دار و ۔ سنو صحابہ دا عشرہ کی اے ۔ سنو صحابہ تے سوال کیتا ۔ آپ نے پہلے ہیں سے کیوں 05.00
جیہڑا سوال کیتا ناں ۔ حضور دے چہرے تے اج کر کے نقاب سی ۔ تے جناب ابوبکر بیٹھ بیٹھ کے آپ دے 05.30
ہیں ساہمنے ۔ ذرا چہرے توں کپڑا ہٹا دو ناں ۔ پھر دسناں آں ۔ سرکار فرمایا ٹھہو ۔ اگے نہیں 06.00
ویکھیا ۔ اکھ جی وی چیا اے ۔ کنی واری حضور ہر واری ۔ ہزار لکھ ہزاراں واری ۔ تے پھر تو دسیں ۔ 06.30
آپ دے ایس چہرے نوں ویکھیا تے اگے بڑی واری اے ۔ ہن اگے ساں اس طرح دا سوال کوئی نہیں 07.00
کیتا ۔ اج سوال وچ ہو کے اے میرے ویکھن دا انداز وی دکھراوی ہووے گا ناں ۔ 07.30
08.00

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30									

APRIL 2004

WEDNESDAY

بابا جی نے حج کیتا ۔ دو بھیاں کی بات مدینے اور مکے کی بات ۔
جدوں چہرے توں پردہ اٹھایا تے سائیاں دی زیارت ہوئی ۔ آہنا اسا سوہنا پیار تے نیا دسے
نال اس بیٹھا اے سرکار دوعالم پیارے ابوبکر اوسے ۔ آکھیا سوہنیا اے توں کی ہیں اوہ آپ کے ہیں ۔
اسی تے تیری زباں تے اعتبار کر کے منیا اے ۔ سانوں تے توں دسیا اے کہ اللہ ہے ۔ مولوی دی
مت ماری گئی سمجھ نہیں آندی ۔ اوہ بھی قبلہ ہے ۔ کس دسیا اے ۔ اوہ نبی پاک ۔ میں آکھیا جی
فرشتے ہیں ۔ اوہ وی جی ہین ۔ کس دسیا اے اوہ نبی پاک ۔ میں آکھیا قبر وچ حساب کتاب ہے ۔
سوال جواب کس دسیا اے ۔ اوہ نبی پاک نے ۔ اللہ ہے اوہ جی ہے ۔ میں آکھیا کس دسیا اے اوہ
نبی پاک ۔ میں آکھیا نبی نوں ہر علم ہوندا ۔ اوہ نہیں علم کوئی نہیں ۔
① اوہ ہو دیندا اے ۔ ــــ سولی ــــ شلوار ــــ (دو نمازاں کہ حوریں)
مسجد نبوی کی بات ــــ صفحہ 59 ــــ
② پیر مونگا تے مدفن شہید ۔ 63 ۔ 67 ۔ عبدالغفور ہزاروی کی بات
منڈا دیر سے گھر آیا ہے ۔ بچپے اوتھی ــــ نبی کے واسطے ۔
بچہ کو دیکھنا ۔ نبی دنیا تے آیا ۔ محمد دیکھنے آئیں ۔
میلاد دی گل ۔
کوئی عبادت کر ۔ پہلے عبادت قبولیت ہوندی ہے ۔ نماز پڑھی قبول نہیں ۔ پہلے اوہ
ویکھے نیت نیکی اے تاں قبول ۔ جے اسیں واسطے پڑھی ہم بندیاں آکھیاں اسی پیچھے دوجے نے پڑھی ۔
کوئی عبادت پہلے نیت پھر قبول ۔ پانی لگانا ــــ نماز پڑھنا ۔ جدوں تک ... نہ
ہووے ۔ نماز ہمیشہ ہو نال ۔ نیت پہلے عبادت بعد وچ ۔ ایکوں میلاد دا ایسا عمل اے ۔
کراں آلا کراندا بعد وچ ہے قبولیت دا آدر پہلے آندا اے ۔ گل آخری کیتا آں کرنا
اسیں اسی محفل اے ۔ اگر حضور جا ہن اسیں محفل وچ آ وی سکدے ہین ۔ روحانی طور تے ہر جگہ
تے موجود ہین نال ۔ اگر جسمانی طور دی کیسے جگہ تے آنا چاہن ۔ تے بولو ۔ آ سکدے ہین ۔
بغداد دا شہر اے ۔ اعلان ہویا ۔ کہ 12 رات بادشاہ دے محل دے محفل
میلاد دا اے ۔ تے تقریر ہووے گی غوث پاک دی ۔ غوث پاک جیسا پیر کتھوں آئے گا ۔

بابے دے چہرے تے نور ———— بادشاہ دے محل تے محفل میلاد

آہندے نیں بغداد شہر وچ اک مائی سی۔ اک واری دھی آہندی اے ماں اج ساڈا بادشاہ دے محل تے بیٹھ دی
اے ریف سنیندے آں۔ نالے پیر غوث پاک دی زیارت کر دے آں۔ تے نالے کھانا وی لنگر ملے گا غریب
بندے آں۔ ٹائم لنگھ جائے گا۔ جدوں مائی بچی نوں لے کے آئی تاں۔ اوہدوں قریب پہنچی تے اوہ
پہرے دار نہیں چھڈ دے سن۔ اوہ پہرے دار نہیں ہوندے۔ چھپے پہرے دار ہوندے نیں۔ اوہ چھپیاں نوں کیہا اوہ سن آکھیا
ناں۔ کتھے چلیاں اوہ اکھے میلاد سنن۔ کارڈ ہے تیرے کول۔ آکھے نہیں۔ آکھے غریب بندیاں نہیں
میلاد دے نیں۔ بادشاہ وقت دا میلاد اے۔

مائی دے اکھیاں وچوں اتھرو آ گئے۔ سائیں ۔1.2 تاں غریب آں۔ آکھن لے میرا
بچہ سوکڑا اے۔ بچی تے اسیراں دا اے۔ غریب تے حضور دی محفل وچ وی شرکت نہیں ہو سکدا۔
بچی نوں آہندی اے بادشاہ دا محل نہیں تے نہ سہی۔ غوث پاک دی تقریر نہیں تے نہ سہی میلاد
وچ وقت گزارنا۔ تیرے نانے بہہ۔ میں حقیر بن کے تقریر کردی آں۔ اپنے بچیاں دا میلاد دیکھی
نے بہہ گئی۔ مائی نے میلاد شروع کیتا۔ کدی حضور دی آمد دیاں گلاں۔ کدی حلیمہ سعدیہ
دیاں لوریاں۔ کدی جناب شیما پاک دیاں لوریاں۔ کدی حضور دے واقعات۔ کدی حضور دے سفر
بکریاں چرانے دا ذکر کرے۔ جدوں ادھی رات دا ٹائم ہو گیا پیراں فقیراں دا ٹائم ہو گیا۔ زنانیا دھیے
اٹھ تہجد دا وضو کر۔ جس ویلے بچی وضو کرن واسطے گئی تاں اوہ نے ویکھیا اے۔ جدوں دروازے
وچ گئی تے چیخ ماری۔ ماں آہندی اے چیخ کیوں ماری۔ اوس آکھیا اماں جدوں میں تہجد دے
وضو واسطے نکلی آں۔ میں ویکھیا اک سفید داہڑیاں والا بابا ساڈے گھر دی چوکٹھ چم چھڈیا
اے۔ نتیجہ نکلیا آں دیکھ۔ ماں کہن لگی دھیا تیرا وہم ہو گیا۔ تیرا خیال ہو گیا
اے ڈر گئی۔ دن نوں بندہ نہیں آیا۔ کون اے جیہڑا رات نوں چوکٹھا چمن والا اے۔
جدوں ماں قریب آئی ویکھیا اک سفید داہڑی والا بابا۔ گھر دی چوکٹھ چم چھڈیا اے۔ پچھ بیٹھ
کے آہندی اے بابا جی تسی کون او۔ ساڈے غریباں دی چوکٹھ کیوں چم چھڈی اے۔
میں محمد مرحوم بابا بزرگ کہ آہندا اے۔ دسیا میں کوئی عام بندہ نہیں۔ میں حضرت غوث پاک
گیارہویں والی سرکار آں۔ تے بابا جی بادشاہ دے گھر دا دروازہ کیوں چم چھڈیا اے۔ زنانیا دھیے

273

5 April 2004
14 Safar
23 Chet

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30									

APRIL 2004

MONDAY

میں نہا دھو کے گھر دا دروازہ نہیں پیا کھُلدا۔ پچھلی رات دا ٹائم سی۔ میں باہر دی کالا
مے قبل اتے شتر سوار کے جدوں دا اسی گزریا۔ میرا گزر جدوں شہر دی گلی وچوں ہویا۔ میں نے
اکھاں نال ویکھیا کہ جسمین دا نانا شہر دے گھراں باہر نکلدا سی پیا۔
فرمایا بیٹا میں تے اوہدے قدماں دے نشان نات چم رہیا واں۔ جتھے میرے محبوب دے قدم
لگے ہین۔ تو معلوم ہویا مسئلہ نوں محفل میلاد دا اصل عمل اے۔ اگر غریب گھر اے اور حضور نال پیار
کر کے۔ حضور اسی محفل وچ تشریف وی لیا سکدے نیں۔

21-10-04

6 رمضان 1425ھ بروز جمعرات شام
4:17 . 3

اللہ کا نور ملازم حسین ڈوگر ۲

درود سلام ۔ اللہ سی تے کلاس ۔ (لمس والی بات) نور ـ
نبی دا نور ہے۔ اللہ نے اپنے قرب وچ۔ لوہا اور آگ ۔ مرشد ہے ذریعہ۔
اللہ اور رسول کہ ہے ان ____ کافر بتانے والے ۔ بزرگان دین نے مسلمان بنایا۔
لڑکی کی شادی اور نوجوان کو دیکھنا۔ ماں باپ توں پہلے تے بھیجیا سب توں بعد۔
پہلے اللہ نبی بنان دی مشق کردا رہیا۔ حور پیش دیکھتے آتش پیدا کرش ـ
آمنہ کو جواب رب دا گا چہرہ ۔ (اللہ کی بارگاہ میں سوال پیار کے بارے میں)
اللہ کو پیار نبی سے۔ (۱) نماز عصر قضا علی کی۔ صلح حدیبیہ پر
علی کو زبان رسول بنانا ____ علی کی گود میں سونا۔ رحل اور قرآن ـ
عدم اک جگہ اسا جنم دی ۔ محسن نقوی ۔
ہے ادھر میں کیا ہے غاصبوں کا۔ کچھ اثاثہ دیکھو تو آئیں۔
ملا ہے کیا نجف علی میں کچھ خلاصہ دیکھو تو آئیں۔
محبت بھیج دے یا رب جہنم کے کنارے تک ۔ علی سے جلنے والوں کا تماشہ دیکھو تو آئیں۔

علی کا بننا ۔ ۵ ماشن ما کم ہونا ہونغا - جتن ہوں ہنیں منکولاں ۔

سورۃ کو سترہزار فرشتے = 09.00

۵ علی دے قدم شب لیت تے علی عبادت دی جان بندا اے ۔ 09.30

علی شرافت دی تے حشمت علی شرافت دی آن بندا اے ۔ 10.00

علی دا ویری خدا دا دشمن دشمن شیطان بنڑا اے ۔ 10.30

علی جو سمجھے تو رب دا نکتہ علی جو لکھوے قرآن بندا اے ۔ 11.00

اے چند میلی کوڑیں ۔ علی دے چہرے دے گرد گدا اے ۔ 11.30

ہر کھیل چنڈ ہی چلا کے گردن بیسن زہراد کے پیر چمدا اے ۔ 12.00

سورۃ کی بات ـــــ دنیا کو بنایا اپنی پہچان کے واسطے ۔ خوشبو کو چھپ ۔ 12.30

آدم کی تخلیق ۔ سکول کی بات ۱۱ منٹ ۔ حافظ قرآن ۔ 01.00

حضرت صاحب کے لیے دعائیں ۔ شیطان بنڑ شیطان رب کی بارگاہ سے ۔ 01.30

اس کو سجدہ کرو ۔ آدم نے چھپا ۔ سوال کیوں چھپا امر اس کے نام کو بند 02.00

چھپا ۔ درخت کے قریب ۔ جنت کی سیر کا حکم ۔ حضرت حوا کی پیدائش 02.30

حق مہر ۔ مقدس سلاسہ ۔ (رابرٹوں کے متعلق سوال) قرآن مجید کے 03.00

03.30

04.00

[signature]

22-10-04 04.30

7 رمضان ۱۴۲۵ھ بروز جمعہ دوپہر 05.00

9:48:00 05.30

-o- 06.00

06.30

07.00

07.30

08.00

275

3 April 2004
12 Safar
21 Chet

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30									

APRIL 2004

SATURDAY

حضرت علی رضی اللہ عنہ

ملازم حسین ڈوگر

09.00

09.30 درود شریف   مسجد کوٹ آباد   علامہ اقبال کالونی

10.00 واقعہ دی مقام ابوالعلمی معانی ۔ ۱۳ رجب کو حضرت مرتضیٰ پاک دی تشریف آوری ہوئی اسا

10.30 لیکن کر ایسے مہینے دے اندر اللہ نے اپنے محبوب نوں سوہنا تے اپنا دیدار دی عطا فرمایا ۔ اللہ ایسے مہینے دے اندر اللہ

11.00 تعالیٰ نے اپنے محبوب ﷺ اسلام دی مدد واسطے ۔ اپنے پیغمبر دی مدد واسطے ۔ اپنے پیغمبر دی ولایت

11.30 نوں اگے چلن دی خاطر ۔ اک ایسی ہستی نوں بھیجیا جس ہستی کو کائنات والے حضرت علی کہندے

12.00 نیں ۔ اللہ میں آپ دی خدمت دے اندر تھوڑا مختصر بیان کرنا ایں ۔ اوہ ایہہ اے کہ

12.30 حضرت علی دنیا تے تشریف کس طرح لے کے آئے ۔ آپ دی ولادت با سعادت کس مقام اتے ہوئی ۔

01.00 اللہ حضرت علی دی آمد تے خوشی کس نے کیتی ۔ حضرت علی نوں منیا ہر سے فرقے نیں ۔ ہر بندہ

01.30 دا ایہہ فلسفی ایسا کہ میں علی نوں من دا آں ۔ آخر دے اندر ایہہ وضاحت کرنا ایں ۔ کہ حضرت علی نوں لا

02.00 کس بندے نے منیا اے ۔ اللہ تعالیٰ دی بارگاہ وچ پہلوں اک وار فیر دعا فرمائے ۔ اللہ تعالیٰ ساہنوں

02.30 سب نوں ۔ جنہے ری ایتھے بیٹھے ۔ توجہ نال بات سنن دی توفیق عطا فرمائے ۔ دوسری بات ایہہ

03.00 کہ سنن دا شوق بڑے ذوق والے بندے او ۔ محبت والے بندے او کیونکہ اتنی دور تک دور سن

03.30 والے بندے او ۔ کہ سیری تک پردے رہندے او تے بندے دی پوری کمر ہے او ۔ پچھلی طرف وہ میکدہ ہے

04.00 او ۔ لفظ دے نگار رہے او ۔ ایہہ میں تہاڈی اک سوہنا آں چاہندا کہ ۔ اللہ تہاڈے محاذ دی بات ہے

04.30 جیہڑی ہور کسے ملک پاکستان دے مجمعے وچ میں نہیں ویکھی ۔ اللہ تعالیٰ تہاڈی ایس محفل دی جالی

05.00 لغوی دے قبول فرمائے ۔

05.30 اک بات سنن لو ۔ اگر کوئی انسان گھڑا بھرن واسطے سیدھے نکلے دے کھلے پہنچ جائے نا ۔ تے

06.00 گھڑا ٹوٹی دے ساہنے نہ رکھے تے سارا دن اہنوں گھڑے دا رہو گے ۔ مینوں اللہ نال دسیو ۔

06.30 سیانے بندے بیٹھے او ۔ گھڑا بھر جائے گا ۔ بولو ۔ جیہڑا اتھے ہر سنن آیا اے

07.00 بندے ۔ جیہڑا مونڈھا لیکن آیا اے اوہ نہ بدلے ۔ گھڑا نہیں گا بھریا گا ۔ نہیں بھرنا ۔

07.30 کیوں نہیں بھرنا ۔ منشی آکھ رہے مولوی صاحب عشق دا ملا ہے کرا ۔ گھڑا اکیوں نہیں بھرے اندر

08.00

ایہ گوٹی اے کوئی نہیں سی۔ گھوڑا اصطبل دا بابا جی جنہاں منہ اے گوٹی آلا ہوندا سی ہزاراں بندے مسجد وچ میری طرح آ جاندے نیں۔ انہاں نوں حاصل کجھ نہیں ہوندا۔ اس واسطے انہاں دا نماز اندر دا ذکر آ ہے باہر کوئی نہیں۔ اس واسطے اگر مسجد وچ آیا کرو تے کم سے کم شیشے جیہڑی تکڑ ہے ایہ قلب دی صفائی ہونی چاہیدی اے۔ اس واسطے منڈیوں نہ ویکھو میں بڑا خوبصورت آں پر مینوں اس تکڑی نال ویکھو۔ میں گلاں اس ہی دا دل کرنا آں جس دے نال دا زمانہ وچ سوہنا پیدا کوئی نہیں ہویا۔ اس واسطے مینوں ویکھو تہاڈی نگاہ میرے تے ہونی چاہیدی اے۔ اس وجہ نال کیوں کہ دل تے نگاہ جس ویلے میرے تے ہووے گی۔ تہاڈی توجہ رہوے گی۔ دل اے اک بادشاہ۔ اگر بادشاہ اکو نوں آکھے ہور رہے ویکھو۔ ایہہ تے بنایا اے۔ انہاں دی طاقت اے ہور رہے ویکھے۔ اس واسطے اپنے دل نوں میری طرف کرو۔ ایہہ دل کیہا دل جیہڑا دلدار دے نال نہ جڑیا۔ دل تے ایہہ دل اے جیہڑا دلدار نال جڑے۔ ایہہ اک بات سمجھ جاؤ ابتدا دے اندر پورے وجود نوں اگر انسان ویکھے۔ پورے جسم دے اندر اللہ نے ہر چیز دا جوڑا بنایا ہتھ دو بنائے۔ اکھاں دو بنایاں۔ کن دو بنائے۔ مثال دے طور تے اکثر جیہڑی چیز ہے اس دے جسم وچ جوڑا جوڑا۔ لیکن دل اک بنایا۔ کدی کدی خیال آندا اے دل دے وچ علامہ اقبال دی طرح شکوہ کر کے ویکھیے۔ اوہ نال بات کر کے۔ جیویں میرے اقبال نے کیہا۔

شیشہ کعبہ کو جبینوں سے بسایا ہم نے
قرآن کو سینے سے لگایا ہم نے
اب بھی شکایت ہے کہ ہم وفادار نہیں
اگر ہم وفادار نہیں تو تو بھی دلدار نہیں۔

کدی کدی ایہہ دل من دا اے۔ اوہ نال بات کر کے پایا۔ پورے وجود دے اندر جیہڑی کم دی چیز سی۔ ایہہ ہے دل۔ تے دل تو دتا اک۔ حق بنداسی دل دو دیندا۔ اگر اک دل خراب ہو جاندا تے دوجا فٹ کر لیندے۔ اگر دل ہے اک تو ہوندا سانوں آکھ آتے شکوہ نہ کردے۔

اک دلڑی دی دید ہزار

ایہہ تیری بارگاہ وچ طعنہ تے نہ سن کردے۔ ایہہ شکوہ نہ کردے۔ اگر دو دل ہوندے اساں نوں

1 April 2004
10 Safar
19 Chet

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30									

APRIL 2004

THURSDAY

آپ پڑھی
موقع نہ ملیدا ہے۔ بارے دل دو بنا دیندا۔ اللہ نے فرمایا میرے فرزند انہاں وچ کوئی
دلاں دی کمی نہیں۔ میں سپر طاقت دا مالک آں۔ ان ایہ عمل کل شرح وی فیصد آں۔ میرے فرزانے وچ
کوئی کمی نہیں۔ پر میرے بندے سوچ کر فکر کرے۔ میں دل اک بنایا کیوں۔ بارے پیوں —
فرمایا میں پیڑے پتھو دو بنائے۔ چہرے پیر دو بنائے۔ پیڑے کن دو بنائے۔ پیڑیاں انکھیاں
دو بنائیاں۔ اگر میں دل دو بنا دیندا۔ میرے کولوں کوئی پچھن والا نہیں۔ میرے کولوں کوئی حساب
کتاب کرن والا نہیں۔ مگر انسان نوں ذرا غور کر دل اک بنایا کیوں۔ بارے دس۔ اسا فرماندا اے
میں تیرا دل اک الٰہی واسطے بنایا۔ تیرا دل وی اک تے میں رب وی اک۔ (سبحان اللہ)
نیل کی بات ۔ سمجھو دسن کی بات ۔

ایہ فرماندا اے دل ہے ای اوہ دل جیہڑا دلدار نال جڑ جائے۔ اوہ دل دل نہیں جیہڑا دلدار نال ای
نہ جڑے۔ تیرا دا دل میری طرف ای ہونا چاہیدا اے۔ خدا دی قسم میں زمانے وچ ایسا عاشق
نہیں ویکھیا۔ دا جیہڑا تینوں رب کے اسے قرآن تک پڑھدا۔ تیرا ناول پڑھدا۔ لوکاں دیاں کہانیاں
پڑھدا۔ سستی پڑھیں صاحب مرزا۔ جو تیرا دل چاہندا اے پڑھدا۔ فرماندے دل مولوی آنا ہر ملا سیرو کہیو
اک عاشق ایسا کبھی نہ دکھا۔ کہ ہووے عاشق اوہدے سامنے اوہدے محبوب دا ذکر ہووے۔ تے عاشق
ناراض ہو جائے۔ اوہ عاشق ہوندا ای کوئی نہیں۔ جیہڑے سامنے اوہدے یار دا ذکر ہووے۔ اوہ ناراض
ہو جائے۔ ایہ دسے بندیا عاشق تے ایسے ہوندا اے۔ ایہ اگر کوئی بندہ اوہدے محبوب دی تعریف کرے۔
عاشق دا دل راضی ہو جاندا اے۔ میں دی ایہ دسا جب دی تعریف کرنی آں۔ ایہ یاد رکھو۔
سارے وچ طرح پتا دے۔ ایسی حضور دی جسم مبارک تعریف نہیں کر سکدے۔ اپنی محبت دا ثبوت
دینا ایں۔

ایہ دسے پیغمبر ہو دے حضرت ابراہیم علیہ السلام۔ جنہاں تذکرہ میں شروع کرن والا آں۔
انہاں نوں کافراں نے اگ وچ سٹ دتا۔ زیادہ تر وی گل میں بیان کردا۔ عالماں کولوں سنیا اے کہ
اگ وچ سٹ دتا کافراں نے۔ جد وی اگ وچ خلیل گئے ناں۔ اک چھوٹا جیا بلبل۔ چھوٹا جیا
پرندہ معمولی تے ہیں والا۔ اوہنے سوچیا کہ ایہ دا پیغمبر اے۔ اللہ دا نبی اے۔ اگ دے اندر
سٹیا گیا۔ اوہ ڈردا۔ اک قطرہ اتے پانی اپنی چونچ وچ بھر کے۔ حضرت ابراہیم علیہ جیہڑی اگ

وچ ہسن ناں۔ اوہدا اتہ پتہ پایا سکے۔ بنی نے فرمایا توں کون ایں۔ اپنا تعارف
کرا۔ اوہ اپنے دس کر کے رہیا ایں۔ عرض کیتی حضور میں تہاڈا عاشق آں۔ میں تہاڈے نال محبت
کردا آں۔ میں تہاڈے نال پیار کردا آں۔ آپ نے فرمایا کی کر رہیا ایں۔ عرض کیتی حضور میں آں عاشق
عاشق برداشت نہیں کر سکدا کہ یار نوں تکلیف ہووے۔

اے محبوب کہندا یار جیڑا حبیب دی تکلیف ویکھ سکدا اے۔ برداشت کر جائے جا عاشق
برداشت نہیں کردا۔ محبوب نوں تکلیف ہووے۔ سوہنیا میں آں عاشق۔ میری محبت دی چنگاری
اے۔ چیزاں کافراں نے اگ جلا سمجھ دتا۔ اوہناں نال میں لڑ نہیں سکدا۔ خدا نشان چیک کے میں
مقابلہ کر نہیں سکدا۔ سوہنیا میں پانی دا گھڑا لے کے آیا آں۔ تیرے اگے اے سکدا وا سیاپانی
بجھ جائے تیرے نوں سکون ہو جائے۔ اللہ نے فرمایا بلبل تیرے قطرے نال اگ بجھ نہیں سکدی اہے
اگ ختم نہیں ہو سکدی۔ عرض کیتی پیغمبر میری اللہ دی عزت دی قسم۔ جد میں ایہہ قطرہ لے کے
گھر میں چلیا ساں میرے دل نے دس کیہا سی۔ تیرے قطرے نال اے وسا پیغمبر دی اگ نہیں بجھنی
پر میرے عشق نے آکھیا سی۔ قطرہ لے چل بجھے نہ بجھے تو تے اپنے عشق دا ثبوت دے آ۔ نادار

(سبحان اللہ)

قبلہ گرامی تہے۔ فرمایا بجھے نہ بجھے تو تے اپنی محبت دا ثبوت دے آ۔ میں اپنی محبت نوں مجبور آں
قبلہ کتاباں والے آ گئے اسے عالم میرے کول تشریف فرما ہن۔ میں پڑھیا لکھیا بندہ نہیں ایہاں دریا
جتنیاں سرچاں کرن والا آں۔ بلبل واپس گئی۔ اک کوڑھ کرلا آ گیا۔ کوڑھ کرلے
نوں تسی جاندے او نال۔ بڑا کوجھا ہوندا اے۔ عجیب قسم دا اوہدا انداز ہوندا اے
اکھاں وچ ڈیلے ہوندیاں نہیں۔ سر دا گھونا ہوندا اے۔ توجہ نہیں کر نہیں۔ عجیب قسم
دا انداز جو ہوندا اے۔ کوڑھ کرلا آ گیا۔ اونہے تھوکاں مارناں شروع کر دتیاں۔ بنی آکھیا کی کر رہیا
ایں۔ کہن لگا میں تیرا دشمن آں۔ بنی آکھیا تعارف نہ کرا شکلاں ای دس گیا ایں۔
تعارف دی لوڑ نہیں شکلوں دس گیا ایں توں میرا دشمن ایں۔ ہو میں جنہاں دا دشمن تیرا
چہرہ تے مزا نہ ہووے ہو نہیں سکدا۔ سیدوں پتہ لگ گیا اے۔ کردا کی ایں۔ عرض کیتی میں
تہاڈے نال نفرت کردا آں۔ میں تیرے نال محبت نہیں کردا۔ عداوت کردا آں۔ توں

30 March 2004
8 Safar
17 Chet

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
29	30	31											

MARCH 2004

TUESDAY

اک وہم اے۔ ہیرکاں مار دا آں اگ دا بھانبڑ بلے۔ تینوں تکلیف ہووے۔ ربّ نے فرمایا
09.00 تیر کاں ہیوکاں نال اگ زیادہ نہیں ہو سکدی۔ جیسی تکیا جدوں سی گردوں چلیا ساں۔ میرے دل دی
09.30 اگ بھا سی۔ زیادہ نہیں ہو سکدی۔ مگر میں توں اپنا دشمن نوں جبر رہ آں۔ نفرت دا ثبوت
10.00 دین واسطے آیا ہاں ہوں۔
10.30 تیرا مثال اس واسطے پیش کیتی اے۔ محبت والے نوں ٹکہ دو کو۔ اوہنے اپنی محبت دا
11.00 ثبوت دینا ایں۔ دشمن والے نوں ٹکڑے کو۔ اوہنے دشمن دا ثبوت دینا ایں۔ میں توں کیہ سمجھاں کہ
11.30 جے توں خلیل والا عقیدہ رکھدا ایں۔ تے توں بچ سکیں گا۔ پھر میں کیوں اں گا کوڑھ کرے دی
12.00 برادری۔ (سبحان اللہ)
12.30 تیلیہ سچ منیدے ______ حضرت ابراہیم نے اگ دے وچ۔ ربّ نے
01.00 فرمایا یا نار۔ سولوں کہیں گیا جبرائیل آیا اوہنے کمال ٹٹ جاندا اے۔ ہمیں آکھیا ربّ
01.30 اگ نوں پا کیہ رہا اے۔ (سبحان اللہ) اللہ نے فرمایا اگ ٹھنڈی ہو جا۔
02.00 گلزار ہو جا۔ نکھو جا۔ اینی وی ٹھنڈی نہ ہو ویں۔ میرے خلیل نوں سردی لگے۔ اگ ہوگئی ٹھنڈی
02.30 سیں پوری لگیہ نقطہ دین گیا۔ مشین نقطہ دے ضائع نہ کردا۔ اگ بالی کافراں نے۔ ربّ نے
03.00 فرمایا ٹھنڈی ہو جا۔ اگ ہو گئی ٹھنڈی۔ اگ بالی کافراں نے۔ اللہ نے ٹھنڈی کر دتی۔ اگ
03.30 بالی کافراں نے۔ میرے ربّ نے ٹھنڈی کر دتی۔ اگ بالی کافراں نے خدا نے ٹھنڈی کر دتی
04.00 اللہ نے فرمایا دیکھو میرا کمال۔ کافر اگ بالن۔ میں ٹھنڈی کر دتی۔ میرے بندے اگ بالن
04.30 میں ٹھنڈی کر دتی۔ میری پیدا کردی مخلوق اگ بالے۔ میں ٹھنڈی کر دتی۔ میرا کنا کمال اے
05.00 کافر اگ بالن۔ میں ٹھنڈی کر دتی۔ سارا جہان تکیا تیرا کمال ربّ یا اللہ۔ لیکن علامہ اقبال نے
05.30 آکھیا میں تیرا کمال نہیں منّدا۔ تیرا کوئی کمال نہیں اے۔ ہو ویں تکو جے۔ ہو سکدا اے مولویاں میرے
06.00 تے فتوے لا دین۔ علامہ اقبال آکھدا اے اقبال تے لا لو فتوے۔ میرا گل نہیں۔ اقبال
06.30 آکھدا اے تیرا کوئی کمال نہیں۔ اللہ نے فرمایا۔ اقبال میرا کمال کیوں نہیں۔ اوس آکھیا
07.00 بندے اگ بالن۔ توں بجھا دیو ایں۔ ایہہ کوئی کمال دی گل نہیں۔ انسان اگ بالن توں
07.30 بجھا دیو ایں۔ ایہہ کوئی کمال دی گل نہیں۔ توں قادر ایں بجھا سکدا ایں۔ بشرے بندے اگ
08.00

آگ کا ٹھنڈی ہوا۔

اگ بالن ۔ توں بجھا دیویں گوئی کمال دی گل نہیں ۔ آواز تو دیو آئی ۔ اقبال کمال کینہ انسان
اے ۔ آکھدا اے اوکوئی کمال نہیں ۔ کر کمال اگ بالن ۔ توں بجھا دیویں ۔ کمال تے دینہ انسان
اے جیہڑا دل دی اگ نوں بالسی ۔ میرا محمد رسول ﷺ ایہہ بجھا چھڈے ۔

(سبحان اللہ)

توبہ کراں ۔ جاگ پئے او کہ لاگ رہے او ۔ صاحب دا ۔ بیدار ہو گئے ۔ ہن میرے
نوکر تے خادم نہیں کر سکدا پیش کراں مضمون ۔ جہیڑی آیت پڑھی اے اوہدا ترجمہ کر دیاں
ہیں ۔ بولدے زبان دا بیہودگی لفظ اے ۔ کسے نوں کوئی پیشاب دی تکلیف تے نہیں ہو جاندی ۔
کسے نے اٹھنا تے نہیں ۔ اچھا بیٹھ تے جا دہیں آئے گا ۔

عزیزاں حق حضرت علی آئے کہتے ۔ کسی مقام تے حضرت علی دی ملاقات ہوئی ۔
اس موضوع اُتے آپ حضرات دے سامنے ۔ اپنے مشرب دے علم دے مطابق صوفیاں دے ذوق
دے مطابق ۔ گفتگو کرنا اے ۔ اللہ دے سارے پیغمبر عزت والے ۔ عظمت والے شاناں
والے ۔ کرماں والے ۔ لیکن سیدا عقیدہ اہل سنت دا ۔ اوہدوں تک کسے نبی نوں ایہہ نبوت
نہیں دیندا ۔ جدوں تک میرا محمد مہر نہ لا وے ۔ اوہدوں تک کسے ولی نوں اللہ ولایت نہیں
دیندا جدوں تک علی مہر نہ لا وے ۔ نبی اوہدوں بندا اے ۔ جدوں میرا پیغمبر مہر لگاوے ۔ ولی اوہدوں
بندا اے جدوں علی مہر لگاوے ۔ ساریاں نبیاں دا ذکر بیان کرنا ۔ اوہناں دیاں شاناں بیان
کرنا ۔ اہل السنت والجماعت دے روح دی غذا ہے

ایسے قرآن دے اندر اللہ نے اپنے اک پیارے پیغمبر نوں ۔ اپنے لاڈلے نبی نوں
عزت تے احترام والے نبی کو ۔ حضرت ابراہیم علیہ السلام نوں حکم فرمایا ۔ اے ابراہیم
اے میرے خلیل ۔ اے میرے نبی ۔ اے میرے دوست ۔ اے میرے یار اگر پنجابی
دا ترجمہ کیتا ایں ۔ اللہ آکھدا اے اے میرے سجن ۔ با ادب کی گل اے ۔
فرمایا میرا گھر ۔ خانہ کعبہ بیت اللہ جنہوں اسیں سجدہ کردے آں ۔ میرے گھر خانہ کعبہ
بیت اللہ دی تعمیر فرما ۔ تعمیر شروع ہو سی اوناں ۔ میرا گھر بنا ۔ میرا کوٹھا بنا ۔ حضرت ابراہیم
نے عرض کیتی میرے رب العالمین ۔ توں زمین بنائی کن کہہ کے ۔ آسمان بنایا کن کہہ کے

281

28 March 2004

6 Safar
15 Chet

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
29	30	31											

MARCH 2004

SUNDAY

فرش بنایا کن کہہ کے۔ عرش بنایا کن کہہ کے۔ اٹھارہ ہزار مخلوق بنائی کن کہہ کے۔
تے اپنا گھر کدی کسی نال بنا۔ اپنے اسم نال بنا۔ ہر کسے کی ضرورت رکھے۔ اوہ فرماندا اے خلق
میں دنیا نوں دکھنا چاہندا آں کہ اے دنیا والیو۔ جدوں میں رب ہو کے اپنا گھر اپنے حبیب
دے وسیلے توں نہیں بناندا۔ تیری کی عبادت تیری نماز بغیر محمد دے وسیلے توں کیویں قبول کراں
گا۔ جدوں میں اپنا گھر اپنے حبیب دے وسیلے توں نہیں بناندا۔ تیری عبادت کیویں قبول کراں۔
اوہ یاد رکھو مسلمانوں۔ نماز روزہ حج زکوٰۃ۔ عبادت ضروری ہے۔ اس توں
بغیر گزارہ نہیں۔ قبول اوہدوں تک ہوندیاں نہیں جدوں تک محمد دا وسیلہ نہ پیش کردے۔
مینوں اک پٹھان صاحب پچھن لگے۔ کہ جے وسیلہ کیا ہوندا ہے۔ تبلیغی جماعت والے کسی وسیلہ
کیا ہوتا ہے۔ او ہمارے نبی جیسے بشر تھے۔ ریہہ تے بشری جاندا سا او جیڑی انہاں کول منڈی
ہوندی اے۔ لوٹا حلال بسترا۔ چیلے دے کول تو ساریاں دا منہ کالا کرن دا سلے۔
احسان دی منڈی وچ پیش کنیزا او وسیلہ کیا ہوتا ہے کہ میں نے آکھیا خان صاحب یہ پتیلہ کیا ہوتا
ہے۔ وسیلہ ہر روز نہ پتیلہ۔ کہ پتیلہ کیا ہوتا ہے۔ کہندا جی تسی پتیلہ نہیں سمجھدے۔
میں آکھیا سمجھا دیو۔ اکھے اس میں ہم دودھ گرم کرتا ہے۔ میں آکھیا خان صاحب تسی ایہ دسو
ضرورت ہے کے بغیر۔ اس آکھیا یہ بیچارہ عاجز۔ انداز ہوتی ہے۔ میں آکھیا جلو بی ہوتی ہے،
جو کچھ بھی ہوتی ہے۔ ہے کیا۔ کہن لگا یہ پتیلہ ہے۔ انہے وچ رکھنے آں دودھ تھلے بالیے
آں اگ۔ دودھ گرم کرن دے واسطے۔ میں آکھیا خان صاحب دودھ گرم کرنا اے تے اگ
اتے۔ تے ایہ پتیلہ وچوں کڈھ دیو۔ تے دودھ ڈائریکٹ اگ اتے سٹ دیو۔ کہن لگا گرم نہیں
ہووے گا۔ میں آکھیا خان صاحب کدے سادے تے شہر نہ لگا جس دن تسی لوگ۔ دودھ
تے اگ دے وچوں پتیلہ کڈھ دیو گے۔ اس دن ہر ولی اپنی عبادت اور خدا دی بارگاہ وچوں احمد
محمد دا وسیلہ کڈھ دین گے۔
اگر بغیر پتیلے توں تیرا دودھ گرم نہیں ہو سکدا۔ تے بغیر وسیلے توں کسی دی عبادت
قبول نہیں ہو سکدی۔ ایہ زمانہ رہیا اے۔ اگر تیرے وچ طاقت ہے تے گل رد کر۔
اگر طاقت ہے تے غلط ثابت کر۔ رب کہندا اے حبیب میرا گھر بنا۔ میرا کوئی بنا میرا

مکان بنا۔ میرا گھر بنا میرے پیغمبر۔ عرض کیتی یا اللہ میں تیرا گھر بنانواں ہاں۔ بنا میرا گھر۔
لے بنی قبلہ ایہہ گل قرآن وچہ اے۔ نہ میں کوئی خبریں اخبار دی سرخی پڑھ رہیا آں۔ نہ نوائے 09.00
وقت نہ ڈان۔ نہ کارنامہ۔ نہ کوئی بی بی سی لندن دی خبر۔ اللہ دے قرآن دی ایہہ بات ہے قرآن 09.30
وچہ ایہہ تحریر لکھی موجود اے۔ میری بات غلط ہو سکدی اے۔ مولوی دی پیر دی سیاست دان 10.00
دی دنیا دار دی۔ وزیراعظم دی صدر دی۔ پوری کائنات دی بات غلط ہو سکدی اے۔ لیکن نہ اللہ دا 10.30
قرآن غلط ہو سکدا اے۔ نہ آمنہ دے لال دا زبان غلط ہو سکدا اے۔ 11.00
میرا گھر بنا۔ عرض کیتی میرے رب العالمین۔ تیرا گھر بنانواں۔ مکان تیرا کو لکھا تیرا۔ ہاں میرے 11.30
خلیل میرا مکان اے بن۔ عرض کیتی میرے رب العالمین۔ میں تیرا گھر بنانا آں پیا میں اک مستری دا کم 12.00
کر دا آں پیا۔ اک بندہ چاہیدا اے جیہڑا مزدوری دا ہووے۔ مزدوری دا کم وی کرے۔ 12.30
رب نے فرمایا۔ ایہہ کوئی مولوی دا مکان نہیں۔ ایہہ کوئی پیر دا مکان نہیں۔ ایہہ کوئی دنیادار 01.00
دا مکان نہیں۔ ایہہ کسے عام بندے دی کوٹھی نہیں۔ ایہہ رب دا خانہ کعبہ اے۔ بیت اللہ اے۔ 01.30
پوری دنیا۔ کائنات نے ایہدے ول کر نہیں پڑھنی سجدہ۔ اے خلیل ایہدے اتے کاریگری ایہہ 02.00
بندہ کرے۔ مستری دا کم ایہہ کرے جیہدے کول نبوت دا ٹکٹ ہووے۔ مزدوری وی ایہہ بندہ 02.30
کرے جیہدے کول نبوت دا ٹکٹ ہووے۔ یعنی کہ گل نوں مکاواں۔ معصوم نوں ورا دتے گئے چلاں 03.00
مختصر کر دیاں۔ رب نے فرمایا اے ابراہیم علیہ السلام گھر میرا اے۔ مستری دا کم کرے ابراہیم 03.30
خلیل اللہ۔ مزدوری دا کم کرے اسماعیل ذبیح اللہ۔ گھر بن رہیا اے بیت اللہ۔ 04.00
تے منشی کیہ دیکھو سبحان اللہ۔ 04.30

اللہ دا گھر بنایا اے بن۔ اللہ دا کوئی کیہ تیار ہو ورا ہے پیا۔ ایہہ قرآن دسدا اے پیا 05.00
جیہڑے قرآن دے متعلق رب نے فرمایا۔ ذٰلِکَ الْکِتٰبُ لَا رَیْبَ فِیْہِ۔ اے میرے محبوب 05.30
اس کتاب دے اندر رائی دے دانہ جنا شک نہیں۔ جیہڑے شک رکھے مسلمان نہیں ہو سکدا 06.00
ایسے قرآن دے متعلق علامہ اقبال نے فرمایا۔ آپ فرماندے نیں۔ 06.30
سے درس قرآن گر ہم نے نہ بھلایا ہوتا 07.00
یہ زمانہ نہ 07.30
08.00

283

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
29	30	31											

MARCH 2004

FRIDAY

عزیزان گرامی میں عرض کرنا چاہندا آں۔ رب دا گھر بنگدا رے بنن۔ گھر دیاں جدوں
09.00 دیواراں اُچیاں ہو گئیاں۔ تھوڑا جیہا مکان رہ گیا ہویا۔ اسدے تے خلیل نے ہتھ بنھے۔ آکھے خالق
09.30 کائنات۔ اوہنے فرمایا خلیل کی گل اے۔ عرض کیتی بارے مقام اونچا ہو گیا۔ گھر اونچا ہو گیا۔
10.00 تھوڑ تے میرا ہتھ وی بڑا اونچا ہوندا اے۔ مکان دیاں کندھاں اونچیاں ہو گئیاں۔ شرے کیہے
10.30 دیاں دیواراں اونچیاں ہو گئیاں۔ میرا ہتھ مشکل پہنچدا اے پیا۔ بارے حسن مسنون کیسے تھیٹر
11.00 دی ضرورت اے۔ ایسی چیز دی ضرورت اے۔ جیہڑے اُتے میں کھڑا ہو کے پتھر مکان دی
11.30 اساری کراں۔ آواز تو مرے آئی فکر نہ کر پچار سارا پتھر۔ اوہ میرا مکان بندا اے پیا۔ جیہڑی دی
12.00 تمام انسان جنس نبیاں دا باپ۔ حضرت جناب ابراہیم علیہ السلام۔ جیہڑے پتھرا تے پیر قدم
12.30 لگ گئے ہین۔ جتھے جتھے قدم اُتے جاہن گا۔ پتھرا نے آپ اوتے جائے گا۔ اور میں اس پتھر دا ذکر
01.00 میں قرآن وچہ کر دیاں گا۔ قیامت تک لوگ قرآن پڑھدے رہن گے۔ اس پتھر دی شان دا بیان
01.30 ہوندا رہوے گا۔ خالق کائنات نے فرمایا۔ جیہڑا پتھر اے میرے خلیل دے قدم لگے۔ میرے نبی دے
02.00 قدم لگے۔ میرے ابراہیم دے قدم لگے۔ اوہ نہ سمجھنا کہ عام پتھر اے۔ اوہ نہ سمجھنا کہ معمولی
02.30 پتھر اے۔ واتخذو من مقام ——— رب فرماندا اے جتھے میرے خلیل دے قدم لگ گئے۔
03.00 اوہ جگہ مصلیٰ بن گئی۔ میں آکھیا میرا رب العالمین۔ جیہڑا خلیل اے بڑیاں شاناں والا۔ لیکن خلیل
03.30 وی میرے نبی دا غلام اے۔ میرے نبی دا کلمہ پڑھن والا اے۔ بارے جتھے خلیل دے قدم لگے
04.00 اوہ جگہ تے مصلیٰ بن گئی۔ پر رب العالمین جتھے میرے محبوب دے قدم لگے۔ خالق کائنات سنو تسی
04.30 جتھے خلیل دے قدم لگے۔ اوہ جگہ نوں مصلیٰ بنا دتا۔ جتھے حبیب دے قدم لگے۔ اس جگہ نوں عرش
05.00
مصلیٰ بنا دتا۔

05.30 گل بن رہیا اے کس دا گل بولو۔ جتھے ستی ٹھنک گئے آپاں تھے جانوں گے انسان دیوں
06.00 ہمارے اثارن دی قدر نہ پتھراں فوقہ سد نہ ہوسے۔ بارے جیہڑا اچھی سوچ لئی نہ کسے اوہ اس
06.30 نور شریف دی سر دی طرح بنا دتا۔ پتھر ہس اوہدے سر وچ کی کرامت اے اوہدے
07.00
سجان ربہ آکھدے نہیں ہے۔
07.30 میں سوڈے مولویاں نوں بڑا اشوق اے اس طرح دا اسپریان دا۔ اوہ بڑا اس دیا
08.00
ا

دے سر بنا ہنو کے چلدا ہنیں۔ آکھدا نہیں پیشہ ہیں اس طرح دا سر دا ہونا چاہیدا

مگر کیہڑا ہن کا رہیا اے بولو۔ اوہ دا ۔ جیہڑے اوہ نوں منہ سا امدا ہی بولو۔ مگر کیہڑا اشتہار

اشتہار نوں پروپیگنڈہ من رہے او۔ کہ دوکاناں دے دور وچ ۔ کئی بندے دوکاناں وچ [illegible] دے دعووچ دین دا

بڑا من رہے نیں۔ اگے کجھ پتہ نہیں ۔ اوہ اک بندہ گیا نہ سیاست دان سی۔ الیکشن وچ کھڑا ہو گیا۔

تے ووٹ منگن واسطے مسیتے گیا۔ دو رکعتاں وی نہ سکے ۔ اک سی شیعہ تے اک سی سنی۔ اوہ

جدوں ووٹ لگیا منگن ایہہ دو نوں نماز پڑھ رہے سی پہلے۔ سیاست دان دی نماز ویا پڑھ رہے سی (لطیفہ)

نے ہتھ بنھ کے نماز پڑھ رہی سی۔ شیعہ نے چھڈ کے ۔ سیاست دان سوچیں پے گیا۔ جے میں ہتھ بنھ

کے پڑھنا آں۔ تے چھڈن والے نے مینوں ووٹ نہیں دینا ں۔ تے جے چھڈ کے پڑھنا آں تے اینے نہیں

ووٹ دینا۔ اوہنے اک ہتھ بنھ لیا تے اک چھڈ دتا۔ کسے و کیہا۔ غلط طریقہ نماز پڑھ رہیا ایں

اوہنے آکھیا میں تے ووٹ منگ رہیا آں۔ میں نماز نہیں پڑھدا۔ اللہ ایہہ جیہیاں نمازاں توں وی

بچائے۔ پڑھے لکھے لوگ ہیگے او۔ علامہ اقبال نے فرمایا

؎ تیرا امام بے حضور۔ تیری نماز بے سرور۔

ایسی نماز سے گزر۔ ایسے امام سے گزر۔

اس نماز دا کیہ فائدہ کہ مولوی نماز پیا پڑھاوے۔ تے کھلوں دیاں پر چیاں وکی وند [illegible] اوہنے

غلط اوہوں دی کھل آ سی۔ فلسفے (الٹی) کھل آئی سی۔ دعا ہے کہ رب نماز ایسے

انداز نال ہووے۔ کہ میں [illegible] رہنا آں۔ اگر یہ بات نہیں تے ایہی فرمایا ہووے

کہ ایہہ کجھ میں کر رہیا آں۔ میرا رب مینوں ویکھ رہیا اے۔ مگر بولو کیہڑا ہن رہیا اے بولو۔

مگر بابا جی اوہ دا ہن رہیا اے۔ [illegible] جیہنی توجہ کرو [illegible] کعبہ [illegible] ہن دا دے گا

اوہدے حکم نال ۔ [illegible] کعبہ ہن رہیا اے۔ اے مولوی کیہڑا [illegible] نہ کر سکے۔ میں

اینوں [illegible] ہیں دا۔ پوری توجہ کر۔ مگر جدوں ہن [illegible] چاہیدا۔ تے [illegible]

خلل نوں گرمی لگی۔ پسینہ آ گیا۔ عرض کیتی بابا جی۔ کی گل اے میرا خیال ۔ اوہ نوں پیار بڑا

اے نال نبیاں نال۔ تے نبیاں نوں اوہ نال بڑا پیار۔ پر اوہدے فون ہوندا اے رابطہ ہوندا

اے۔ دعا [illegible] قرآن دا [illegible] پیا۔ بار اوہ کی گل اے ایہہ دیکھو

24 March 2004
2 Safar
11 Chet

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
29	30	31											

MARCH 2004

WEDNESDAY

کنی گرمی اے۔ مینوں پسینہ آ گیا۔ میں نہاون دا سوچاں کر رہیا آں۔ اللہ فرمایا
خیال میں وی کر رہیا آں۔ بارے میں ایہہ ویکھنا چاہندا آں جدوں ایہہ پتا کوئی نا بن گیا۔ تُوں انہاں
وچ رہیوں گا۔

اینہاں وچ تُوں بسیں گا۔ بچیا لگا ایتھے تُوں رہیوں گا۔ اللہ فرمایا میرے خیال میں
ایتھے ہی تُوں رہنا۔ میں ہی تُوں رہنا۔ آکھیا بارے جدوں ایتھے رہنا ہیں مینوں ڈھیر خرید سا [illegible]۔
ایہہ جا جیہی بیٹھا اے۔ تیاں لوکاں دے دو وکھری قسم۔ مینوں کوئی اک بندہ دسے ڈوگر صاحب
غلط بیانی نہ کر۔ میں خانہ کعبہ جا کے گیا آں۔ اوتھے گھروں طواف ملیا۔ اچانک میری رب نال
ملاقات ہو گئی۔ اوہنے آکھیا حاجی صاحب ایتھے مینوں بڑی جلدی اے۔ ایہہ میرا فون اے
دکوٹے جا کے مینوں فون کر لیں۔ رب کعبے ملیا اے۔ او بولو ۔۔۔ قرآن وی آکھدا اے
نہیں۔ رب کعبے کہہ۔ کدے نہیں۔ مینوں میاں محمد آکھدا اے نہیں رہندا۔ مینوں علامہ
اقبال آکھدا اے نہیں رہندا۔ وارث شاہ آکھدا اے نہیں رہندا۔ میں کئی روگی پڑھے ہوئے
دی گل نہاں تاں اوہناں ولیاں دی گل منّاں۔ کعبہ رب دا گھر۔ رب مکے وچ نہیں رہندا ہیں۔
مسیت رب دا گھر۔ کوئی مولوی آکھے۔ میں تہجد دی نماز پڑھن واسطے اٹھیا تے اچانک
رب نال ملاقات ہو گئی۔ اوہنے آکھیا حضرت نماز پیر پڑھسیں پہلے آ بابا رب نال گل کر لیں
مسیت رب دا گھر۔ رب رہندا نہیں۔ کعبہ رب دا گھر۔ رب رہندا نہیں۔ ۔۔۔ ملک گل
[illegible] میری [illegible] دی گل [illegible] آن دا فائدہ [illegible] دا فائدہ
مسیت رب دا گھر۔ رب ایہہ رہندا نہیں۔ کعبہ رب دا گھر رب ایہہ رہندا نہیں۔ بابا بلھے شاہ
آکھدا اے۔

کعبہ گیاں تے اوتاں [illegible] گنگا [illegible]۔
بلھیا رب میرا اللہ [illegible] میری گل [illegible]۔

میرے رب الا لوں [illegible] دس کیتے رہندا ایں۔ دس اپنا ایڈریس تے اپنا فون۔ کتھے رہندا
ایں۔ بارے دنیا پاگل ہو گئی۔ [illegible]
کدی [illegible]۔ میں [illegible]۔

لبھنے آں ۔ باہر لے اسی مولوی بن کے تینوں ہنڈ ہنڈ لبھیا ۔ تو سے نوں نہ لبھیوں ۔
باہر لے اسی شیخاں دے ذکر بن کے ۔ تینوں امام بارگاہ وچ لبھیا توں نہ لبھیو ۔ باہر لے اسی جناب
دا بچہ بن کے اسی تینوں ہیرے بیلیاں وچ لبھیا توں سے توں نہ لبھیو ۔ میں آکھناں جیہڑے
تینوں لبھدے نیں ۔ میری گل سنن ۔ میں اوہناں لوکاں نال گل کر رہیا آں جیہڑے عقلمند نیں ۔
بے وقوفاں نوں سلام ۔ تو جے نال میں کی ملنا لیکن باہر لے اسی راہنما بن کے ہیرے دے بیلیاں
وچ لبھیا ۔ توں سے نوں نہ لبھیو ۔ مولوی بن کے مسیتاں وچ لبھیا توں سے نوں نہ لبھیوں ۔ منتے
ملک لگا کے اسی گوردوارے وچ لبھیا توں سے نوں نہ لبھیو ۔ باہر لے توں بندا کتھے ایں ۔ اپنا نوں
بندہ ۔ اپنا ادراک ۔ اپنی کوئی گل ۔ اپنا مکان دس ۔ رب آکھدا اے تینوں ماشاءاللہ ہو گیا ۔ جیہڑے ستے
رہندے او اوتھے میں رہندا ہاں ۔ جتھے میں رہنا آں اوتھے تسی لبھدے ہی نہیں ۔ باہر اے تو رہندا کتھے
ایں ۔ فرمایا مسجد میرا گھر اے کعبہ میرا گھر اے ۔ میں رہندا ہی نہیں ۔ اگر میں تینوں سجھا دواں

نہ مسیت وچ لبھے ۔ نہ مندر وچ لبھے ۔

میں تینوں لبھنا ایں تے اپنے اندر وچ لبھے ۔

اک بندہ بابے دا بڑا ساکر لگا ۔ بابا کہتن آ کے کول ۔ بابا جی رب نوں ملنا ایں ۔ اک ساڈے
پنجابی دی مثال اے ۔ لاہور دا راہ ہر بندہ ای دس دیندا اے ۔ تے کھرا باکوئی نہیں دیندا
کی مطلب ۔ ایہہ دی بات تے ہر کوئی کر دا اے ۔ کہ اللہ ہے ۔ کوئی ایسا بندہ ملے جو ہتھ پھڑ کے
آکھے آ وے ۔ اوہ ہے ۔ ایہہ ویکھ لے ۔ ایسا وی ہو وے نال ایسے فعل دی ہتھی کر سکدا اے ۔
اگر فقیر دے اگر بندہ پھڑ کے ہتھ جاندا نال ۔ اوہ تے وکھدا اے ۔ اوہ تہ اگر تے وکھا دیندا
اے نال ۔ آ اوہ ای ویکھ دے ۔ اوہ تے آکھدا اے آ اوہ ای وچکار اینوں ۔ رب وکھا دے تے فیر دکھا
سکدا اے ۔ مولوی نہیں وکھا سکدا ۔ مولوی سلام جدوں فقیر دے دروازے تے آیا ۔ رب تائیں
مل گیا ۔ پہلے نہیں لگ سا ۔ رب اوہدے ملیا ۔ جدوں ولی دے دروازے تے آیا ۔ بابے فرید کول بندہ
آیا ۔ کہندا بابا جی رب نوں ملنا اے ۔ فرمایا پتر گل سن ۔ رب مل جائے گا پر اندر اے ۔
کہندا بابا جی پھر دسو کیوں نہیں ۔ فرمایا پتر اکھ کتھے اے ۔ بابا فرید آکھدے نے اکھ کتھے اے
آکھدا ایتھے آ ۔ فرمایا سب توں قریب اے نال اکھ دے ہاں ۔ فرمایا تینوں اینی اکھ دسوی اسے

237

22 March 2004

30 Muharram
9 Chet

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
29	30	31											

MARCH 2004

MONDAY New Moon

آکھیا اے بابا جی قریب ہر مینوں نہیں دسو گی۔ فرمایا 2 اکھ ویکھن ہو تے پھر کی
کرے گا۔ آکھیا اے بابا جی شیشہ چلاں گا تے اکھ وچ آ جائے گی۔ فرمایا پتر ایہو ای گل اے
اگر اکھ ویکھن اے تے شیشے دی لوڑ اے۔ اگر رب ویکھنا اے۔ کسے ولی کامل دے شیشے دی لوڑ
اے۔

جدوں تک شیشہ نہیں چکیں گا تینوں اکھ نظر نہیں آئے گی۔ جدوں تک کسے ولی کامل دا شیشہ وچ
ہتھ نہیں دیں گا۔ تینوں رب نظر نہیں آئے گا۔ اک سو رنگ دس دیاں اوسے کی یاد کریں گا۔
میں اج مدینے وچ آیا ہوں۔ مدینہ کو جاگ لگنا۔ عورت کی عورت سے بات
نہیں کام کرنا۔ رب کا ملنا ——— بابا فرید کا زمانہ
گاڑی سروس کرنا ——— نماز پڑھنا نمازی کا
حضرت اقبال کا پیر جماعت رحمۃ سے ملاقات ——— صفحہ نمبر 203 — پیش کام۔

کوٹھا بن گیا مکان۔ کچی بن گیا، رب دا مکان بن گیا۔ جنت ہو گئی۔ میں تو سب ناں گل نوں
منا دیتے۔ بیت اللہ تیار ہو گیا۔ خلیل عرض کردا اے یا رب تیرا مکان بن گیا۔ گھر تیار ہو گیا
یا رب میرا خلیل بن گیا میرا مقام۔ بیت رب اللہ تیرا مکان بن گیا۔ تیرا بیت اللہ بن گیا۔
تیرا خانہ کعبہ بن گیا۔ یا رب مینوں اجازت میں جا لوں۔ مینوں جھگی چا میں جا لوں۔
رب نے فرمایا نہ نہ میرا خلیل۔ اجے نہ جا۔ کعبہ تیوں بنایا اے ایس کعبے دی مزدوری تینوں لے۔ اپنی
اجرت منگ لے۔ جیہڑی مزدوری منگے گا میں دیاں گا۔ خلیل عرض کردا اے یا رب میرا ناں کی اے۔
آواز آئی تیرا ناں ابراہیم۔ یا رب میرا لقب کی اے۔ آواز آئی خلیل۔ یا رب خلیل دا معنی
کی اے۔ آواز آئی خلیل اوہنوں آکھدے نیں جیہڑا اللہ دا یار۔ خلیل دا معنی اے اللہ دا یار
اللہ دا دوست۔ خلیل آکھیا اے یا رب میں مزدوری نہیں منگدا۔ اللہ آکھیا اے اوہ ہر دو تینوں
پر آپنا ایہو۔ اودھر مزدوری دینا ایہو۔ سجناں نال تے حساب نہیں ہوندے۔
میرا اسلام ایہو جھنڈا ہیں۔ سجناں مزے والا گل کر گیا۔
ہے بھئی شیشہ پھیر نہ آیا ہو۔ اس شے دا کوئی پڑھیا ہو۔
جیہڑا یار اے نال حساب نہیں کردا اوہ یار نال حساب کی کرنا ایہو۔

ربا! بہتر ا رب تیرے نال حساب نہیں کردا۔ اوہنے رزق دتا تے حساب نہ کیتا۔ پتر دتا تے
حساب نہ کیتا۔ جائیداداں دتیاں تے حساب نہ کیتا۔ ہر شے دتی تے حساب نہ کیتا۔ کاراں 09.00
دتیاں تے حساب نہ کیتا۔ عزت تے شہرت دتی تے حساب نہ کیتا۔ توں گنی گنی کے اوہدا نام لینا ایں 09.30
پیا۔ سو وار ہیں نال لواں گا دو سو وار ی۔ اوہ آہندا اے پیارا گنتی نہ کر جیویں رب بے 10.00
حساب دیندا رہے پیا۔ توں وی اپنے رب نال بے حساب ہو جا۔ اینا نال لے اپنے رب دا۔ 10.30
عزیزا! ایں۔ خلیل آہندا اے پاک جدوں میں تیرا خلیل آں۔ تے خلیل دا معنی اے اللہ دا 11.00
یار تے یاراں نال حساب نہیں ہوندے۔ یاراں نال لیکھے نہیں ہوندے۔ ربا! خلیل بات تیری بالکل صحیح 11.30
اے۔ مگر میرا دل آہندا۔ جو تیرا دل آہندا اے منگ۔ 2.1 جو لسٹ وچ آہندا اے منگ خلیل 12.00
آہندا اے میرے ذرا بزرگ دی دور بین لا کے ویکھ لیں۔ تیرے خزانے دے اندر میرا کسے کم ہونا 12.30
ہیرے نہیں۔ تیرے منگن دے قابل نیں۔ 01.00
تیرے خزانے دے اندر کیسے کیسے لعل تے موتی نیں ویکھا ای اوہنی بزرگ دی دور بین تو کے۔ 01.30
کہڑا ہیرا مینوں جچدا لگا میں منگ لواں گا۔ ہاں میرے خلیل جو تیرے دل وچ آ گئے گا میں دیاں گا 02.00
1.2 جو منگے گا میں عنایت کراں گا۔ عزیزا ایں وی اللہ دے پیارے پیغمبر جناب ابراہیم علیہ 02.30
السلام نے اپنی بزرگ دی دور بین لائی۔ عرض کیتی ربا جو دنیا چاہنا ایں۔ تیرا سارا 03.00
ہیرا ای ہیرے سوہنے۔ بڑے عزت تے عظمت والے۔ تیرے کارخانے وچ بنن والے بڑے اعلیٰ بڑے 03.30
سوہنے تے بڑے حسین ہیر پارے ورا اسے ہیرے نیں۔ جناں تے میری نظر پئی گئی۔ اسے ہیرے 04.00
مینوں دے جا۔ میں اپنی جھولی پھیلانا۔ تو داتا بن جا۔ میں سوالی بن جانا آں۔ تو رب 04.30
ایں میں تیرا بندہ۔ تو ویلا مینوں بنانا والا۔ میں بنن والا تو عزت تے عظمت والا۔ میں تیرا 05.00
کولوں عزتاں لین والا۔ پاک تو اوہ اے جیدا کیسے دے اندر سے رہنی جھکدا ندا۔ میں اوہ آں جیدا 05.30
تیرے اگے سر نوں جھکاون والا۔ پاک میں سوالی بن کے تیرے دروازے دے اگے جھولی پھیلانا 06.00
آں پیا۔ اپنے خزانے وچوں دو ہیرے مینوں دے دے۔ خلیل منگ کیہڑے ہیرے۔ پاک اوہ ایسے 06.30
قیمتی ہیرے نیں۔ جیہڑے تیرے خزانے وچ ہیں رکھے ہوئے نیں۔ ہور نہ تو بنانے نیں۔ نہ بنانے نیں 07.00
نہ بن سکدے نیں۔ ایسے ہیرے جیڑے توں نہیں بنانے۔ ایسے ہیرے۔ اوہناں دے ناں تو 07.30
08.00

بعد توں قلعہ توڑ دتیاں۔ اوہ کارخانے بند کر دتے۔ اوہ سینے بند کر دتے

09.00 جنہاں سینیاں وچ انہاں ہیریاں نوں بنایا جاندا سی۔ زلیخا خلیل کرکے ہیرے منگناں اوہ پیا۔

09.30 بارہ اک تے محمد دی نبوت دا ہیرا میتھوں دے گئے۔

10.00 عزیزاں نگر اسی گل اوہ جیہڑی جتھوں قرآن حدیث وچ۔ میرا اپنا اک انداز اے۔

10.30 کسے آکھیا اے ۔ ے انداز بیان رنگ بدل دیندا ہے ورنہ

11.00 دنیا کی کوئی بات نہیں بات نئی ہے۔

11.30 رنگاں دی کوئی گل نوی گل نہیں۔ ایہہ تے متر دا اپنا انداز اپنا سٹائل اے۔ بارہ اک

12.00 تے نبوت دا ہیرا دسے دیا۔ کعبہ میں بنایا سی۔ اس سینہ بھیجے۔ جیہڑی وجہ نال کعبہ سجدہ جائے۔

12.30 بارہ اک تے اوہ ہیرا دسے۔ جیہنوں کعبہ سجدہ کرے۔ اک اوہ ہیرا دسے دیا جیہڑا ولایت

01.00 دا ہیرا۔ بارہ جیہڑا ولایت دا ہیرا۔ اس کعبے دے اندر پیدا ہو جائے۔ بارہ میتھوں دو ہیرے دے

01.30 دے۔ کوئی پڑھیا لکھیا نہیں سکدا سی کہ جی علی نوں کس طرح منگیا۔ میرے خلیل نے۔ میں آکھاں

02.00 گا خلیل قرآن آ سنیا اے پیا۔ خلیل دی دعا وچہ اے۔ بارہ امام میری نسل وچہ بھیج علی ورگا (امام)

02.30 اے کوئی بات نہیں۔ اس واسطے میں استعمال کیتا اے۔ علی اللہ نوں دکھ منگیا۔ بار الٰہی

03.00 نوں کعبے وچ بھیج دے۔ اک اوہ ہیرا اے جیہڑا کعبے وچ آ وسے۔ اک اوہ ہیرا اے جیہنوں کعبہ

03.30 سجدہ کرے۔ اوہ عزیزاں جیہڑا وقت آ گیا بارہ ربیع الاول شریف نوں میرے آقا دی

04.00 جدوں ولادت باسعادت ہو گئی۔ میرے آقا دی پیدائش ہوئی۔ حضرت آمنہ پاک زبان ہیں۔

04.30 میں ویکھیا کعبہ میرے گھر ول سجدہ کردا اے پیا۔ میرا پتر محمد کعبے ول سجدہ کردا اے پیا۔

05.00 اوہ میرے گھر نوں ویکھدا اے۔ میرا پتر کعبے نوں ویکھدا اے۔ میں حیران تے پریشان ہو گئی۔

05.30 عرض کیتی بارہ کی وجہ اے۔ ایہہ کعبہ میرے گھر ول سجدہ کیوں پیا کردا اے۔ میرا پتر کعبے

06.00 ول سجدہ کیوں پیا کردا اے۔ آواز آئی آمنہ چپ ہو جا۔ گل نہ دس ایہہ دو کعبیاں

06.30 دی ملاقات ہو رہی اے۔ (سبحان اللہ)

07.00 ایہہ دو کعبیاں دی ملاقات ہو رہی اے۔ خدا دی قسم میرا ایمان اے اسا سنی

07.30 ولادت اتے کعبہ جھکیا۔ علی اوہ اے جیہڑا کعبے وچ آیا۔ علی اوہ اے جیہڑا خدا نے کعبے وچ پیدا

08.00

پیدا ہویا۔ تُوں تے سے نُوں پاکستان دیچ آ سنا ایں پیا۔ تُوں تے دکھ تے دسن آ سنا ایں ولیاں
نُوں نہ منو۔ جیہڑی من دے رستی ولیاں نُوں۔ مگر اگر تیرے اندر غیرت اے تُوں وی جا کے کعبے دا طواف
نہ کر یا کر۔ کیونکہ ولیاں نُوں بنان والا علی کعبے وچ جمیا اے۔ علی نال بغض رکھیں۔
ے ایویں تُوں نکلیا۔ اوہدے تیرا حج ہو وے جتھے علی جمیا۔
اگر تیرے اندر ایمان دی غیرت اے۔ اگر واقعی تُوں اللہ دے ولیاں دا منکر ایں۔ آپ ہر اسیں اعلان
کر سنا آں۔ کعبے وی نہ جایا کر۔ کعبے وچ علی دی ولادت با سعادت ہوئی اے۔ عزیزان گرامی
کعبے وچ جدوں حضرت علی پیدا ہو گئے۔ تو دن ہو گئے نئیں حضرت علی دی ولادت ہو گئی۔ اکھیں میرے
علی دیاں اکھیں کھول رہے نیں۔ منہ نئیں بول رہے۔ تو دناں نُوں بعد میرے سرکار مدینے چل کے
سرکار جدوں پہنچے اگے ویکھیا حضرت علی دی ولادت با سعادت ہو گئی اے۔ میرے آقا نے فرمایا
اے چاچی۔ اے حضرت علی دی امی۔ اے بی بی فاطمہ بنت اسد۔ عرض کیتی اے حضور کی بات
اے۔ فرمایا چاچی تینوں مبارک ہووے۔ اللہ نے تینوں بچہ عطا کیتا اے۔ بنایا ڈے گر میرا پیدا ہویا اے
نئیں علی دی ماں دیاں انکھاں دے وچوں آنسو وہن۔ میرے آقا نے فرمایا۔ اے امی جدوں بچے
پیدا ہوندے نیں۔ ماواں تے بڑیاں خوش ہوندیاں نیں۔ اوہ تے مبارکاں دیاں دیندیاں نیں۔
اوہ تے لڈو تے مٹھائیاں تقسیم کر دیاں نیں۔ مگر چاچی کی گل اے۔ تیرا ڈے چہرے تے
اداسی نظر آندی اے پئی۔ میرے آقا دی بارگاہ اندر علی دی ماں عرض کر دی اے۔
یا رسول اللہ بڑی پریشان آں اسی واسطے آں۔ تو دن ہو وے نیں حضرت علی کعبے وچ پیدا ہویا اے۔ مگر
تو دن ہو وے نیں اوہنے انکھاں کھولیاں کوئی نئیں۔ اوہنے منہ بولیا کوئی نئیں۔ اوہ کوئی
اے تے نا بینا تو نئیں اے۔ میرے آقا نے فرمایا چاچی فکر نہ کر۔ میں آ گیا آں جیہڑا اکھاں
کھولن دی گھڑی ان کر جاندا اے۔ جیہڑا پتھراں کولوں وی کلام کرا جاندا اے۔ عزیزان گرامی
میں خدا دی جناب اپنے پیر دا کلام سنیا۔ میرے نبی نے علی نُوں ہتھاں اتے چکیا۔ عزیزان
میں پیدا ہون دی ہو یاں آں۔ جدوں میں جمیا میرا باپ نے ہتھاں اتے چکیا ہووے گا۔
کوئی جمیا اے دائی دیاں ہتھاں اتے چکیا اے۔ کوئی جمیا اے تے بھین ہتھاں اتے چکیا
اے۔ کوئی دسدا جمیا اے ماں ہتھاں اتے چکیا اے۔ کوئی جمیا اے دائی ہتھاں اتے

18 March 2004
26 Muharram
5 Chet

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
29	30	31											

MARCH 2004

THURSDAY

چکری اے۔ کرنی جیا کے باپ زبیر تے پتھاں اتے چکیا ہووے گا۔ ایہہ بندہ
دی بڑیاں نعمتاں والا جنہوں داتا علی ہجویری نے پتھاں اتے چکیا ہووے گا۔ ایہہ بندہ
دی بڑے عظمتاں تے مقدراں والا جنہوں حسن تے حسین نے پتھاں تے چکیا ہووے گا۔
ایہہ بندہ وی بڑیاں شاناں والا جنہوں حضرت علی نے پتھاں تے چکیا ہووے گا۔ ایہہ بندہ
وی بڑیاں نعمتاں والا جنہوں عثمان عمر فاروق تے ابوبکر نے چکیا ہووے گا۔ مگر میں تے جانواں علی
شیر دے مقدر کولوں۔ ▪ ہتھ بنی دے سن ایہہ خدا دی قسم ہتھ بنی دے سن۔ ایہہ وجود علی دا ہے
میرے آقا نے حضرت علی نوں پتھاں تے چکیا اے۔ پتھاں اتوں جدوں سرکار نے منہ
توں کپڑا ہٹا کے اکھ وچ اکھ پا کے فرمایا۔ ویکھ علی اکھاں کھول تے سہی۔ ویکھ علی ذرا
میرے ول ویکھ تے سہی۔ خدا دی قسم جدوں علی نے پہلی نگاہ میرے آقا دے چہرے تے پائی۔
جدوں میرے نبی نے علی دی اکھ ویکھی میرے نبی نے حضرت علی دی ماں نوں قریب سدیا۔
جدوں علی دی ماں نیڑے آگئی۔ میرے نبی نے فرمایا بی بی تو تے اوہو آکھنی ایں کہ علی نابینا
اے۔ ذرا میرے ویکھ دی اکھ تے ویکھ ستاراں ورگی چمک [illegible] ہونی اے سے۔
کونی سوہنی اکھ۔ کدی عزت تے عظمت والی اکھ۔ عزیزاں نوں گھر لے آیا بابا دا آکھ
نکیا اے۔ کہ جدوں حضرت علی علیہ السلام

[signature]

24-10-04

۔۔۔

9 رمضان سنہ 1425ھ بروز اتوار دوپہر (3:48:19

٢ ▪ ایتھے سی تے گلا سی۔ بغیر دعا منگیاں کو جنہاں ماں دا دودھ پیتا اے
نال۔ جنہا جسم وچ سرکار مدینہ دے مبارک نال حلال دا دودھ اے تے بنی کی اپنا آقا
تے مشکل کشا سمجھدا اے نال۔ کملی کے کپڑے ہو [illegible] سبحان اللہ۔ کائنات دے سب
توں پہلے چکری [illegible] بنی سرکار دا نور حضور دی حدیث دی ہیرا دینے گل پکی ہو جائے۔
صحیح بخاری اے حضرت جابر وال حدیث۔ نشر الطیب۔ (بابا دی دعاواں سے)
اگر محمد دا وجود نہ ہوندا۔ ▪ ہم کو کیا خبر خدا ہے کہ نہیں۔ ہم کو تو [illegible] زبان پر۔

ــ لوگ کہتے ہیں بشر بھی منصور کا سا سر تھا ۔

۸ میں تو کہتا ہوں بے سایہ ہو کے سایہ ہے سارے جہاں پر ۔ 09.00

کچھ عرصے کے بعد دنیا کو بنانا ۔ قبر میں سانپ اللہ ہو ۔ قرآن کو صندوقوں میں رکھا ہے 09.30

دو بندیاں دا پیار ——— دنیا والے کہیں ——— چاند لعد سونے کو —— 10.00

محمد رانی ——— نبی کی محفل میں بولنا ۔ قبر میں بولنا ——— فرشتے سے سوال ۔ 10.30

استاد اور نبی کا مشورہ کرنا ——— بزرگوں سے مشورہ کرنا ۔ —— نیکی اور برائی کا مرشد 11.00

نبی اور حسین پر شکر ——— فرشتوں سے زیادہ مرتبہ کے آدمی ——— جسم میں ہر چیز کا جوڑا جوڑا 11.30

دل دو بنانا ——— شیرا اور میرا گھر ——— بابا زید کے پاس آدمی کا آنا ۔ رب کیسے ملے گا. 12.00

حضرت آدم کو جنت میں بغیر روح ۔ انسان کو چار چیزوں سے پیدا کیا ۔ لاسا نے مکر کیا ۔ 12.30

نور رکھنا پیشانی ۔ آدم کو سجدہ ۔ شیطان سے پوچھا ۔ مطلب اپنا آپ 01.00

کو اچھا سمجھنا ۔ —— اپنی ہستی کو مٹانا ۔ 01.30

ــ اے مٹا دے اپنی ہستی کو ۔ اگر کچھ مرتبہ چاہیے ۔ 02.00

دانا خاک میں مل کر گل و گلزار ہوتا ہے ۔ 02.30

اللہ کی بارگاہ میں جھکنا ۔ شیطان بہتر ۔ عبادت کرتا ۔ —— 03.00

ــ درس قرآن اگر ہم نے نہ بھلایا ہوتا ۔ علامہ اقبال ۔ 03.30

طبیعت کی بات ۔ شیطان کو نکالنا ۔ لا الہ کی بات ۔ 04.00

نبی کے دروازے سے روکنا ۔ (حوروں کا نقشہ کرکے سو ہر جانا نقشہ) حج کیسے سیکھا 04.30

ہو مبارک قبولیت دی ہر مدینے جا کے لگا ۔ باپ نے ڈیڑھ حج ۔ لاابالیاں کی 05.00

بات ۔ (آدم کی بات) پیار کی بات مطلب سمجھ 05.30

ــ مجبوریاں تے نہ ہی عشق کرن نوں بازی آوندا ۔ 06.00

نبی کو سجدہ ——— آدم کا نور دیکھنا ۔ ——— انگوٹھوں کا چومنا ۔ حوروں کی بات کے کو چومنا. 06.30

ہونٹوں کا چومنا ۔ تمہی والد ہونے پر ——— جنت میں سیر کرنا ۔ کا حکم ۔ 07.00

حق مہر دینا ــ ہ ــ ۵ اہل سنت کا طبقہ ۔ —— 07.30

08.00

16 March 2004

24 Muharram
3 Chet

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
29	30	31											

MARCH 2004

TUESDAY

بنی جن مرن بعثت ہے پاک رب سادا ہمی کا سنداپنا نام نہ بھی کلام کردا ،

09.00 دنیا دار مندی ہر اکھراں تہیں او ز سا۔ تے نہ نماز ہمیشہ صبح و شام پڑھدا ۔

09.30 او ہداک فلسفہ سلوک نال رلوا ۔ بنی ذوالجلال والاکرام پڑھدا ۔

10.00 دائم ہو رب کا کردا ہیں ۔ بس ہنہ ابنی تے درود سلام پڑھدا ، ستی ۲

10.30 بنی کی آمد کا اعلان قرآنی آیات ۔ ——— آمنہ کا ماما نی سجدہ

11.00 سیدہ فرماتے ——— مبتر غوثیاں بنی دوسرے پیار دیاں کیا جانان باتیں ۔

11.30 رب العالمین پروسے ملاحظہ در بار کیا باباں نیب ۔

12.00 کعبہ کا سجدہ کرنا ——— آمنہ کا سوال بارگاہ میں ۔ دوکھیا ہاں ملاقات .

12.30 دایاں کا آنا ——— بنی کو نزیب سجنا ۔ حلیمہ کا آنا ۔ رب کیسر ۔

01.00 آمنہ اور حلیمہ کا سوال وجواب ۔

01.30

02.00

02.30 ۱۰ رمضان ۱۴۲۵ھ بروز پیر صبح 9:43:52

(signature)
25-10-04

03.00

03.30

04.00

04.30

05.00

05.30

06.00

06.30

07.00

07.30

08.00

قل لا اسئلکم علیہ اجرا الا المودۃ فی القربیٰ ۔

درود شریف ۔ عزیزان گرامی ہیں یا اور کوئی ساتھی آپ دی خدمت دے اندر اپنیاں گزارش کردے آں درود پاک پڑھو۔ درود پاک نوں قرآن کیہ ے چنگی سمجھ کے نہیں پڑھنا۔ اس نوں قرآن سمجھ کے پڑھنا چاہی دا اے۔ اللہ توفیق عطا فرمائے اسیں ذوق نال اس عقیدے نال اور اس محبت نال درود پاک پڑھو۔ کیونکہ ساڈے مذہب اسلام دے اندر اک ایسا عمل ہے درود پاک۔ جس دے اندر او لا شریک وی ساڈے نال شریک ہوندا اے۔ کوئی کم ایسا نہیں جیہڑا اساں کر دے ہوئیے تے ساڈا رب وی کرے۔ اساں نماز پڑھدے آں او نہیں پڑھدا۔ کئی واراں اکھیا وی ہے یا اللہ توں نہیں پڑھدا تے سانوں حکم کیوں دینا ایں۔ آخر خالق ایں مالک ایں بڑا عظیم جواب ارشاد فرمایا۔ فرمایا۔ تہاڈا رب تے میں آں۔ میرا کوئی ہووے تے میں کیہدے دی پڑھاں۔ اسیں نماز پڑھدے آں او نہیں پڑھدا۔ اسیں طواف کعبہ کردے آں۔ او طواف کعبہ نہیں کردا۔ میں مولوی آدمی آں کوئی لفظاں وچ کمی ناں سمجھو۔ میں ایسے لوکاں لئی نہیں آنے ادھار دے۔ پنجابی وچ کہندے سانوں پیسو سچو رستہ سیر دے تے گنڈ دوہ ـــــ مولوی مکدی گل کرے۔ جو اساں کردے آں۔ او نہیں کردا۔ جو او کر دا اے اساں کر نہیں سکدے۔ لیکن درود پاک ایسا عمل اے۔ جیہڑا کر دا وی اے۔ حکم وی دیندا اے۔ اے ایمان والیو۔ ایہہ شان دی کر دے تے میں وی کرناں آں۔ اسیں اس امام دا ذکر کرن دے واسطے حاضر ہوئے آں جس نے نیزے تے چڑھ کے وی چپ رہن دا حکم نہیں دتا۔

میں ناتواں ہی سہی تو مجھے پکار کے تو دیکھ۔
شریں طلب سے زیادہ تو سر تو مانگ نہیں سکتا

نمائش کائنات کو دیکھا ہے بار بار
لیکن حسین انتہا ہے خدا کے کمال کی۔

جب تک رہے گا خدا جب تک رہے گی خدائیت
اتنی دراز عمر ہے زہرا کے لال کی۔

ہزاروں سر ہیں ایسے نمازیں جنہیں بچاتی ہیں
جو نماز کو بچا گئے وہ سر حسین کا ہے۔

یہ یزیدیت تو جو منہ چھپائے پھرتی ہے
خدا کا خوف نہیں اسے ڈر حسین کا ہے

شہر یزید نے کائیں رنگیں شہر لعنت کی
مہر حسین شہر لعنت کو تمام کرتا ہے۔

شہر یزید پہ کرتی ہے جو خلق لعنت
مہر حسین کو خالق سلام کرتا ہے۔

295

14 March 2004

22 Muharram
1 Chet 2060 Bikrami

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
29	30	31											

MARCH 2004

SUNDAY اللہ تعالیٰ نے محبوب دی زبان پاک دے نال اعلان فرمایا۔ کہ محبوب فرما دیو۔ کہ جو
09.00 کجھ وی ملیا اے میرے صدقے دے نال ملیا اے۔ اہلسنت دا عقیدہ ہے جیہڑا دینے والا
09.30 اللہ۔ مگر دینا محمد دے صدقے دے نال اے۔ دوجا ایہہ دا عقیدہ ——
10.00 دو سو روپے کا مالک مسکین اولاد ہے۔ تقریر کیلئے گیا۔ مثال ہے
10.30 رب دے ولی وچ سبب بن جاندے ہین۔ مگر دین والا اللہ اے۔ (۱) بندی دی تعریف
11.00 کیسے؟ زبان کو بند کر۔ محبوب ہر بند کر۔ منہ بولن لگیا بند کر۔
11.30
12.00 اعلان خداوندی محبوب دی زبان۔ ہجرت ہیں مانگتا = موسیٰ کی قوم نے
12.30 پانی مانگا۔ قوم بندوں سے مانگے۔ اور نبی رب سے مانگے۔ پتھر پر عصا۔
01.00 پانی کو نکالنا رب کا کام۔ محبوب سے پانی مانگا۔ جنگ کے میدان۔
01.30 محبوب نے فرمایا میری امت نے پانی نکالا۔ نکوب دل سے نکلیاں سے۔
02.00 (پیر ایمان دے قرآن) مومناں کو پیر سے تعلق۔ مشکوٰۃ +
02.30 میرے یار انگلیاں نال لا دیو۔ پیلے شاہ کا فرمان۔ منہ آئی بات نہ رہندی اے
03.00 جیا کہیوں جان جدائی سہندی اے۔ واقعہ ایک زنگی بیٹھ نے میرے مصطفیٰ کو بیٹھا ہوا دیکھا۔
03.30 انگریزوں نے سوال کیا کہ تجھ تو ننگ بیٹھا ہے۔ موسیٰ سے پانی۔ محبوب سے پانی۔
04.00 آب زم زم دا کھوہ تے جمع کرتا محمد کنارا ہے۔
04.30 ہر بندے دی گل غلط ہو سکدی اے۔ لیکن اللہ پاک کا فرمان نہ محمد کا فرمان غلط
05.00 اعلان رب العزت۔ احکام میرے صدقے۔ عزت وقار۔ ہجرت ہیں مانگا۔
05.30 میری آل نال محبت کر ذکر ہجرت۔ مانگی۔ توحید۔ رسالت۔ حرام و حلال کو حب
06.00 درس قرآن اگر ہم نے سیدھا پڑھنا۔ (ان شاء اللہ) سوال کریں پھر ہجرت
06.30 نہیں منگتے ہے۔ عزیزان گرامی ذرا توجہ نال سننا۔ یا اللہ اعلان کر دے۔ یا اللہ میں کی اعلان کراں۔
07.00 سونیا اعلان کر۔ سوہنا تسانوں جو کجھ ملیا اے۔ دین والا رب اے۔ اللہ وحدہٗ لاشریک نے عطا
07.30 کیتا اے۔ لیکن میرے صدقے نال ملیا اے۔ قرآن ملیا اے تے میرے صدقے نال ملیا اے۔ تسانوں رمضان
08.00

٦

296

حرام نے حلال دی ونڈ کیتی اے تے میرے صدقے نال اسے پیغام تہاڈے تک پہنچا اے
اگر والدین دا ادب دا احترام ملیا اے تے میرے صدقے نال ملیا اے۔ اگر دکھیاں محروم شیاں نوں محترم
احترام مقام ملیا اے تے میرے صدقے نال ملیا اے۔ محبوب توں اعلان کرو اپنی کوئی جیہا عوضہ
کوئی اجرت طلب نہیں کردا۔ اکو ای سوال کردا آں پیا۔ اللہ دے پیارے پیغمبر آکھدا نال
مطلب نیں۔ اے میرے کلمہ پڑھن والو۔ میرے اتے درود سلام پڑھن والو۔ میری غلامی دا
دم بھرن والو۔ اللہ دی توحید تے میری رسالت دا اقرار کرن والو۔ میں کلمہ پڑھان دا کوئی
صلہ نہیں منگدا۔ کوئی قیمت تے اجرت نہیں منگدا۔ بس ہر شے دی قیمت تے اجرت
میں صرف اسے منگدا آں پیا۔ کہ میری اہل بیت نال محبت کرنا۔ میری آل نال۔ میری عترت پیاری نال
اسے صلہ منگیا۔ میں ساڈے لفظاں وچ گل کراں اجرت منگی۔ (ہر احکام دا کلمہ)
ہم نبی دی بارگاہ وچ عرض کرنے آں۔ یا رسول اللہ اسیں اللہ نوں اک منّے آں۔ پر اسیں
اجرت نہیں دیندے سی۔ یا رسول اللہ تیری رسالت دا اقرار کرنے آں۔ لیکن جے توں معاوضہ منگیا اے
اسیں معاوضہ نہیں دیندے سی۔ یا رسول اللہ قربان کرن واسطے تیار آں۔ لیکن جے توں
معاوضے دا سوال کیتا اے۔ اسیں اے معاوضہ ادا نہیں کردے سی۔ فرمایا۔ بیشک توں معاوضہ
ادا نہیں کریں گا۔ جب تک اجرت ادا نہیں کریں گا۔ نہ تیری نماز قابل ہووے گی نہ تیرا
روزہ قابل قبول ہووے گا۔ نہ تیرا حج قبول ہووے گا۔ نہ تیری زکوٰۃ قابل قبول ہووے گی
نہ توحید دا اقرار قابل قبول ہووے گا۔ تے یا رسول اللہ ساریاں چیزاں کیویں قابل قبول
ہون گیاں۔ اللہ نے بیان فرمایا۔ اگر ساریاں چیزاں قابل قبول کرانا چاہنا ایں۔ تے میرے قرابت داراں
نال پیار توں کر لے۔ فرشتے اتے مصطفیٰ راضی ہو جاوے گا۔ عرش اتے خدا راضی ہو جاوے گا
(ہر شے دا علاج اے۔ پر ضد دا علاج کوئی نہیں)
درزی سے سوٹ سلوانا — مثال جیبیں لواں — حضور کنکر اچھے گا
گرم چلے گا۔ ۔۔۔ دا حکم بڑا عجیب اے۔ کسے مولوی نوں دیکھیا جی رکھندا
چلے گا کنکر ۔ اپنے اجلاس رکھندا اچھے گا۔ نمبر ۔۔۔ نوں السلام چلے گا۔ الحمدللہ ۔۔۔ دا گل
اے ۔۔۔ کیتی اے (مینوں تے کجھ دسیا ای نہیں) میں ۔۔۔ گھر تے
استاد سے پوچھا

12 March 2004

20 Muharram
29 Phagan (میرا کسی نال اختلاف نہیں)

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
29	30	31											

MARCH 2004

FRIDAY

وہابیاں سے پوچھیا۔ خدا ایک رسول ایک مذہب ایک۔ قرآن ایک۔ کعبہ بھی ایک فیر وی

09.00
اگر سچے ہوتے مسلمان بھی ایک۔ در دشمن کا نماز پڑھنے کے لئے مسجد میں جانا۔

09.30
اہل امام سے پوچھیا۔ یا اللہ جہڑے مولا بابا شیر کول گئے گکھڑوں لیا را ے۔

10.00
جنگ بدر میں 313 مسلمان ہو وے۔ تہواڈے نال مسلمان پہلاں ہوئے اخلاق نال۔

10.30

11.00
بندے کہتے ہیں۔ اچھی عملاں کا کار گاڑ اے۔ سب نوں اچھا اچھا کار کرنا شیرا اقبال۔

11.30
کار ڈ کمانو یہ حسین کا جک اکوں لفظ اعلی بین اسا۔

12.00
شیعوں سے پوچھا ہجرت کے بارے میں۔

12.30
ہجرت کے بعد کوئی اضافہ عبادت شامل ہوا ہے۔

01.00
(قرآن کو ہجرت پر دینا) گاڈاں میں گئے۔ (قرآن کی چوری کا) مولوی جیدوں حک دے

01.30
نہیں۔ کتاب پا گئی۔ رب دی ناراضگی۔ (ہجرت) قرآن پڑھنے سے عذاب۔

02.00
قرآن پڑھنے مرشداں نوں لکھے آیاں تے ہجرت پا کالاں نال عمت سے بیب پاپے

02.30
نبی نے قرآن جنت دسیا۔ بعد فرشتوں قبر دے اندر حساب کتاب۔ رہا چھلو

03.00
کے دسیاں۔ حسین نوں انکا انکا کے دسیاں۔

03.30

04.00
(C)

04.30

05.00

05.30

06.00

06.30

07.00

07.30

08.00

۱۰۸ / ۹-۷

(II) ایصال ثواب

خدیجہ ؓ نے اپنے غلام میسرہ سے پوچھا ۔ نبی پاک کے بارے میں ۔ تعریف کرنا ۔
تجارت کے احوال ۔ کھجوروں کا پانی میٹھا ۔ کھجوروں کا معجزہ ۔ سوکھی کھجور
کا سبز کرنا ۔ جس طرح سے سلطان نے ۔ کئی مولویوں کا منہ جھلس جاتا ہے
کھجوروں کا کھانا ۔ گرنا ۔ آخر اس نے ہاتھ باندھ لئے کہ میں نے
لطیفہ ۔ ملنگ کا مسجد میں نہ جانا ۔ کہ ہمارا امام شہید ہو گیا تھا ہم بھی شہید ہو جائیں
ہمارے لئے سارے اعلیٰ ہیں نہ ہم صحابہ کرام ازواج مطہرات
بال کاٹ کے دینا ۔ تاکہ کسی صحابی کے گھر کسی کی نگاہ پڑ جائے گی ۔ کہ شاید قیامت
کے دن میرا نام بھی آ جائے
جھوٹ بولنے سے رکنا ۔ تربیت کرنا ہم بچہ تھا ۔ غوث پاک کا سچ
بولنا ۔ یہ چھوٹے بچوں کا کرتب ہے ۔ جب بڑے ہوں گے

299

10 March 2004
18 Muharram
27 Phagan

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
29	30	31											

MARCH 2004

WEDNESDAY

شانِ نبی

فکرِ آخرت

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم ۔

کل نفس ذائقۃ الموت ۔ وما ارسلناک الا رحمۃ للعالمین ۔ درود شریف

تمہید ۔ اس موت کے مسئلہ میں کسی کو کوئی اختلاف نہیں ۔ ہر کسی نے موت آنی ہے انبیاء

سے لیکر عام انسان پر موت ۔ جب یہ منزل محبوب خدا ۔ ہر کوئی کو اتفاق ہے ۔

عام بندے کی موت اور ۔ سرکار کے غلام ۔ انبیاء کے ۔ زمینوں و آسمانوں سے [illegible]

حضرت موسیٰ علیہ السلام جن کا ذکر قرآن مجید میں زیادہ ۔ نبی پاک کا نام قرآن میں چار

احمد ایک بار ۔ باقی القابات ۔ اور شان میں ۔ حضرت موسیٰ کا آخری وقت

عزرائیل کی [illegible] گفتگو ۔ اشرف علی تھانوی نے لکھا ۔ کہ موسیٰ علیہ السلام نے ایک دفعہ [illegible] ۔

اہلسنت کا عقیدہ ۔ لوگ کہتے ہیں کہ اگر نبی نور ہے تو خون کیوں نکلا ۔ میدانِ جنگ میں

دندان شریف کیوں ہوا ۔ عزرائیل نور ہے ۔ آنکھ باہر نکلی ۔ بے نور آنکھ باہر کیوں نکلی

نکلا اس وقت جب بشر جسم میں آیا ۔ ہم کہتے ہیں نبی نور ہے اور اس وقت شہید ہوا جب [illegible] میں

آیا ۔

موسیٰ علیہ السلام ۔ جا کر سوال کر ۔ [illegible] مار رہے ۔ [illegible] کر دیا ۔ آج [illegible] ۔

کی بارگاہ میں چلا گیا ۔ فرشتوں کے دفتر سے تیرا نام نکال دیا گیا ۔ آخری وقت میں دفن ۔

حضرت سیدہ فاطمہ اور نبی پاک کی گفتگو ۔ قیامت تک اس کو اجازت نہ دو

تو یہ اندر نہیں آ سکتا ۔ روح کا نکلنا ۔ اور پہلے آسمان سے جنت تک کا ذکر

آخرت کی تیاری کرو ۔ یہ دنیا کے کام تو ہوتے رہیں گے ۔ اگر روح جسم میں نہ

ہوتی ۔ معراج کی رات روح کا کائنات کا [illegible] ۔ روح کا [illegible] ۔ چاند

کے آگے بادل کا آنا ۔ وہ دماغ میں ۔ [illegible] سینے کے اندر ۔

سوال ہوتا ہے کہ نبی پاک کو غسل کس نے دیا ۔ جنازہ کس نے پڑھایا ۔ ہمارا عقیدہ ہے

نبی کو غسل دینے کی ضرورت نہیں ۔ جیسے شہید کو غسل کی ضرورت نہیں ۔ جو نور ہو اس کو ضرورت

نہیں ۔ اس امام الانبیاء کو غسل کی کیا ضرورت ہے ۔ نبی پاک کو [illegible] غسل جو دیا

دینا ۔ امتی کے لیے غسل سنت ہو جائے گا ۔ اگر عیب ہو گا تو وارث چھپائے گا ۔

M T W T F S S M T W T F S S
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11
12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25
26 27 28 29 30 APRIL 2004

March 2004
17 Muharram
26 Phagan
9

300

TUESDAY

حضرت علی سے علم کے بارے میں سوال ہوا — رب کو دیکھنا ممکن نہیں —
ایسا اس ہوتا ہے کہ یقین دل تک انتظار رکھا جاتا رہا کہ ابوبکر علی کی نماز۔ جنازے تو اپنے رشتہ داروں 09.00
کے لیے رکھے جاتے ہیں — 09.30
اللہ کے نبی کا جنازہ نہیں ہوا — دو دن تک صحابہ کرام آتے — اور ایک سے صحابہ کا علیحدہ 10.00
جنازہ نہیں ہوا — صحابہ آتے تھے درود — بتایا کہ نبی کا یا حبیب کو سنت پاک نہ 10.30
لگا؟ — میں اپنے رشتہ دار کو غسل آرام سے دوں گا — یا مولوی حافظ پڑھے گا۔ 11.00
مولوی صاحب کو پتا اس میت کے قریب کھڑا ہو — نماز جنازہ میں دعا ہے — 11.30
دعا مغفرت مانگنا ہے کسی جنت میں نہ پہلے جا سکے — ہر بندے کو دعا مرنے کے بعد فائدہ 12.00
ہوتا یا نہیں — مرنے والا مومن ہے — تو نا بدل ہو سکتا — صحابی کی مال کے لیے کنویں — 12.30
میت قبر میں جوتوں کی آواز سنتا ہے — قبر پر چڑھا بیٹھ جاتی تو پتہ چلتا ہے — 01.00
اگر دیکھے تو سب رشتہ دار پاس۔ روح ہنسی ہے کو سب میت ہیں — 01.30
بابا وارث شاہ سے سوال ہوا کہ عذاب روح کو ہے جسم کو — باغ میں لنگڑا آدمی 02.00
آم اتارنے کے لیے — نابینا کو آواز دی — جب پکڑے گئے تو مجرم سمجھا — 02.30
جب میت کو قبر میں — چھوڑ کے آتا ہے — آخر میں کیا کام آتا ہے — 03.00
چہرے کے [illegible] 03.30
فرشتوں نے — فرشتے نور ہیں تو شکل ڈرانی کیوں ہے — اس لیے۔ فرشتہ 04.00
کا چہرہ دشمن بن جاتے۔ اس کے اعمال کا آئینہ ہے۔ اگر اعمال اچھے ہوں گے تو 04.30
سوالوں کے جواب — سرکار کا کرم ہوا — مرنے کو عذاب ہوتا تھا — 05.00
بس سوالوں پر بیٹھے ہیں ایک سواری کی نگاہ کو عالم — بابا بلھے شاہ نے دیکھا 05.30
جب مرتے قبر میں جاتے ہیں تو بتاتے ہیں کہ کیا ہوا۔ مریدوں نے کہا حضرت آپ بتا دیں گے 06.00
ہاں وعدہ کیا جب فوت ہو گئے کاغذ کی قمیص میں رکھ دیا — جب دفنا گئے تو لکھا تھا جب اٹھا 06.30
کے سوچ [illegible] — یہ دنیا سوال ہے — میت کے 07.00
لیے — دو نفل اور کلمہ پڑھیں — تین دن سلام کرنا — السلام علیکم کہنا — 07.30
08.00

301

8 March 2004

16 Muharram
25 Phagan

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
29	30	31											

MARCH 2004

MONDAY

مشورہ ۔ کد ۔ ذرہ برابر ہر بتر پڑھ لے ۔ زندگی ہو اس کی کو بخشی ہوگی تو اللہ

09.00 بے نیاز ہے ۔ ۱۰ بار سورۃ یٰسین کی برکت ۱۰۰ سال کی عمر کرتا ہے ۔ اور جو مسلمان پڑھے تو پھر

09.30 لا دے گھر و ۔ حریص علیکم ۔ امتی کا لالچ ۔ بابا فرید کا نماز پڑھنا ۔ شکر ملنا ۔

10.00 اگر تو میرا پہرہ نہ رکھے گا تو ہو جو ہو ۔

10.30

11.00 [signature]

11.30 ٨-٢-٢٠١٣ ٣ : ٥٩

12.00 ٧-٤-١٤٣٥ (pm)

ہفتہ

12.30

01.00 میلادالنبیؐ

01.30

02.00 دعا مانگنے کا ذکر ۔ عبدالمطلب کا دعا مانگنا ۔ منت ماننا ۔ پرانا طریقہ ہے ۔ کئی آدمیوں کی

02.30 عادت ہوتی ہے کہ منت مان لیتے ہیں کہ میرا کام ہو گیا تو میں ۵۰۰ نفل ۔ بزرگوں کی

03.00 منت ماننا جائز طریقہ سے ہو ۔ یہ سارا واقعہ کتب سیرت میں موجود ہے ۔ جب قربان

03.30 کرنے لگے ۔ لوگوں نے کہا جب یہ اونٹ چرتے ہوں تو بادل سایہ کرتے ہوں ۔ ابراہیم کو حکم

04.00 دیا تھا ۔ تو ہم کیا کرتے ۔ یہ کام نبی کا ہے یا علی کے بیٹے کا ہے ۔ قرعہ اندازی کرنا ۔

04.30 حضور نے کہا دو ذبیحوں کا بیٹا ہوں ۔ لوگوں نے کہا اس کو ذبح کرنا ۔ راہب نے کہا ۔

05.00 کہ آخری زمان نبی کا مال ہوگا ۔ وغیرہ قرعہ اندازی کرنا ۔ اگر اسماعیل و عبداللہ سے

05.30 تو حضور علیہ السلام کے نور کی برکت سے محفوظ رہتے ۔ حضرت آمنہ فرماتی ہیں کہ کسی قسم

06.00 کی کوئی تکلیف نہ تھی ۔ مکے کا دستور عورت کے ہاتھ کے گرد اہتمام ہے کا ۔ آخر ٹوٹ گیا ۔

06.30 عورت کرتے پار ہی تھی ۔ کئی بندے کرتے پار رہے ہیں ۔ تسبیح الحمد کے غلاموں کی صفت

07.00 کیا عمل سے کرتے ماہیرہ ڈالے ۔ کیا عمل کو مانے ۔ عمل کا ذکر کرتا ہے ۔ ہوشیاری کی طرح ۔

07.30 ۔ خوش کرنا ۔ آدمی مرنے کے بعد کیا چھوڑتا ہے ۔ جنازے میں بندے کتنے چھوڑتے ۔

08.00

علم کی شان — نبی کا بھائی — علم کی تقریر پر کیا کمال ہے —
ہے عمل ولی کے پسینے سے پھول بنتے ہیں۔ اور اپنی کے نقش قدم سے اصول بنتے ہیں۔
اور انہ پوچھ منزل تو ان کے باپ دادا کی۔ یہ عمل وہ ہے کہ جو تمام کھیلوں کا کھلاڑی کہلاتے ہیں۔
چھوٹے بچوں کا بڑوں سے سبق سیکھنا — (۱) مٹی سے کھیلنا — (۲) مٹی کا مکان گرانا۔
(۳) اپنے ساتھیوں کو بھی دینا۔ (۴) رو کر مانگنا ہے۔
نبی پاک کی حدیث جس نے کلمہ پڑھا ہے جنت میں جائے گا۔ گناہ بیوں کی مثال سوتے
کی مثال — قیامت کے دن وضو کرنے والے کی علامت ہے۔ والدین کا نافرمان اگر تو
اللہ کی بارگاہ میں توبہ کرنے کی مثال۔ والدین ساتھ تو چھوڑ دیتے ہیں۔ لیکن اللہ
ساتھ نہیں چھوڑے گا — چوبیس گھنٹوں کی مثال — آدھا گھنٹہ مجھے دے دے۔

۹ — ۲ — ۲۰۱۴
۸ — ۳ — ۱۴۳۵

11 : ۴۵ : ۴۰
(Am)
اتوار

6 March 2004
14 Muharram
23 Phagan

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
29	30	31											

MARCH 2004

SATURDAY

شانِ رسالت

ایک مولوی کا کہنا کہ میں تو نبی جیسا ہوں ۔ اس کی ماں شیشہ لے کر آئی ۔
نبی نے علی کو بتائی تھا ۔ لیکن علی نے کبھی نہیں ۔ [illegible] سورج [illegible] بسم اللہ [illegible] ۔
حضرت بلال کا اذان کا واقعہ ۔ صبح کی نہیں نکلی جب تک اللہ کی [illegible]
ایک آدمی کا کلمہ پڑھنا ۔ اور دو نمازیں ۔ حدیث دکھانا کا [illegible] نا کام نہیں ۔
ایک آدمی وردی کا پہننا ۔ نماز انسان کی وردی ہے ۔ ہمارے معاشرے میں
بابا فرید ہے ۔ کوئی جماعت ہو پابندی ہے لیکن اہلسنت پر پابندی نہیں
کیونکہ ۔ کیونکہ اس میں بابا فرید غوث پاک کی جماعت ۔ (نوری کا قول)
ہر جماعت کا جھنڈا اپنا ہے ۔ لیکن مدینہ کا جھنڈا بلند ہے ۔ اہل سنت میلادی
ہے عشاق ہیں ۔ آپ کا [illegible] نمازوں کا ہے
ہمارا عقیدہ ہے [illegible] آتے ہیں ۔ ان کا عقیدہ ہے [illegible] ہوگا [illegible]
کیونکہ [illegible] اللہ فرماتا ہے [illegible] نماز پڑھے تو
اسے [illegible] پانچ نمازیں قبول کروں گا ۔ لیکن پانچ نمازیں ادا کرتا ہوں ۔ کیونکہ
آمنہ [illegible] ۔ اللہ نے فرشتوں سے کہا ۔ کہ زمین پر انسان بناؤں گا ۔
[illegible] علم والا ۔ نبی کی ولادت ۔ [illegible] گناہ [illegible] ۔ میں معاف کروں گا ۔
فرشتوں نے بتایا ۔ ماں باپ کا مقام ۔ باپ دروازہ ہے ماں جنت ہے کہ
[illegible] ۔ ماں ۔ جگر ۔ ایک دل کو [illegible] ۔ [illegible] ایک دل ہی ایک ۔
میرا گھر [illegible] ۔ اگر تو میرے گھر کی حفاظت کرے گا تو میں [illegible] ۔
[illegible] اگر تو [illegible] دل میں آئے [illegible]
میرا گھر ہوگا ۔ [illegible] ۔ [illegible] ۔
[illegible] ۔ [illegible] ۔ بابا بلھے شاہ نے فرمایا [illegible]
[illegible] ۔ [illegible] ۔ [illegible] ۔

بابا جی نے کہا۔

(۱) سور کھانا کم ہے سور دیاں دا ۔ سور کھا کے ہوں بڑا ثواب ہوندا۔

(۲) کھا حرام پڑھ شکرانہ ہیگاں بابا پیراں دی لگ۔ ایک بندہ ساری رات ذکر کرتے [illegible]

(۳) چوری کر — جب ساری دنیا سو جائے تو اللہ کی بارگاہ میں ہر بندہ جاگتے ہوئے
پڑا رہتا ہے — ساری رات انتظار کیا۔ اللہ کی [illegible] ہو گئی — فرشتوں کی لمبی
[illegible] جنت کی — ادھی رات [illegible] کے دروازے — [illegible]
مرضی کی [illegible] ۔ اس بندے رزق [illegible] ہے۔ لیکن جاتا اور طرف —
[illegible] کے ساتھ سو جایا کر — اللہ کا بندوں سے حساب کسی چیز کا —
[illegible] فرشتے آ گئے — [illegible] ۔ [illegible] سوال کرتا ہو۔
کل [illegible] ۔

فرشتوں نے پوچھا ۔ [illegible] لیکن چہرہ — بوڑھے آدمی کو
فرمایا کہ بوڑھے جنت میں نہیں جائیں گے ۔ حضرت بلال کو دیکھ کر فرمایا — کالے بھی
جنت میں نہیں جائیں گے — دونوں کی [illegible] — [illegible]
ہوں گے۔ آدم علیہ السلام کے اندر روح کا پھونکنا — [illegible] ہوگی تو [illegible] ۔
جب محبوب کا اندر [illegible] ہو گا۔ اگر روح [illegible] تو [illegible]
جانا — فرشتوں نے سجدہ کیا — سجدہ [illegible]
بچے کو چومنے والے کی مثال ۔ اعتراض ۔ کسی اللہ کے نام کو [illegible] —
[illegible] بچے کو چومے پر کسی اپنے باپ کے منہ کو چوما ہے — [illegible] —
[illegible] جائے اللہ کو [illegible] جاتا ہے [illegible]
[illegible] عشرہ [illegible]
[illegible] ۔ [illegible] ۔ [illegible]

4 March 2004

12 Muharram
21 Phagan

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
1	2	3	4	5	6	**7**	8	9	10	11	12	13	**14**
15	16	17	18	19	20	**21**	22	23	24	25	26	27	**28**
29	30	31											

MARCH 2004

THURSDAY

حضرت آدم و حوا جنت میں کھیں کر شرکت مکاں پہ پہنچے تو وہاں محمد کا نام
لکھا۔ ایک گندم کھا لیا تو جنت سے باہر۔ محبوب کا نام لکھو، گندم کے دانے کھائے
وہاں جنت میں نہ رہ سکے گا تو میں محبوب نہیں ——— آدم علیہ السلام ہبوط
تو سارا جہان آباد۔ ابراہیم کی دو بیویاں لڑائی کی مکہ شہر آباد — یعقوب علیہ السلام
کے بیٹے جھگڑے تو مصر کی بادشاہت ملی۔ کبوتر اترے سارے درختوں کے پاس گئے۔
ابجد نے نشست نے آواز دی۔ جبرائیل نے پوچھا۔ تو ابجد نے کہا کہ عشق کا دیوانہ
میرا ان دونوں میں صلح ہو جائے گا تو میں کہاں جاؤں گا۔
دو عابد بیگم کو لڑانے والا۔ ایک کے پاس گئے تو اس نے جو کہا لکھ لیا۔ دوسرے
کو بتانے سے نہ بولی دیا — یہ ملا کر تو اکٹھے ہو جائیں گے۔ تو کر دو کار رہا گا۔
بابا جی پیر کو کینیا ملی تو ڈالا۔ اگر سب کچھ دنیا ہو ——— لاحول ولا قوۃ الا باللہ العلی العظیم
اگر دو آدمیوں کو ملانے کے لیے جھوٹ بھی بولنا پڑے تو عبادت ہے — تو
تو سچ ہو صلح کرا دے گا۔ تو اسلام میں اس کا درجہ ہو گا ———

[signature]
٩ - ٢ - ١٤
٨ - ٤ - ١٥

٣ : ٣٣ (AM)
اتوار

میکلنان والہ 77 جگ 306

1- شانِ حسینؓ

26-12-11

درود شریف۔ دنیا میں جب بھی فرصت ملے تو کثرت سے پڑھنا۔ درود کیلئے؟
علم کا ہونا۔ علامہ ہونا۔ شیخ الحدیث۔ ایمان کا ہونا ضروری ہے۔ عمل نہ
کرنے سے گنہگار تو ہو سکتا ہے۔ مگر بے ایمان نہیں۔ درود سن کر پڑھنے کی دلیل
کہ ایمان دار ہے۔ کئی آدمیوں نے درود اس طرح پڑھا ہے جس طرح جو [illegible]
شجاعت بیان کرتا ہے۔ شہر و حشر میں اللہ آسانیاں پیدا فرمائے۔

شہر کو چھوڑ کے جنگل کی طرف لوٹ رہا ہوں۔
شاید کہ درندوں میں کوئی انسان رہا ہو۔
دس بیس نہیں مجھ کو لاکھوں میں دکھا دو۔
جو ظاہر کی طرح اندر سے بھی دیکھ رہا ہو۔

ہر سرکار کی تعریف کرنے والا اصلی ہے۔ چاہے عالم ہو یا نعت پڑھنے والا
۔ سیادت سرکار کی ہی ہے۔ قیامت میں بھی سارا دارث کی سیادت
ہوگی۔ جنت میں بھی حسن اور حسینؓ کی سرداری ہے۔
(1) نبی پاک نے ارشاد فرمایا۔ کہ میرا حسین مجھ سے ہے۔ مجھ
علیحدہ نہیں ہے۔ تو جب بھی نہیں۔ جیسا کہ بازار میں ہزاروں
آدمی ہوتے ہیں۔ لیکن سے مال لینے والا کوئی ہوتا ہے۔ میں حسینی
دربار کا سے مال دینے لگا ہوں۔ وہ حاصل کرے جو حسینی ہے
اگر پتہ دنیا ہے کہ حسین میرا مال ہے۔ یہ نشانی کوئی کم نہیں ہے
نبی نے مال جو دائی رنگ گئی ہے۔ وہ اصلی ہوگئی ہے کہ وہ [illegible]
ہے۔ کوئی حلیمہ سعدیہ کی دائی کا نام بتاؤ۔ علامہ اقبال کی شادی ہوئی ہے
تو قائد اعظم کی دائی کا نام۔ کسی بچے سے پوچھو حضور کی دائی کا نام
وہ دائی اسی لئے اصلی ہوگئی ہے کہ اس کو نسبت مصطفیٰ سے تھی۔

2 March 2004
10 Muharram
19 Phagan

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
29	30	31											

MARCH 2004

TUESDAY Ashura

جب حضرت امام زین العابدین کوفے گئے تو دیکھا کہ 72 جانثاروں کی لاشوں کو
دیکھ کر پریشان نہیں ہوا۔ جتنا کوفے کے لوگوں کی خاموشی نے پریشان کیا
جب لوگوں کو پتہ تھا کہ ہم مظلوم ہیں تو یہ لوگ بولے کیوں نہیں — جو حق پر
نہیں بولتا وہ کوفی ہے۔ جو بولتا ہے وہ حسینی ہے —
نبی نے فرمایا حسین میرا وجود ہے — صحابہ کرام محبوب کے ساتھ ہیں
ابوبکر۔ عمر۔ عثمان — گھوڑے کی سی شان — صحابہ گھوڑے پہ سوار
جو صحابہ نبی کے ساتھ ہیں — ان کی عظمت اتنی۔ اس حسین کا کیا مقام ہوگا۔
جو محمد سے ہے — 73 فرقے — سرکار کا فرمان — ولقد
کربلا کے بعد جانشین صرف دو ہیں۔ حسینی ہیں یا یزیدی ہیں —
یزید پر لعنت ہے۔ حسین پر درود۔ یزید کر رہا تھا اونچی بول — اللہ فرماتا
ہے۔ نبی کی گھر والیاں ازواج مطہرات کسی کا مقابلہ نہیں ہے — یہ
میرے نبی کے نکاح میں — کہ تم زمانے سے اعلیٰ ہو — جو زہرا نبی
دے وجہ ان بن آئے — اس کا مقام کیا ہوگا —
حضور کی زوجہ پاک خدیجہ کا مقام بیان نہیں ہوتا — اعلان نبوت
کے بعد 13 سال زندہ رہیں — دس سال میں دس رشتہ دار
وہ اس لیے ذکر نہیں ہے کہ وہ حسین کی نانی ہے۔ فاطمہ کی ماں ہے (B)
لوگ چھپاتے ہیں — خدیجہ کا مقام کل بھی اونچا تھا۔ آج بھی اونچا ہے
تعزیے کو جزدہ کیوں کیا جاتا ہے۔ اس میں حضرت حمزہ کی قبر ہے۔
اسی طرح خدیجہ پر سیدہ کی جد ہے — حضور نے فرمایا حسین مجھ سے
ہے — نبی نے فرمایا دو چیزیں چھوڑ کے جا رہا ہوں — قرآن۔ خاندان
مثال۔ جو چیز بندہ ساتھ لے کر آئے وہ چھوڑ کر جائے تو احسان ہوتا ہے۔
— یہ دونوں چیزیں میرے ساتھ آئی تھیں — تمام اعمال کر دو مگر داڑھی
رکھو یہ سنت ہے۔ عشیرہ۔ تو حسین کا ذکر کرنا بھی حضور کی سنت ہے

سیدنا حسین کی زندگی ۔ ایک ہے مدینے کی زندگی ہے ۔ کربلا کی زندگی میں حسین 09.00
نے دیا ہے ۔ میں نے مدینے میں مانگا ۔ آج تو مانگ 09.30
جو ذکر حسین نہیں کرتا وہ سنی نہیں ہیں 10.00
ایک دن حسین نے سوچا بچپن میں کہ میں نانے کی محفل میں جاؤں اور دیکھوں 10.30
کہ نانا مجھ سے کتنا پیار کرتا ہے ۔ مسجد میں آنا ۔ ممبر پر ۔ محو گفتگو 11.00
ہیں ۔ ممبر سے اتر کر فرمایا ۔ بیٹے کیا کام ہے ۔ قدر دان 11.30
ہو کے بیٹھا کرو ۔ پنجتن میں تو ظاہری طور پر حسین چھوٹے ہیں ۔ 12.00
فرمایا ۔ میرے حسین کو چھوٹا نہ سمجھو ۔ میں اس سے ہوں یہ مجھ سے ہے ۔ 12.30
فرمایا دنیا والو ۔ دماغ سے ہمارا مقام نہ تولنا ۔ حسین مجھ سے ہے 01.00
جب باہر آیا تو دل میں خیال آیا ۔ کہ تمام صحابہ ۔ سے بات کر رہے 01.30
تھے وہ منہدم تھے ۔ کسی ایسے وقت میں جب رحمان سے باتیں کر رہے 02.00
ہوں تو دیکھیں ۔ نبی اور رب کی گفتگو ۔ مثلاً ۔ سر سجدے میں 02.30
ہے ۔ نبی کے دل میں خیال حسین نہیں ۔ بلکہ جسم میں آتا ہے 03.00
جب نبی کی نماز خیال حسین سے نہیں ٹوٹتی تو اس کی طرح امتی کی 03.30
نماز بھی نہیں ٹوٹتی ۔ سجدے سے کمی کرتا اللہ کا ہاں 04.00
پاؤں پہ ورم آگیا ۔ امام حسین کا کتنا مقام ہے ۔ سجدہ پڑھا 04.30
دیا ۔ جب تک حسین نہ اتر جائے ۔ حضرت صالح کی 05.00
بارگاہ میں قوم لے گیا ۔ اونٹنی کو قتل کیا ۔ بدلہ کیا 05.30
ساری بستی ہلاک ۔ ہلاک کرنے والے اونٹنی کو ۔ اس کی وجہ کیا 06.00
مشورہ ۔ اچھا کہتے ۔ قتل کرنے والا ۔ باقیوں نے قاتلوں پر 06.30
لعنت نہ کی ۔ زین العابدین نے یزید کو کہا ۔ کہ قاتل دے 07.00
جانشین ۔ نماز پڑھیا نہ کی اجازت ۔ دے ۔ اس نے حکم دیا 07.30
08.00

مسئلہ — شانِ وارثانِ قرآن

قال سلام علیکم علیہ السلام — محمد ہمدانی شب قدر کے فضائل — ہر مہینے سے اعلیٰ
اس رات کی خوبی کہ اس میں قرآن کا نزول ہوا — تمام راتوں سے افضل رات ہے
جس پر قرآن نازل ہوا وہ ذات بے مثال ہے — خاندان گرامی بے مثال ہے
قرآن کی تلاوت — جب قرآن کے وارثوں کی محبت ہو گی — فائدہ تب
ہو گا — مدینے کے منافق بھی قرآن پڑھتے تھے — اگر یزید نے بھی قرآن پڑھا —
تو اس کی تلاوت نہ فائدہ دیتی ہے — وارث قرآن کون ہے —
قاری نے کربلا میں سورۂ کہف کی تلاوت کی — غلط لفظ پڑھا تو امام حسین نے
آواز دی کہ ابھی قرآن کے وارث زندہ ہیں — جب تک وارث کی اجازت
نہ ہو — اس کا استعمال جائز نہیں — مسواک کرتے ہوئے درخت کے
مالک سے اجازت نہ لینا ہو جائز ہے — چاروں مسالک میں یہ جاری ہے
اگر وارث کے بغیر تلاوت ہو تو — سبحان اللہ کہنے میں کوئی شک نہیں ہے —
جب تک وارث کی محبت نہ ہو — حضرت حر بن ریاحی نے ایک نماز امام
کے پیچھے پڑھی — یزید کے پاس قرآن ہے وارث نہیں — B
نماز کا وارث — حج کے وارث نہیں — سب اعمال ہوں حسین نہ
ہو — مقبول ہوں — یہ مسجد والوں کی وکالت ہے — مسجد کے علاوہ
باقی چیزوں سے تو پوچھا جا سکتا ہے کہ کب مسلمان ہوئے (نقطہ)
نہ محمد کے حالات پر شک ہو سکتا ہے نہ مسجد پر شک ہو سکتا ہے
حضرت جعفر طیار کے فضائل — نجاشی کے دربار میں تلاوت
ایک آدمی کا سوال — کہ اسلام سے پہلے کیا بت کو سجدہ نہ کیا کبھی کہ آپ
نے کہا — فرمایا ہم آل محمد ابراہیمی ہیں — اہل فطرت پر پیدا ہوئے ہیں — حضرت
علی نبی پاک سے 30 سال چھوٹے ہیں — اعلان نبوت کے وقت 10 سال

علی کی والدہ نبی کی تعظیم کے لیے کھڑی ہوئی۔ ولادت سے پہلے۔ فاطمہ بنت اسد
نے کہا۔ پیٹ میں جو بچہ ہے —

سوال۔ علی اصغر میدان کربلا میں مدد کیوں نہ کی — جواب تحقیقی علمی۔
ہمارا عقیدہ ہے۔ مقام ہر امتحان میں حالات علیحدہ — ساری رات شام
سے منع — نبی کو عبادت کم کرنے کا حکم — حسین کے لئے عبادت بڑھا — یہ
مقام حسین ہے۔ جس رب کو نبی کے پاؤں پہ ورم برداشت نہیں۔ اس رب نے خالق
کے لوگوں کے بہتر جیسے برداشت کیے — یہاں مقام ہیں۔ یہ امتحان بلیٰ ہے
کربلا کے میدان میں۔ امتحان ہے۔ مباہلہ کے دن رسول کے کندھوں پہ مقام ہے
امام حسین — کی شان کہ سب کچھ لگ جائے پر اسلام —
حضرت یوسف کے بارہ — یعقوب — واقعہ بشریٰ —
کیا نبی کو غیب نہیں — مولویوں کی چوری پکڑ لیتے آگے آگے کنویں -
میں — ان پر اعتبار ہے۔ اور محمد پر اعتبار نہیں کرتا —
— (لطیفہ) اگر شرا یوسف کیا پانسو جوتوں میں مقدر کا —
قیامت کے دن ہر امام حفاظتوں میں نام نہ آئے — حقہ کا
حقل — تلاش — باقی سب سر گئے پر پورے کا پورا —
حضرت یعقوب کنعان میں — یوسف کنویں میں — کرتے کی خوشبو -
امتحان ہے جب باپ بیٹا ناشاد ہیں — جب خوشبو محسوس
کی تو شاہ نام ہے — اگر مقام کے مسئلہ ہے تو امتحان بھی
بے مثل ہے — کندھوں پہ سوار ہے تو مقام ہے —
دعا میں واسطہ۔ بیٹی حیدر کا —
والدین — بیٹا

[signature]

٢١ - ٥ - ٢٠١٦
١٤ - ٨ - ١٤٣٨

10 — 19 — PM

311

27 February 2004
6 Muharram
15 Phagan

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
						1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29							

FEBRUARY 2004

FRIDAY

3 - ایصالِ ثواب - (I)

وما ینطق عن الھوٰی — سرکار اس وقت تک نہیں گفتگو فرماتے —
رسول کا بولنا - مالک و خالق کا بولنا — جس کا زبان غلط نہیں —
مُردوں سے انہیں تو گناہ ہوا ہے پاک — پچھلے لوگوں کی وجہ سے دعا
نیک لوگوں کی نیکیوں کی وجہ سے تمہیں جنت کا مالک بنا دیا ہے —
جب کوئی ناراض ہو جاتے تو آدمیوں کو سے تحفے کر جاتے - تو معاف —
کتنا بڑا گنہگار کیوں نہ ہو — مرنے کے بعد جب خدا کے دربار میں
مرنے والا — حق ادا نہیں کر سکتا تھا - مگر اتنے گناہ کیے اس کو بخش -
مجھے اللہ اللہ رحیم و کریم کوئی نہ کہے گا — بڑے سے بڑا آدمی بھی
نہیں ہو سکتا - اللہ اللہ نے تو فرما دیا ہے کہ لا تقنطوا من رحمۃ اللہ —
گھوڑے کا مرنا - اللہ دعا کرتے — اس نے کہا کبھی گھوڑے مرنے پر دعا کی جاتی
ہے. بندے مرنے پر دعا کی جاتی ہے - ہم کبھی ناراض نہ ہوا کرو کہ جو دعا نہیں
مانگتے — حضور کا صحابی حضور کی بارگاہ میں یا رسول اللہ - چالیس بندوں
کی نیت سے — ہر فاسق کا دعا مانگتا — تمام صحابہ حضور کے مرید ہیں
ہر فاسق حضور کی مراد — عبداللہ بن عمر کا دعا مانگنا — جو دعا نہیں
مانگتا — اس سے ناراض ہوتا ہوں — ہم ہر صحابی کو مانتے ہیں - لوگ
کا ہے سب نے کلمہ پڑھا نے - صحابہ نے رسول سے کلمہ پڑھا —
بچے کا حسن سے محبت کرنا - ایک بچے کو اٹھا لیا — ابو بکر و عمر کو سرکار
کے دوست ہیں — حضرت عمر کی نماز اللہ شان حسن
وہ جنتی ہو گیا - اس لئے کہ وہ حسن سے تھوڑا لگ گیا - ابو بکر 14
سو سال ہو گئے ہیں — شاگرد استاد و بنا کے استاد
اللہ صحابہ شاگرد — یہ عقیدہ رکھنا کہ صحابہ افضل ہو گئے سوا کے ... کے

312

اصل میں یہ نقص صحابہ میں نہیں اصل میں سرکار کے اندر یہ نقص نکالنا ہے ۔ نعوذ رب کے اندر شک ہے ۔ یہ جبھی یہ ناراضی میں ان پر راضی ہو گیا ۔ رب نے اہلبیت سے نجس دور کر دی تھی ۔ اپنی والدہ کے بارے میں پریشان ہے ۔ تو جس کو رب نے مومنوں کی ماں فرمایا ہے

B

حدیث پاک میں ہے ۔ صحاح ستہ میں ہے ۔ حضرت عائشہ کو [illegible] ۔ رب نے پیام رسولوں سے یہ رشتہ کیا ۔ تو کیا ۔ [illegible] ۔ حضرت مولا حسین کی ولادت اور نماز پڑھنا ۔ [illegible] کی زیارت [illegible] ۔ پہ ۔ ابو سفیان نے کلمہ ابھی نہ پڑھا تھا ۔ ام حبیبہ ۔ بیٹی سے ملنے کے لئے ۔ محمد کے بستر پر پلید ہو نہیں بیٹھ سکتا ۔ ابو بکر نے اپنی بیٹی کو اصل کہا ۔ یہ تیری ماں کا قانون ہے ۔ عمر فاروق کو امام حسین نے پکڑ کر دیا کہ یہ میرا نوکر ہے ۔ صحابہ کو جو ملا علی کے ۔ اہل بیت اپنے گھر والے نبی کے روضے میں ایک قبر کی جگہ ۔ قیامت میں اٹھنا ۔ [illegible] کو اگلی طرف سے بیچ نشست کا پہرہ ہے ۔ پیچھے بھی پہرہ ہے لوہے کی کڑی کی مثال ۔ کشتی سے بڑا ہو ۔ یہ نسبت ہے ۔ ابوبکر کی نسبت کیسی ہے ۔ حضرت علی کو بستر ملا ۔ جس کو بستر والا ملا ہے ۔ حضرت عائشہ کو بستر میں بستر والا ہی ۔ یزید پلید لعنتی ہے ۔ قیامت تک ۔ علی نے کہا ہے ۔ یزید پلید لعنتی نے بچے کاٹے ۔ حضرت صالح نے اعلان کیا ۔ اور تمام لوگوں پر لعنتی ہے اور سب قوم پر عذاب دیا

نہ بولنے سے کتنا نقصان ہے ۔ آپ جب گھر جائیں تو کوئی بھی نہ بولے ۔ ایک بابا بیٹھے تھا ۔ مولوی صاحب لگے رہے ہیں کیا ہے اعتبار کا ہے ۔ [illegible] ۔ جو مشورہ [illegible] ۔ [illegible] ۔ [illegible] ۔ [illegible] ۔ ایک [illegible]

WEDNESDAY

سے چالیس دن ایمان نہیں رہتا - جہاں بوتل ہو وہاں ___

اتوار pm (بقیہ نمبر 298)

٢٢-٥-٢٠١٦
١٤-٨-١٤٣٧ - ٦ - ٢٦
٥

حصہ ا کاپی

5 ۔ 4 یہ بیان اسی کتاب میں لکھے ہوئے ہیں

بیان نمبر 4 صفحہ ١١١ سے صفحہ ١٣٩ تک ہے ___

بیان نمبر 5 صفحہ ٢٠٧ سے صفحہ ٢٢٦ تک ہے ___

٢١٧ حک

6 ۔ شان اولیاء

حمد و ثنا - عبادت و سجدوں کے لائق ___ نبی پاک ﷺ کی بارگاہ میں تربیت سلام
___ مومن کا سجدہ میں سکون محمل کی مثال ___ قانون خداوندی بندے کے بغیر
اولاد پیدا نہیں ہوتی ___ حضرت عیسیٰ علیہ کا آنا - عیسیٰ کی شان - معجزات -
___ کا جواب ___ یہ اللہ کی قدرت - اللہ کی قدرت عقل میں نہیں آتا -
سانپ کا پیدا ہونا - انڈے سے پیدا ہونا - موسیٰ کا ڈنڈا ___ جو نہیں
بولے یہ گھر میں لڑکے آ گئے ہیں ___ یہ زبان اللہ رسول کے لئے نہیں بولتی - دنیا کی
خاطر بولتی ہے ___ جادوگروں کی رسیوں کا سانپ ___ اللہ کی قدرت سے
ڈنڈا سانپ بننا ___ ڈنڈا مضبوط چیز تھی - اس کے معجزات - ڈنڈے
کا چوری کرنا قوم نے مشورہ کیا ___ بیٹا کا سونا - ڈنڈے کا تماشہ بادشاہ سے
یہ کمال نہیں دکھائے گا ___ بڑے آدمی سے بات - ڈنڈے کی گفتگو ___

کئی جوڑ میں سر کٹے ہوتے ہیں ۔ کئی بندے جوتی چوری کرتے ہیں پیڑی
آئی تو پھر بھی واپس نہیں کرتے جو جوتی لے کر گیا ۔ وہ رحمت لے کر گیا ۔
موسیٰ سے معافی مانگنا ۔ دنیا میں معلوم ہو گیا ۔ اور معصوم کو معافی دینا ۔
حضرت آدم کی نہ والدہ نہ والد ۔ اللہ کی قدرت ۔ سمجھ میں نہیں آتی ۔
تمام کا اتفاق ہے ۔ یہ قانون ہے کہ جنس سے جنس آتی ہے ۔ بغیر
سے انسان پیدا ہوتا ۔ یہ قدرت ہے کہ ایک بندے نے منہ پکڑا ہوا ہے کہ
کیسے سبحان اللہ نہ نکل جائے ۔ اللہ کا نبی کا پیغام توحید بیان کرنا ۔
نبی پاک نے طائف کے میدان میں پیغمبر سنانا ۔ میں سنتا ہوں کہ اللہ ایک ہے ۔
حضرت صالح ۔ انبیاء علیہم السلام ۔ مجھے پتہ ہے کہ یہ نبی ہے لوگ تو سلام
نہیں پڑھتا ۔ جس کا نام لے کے السلام آیا تو پتہ چلا کہ نبی عام نہیں ۔
صالح کا واقعہ ۔ سبحان اللہ کہہ کے پتھر سے اونٹنی نکال لو ۔
قوم نے یہ معجزہ مانگا ۔ قتل کا مشورہ کیا ۔ قوم پر عذاب نازل کیا ۔
اللہ نے انبیاء کی بارگاہ میں انسان کی دعا رد نہیں ہوتی ۔ آدم کے بیٹے
کی دعا کس طرح رد ہو سکتی ہے ۔ اللہ کا پیارا کیا ہے ۔
حضرت موسیٰ نے قوم کے لئے دعا ۔ نبی پاک نے دعا نہ کی ۔ قیامت
کے دن ۔ موسیٰ کو کہا جائے گا پیچھے ایک سو گھوڑا جا چکے ۔ معراج
کسی کا محتاج نہیں ۔ نبی پاک ہر محتاج نہیں ۔ موسیٰ کا خود
مجھ سے اپنانا ۔ موسیٰ نے آنکھ رکھ کے لئے گویا بنانا ۔ سب کو توڑنا ۔
موسیٰ کا رونا ۔ (B) رب نہیں چاہتا کہ بندہ جہنم میں جائے ۔
اللہ کی قدرت سمجھ ۔ نبی کا معجزہ ۔ جو راستہ بولے ہوئے ہیں
سمجھ لو گے ۔ رسول کو جلن کا مشورہ کرنا ۔ ایک آدمی کا کھیر رکھی
سے کرنا ۔ اور اس کی پرسوں کا کہنا اگلے میں ۔ لوگوں کا مشورے کرنا ۔ یہ بری
عزت گنوانا چاہتے ہیں ۔ یہ اللہ کی قدرت اور معجزے سے ہوئی

23 February 2004

2 Muharram
11 Phagan

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
						1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29							

FEBRUARY 2004

MONDAY

اللہ کے ولی کی کرامت ہی — نبی پاک کا اعلان کرنا کہ میں اللہ کا نبی

09.00 ہوں۔ ولی کو حکم ہے۔ کہ چھپا کے کہ میں تو گنہگار ہوں — نبی معجزہ

09.30 دکھاتا ہے۔ جہاں کوئی شک ہو۔ وہ ولی کرامت دکھاتا ہے جب کہ کوئی مسلمان

10.00 بلھے شاہ کا وصال ہونا — سکھوں نے کہا کہ ہمارا بزرگوں سے تعلق

10.30 ہی نہیں — سکھوں کا بلھے شاہ کی تعریف کر کے کہا کہ مشکل سے

11.00 بلھے کی کرامت کو دیکھ کر ہزاروں سکھوں نے اسلام قبول کر لیا۔

11.30 شریعت کا خلاف ولی نہیں ہو سکتا۔ قمیص اتار کے رکھو دیا وہ ولی ہو

12.00 دوسرے دن چادر میں — بندے کا اندر نمازی ہونا —

12.30 مرید کا پیر سے چاہ — گھوڑی کا اندر سے بخشش ہونا —

01.00 سجدہ کا بنیاد رکھنا۔ نماز کا قائم ہونا۔ اندر سے قائم کرنا۔

01.30 مثال صبح کی نماز پڑھنا — ظہر تک قائم رکھنا — حج کو باقی

02.00 رکھنا۔ داڑھی کو باقی رکھنا — شہر میں مسجد میں قائم لگ رہی ہے

02.30 دکان سے سودا — بہن سے ملاقات — راستے کی سڑک کی

03.00 نماز پڑھی ہے۔ قائم رکھنی ہے — تو ولیوں کے پاس — قائم رہنا ہی

03.30 کس بھی کے سر پہ چادر — جنت بہن کے نانے ہمیں کی ہے۔

04.00

04.30

05.00

05.30

06.00

۲۳ — ۵ — ۲۰۱۶ پیر

06.30

۱۵ — ۸ — ۱۴۳۷ ||||

07.00

۱ — ۲ — ۵۸ PM

07.30

08.00

۷ ۔ شانِ رسالت

درود پاک کو وضو سے پڑھو کر پڑھیں ۔۔ جو قصداً ۔۔ عبادت کی لذت ۔ معصوم علم سے تعزیہ کو سمجھنا چاہیے ۔۔ یہ دیکھو کہ کیا کیا جا رہا ہے ۔۔ آل محمد کی برکت ہے کہ سب ۔ (نوٹ) یہ سارا بیان اس کتاب کے صفحہ نمبر 49 سے لے کر 82 تک ہے

۸ ۔ شانِ رسالت

نوٹ: اس بیان کو اس کتاب کی صفحہ ۲۵۶ پر رکھا ہے

۹ ۔ شانِ اہلبیت

۴۸۷
17-6-05

قل لا اسئلکم علیہ اجرا = ہم کو سب انعام ملے ہیں اجر بخشش مانگنا ۔ اہلسنت کا عقیدہ اہلبیت کے بارے میں ۔ کسی کو نہ ملیں ۔ اللہ کے زبان مدینے والے رسول کو جان

رشتہ در و دیوار سے تیرا بھی ہے میرا بھی ہے
مت جلا اس کو یہ گھر تیرا بھی ہے میرا بھی ہے
کیوں لڑیں سفر میں ہم ہر اک سنگ میل پر
اس میں نقصان سفر تیرا بھی ہے میرا بھی ہے

مذہب سب کا رستہ ہے ۔ نہ وہابی مذہب ہے ۔ نہ دیوبندی مذہب کا ۔ یہ مولویوں کا رولا ہے ۔ سبحان اللہ اتنا مشکل ہے جتنا انڈے سے کھٹم مشکل ہے ۔۔ نہ یا صبر سب زیادہ ۔ جو کچھ ملا ہے میرے صدقے علم اس کی اجرت ادا کرو ۔۔ اہلسنت کا عقیدہ ہے کہ ہم ہر جگہ

317

21 February 2004

29 Zil Haj
9 Phagan

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
						1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29							

FEBRUARY 2004

SATURDAY

New Moon

اللہ دیتا ہے - اولاد و رزق — وہ مشیت ہو دیتا محبوب کے صدقے
کے سے تھا — موسیٰ کے پاس ۱۲ بیٹے تھے سردار آئے - پانی مانگنے کے لیے
زمین پر ضرب لگائی - بارہ چشمے — اللہ نے موسیٰ علیہ السلام کو کہا کہ ہمارا
جنگ میں نبی پاک سے پانی مانگا - انگلیوں سے پانی کا نکلنا —
حوض کوثر سے وابستہ — اجرت مانگا کہ پانچ بارہ سے پیار
کرو — اعمال کا صلہ یہ ہے کہ ہستی قریبوں سے محبت کرے - سوال
کرنا بارگاہ رسالت سے - اجرت کے تعین — مثال درزی والا
کہ میں نے کپڑے سلا لیے مگر اجرت نہ دی — چار دن امام حسن سے
پوچھا — نبی کی محفل میں مسکراہٹ ہو کو یہ بھی ثواب ہے —
تمام اعمال کی اجرت یہ ہے کہ ہر سادات قریبی سے پیار کرے - عبادت
ہی قبول ہو گی — ہم سب کو سمجھاتے ہیں - ہم حاضر نہیں
پوچھا کہ اللہ کے نبی کا ایسا پتہ نہ تھا - اس کی وجہ کیا ہے — کسی کا قدم
محبوب کے ہر نقش پا پڑ جائے — جس اس کو کہتے ہیں کہیں قدم
پر قدم رکھتے ہیں کہاں سینے پر قدم — مسجد نبوی میں ثواب زیادہ
اس لیے کہ محبوب کے پاؤں لگے — کے پاؤں پڑنے کی نشانی زیادہ ہے
لاکھ کا ثواب - لاکھ گناہ — محبت سے مسجد میں ایک گناہ کا گناہ
— قیامت آنے والی ہے - میں نے کہا روک لو - نہیں تو کوئی گنجائش ہے
اگر یار کے شہر میں سب کیا لٹ جائے گا کہ دھو — مسجد نبوی
میں بائیں طرف زیادہ ثواب - نبی شہر لعنت کا محتاج ہے —
صرف ایک یا حلال پیسے کا معلوم کرنا - امام حسینؑ کا ادب کرنا —
حضرت عمرؓ نے لکھ دیا ہے میں اہل بیت کا نوکر ہوں —
— تو نے فقط لفظ پڑھے ہیں - تو فقط قاری ہے - تجھے کب وارث پیغمبر نظر آتا ہے۔
بات باتوں میں الجھنے کی نہیں پیارے - ہر دل مسلمان ہو تو شبیہ نظر آتا ہے۔

اگر حرامی ہوتا تو تیرے بیٹے کا — احترام نہ کرتا۔ یعنی حلالی اور ہوگا جو سید کا احترام

— سید وہ ہوگا جس میں فاطمہ کا خون ہوگا۔ علی کی ساری اولاد سید نہیں —

سیّدہ فاطمہ وصیت آخری وقت — (۱) میاں بیوی کی آپس میں — دس جنازہ رات۔

(۲) حسن حسین کا خیال کرنا۔ کلاں خاندان کی عورت۔ ام البنین — ۶ — علی کے نام

سے — بتول ۱ — احمد — حسن حسین — عباس کا نام تاریخ کو یاد کرے۔

جس جنگ میں علی نہیں — وہ کبھی جیتے نہیں۔ بتول کا قمیص سیا ہوا علی کے لیے؟

فاطمہ نے عباس — قمیص۔ میرے حسین کا مددگار رہے گا —

عباس کی آنکھیں بند — علی کی جب ولادت آنکھیں بند — عباس

کی آنکھیں اس وقت جب تک حسین نہ آئے — عباس کے بازو بلند کر دیا۔

پہلے سلام پھر بازو دیے — حسین نے عباس کے جھنڈے کو —

میدان کربلا میں حضرت عباس کا میدان جنگ میں جانا —

نسلی ہر چیز اچھی ہے۔

[signature]

۲۳ — ۵ — ۲۰۱۶ دوپہر
۱۶ — ۸ — ۱۴۳۷
۳۳ — ۴۵ PM
۱۰ —

—٥—

19 February 2004

27 Zil Haj
7 Phagan

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
						1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29							

FEBRUARY 2004

THURSDAY

09.00 -10

09.30 قد جاءکم من اللہ نور وکتاب مبین۔ انما حسین منی وانا من الحسین۔

10.00 حمد وثنا۔ تمہید — اس آیت میں دنیا میں تشریف آوری کا ذکر فرمایا۔

10.30 میرے والدین — آدم تک سب نفوس قدسیہ اعلیٰ تھے — سب مومن تھے۔

11.00 عزت وعظمت والے تھے — جن کے جسم سے میرے نور کا گزر ہوا — نبی کے والدین

11.30 وخاندان اللہ ہی انتخاب کرتا ہے — (1) آدم کی بیوی۔ محمد کی ماں ہے — اعلیٰ ہے

12.00 آدم کی اولاد — 2 بچے صبح 2 شام — حضرت شیث ۴ کا اکیلا ہونا۔ آدم

12.30 کے آخری وقت خیال — کہ اس بیٹے کی شادی کیسے ہو گی — یہ خدمت کر رہے تھے۔

01.00 ان کے ماتھے میں نور تھا — یہ کمال تھا — آخری وقت جنت کے پھل —

01.30 نبی کے خاندان کا انتخاب رب فرماتا ہے۔ آدم نے فرمایا کعبۃ اللہ کا طواف کرنا۔

02.00 2 آدمی ملیں گے۔ ان سے مانگنا — جبریل کا آنا۔ ساتھ ایک خاتون —

02.30 آدم نے پوچھا۔ میں نے اس خاتون کی تعریف پوچھی ہے۔ آپ نے میرے بیٹے کی

03.00 شادی کرادی — یہ بیٹا وہ ہے۔ جس سے میرے نبی کا نور چلے گا۔ اہلبیت کا ذکر۔

03.30 جنت سے انتظام کر دیا — باقی بیٹے مال کے وارث تھے۔ مگر شیث وارث

04.00 نبوت وامامت تھے — دنیا میں مشکل وقت میں اس کو یاد کرنا۔

04.30 (دوسری دلیل) حضرت ابراہیم اور اسماعیل کا ذکر — جنگل میں چھوڑ دینا۔

05.00 = پرندہ بھی پر نہیں مار سکتا — یہ کیسے ہوگا جو کہا سبحان اللہ خدا رسول کو سفر ہوگا۔ =

05.30 کسی نے حضرت علی سے پوچھا۔ کہ تیرے باپ نے جنت نہیں جانا —

06.00 (B) = جس عورت کے اندر حوصلہ نہ ہو وہ میرے محمد کی ماں نہیں بن سکتی۔

06.30 حضرت عبدالمطلب نے اپنے بیٹے کا نام عبداللہ رکھا — شام کے اندر راہب نے

07.00 دس بندے بھیجے۔ اور عبداللہ کا قتل کا مشورہ — یہ یہودی کا بھڑکانا

07.30 عبداللہ اونٹ چرا رہے تھے — آپ نے خدمت کی۔ آخر میں وہ مسلمان۔

08.00

عبدالمطلب نے فرمایا۔ رسول اللہ کے چہرے پر قدرت کی عجیب نشانیاں نظر
آتی ہے۔ شادی کے بارے میں — عبداللہ نے فرمایا ابراہیم — نے فرمایا
آمنہ کے ساتھ —

امیر معاویہ کا وفد امام حسن کے نام خط — ایک مومن کا جوتا دینا —
بڑے بیٹے کی جوتی صاف کرنا تھی — جو ہمارا غلام ہوگا اس کو رب کی توفیق
شفاعت میں نہ دے گا —

منگل

۲۴ — ۵ — ۳ — ۲۶
۱۴ — ۸ — ۱۴۲۸
۱۱ — ۴۰ — ۳۶ AM

321

17 February 2004

25 Zil Haj
5 Phagan

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
						1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29							

FEBRUARY 2004

TUESDAY

۱۱۔ شانِ رسالتؐ

00.00

09.30 درود شریف ۔ تمہید ۔۔ نبی پاک کی عظمت کو بیان کرنا ہر کسی انسان کے بس کی بات نہیں
10.00 ۔ جبریل کی عمر ۔ صدیق اکبر کا دل چاہتا ہے ۔۔ کوئی بھی تعریف کرے تو کمال نہیں ۔ علماء
10.30 سے اولیاء سے صحابہ کرام ۔ سفر میں صحابہ کرام ۔ اللہ پاک تعریف کرے قرآن مصطفیٰ آیتو ۔
11.00 ابو جہل تعریف فرمائے تو فرمائے ۔۔ کوئی نہ مانے ۔ تو مجھے مان میں تجھے مانوں ۔
11.30 انسان پہلے دنیا ۔ علم بعد میں ۔ کوئی بھی انسان ۔۔ نبیوں کو علم پہلے وجود بعد میں ۔
12.00 نبی پاک کسی استاد سے نہیں پڑھا ۔ رحمن استاد ہے ۔ سبحان اللہ کہو ۔
12.30 بڑے رونے سے چپ بیٹھا ہے ۔۔ قرآن کبھی غلط نہیں اخبار غلط ہو سکتا
01.00 ہے ۔ اخبار میں آج کی خبر ۔ قرآن میں قیامت ۔ اخبار ردی گندے فوٹو ۔ قرآن کا سچ
01.30 حسنِ رسول ۔ اخبار ردی میں ڈال کر ۔ قرآن سر پر اہلبیت کا ساتھ کر ۔
02.00 عیسیٰ علیہ السلام کی عظمت ۔ باپ نہیں ۔ : وہ قادر ہے سبحان اللہ ۔ قرآن
02.30 میں والدہ کا نام ۔ صحابیات کا نام نہیں ۔ عورتوں میں عیسیٰ کی والدہ سے
03.00 پوچھا ۔ نبی کو خود بتایا اور سب نے لیے خود کہا ۔ انبیاء کے بنانے کے بعد
03.30 نہ کیا ۔ عورت کا جواب قوم کو ۔ قال انی عبداللہ ۔ عقائد
04.00 (B) عیسیٰ نے نبی پاک کے بارے میں پہلے بتایا ۔ ماں کے پیٹ میں کیا ہے
04.30 ۔ الٹرا ساؤنڈ کے ذریعے ۔ فرعون سے نجومیوں نے بتایا ۔ اللہ حفاظت
05.00 فرماتا ہے ۔ موسیٰ علیہ السلام کی ولادت اور دریائے نیل میں ۔ موسیٰ کا دودھ پینا ۔
05.30 میں نہیں ہوں ۔ اور عورتوں کا فرق ۔ نبی پاک کی ولادت ۔ اور سجدہ کرنا ۔
06.00 حضور کا معراج پہ جانا ۔ اٹھارہ سال کی رات ۔ پیش ہوا ۔ وضو کا پانی کا چلنا ۔
06.30 کنڈی کا ہلنا ۔ حضرت علی کا بیان کرنا ۔ یہودی کا اعتراض کرنا ۔ دریا ۔
07.00 حضرت علی نے زرہ پانی ٹوٹ گیا ہے مگر کچا کی ماں ۔ حضرت بلال کا جنت میں چلنا ۔
07.30 اگر نبی بلال کی جنت میں آواز ۔ پیارا اسلام ۔ بلی کا گوشت کھانا اور شوقہ ۔
08.00

322

09.00 بنی کے ہاتھوں کا مقام ۔ یداللہ فوق ایدیہم — کافروں کی طرف مٹی پھینکنا — اس لئے

09.30 اللہ نے وما رمیت اذ رمیت — میں اپنی طرف نسبت کر لی۔ زہریلے گوشت کا بولنا

10.00 لگا یا ۔ شو حرائی آیا — شان نبی اللہ قرآن ہے ۔ ازواج پر قرآن کا نزول ۔ ——

10.30 سرکار کا طواف کرنا — طواف کے وقت کپڑے اتارنا۔ پہننے کے لئے حکم —

11.00 مقام ابراہیم پر دعا مانگنے کے لئے؟ —— (C) حضرت عمر کا جانا بھی

11.30 کا قتل کرنے —— ایک وقت تھا کہ مسلمان بیویوں قرآن کا دور کرتے ۔ آج مکمل حفظ

12.00 کا ریکارڈ کشش میاں —— حبیب کی بارگاہ میں پیشی —— پھر خانہ میں ابوجہل

12.30 کے دروازے پر —— تنبیہ کر دی — عزت و ذلت کا مالک اللہ ۔ رزق

01.00 کا مالک اللہ —— محمد عیب ہے — ابوجہل نے آجانے کا کہا کہ محمد کی بیعت کی

01.30 کریں —— کبوتروں کا آگنا —— ابوجہل کا آنا ۔ بنی پاک کا گرفتار نہ ہونا.

02.00 ابوجہل نے کہا میں نے نہیں مانا —— دیگر معجزات کی ذکر —— کنکریوں کا

02.30 نکالنا ——

03.00

03.30

04.00

04.30 منگل

05.00 ۲۰۱۶ pm

05.30 ۲۴ — ۵ — ۱۴۳۷ — ۲ —

06.00 ۱۶ — ۸ — ۲۴ —

06.30 ۶ —

سو

07.00

07.30

08.00

15 February 2004

23 Zil Haj
3 Phagan

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
						1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29							

FEBRUARY 2004

SUNDAY

-۱۲

درود شریف ۔ تمہید ۔ اللہ ہم سب کو بارگاہ رسالت کی جالیوں کے سامنے توفیق عطا فرمائے ۔
دعا کی اتنی بڑائی ثابت رہتی ہے تعیین انسان کی نماز دیکھی ۔ سب سے پہلے انسان آدم
سب کا باپ ۔ ماں کی عزت ہے ۔ باپ کے قدم سے ۔ دعا مانگنے
اللہ کا نبی معصوم ہوتا ہے کہ وہ مطہرہ ہے ۔ حکمت ہوتی ہے ۔ شیطان نے بڑا حکم
نہ مانا ۔ آدم نے بھی نہ مانا ۔ ایک جنت سے نکل گیا ۔ دوسرا پھر جنت میں چلا گیا
شیطان نے تسلیم نہ کی ۔ آدم نے تسلیم کرلیا ۔ میں نابینا ہوں اس لئے اونچی سبحان
اللہ کہو ۔ غلطی ماننا اچھے حال کی ضمانت ہے ۔ قیامت تک معاف فرماتا رہوں گا ۔
اللہ کے دربار میں گفتگو شیطان کی ۔ قیامت کے دن تک مہلت ۔ اختیار دے
کہ شر سے بندوں کی شکل بن جاؤں فرمایا بن کی نبوت کی شکل بن سکو گا ۔
اگر رب چاہے تو بندوں کو اختیار دے سکتا ہے ۔ شیطان ایک ہے مگر ہر جگہ پہنچا
ہر ملک ہر شہر میں ہے ۔ ہر وقت ہے ۔ ہر بندے کے پاس ۔ ہر بندے کو شیطان
گناہ کراتا ہے ۔ اللہ جب چاہے اختیار ۔ جو اللہ اپنے دشمن کو اتنی طاقت
دی اپنے محبوب کو کتنی طاقت دی ہے ۔ ہر شخص کے سینے اور دل میں بھی موجود ہے ۔
علی ہر بندے کے ساتھ ہے ۔ جہاں قرآن ہے وہاں علی ۔ علی مع القرآن
علی محمد کا نور ہے اگر نور کا پتہ نہ ہو تو ۔ میں علم کا شہر ہوں علی اس
کا دروازہ ہے ۔ نبی نے یہ فرمایا ۔ کہ میں علم کا حق ہوں ۔ شہر سے ہر چیز
ملتی ہے ۔ (B) پہلے بندے دعا مانگتے تھے ۔ کہ دو وقت کی روٹی دے ۔ پاس
پیٹ بھر ۔ دو وقت کی روٹی کا پاس ۔ اب مولویوں کے پاس جھگڑے ۔ جو رب
نے ماں کے پیٹ میں رزق دیا ہے ۔ وہ ۔ پہلے لوگ روٹی کھاتے مہمان کو
ساتھ ملا دیتے ۔ لیکن آج کل کوئی مہمان کو دیکھ کر شرمانے لگ جاتے
صحابہ نبی کے ساتھ تھے ۔ آل محمد کے اندر سے پیدا ہوئی ۔ یہ بڑا عقیدہ دعا

جو دعا مانگتا ہے وہ سب نبیوں کی سنت ادا کرتا ہے۔ جس کو دین کی سمجھ آ گئی وہ عقلمند
ہے۔ انگریز عقلمند ہوتے تو کلمہ پڑھ جاتے — اگر موچی ہو وہ کلمہ پڑھتا ہے۔
جنت اس کو ملے گی جس کے دل میں پاک لوگوں کی محبت ہوگی — ماں باپ راضی
ہیں تو جنت ہے۔

[signature] منگل

۲۰۰۶
۲۴ — ۵ — ۱۴۲۷
۱۲ — ۸ — ۵۰ — pm
۸ — ۵۰

۴۸۷ = ۵ — ۸ — ۲۰۱۱ □ ۱۳

درود شریف۔ ہر عبادت مقبول ہے جس میں درود شریف پڑھا جائے۔ حمد و ثنا —
ہر آدمی سچا ہونے کا دعویٰ کرتا ہے — مذاہب و مسالک کے لحاظ سے۔ اور
عقائد — قرآن سے ثابت ہے — ۷۳ فرقے ہیں۔ نبی پاک کا فرمان ہے کہ
ایک جنت میں۔ حالانکہ ۷۲ جہنم میں کہیں نہیں 72 فرقوں — اس لئے کہ عقیدہ
بگاڑ۔ مسلک کا اچھا نہیں ہوگا۔ حالانکہ ۳ سے ۴ مل چودہ سو سال سے
پہلے حل ہو چکے ہیں۔ جنگ میں ہوئی صلح بھی ہوگی — دوبارہ جو جھگڑا کرتا
ہے وہ شیطان ہے۔ معلوم صحابہ کا نام ہے۔ سردار اہلبیت کا نام ہے۔
امام اعظم [illegible] کے [illegible] سے گزرنا۔ اور ایک بچے کا [illegible] کرنا۔ تم جو بھی
نئی مولوی [illegible] لگے ہیں — جس کو بھی مانا ہے حضور کی نسبت سے مانا ہے
ہمارا مذہب اسلام ہے — بریلوی نہیں۔ دیوبندی مذہب نہیں — اسلام پر
تین بیماریاں ہیں جو حملہ کرتی ہیں (۱) شرک کی بیماری (۲) کفر — (۳) منافقت

13 February 2004
21 Zil Haj
1 Phagan 2060 Bikrami

M	T	W	T	F	S	S	M	T	W	T	F	S	S
						1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29							

FEBRUARY 2004

FRIDAY

شرک کا علاج اللہ کی محبت — اللہ کے سب محتاج ہیں — کیسے پاشید
ہر کوئی سجدہ کرتا ہے — انبیاء و اولیاء کا ذکر اس لئے ان کی ذاتی طور پر مشغول کرتا ہے۔
اور اس نے انبیاء و اولیاء کو مشغول کرنا دیکھا ہے — کفر حملہ کرے گا تو
سب پر — نبی پاک نے کہا میری امت شرک نہیں کرے گی — (۲)
دوسرا پہلو یہ ہے جس کو ہم فلاں شرک کرتا ہے۔ مثلاً میلاد — گیارہویں و عرس وغیرہ۔
(B) بنی علی اولیاء کو مانتے ہیں — لہذا یہ مشرک ہیں — اللہ نے بعض کام ان
نے فرشتوں کی ڈیوٹی ہے — بچہ بھی ڈیوٹی — روح کا نکالنا — فرشتوں کا
کام — حضرت خالد کی روح — (۲) کفر کا علاج نبی کی محبت۔
سب پاک دل کہنا — یہ ذہن ولیے نہیں — یہ سواد بندے کے اندر ہے — جب تو خود
بے سوادا ہیں — (۳) منافقت کا علاج — منافق جتنا منافق
نے دوسرے کو نقصان پہنچایا اتنا کافر نے نہیں — سچائی اللہ کی محبت —
اتنے لکھو سن کر دماغ خرچ نہ ہو جائے — منافقت کا علاج — علی سے
محبت — امام حسین نے آخری وقت نماز پڑھنا — مولا علی کو گرمی
کا روزہ رکھنا پسند تھا — امام حسن حسین کے قدموں کی گرد معمول بن گئی
امام حسن حسین نے روزہ رکھا ہے اور سورج کو حکم رسالت کہ جلدی
غروب ہو گیا — جو جلدی غروب ہو گیا۔ تب مولا علی نے واپس
کروایا تھا — امام کون ہے — سوشی کو لینا — کیا عاشق
ہیں کیا نماز پڑھتے ہیں — نفل سے روزے درست نہیں

۲۵-۵-۲۰۱۶ بدھ
۱۷-۸-۱۴۳۷
۸-۴۴-۲۵ AM

DIARY 2004

Printed by:
Friends Sons (Pvt) Ltd.
74 Main Industrial Area Kot Lakhpat Lahore
Ph: 042-5118442,5155574-75 Fax: 042-5118446

Personal Memoranda

PERSONAL

Name

Address

Telephone No.

Mobile Phone No.

Identity Card No.

Passport No.

Income Tax No.

Car Registration No.

Driving Licence No.

Credit Card No.

Bank Account No.

Insurance Policy No.

Blood Group

Others

IMPORTANT DATES

Birthdays

Anniversaries

Social Events

Company Functions

BUSINESS

Name

Address

Telephone

Fax

E-mail

Website

IMPORTANT TELEPHONE NUMBERS

Doctor

Dentist

Hospital

Police Station

Fire Brigade

Electricity

Gas

Others

REMINDERS

Passport Renewal

Insurance Renewal

Driving Licence Renewal

Medical Check-up

Dental Check-up

Others

Important Telephone Numbers

STATIONS	Karachi 021	Lahore 042	Rwp./Isl. 051	Peshawar 091	Quetta 081	Faisalabad 041
Ambulance	115	115	115	115	115	115
		7662897				
		6317217				
Bomb Disposal	2416626	9212111	2852948	278092	831280	30209
Civil Defence	4968211	9200380	9222362	810039	9201853	
Frie Brigade Central	16	16	16	16	16	16
Fatimid Blood Transfusion	7225343	5863950		843050		
General Post Office (G.P.O)	9211133	9211330	9201184	9212189	9202109	31462
Hospital Civil (Casualities)	7729719	9211101-9	5556311-14	40324	62017	30112-9
	7729720-7	5810891-8	5562254	275429		30120-2
Hospital Services (Casualities)	7724943	7588351-60	2218300-9	214213	827927	26448
	7724881	7588354-9	56132601	210031-9		
Metropolitan Corp.	9215125-6	9211273	5535042	9212294	835927	32556
			5773768			
News Agency (A.P.P)	2215676	9201564	2203064	276313	829451	9200770
Overseas Booking (Gateway)	0102	0102	0102	0102	0102	0102
Overseas Enquiry (Gateway)	0104	0104	0104	0104	0104	0104
Pakistan Tourism Dev. Corp.	9206385	6306528	111-555-999	286829	825826	
	9206383	636394-9	9203323			
Police Emergency	15	15	15	15	15	15
P.I.A. Flight Enquiry	114	114	114	114	114	114
P.I.A. Reservation	111786786	111786786	111786786	279162-3	820861	30460
P.I.A. Cargo	9206756-7	9202325	5591071	9212370	880026	626001
Passport Office	5684494	9201916	2260773	43098	71275	41052
P.T.V. / P.T.V. World	4931001-7	9200651-9	9202461-65	9211889-9	9202626-30	
Radio Pakistan	9215610-3	9200681-4	9211141-5	9210278-91	9201929	711254
Railway Enquiry	117	117	117	117	117	117
Sui Gas complaints	4934882	5756120-4		272513	–	40852
		9201451-60				
Telephone Local Enquiry	17	17	17	17	17	17
Wapda Enquiry	210704	9202211-19	92073331	9211990	9202211	9220184
	6638017					

International Dialling

AFGHANISTAN	**93**
ALGERIA	**213**
ARGENTINA	**54**
Buenos Aires	1
AUSTRALIA	**61**
Adelaide	8
Brisbane	7
Canberra	62
Hobart	02
Melbourne	3
Perth	9
Sydney	2
AUSTRIA	**43**
Slazburg	662
Vienna	1
AZARBAIJAN	**994**
BAHRAIN	**973**
BANGLADESH	**880**
Chattagong	31
Dhaka	2
Khulna	41
Mymonsingh	91
Rajshahi	721
BALGARIA	**359**
BARBADOS	**1 809**
BELGIUM	**32**
Antwerp	31
Brussels	2
BOSNIA HERZEGOVINA	**387**
Sarajevo	71
BRAZIL	**55**
Brasilia	61
Rio de Janeiro	21
Salvador	71
Sao Paulo	11
BRUNEI	**673**
CANADA	**1**
Calgary (Alb)	403
Halifax (NS)	902
Montreal (Que)	514
Ottawa (Ont)	613
Quebec	418
Toronto (Inner)	416
Toronto (Outer)	905
Vancouver (Victoria)	604
Winnipeg (Man)	204
CHILE	**56**
Santiago	2
CHINA	**86**
Beijing	1
Guangzhou	20
Nanjing	25
Shanghai	21
CROATIA	**389**
Zagreb	41
CUBA	**53**
Havana	7
CYPRUS	**357**
Larnaca	4
Nicosia	2
CZECH REPUBLIC	**42**
Prague	2
DENMARK	**45**
DOHA	**974**
EGYPT	**20**
Alexandria	3
Cairo	2
FINLAND	**358**
Helsinki	9
FRANCE	**33**
Paris	1
GERMANY	**49**
Berlin	30
Bonn	228
Bremen	421
Cologne	221
Dusseldorf	211
Frankfurt (Main)	69
Hamburg	40
Heidelberg	6221
Munich	89
Stuttgart	711
GREECE	**30**
Athens	1
HONG KONG	**852**
HUNGARY	**36**
Budapest	1
INDIA	**91**
Banglore	812
Bombay	22
Calcutta	33
Delhi	11
INDONESIA	**62**
Jakarta	21
IRAN	**98**
Abadan	631
Mashad	51
Tehran	21
IRAQ	**964**
Baghdad	1
IRELAND	**353**
Dublin	1
ITALY	**39**
Bologna	51
Milan	2
Naples	81
Rome	6
Turin	11
Venice	41
JAPAN	**81**
Fukuoka	92
Hiroshima	82
Kawasaki	4
Nagasaki	958
Osaka	6
Tokyo	3
Yokohama	45
JORDAN	**962**
KAZAKISTAN	**7**
KENYA	**254**
Nairobi	2
KOREA (North)	**850**
KOREA (South)	**82**
Seoul	2
KUWAIT	**965**
LIBYA	**218**
LUXEMBOURG	**352**
MALAYSIA	**60**
Kuala Lumpur	3
MALTA	**356**
MEXICO	**52**
Acapulco	74
Guadalajara	36
Mexico City	5
MUSCAT(Oman)	**968**
NEPAL	**977**
NETHERLANDS	**31**
Amsterdam	20
Rotterdam	10
The Hague	70
NEW ZEALAND	**64**
Auckland	9
Christchurch	3
Wellington	4
NIGERIA	**234**
Lagos	1
NORWAY	**47**
Oslo	2
OMAN	**958**
PAKISTAN	**92**
Faisalabad	41
Islamabad	51
Karachi	21
Lahore	42
Peshawar	91
Quetta	81
PHILIPPINES	**63**
Manila	2
POLAND	**48**
Warsaw	22
PORTUGAL	**351**
Lisbon	1
QATAR	**974**
ROMANIA	**40**
Bucharest	0
RUSSIA	**7**
Moscow	095
St Petersburg	812
SAUDI ARABIA	**966**
Dhahran	3
Jeddah	2
Riyadh	1
SERBIA	**38**
Belgrade	11
SINGAPORE	**65**
SLOVENIA	**386**
SOUTH AFRICA	**27**
Cape Town	21
Durban	31
Johannesburg	11
Pretoria	12
SPAIN	**34**
Barcelona	3
Las Palmas	28
Madrid	1
Seville	54
SRI LANKA	**94**
Colombo	1
SUDAN	**249**
SWEDEN	**46**
Stockholm	8
SWITZERLAND	**41**
Basel	61
Bern	31
Geneva	22
Zurich	1
TAIWAN	886
Taipei	2
TAJIKISTAN	**7**
THAILAND	**66**
Bangkok	2
TUNISIA	**216**
Tunis	1
TURKEY	**90**
Anakara	41
Istanbul	11
UAE	**971**
Abu Dhabi	2
Dubai	4
Sharjah	6
UKRAINE	**380**
UK	**44**
Belfast	1232
Birmingham	121
Bristol	117
Edinburgh	131
Glasgow	141
Liverpool	151
London Inner	171
London Outer	181
Oxford	1865
Manchester	161
USA	**1**
Atlanta (GA)	404
Boston	617
Chicago	312
Cleveland	216
Dallas	214
Denver	303
Detroit	313
Hawaii	808
Houston	713
Las Vegas	702
Los Angeles	213
Manhattan/Bronx	212
Miami	305
New Orleans	504
New York City	212
Philadelphia	215
Pittsburgh	412
St Louis	314
San Francisco	415
Washington (DC)	202
ZIMBABWE	**263**
Harare	4

Its simple to make a call, just dial the International Access Code: 00 then the Country Code and City Codes and finally the Local Telephone Number

Nation Wide Dialling

City Name	City Code
Abbottabad	0992
Abdul Hakeem	06901
Ahmad Nagar	04340
Ahmad Pur East	0698
Ahmad Pur Sial	0475
Akbarpura	091
Akhtarabad	0442
Akora Khattak	0923
Ali Pur	06511
Ali Pur Chattha	04346
Amin Pur	041
Arif Wala	0446
Attock	0597
Badah	07448
Badomalhi	0436
Badin	0227
Bagh (AK)	05-8720
Baghwal	0573
Bahawalnagar	0631
Bahawalpur	0621
Bahrain	0936
Bakhshu	0442
Bala Kot	0985
Balkasar	0573
Bandhi	0241
Bannu	0928
Bara	091
Bari Kot	0936
Barian	0593
Basal	0597
Basirpur	04449
Batgram	0987
Batkhela	09323
Bela	08288
Bhagowal	0432
Bhag	0837
Bhai Pheru	04943
Bhakkar	04653
Bhalkot	0596
Bhalwal	0455
Bhawana	04612
Bhera	04521
Bheiriya Road	07095
Bhimber(AK)	058650
Bhirya City	02425
Billi Tong	0922
Birote	0593
Bisham	0941
Bit Shah	02289
Bonga Saleh	04449
Bongh Sharif	0702
Bucheki	0496
Bungle Dero	0741
Burewala	0447
Chagharmatti	091
Chak Jhumra	04655
Chakwal	0573
Chamman	0826
Changa Manga	04951
Charsadda	0921
Chawinda	04364
Chichoki Malian	049316
Chiniot	0466
Chishtian	0695
Chitral	0571
Chikar	058840

City Name	City Code
Choa Khalsa	0573
Choa Saidan Shah	0938
Chunian	0593
Company Bagh	0641
D.G. Khan	0641
D.I. Khan	0961
Dadu	0229
Daggar	0939
Dak Ismail Khel	0923
Dalbandini	0885
Daraban	0966
Dargai	09322
Darsamand	0925
Darya Khan	04654
Daska	04341
Daulat Nagar	04331
Daulatpur Safan	02424
Daur	024181
Depal Pur	04441
Dera Allah Yar	0740
Dera Bughti	07665
Dera Murad Jamali	07050
Dewal Sharif	0593
Dhabejee	0206
Dhadhar	0832
Dharki	07059
Dhirkot (AK)	05-8740
Dhudial	0573
Dhudyal	058630
Digkot	04692
Digree	0231
Dina	0541
Dina Nath	04943
Dir	09343
Dobian	0938
Dokri	07443
Domail	0928
Drosh Khela	0936
Dukki	08291
Dunyapur	06518
Ellahabad	0449
Eminabad	0431
Esa Khel	045203
Faisalabad	041
Faqir Wali	0691
Farooqabad	04945
Fatah Jang	05775
Fateh Pur	0671
Ferozewala	0431
Fort Abbas	04445
Fort Munro	0641
Gaddani	0278
Gadoon Amazai	0938
Gaggo Mandi	0447
Galanai	0920
Garh	04652
Garhi Kapura	0931
Garhi Nori	07929
Gari Yasin	0761
Gawadar	0864
Ghakkar	0431

City Name	City Code
Ghazni Khel	09699
Ghotki	0703
Ghourgashti	05799
Ghumbat	07056
Gilgit	05811
Gojra	04651
Gojra More	0471
Gomal Univ. DIK	0961
Gujar Khan	0571
Gujranwala	0431
Gujrat	04331
Gulshan-e-Hadeed	0201
Hafizabad	0438
Hafizabad (Sargodha)	0455
Hajira (AK)	05-8730
Hayderabad Thal	0433
Hangu	0925
Huram Zai	0894
Harappa City	0441
Haripur	0995
Harnai	0834
Haroonabad	0691
Hasilpur	0696
Hassanabdal	05772
Hattar-HRP	0995
Hattian (AK)	05-8830
Haveli Lakha	04442
Havelian	0992
Hawana	04612
Hazrat Sultan Bahu	0475
Hazro	05779
Hub	0202
Hujra Shah Muqeem	04449
Hyderabad	0221
Isa Khel	0969
Islamabad	051
Jaccobabad	0721
Jahangira	0923
Jahanian	0699
Jalalpur Jattan	04331
Jalalpur Bhattian	04363
Jalalpur Pirwala	0628
Jam Nawaz Ali	022215
Jamke Cheema	0432
Jampur	0641
Jamrud	091
Jandiala Dhab Wala	0431
Jandiala Sher Khan	04931
Jaranwala	0468
Jatlan (AK)	05-8640
Jhang	0471
Jhawarian	04523
Jhelum	0541
Joharabad	0454
Kabal	0936
Kabirwala	06512
Kacha Khu	0692
Kakar Gill	04931
Kahuta	0578
Kakul ABT	0992
Kalabagh	04529
Kalar Saydedan	0571
Kalaske	0431
Kalat	0842

City Name	City Code
Kalur Kot	04525
Kamalia	0463
Kambar Ali Khan	0743
Kamoki	0435
Kamra	05979
Kandh Kot	0704
Kandiaro	0752
Kanian Bangla	04652
Karachi	021
Karampur	070416
Karor Lalieson	0671
Karor Pacca	06514
Karrak	0927
Karrianwala	04331
Kashmore	07057
Kasur	0492
Khair Pur	0793
Khairpur Nathan Shah	07441
Khairpur Tamewali	06904
Khal	0935
Khala Butt Town	0995
Khan Garh	0661
Khan Pur	0707
Khanewal	0692
Khanpur (SKP)	0761
Khanqah	049454
Khanqah Dogran	04931
Khar (Bajor Agency)	09351
Kharan	08287
Kharian	05771
Khour	05776
Khawaza Khela	0936
Khiderwala	04652
Khipru	0226
Khudian Khas	0492
Khurianwala	04691
Khuzdar	0871
Killi Karbala	0894
Kohar	0541
Kohat	0922
Kohat Township	05226, 09226
Kohlu	08294
Kot Addu	0697
Kot Digi	07926
Kot Ghulam Muhammad	02204
Kot Momen	04531
Kot Najib Ullah	0995
Kot Qazi	05776
Kot Radha Kishan	04944
Kot Samaba	0731
Kotli (AK)	05-8660
Kotli Loharan	0432
Kotla Arab Ali	04331
Kuchlak	081
Kulachi	0968
Kundain	045202
Kunjah	04345
Kunri	02381
Lachi	0922
Lahore	042
Laki Marwat	0969
Lala Musa	04348
Lalian	04533

Nation Wide Dialling

City Name	City Code
Landi Kotal	09248
Larkana	0741
Latambur	0928
Layyah	0964
Liaqatabad	04522
Liaquat Pur	0707
Lodhran	06517
Lohi Bhar	051
Loralie	0821
Machh	0836
Mailsi	06515
Makuana	041
Malakand Bala	0935
Malhal Mughlan	0573
Malikwal	0456
Mamu Kanjan	04610
Mana More	0447
Mandi Baha Uddin	0456
Mandra	0571
Mangowal	04331
Mankera	0453
Mansehra	0987
Mardan	0931
Mastung	0823
Mathra	091
Matiari	02203
Matli	02238
Mattani	091
Mehrabpur	07092
Mian Channu	0448
Mianwali	0459
Mingora	0936
Minchinabad	0631
Mir Ali	09282
Mir Pur (AJK)	05-8610
Mir Pur Khas	0231
Mir Pur Mathelo	07091
Miran Shah	09297
Miro Khan	0741
Mithan Kot	06516
Mithi	02342
More Emanabad	043188
More Khunda	04947
Multan	061
Muridawala	0466
Murree	0593
Muslim Bagh	08292
Mustafabad	04952
Muzaffar Garh	0661
Muzaffarabad (AK)	05-8810
Nankana Sahib	04941
Narang Mandi	04949
Narowal	04343
Nasirabad	07442
Nathia Gali	0992
Naudero	074147
Naukot	02345
Naukundi	0887
Naushehra Virkan	04349
Naushera Khushab	0454
Naushero Feroze	07053
Nawab Shah	0241
Nawan Lahore	0462
New Jatoi	0752
New Saeed Abad	02288
Nika Jang	0597
Nizam Bazar	0928
Noor Shah	0441
Noorpur Thal	04527
Noshki	0825
Noshehra	0923
Oggi (Ogoki)	0987
Okara	0442
Pabbi	091
Pad Edan	02205
Padshahan	0573
Pak Pattan	0443
Palandri (AK)	05-8750
Pano Aqil	07058
Pansera	041
Panwan	04955
Para Chinar	0986
Pasni	0863
Pasroor	04342
Pattoki	04942
Penyala	0961
Peshawar	091
Phangwari	0593
Phalia	0456
Phoolnagar	04943
Pinanwal	0458
Pind Dadan Khan	0458
Pindi Bhattian	0438
Pindi Gheb	05778
Pir Baba	0939
Pir Jo Goth	0792
Pir Mehal	04656
Piryalo	07096
Pishin	0894
Pithoro	0231
Plamdri(AK)	058750
Qabula	04446
Qalanderabad	0992
Qazi Ahmed	024171
Qila Didar singh	04361
Qila Saifullah	0854
Qila Sheikhupura	04931
Qila Suba singh	0432
Quaidabad	04528
Quetta	081
Quetta Army Exch	081
Quetta PAF	081
Quetta Staff College	081
Rabwah	04524
Radhan	07446
Raheemabad	07029
Rahim Yar Khan	0731
Rahwali	043161
Raiwind	04951
Raja Jang	04951
Rajan Pur	06516
Rajana	04614
Rangowaisa	05774
Rani Pur	07051
Rashakai	0938
Ratto Dero	074148
Rawala Kot (AK)	05-8710
Rawalpindi	051
Rawat	05777
Renala Khurd	04443
Risalpur	0923
Rodala Road	0468
Rodu Sultan	0475
Rohila Wali	0661
Rojhan	06516
Rojhan Jamali	0740
Rustam	0931
Sabirabad	09274
Sadda (Kurram Agency)	09267
Sadhoki	0431
Sadiqabad	0702
Sagri	0571
Sahiwal	0441
Sahiwal Sargodha	0451
Saidu Sharif (Mingora)	0936
Sajawal	02030
Sakardu	0575
Sakha Kot	09322
Sakrund	024151
Sambrial	0432
Sammundri	04652
Sang Jani	051
Sanghar	02346
Sangla Hill	0467
Sanjawi	08215
Sarai Naurang	09216
Sargodha	0451
Satiana Road	041
Sehna	0456
Sensa (AK)	05-8670
Sehwan Sharif	02292
Shabqadar	091
Shadi Khan	05774
Shadiwal	043318
Shah Jiwana City	0471
Shah Jiwana Mandi	0471
Shah Kot	04658
Shah Pur Saddar	04526
Shehbaz Khel	0969
Shahdad Kot	0742
Shahdad Pur	02232
Shahpur Chakar	0245
Shakar Garh	04344
Sharaqpur	0498
Sheikh Manda	081
Sher Garh	0442
Sherpao	0921
Shikar Pur	0761
Shinkiari	0987
Shorkot Cantt	0464
Shorkot City	04611
Shuja Abad	06513
Sialkot	0432
Sibbi	0831
Sidh	04331
Sihala	051
Sillanwali	0451
Sita Road	07447
Sobodero	0756
Sohawa	05719
Sohdra	0437
Sui	07665
Sui Wala	06517
Sukheki	0438
Sukkur	071
Swabi	0938
Taftan	0886
Takhat Bhai	0931
Takhat Nusrati	0928
Talagang	05776
Talhar	02206
Tall	09246
Talwandi Musa Khan	0431
Tandilian Wala	04657
Tando Adam	02221
Tando Allah Yar	02231
Tando Jam	02233
Tando Mohd. Khan	0224
Tank	0963
Taranda M. Pinah	0683
Tarlai Kalan	051
Tasp	0867
Tattli Aali	0431
Taunsa	06510
Taxila	0596
Thana	09328
Thana Bula Khan	02207
Taru Shah	07052
Thatta	029
Thekri Wala	041
Thorder	0938
Thul	07094
Timar Garh	0935
Toba Tek Singh	0462
Topi	0938
Toru	0931
Tulamba	06901
Turbat	0861
Ubaro	07097
Uch Sharif	06902
Umar Kot	02381
Usta Mohammad	0740
Ustar Zai	0922
Uthal	027
Vehari	0693
Vehoa	06510
Wadh	0878
Wah Cantt	0596
Wana	0965
Wana Rakha Ram	04942
War Burton	0498
Warah	0741
Wari	0935
Wazirabad	0437
Wstarzai	0522
Yar Hussain	0938
Yazman	06525
Zaida	0938
Zarobi	0938
Zhob (Upper Zhob)	0822
Ziarat	0833
Ziarat Kaka Sahib	0923

Nations of the World

COUNTRY	CAPITAL	Population In (,000)	Area In Sq k.m.	CURRENCY	TIME
Afghanistan	Kabul	28,717	6,47,497	Afghani	11.30 a.m.
Albania	Tirana	3,582	28,748	Lek	8.00 a.m.
Algeria	Algiers	32,818	2,381,741	Dinar	8.00 a.m.
Armenian	Yerevan	3,326	29,800	Dram	10.00 a.m.
Argentine	Buenos Aires	38,740	2,766,889	Peso	4.00 a.m.
Australia	Canberra	19,732	7,686,848	Dollar	5.00 a.m.
Austria	Vienna	8,188	83,849	Euro	8.00 a.m.
Azerbaijan	Baku	7,830	86,600	Manat	10.00 a.m.
Bahrain	Manama	667	668	Dinar	10.00 a.m.
Bangla Desh	Dhaka	138,448	143,998	Taka	1.00 p.m.
Belgium	Brussels	10,289	30,513	Euro	8.00 a.m.
Bhutan	Thimphu	2139	47,000	Ngultrum	1.00 p.m.
Brazil	Brasilia	182,032	8,511,965	Real	4.00 a.m.
Brunei	Bandar Seri Begawan	358	5,770	Dollar	3.00 a.m.
Bulgaria	Sofia	7,538	110,911	Lev	9.00 a.m.
Burma	Rangoon	42,510	678,577	Kyat	1.30 p.m.
Cambodia	Phnom Penh	13,124	181,035	Riel	2.00 p.m.
Canada	Ottawa	32,207	9,976,140	Dollar	2.00 p.m.
Chad	N'Djamena	9,253	1,284,000	Franc	9.00 a.m.
Chile	Santiago	15,665	756,950	Peso	10.00 p.m.
China (P.R)	Beijing	1,286,975	9,596,960	Yuan	3.00 p.m.
Colombia	Bogota	41,662	1,138,914	Peso	2.00 a.m.
Cuba	Havana	1,126	110,860	Peso	3.00 a.m.
Cyprus	Nicosia	711	9,251	Pound	10.00 a.m.
Denmark	Copenhagen	5,384	43,069	Krone	8.00 a.m.
Egypt (A.R)	Cairo	74,718	1,001,450	Pound	9.00 a.m.
Estonia	Tallinn	1,408	45,226	Kroon	10.00 a.m.
Ethiopia	Addis Ababa	66,557	1,127,127	Birr	10.00 a.m.
Fiji	Suva	868	18,274	Dollar	7.00 p.m.
Finland	Helsinki	5,190	337,030	Euro	10.00 a.m.
France	Paris	60,180	547,026	Euro	8.00 a.m.
Germany	Berlin	82,398	357,021	Euro	8.00 a.m.
Georgia	Tbilisi	4,934	69,700	Lari	10.00 a.m.
Ghana	Accra	20,467	239,460	Cedi	7.00 a.m.
Greece	Athens	10,665	131,940	Euro	9.00 a.m.
Hungary	Budapest	10,045	93,030	Forint	9.00 a.m.
Iceland	Reykjavik	280	103,000	Krona	7.00 a.m.
India	New Delhi	1,049,700	3,287,590	Rupee	12.30 p.m.
Indonesia	Jakarta	234,893	1,919,440	Rupiah	2.30 p.m.
Iran	Tehran	68,278	1,648,195	Rial	10.30 a.m.
Iraq	Baghdad	24,683	437,072	Dinar	10.00 a.m.
Ireland	Dubin	3,924	70,283	Euro	8.00 a.m.
Israel	Jerusalem	6,116	20,770	Shekel	10.00 a.m.
Italy	Rome	57,998	301,225	Euro	8.00 a.m.
Japan	Tokyo	127,214	377,835	Yen	4.00 p.m.
Jordan	Amman	5,460	92,300	Dinar	10.00 a.m.
Kazakistan	Astara	16,763	2,717,300	Tenge	10.00 a.m.
Kenya	Nairobi	31,639	582,646	Shilling	10.00 a.m.
Korea, North	Pyongyang	22,466	120,540	Won	4.00 p.m.
Korea, South	Seoul	48,289	98,484	Won	4.00 p.m.
Kuwait	Kuwait City	2,183	17,819	Dinar	10.00 a.m.
Kyrgyzstan	Bishkek	4,892	198,500	Som	1.00 p.m.
Lebanon	Beirut	3,727	10,400	Pound	10.00 a.m.
Latvia	Riga	2,348	64,589	Lat	10.00 a.m.

COUNTRY	CAPITAL	Population In (,000)	Area In Sq k.m.	CURRENCY	TIME
Laos	Vientiane	5,921	236,800	Kip	2.00 p.m.
Lithuania	Vilnius	3,592	65,200	Litas	9.00 a.m.
Libya	Tripoli	5,499	1,759,540	Dinar	9.00 a.m.
Luxembourg	Luxembourg	454	2,586	Euro	2.30 p.m.
Malaysia	Kuala Lumpur	23,092	329,749	Ringgit	3.00 p.m.
Maldives	Male	329	298	Rufiyaa	12.00 noon
Malta	Valletta	400	316	Lira	9.00 a.m.
Mexico	Mexico City	104,908	1,972,547	Peso	1.00 a.m.
Monaco	Monaco	32	1.95	Euro	9.00 a.m.
Mongolia	Ulaanbaatar	2,712	1,565,000	Tugrik	4.00 p.m.
Morocco	Rabat	31,689	446,550	Dirham	8.00 a.m.
Mozambique	Maputo	17,479	801,590	Metical	9.00 a.m.
Namibia	Windhock	1,927	825,418	Rand/Dollar	9.00 a.m.
Nepal	Kathmandu	26,469	140,797	Rupee	12.45 p.m.
Netherlands (Holland)	Amsterdam	16,150	41,526	Euro	8.00 a.m.
New Zealand	Wellington	3,951	268,680	Dollor	8.00 p.m.
Nicaragua	Managua	5,128	129,494	Cordoba	1.00 a.m.
Nigeria	Abuja	133,881	923,768	Naira	8.00 a.m.
Norway	Oslo	9,546	324,219	Krone	8.00 a.m.
Oman	Muscat	2,807	212,457	Rial	11.00 a.m.
Pakistan	**Islamabad**	**150,694**	**803,940**	**Rupee**	**12.00 noon**
Panama	Panama	2,960	78,200	Balboa	12.00 m.n.
Peru	Lima	28,409	1,285,216	Nuevosal	12.00 m.n.
Philippines	Manila	84,619	300,000	Peso	3.00 p.m.
Poland	Warsaw	38,622	312,670	Zloty	8.00 a.m.
Portugal	Lisbon	10,102	92,391	Euro	8.00 a.m.
Qatar	Doha	817	11,437	Riyal	10.00 a.m.
Romania	Bucharest	22,271	237,500	Leu	9.00 a.m.
Russian Federation	Moscow	144,526	17,075,200	Rouble	10.00 a.m.
Saudi Arabia	Riyadh	24,293	1,960,582	Riyal	10.00 a.m.
Senegal	Dakar	10,580	196,192	Franc	7.00 a.m.
Singapore	Singapore	4,608	698	Dollar	3.00 a.m.
South Africa	Pretoria	42,768	1,219,912	Rand	9.00 a.m.
Spain	Madrid	40,217	504,782	Euro	8.00 a.m.
Sri Lanka	Colombo	19,742	65,610	Rupee	12.30 p.m.
Sudan	Khartoum	38,114	2,505,813	Dinar	9.00 a.m.
Sweden	Stockholm	8,878	449,964	Krona	9.00 a.m.
Switzerland	Bern	7,318	41,290	Franc	8.00 a.m.
Syria	Damascus	17,585	185,180	Pound	10.00 a.m.
Tajikistan	Dushanbe	6,863	143,100	Somoni	10.00 a.m.
Taiwan	Taipei	22,603	35,981	Dollar	3.00 p.m.
Tanzania	Dar-es-Salam	35,922	945,087	Shilling	10.00 a.m.
Thailand	Bangkok	64,265	514,000	Baht	2.30 p.m.
Turkey	Ankara	68,109	780,580	Lira	9.00 a.m.
Turkmenistan	Ashgabat	4,775	488,100	Manat	10.00 a.m.
Uganda	Kampala	25,632	236,036	Shilling	10.00 a.m.
Ukraine	Kiyev	48,055	603,700	Hryvnia	10.00 a.m.
United Kingdom	London	60,094	244,820	Pound	7.00 a.m.
U.A.E.	Abu Dhabi	2,484	82,880	Dirham	11.00 a.m.
U.S.A.	Washington (DC)	290,342	9,629,091	Dollar	2.00 a.m.
Uzbekistan	Tashkent	25,981	447,400	Sum	10.00 a.m.
Vietnam	Hanoi	81,624	329,556	Dong	2.00 p.m.
Zambia	Lusaka	10,307	752,614	Kwacha	9.00 a.m.
Zimbabwe	Harare	12,576	390,580	Dollar	9.00 a.m.

Note: At 12.00 noon (PST) in Pakistan, the time in other countries is as above

Weights & Measures

METRIC MEASURES AND EQUIVALENTS

LENGTH

1 millimetre (mm)	= 1000 microns	= 0.039 in.
1 centimetre (cm)	= 10 mm	= 0.3937 in.
1 metre (m)	= 100 cm	= 1.0936 yds.
1 kilometre (km)	= 1000 m	= 0.621 mile

SURFACE OR AREA

1 sq cm (cm^2)	= 100 mm^2	= 0.1550 sq in.
1 sq metre (m^2)	= 10,000 cm^2	= 1.1960 sq yds.
1 are (a)	= 100 m^2	= 119.60 sq yds.
1 sq (km^2)	= 100 hectares	= 0.3861 sq miles

CAPACITY

1 cu cm (cm^3)		0.0610 cu in.
1 cu decimetre (dm^3)	= 1000 cm^3	= 0.0351 cu ft.
1 cu metre (m^3)	= 1000 dm^3	= 1.3080 cu yds.
1 litre (1)	= 1 dm	= 0.2200 gallon
1 Hectolitre (hl)	= 100 Litres	= 2.7497 bushels

WEIGHT

1 milligramme (mg)	= 0.0154 grain	
1 gramme (g)	= 1000 mg	= 0.353 oz
1 kilogramme (kg)	= 1000 g	= 2.2046 lb
1 tonne (t)	= 1000 kg	= 0.9842 ton

BRITISH MEASURES AND EQUIVALENT

LENGTH

1 inch		= 2.54 cm
1 foot	= 12 inches	= 0.3048 m
1 yard	= 3 feet	= 0.9144 m
1 rod	= 5.5 yards	= 5.0292 m
1 chain	= 22 yards	= 20.117 m
1 furlong	= 220 yards	= 201.17 m
1 mile	= 1760 yards	= 1.6093 km
1 nautical mile	= 6080 feet	= 1.853 km

SURFACE OR AREA

1 sq inch		= 6.4516 cm^2
1 sq foot	= 12 sq inches	= 0.0929 m^2
1 sq yard	= 9 sq feet	= 0.8361 m^2
1 acre	= 4840 sq yards	= 4046.9 m^2
1 sq mile	= 640 acres	= 259.0 hectares

CAPACITY

1 cu inch		= 16.387 cm^3
1 cu foot	= 1728 cu inches	= 0.0283 m^3
1 sq yard	= 27 cu feet	= 0.7646 m^3
1 pint	= 4 gils	= 0.5683 litre
1 quart	= 2 pints	= 1.1365 litre
1 gallon	= 8 pints	= 4.5461 litres
1 bushel	= 8 gallons	= 36.369 litres
1 barrel	= 36 gallons	= 163.659 litres

APOTHECARIES

1 fluid ounce	= 8 fl. drams	= 28.413 cm^3
1 pint	= 20 fl. ounces	= 568.26 cm^3

THERMOMETER COMPARISON

FEVER CHART

Degree F	Degree C	E
105	45.5	81.0
104	40	80.0
103	39.4	78.8
102	38.9	77.6
101	38.3	76.6
100	37.8	75.4
98.6	**37 (normal)**	**74.4**
97	36.1	72.2

WEATHER CHART

Degree F	Degree C	Environment
122	50	100
113	45	90
104	40	80
95	35	70
86	30	60
77	25	50
68	20	40
59	15	30
50	10	20
41	5	10
32	0	0
-23	-5	-10
14	-10	-20
5	-15	-30
0	-17.8	-35.6
-4	-20	-40
-13	-25	-50

TEMPERATURE CONVERSION

C = 5/9 X (F - 32)

F = (9/5 x C) + 32

E = 2 x C

	F	C	E
Water Freezes	32	0	0
Water Boils	212	100	200
Absolute Zero	-523.6	-273	-546
Maximum Global Human Environment	112	50	100

WEIGHT

1 tola	= 0.41 ounces	= 11.6363 g
1 ounce	= 437.5 grains	= 28.350 g
1 pound	= 16 ounces	= 0.4536 kg
1 seer	= 16 Chattak	= 0.93 kg
1 stone	= 14 pounds	= 6.3503 kg
1 hundredweight	= 112 pounds	= 50.802 kg
1 ton	= 20 cwt.	= 1.0161 tonnes

USA DRY MEASURES EQUIVALENTS

1 pint	= 0.9689 UK pt	= 0.5506 litre
1 bushel	= 09689 UK bu	= 35.238 litres

USA LIQUID MEASURE EQUIVALENTS

1 fluid ounce	= 1.0408 UK fl oz	= 0.0296 litre
1 pint (16 oz)	= 0.8327 UK pt	= 0.4732 litre
1 gallon	= 0.8327 UK gal	= 3.7853 litres

ANGULAR MEASURE

60 Seconds	= 1 minute
60 Minutes	= 1 degree
30 degrees	= 1 sign
90 degrees	= 1 quadrant
4 quadrant or 360 degrees	= 1 circle

The earth rotates at a velocity of 15 degrees an hour (about 17, 366 miles a minute at the Equator), 1 degree is therefore equal to 4 minutes)

DIMENSIONS OF THE WORLD

Equatorial Diameter	= 7,926.68 miles
Polar Diameter	= 7.899.99 miles
Difference	= 26.69 miles
Mean Diameter	= 7,918.000 miles
Equatorial Circumference	= 24,902.37 miles
Meridional Circumference	= 24,860.44 miles
Difference	= 41.93 miles
Area of Surface	= 196,950,284 square miles
Water Area	= 139,950,284 square miles
Land Area	= 57,000,000 square miles
Volume of land	= 29,300,000 cubic miles
Volume of water	= 320,000,000 cubic miles

AREA AND DEPTHS OF THE OCEANS

OCEANS	AREA, SQUARE MILES	GREATEST DEPTH (FEET)
Pacific	68,634,000	30,000
Atlantic	41,321,000	27,366
Indian	29,340,000	18,582
Antarctic	7,500,000	25,200
Arctic	4,000,000	9,000

ENERGY

1,000 British Thermal Units (BTU)
= 0.293 Kwh

100,000 BTU
= 1 therm

1 UK horsepower
= 0.745 Kilowatt

1 Calorie (dieticians')
= 4.1855 Kilojoules

PAPER SIZES

Large Post

16.5" x 21"
(419.1mm x 533.4mm)

Demy
17.5" x 22.5"
(444.5mm x 571.5mm)

Medium
18" x 23"
(457.2mm x 584.2mm)

Royal
20" x 30"
(508mm x 635mm)

Double Crown
20" x 30"
(508mm x 762mm)

'A' Series (Metric Sizes)

A0
841mm x 1169mm
(33.11" x 46.81")

A1
594mm x 841mm
(23.39" x 33.11")

A2
420mm x 594mm
(16.54" x 23.39")

A3
297mm x 420mm
(11.69" x 16.54")

A4
210mm x 297mm
(8.27" x 11.69")

A5
148mm x 210mm
(5.83" x 8.27")

A6
105mm x 148mm
(4.13" x 5.83")

Conversion Tables

The bold figures in the central columns can be read as either the Metric or the British Imperial measure. Thus 1 inch = 2.54 centimetres; or 1 centimetre = .3937 inch. For tens, move decimal point one place to the right, for hundreds two places, etc. Then converting higher quantities thus:
2 ft. 9 in. = 33 in. = 76.2 cm + 7.62 cm = 83.83 cm.

Inches		*Centimetres*	*Ounces*		*Grammes*	*Gallons*		*Litres*
0.393700	**1**	2.5400	0.035274	**1**	28.349523	0.21997	**1**	4.54609
0.787402	**2**	5.0800	0.070548	**2**	56.699046	0.43994	**2**	9.09218
1.181102	**3**	7.6200	0.105812	**3**	85.048569	0.65991	**3**	13.63827
1.574803	**4**	10.1600	0.141096	**4**	113.398092	0.87988	**4**	18.18436
1.968504	**5**	12.7000	0.176370	**5**	141.747615	1.09985	**5**	22.73045
2.362205	**6**	15.2400	0.211644	**6**	170.097138	1.31982	**6**	27.27654
2.755906	**7**	17.7800	0.246918	**7**	198.446661	1.53979	**7**	31.82263
3.149606	**8**	20.3200	0.282192	**8**	226.796184	1.75976	**8**	36.36872
3.543307	**9**	22.8600	0.317466	**9**	255.145707	1.97973	**9**	40.81481

Feet		*Metres*	*Pounds*		*Kilogrammes*	*Sq. Feet*		*Sq. Metres*
3.280840	**1**	0.3048	2.204622	**1**	0.453592	10.76391	**1**	0.09290
6.561680	**2**	0.6096	4.409244	**2**	0.907184	21.52782	**2**	0.15580
9.842520	**3**	0.9144	6.613866	**3**	1.360776	32.29173	**3**	0.27870
13.123359	**4**	1.2192	8.818488	**4**	1.814368	32.05564	**4**	0.37160
16.404199	**5**	1.5240	11.023110	**5**	2.267960	53.81955	**5**	0.46450
19.685038	**6**	1.8288	13.227732	**6**	2.721552	64.58346	**6**	0.55740
22.965878	**7**	2.1336	15.432354	**7**	3.175144	75.34737	**7**	0.65030
26.246718	**8**	2.4384	17.636976	**8**	3.628736	86.11128	**8**	0.74320
29.527558	**9**	2.7432	19.841598	**9**	4.082328	96.87519	**9**	0.83618

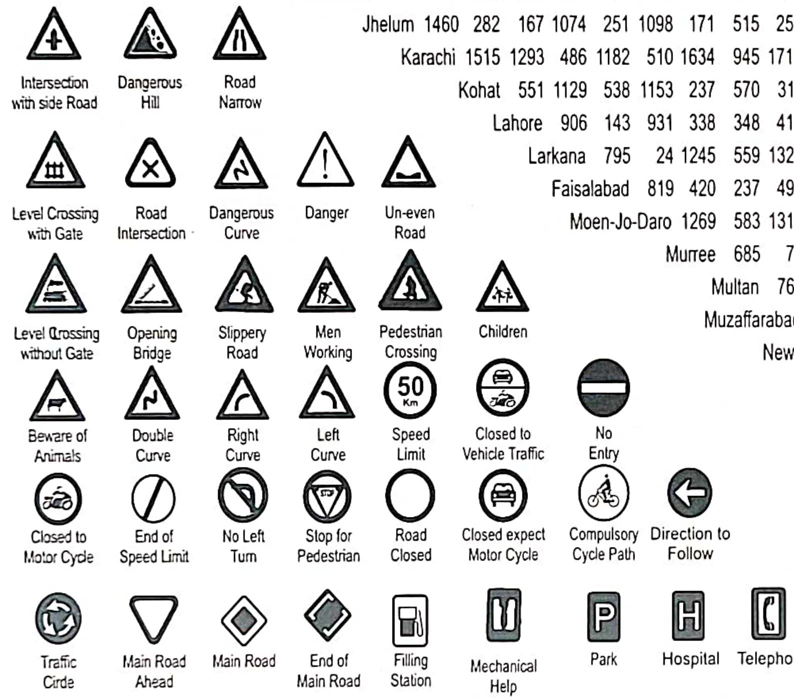
Yards		*Metres*	*Tons*		*Kilogrammes*	*Sq Inches*		*Sq Centimetres*
1.093613	**1**	0.91440	0.000984	**1**	1016.0469	0.15500	**1**	6.542
2.187226	**2**	1.82880	0.001968	**2**	2032.0938	0.31000	**2**	12.903
3.280839	**3**	2.74320	0.002952	**3**	3048.1407	0.46500	**3**	19.355
4.374452	**4**	3.65760	0.003936	**4**	4064.1876	0.62000	**4**	25.806
5.468065	**5**	4.57200	0.004920	**5**	5080.2345	0.77500	**5**	32.258
6.561678	**6**	5.48640	0.005904	**6**	6096.2814	0.93000	**6**	38.710
7.655291	**7**	6.40080	0.006888	**7**	7112.3283	1.08500	**7**	45.161
8.748904	**8**	7.32520	0.007872	**8**	8128.3752	1.24000	**8**	51.613
9.842517	**9**	8.22960	0.008856	**9**	9144.4221	1.39500	**9**	58.064

Miles		*Kilometres*	*Horsepower*		*Kilowatts*	*Cu. Feet*		*Cu. Metres*
0.621371	**1**	1.60934	1.341022	**1**	.7457	35.31467	**1**	0.02832
1.242742	**2**	3.21869	2.682044	**2**	1.4914	70.62934	**2**	0.05664
1.864113	**3**	4.82803	4.023066	**3**	2.2371	105.94401	**3**	0.08496
2.485484	**4**	6.43738	5.364088	**4**	2.9828	141.25868	**4**	0.11328
3.106855	**5**	8.04672	6.705110	**5**	3.7285	176.57335	**5**	0.14160
3.728226	**6**	9.65606	8.046132	**6**	4.4742	211.88802	**6**	0.16992
4.349597	**7**	11.26541	9.387154	**7**	5.2199	247.20269	**7**	0.19824
4.970968	**8**	12.87475	10.728176	**8**	5.9656	282.51736	**8**	0.22656
5.592339	**9**	14.48410	12.069186	**9**	6.7113	317.83203	**9**	0.25488

Approximate Road Distance in Kms. Between Main Cities of Pakistan

	Abbottabad	Bahawalpur	Bela	Chitral	D.I. Khan	Gilgit	Hyderabad	Islamabad	Jhelum	Karachi	Kohat	Lahore	Larkana	Faisalabad	Moen-Jo-Daro	Murree	Multan	Muzaffarabad	New Mirpur	Peshawar	Quetta	Rawalpindi	Saidu Sharif	Sargodha	Sialkot	Sukkur	Taxila Cantt.	Thatta	Turbat
Abbottabad		832	1856	409	525	446	1509	122	224	1684	258	391	1393	475	1317	64	739	76	267	193	1594	116	269	364	333	1188	89	1607	2280
Bahawalpur			1039	1098	396	1278	676	729	609	851	663	441	465	330	489	718	93	853	816	809	776	716	960	375	583	361	749	774	1447
Bela				2132	1320	2312	357	1763	1642	182	1682	1475	668	1363	692	1813	1127	1892	1684	1918	536	1750	1993	1409	1616	673	1777	283	414
Chitral					633	620	1774	388	489	1950	369	657	1563	737	1587	473	1005	435	538	304	1864	382	216	630	599	1459	354	1872	2545
D.I. Khan						971	963	386	398	1248	267	411	861	270	886	441	303	517	446	332	1162	378	491	277	507	757	374	1170	1843
Gilgit							1955	668	671	2130	704	839	1744	921	1768	510	1185	470	713	565	2045	564	406	816	781	1639	536	2228	2726
Hyderabad								1406	285	175	1340	1117	311	1006	335	1455	770	1534	1328	1560	721	1393	1633	1051	1235	316	1420	98	771
Islamabad									121	1581	185	288	1195	372	1219	53	636	129	169	174	1489	21	256	261	230	1088	401	1502	2175
Jhelum										1460	282	167	1074	251	1098	171	515	250	48	275	1369	108	351	206	109	963	136	1381	2054
Karachi											1515	1293	486	1182	510	1634	945	1710	1504	1736	715	1568	1811	1227	1410	491	1596	101	596
Kohat												551	1129	538	1153	237	570	311	330	64	1430	174	228	422	391	1024	147	1438	2096
Lahore													906	143	931	338	348	417	211	443	1208	275	518	172	118	802	303	1216	1889
Larkana														795	24	1245	559	1320	1123	1349	427	1182	1425	840	1024	105	1209	409	1082
Faisalabad															819	420	237	496	295	526	1096	357	601	90	200	691	1385	1104	1777
Moen-Jo-Daro																1269	583	1312	1141	1373	451	1206	1449	865	1042	129	1233	433	1106
Murree																	685	76	219	230	1546	63	229	311	280	1140	90	1554	2227
Multan																		764	559	791	860	623	866	282	465	454	650	868	1541
Muzaffarabad																			295	306	1621	138	229	386	356	1214	166	1682	2306
New Mirpur																				324	1412	155	394	254	148	1006	184	1420	2093
Peshawar																					1650	167	159	415	385	1245	140	1658	2331
Quetta																						1481	1726	1141	1325	406	1510	819	950
Rawalpindi																							243	248	217	1077	27	1491	2164
Saidu Sharif																								491	460	1320	216	1734	2407
Sargodha																									213	739	275	1150	1821
Sialkot																										919	245	1333	2006
Sukkur																											1104	414	1087
Taxila Cantt																												1815	2191
Thatta																													697
Turbat																													

INTERNATIONAL ROAD SIGNS

△ DANGER SIGNS
○ SIGNS GIVING INSTRUCTION
■ INFORMATIVE SIGNS

Holidays for 2004

(Gazetted Holidays)

*	Eid-ul-Azha	Monday	2	February
		Tuesday	3	February
*	9th of Muharram	Monday	1	March
*	10th of Muharram (Ashura)	Tuesday	2	March
	Pakistan Day	Tuesday	23	March
	May Day	Saturday	1	May
*	Eid Milad-un-Nabi (P.B.U.H.)	Monday	3	May
+	Bank Holiday	Thursday	1	July
	Independence Day of Pakistan	Saturday	14	August
	Allama Iqbal's Birthday	Tuesday	9	November
*	Eid-ul-Fitr	Monday	15	November
		Tuesday	16	November
	Quaid's Birthday	Saturday	25	December
†	X'Max	Saturday	25	December
+	Bank Holiday	Friday	31	December

Optional and Local Holidays

	New Year's Day	Thursday	1	January
	Basant	Monday	26	January
*	Haj	Sunday	1	February
*	Hijri New Year's Day	Sunday	22	February
	Holi	Saturday	28	February
†	Good Friday	Friday	9	April
†	Easter	Sunday	11	April
	Baisakhi	Tuesday	13	April
	Rakhri	Saturday	31	July
	Janam Ashtami	Tuesday	7	September
*	Shab-e-Mairaj Sharif	Sunday	12	September
*	Shab-e-Barat	Thursday	30	September
	Dusehra	Saturday	23	October
	Diwali	Friday	12	November
*	Juma-tul-Wida	Friday	12	November

* Subject to the appearance of moon + For Banks only † For the Christians only

Calendar 2004 Hijri Calendar 1424-25

	JANUARY	(Ziquad/Zil haj)	FEBRUARY	(Zil Haj/Muharram)	MARCH	(Muharram/Safar)	APRIL	(Safar/Rabi I)	MAY	(Rabi I/Rabi II)	JUNE	(Rabi II/Jamadi I)	JULY	(Jamadi I/Jamadi II)	AUGUST	(Jamadi II/Rajab)	SEPTEMBER	(Rajab/Shaban)	OCTOBER	(Shaban/Ramazan)	NOVEMBER	(Ramazan/Shawwal)	DECEMBER	(Shawwal/Ziquad)
Monday					1	9															1	17		
Tuesday					2	10					1	12									2	18		
Wednesday					3	11					2	13					1	15			3	19	1	17
Thursday	1	8			4	12	1	10			3	14	1	12			2	16			4	20	2	18
Friday	2	9			5	13	2	11			4	15	2	13			3	17	1	15	5	21	3	19
Saturday	3	10			6	14	3	12	1	10	5	16	3	14			4	18	2	16	6	22	4	20
Sunday	**4**	**11**	**1**	**9**	**7**	**15**	**4**	**13**	**2**	**11**	**6**	**17**	**4**	**15**	**1**	**14**	**5**	**19**	**3**	**17**	**7**	**23**	**5**	**21**
Monday	5	12	2	10	8	16	5	14	3	12	7	18	5	16	2	15	6	20	4	18	8	24	6	22
Tuesday	6	13	3	11	9	17	6	15	4	13	8	19	6	17	3	16	7	21	5	19	9	25	7	23
Wednesday	7	14	4	12	10	18	7	16	5	14	9	20	7	18	4	17	8	22	6	20	10	26	8	24
Thursday	8	15	5	13	11	19	8	17	6	15	10	21	8	19	5	18	9	23	7	21	11	27	9	25
Friday	9	16	6	14	12	20	9	18	7	16	11	22	9	20	6	19	10	24	8	22	12	28	10	26
Saturday	10	17	7	15	13	21	10	19	8	17	12	23	10	21	7	20	11	25	9	23	13	29	11	27
Sunday	**11**	**18**	**8**	**16**	**14**	**22**	**11**	**20**	**9**	**18**	**13**	**24**	**11**	**22**	**8**	**21**	**12**	**26**	**10**	**24**	**14**	**30**	**12**	**28**
Monday	12	19	9	17	15	23	12	21	10	19	14	25	12	23	9	22	13	27	11	25	15	1	13	29
Tuesday	13	20	10	18	16	24	13	22	11	20	15	26	13	24	10	23	14	28	12	26	16	2	14	1
Wednesday	14	21	11	19	17	25	14	23	12	21	16	27	14	25	11	24	15	29	13	27	17	3	15	2
Thursday	15	22	12	20	18	26	15	24	13	22	17	28	15	26	12	25	16	30	14	28	18	4	16	3
Friday	16	23	13	21	19	27	16	25	14	23	18	29	16	27	13	26	17	1	15	29	19	5	17	4
Saturday	17	24	14	22	20	28	17	26	15	24	19	30	17	28	14	27	18	2	16	1	20	6	18	5
Sunday	**18**	**25**	**15**	**23**	**21**	**29**	**18**	**27**	**16**	**25**	**20**	**1**	**18**	**29**	**15**	**28**	**19**	**3**	**17**	**2**	**21**	**7**	**19**	**6**
Monday	19	26	16	24	22	30	19	28	17	26	21	2	19	1	16	29	20	4	18	3	22	8	20	7
Tuesday	20	27	17	25	23	1	20	29	18	27	22	3	20	2	17	30	21	5	19	4	23	9	21	8
Wednesday	21	28	18	26	24	2	21	30	19	28	23	4	21	3	18	1	22	6	20	5	24	10	22	9
Thursday	22	29	19	27	25	3	22	1	20	29	24	5	22	4	19	2	23	7	21	6	25	11	23	10
Friday	23	30	20	28	26	4	23	2	21	1	25	6	23	5	20	3	24	8	22	7	26	12	24	11
Saturday	24	1	21	29	27	5	24	3	22	2	26	7	24	6	21	4	25	9	23	8	27	13	25	12
Sunday	**25**	**2**	**22**	**1**	**28**	**6**	**25**	**4**	**23**	**3**	**27**	**8**	**25**	**7**	**22**	**5**	**26**	**10**	**24**	**9**	**28**	**14**	**26**	**13**
Monday	26	3	23	2	29	7	26	5	24	4	28	9	26	8	23	6	27	11	25	10	29	15	27	14
Tuesday	27	4	24	3	30	8	27	6	25	5	29	10	27	9	24	7	28	12	26	11	30	16	28	15
Wednesday	28	5	25	4	31	9	28	7	26	6	30	11	28	10	25	8	29	13	27	12			29	16
Thursday	29	6	26	5			29	8	27	7			29	11	26	9	30	14	28	13			30	17
Friday	30	7	27	6			30	9	28	8			30	12	27	10			29	14			31	18
Saturday	31	8	28	7					29	9			31	13	28	11			30	15				
Sunday			**29**	**8**					**30**	**10**					**29**	**12**			**31**	**16**				
Monday									31	11					30	13								
Tuesday															31	14								

Calendars

2003

	JANUARY	FEBRUARY	MARCH	APRIL	MAY	JUNE	JULY	AUGUST	SEPTEMBER	OCTOBER	NOVEMBER	DECEMBER
Monday									1			1
Tuesday				1			1		2			2
Wednesday	1			2			2		3	1		3
Thursday	2			3	1		3		4	2		4
Friday	3			4	2		4	1	5	3		5
Saturday	4	1	1	5	3		5	2	6	4	1	6
Sunday	5	2	2	6	4	1	6	3	7	5	2	7
Monday	6	3	3	7	5	2	7	4	8	6	3	8
Tuesday	7	4	4	8	6	3	8	5	9	7	4	9
Wednesday	8	5	5	9	7	4	9	6	10	8	5	10
Thursday	9	6	6	10	8	5	10	7	11	9	6	11
Friday	10	7	7	11	9	6	11	8	12	10	7	12
Saturday	11	8	8	12	10	7	12	9	13	11	8	13
Sunday	12	9	9	13	11	8	13	10	14	12	9	14
Monday	13	10	10	14	12	9	14	11	15	13	10	15
Tuesday	14	11	11	15	13	10	15	12	16	14	11	16
Wednesday	15	12	12	16	14	11	16	13	17	15	12	17
Thursday	16	13	13	17	15	12	17	14	18	16	13	18
Friday	17	14	14	18	16	13	18	15	19	17	14	19
Saturday	18	15	15	19	17	14	19	16	20	18	15	20
Sunday	19	16	16	20	18	15	20	17	21	19	16	21
Monday	20	17	17	21	19	16	21	18	22	20	17	22
Tuesday	21	18	18	22	20	17	22	19	23	21	18	23
Wednesday	22	19	19	23	21	18	23	20	24	22	19	24
Thursday	23	20	20	24	22	19	24	21	25	23	20	25
Friday	24	21	21	25	23	20	25	22	26	24	21	26
Saturday	25	22	22	26	24	21	26	23	27	25	22	27
Sunday	26	23	23	27	25	22	27	24	28	26	23	28
Monday	27	24	24	28	26	23	28	25	29	27	24	29
Tuesday	28	25	25	29	27	24	29	26	30	28	25	30
Wednesday	29	26	26	30	28	25	30	27		29	26	31
Thursday	30	27	27		29	26	31	28		30	27	
Friday	31	28	28		30	27		29		31	28	
Saturday			29		31	28		30			29	
Sunday			30			29		31			30	
Monday			31			30						
Tuesday												

2005

	JANUARY	FEBRUARY	MARCH	APRIL	MAY	JUNE	JULY	AUGUST	SEPTEMBER	OCTOBER	NOVEMBER	DECEMBER
Monday								1				
Tuesday		1	1					2			1	
Wednesday		2	2			1		3			2	
Thursday		3	3			2		4	1		3	1
Friday		4	4	1		3	1	5	2		4	2
Saturday	1	5	5	2		4	2	6	3	1	5	3
Sunday	2	6	6	3	1	5	3	7	4	2	6	4
Monday	3	7	7	4	2	6	4	8	5	3	7	5
Tuesday	4	8	8	5	3	7	5	9	6	4	8	6
Wednesday	5	9	9	6	4	8	6	10	7	5	9	7
Thursday	6	10	10	7	5	9	7	11	8	6	10	8
Friday	7	11	11	8	6	10	8	12	9	7	11	9
Saturday	8	12	12	9	7	11	9	13	10	8	12	10
Sunday	9	13	13	10	8	12	10	14	11	9	13	11
Monday	10	14	14	11	9	13	11	15	12	10	14	12
Tuesday	11	15	15	12	10	14	12	16	13	11	15	13
Wednesday	12	16	16	13	11	15	13	17	14	12	16	14
Thursday	13	17	17	14	12	16	14	18	15	13	17	15
Friday	14	18	18	15	13	17	15	19	16	14	18	16
Saturday	15	19	19	16	14	18	16	20	17	15	19	17
Sunday	16	20	20	17	15	19	17	21	18	16	20	18
Monday	17	21	21	18	16	20	18	22	19	17	21	19
Tuesday	18	22	22	19	17	21	19	23	20	18	22	20
Wednesday	19	23	23	20	18	22	20	24	21	19	23	21
Thursday	20	24	24	21	19	23	21	25	22	20	24	22
Friday	21	25	25	22	20	24	22	26	23	21	25	23
Saturday	22	26	26	23	21	25	23	27	24	22	26	24
Sunday	23	27	27	24	22	26	24	28	25	23	27	25
Monday	24	28	28	25	23	27	25	29	26	24	28	26
Tuesday	25		29	26	24	28	26	30	27	25	29	27
Wednesday	26		30	27	25	29	27	31	28	26	30	28
Thursday	27		31	28	26	30	28		29	27		29
Friday	28			29	27		29		30	28		30
Saturday	29			30	28		30			29		31
Sunday	30				29		31			30		
Monday	31				30					31		
Tuesday					31							